

03

به رگی سییه م

سینر نال لیرمادی

به کوردی

لأبي عيسى محمد بن عيسى الترمذي

وه رگیپانی:

ناصر یبراهیم سکانی

منتدی افرأ الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ

به کوردی

سنن الترمذی به کوردی به سەرجه م و ته کانی (ترمذی) هوه- بهرگی سییه م
نووسینی: لابی عیسی محمد بن عیسی (الترمذی)، ناصح ئیبراهیم سازانی (وهرگیپ)

مافی له چاپدانه وهی پارێزراوه بۆ نووسینگهی تهفسیر

چاپی یه که م ۱۴۴۲ هـ - ۲۰۲۱ ز

نوسینگهی تهفسیر

بۆ چاپ و بڵاوکردنه وه

هه ولێر- شه قامی 30 مه تری ته نیشت مناره دی چۆلی

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseerooffice@yahoo.com

f t i s y /TafseerOffice

ئاماده کردنی پێرست - نووسینگهی تهفسیر

سازانی، ناصح ئیبراهیم

سنن الترمذی به کوردی - بهرگی سییه م، لابی عیسی - محمد بن عیسی (الترمذی)، ناصح ئیبراهیم

سازانی (وهرگیپ)

٦٨٦ لاپه په،

٢٤ * ١٧ سم

بابهت، فهرمووده

ISBN: 978-9922-632-89-6

له بهرئوه بهرایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان
ههرئیمی کوردستان ژماره سپاردنی (٧٥) ی سالی ٢٠١٩ پێدراوه.

"بیروبۆچونی ئه م کتیبه، مه رج نیه هه مان بیرو بۆچونی نووسینگهی تهفسیر بن"

دیزارین: نووسینگهی تهفسیر

خه تی بهرگ: نه وزاد کۆبی

سینن الترمذی

به کوردی

لأبي عيسى محمد بن عيسى الترمذی
(۲۰۹ - ۲۷۹ هـ)

به رگی سییه م

له فهرمووده ی

(2036-2945)

وه رگتیرانی

نَاصِحَ يُبْرَاهِيمَ سَازَانِي

باسه کانی پزیشکی له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

۲۶ - أَبَوَابُ الطِّبِّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

ده باره ی به دور که و تنه وه له هه ندی خواردن له بهر نه خوشیه له

نه خوشیه کان

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحِمِيَةِ

۲۰۳۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْفَرَوِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ غَزِيَّةَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُمَرَ بْنِ قَتَادَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَبِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ بْنِ النُّعْمَانِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا حَمَاهُ الدُّنْيَا، كَمَا يَظَلُّ أَحَدُكُمْ يَحْمِي سَقِيمَهُ الْمَاءِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ صُهَيْبٍ، وَأُمِّ الْمُنْذِرِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَبِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا. حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ عَاصِمٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ قَتَادَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَبِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ قَتَادَةَ بْنِ النُّعْمَانِ. وَقَتَادَةُ بْنُ النُّعْمَانِ الظَّفَرِيُّ هُوَ أَخُو أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ لِأُمِّهِ، وَمُحَمَّدُ بْنُ لَبِيدٍ قَدْ أَذْرَكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرَأَاهُ وَهُوَ غُلَامٌ صَغِيرٌ.

واته: له قه تاده ی کوری نوعمانه وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (نه کهر خوی گه وه بهنده یه کی خوی خوشیست ده یاریزی له شتی دنیایی و پله و پایه، وه ک چون

که سێ نه خۆشه که ی ده پاریزی له ناو خواردن له کاتی کدا که ناو خواردن بۆ خراب بیت).

۲۰۳۷ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ بْنُ مُحَمَّدٍ الدُّورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا فُلَيْحُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ عُمَانَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ التَّيْمِيِّ، عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ أَبِي يَعْقُوبَ، عَنْ أُمِّ الْمُنْذِرِ قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَعَهُ عَلِيٌّ وَلَنَا ذَوَالِ مُعَلَّقَةٍ، قَالَتْ: فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ وَعَلِيٌّ مَعَهُ يَأْكُلُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِعَلِيٍّ: مَهْ مَهْ يَا عَلِيُّ، فَإِنَّكَ نَاقَةٌ، قَالَ: فَجَلَسَ عَلِيٌّ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ، قَالَتْ: فَجَعَلْتُ لَهُمْ سِلْقًا وَشَعِيرًا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا عَلِيُّ، مِنْ هَذَا فَأَصِيبُ، فَإِنَّهُ أَوْفَقَ لَكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ فُلَيْحٍ، وَيُزَوَّى عَنْ فُلَيْحٍ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ.

واته: له (ئوم المنذر)ی کچی قهیسى نه نصاریه وه رهزای خوای لى بى ده گیرنه وه، که فرمویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم هات بۆ لام، پیشهوا عه لیشی رهزای خوای لى بى له گه لدا بوو، له وکاته دا پیشهوا عه لى رهزای خوای لى بى تازه له نه خۆشی چاک ده بۆ وه، هیشوی فهریکه خورمامان هه بوو هه لمان واسیبوو بۆ نه وه ی پى بگات و لى بخۆین، پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم هه ستا لى خوارد، پیشهوا عه لى رهزای خوای لى بى ده ستی بۆ برد بیخوات، پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم نه بهیشت بیخوات پى فرموو: (مه که نه بخۆی تۆ تازه له نه خۆشی هه ستا و یته ته وه ده بى پاریز بکه ی له هه ندی خواردن هه تا به ته وای چاک ده بیته وه)، فرموی: پیشهوا عه لى رهزای خوای لى بى دانیش و پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم خورمای ده خوارد، (ئوم

سنن الترمذی بهر گئی سییهم - باسه کانی یزیشکی له پیغمبهروهه صلی الله علیه وسلم.

المنذر) فرموی: جوو سلقم بو دروست کردن و بوم هینان، پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموی: (نهی عهلی له مه بخو، نه مه بو تو باشتهو بهسود تره).

۲۰۳۷ (م) - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ، وَأَبُو دَاوُدَ، قَالَا: حَدَّثَنَا فُلَيْحُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ يَعْقُوبَ، عَنْ أُمِّ الْمُنْذِرِ الْأَنْصَارِيَّةِ، قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرَ نَحْوَ حَدِيثِ يُونُسَ بْنِ مُحَمَّدٍ، إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: أَنْفَعُ لَكَ وَقَالَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: وَحَدَّثَنِيهِ أَيُّوبُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

ده باره ی سوربوون له سهه چاره سهه کردنی نه خویش

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الدَّوَاءِ وَالْحَمِّ عَلَيْهِ

۲۰۳۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُعَاذٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ زِيَادِ بْنِ عِلَاقَةَ، عَنْ أَسَامَةَ بْنِ شَرِيكٍ، قَالَ: قَالَتِ الْأَعْرَابُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلَا تَنْدَاوِي؟ قَالَ: نَعَمْ، يَا عِبَادَ اللَّهِ تَدَاوُوا، فَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يَضَعْ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ شِفَاءً، أَوْ قَالَ: دَوَاءً إِلَّا دَاءً وَاحِدًا قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا هُوَ؟ قَالَ: الْهَرَمُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي خُرَامَةَ، عَنْ أَبِيهِ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئوسامه ی کورپی شهريکهوه رهزای خوای لی بی ده گيرنهوه، که فرمویه تی: ههندی عه ره بی ده شته کی وتیان: نهی پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم! نایا چاره سهه ی خویمان بکهین؟ فرموی: (به لئی) نهی بهنده کانی خوا چاره سهه ی خوتان بکهن و داو ده رمان به کار بهین، نه وهش بزنان خوای پهروه ردگار هه ده ردیکي دانابی شيفاو ده رمانیشی بو داناوه، یان فرموی: (جگه له یهک نه خویشی نه بی). وتیان: نهی پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم! چیه: فرموی: (پیریه).

دهرباره ی چ خوار دنی ده دریت به نه خوش

۳ - بَابُ مَا جَاءَ مَا يُطْعَمُ الْمَرِيضُ

۲۰۳۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ السَّائِبِ بْنِ بَرْكَةَ، عَنْ أُمِّهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَخَذَ أَهْلَهُ الْوَعْلُ أَمَرَ بِالْحِسَاءِ فَصُنِعَ ثُمَّ أَمَرَهُمْ فَحَسَنُوا مِنْهُ، وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّهُ لَيَرْتُقُ فُؤَادَ الْحَزِينِ، وَيَسْرُو عَنْ فُؤَادِ السَّقِيمِ كَمَا تَسْرُو إِحْدَاكُنَّ الْوَسَخَ بِالْمَاءِ عَنْ وَجْهِهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَى الزُّهْرِيُّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا مِنْ هَذَا. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ الْحُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحَاقَ الطَّالِقَانِيُّ، عَنِ ابْنِ الْمُبَارَكِ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ بِمَعْنَاهُ.

واته: له عائیشه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم که سی له خانه واده و که سوکاره که مانی تای بوایه فهرمانی ده کرد حه لوی بو دروست بکهن، نه وانیش بو یان دروست ده کرد، جا فهرمانی ده کرد ده رخوا ردی بدهن، ده فهرموو: (دلی غه مبار به هیتر ده کات و، نازاری دلی نه خوش ناهیل، وه ک چون یه کی له ئیوه دهم و چاوی پاک ده شوات و پیسی پیوه ناهیلت).

دهرباره‌ی خواردن و خواردنه وه بهزۆر مه‌دهن به نه‌خۆشه‌کانتان

٤ - بَابُ مَا جَاءَ لَا تُكْرَهُوا مَرْضَاكُمْ عَلَى الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ

٢٠٤٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ يُونُسَ بْنِ بُكَيْرٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ غَامِرٍ الْجُهَنِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تُكْرَهُوا مَرْضَاكُمْ عَلَى الطَّعَامِ، فَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يُطْعِمُهُمْ وَيَسْقِيهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عوبقه‌ی کوری عامیره وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه وه، که
فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (به‌زۆر خواردن و
خواردنه وه مه‌دهن به نه‌خۆشه‌کانتان خوای گه‌وره بو خۆی خواردن و خواردنه‌وه‌یان
پی ده‌به‌خشی).

نه‌وه‌ی هاتووه‌ ده‌رباره‌ی ره‌شکه

٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَبَّةِ السَّوْدَاءِ

٢٠٤١ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، وَسَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: عَلَيْكُمْ بِهَذِهِ الْحَبَّةِ السَّوْدَاءِ فَإِنَّ فِيهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِلَّا السَّامَ وَالسَّامَ الْمَوْتُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ بُرَيْدَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَعَائِشَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْحَبَّةُ السَّوْدَاءُ هِيَ الشُّونِيزُ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه وه، که فه‌رموویه‌تی:
پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (ئاگادارین ره‌شکه شیفایه بو
هه‌موو نه‌خۆشی و ده‌ردی جگه له مردن).

نهوهی هاتووه ده‌بارهی میزی و شتر

٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي شُرْبِ أَبْوَالِ الْإِبِلِ

٢٠٤٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الرَّعْفَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَفَّانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حُمَيْدٌ، وَثَابِتٌ، وَقَتَادَةُ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ نَاسًا مِنْ عَرَبَيْنَا قَدِمُوا الْمَدِينَةَ فَاجْتَوَوْهَا فَبِعَتْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي إِبِلِ الصَّدَقَةِ وَقَالَ: اشْرَبُوا مِنْ أَلْبَانِهَا وَأَبْوَالِهَا. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه‌نسه‌سی کوپی مالیکه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: کومه‌لی له هۆزی عوره‌ینه هاتن بۆ مه‌دینه ناو هه‌وای مه‌دینه‌یان پی نه‌که‌وت و نه‌خۆشکه‌وتن، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پی کردن که پرۆن بۆ ده‌روه‌ی شار بۆ ناو رانه و شترده شیرده‌ره‌کان، فهرمووی: (له‌ووی شیر و میزی و شتره‌کان بخۆن هه‌تا چاک ده‌بنه‌وه).

ده‌بارهی که‌سی خۆی بکوژی به زه‌هر یان هه‌رشتیکی تر

٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِسُوءٍ أَوْ غَيْرِهِ

٢٠٤٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَيْبَةُ بْنُ حُمَيْدٍ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ رَفَعَهُ قَالَ: مَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَتَوَجَّأُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا أَبَدًا، وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِسُوءٍ فَسُوءُهُ فِي يَدِهِ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا أَبَدًا.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌رکه‌س به پارچه ناسنی

خۆی بکوژیت نهوه له رۆژی قیامه تا دیت پارچه ناسنه که ی به دهسته وه یه و پهیتا پهیتا دهیکات به سکی خۆیدا نیتر ههتا ههتایه له ناگری دۆزه خدا ده مینیتته وه، ههرکس زهره بخواته وه به زهره خۆی بکوژیت نهوه له رۆژی قیامه تا زهره که ی به دهسته وه یه و پهیتا پهیتا ده بخواته وه، نیتر ههتا ههتایه له ناگری دۆزه خدا ده مینیتته وه).

٢٠٤٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَتَوَجَّأُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا، وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِسُومٍ فَسُومُهُ فِي يَدِهِ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا، وَمَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ يَتَرَدَّى فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: پیغمبری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ههرکس به پارچه ناسنی خۆی بکوژیت نهوه له رۆژی قیامه تا دیت پارچه ناسنه که ی به دهسته وه یه و پهیتا پهیتا دهیکات به سکی خۆیدا نیتر ههتا ههتایه له ناگری دۆزه خدا ده مینیتته وه، ههرکس زهره بخواته وه به زهره خۆی بکوژیت نهوه له رۆژی قیامه تا زهره که ی به دهسته وه یه و پهیتا پهیتا ده بخواته وه، نیتر ههتا ههتایه له ناگری دۆزه خدا ده مینیتته وه، ههرکس له کتیی یان به رزاییه که وه خۆی بخاته خواره وه و خۆی بکوژیت نهوه هه میسه له و کتیه وه خۆی هه لده داته ناو ناگری دۆزه خه وه و و پیشه یه تی و ههتا ههتایه له ناگری دۆزه خدا ده مینیتته وه).

سنن الترمذی بهر گئی سینه - باسه کانی بزیشکی له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

۲۰۴۴ م - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، وَأَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَ حَدِيثِ شُعْبَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَهُوَ أَصَحُّ مِنَ الْحَدِيثِ الْأَوَّلِ هَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَى مُحَمَّدُ بْنُ عَجْلَانَ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِسِمٍ عَذَبَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ: خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا، وَهَكَذَا رَوَاهُ أَبُو الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهَذَا أَصَحُّ لَأَنَّ الرِّوَايَاتِ إِنَّمَا بَيَّنَّتْ أَنَّ أَهْلَ التَّوْحِيدِ يُعَذَّبُونَ فِي النَّارِ ثُمَّ يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَمْ يَذْكُرْ أَنَّهُمْ يُخَلَّدُونَ فِيهَا.

۲۰۴۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ يُونُسَ بْنِ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الدَّوَاءِ الْحَيِثُ. يَعْنِي السُّمَّ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لى بى ده گینه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم نهی کرد وه له خواردنه وهی دهرمانی پیس و حهرام بو چاره سهری. واته: زههر.

دهر باره ی به کاره یتانی ماده ی سهرخوشکهر بو چاره سهری نه خوشی

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ التَّدَاوِي بِالْمُسْكِرِ

۲۰۴۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ سَمَاقٍ، أَنَّهُ سَمِعَ عُلُقَمَةَ بْنَ وَاثِلٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ شَهِدَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَسَأَلَهُ

سُوَيْدُ بْنُ طَارِقٍ، أَوْ طَارِقُ بْنُ سُوَيْدٍ عَنِ الْحَمْرِ فَفَهَا عَنْهُ فَقَالَ: إِنَّا نَتَدَاوَى بِهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهَا لَيْسَتْ بِدَوَاءٍ وَلَكِنَّهَا دَاءٌ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ شَمِيلٍ، وَشَبَابَةُ، عَنْ شُعْبَةَ، بِمِثْلِهِ، قَالَ تَحْمُودٌ: قَالَ النَّضْرُ: طَارِقُ بْنُ سُوَيْدٍ، وَقَالَ شَبَابَةُ: سُوَيْدُ بْنُ طَارِقٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عهله مهی کوری وائيله وه، له باوکیه وه رهزای خوی لی بی دهگیرنه وه، که ناماده ی کۆر و دانیشتنی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم بوو، تاریقی کوری سوهید یان سوهیدی کوری تاریق رهزای خوی لی بی دهرباره ی خواردنه وه و دروستکردنی ماده ی سه رخۆشکه ره پیغمبره ی صلی الله علیه وسلم پرسى؟ ریگری لی کرد، وتی: نهی چاره سه ره خۆمانی پی نه کهین؟ فهرموی: (نه وه دهرمان نیه بو چاره سه ره نه خۆشی به کارناهیتریت به لکو خۆی دهر دو نه خۆشیه).

دهرباره ی دهرمان تکانده لوت

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّعُوطِ وَغَيْرِهِ

٢٠٤٧ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَدُوْنِهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ حَمَادٍ الشَّعْبِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَادُ بْنُ مَنْصُورٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنْ خَيْرَ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ السَّعُوطُ وَاللَّدُوْدُ وَالْحِجَامَةُ وَالْمِشْيُ، فَلَمَّا اشْتَكَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَدَهُ أَصْحَابُهُ، فَلَمَّا فَرَعُوا قَالَ: لُدُوهُمْ قَالَ: فَلُدُّوا كُلُّهُمْ غَيْرَ الْعَبَّاسِ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که فهرمویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (چاکترین شتی که خۆتانی پی چاره سه ره بکهن: دهرمان تکانده لوت و دهرمان کردنه لایه کی ده می نه خۆش و خواردنیه تی له لایهن نه خۆشه وه ههروه ها که له شاخ و دهرمانی که نه خۆش رهوان

بکات و بجئی بۆ سه ر ئاو). کاتی که پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم نه خوشکهورت ها وه لانی دهرمانیان کرده لایه کی ده میه وه و خوار دیه وه، کاتی که لیبونه وه فهرمانی کردو فهرمووی: (دهرمان بکه نه لایه کی ده می هه موویانه وه). - چونکه وه که له ریوایه تی پیشه و موسلیم دا هاتوو و ناماژهی کردوو دهرمان نه که نه ده میه وه - ئیبنو عبه باس فهرمووی: دهرمانیان کرده لایه کی ده می هه موویانه وه جگه له عبه باس ره زای خوای لی بی - له بهر نه وه ی له و کاته دا که دهرمانه که بیان کرده ده میه وه نه وه له وی ناماده نه بوو .

٢٠٤٨ - (ضعیف إلا فقرة الإکتحال بالإئتمد فصحيحة) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَّادُ بْنُ مَنْصُورٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ خَيْرَ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ اللَّدُّودُ وَالسَّعُوطُ وَالْحِجَامَةُ وَالْمِشْيُ، وَخَيْرُ مَا اكْتَحَلْتُمْ بِهِ الْإِئْتِمَادُ، فَإِنَّهُ يَجْلُو الْبَصَرَ وَيُنِيبُ الشَّعْرَ. " وَكَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكْحَلَةٌ يَكْتَحِلُ بِهَا عِنْدَ النَّوْمِ ثَلَاثًا فِي كُلِّ عَيْنٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبَّادِ بْنِ مَنْصُورٍ.

واته: له ئیبنو عبه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێپ نه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (چاکترین شتی که خوتانی پی چاره سه ر بکه نه: دهرمان کردنه لایه کی ده می نه خوش و خوار دیه تی له لایه نه خوشه وه و دهرمان تکاندنه لوتی و که له شاخ و دهرمانی که نه خوش ره وان بکات و بجئی بۆ سه ر ئاو، ههروه ها چاکترین کلی ئیوه ش کلی ره شه چاوتان پاک ده کاته وه به هیزی ده کات، مووی برژانگیشتان ده رو پێتیه وه). پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم کلدانیکی هه بوو هه موو شه وی هه ر لایه کی چاری سی جار ده رشت.

دهرباره‌ی ریگری له خو داخکردن به مهبهستی چاره‌سهری

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ التَّدَاوِي بِالْكَيِّ

۲۰۴۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْكَيِّ قَالَ: فَأَبْتَلِينَا فَأَكْتَوَيْنَا فَمَا أَفْلَحْنَا وَلَا أُنْجَحْنَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا عَبْدُ الْقُدُّوسِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ: تَهِنَا عَنِ الْكَيِّ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَعُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عیمرانی کوری حوصهینه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ریگری کرد له خو داخکردن به مهبهستی چاره‌سهری، عیمران فەرمووی: به‌لام نیمه خو‌مان داخ ده‌کرد، نه سه‌رکه‌وتو ده‌بووین نه رزگاریشمان ده‌بوو واته سودی نه‌بوو بۆمان.

دهرباره‌ی روخسه‌تی خو داخکردن به مهبهستی چاره‌سهری

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّخَصَةِ فِي ذَلِكَ

۲۰۵۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَوَى أَسْعَدَ بْنَ زُرَّارَةَ مِنَ الشَّوْكَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِيٍّ، وَجَابِرٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه‌نه‌سی کوری مالیکه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به ده‌ستی خۆی نه‌سه‌دی کوری زوراره‌ی

دهخکرد به مهبهستی چارهسهری نهخوشی (شَوَکَة).

نهوهی هاتوره دهبارهی کهلهشاخ

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحِجَامَةِ

۲۰۵۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْقُدُّوسِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، وَجَرِيرُ بْنُ حَارِثٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا قَتَادَةُ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْتَجِمُ فِي الْأَحْدَعَيْنِ وَالْكَاهِلِ، وَكَانَ يَخْتَجِمُ لِسَبْعِ عَشْرَةَ وَتِسْعِ عَشْرَةَ وَإِحْدَى وَعِشْرِينَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَمَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که
فرموویهتی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم له دوو دهماری نهملاولای
ملی و ناوشانی کهلهشاخی دهکرد، له ههقدهو نۆزدهو بیست و یهکی مانگی
عهدهبی دا کهلهشاخی دهکرد.

۲۰۵۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ بُدَيْلٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فَضِيلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ هُوَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: حَدَّثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ لَيْلَةِ أُسْرِي بِهِ أَنَّهُ لَمْ يَمُرَّ عَلَى مَلَأٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا أَمَرُوهُ أَنْ مُرَّ أُمَّتُكَ بِالْحِجَامَةِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ مَسْعُودٍ.

واته: له نیبنو مهسعووده رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فرموویهتی:
پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم باسی شهوپهوی خۆی کرد که چوو بو ئاسمان،
کاتی بهلای هدر کۆمهله مهلائیکهیه کدا تی دهپهری فرمانیان پی دهکرد فرمان

بکات به نوممه ته که ی که له شاخ بکه ن.

۲۰۵۳ - (ضعیف الإثناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا النَّضْرُ بْنُ شُمَيْلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَّادُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عِكْرِمَةَ، يَقُولُ: كَانَ لِابْنِ عَبَّاسٍ، غِلْمَةٌ ثَلَاثَةٌ حَجَّامُونَ فَكَانَ اثْنَانِ مِنْهُمْ يُغْلَانِ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِهِ، وَوَاحِدٌ يَحْجُمُهُ وَيَحْجُمُ أَهْلَهُ.

واته: له عیکرمه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: نیبنو عهباس رهزای خویان لی بی سی غولامی هه بوو که له شاخیان ده کرد، دوانیان داهاتی که له شاخ کردنه که یان ده دا به خوی و به خانه واده که ی، یه کیکیان که له شاخی ده کرد بو نیبنو عهباس خوی و خانه واده که ی.

(ضعیف) قَالَ: وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: قَالَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نِعَمَ الْعَبْدُ الْحَجَّامُ، يُذْهِبُ الدَّمَ، وَيُخِفُّ الصُّلْبَ، وَيَجْلُو عَنِ الْبَصَرِ.

نیبنو عهباس رهزای خویان لی بی ده فهرموویت: پیغمه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (چاکترین بهنده نهو بهنده یه که له شاخ ده کات بو خه لک، خوینی له بهر ده روات، پشتی سوک ده کات، چاو پاک ده کاته وهو به هیری ده کات).

(صحيح) وَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ عُرِجَ بِهِ مَا مَرَّ عَلَى مَلَاٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا: عَلَيْكَ بِالْحِجَامَةِ.

فهرمووی: نهو شه وه ی پیغمه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم باسی شه وره وی بی کرا، کاتی به لای هه کۆمه له مه لانیکه یه کدا تی ده پهری فهرمانیان پییان ده فهرموو: ناگاداربه پابه ند به که له شاخ وه.

(صحيح) وَقَالَ: إِنَّ خَيْرَ مَا تَحْتَجِمُونَ فِيهِ يَوْمَ سَبْعَ عَشْرَةَ وَيَوْمَ تِسْعَ عَشْرَةَ وَيَوْمَ إِحْدَى وَعِشْرِينَ وَقَالَ: إِنَّ خَيْرَ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ السَّعُوطُ وَاللَّدَوْدُ وَالْحِجَامَةُ وَالْمِشْيُ.

ههروه ها فهرموویه تی: (چاکترین روژی که له شاخی تی دا بکه ن روژی هه قده و

سنن الترمذی بهرگی سیئهم - باسه کانی پزیشکی له پیغمبهروه صلی الله علیه وسلم.

نۆزدهو بیست و یه کی مانگی عه ره بییه، چاکترین شتی که خۆتانی پی چاره سه ر بکه ن: دهرمان تکانده لوت و دهرمان کردنه لایه کی ده می نه خۆش و خواردنیه تی له لایه ن نه خۆشه وه و که له شاخ و دهرمانی که نه خۆش ره وان بکات و بجی بو سه ر (ناو).

(صحیح دون قوله: (لَدَهُ الْعَبَّاسُ)، بل هو منکر، لمخالفة لقوله في حديث عائشة نحوه بلفظ: غير العباس، فإنه لم يشهدكم) وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَدَهُ الْعَبَّاسُ وَأَصْحَابُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ لَدَيَّ؟ فَكُلُّهُمْ أَمْسَكُوا، فَقَالَ: لَا يَبْقَى أَحَدٌ يَمْنُ فِي الْبَيْتِ إِلَّا لَدَّ غَيْرِ عَمِّهِ الْعَبَّاسِ قَالَ عَبْدُ: قَالَ النَّضْرُ: اللَّدُّودُ: الْوَجُورُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبَّادِ بْنِ مَنْصُورٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ.

پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (هه رکهس دهرمانی کرده ده مموه با هه موویان بیده نگ بن)، فهرمووی: هه رکهس لهو ماله دا بوو دهرمانیان کرده لایه کی ده میه وه خواردیه وه جگه له مامی عه باس ره زای خوی لی بی.

نه وهی هاتوره دهرباره ی چاره سه ری به خه نه

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّداوِي بِالْحِنَاءِ

۲۰۵۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ خَالِدٍ الْحِطَّاطُ، قَالَ: حَدَّثَنَا فَائِدٌ، مَوْلَى لِإِلَ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ جَدِّهِ سَلَمَى، وَكَانَتْ تَحْدُثُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: مَا كَانَ يَكُونُ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرْحَةً وَلَا نَكْبَةً إِلَّا أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أَضَعَّ عَلَيْهَا الْحِنَاءَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ فَائِدٍ، وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ فَائِدٍ،

سنن الترمذی بهرگی سینه - باسه کانی پزیشکی له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

وَقَالَ: عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ جَدَّتِهِ سَلَمَى، وَعُبَيْدُ اللَّهِ بْنِ عَلِيٍّ أَصَحُّ، وَيُقَالُ: سَلَمَى. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، عَنْ فَائِدٍ، مَوْلَى عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ مَوْلَاهُ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ جَدَّتِهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ.

واته: له عهلی کوری (عبید الله) وه، له نه نکیه وه سه لما که خزمه تی پیغمبره صلی الله علیه وسلم ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره صلی الله علیه وسلم هه شوینیکی به شمشیر یان به چه قو یا هه شتیکی لهو شیوه بریندار ببوایه فهرمانی پی ده کردم خه نهی بو تی بگرم، ههروه ها هه شوینیکی به بهرد بریندار ببوایه یان درکی پتا بجوایه فهرمانی پی ده کردم خه نهی بو تی بگرم.

نه وهی هاتوره ده باره ی خرابی نوشته کردن

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الرُّقِيَّةِ

۲۰۵۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ عَقَّارِ بْنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ اكْتَوَى أَوْ اسْتَرْقَى فَقَدْ بَرَأَ مِنَ التَّوَكُّلِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له موغیره ی کوری شوعبه وه، له باوکیه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سی) خو ی داخ بکات به مبههستی چاره سهری و نوشته بکات نه وه پشتی به خوا نه به ستوه و ته وه کولی له ده ستدا وه).

نه وهی هاتوره ده باره ی روخست له مه دا

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّخْصَةِ فِي ذَلِكَ

۲۰۵۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُهُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْخَزَاعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ هِشَامٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَخَّصَ فِي الرُّقِيَةِ مِنَ الْحُمَةِ وَالْعَيْنِ وَالنَّمْلَةِ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، وَأَبُو نُعَيْمٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَاصِمِ الْأَخُولِ، عَنْ يُونُسَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَخَّصَ فِي الرُّقِيَةِ مِنَ الْحُمَةِ وَالنَّمْلَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ: وَهَذَا عِنْدِي أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ مُعَاوِيَةَ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ سُفْيَانَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ بُرَيْدَةَ، وَعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَجَابِرٍ، وَعَائِشَةَ، وَطَلْقِ بْنِ عَلِيٍّ، وَعَمْرٍو بْنِ حَزْمٍ، وَأَبِي خُزَّامَةَ، عَنْ أَبِيهِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم ریگه ی داوه به نوشته کردن بو چاره سهری ژه هری مار و دوشک و جروجانه وهری ژه هردار و که سی به چاوه وه بو بی یا که سی برین له لاته نیشتی ده رهاتبی.

۲۰۵۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا رُقِيَةَ إِلَّا مِنْ عَيْنٍ أَوْ حُمَةٍ. وَرَوَى شُعْبَةُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ بُرَيْدَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِمِثْلِهِ.

واته: له عیمرانی کوری حوصهینه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (نوشته کردن دروست نیه

سنن الترمذی بهر گئی سیئهم - باسه کانی پزیشکی له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

مه گهر بۆ چاره سه ری که سیّ به چاوه وه بووبی، یان بۆ چاره سه ری ژه هری مار و دوپشک و جروجانه وه ری ژه هردار).

نه وه ی هاتووه ده رباره ی نوشته کردن به (معوذتین)

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّقِيَةِ بِالْمُعَوِّذَتَيْنِ

۲۰۵۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ يُونُسَ الْكُوْفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ مَالِكِ الْمُزَنِيُّ، عَنِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَعَوَّذُ مِنَ الْجَانِّ وَعَيْنِ الْإِنْسَانِ حَتَّى نَزَلَتِ الْمُعَوِّذَتَانِ فَلَمَّا نَزَلْنَا أَخَذَ بِمَا وَتَرَكَ مَا سِوَاهُمَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو سه عیده وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم په نای ده گرت به خوا له شه یاتینی جنۆکه و چاوی پیس ده یفه رموو: خواجه په نا ده گرم به تو له شه یاتینی جنۆکه و چاوی پیس، ههتا ئهم دوو سوره ته دابه زین: (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ). سورة الفلق: ۱، و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ). سورة الناس: ۱. ئیتر له پاش نه وه ههر نه وه دوو سوره ته ی ده خویند و وازی له دوعا کانی تر هیئا له و باره وه.

نه وه ی هاتووه ده رباره ی چاوه زار

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّقِيَةِ مِنَ الْعَيْنِ

۲۰۵۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عُرْوَةَ وَهَوَّ ابْنِ عَامِرٍ، عَنْ عُبَيْدِ بْنِ رِفَاعَةَ الزُّرَقِيِّ، أَنَّ أَسْمَاءَ بِنْتَ عُمَيْسٍ قَالَتْ: يَا

سنن الترمذی بهر گئی سیئهم - باسه کانی پزیشکی له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ وَلَدَ جَعْفَرٍ تُسْرِعُ إِلَيْهِمُ الْعَيْنُ أَفَأَسْتَرْقِي لَهُمْ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، فَإِنَّهُ لَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابَقَ الْقَدَرَ لَسَبَقْتُهُ الْعَيْنُ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رُوِيَ هَذَا عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ عَامِرٍ، عَنْ عُبَيْدِ بْنِ رِفَاعَةَ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ أَيُّوبَ بِهَذَا.

واته: له عوبهیدی کوری ریفاعه ی زوره قیه وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که نه سمائی کچی عومه یس فهرمووی: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! منداله کانی جه عفر بهر چاون و زوو زوو ده بن به چاوه وه، نایا نوشته یان بو بکه م؟ فهرمووی: (به لی، نه گهر شتی پیش قه در بکه وتایه نه وا چاوی پیس پیشی ده که وت).

۱۸ - بَابُ

۲۰۶ - (صَحِيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، وَيَعْلَى، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنِ الْمُنْهَالِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ يَقُولُ: أُعِيدُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَةٍ، وَيَقُولُ: هَكَذَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يُعَوِّذُ إِسْحَاقَ وَإِسْمَاعِيلَ. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، وَعَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مَنْصُورٍ، نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دوعای په ناگرتنی بو حه سه ن و حوسه ین ده کردوو ده یه فهرموو: (په ناتان پی ده گرم به وشه ته واوه کانی خوای گه وه، له شه ر و خراپه ی شه یتان و جانه وه ران که ژه هریان هه بی و، له هه موو چاویکی پیس).

نه وهی هاتوره ده باره ی چاوی پیس هه قه

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ وَالْعَنْتَلُ لَهَا

۲۰۶۱ - (ضعیف لکن قوله : (العين حق) صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصٍ عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ كَثِيرٍ أَبُو عَمَّانَ الْعَنْبَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي حَيَّةُ بْنُ حَابِسٍ التَّمِيمِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا شَيْءَ فِي الْهَامِ، وَالْعَيْنُ حَقٌّ.

واته: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (هام) هیچی تیدا نیه، به لام چاوی پیس هه ق و راسته).

۲۰۶۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ بْنِ خِرَاشٍ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ إِسْحَاقَ الْخَضْرَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهَيْبٌ، عَنْ ابْنِ طَاوُوسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابَقَ الْقَدَرَ لَسَبَقْتُهُ الْعَيْنُ، وَإِذَا اسْتَعْسِلْتُمْ فَاغْسِلُوا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. وَهَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَحَدِيثُ حَيَّةِ بْنِ حَابِسٍ حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَرَوَى شَيْبَانُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ حَيَّةِ بْنِ حَابِسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلِيُّ بْنُ الْمُبَارَكِ، وَخَزْبُ بْنُ شَدَّادٍ، لَا يَذْكُرَانِ فِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوا یان لی بی ده گپ نه وه، که فەرموویەتی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (نه گهر شتی پیش قه ده ر بکه وتایه نهوا چاوی پیس پیشی ده کهوت، نه گهر که سی بوو به چاوتانه وه داوایان لی کردن خوتان بشون نهوه خوتان بشون).

دهرباره ی کرّی وه گرتن له سهر دوعاو نوشته کردن

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي اخْذِ الْاَجْرِ عَلَى التَّعْوِيذِ

۲۰۶۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَرِيَّةٍ فَنَزَلْنَا بِقَوْمٍ، فَسَأَلْنَاهُمْ الْقِرَى فَلَمْ يَقْرُوا، فَلَدِغَ سَيِّدُهُمْ فَأَتَوْنَا فَقَالُوا: هَلْ فِيكُمْ مَنْ يَرْقِي مِنَ الْعَقْرِ؟ قُلْتُ: نَعَمْ أَنَا، وَلَكِنْ لَا أَزِيدُ حَتَّى تُعْطُونَا غَنَمًا، قَالُوا: فَإِنَّا نُعْطِيكُمْ ثَلَاثِينَ شَاةً، فَقَبِلْنَا فَقَرَأْتُ عَلَيْهِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ سَبْعَ مَرَّاتٍ، فَبَرَأَ وَقَبَضْنَا الْغَنَمَ، قَالَ: فَعَرَضَ فِي أَنْفُسِنَا مِنْهَا شَيْءٌ فَقُلْنَا: لَا تَعْجَلُوا حَتَّى تَأْتُوا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: فَلَمَّا قَدِمْنَا عَلَيْهِ ذَكَرْتُ لَهُ الَّذِي صَنَعْتُ، قَالَ: وَمَا عَلِمْتَ أَنَّهَا رُفْيَةٌ؟ افْبِضُوا الْغَنَمَ وَاضْرِبُوا لِي مَعَكُمْ بِسَهْمٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأَبُو نَضْرَةَ اسْمُهُ الْمُنْذِرُ بْنُ مَالِكٍ بْنِ قُطْعَةَ وَرَحَّصَ الشَّافِعِيُّ لِلْمُعَلِّمِ أَنْ يَأْخُذَ عَلَى تَعْلِيمِ الْقُرْآنِ أَجْرًا، وَيَرَى لَهُ أَنْ يَشْتَرِطَ عَلَى ذَلِكَ، وَاحْتَجَّ بِهَذَا الْحَدِيثِ وَرَوَى شُعْبَةُ، وَأَبُو عَوَانَةَ، وَهَشَامٌ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ أَبِي بَشِيرٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ أَبِي الْمُتَوَكِّلِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نهبو سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
 فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له گهل له شکریتی سی
 که سیدا ناردینی بو شوینی، لای هوزیک لاماندا داوامان لی کردن بیینه میوانیان
 به لام هوزه که میوانداریان نه کردین، دوویشکیتک دای به گه وه که یانه وه، هه موو
 هه ولیکیاندا بو نه وهی نازاری نه میینی و چاک بیته وه به لام سوودی نه بوو، بویه
 هاتن بو لامان وتیان: نایا که سیکتان تیدا نیه نوشته یه کی بو بکات به لکو شیقای
 بو بیت و چاک بیته وه؟ وتم: به لی، من، به لام بوی ناکه م هه تا مه پیکمان نه ده نی

بۆ خۆمان له جیاتیدا، وتیان: سی مه پرتان ده دهینی، ئیمهش قبولمان کرد، ههوت جار سورتهی فاتیحهم به سهردا خویند، که تا نهو کاتهش شازاریکی زۆر زۆری ههبوو، ههروهک وشتریککی به سهراوه بهره لای بکهی ناوا رزگاری بوو شازاری نه ماو چاک بوویهوه، مه ره کانیان داینی و بردمان بۆ خۆمان، هاوه لانی له نیتوان خویاندا شتیکیان بۆ دروست بوو وتیان: بلیی حه رام نه بییت، په له مه کهن له گوشته کهیان ناخوین ههتا نه چین بۆ خزمهت پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم و پرساری لی نه کهین، کاتی که گه شتینه وه مه دینه ههواله که مان دا به پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فه رمووی: (چۆنتان زانی نه وه بۆ دوعاو نوشته ده بییت؟ مه ره کان ببهن بۆ خۆتان به راستی پینکاتان به شی منیش بدهن).

٢٠٦٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَشِيرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا الْمُتَوَكِّلِ يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرُّوا بِحَيٍّ مِنَ الْعَرَبِ فَلَمْ يَقْرُؤُوهُمْ وَلَمْ يُضَيِّقُوهُمْ، فَاشْتَكَى سَيِّدُهُمْ فَأَتَوْا فَقَالُوا: هَلْ عِنْدَكُمْ دَوَاءٌ؟ قُلْنَا: نَعَمْ، وَلَكِنْ لَمْ تَقْرُؤُوا وَلَمْ تُضَيِّقُوا، فَلَا نَفْعَ لَنَا حَتَّى تَجْعَلُوا لَنَا جُعْلًا، فَجَعَلُوا عَلَى ذَلِكَ قَطِيعًا مِنَ الْغَنَمِ، قَالَ: فَجَعَلَ رَجُلٌ مِنَّا يَقْرَأُ عَلَيْهِ بِقَائِمَةِ الْكِتَابِ فَبَرَأَ، فَلَمَّا أَتَيْنَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَكَرْنَا ذَلِكَ لَهُ، قَالَ: وَمَا يُدْرِيكَ أَنَّهَا رُفِيَّةٌ؟ وَلَمْ يَذْكُرْ نَهْيًا مِنْهُ، وَقَالَ: كُلُّوا وَاضْرِبُوا لِي مَعَكُمْ بِسَنِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ الْأَعْمَشِ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ إِيَّاسٍ، وَهَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثُ، عَنْ أَبِي بَشِيرٍ جَعْفَرِ بْنِ أَبِي وَخْشِيَّةَ، عَنْ أَبِي الْمُتَوَكِّلِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَجَعْفَرِ بْنِ إِيَّاسٍ هُوَ جَعْفَرُ بْنُ أَبِي وَخْشِيَّةَ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه ده گیر نه وه، که هه ندی که له هاوه لانی

پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم دایان به لای هوزیککی عهده بیدا، هوزده که میوانداریان نه کردن، گه وره که یان نه خوشکهوت، هاتن بۆ لامان وتیان: دهرمانی چاره سه ری نه خوشستان لایه؟ وتان: به لئی، به لام ئیوه میوانداریتان نه کردین ههتا کۆمه لئی مەرمان نه ده نئی نهو کاره ناکهین، نهوانیش کۆمه لئی مەرپان دانئی، وتی: به کینکمان سوره تی فاتیهی خویند به سه ریا چاک بوویه وه، کاتی که هاتینه وه بۆ خزمهت پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم ههواله که مان پی راگیاندا، فهرمووی: (چۆنتان زانی نه وه بۆ دوعاو نوشته ده بیئت؟). نه هی لی نه کردن به لکو فهرمووی: (له گوشته که یان بخۆن و سه همیکیش بۆ من بهینن).

نه وهی هاتووه دهرباره ی نوشته و دهرمان

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّقَى وَالْأَذْوِيَةِ

۲۰۶۵ - (ضعيف) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي خِزَامَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ رُقَى نَسْتَرْقِيهَا وَدَوَاءً تَتَدَاوَى بِهِ وَتُقَاةٌ تَنْقِيهَا، هَلْ تَرُدُّ مِنْ قَدَرِ اللَّهِ شَيْئًا؟ قَالَ: هِيَ مِنْ قَدَرِ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي خِزَامَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَقَدْ رَوَى عَنِ ابْنِ عُيَيْنَةَ كِلْتَا الرِّوَايَتَيْنِ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: عَنْ أَبِي خِزَامَةَ، عَنْ أَبِيهِ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: عَنْ ابْنِ أَبِي خِزَامَةَ، عَنْ أَبِيهِ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: عَنْ أَبِي خِزَامَةَ، وَقَدْ رَوَى غَيْرُ ابْنِ عُيَيْنَةَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي خِزَامَةَ، عَنْ أَبِيهِ وَهَذَا أَصَحُّ وَلَا نَعْرِفُ لِأَبِي خِزَامَةَ عَنْ أَبِيهِ غَيْرَ هَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له نهبو حیزامه وه، له باوکیه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که

سنن الترمذی بهر گئی سیتم - باسه کانی یزیشکی له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

فهرموویه تی: پرسیارم کرد له پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم وتم: نهی
پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم! نهم نوشتو دهرمانانه ی که به کاریان
دههینن بۆ چاره سهری هیچ له قه ده ری خوا ده گپرتیه وه؟ فهرمووی: (نهویش ههر
قه ده ری خوا به).

نهوه ی هاتوره دهر باره ی دومه لان و خورمای عه جو ه

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْكَمَاءِ وَالْعَجْوَةِ

۲۰۶۶ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو عُبَيْدَةَ أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْهَمْدَانِيُّ وَهُوَ ابْنُ أَبِي
السَّفَرِ، وَمُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَا: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَامِرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي
سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْعَجْوَةُ مِنَ الْجَنَّةِ
وَفِيهَا شِفَاءٌ مِنَ السَّيِّئِ، وَالْكَمَاءُ مِنَ الْمَرِّ وَمَاؤُهَا شِفَاءٌ لِلْعَيْنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعِيدِ
بْنِ زَيْدٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَجَابِرٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ وَهُوَ مِنْ حَدِيثِ
مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو وَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ سَعِيدِ بْنِ عَامِرٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرتیه وه، که فهرموویه تی:
پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خورمای عه جو ه له
بهه شته وه به، شیفایه بۆ هه موو ژههری، دومه لان وینه ی نهو گهزوویه ی که بۆ به نی
نیسرائیل دهباری ناوه که ی دهرمانه بۆ دهردی چاو).

۲۰۶۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الطَّنَافِيسِيِّ، عَنْ
عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ (ح) وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ،
قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ حُرَيْثٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ
زَيْدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْكَمَاءُ مِنَ الْمَرِّ وَمَاؤُهَا شِفَاءٌ لِلْعَيْنِ. هَذَا
حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

سنن الترمذی بهر گئی سییم - باسه کانی پزیشکی له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

واته: له سه عیدی کوری زهیده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
فهرموویه تی: پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (دومه لآن وینه ی
نهو گه زویه ی که بو بهنی نیسرائیل ده باری ناوه که ی ده رمانه بو ده ردی چاو).

۲۰۶۸ - (صحیح بما قبله) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ،
قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ نَاسًا مِنْ
أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالُوا: الْكُمَاءُ جُدْرِي الْأَرْضِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْكُمَاءُ مِنَ الْمَنِّ وَمَاؤُهَا شِفَاءٌ لِلْعَيْنِ، وَالْعَجْوَةُ مِنَ الْجَنَّةِ وَهِيَ شِفَاءٌ
مِنَ السُّمِّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که هندی له هاوه لانی
پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم وتیان: دومه لآن درکهو میکوته ی زهوییه،
پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (دومه لآن وینه ی نهو گه زویه ی که
بو بهنی نیسرائیل ده باری ناوه که ی ده رمانه بو ده ردی چاو، خورمای عه جو له
بهه شته وهیه، شیفایه بو هه موو ژه ری).

۲۰۶۹ - (ضعیف الإسناد مع وقفه) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ، قَالَ:
حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: حَدَّثْتُ أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: أَخَذْتُ ثَلَاثَةَ أَكْمُوٍ أَوْ خُمْسًا
أَوْ سَبْعًا فَعَصَرْتُهُنَّ فَجَعَلْتُ مَاءَهُنَّ فِي قَارُورَةٍ فَكَحَلْتُ بِهِ جَارِيَةً لِي فَبَرَأَتْ.

نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده فهرموویت: سی یان پینج یا ههوت
دومه لآنم گوسی ناوه که یم کرده ناو شوشه یه که وه چاوی که نیزه که مم پی پشت چاک
بوویه وه.

۲۰۷۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ
قَتَادَةَ، قَالَ: حَدَّثْتُ أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: الشُّونِيزُ دَوَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِلَّا السَّمَاءَ قَالَ قَتَادَةُ:

سنن الترمذی بهر گئی سیئهم - باسه کانی پزیشکی له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

يَأْخُذُ كُلَّ يَوْمٍ إِحْدَى وَعِشْرِينَ حَبَّةً فَيَجْعَلُهُنَّ فِي خِرْقَةٍ فَيَنْقَعُهُ فَيَسْتَعِطُ بِهِ كُلَّ يَوْمٍ فِي مَنْحَرِهِ الْأَيْمَنِ قَطْرَتَيْنِ وَفِي الْأَيْسَرِ قَطْرَةً، وَالثَّانِي فِي الْأَيْسَرِ قَطْرَتَيْنِ وَفِي الْأَيْمَنِ قَطْرَةً، وَالثَّلَاثُ فِي الْأَيْمَنِ قَطْرَتَيْنِ وَفِي الْأَيْسَرِ قَطْرَةً.

ئەبو ھورەیرە رەزای خوای لى بى دەفەرموویت: رەشکە دەرمانى ھەموو دەردىکە جگە لە مردن، قەتادە فەرمووی: ھەموو روژی بیست و یەک دەنک رەشکەى دەکردە ناو پارچە پەرۆیەک و دیخستە ناو ناوہو، جا لە ناوہکەى ھەموو روژی دوو قەترەى دەتکاندە لای راستى لوتیەو و قەترەىکى دەتکاندە لای چەپى لوتیەو، بۆ روژی دوو قەترەى دەتکاندە لای چەپى لوتیەو و یەک قەترەى دەتکاندە لای راستى لوتیەو، بۆ روژی سیئەم دوو قەترەى دەتکاندە لای راستى لوتیەو و یەک قەترەى دەتکاندە لای چەپى لوتیەو.

ئەوێ ھاتووہ دەربارەى کرێى کاهین

۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَجْرِ الْكَاهِنِ

۲۰۷۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ، وَمَهْرِ الْبَغِيِّ، وَخُلُوانِ الْكَاهِنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واتە: لە ئەبو مەسعودى ئەنصارىوہ رەزای خوای لى بى دەگێرنەوہ، کە فەرموویەتى: پێغەمبەرى خوا صلی الله علیه وسلم نەهى کردوہ لە کرێ و نرخ و بەهای سەگ و، ماریى ئافەرەتى زیناکار و، کولەنانى فال گرتنەوہ.

نهوهی هاتوره ده باره ی خرابی نوشته هه لواسین

٢٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ التَّغْلِيْقِ

٢٠٧٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَدُونٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ عِيسَى، أَخِيهِ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُكَيْمٍ أَبِي مَعْبِدِ الْجُهَنِيِّ، أَعُوذُ بِهِ خُمْرَةً، فَقُلْنَا: أَلَا تُعَلِّقُ شَيْئًا؟ قَالَ: الْمَوْتُ أَقْرَبُ مِنْ ذَلِكَ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ تَعَلَّقَ شَيْئًا وَكَلَّ إِلَيْهِ: وَحَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُكَيْمٍ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُكَيْمٍ لَمْ يَسْمَعْ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَانَ فِي زَمَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: كَتَبَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنِ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ.

واته: له عيساوه ره زای خوی لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: (عبد الله) كورى عوكهيم نه بو مهعهدى جوههنى سوركهى بوو چوم بو سهردانى، وتمان: نهوه بوچی نوشته يه يان يان مورويه هه لئاواسى به خوتدا، فهرمووى: په نا ده گرم به خوا مردن باشته له وه، پيغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرموويت: (ههركهس شتى هه لئاوسى به خويدا ده دريته ده ست نهو شته و بهو ده سپيردرى).

نهوهی هاتوره ده باره ی دابه زاندنی تا به ناو

٢٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرْيِدِ الْحُمَى بِالْمَاءِ

٢٠٧٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَبَّائَةَ بْنِ رِفَاعَةَ، عَنْ جَدِّهِ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

سنن الترمذی بهرگی سینهم - باسه کانی پزیشکی له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم.

الْحُمَّى قَوْرٌ مِنَ النَّارِ فَأَبْرَدُوهَا بِالْمَاءِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَامْرَأَةِ الزُّبَيْرِ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له رافعی کوری خه دیجهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (تا له تینی گهرمای ناگری دۆزه خهوهیه به ناو فینکی بکه نهوه و دایه زینن).

٢٠٧٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الهمدانيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الْحُمَّى مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ فَأَبْرِدُوهَا بِالْمَاءِ. حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ الْمُنْذِرِ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. وَفِي حَدِيثِ أَسْمَاءَ كَلَامٌ أَكْثَرُ مِنْ هَذَا وَكَلَامُ الْحَدِيثَيْنِ صَحِيحٌ.

واته: له عائشهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (تا له هالاوی ناگری دۆزه خهوهیه به ناو فینکی بکه نهوه و دایه زینن).

٢٦ - باب

٢٠٧٥ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي حَبِيبَةَ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ حُصَيْنٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُعَلِّمُهُمْ مِنَ الْحُمَّى وَمِنَ الْأَوْجَاعِ كُلِّهَا أَنَّ يَقُولَ: بِسْمِ اللَّهِ الْكَبِيرِ، أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ كُلِّ عِرْقٍ نَعَارٍ، وَمِنْ شَرِّ حَرِّ النَّارِ.

سنن الترمذی بهرگی سیهم - باسه کانی پزشکی له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي حَبِيبَةَ
وَإِبْرَاهِيمَ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ وَيُرْوَى: عِرْقُ يَعَارَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره صلی الله علیه وسلم فیری ده کردن له کاتی تاو هه نازاریکدا بلین: به ناوی خوی گه وه، په نا ده گرم به خوی بالا و شکۆمه ند له شه و خراپه ی هه موو فیچقه یه کی خوین به ربوون، وه له شه و خراپه ی گهرمی ناگر.

ده باره ی جوتبوون له گهل نافرته ی شیردهری سک پر

۲۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْغِيلَةِ

۲۰۷۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ إِسْحَاقَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ تَوْفَلٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنْ ابْنَةِ وَهَبٍ وَهِيَ جُدَامَةُ قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: أَرَدْتُ أَنْ أَنْتَهِيَ عَنِ الْغِيَالِ فَإِذَا فَارِسٌ وَالرُّومُ يَفْعَلُونَ وَلَا يَقْتُلُونَ أَوْلَادَهُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَاهُ مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنْ جُدَامَةَ بِنْتِ وَهَبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ مَالِكٌ: وَالْغِيَالُ أَنْ يَطَّأَ الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ وَهِيَ تُرَضِعُ.

واته: له عائشه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: که جودامه ی کچی وه هه ب فهرمووی: بو خۆم گویم له پیغمبره صلی الله علیه وسلم بوو ده فهرموو: (به راستی ویستم ریگری بکه م له جوتبوون له گهل نافرته ی شیردهری سک پر، به لام بۆیان رونکردمه وه که فارس و رۆم نهو کاره ده که ن و منداله کانیشیان ناکوژن و هیچ زیانیان پی ناگات).

۲۰۷۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ نَوْفَلٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنْ جَدَامَةَ بِنْتِ وَهْبٍ الْأَسَدِيَّةِ، أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَنْهَى عَنِ الْغِيلَةِ حَتَّى دَكَّرْتُ أَنَّ الرُّومَ وَفَارِسَ يَصْنَعُونَ ذَلِكَ فَلَا يَضُرُّ أَوْلَادَهُمْ قَالَ مَالِكٌ: وَالْغِيلَةُ أَنْ يَمَسَّ الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ وَهِيَ تُرْضِعُ. قَالَ عِيسَى بْنُ أَحْمَدَ: وَحَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ عِيسَى قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ، نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جودامه ی نهسه دیه وه ده گیرنه وه، که بو خوی وتویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (بهراستی نیازم کرد ریگری بکه م له له جوتیبون له گهل نافرته ی شیردهری سک پر، ههتا بۆیان رونکردمه وه که فارس و روم نهو کاره ده کهن و منداله کانیشیان هیچ زیانیان بی ناگات). مالیک وتی: (الغيلة) بریتیه له وهی پیاوی له گهل ژنه که ی جوت ببی له کاتی کدا که ژنه که ی شیر بدات.

دهرباره ی دهرمانی نهخوشی (ذات الجنب)

۲۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي دَوَاءِ ذَاتِ الْجَنْبِ

۲۰۷۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَنْعَتُ الزَّيْبَتِ وَالْوَزَسَ مِنْ ذَاتِ الْجَنْبِ قَالَ قَتَادَةُ: وَيُلْدُ مِنَ الْجَانِبِ الَّذِي يَشْتَكِيهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأَبُو عَبْدِ اللَّهِ اسْمُهُ مَيْمُونٌ هُوَ شَيْخٌ بَصْرِيٌّ.

واته: له زهیدی کوری نهرقه مه وه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم وهسفی زهیت و وهسی کرد که چه ند باشن بو چاره سهری نهخوشی (ذات الجنب) هه وکردنی په رده ی سیه کان - وه رس روه کیکی

زهرده - ، قه تاده فهرمووی: کردیه ناو ده میه وه نهو لایهی که نازاری هه بوو.

۲۰۷۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا رَجَاءُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْعُدْرِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ أَبِي رَزِينٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ خَالِدِ الْحَذَّاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَيْمُونُ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: سَمِعْتُ زَيْدَ بْنَ أَرْقَمَ قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَتَدَاوَى مِنْ ذَاتِ الْجَنْبِ بِالْقُسْطِ الْبَحْرِيِّ وَالزَّيْتِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مَيْمُونٍ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ وَقَدْ رَوَى عَنْ مَيْمُونٍ غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثُ. وَذَاتُ الْجَنْبِ: يَغْنِي السَّيْلُ.

واته: زهیدی کوری نهرقه مه وه رهزای خوای لی بی فهرمووی: پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم فهرمانی پی کردین به (القُسْطُ الْبَحْرِي) که روه کیکی ده ریایی بۆن خوشه له گهل زهیت به کاریانبهیتین بۆ چاره سهری نه خوشی (ذاتة الجنب) هه وکردنی په رده ی سیه کان.

۲۹ - باب

۲۰۸۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ حُصَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كَعْبٍ السَّلَمِيِّ، أَنَّ نَافِعَ بْنَ جُبَيْرٍ بْنَ مُطْعِمٍ أَخْبَرَهُ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ أَنَّهُ قَالَ: أَتَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبِي وَجَعٌ قَدْ كَادَ يُهْلِكُنِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: امْسَحْ بِيَمِينِكَ سَبْعَ مَرَّاتٍ وَقُلْ: أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ قَالَ: فَفَعَلْتُ، فَأَذْهَبَ اللَّهُ مَا كَانَا بِي، فَلَمْ أَزَلْ أَمُرُ بِهِ أَهْلِي وَغَيْرَهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عثمان)ی کوری نه بی عاصه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: نازاریکم هه بوو خه ریک بوو له ناوم بهریت، پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم هات بۆ سهردانم فهرمووی: (حهوت جار دهستی راستت بهیتنه به

شوینی نازاره که دا و بلی: (أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ). واته: په ناده گرم به دهسه لاتی خواو به توانایی نهو له زیانی نهو نازاره ی که هستی پی ده کهم و مهترسیم لئی هیه. (عثمان) فهرمووی: منیش نهو کاره م کرد خوی گه وره شیقای دام و نازاراکه م نه ما، بویه بهرده وام فهران ده کهم به خانه واده و که سوکاره کهم بیخوینن له کاتی کهدا که نه خوش بن.

نه وه ی هاتوره ده باره ی سینه مه کی

۳۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّنَا

۲۰۸۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَكْرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عُثْبَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَلَهَا: يَمْ تَسْتَمْشِينَ؟ قَالَتْ: بِالشُّبْرَمِ قَالَ: حَارٌّ جَارٌّ قَالَتْ: ثُمَّ اسْتَمَشَيْتُ بِالسَّنَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ أَنَّ شَيْئًا كَانَ فِيهِ شِفَاءٌ مِنَ الْمَوْتِ لَكَانَ فِي السَّنَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه سمائی کچی عومه یسه وه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پیغمبری خوا صلی الله علیه وسلم پرسیری لی کردوو فهرمووی: (به چی ده رمانی خوت رهوان ده که ی؟). وتی: به (شبرم) وهك نوک وایه ده کولینریت و ناوه که ی ده خوریتنه وه، فهرمووی: (پله ی گهرمی جهسته به زرده کاته وه و ناده میزاد زور رهوان ده کات، نه سما وتی: له پاشدا به (سنا) سینه مه کی خوم رهوان ده کرد، فهرمووی: (نه گهر شتی شیفا بوایه بو مردن نهوا نهو شته (سنا) سینه مه کی ده بوو).

نه وهی هاتووه ده باره ی چاره سهری به ههنگوین

۳۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّداوِي بِالْعَسَلِ

۲۰۸۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي الْمُثَوِّكِلِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنَّ أَخِي اسْتَطْلَقَ بَطْنَهُ، فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا فَسَقَاهُ ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ سَقَيْتُهُ عَسَلًا فَلَمْ يَزِدْهُ إِلَّا اسْتَطْلَقَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اسْقِهِ عَسَلًا فَسَقَاهُ ثُمَّ جَاءَهُ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ سَقَيْتُهُ عَسَلًا فَلَمْ يَزِدْهُ إِلَّا اسْتَطْلَقَا، قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: صَدَقَ اللَّهُ وَكَذَبَ بَطْنُ أَخِيكَ، اسْقِهِ عَسَلًا فَسَقَاهُ عَسَلًا فَبَرَأَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو سه عیده وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیاوی هاته خزمهت پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: براهم سکی ده چی و رهوانه، فهرمووی: (ههنگوینی بدهری). نهویش چوو ههنگوینی دایه و خواردی، له پاشدا هاته وه وتی: نهی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، ههنگوینم دایه و خواردی به لام خراپتر بوو، فهرمووی: (برۆ ههنگوینی بدهری). نهویش چوو ههنگوینی دایه و خواردی، له پاشدا هاته وه وتی: نهی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، ههنگوینم دایه و خواردی به لام خراپتر بوو، له پاشدا هاته وه وتی: نهی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، ههنگوینم دایه و خواردی به لام خراپتر بوو، پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (خوای گه وه راستی فهرموو به لام سکی براههت درۆ ده کات برۆ ههنگوینی بدهری). نهویش چوو ههنگوینی دایه و خواردی چاک بوویه وه.

باب - ۳۲

۲۰۸۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ يَزِيدَ أَبِي خَالِدٍ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمِنْهَالَ بْنَ عَمْرٍو يُحَدِّثُ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يَعُودُ مَرِيضًا لَمْ يَخْضُرْ أَجَلَهُ فَيَقُولُ سَبْعَ مَرَّاتٍ: أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ إِلَّا عُوِيَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْمِنْهَالَ بْنِ عَمْرٍو.

واته: له ثيبنو عه باسه وه ره زای خوايان لی بی ده گيړنه وه، که پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تي: (که سي بجی بۆ سهردانی نه خوښی که نه جه لی نه هاتبی حوت جار بلی: (أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَشْفِيكَ). داوا له خوی گه وه ده که م، که خاوه نی عهرشی گه وه وه مه زنه دهرمانی دهردت بکات و شيفات بدات، نیلا خوی گه وه شيفای ده دات و چاکي ده کاته وه لهو نه خوښيه).

باب - ۳۳

۲۰۸۴ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدٍ الْأَشْقَرُ الرَّبَاطِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْزُوقُ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الشَّامِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الشَّامِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ثَوْبَانُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَصَابَ أَحَدُكُمْ الْحُمَّى فَإِنَّ الْحُمَّى قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ فَلْيُطْفِئْهَا عَنْهُ بِالْمَاءِ فَلْيَسْتَنْقِ نَهْرًا جَارِيًا لِيَسْتَقْبِلَ جَرَّةَ الْمَاءِ فَيَقُولُ: بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ اشْفِ عَبْدَكَ، وَصَدِّقْ رَسُولَكَ، بَعْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ فَلْيَعْتَمِسْ فِيهِ ثَلَاثَ عَمَسَاتٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَإِنْ لَمْ يَبْرِأْ فِي ثَلَاثٍ فَخُمْسٍ، وَإِنْ لَمْ يَبْرِأْ فِي خُمْسٍ فَسَبْعٍ، فَإِنْ لَمْ يَبْرِأْ فِي سَبْعٍ فَتَسْبِعٍ فَإِنَّهَا لَا تَكَادُ تُجَاوِزُ تِسْعًا بِإِذْنِ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له (ثوبان) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر که سی له نیوه تووشی تا بوو بیگومان تاش پارچه یه که له ئاگری دۆزهخ به ئاو بیکوژیننه وه، خوئی بکات به ناو ئاوی روبریکدا و خوئی بشوات و بلی: به ناوی خوا، خودایه شیقای بهنده کهت بده، راستگویی پیغمبره کهت به لینه، له دواوی نویژی به یانی پیش خوره لائن، سی جار خوئی بکات به ناو ئاوی روبریکدا و خوئی بشوات بو ماوهی سی رۆژ، نه گهر چاک نه بو وه تا پینج رۆژ، نه گهر ههر چاک نه بو وه تا حوت رۆژ، نه گهر ههر چاک نه بو وه تا نو رۆژ، به ویستی خوا له نو رۆژ تیپهر ناکات و چاک ده بیته وه.

دهرباره ی چاره سه ری به خو له می ش

۳۴ - بَابُ التَّداوِي بِالزَّمَادِ

۲۰۸۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، قَالَ: سُئِلَ سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ وَأَنَا أَسْمَعُ، بِأَيِّ شَيْءٍ دُوِيَ جَرْحُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ: مَا بَقِيَ أَحَدٌ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، كَانَ عَلِيٌّ يَأْتِي بِالْمَاءِ فِي ثُرْبِهِ وَقَاطِمَةُ تُغْسِلُ عَنْهُ الدَّمَ، وَأُخْرِقَ لَهُ حَصِيرٌ فَحُثِيَ بِهِ جُرْحُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو حازیمه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: سه باره ت به چی چاره سه ری برینه که ی پیغمبره صلی الله علیه وسلم کرد، بو خۆم گویم لی بوو له سه هلی کوپی سه عدیان پرسی؟ فهرمووی: کهس نه ماوه وهک من ئاگاداری بی و بیزانی، پیشه واهلی رهزای خوای لی بی له مه تاله که ی خۆیدا ناوی هیئا - مه تان له پیست دروست ده کرا وهک قه لغان به کار ده هیترا بهرام بهر به تیر - (فاطمه) ش رهزای خوای لی بی خوینه که ی پی شت، پارچه سه سیریکیان هیئا سوتاندیان و خو له می شه که یان کرده ناو برینه که یه وه.

۲۰۸۶ - (موضوع) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْمُوقَرِيُّ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّمَا مَثَلُ الْمَرِيضِ إِذَا بَرَأَ وَصَحَّ كَالْبُرْدَةِ تَقَعُ مِنَ السَّمَاءِ فِي صَفَائِهَا وَلَوْغَمًا^(۱).

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرموویه تی: یتغمبهری خوا صلى الله عليه وسلم فرموویه تی: (وینه ی نه خوشی کاتی شیفای بو دی و چاک ده بیته وه بو سافی و رونی و رنکه که ی وه که له تهرزه وایه کاتی که له ناسمانه وه دیته خواره وه).

۳۵ - بَاب

۲۰۸۷ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْبَةُ بْنُ خَالِدٍ السَّكُونِيُّ، عَنْ مُوسَى بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا دَخَلْتُمْ عَلَى الْمَرِيضِ فَنَقِسُوا لَهُ فِي أَجَلِهِ فَإِنَّ ذَلِكَ لَا يَزِدُّ شَيْئًا وَيُطَيِّبُ نَفْسَهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرموویه تی: یتغمبهری خوا صلى الله عليه وسلم فرموویه تی: (کاتی سهردانی نه خوشتان کرد دلی خوش بکه و باری شانی سوک بکه - بلین: ناسانه هیچ نیه (ان شاء الله) خوا شیفات ده دات و چاک ده بیته وه و خوا ته مه ن دریرت بکات وه

^(۱) قال بشار: هذا ليس من الترمذي، فلم يذكره المزي في "تحفة الأشراف"، ولا وجدناه في شيء من النسخ والشرح التي بين أيدينا، وهو حديث موضوع، ساقه السيوطي في "اللائي المصنوعة" ۳۹۹/۲، ولم ينسبه للترمذي. انتهى. - وذكره الهيثمي في "مجمع الزوائد" ۳۰۳/۲، وقال: رواه البزار، والطبراني في "الأوسط". - ولا يوجد في النسخة الخطية للكروخي.

سنن الترمذي بهر گي سيهم - باسه کانی پزیشکی له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

هروه ها، نه مهش هیچ له قه ده ری خوا ناگیریتته وه به لام دلی پیتی خوش ده بی).

۲۰۸۸ - حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، وَتَحْمُودُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ الْأَشْعَرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَادَ رَجُلًا مِنْ وَعَلِكَ كَانَ بِهِ فَقَالَ: أَبْشِرْ، فَإِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: هِيَ نَارِي أَسْلَطَهَا عَلَى عَبْدِي الْمُذْنِبِ لِتَكُونَ حَظَّهُ مِنَ النَّارِ^(۱).

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم سهردانی نه خوشینکی کرد تایه کی زوری لی هاتبو جهسته ی تیک شکابوو، فرمووی: (موژدهت لی بی، بیگومان خوای گه وه ده فرمویت: نه مه ناگری منه زالی ده کهم به سهر بنده گونا هباره کهمدا بو نه وهی نه وه بهشی بی له ناگر).

۲۰۸۹ - حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانَ، عَنِ الْحَسَنِ قَالَ: كَانُوا يَرْجَحُونَ الْحُمَّى لَيْلَةً كَفَّارَةً لِمَا نَقَصَ مِنَ الذُّنُوبِ^(۲).

^(۱) قال بشار: هذا الحديث لم يذكره المزي في "تحفة الأشراف" ولا استدرکه عليه المستدرکون، ولا وجدناه في شيء من النسخ والشروح التي بين أيدينا، فهو ليس من الترمذي. - هذا الحديث لا يوجد في النسخة الخطية للكروخي وقد ذكره الهيثمي في "المجمع" ۲ / ۲۹۸، وقال: رواه ابن ماجه باختصار، وفيه عبد الرحمن، وذكره البوصيري في "مصباح الزجاجة" ۴ / ۶۱، ولم يذكر المزي لأبي صالح الأشعري رواية عند الترمذي، وإنما نص على ابن ماجه فقط.

^(۲) قال بشار: وهذا ليس من "جامع الترمذي" للأسباب التي ذكرناها في الذي قبله، والله أعلم.

سنن الترمذی بهرگی سیئەم - باسەکانی پزشکی لە پێغمبەرەوه صلى الله عليه وسلم.

واتە: لە ھەسەنەود دەگیرنەوه، کە ھەرموویەتی: نومیڤیان وابووہ تایی شەوی
ببیئە کە فارەتی گوناھەکانیان.

باسه کانی میرات له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

۲۷ - أَبْوَابُ الْفَرَائِضِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

هه رکەس مالتی له پاش به جیمینێ ئەوه بو میرتگره کانیه تی

۱ - بَابُ مَا جَاءَ مَنْ تَرَكَ مَالًا فَلِوَرَثَتِهِ

۲۰۹۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْأُمَوِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ تَرَكَ مَالًا فَلِوَرَثَتِهِ، وَمَنْ تَرَكَ ضَيَاعًا فَإِلَيَّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَأَنَسٍ، وَقَدْ رَوَاهُ الزُّهْرِيُّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَطْوَلَ مِنْ هَذَا وَأَتَمَّ مَعْنَى ضَيَاعًا: ضَائِعًا لَيْسَ لَهُ شَيْءٌ، فَأَنَا أَغْوِلُهُ وَأُنْفِقُ عَلَيْهِ.

واته: له ئەبو هورەیرەوه رەزای خوای لێ بێ دەگیرنەوه، که فەرموویەتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (ئەو کەسە ی بمری و مالتی له پاش به جیمینێ ئەوه بو میرتگره کانی، نه گهر قەرزی له سەر بوو یان خێزانی ههژار و بێ دالدهی له پاش به جیمینێ ئەوا خۆم قەرزه کهی بوی ده بژیرم و ژیان و گوزهرانی خێزانه ههژاره کهشی له سەر خۆمه).

دهرباره‌ی فیربوونی زانستی میرات

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَعْلِيمِ الْفَرَائِضِ

۲۰۹۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى بْنُ وَاصِلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْقَاسِمِ الْأَسَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ دَهْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَوْفٌ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَعَلَّمُوا الْقُرْآنَ وَالْفَرَائِضَ وَعَلِّمُوا النَّاسَ فَلِيَّ مَقْبُوضٌ. هَذَا حَدِيثٌ فِيهِ اضْطِرَابٌ، وَرَوَى أَبُو أُسَامَةَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عَوْفٍ، عَنْ رَجُلٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ جَابِرٍ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ عَوْفٍ بِهَذَا نَحْوِهِ بِمَعْنَاهُ، وَمُحَمَّدُ بْنُ الْقَاسِمِ الْأَسَدِيُّ قَدْ ضَعَّفَهُ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ وَغَيْرُهُ.

واته: له نه‌بو هوره‌یرهده ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغمبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (قورنان و زانستی میرات فیربن و خه‌لکیش فیر بکه‌ن چونکه بیگومان خوای گه‌وره رو‌حی من ده‌کیشی و ده‌مرینی).

نه‌وه‌ی هاتوره‌ی میراتی کچان

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مِيرَاثِ الْبَنَاتِ

۲۰۹۲ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي زَكْرِيَّا بْنُ عَدِيٍّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ سَعْدِ بْنِ الرَّبِيعِ بِابْنَتَيْهَا مِنْ سَعْدٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَاتَانِ ابْنَتَا سَعْدِ بْنِ الرَّبِيعِ، قُتِلَ أَبُوهُمَا مَعَكَ يَوْمَ أُحُدٍ شَهِيدًا، وَإِنَّ عَمَّهُمَا أَخَذَ مَا لَهُمَا، فَلَمْ يَدَعْ لهُمَا مَالًا وَلَا تُنْكَحَانِ إِلَّا وَلَهُمَا مَالٌ، قَالَ: يَقْضِي

سنن الترمذی بهرگی سیئهم - باسه کانی میرات له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم..

الله فِي ذَلِكَ فَنَزَلَتْ: آيَةُ الْمِيرَاثِ، فَبَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى عَمَّيْهِمَا، فَقَالَ: أَعْطِ ابْنَتِي سَعْدِ الثَّلَثِينَ، وَأَعْطِ أُمَّهُمَا الثَّمَنَ، وَمَا بَقِيَ فَهُوَ لَكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، وَقَدْ رَوَاهُ شَرِيكٌ أَيْضًا، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ.

واته: له جاییری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فەرموویه تی: ژنه که ی سه عدی کوری ره بیع دوو کچی خوی هیئا بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهم دوو کچه کچی سه عدی کوری ره بیعن باوکیان له غهزای ئو حوددا له گهلا تودا شهید بوو، نیستا مامه که بیان هه رچی مالیان هه یه بردویه تی بو خوی، هیچی بو نه مان نه هیشتوته وه، زورجار به بی مال و دارایش کهس نایاخوازیت، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (بو نهم بابه ته خوای گه وره خوی بریار ده دات). نایه تی میرات دابهزی، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناردی به دوا ی مامه که یاندا، فەرمووی: (دوو سییه کی مال که بده به دوو کچه که، ههشت به کیش بدهن به دایکیان، هه رچی له وان مایه وه بو تو).

نه وه ی هاتوره ده رباره ی میراتی کچی کور له گهلا کچی پشت

٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مِيرَاثِ ابْنَةِ الْإِبْنِ مَعَ ابْنَةِ الصُّلْبِ

٢٠٩٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ أَبِي قَيْسٍ الْأَوْدِيِّ، عَنْ هُزَيْلِ بْنِ شُرَحْبِيلَ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى أَبِي مُوسَى، وَسَلَّمَانِ بْنِ رَبِيعَةَ فَسَأَلَهُمَا عَنِ ابْنَةِ الْإِبْنِ وَابْنَةِ الْإِبْنِ وَأُخْتِ لَأَبٍ وَأُمٍّ؟ فَقَالَا: لِلْإِبْنَةِ النِّصْفُ، وَلِلْأُخْتِ مِنَ الْأَبِ وَالْأُمِّ مَا بَقِيَ، وَقَالَا لَهُ: انْطَلِقْ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ، فَاسْأَلْهُ فَإِنَّهُ سَيُنَاقِبُنَا، فَأَتَى عَبْدَ اللَّهِ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ وَأَخْبَرَهُ بِمَا قَالَا: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا،

سنن الترمذی بهرگی سیهم - باسه کانی میرات له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم..

وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَعَدِّينَ، وَلَكِنِّي أَقْضِي فِيهِمَا كَمَا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِلْإِنْتَةِ التَّصْفُ، وَلِلْإِنْتَةِ الْإِبْنِ السُّدُسُ ثَكْمَلَةُ الثَّلَاثِينَ، وَلِلْأُخْتِ مَا بَقِيَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأَبُو قَيْسٍ الْأَوْدِيُّ اسْمُهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ ثَرْوَانَ الْكُوفِيُّ وَقَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي قَيْسٍ.

واته: له هوزه یلی کورێ شوره حبیلوه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیاوی هات بۆلای نه بو موسای نه شعهری و سهلمانی کورێ ره بیعه ده باره ی میراتی کچ و کچی کور و خوشکی باوک و دایکی پرسیری لی کردن، وتیان: کچکه ی نیوه ی بۆ ههیه، خوشکه کهشی نیوه ی بۆ ههیه - هیچیان دانه نا بۆ کچی کور- برۆ بۆلای نیبنو مه سعود نه ویش ههروهک نیمه ده لی. پیاوه که چو بۆلای نیبنو مه سعود پرسیری لی کردو وه لامه که ی نه بو موسای نه شعهری و سهلمانی کورێ ره بیعه ی پی راگه یاند، وتی: به راستی نه گهر و ابیت وته من وهک نیوه وه لام بده مه وه نه وه ده بیت من ریگهم هه له کردبی و سه رم لی شیوابی و له ریزی نه وه که سانه دا نام که پێنموونیان وه رگرتوه، به لام بریار ددهم بهو شیوهیه ی که پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم بریاری له سهرداوه، بۆ کچه که نیوه ههیه، بۆ کچی کوره کهش شهش یهک ههیه که تهواو کهری دوو بهش له سی بهش، هه رچیش مایه وه بۆ خوشکه کهیه.

نه وه ی هاتووه ده باره ی میراتی برای دایک و باوکی

۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مِيرَاثِ الْإِخْوَةِ مِنَ الْأَبِ وَالْأُمِّ

۲۰۹۴ - (حسن) حَدَّثَنَا بَنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ أَنَّهُ قَالَ: إِنَّكُمْ تَقْرَأُونَ هَذِهِ الْآيَةَ: (مَنْ بَعْدَ

سنن الترمذی بهرگی سیئهم - باسه کانی میرات له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم..

وَصِيَّةٌ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى بِالَّذِينَ قَبْلَ الْوَصِيَّةِ، وَإِنَّ أَعْيَانَ بَنِي الْأُمِّ يَتَوَارَثُونَ دُونَ بَنِي الْعَلَاءِ، الرَّجُلُ يَرِثُ أَخَاهُ لِأَبِيهِ وَأُمِّهِ دُونَ أَخِيهِ لِأَبِيهِ، حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا زَكَرِيَّا بْنُ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِمِثْلِهِ.

واته: له پيشهوا عهليه وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: نيوه
نهم نايه ته تان خویندوتنه وه: (مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ). سورة النساء: ۱۲.
واته: له پاش وهسيه تيك كه كرد بيتتان يان دانه وهى قهرزى - كه له سهرتان بى -
. پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم له پيشدا بریارى له سهر قهرزدانه وه ده دا
له پاشد بریارى له سهر میرات ده دا، بینگومان براو خوشكى دايك و باوكى میرات
ده بن نهك نهوانه ی كه باوك و دايكيان جياوازه، پياو براى دايك و باوكى میراتى
لى ده گرى نهك براى باوكى.

۲۰۹۵ - (حسن) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: قَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ أَعْيَانَ بَنِي الْأُمِّ يَتَوَارَثُونَ دُونَ بَنِي الْعَلَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ، وَقَدْ تَكَلَّمْتُ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي الْحَارِثِ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ عَامَّةِ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له پيشهوا عهليه وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى:
پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم بریارى ده له سهر نه وهى كه براو خوشكى
دايك و باوكى میرات ده بن نهك نهوانه ی كه باوك و دايكيان جياوازه.

نه وهی هاتوره دهرباره ی میراتی کوران و کچان

٦ - بَابُ مِيرَاثِ الْبَنَاتِ مَعَ الْبَنَاتِ

٢٠٩٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَعْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَمْرُو بْنُ أَبِي قَيْسٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: جَاءَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعُودُنِي وَأَنَا مَرِيضٌ فِي بَنِي سَلَمَةَ فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، كَيْفَ أَقْسِمُ مَالِي بَيْنَ وَلَدِي؟ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيَّ شَيْئًا فَنَزَلْتُ: (يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ خِطِّ الْأُنثَيَيْنِ) الْآيَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَاهُ ابْنُ عُيَيْنَةَ، وَغَيْرُهُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لى بى دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: نه خوش بووم لای خزمه کانم هوزی به نی سه لیمه که وتبووم، پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم هات بو سهردام، وتم: نهی پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم! چون مال و سامانه کهم دابهش بکه به سهر منداله کاندا؟ هیچ وه لامی نه دامه وه نه نایه ته هاته خواره وه: (يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ خِطِّ الْأُنثَيَيْنِ). سورة النساء: ١١. واته: خوای گه وه ناموزگاریتان ده کات دهرباره ی میراتی روله کانتان بو نیریک هیه - له میرات - به وینه ی بهشی دوو می.

نه وهی هاتوره دهرباره ی میراتی چهند خوشکی

٧ - بَابُ مِيرَاثِ الْأَخَوَاتِ

٢٠٩٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُنْكَدِرِ، سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ: مَرِضْتُ فَأَتَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعُودُنِي، فَوَجَدَنِي قَدْ أُعْمِيَ عَلَيَّ، فَأَتَانِي وَمَعَهُ أَبُو بَكْرٍ وَعَمْرُو

سنن الترمذی بهر گئی سیئهم - باسه کانی میرات له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم..

وَهُمَا مَاشِيَانِ، فَتَوَضَّأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَبَّ عَلَى مِنْ وَضُوئِهِ فَأَقْفَتْ
فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ أَقْضِي فِي مَالِي أَوْ كَيْفَ أَصْنَعُ فِي مَالِي؟ فَلَمْ يُجِبْنِي شَيْئًا،
وَكَانَ لَهُ تِسْعُ أَخَوَاتٍ حَتَّى نَزَلَتْ آيَةُ الْمِيرَاثِ (يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ)
الآيَةِ، قَالَ جَابِرٌ: فِي نَزَلَتْ.

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له موحه مەدی کوری مونکه دیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که بو
خۆم گویم له جابیری کوری (عبد الله) رهزای خوای لی بی بووه ده یفرموو:
نه خوش بووم پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم هات بو سەردانم بینى له هوش
خۆم ده چم، بیپیشه وایان نه بو به کر و عومهری رهزای خوایان لی بی له گهل بوو به
پی ده رۆشتن، پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم ده ستونوژی گرت و ناوی
ده ستونوژه که ی لی پژاندم، به ناگا هاتمه وه، وتم: پیغمبره خا صلی الله علیه
وسلم! چۆن بریار ده ده ی له سەر مال و سامانه که م؟ یان مال و سامانه که م چی لی
بکه م؟ هیچ وه لامی نه دامه وه، جابیر لهو کاته دا حەوت خوشکی هه بوو، هه تا
نایه تی میرات هاته خواره وه: (يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ). سورة النساء :
۱۷۶. واته: (نه ی موحه مەد صلی الله علیه وسلم) داوای فتوات لی ده که ن بلی خا
فتواتان بۆده دات دهرباره ی که لاله (که سیکه نه وه و کورپ باوک و باپیری نه بیت).
جابیر فرموی: نه م نایه ته دهرباره ی من دابه زی.

هه باره ی میراتگری بهش دیاری نه کراو^(۱).

۸ - بَابُ فِي مِيرَاثِ الْعَصْبَةِ

۲۰۹۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُسْلِمُ بْنُ أَبِرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ طَاوُوسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَلْحِقُوا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا فَمَا بَقِيَ فَهُوَ لِأَوَّلَى رَجُلٍ ذَكَرٍ. حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ ابْنِ طَاوُوسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ، عَنْ ابْنِ طَاوُوسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (به پیتی قورثانه که ی خوی گه وه به شه میراته دیاریکراوه کان بدهن به خاوه نه کانیان، هه رچی له وان مایه وه بیدهن به نزیکترین خزمی مردوه که به مه رجی نیرینه بیت).

سه باره ت به میراتی بابره باوکی باوک.

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مِيرَاثِ الْجَدِّ

۲۰۹۹ - (ضعيف) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ هَاشِمِ بْنِ يَحْيَى، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنَّ ابْنِي مَاتَ فَمَا لِي فِي مِيرَاثِهِ؟ قَالَ: لَكَ السُّدُسُ، فَلَمَّا وَلَّى دَعَاهُ فَقَالَ: لَكَ سُدُسٌ آخَرُ، فَلَمَّا وَلَّى دَعَاهُ قَالَ: إِنَّ السُّدُسَ الْآخَرَ طُعْمَةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَفِي النَّبَابِ عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ.

^(۱) مه بهست لهو که سانه یه که له دواى وه رگرتنی میراتگره بهش دیاری کراوه کان نه گهر شتیک مایه وه وهری ده رگن نه گهر نه شمایه وه هیچ، عه صه به نه گهر خاوهن بهشی دیاریکراو (ذوی الفروض) یان له گهل نه بوو هه موو میراته که ده بهن.

واته: له عیمرانى کورى حوصهینه وه رهزای خواى لى بى ده گپرنه وه، که
 فهرموویه تی: پیاوی هاته لای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: کورى
 کوره کهم مردوه، له میراته کهى چى بۆ منه؟ فهرمووی: (بۆ تۆ شهش یه که هیه -
 وه که به شه دانراوه کان -)، کاتى که پشتی هه لکردو ویستی بپروات بانگى کرد
 فهرمووی: (بۆ تۆ شهش یه کیکی تریش هیه - وه که ته عصبیب باوه نیتى بۆ تۆ
 ماوه ته وه -)، کاتى که پشتی هه لکردوه ویستی بپروات دیسان بانگى کردوه
 فهرمووی: (شهش یه که کهى تر بهش نیه، زیاده له هه قى خوت رۆزیه که بۆ تۆ فهرز
 نیه).

ئهوهى هاتروه سهبارهت به میراتى داپیره

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مِيرَاثِ الْجَدَّةِ

۲۱۰۰ - (ضعيف) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الزُّهْرِيُّ،
 قَالَ مَرْثَةً: قَالَ قَبِيصَةُ، وَقَالَ مَرْثَةً: عَنْ رَجُلٍ، عَنْ قَبِيصَةَ بْنِ دُؤَيْبٍ، قَالَ: جَاءَتِ الْجَدَّةُ
 أُمُّ الْأُمِّ، وَأُمُّ الْأَبِ إِلَى أَبِي بَكْرٍ، فَقَالَتْ: إِنَّ ابْنَ ابْنِي، أَوْ ابْنَ ابْنِي مَاتَ، وَقَدْ أُخْرِثَ
 أَنَّ لِي فِي كِتَابِ اللَّهِ حَقًّا، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: مَا أَجِدُ لَكَ فِي الْكِتَابِ مِنْ حَقٍّ، وَمَا
 سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى لَكَ بِشَيْءٍ وَسَأَلْتُ النَّاسَ، قَالَ: فَسَأَلْتُ
 فَشَهِدَ الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَعْطَاهَا السُّدُسَ قَالَ:
 وَمَنْ سَمِعَ ذَلِكَ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ، قَالَ: فَأَعْطَاهَا السُّدُسَ ثُمَّ جَاءَتِ الْجَدَّةُ
 الْأُخْرَى الَّتِي تَخَالِفُهَا إِلَى عُمَرَ، قَالَ سُفْيَانُ: وَزَادَنِي فِيهِ مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، وَلَمْ أَحْفَظْهُ
 عَنْ الزُّهْرِيِّ وَلَكِنْ حَفِظْتُهُ مِنْ مَعْمَرٍ، أَنَّ عُمَرَ قَالَ: إِنْ اجْتَمَعْتُمَا فَهُوَ لَكُمَا، وَأَيُّكُمَا
 انْفَرَدَتْ بِهِ فَهُوَ لَهَا.

واته: له قه بیصه ی کوری (دُؤیْب) وه ره زای خوای لیّ بیّ ده گپرنه وه، که
 فهرموویه تی: داپیره یه دایکی باوک یان دایکی دایکی هاته لای پیشهوا نه بو به کر
 ره زای خوای لیّ بیّ وتی: کوری کوره کهم یان کوری کچه کهم مردوه، پیّم
 راگه یه نزروه له قورئاندا هه قم بۆ دیاریکراوه، پیشهوا نه بو به کر ره زای خوای لیّ بیّ
 فهرمووی: له قورئاندا هیچت بۆ دیاری نه کراوه، له پیغمبره ی خوام صلی الله
 علیه وسلم نه بیستوه هیچ شتیکی بۆ بریاردابی، پرسیارت بۆ ده کهم له خه لک،
 پرسیاری کرد، موغیره ی کوری شوعبه شایه تیدا که پیغمبره ی خوا صلی الله
 علیه وسلم شهش یه کی بۆ داناوه، پیشهوا نه بو به کر ره زای خوای لیّ بیّ فهرمووی:
 کیّ له گه لّ تو نه مه ی بیست که سی ترت له گه لّ دایه بۆ نه م شایه تیه؟ موغیره ره زای
 خوای لیّ بیّ فهرمووی: موحه ممدی کوری مه سله مه، فهرمووی: شهش یه کی دایه.
 له پاشدا دایکی باوکی مردوه که هاته لای پیشهوا عومهری کوری (خُطّاب) ره زای
 خوای لیّ بیّ داوای به شه میراتی خوی لیّ کرد، پیشهوا عومهر فهرمووی: نه گهر
 کۆده بنه وه تیایدا نه وه دابه شی بکه ن، به لّام نه گهر ته نه ا یه کیکتان داپیره ی نه و
 مردوه بیت، نه وه هه مووی بۆ نه وه.

۲۱۰۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ
 ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ إِسْحَاقَ بْنِ خُرْشَةَ، عَنْ قَبِيصَةَ بْنِ دُؤَيْبٍ قَالَ: جَاءَتِ
 الْجَدَّةُ إِلَى أَبِي بَكْرٍ تَسْأَلُهُ مِيرَاثَهَا، قَالَ: فَقَالَ لَهَا: مَا لَكَ فِي كِتَابِ اللَّهِ شَيْءٌ، وَمَا لَكَ
 فِي سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْءٌ، فَارْجِعِي حَتَّى أَسْأَلَ النَّاسَ، فَسَأَلَ
 النَّاسَ فَقَالَ الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ: حَضَرْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَعْطَاهَا
 السُّدُسَ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: هَلْ مَعَكَ غَيْرُكَ؟ فَقَامَ مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ الْأَنْصَارِيُّ، فَقَالَ
 مِثْلَ مَا قَالَ الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ، فَأَنْفَذَهُ لَهَا أَبُو بَكْرٍ قَالَ: ثُمَّ جَاءَتِ الْجَدَّةُ الْأُخْرَى إِلَى

عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ تَسْأَلُهُ مِيرَاتَهَا، فَقَالَ: مَا لَكَ فِي كِتَابِ اللَّهِ شَيْءٌ، وَلَكِنْ هُوَ ذَاكَ السُّدُسُ، فَإِنْ اجْتَمَعْتُمَا فِيهِ فَهُوَ بَيْنَكُمَا، وَأَيُّكُمَا خَلَّتْ بِهِ فَهُوَ لَهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ بُرَيْدَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَهُوَ أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُيَيْنَةَ.

واته: له فهیصه کوری (دُؤیب) وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: داپیره هاته لای پیشهوا نه بو به کر رهزای خوای لی بی داوای به شه میراتی خۆی لی کرد، راوی وتی: پیشهوا نه بو به کر رهزای خوای لی بی فهرمووی: له قورئاندا هیچت بو دیاری نه کراوه، له سوننه تی پیغمبره صلی الله علیه وسلم هیچت بو دیاری نه کراوه، نه گهر بۆشت دانرابی ناگام لیتی نیه، برۆره وه ههتا پرسیار ده کم له خه لک، پرسیاری کرد، موغیره ی کوری شوعبه رهزای خوای لی بی فهرمووی: له خزمهت پیغمبره صلی الله علیه وسلم ناماده بووم داپیره هه هاته خزمه تی شهش یه کی بو دانا، پیشهوا نه بو به کر رهزای خوای لی بی فهرمووی: که سی تری له گه لدایه بو نه م شایه تیه؟ موحه مه دی کوری مه سله مه ی نه نصاری رهزای خوای لی بی هه ستا موغیره ی کوری شوعبه چی وت نه ویش هه مان قسه ی نه وی گێرایه وه، نیتر پیشهوا نه بو به کر جیبه جیی کردو شهش یه کی دا به داپیره که. راوی وتی: دواتر داپیره که ی تری مردوه که هاته لای پیشهوا عومه ری کوری (خَطَّاب) رهزای خوای لی بی داوای به شه میراتی خۆی لی کرد، فهرمووی: له قورئاندا هیچت بو دیاری نه کراوه، هه ره شهش یه که یه له نیوان خۆتاندا به شی بکه ن، جا نه گهر کۆده بنه وه تیایدا نه وه دابه شی بکه ن، به لām نه گهر تنه ا یه کیکتان داپیره ی نه مردوه بی، نه وه هه مووی بو نه وه.

سه بارهت به میراتی داپیره له گهل کوره کهی

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مِيرَاثِ الْجَدَّةِ مَعَ ابْنِهَا

۲۱۰۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سَالِمٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ فِي الْجَدَّةِ مَعَ ابْنِهَا: إِنَّهَا أَوَّلُ جَدَّةٍ أَطْعَمَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُدُسًا مَعَ ابْنِهَا وَابْنُهَا حَيٌّ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَقَدْ وَرَّثَ بَعْضُ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْجَدَّةَ مَعَ ابْنِهَا وَلَمْ يُورِثْهَا بَعْضُهُمْ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مهسعوده وه رهزای خوای لی بی دهگپرنه وه، که دهرباره ی میراتی داپیره له گهل کوره کهی فهرموویه تی: نه وه یه کهم داپیره بوو که پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم شمش یه کی دایه وه که تبه روعی له گهل کوره کهی، کوره کهی زیندوو بوو - واته پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم شمش یه کی دا به دایکی کوره که، له کاتی کهدا کوره کهی زیندوو بوو، دایکی هیچی نه ده کهوت - .

نه وه ی هاتووه دهرباره ی میراتی خال

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مِيرَاثِ الْخَالِ

۲۱۰۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الرُّبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ حَكِيمٍ بْنِ عَبَّادٍ بْنِ حُنَيْفٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلٍ بْنِ حُنَيْفٍ قَالَ: كَتَبَ مَعِيَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ إِلَى أَبِي عُبَيْدَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ مَوْلَى مَنْ لَا مَوْلَى لَهُ، وَالْخَالُ وَارِثُ مَنْ لَا وَارِثَ لَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ غَائِثَةَ، وَالْمِقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرِبَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نهبر نومامه وه سههلی کوری حونهیف رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیتشه وا عومه ری کوری (خُطَّاب) رهزای خوای لی بی نامه ی نووسی بو نه بی عوبه یده بهم شیویه: بیگومان پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خووا پیغه مبه ره که ی (مولی) سه ره رشتیاری که سیکن سه ره رشتیاری نه بیت، خالیش (مولی) سه ره رشتیاری که سیکه که سه ره رشتیاری نه بیت، مالی به میرات ده گری و، دیلی بو رزگار ده کات).

۲۱۰۴ - (صحیح) أَخْبَرَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ طَاوُوسٍ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْحَالُ وَارِثٌ مَنْ لَا وَارِثَ لَهُ. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَقَدْ أَرْسَلَهُ بَعْضُهُمْ وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ عَائِشَةَ. وَاخْتَلَفَ فِيهِ أَصْحَابُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَرَّثَ بَعْضُهُمُ الْحَالَ وَالْحَالَةَ وَالْعَمَّةَ، وَإِلَى هَذَا الْحَدِيثِ ذَهَبَ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي تَوْرِيثِ ذَوِي الْأَرْحَامِ، وَأَمَّا زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ فَلَمْ يُورِثْهُمْ وَجَعَلَ الْمِيرَاثَ فِي بَيْتِ الْمَالِ.

واته: له عانیشه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خال) (مولی) سه ره رشتیاری که سیکه که سه ره رشتیاری نه بیت). - مالی به میرات ده گری و، دیلی بو رزگار ده کات - .

نه وه ی هاتووه ده رباره ی که سی بمری و میراتگری نه بی

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الَّذِي يَمُوتُ وَلَيْسَ لَهُ وَارِثٌ

۲۱۰۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْأَصْبَهَانِيِّ، عَنْ مُجَاهِدٍ وَهُوَ ابْنُ وَرْدَانَ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ

سنن الترمذی بهرگی سیهم - باسه کانی میرات له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم..

مَوْلَى لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَعَ مِنْ عَذْقِ نَخْلَةٍ فَمَاتَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: انظُرُوا هَلْ لَهُ مِنْ وَارِثٍ؟ قَالُوا: لَا، قَالَ: فَادْفَعُوهُ إِلَى بَعْضِ أَهْلِ الْقَرْيَةِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که بهنده یه کی نازاد کراوی پیغمبره وی خوا صلی الله علیه وسلم له سهر په لکی دار خورمایه که وه خواره وه و مرد، پیغمبره وی خوا صلی الله علیه وسلم فه رموی: (برپون بگه پین بزانن میراتگری هه یه؟). وتیان: نیه تی، فه رموی: (میراته که ی بدن به که سی که خه لکی ناوچه که ی نه وی).

نه وه ی هاتو وه ده باره ی میراتی بهنده ی رزگار کراو

۱۴ - بَابُ فِي مِيرَاثِ الْمَوْلَى الْأَسْفَلِ

۲۱۰۶ - (ضعيف) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَوْسَجَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَجُلًا مَاتَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَدَعْ وَارِثًا إِلَّا عَبْدًا هُوَ أَعْتَقَهُ فَأَعْطَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِيرَاثَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَالْعَمَلُ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي هَذَا الْبَابِ: إِذَا مَاتَ الرَّجُلُ وَلَمْ يَتْرُكْ عَصَبَةً أَنَّ مِيرَاثَهُ يُجْعَلُ فِي بَيْتِ مَالِ الْمُسْلِمِينَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که له سهرده می پیغمبره وی خوا دا صلی الله علیه وسلم پیاوئ مرد، میراتگری نه بوو جگه له غولامی که پیشتر نازادی کردبو، جا پیغمبره وی خوا صلی الله علیه وسلم میراته که ی دا به غولامه که.

زانایان رایان وایه نه گهر پیاوئ بریت خزمی نه بوو میراته که ی ده خریته

خه زینه ی موسولمانانه وه.

ده باره ی بوجه لکر دنه وه ی میراتی نیوان موسولمان و کافر

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِنْطَالِ الْمِيرَاثِ بَيْنَ الْمُسْلِمِ وَالْكَافِرِ

۲۱۰۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ (ح) وَحَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا هُشَيْمٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ حُسَيْنٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ عُثْمَانَ، عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ، وَلَا الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ.

واته: له نوسامه ی کوری زهیده وه ره زای خوای لى بى ده گپرنه وه، که پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (نه موسولمان میرات ده گری له کافر، نه کافریش میرات ده گری له موسولمان).

۲۱۰۷ (م) - حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الزُّهْرِيُّ، نَحْوَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ هَكَذَا رَوَاهُ مَعْمَرٌ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ نَحْوَ هَذَا، وَرَوَى مَالِكٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ حُسَيْنٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ عُثْمَانَ، عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ وَحَدِيثُ مَالِكٍ وَهُمْ وَهُمْ فِيهِ مَالِكٌ، وَقَدْ رَوَاهُ بَعْضُهُمْ عَنْ مَالِكٍ فَقَالَ: عَنْ عَمْرِو بْنِ عُثْمَانَ، وَأَكْثَرُ أَصْحَابِ مَالِكٍ قَالُوا عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ عُثْمَانَ، وَعَمْرُو بْنُ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ هُوَ مَشْهُورٌ مِنْ وَلَدِ عُثْمَانَ، وَلَا يُعْرِفُ عَمْرُو بْنُ عُثْمَانَ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي مِيرَاثِ الْمُرْتَدِّ، فَجَعَلَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمُ الْمَالَ لَوَرَثَتِهِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَقَالَ

سنن الترمذی بهر گئی سیّهم - باسه کانی میرات له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم..

بَعْضُهُمْ: لَا يَرِثُهُ وَرَثَتُهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، وَاخْتَجُوا بِحَدِيثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ.

زانایان په پیره وی فهرمووده که ده کهن، به لām له سهر میراتی هه لگه پاره له دین رایان جیاوازه، هندی له زانایان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و جگه له وانیش ده فهرموون: مال و سامانه که ی بۆ میراتگره موسولمانه کانیته، هندی کی تر له زانایان ده لّین: مال و سامانه که ی بۆ میراتگره موسولمانه کانی نابیت، به لگه یان فهرمووده که ی پیغه مبهری خواجه صلی الله علیه وسلم: (موسولمان میرات ناگری له کافر). نه مهش و ته ی پیشهوا شافعی یه.

ده باره ی په پیره وانی دوو نایی جیاواز میراتی له یه کتر ناگرن

۱۶ - بَابُ لَا يَتَوَارَثُ أَهْلُ مِلَّتَيْنِ

۲۱۰۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُصَيْنُ بْنُ مُمَيَّرٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَتَوَارَثُ أَهْلُ مِلَّتَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ جَابِرٍ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ أَبِي لَيْلَى.

واته: له جابیره وه رهزای خوی لی بی ده گپړنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (په پیره وانی دوو نایی جیاواز میراتی له یه کتر ناگرن).

نهوهی هاتوره دهر باره ی پوچه لکردنه وهی میراتی بکوژ

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِبْطَالِ مِيرَاثِ الْقَاتِلِ

۲۱۰۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْقَاتِلُ لَا يَرِثُ. هَذَا حَدِيثٌ لَا يَصِحُّ لَا يُعْرَفُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَإِسْحَاقُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي فَرْوَةَ قَدْ تَرَكَهُ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْهُمْ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّ الْقَاتِلَ لَا يَرِثُ كَانَ الْقَتْلُ عَمْدًا أَوْ خَطَأً وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا كَانَ الْقَتْلُ خَطَأً فَإِنَّهُ يَرِثُ وَهُوَ قَوْلُ مَالِكٍ.

واته: له نهبو هورهیره وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (که سی بکوژ میرات له کوژراو ناگری و بوی نابی). ثیر به نه نقه ست بی کوژی یان به هه له زوری زانایان رایان وایه.

دهر باره ی میراتی ژن له خوینبایی میرده که ی

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مِيرَاثِ الْمَرْأَةِ مِنْ دِيَةِ زَوْجِهَا

۲۱۱۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَأَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، قَالَ: قَالَ عُمَرُ: الدِّيَةُ عَلَى الْعَاقِلَةِ، وَلَا تَرِثُ الْمَرْأَةُ مِنْ دِيَةِ زَوْجِهَا شَيْئًا، فَأَخْبَرَهُ الضَّحَّاكُ بْنُ سُفْيَانَ الْكَلَابِي، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَتَبَ إِلَيْهِ: أَنْ وَرِثَ امْرَأَةً أَشِيمَ الضَّيْبَائِي مِنْ دِيَةِ زَوْجِهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سه عیدی کوپی موسه ییه به وه ده گیرنه وه که فهرموویه تی: پی شه وای

عومهر رهزای خوای لی بی فهرموویه تی: خوینبایی بو خزمانی باوکه، ژن هیچ میرات ناگری له خوینبایی میړده که ی، هه تا (ضحاک) ی کوری سوفیان پیی راگه یاند که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نامه ی بو نویسه: به شه میرات دابنی بو ژنه که ی ئه شیه می (ضبابی) له خوینبایی میړده که ی.

دهرباره ی مال و سامان بو میراتگران و خوینبایش له سهر خزمانی باوکه

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْأَمْوَالَ لِلْوَرَثَةِ وَالْعَقْلَ عَلَى الْعَصَبَةِ

۲۱۱۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى فِي جَنِينِ امْرَأَةٍ مِنْ بَنِي لَحْيَانَ سَقَطَ مَيِّتًا بِعُرَّةِ عَبْدٍ أَوْ أُمَةٍ، ثُمَّ إِنَّ الْمَرْأَةَ الَّتِي قُضِيَ عَلَيْهَا بِالْعُرَّةِ تُوُفِّيَتْ فَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ مِيرَاثَهَا لِبَنِيهَا وَزَوْجِهَا، وَأَنَّ عَقْلَهَا عَلَى عَصَبَتِهَا. وَرَوَى يُونُسُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَأَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَرَوَاهُ مَالِكٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَمَالِكٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که ژنی دای له ژنیکی سک پری هوژی لیحیان خوی و کۆرپه له که ی کوشت، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بریاری دا که خوینی کۆرپه له که ده کاته سه ری ئیتر نهو سه ره بهنده بی یان که نیزه ک بی، له پاشدا نهو ئافه رته تاوانباره کهش مرد، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بریاری دا میراته که ی بو کۆرپه کانی و بو میړده که ی بی، خوینی ژنه کۆژراوه کهش له سهر خزمانی باوکی ژنه تاوانباره که بیت.

دهرباره‌ی میراتی که‌سی له‌سه‌ر ده‌ستی که‌سی موسولمان بی

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مِيرَاثِ الَّذِي يُسْلِمُ عَلَى يَدَيِ الرَّجُلِ

۲۱۱۲ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، وَابْنُ مُثَرِّمٍ، وَوَكَيْعٌ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَوْهَبٍ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ وَهَبٍ، عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا السُّنَّةُ فِي الرَّجُلِ مِنَ أَهْلِ الشِّرْكِ يُسْلِمُ عَلَى يَدَيِ رَجُلٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هُوَ أَوَّلَى النَّاسِ بِمَحْيَاهُ وَمَمَاتِهِ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ وَهَبٍ وَيُقَالُ: ابْنُ مَوْهَبٍ عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ وَقَدْ أَذْخَلَ بَعْضُهُمْ بَيْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَوْهَبٍ وَبَيْنَ تَمِيمِ الدَّارِيِّ قَبِيصَةَ بَنٍ ذُوَيْبٍ. رَوَاهُ يَحْيَى بْنُ خَمْرَةَ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عُمَرَ، وَزَادَ فِيهِ قَبِيصَةَ بَنٍ ذُوَيْبٍ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ وَهُوَ عِنْدِي لَيْسَ بِمُتَّصِلٍ وَقَالَ: بَعْضُهُمْ يُجْعَلُ مِيرَاثُهُ فِي بَيْتِ الْمَالِ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَاجْتَنَعَ بِحَدِيثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّ الْوَلَاءَ لِمَنْ أَعْتَقَ.

واته: له ته‌میمی داریسه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەر‌موویه‌تی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم! نه‌گه‌ر پیاوی له‌سه‌رده‌ستی یه‌کی له موسولمانان موسولمان ببیت چ‌ه‌قیکی له‌سه‌ری هه‌یه؟ فەر‌مووی: (له‌زیان و له‌مردنی دا له‌پیشترین که‌سه‌ بو‌ی).

هه‌ندی له‌ زانایان په‌په‌روی فەر‌مووده‌که ده‌که‌ن، هه‌ندیکی تر له‌ زانایان ده‌لین: میراته‌که‌ی ده‌خ‌ریته‌ خه‌زیتنه‌ی موسولمانانه‌وه، نه‌مه‌ش وته‌ی پیشه‌وا شافعییه، به‌لگه‌یان فەر‌مووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خواجه صلی الله علیه وسلم: (هه‌قی میراتی به‌نده‌ی نازاد کراو هی نه‌و که‌سه‌یه که‌ نازادی کردووه).

دهرباره‌ی پوچه لکرنه وه‌ی میراتی مندالتی ناشه رعی

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِبْطَالِ مِيرَاثِ وَلَدِ الزَّيْنَا

۲۱۱۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لُحْيَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا رَجُلٌ عَاهَرَ بَحْرَةً أَوْ أُمَةً فَالْوَلَدُ وَلَدُ زَيْنَا لَا يَرِثُ وَلَا يُورَثُ. وَقَدْ رَوَى غَيْرُ ابْنِ لُحْيَةَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ وَلَدَ الزَّيْنَا لَا يَرِثُ مِنْ أَبِيهِ.

واته: له عه‌مری کوری شوعه‌یه‌وه، له باوکیه‌وه، له باپیری‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌ر پیاوی زینا بکات له‌گه‌ل نافرته‌تیکی نازاد یان کویلده‌ا مندالتی ببی نه‌وه منداله‌که مندالتی زیناو ناشه‌رعیه‌ه و، نه میرات ده‌گری و نه میراتی لی ده‌گیریت).

دهرباره‌ی کی میراتی به‌نده‌ی نازادکراو ده‌گری

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يَرِثُ الْوَلَاءَ

۲۱۱۴ - (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لُحْيَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَرِثُ الْوَلَاءُ مَنْ يَرِثُ الْمَالَ. هَذَا حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ.

واته: له عه‌مری کوری شوعه‌یه‌وه، له باوکیه‌وه، له باپیری‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نه‌و که‌سه میراتی به‌نده‌ی نازادکراو ده‌گری که میراتی مال و سامان ده‌گری). - نه‌گه‌ر که‌سه‌که خو‌شی مرد خرمانی نیرینه‌ی میراتی به‌نده‌ی نازادکراوه‌که ده‌گرن -.

دهرباره ی نافرته میراتی بهنده ی نازادکراو دهگری

۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ مَا يَرِثُ النِّسَاءُ مِنَ الْوَلَاءِ

۲۱۱۵ - (ضعیف) حَدَّثَنَا هَارُونُ أَبُو مُوسَى الْمُسْتَمْلِي الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ رُوْبَةَ التَّغْلِبِيُّ، عَنْ عَبْدِ الْوَاحِدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ النَّصْرِيِّ، عَنْ وَائِلَةَ بْنِ الْأَسَمِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمَرْأَةُ تَحُورُ ثَلَاثَةَ مَوَارِيثَ: عَتِيقَهَا وَلَقِيطَهَا وَوَلَدَهَا الَّذِي لَاعْنَتُ عَلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ حَرْبٍ عَلَى هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (وائلة) ی کوری نه سقه عه وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (میراتی نه م سی که سه بو ژنه: نازادکراوی خوی، مندالی دوزراوه ی خوی که له لاکولان دایدوزیته وه به خوی ده کات، نهو منداله ی که به هوی شه ره نه فرین (لیعان) - وه بووه به هی خوی).

باسی وهسیهته کان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

۲۸ - أَبَوَابُ الْوَصَايَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نه وهی هاتوره ده باره ی وهسیهت به سی یهک

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوَصِيَّةِ بِالثَّلْثِ

۲۱۱۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: مَرِضْتُ عَامَ الْفَتْحِ مَرَضًا أَشْفَيْتُ مِنْهُ عَلَى الْمَوْتِ، فَأَتَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَوِّدُنِي، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ لِي مَالًا كَثِيرًا، وَلَيْسَ يَرِثُنِي إِلَّا ابْنَتِي، أَفَأُوصِي بِمَالِي كُلِّهِ؟ قَالَ: لَا، قُلْتُ: فَتُلْثِي مَالِي؟ قَالَ: لَا، قُلْتُ: فَالْشُّطْرُ؟ قَالَ: لَا، قُلْتُ: فَالْثُلُثُ؟ قَالَ: الْثُلُثُ وَالثُّلُثُ كَثِيرٌ، إِنَّكَ إِنْ تَذَرُ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَذَرَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ، وَإِنَّكَ لَنْ تُنْفِقَ نَفَقَةً إِلَّا أُجِزَتْ فِيهَا حَتَّى اللَّقْمَةُ تَرْفَعُهَا إِلَى فِي امْرَأَتِكَ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أُخْلَفُ عَنْ هِجْرَتِي؟ قَالَ: إِنَّكَ لَنْ تُخْلَفَ بَعْدِي فَتَعْمَلْ عَمَلًا تُرِيدُ بِهِ وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أَرْدَدْتُ بِهِ رِفْعَةً وَدَرَجَةً وَلَعَلَّكَ أَنْ تُخْلَفَ حَتَّى يَنْتَفِعَ بِكَ أَقْوَامٌ وَيُضَرَّ بِكَ آخَرُونَ، اللَّهُمَّ أَمُصِ لِأَصْحَابِي هِجْرَتَهُمْ وَلَا تَرُدَّهُمْ عَلَى أَعْقَابِهِمْ لَكِنَّ الْبَائِسُ سَعْدُ ابْنِ حَوْلَةَ يَرِثُنِي لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ مَاتَ بِمَكَّةَ.

وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُ لَيْسَ لِلرَّجُلِ أَنْ يُوصِيَ بِأَكْثَرِ مِنَ الثُّلُثِ، وَقَدْ اسْتَحَبَّ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنْ يَنْقُصَ مِنَ الثُّلُثِ لِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَالثُّلُثُ كَثِيرٌ.

واته: له عامیری کوری سعادتی کوری نه بی وه قاصده وه، له باوکیه وه ره زای خوی

لئ بئ دەگیرنەو، کە فەرموویەتی: سائی رزگارکردنی شاری مەککە خوشکەوتم خەریک بوو بمر، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هات سەردانی کردم، وتم: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم! مال و سامانیکی زۆرم هەیە، تەنیا کچیکیشم هەیە کە میراتم لئ بگرت، ئایا هەموو مال و سامانەکم نەکم بە خێر؟ فەرمووی: (نەخێر). ئەو دوو بەش لە سئ بەشی مالهەکم نەکم بە خێر؟ فەرمووی: (نەخێر). وتم: ئەو نیوەی نەکم بە خێر؟ فەرمووی: (نەخێر). وتم: ئەو سئ یەکی نەکم بە خێر؟ فەرمووی: (سئ یەک دەبێ، سئ یەکیش زۆرە، چونکە تۆ لەپاش مردنت میراتبەرەکانت بە دەولەمەندی و تیر و تەسەلی بەجئ بهیلت گەلی لەوە باشترە بەهەژاری بەجیان بهیلتی و دەست لە خەلک پان بکەنەو، ئەوێش بزانە هەرچی بیبەخشیت و خەرجی بکە لەبەر رەزامەندی خۆی گەورە ئەو پاداشتی باشی لەسەر وەرەگری، تەنانەت ئەو پاروێش کە بەرزێ دەکەیتەو دەیکەیت بەدەمی هاوسەرەکەتەو - ئەو خەرجی و مەسرەفە ی کە دەیکەیت بۆ خاوی خێزانی خۆت -)، سەعد وتی: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم! نەترسم لەمەککە بمر و لەگەڵ ئێوە نەگەریمەو بۆ مەدینە ئەوێش بۆ کۆچەکم زیانی هەبێ و پاداشتی کەمترم دەستکەوێت، فەرمووی: (لەدوای وەفاتی من تۆ دەمیتێ، هەر کاروکردەو یەکی چاک بکەیت لەبەر رەزامەندی خۆی گەورە - لە جیهاد و بەخشین - بەو کردەو چاکە پایەت بەرز دەبیتەو لەلای خوا، ئومید دەکەم کە جاری نەمری لەدوای وەفاتی من بژیت هەتا گەلانی موسوڵمان سودی دین و دونیات لئ ببینن و خۆی گەورە بتکاتە مایە خێر و خوشی بۆیان و، ببی بەهۆی شکستی و زیان بۆ کافران - ئەوێش بۆ ژیا سەرکردایەتی جەنگی قادسیە کردو زیانیکی زۆری گەیان بە فارسی ناگریستەکان، عێراقی رزگار کردو خەلکانیکی زۆر لەسەر دەستی ئەو موسوڵمان بوون -). لەپاشدا فەرمووی:

(خودایه کۆچی هاوه لآنم تاسه ربی و قبول بی له مه دینه (دار الهجرة) بمرن، لیئی پاشگهز نه بنه وه، به لآم هه ژار سه عدی کوری خهوله له مه ککه مرد پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به زهی پییدا هاته وه).

نه وهی هاتوره ده رباره ی وه سیه تی زیان بگه یه نی

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الضَّرَارِ فِي الْوَصِيَّةِ

۲۱۱۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، وَهُوَ جَدُّ هَذَا النَّصْرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَشْعَثُ بْنُ جَابِرٍ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ حَدَّثَهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ الْمَرْأَةَ بِطَاعَةِ اللَّهِ سِتِينَ سَنَةً ثُمَّ يَخْضُرُهَا الْمَوْتُ فَيُضَارِّانِ فِي الْوَصِيَّةِ فَتَجِبُ لَهَا النَّارُ، ثُمَّ قَرَأَ عَلَيَّ أَبُو هُرَيْرَةَ: (مَنْ بَعَدَ وَصِيَّةً يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ)، إِلَى قَوْلِهِ، (ذَلِكَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَنَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الَّذِي رَوَى عَنِ الْأَشْعَثِ بْنِ جَابِرٍ هُوَ جَدُّ نَصْرِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيِّ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (پیاو یان ژنی شهست سال گوێرا په لی خوای گه وره ده کهن، له پاشدا له کاتی سهره مهرگدا وه سیتیک ده کهن که زیان به میراتگره کان ده گه یه نیت به هویه وه ده خرینه ناو ناگری دۆزه خه وه). له پاشدا نه بو هورهیره نه نایه ته ی خوتنده وه به سه رما: (مَنْ بَعَدَ وَصِيَّةً يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ (۱۲) تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْقَوْزُ

الْعَظِيمُ). سورة النساء: ۱۲-۱۳. واته: لهپاش (دهرکردنی) وهسیه تیک که کرایت یان قهرزیک که (وهسیته که یاقه رزه که بۆ میراتگران) بۆ زیان بۆ، نهمه بریاره له لایه ن خواوه، خواش زانای له سه رخویه. نهو (یاسایانه) سنوره کانی خودان، ههر که سیک گوپرایه لای خوا و پیغه مبهره که ی بیت، (خوا) ده بخاته نار به هه شتایتیک که پرووباره کان دین و ده چن به ژیریاندا، تیایدا ده میننه وه به هه میشه یی، وه نه وه یه سهرکه وتنی زۆر گه وره.

نه وه ی هاتوو ده باره ی هاندان له سهر وه سیته

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَنْثِ عَلَى الْوَصِيَّةِ

۲۱۱۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ وَلَهُ مَا يُوصِي فِيهِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رُوِيَ عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لای بۆ ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویه تی: (نه گهر موسولمانیک شتیکی هه بیته بیهویتی راسپیری بکات، هه ق وایه دوو شهوی به سهردا تی نه پهریت وه سیه تنامه که ی به نوسراوی له لای خۆی دانی).

ده باره ی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم وه سیته ی نه کردوو

۴ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يُوصِ

۲۱۱۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو قَطَنِ عَمْرُو بْنُ الْهَيْثَمِ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ مِغْوَلٍ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ مُصَرِّفٍ قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ أَبِي

أَوْفَى: أَوْصَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: لَا قُلْتُ: كَيْفَ كُتِبَتْ الْوَصِيَّةُ وَكَيْفَ أَمَرَ النَّاسَ؟ قَالَ: أَوْصَى بِكِتَابِ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مَالِكِ بْنِ مِغْوَلٍ.

واته: له (طلحة) ی کوری موصه ریفه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: وتم به نیبنو ته بی ته وفا رهزای خوای لی بی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وهسیه تی کرد؟ فهرمووی: نه خیر، نهی چون فهرمانی کردوه به موسولمانان وهسیهت بکهن به لام خوی وهسیه تی نه کردوه؟ فهرمووی: وهسیه تی کردوه به وهی که پهیره وی قورثان بکهن.

دهر باره ی وهسیهت نییه بو میراتگران

۵ - بَابُ مَا جَاءَ لَا وَصِيَّةَ لَوَارِثٍ

۲۱۲۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، وَهَنَادٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عِيَّاشٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُرَحْبِيلُ بْنُ مُسْلِمٍ الْخَوْلَاطِيُّ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ فِي حُطْبَتِهِ عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ: إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَدْ أَعْطَى لِكُلِّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ، فَلَا وَصِيَّةَ لَوَارِثٍ، الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ، وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ، وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ أَوْ انْتَمَى إِلَى غَيْرِ مَوَالِيهِ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ التَّائِبَةُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، لَا تُنْفِقُ امْرَأَةٌ مِنْ بَيْتِ زَوْجِهَا إِلَّا بِإِذْنِ زَوْجِهَا، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا الطَّعَامَ؟ قَالَ: ذَلِكَ أَفْضَلُ أَمْوَالِنَا ثُمَّ قَالَ: الْعَارِيَةُ مُؤَدَّاةٌ، وَالْمِنْحَةُ مَرْدُودَةٌ، وَالَّذِينَ مَقْضِيٌّ، وَالزَّعِيمُ غَارِمٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَمْرِو بْنِ خَارِجَةَ، وَأَنَسٍ وَهُوَ حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي أُمَامَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ، وَرَوَايَةُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ عِيَّاشٍ عَنْ أَهْلِ الْعِرَاقِ وَأَهْلِ الْحِجَازِ لَيْسَ بِذَلِكَ فِيمَا تَفَرَّدَ بِهِ لِأَنَّهُ رَوَى عَنْهُمْ مَنَاكِرَ، وَرَوَايَتُهُ عَنْ أَهْلِ الشَّامِ أَصَحُّ، هَكَذَا قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ:

سَمِعْتُ أَحْمَدَ بْنَ الْحَسَنِ يَقُولُ: قَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: إِسْمَاعِيلُ بْنُ عِيَّاشٍ أَصْلَحُ بَدَنًا مِنْ بَقِيَّةٍ، وَلِبَقِيَّةٍ أَحَادِيثُ مَنَّا كَثِيرٌ عَنِ الثَّقَاتِ وَسَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ يَقُولُ: سَمِعْتُ زَكَرِيَّا بْنَ عَدِيٍّ، يَقُولُ: قَالَ أَبُو إِسْحَاقَ الْقَزَارِيُّ: خُذُوا عَنْ بَقِيَّةٍ مَا حَدَّثَ عَنْ الثَّقَاتِ، وَلَا تَأْخُذُوا عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ عِيَّاشٍ مَا حَدَّثَ عَنِ الثَّقَاتِ وَلَا غَيْرِ الثَّقَاتِ.

واته: له نهبو نومامهی باهیلیه وه رهزای خوای لسی بئی دهگیر نه وه، که فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو له وتاری هه جی مالتاوا دهیغه فهرموو: (خوای گه وه ره پهر وه ردگار هه قی هه موو خاوهن هه قیکی داوه، نیتر وه سیهت نیه بۆ میراتگران له بهر نه وهی خوای گه وه ره له قورناندا بهشی میراتگرانی دیاری کردوه، منداڵ هی خاوهن نوینه، هه ناسه ساردیش بۆ شهروال پیس ده مینیته وه، حسابیان لای خوایه واته ئیمه هه دی شه رعیان به سهردا جیبه جی ده کهین خوای گه وه رهش نه گهر بیهوی لیان خۆش ده بی خۆ نه گهر بیشیهوی سزایان ده دات، هه رکه سی داخوازی و بانگه شهی نه وه بکات که کوری یه کیکی تره جگه له باوکی، یان خۆی خسته پال سه ره رشتیارنک جگه له گه وه ره که ی خۆی نه وه بهر ده وام نه فرینی خوای له سه ر بئی هه تا روژی قیامهت، بۆ هیچ ئافره تی دروست نیه شتی له ماله که ی بیه خشیت به بی ره زامه ندی می ده که ی، وترا: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خوار دیش؟ فهرمووی: (نه وه باشرینی ماله کاغانه)، له پاشدا فهرمووی: (خواستن ده بی بگێردیته وه بۆ خاوهنی، بۆ نمونه که سی ئاز له دی ده به خشیت به که سیکی تر سود له شیره که ی ببینی یان درختی ده دات به که سی سود له به ره که ی ببینی نه وه پیی ده وتریت (منحه) پیویسته له پاشدا نه و ئاز له یان نه و دره خته بگێردیته وه بۆ خاوهنی، قهرز ده بی بژێردی و بدریته وه، که فیلیش زامنه).

۲۱۲۱ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَنَمٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ خَارِجَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُطِبَ عَلَى نَاقَتِهِ وَأَنَا تَحْتَ جِرَانِهَا وَهِيَ تَقْصَعُ بِجِرَّتِهَا، وَإِنَّ لُعَابَهَا يَسِيلُ بَيْنَ كَتِفَيَّ فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ أَعْطَى كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ، وَلَا وَصِيَّةَ لِرَاثٍ، وَالْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ، وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ، وَمَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ أَوْ انْتَمَى إِلَى غَيْرِ مَوَالِيهِ رَغْبَةً عَنْهُمْ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا وَسَمِعْتُ أَحْمَدَ بْنَ الْحَسَنِ يَقُولُ: قَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: لَا أُبَالِي بِحَدِيثِ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ فَوَثَّقَهُ وَقَالَ: إِنَّمَا يَتَكَلَّمُ فِيهِ ابْنُ عَوْنٍ، ثُمَّ رَوَى ابْنُ عَوْنٍ، عَنْ هِلَالِ بْنِ أَبِي زَيْنَبٍ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عهمری کوری خاریمهوه رهزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پینغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهسهر وشته کهیهوه وتاری ده‌دا، منیش لهژیر بهشی پینشهوهی ملی وشته کهیدا بووم، نهویش نالقی دهجوی و لیککی بهناو شافندا دههاته‌خوارهوه، بو خۆم گویم لیتی بوو دهیغه‌فهرموو: (خوای گه‌وره و په‌روه‌ردگار هه‌قی هه‌موو خاوه‌ن هه‌قیکی داوه، ئیت‌ر وه‌سیه‌ت نیه بو میراتگران له‌به‌رنه‌وهی خوای گه‌وره له قورئاندا بهشی میراتگرانی دیاریکردوه، مندال هی خاوه‌ن نوینه، هه‌ناسه ساردیش بو شه‌روال پیس ده‌مینیتته‌وه، هه‌رکه‌سی داخوازی و بانگه‌شه‌ی نه‌وه بکات که کوری یه‌کیکی تره جگه له باوکی، یان خۆی خسته پال سه‌ربه‌رشتیاریک جگه له گه‌وره‌که‌ی خۆی نه‌وه به‌رده‌وام نه‌فرینی خوای له‌سه‌ر بئی هه‌تا رۆژی قیامه‌ت، خوای گه‌وره‌ فهرز و سونه‌تی لی وه‌رناگیری).

ده باره‌ی له پیش وهسیهت قهرز ده درته وه

- بَابُ مَا جَاءَ يُبْدَأُ بِالَّذِينَ قَبْلَ الْوَصِيَّةِ

۲۱۲۲ - (حسن) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ الْهَمْدَانِيِّ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى بِالَّذِينَ قَبْلَ الْوَصِيَّةِ، وَأَنْتُمْ تَقْرَأُونَ الْوَصِيَّةَ قَبْلَ الَّذِينَ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ عَامَّةِ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُ يُبْدَأُ بِالَّذِينَ قَبْلَ الْوَصِيَّةِ.

واته: له پیشهوا عه‌لیهوه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم قهرزی پیش وهسیهت ده‌خست، به‌لام نیه وهسیهت پیش قهرز ده‌خوینه‌وه.

نهو که‌سه‌ی له‌سه‌ره‌مه‌رگدا خیر ده‌کات و به‌نده‌ نازاد ده‌کات

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَتَصَدَّقُ أَوْ يَغْتَقُ عِنْدَ الْمَوْتِ

۲۱۲۳ - (ضعيف) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي حَبِيبَةَ الطَّائِيِّ قَالَ: أَوْصَى إِلَيَّ أَخِي بِطَائِفَةٍ مِنْ مَالِهِ، فَلَقِيتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ فَقُلْتُ: إِنَّ أَخِي أَوْصَى إِلَيَّ بِطَائِفَةٍ مِنْ مَالِهِ، فَأَيْنَ تَرَى لِي وَضَعَهُ فِي الْفُقَرَاءِ، أَوِ الْمَسَاكِينِ، أَوِ الْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فَقَالَ: أَمَا أَنَا فَلَوْ كُنْتُ لَمْ أَعْدِلْ بِالْمُجَاهِدِينَ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَثَلُ الَّذِي يَغْتَقُ عِنْدَ الْمَوْتِ كَمَثَلِ الَّذِي يُهْدِي إِذَا شَبِعَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهو حه‌بیبه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: براه‌م وه‌سیه‌تی بۆ کردم به‌ به‌شی له مال و سامانه‌که‌ی، گه‌یشتم به‌ نه‌بو ده‌ردا ره‌زای خوای لی بی وتم: براه‌م وه‌سیه‌تی بۆ کردووم به‌ به‌شی له مال و سامانه‌که‌ی، جا

چون دابهشی بکه م و بیده م به کی، بی نه وایان یان هه ژاران یان تیکوشه رانی ریگهی خوا؟ نه بو ددردا فهرمووی: نه گهر من وه سیه تم بگردایه وه سیه تم ده کرد بیده م به تیکوشه رانی ریگهی خوا، بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیغه مموو: (وینهی نهو کهسهی له کاتی سهره مهرگدا بهنده نازاد ده کات وه نهو کهسه وایه کاتی که خوی تیر بوو نهوکاته له خواردنه کهی ده به خشیت).

۲۱۲۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ، أَنَّ عَائِشَةَ أَخْبَرَتْهُ، أَنَّ بَرِيرَةَ جَاءَتْ تَسْتَعِينُ عَائِشَةَ فِي كِتَابَتِهَا وَلَمْ تَكُنْ قَضَتْ مِنْ كِتَابَتِهَا شَيْئًا، فَقَالَتْ لَهَا عَائِشَةُ: ارْجِعِي إِلَى أَهْلِكَ فَإِنْ أَحْبَبُوا أَنْ أَقْضِيَ عَنْكَ كِتَابَتَكَ وَيَكُونَ لِي وَلَاؤُكَ فَعَلْتُ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ بِرِيرَةَ لِأَهْلِهَا فَأَبَوْا، وَقَالُوا: إِنْ شَاءَتْ أَنْ تَحْتَسِبَ عَلَيْكَ وَيَكُونَ لَنَا وَلَاؤُكَ فَلْتَفْعَلْ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ابْتَاعِي فَأَعْتِقِي فَإِنَّمَا الْوَلَاءُ لِمَنْ أَعْتَقَ، ثُمَّ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَا بَالُ أَقْوَامٍ يَشْتَرِطُونَ شُرُوطًا لَيْسَتْ فِي كِتَابِ اللَّهِ؟ مَنْ اشْتَرَطَ شَرْطًا لَيْسَ فِي كِتَابِ اللَّهِ فَلَيْسَ لَهُ، وَإِنْ اشْتَرَطَ مِائَةً مَرَّةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ عَائِشَةَ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّ الْوَلَاءَ لِمَنْ أَعْتَقَ.

واته: له عوروه وه رهزای خوی لی بی ده گپړنه وه، که عایشه رهزای خوی لی بی پتی راگه یاندوه بهریره هات بو لای بو نه وهی له سهر نامه نویسه کهی یارمه تی بدات، هیچی له نامه نویسه که نه دابو به خاوه نه کهی، عایشه پتی فهرموو: بگه پیره وه بو ناو گه وره کانت، نه گهر پییان خوش بوو نهوا من پاره ی نامه نویسه کهت بو دده م و نازادت ده که م به مهرجی وه لانه کهت بو من بی و من بیم به هه قدرت، بهریره نه وهی باس کرد بو گه وره کانی به لام گه وره کانی رازی نه بوون

وتیان: نه گهر دهیه ویت با نامه نویسه که ت بۆ بدات به مهرجی و دلانه که ت بۆ ئیمه بی، نهو باسه گهیه نرایه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به عایشه ی فهرموو: (تۆ بیکره و نازادی بکه، چونکه بیگومان ههقی میراتی بنده ی نازاد کراو بۆ نهو کهسه یه که بنده که نازاد ده کات). له پاشدا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ههستایه وهو فهرمووی: (نهوه بۆچی نهو خه لکانه مهرج داده نین له کاتی که دا نهو مهرجانه له قورئانه که ی خوای پهروه ردگاردانیه، ههر که سی مهرجی دابنی نهو مهرجه له قورئاندا نه بی پوچ و به تاله، نه گهر سه د مهرجیش بیت، چونکه مهرجی خوای پهروه ردگار مه حکمه تر و ههق تر و شایه نتره).

باسه کانی هقی میراتی بهندهی نازاد کراو و خهلات و بهخشین
له پیغهمبرهوه صلی الله علیه وسلم

۲۹ - أَبَوَابُ الْوَلَاءِ وَالْهَيْبَةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

هقی میراتی بهندهی نازاد کراو بۆ نهو کهسهیه که بهنده که نازاد ده کات

۱ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْوَلَاءَ لِمَنْ أَعْتَقَ

۲۱۲۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا أَرَادَتْ أَنْ تَشْتَرِيَ بَرِيرَةَ فَاشْتَرَطُوا الْوَلَاءَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْوَلَاءُ لِمَنْ أَعْطَى الثَّمَنَ أَوْ لِمَنْ وَلِيَ الْبَيْعَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که ویستی بهریره بکریت،
به مەرچی لهپاش مردنی میراته کهی بۆ نهوان بی، پیغهمبری خوا صلی الله علیه
وسلم فهرمووی: (بیکره بیگومان میراته کهی بۆ نهو کهسهیه که نرخه کهی ده داو،
خهلاتی نازادی بی ده بهخشی).

نهوهی هاتوره دهربارهی ریگری له فروشتنی ولایه و خهلات

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنْ بَيْعِ الْوَلَاءِ وَعَنْ هَبْتِهِ

۲۱۲۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ دِينَارٍ، سَمِعَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ بَيْعِ الْوَلَاءِ وَعَنْ هَبْتِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ نَهَى عَنْ بَيْعِ الْوَلَاءِ وَعَنْ هَبْتِهِ. وَقَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ، وَسُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَمَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، وَيُزَوِّى عَنْ شُعْبَةَ قَالَ: لَوَدِدْتُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ دِينَارٍ حَدَّثَ بِهَذَا الْحَدِيثِ أَذِنَ لِي حَتَّى كُنْتُ أَقُومُ إِلَيْهِ فَأَقْبِلُ رَأْسَهُ وَرَوَى بَحْثِي بَنُو سُلَيْمٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهُوَ وَهُمْ، وَهُمْ فِيهِ بِحْثِي بَنُو سُلَيْمٍ، وَالصَّحِيحُ عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، هَكَذَا رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ. وَتَفَرَّدَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ دِينَارٍ بِهَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له (عبد الله)ی کوری عومهرهوه رهزای خویان لى بى دهگینهوه، که پیغهمبرهوى خوا صلى الله عليه وسلم ریگری کردوه له فروشتنی ههقی میراتی بهندهی نازادکراو، وه له بهخشینیشی.

نهوهی هاتوره دهربارهی بندهیه گهوره کهی نازادی کردیی کهچی
حاشابکات له گهوره کهی خوی و به کیکی تر بکات به گهورهی خوی
یانبانگه شهی نهوه بکات که نهوهی که سیکي تره جگه له باو کی خوی
۳- بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ تَوَلَّى غَيْرَ مَوَالِيهِ أَوْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ

۲۱۲۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: خَطَبْنَا عَلِيًّا فَقَالَ: مَنْ رَعِمَ أَنَّ عِنْدَنَا شَيْئًا نَقْرُوهُ إِلَّا كِتَابَ اللَّهِ وَهَذِهِ الصَّحِيفَةُ، صَحِيفَةٌ فِيهَا أَسْتَنَانُ الْإِبِلِ وَأَشْيَاءٌ مِنَ الْجِرَاحَاتِ، فَقَدْ كَذَّبَ، وَقَالَ فِيهَا: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمَدِينَةُ حَرَمٌ مَا بَيْنَ غَيْرِ إِلَى ثَوْرٍ، فَمَنْ أَخَذَتْ فِيهَا حَدَثًا أَوْ آوَى مُحَدِّثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا، وَمَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ أَوْ تَوَلَّى غَيْرَ مَوَالِيهِ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ، وَذِمَّةُ الْمُسْلِمِينَ وَاحِدَةٌ يَسْتَعِي بِهَا أَدْنَاهُمْ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ، عَنِ الْحَارِثِ بْنِ سُوَيْدٍ، عَنْ عَلِيٍّ، نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ عَلِيٍّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له ئیبراهیمه ته میمه وه، له باوکیه وه رهزای خوای لی بئی ده گپرنه وه، که
فهرموویه تی: پیتشه وا عه لی رهزای خوای لی بئی وتاری بۆ ده داین فهرمووی:
هه رکه سی گومانی وابی ئیمه ی که سوکاری پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم
نامه و نوسراوینکی تایبه تیمان له لا هه یه جگه له م قورئانه و نه م توواره،
توواره کهش نه مانه ی تیدا نوسراون ته مه نی نه و وشرانه ی که ده درین له هه قی
خوینباییدا چند شتی تر دهرباره ی خوینی زام و برینه کان بیگومان نه و که سه درۆ
ده کات، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم تیدا فهرموویه تی: (مه دینه

حهرامه له کیوی عهیرهوه هاتا کیوی (تور) - کیوی عهیر کهوتوته خوارووی مه‌دینهوه، کیوی (تور) یش کیویکی بچوکه ده‌که‌ویتیته سه‌روی کیوی نوحودهوه - جا هه‌رکه‌سی کاریکی داهینراو (بیدعه) یان کاریکی ناره‌وا‌ی تیدا بکات، یان که‌سیکی نه‌هلی بیدعه‌ی تیدا په‌نا بدات و سه‌ری بخات شه‌وه نه‌فرینی خوداو مه‌لایکه‌کان و نه‌وه‌خه‌لکه هه‌ر هه‌مووی له‌سه‌ربی، له‌روژی قیامه‌تدا خوی گه‌وره نه‌فه‌رزو نه‌سوننه‌تی لی قبول ناکات، که‌سی بانگه‌شه‌ی شه‌وه بکات که نه‌ودی که‌سیکی تره جگه له باوکی خوی و به‌نده‌یه یان که‌نیزیه گه‌وره‌که‌ی نازادی کردبی که‌چی حاشا بکات له گه‌وره‌که‌ی خوی و یه‌کیکی تر بکات به گه‌وره‌ی خوی شه‌وه نه‌فرینی خوداو مه‌لایکه‌کان و نه‌وه‌خه‌لکه هه‌ر هه‌مووی له‌سه‌ربی، له‌روژی قیامه‌تدا خوی گه‌وره نه‌فه‌رز و نه‌سوننه‌تی لی قبول ناکات، موسولمانان بو په‌یمانی نامان دان به کافران هه‌موویان چوون یه‌کن، هه‌ره خوارینه‌که‌یان مافی نامان دانی هه‌یه به‌هه‌ر کافری که ده‌یه‌وی).

نه‌وه‌ی هاتوره ده‌باره‌ی که‌سی نه‌فی منداله‌که‌ی خوی بکات

٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَنْتَفِي مِنْ وَلَدِهِ

٢١٢٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْجُبَّارِ بْنُ الْعَلَاءِ الْعَطَّارُ، وَسَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي فِزَارَةَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ امْرَأَتِي وَلَدَتْ غُلَامًا أَسْوَدَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَمَا أَلَوَّائُهَا؟ قَالَ: خُمْرٌ، قَالَ: فَهَلْ فِيهَا أَوْزُقٌ؟ قَالَ: نَعَمْ، إِنَّ فِيهَا لَوْزُقًا، قَالَ: أَلَيْ أَتَاهَا ذَلِكَ؟ قَالَ: لَعَلَّ عِرْقًا نَزَعَهَا، قَالَ: فَهَذَا لَعَلَّ عِرْقًا نَزَعَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهيرهه رهزاي خواي لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويه تي: پياويكي هوزي بهني فهزاره - ژنه كهى مندالتيكي رهشى بوو بوو گومانى لى هه بوو — بويه هاته خزمهت پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم، وتى: نهى پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم! ژنه كهى مندالتيكي رهشى بووه، فهرمووى: (نايا تو و شترت هديه؟). وتى: بهلى، فهرمووى: (رهنگيان چونه؟). وتى: سورن، فهرمووى: (رهشتاليان تيدايه؟). وتى: بهلى رهشتاليان تيدايه، فهرمووى: (نهوه له كويوه هيناويه تي؟). وتى: رهنگه له نهسلدا ره گهزيان لهو رهنگه بوييت، فهرمووى: (نهم مندالهيى رهنگه بجيتهوه سر نه سليكي — دهى كوره كهى تويش ههروهه ها -).

نهوهى هاتوره ده ربارهى شيوه ناسى (قافه)

٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقَافَةِ

٢١٢٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا مَسْرُورًا تَبَرَّقَ أَسَارِيرُ وَجْهِهِ فَقَالَ: أَلَمْ تَرَيَّ أَنَّ مُجَزَّرًا نَظَرَ أَنْفًا إِلَى زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ وَأَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ فَقَالَ: هَذِهِ الْأَفْدَامُ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَى ابْنُ عُيَيْنَةَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، وَزَادَ فِيهِ: أَلَمْ تَرَيَّ أَنَّ مُجَزَّرًا مَرَّ عَلَى زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ وَأَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ قَدْ غَطَّيَا رُءُوسَهُمَا وَبَدَتْ أَفْدَامُهُمَا فَقَالَ: إِنَّ هَذِهِ الْأَفْدَامَ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَهَكَذَا حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ سُفْيَانَ بْنِ عُيَيْنَةَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ اخْتَجَّ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ بِهَذَا الْحَدِيثِ فِي إِقَامَةِ أَمْرِ الْقَافَةِ.

واته: له عانیشه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیترنه‌وه، که روژی پیغهمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم چوه‌ته‌ژوره‌وه بۆلای زور دلخوش بووه و له خوشی‌اندا روخساری دره‌وشاوه‌ته‌وه، فرمویه‌تی: (ئه‌ی عانیشه! ده‌زانیت موجه‌زیزی مودله‌جی — که شیوه‌ناسی‌کی به‌ناوبانگ بوو هات بۆلام — له‌وکاته‌دا ئوسامه‌و باوکی له‌ژیر پارچه‌یه‌ک قه‌دیفه‌دا بوون سه‌ریان داپۆشرابو به‌لام قاچیان به‌ده‌روه‌وه بوو، موجه‌زیز له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ته‌ چای پیتیان که‌وت وتی: ئه‌م قاچانه له‌یه‌ک‌ترن واته‌ خاوه‌نی ئه‌م قاچانه باوک و کوپن). — ئه‌بو داود ده‌لیت: ئوسامه‌ ره‌ش بوو، به‌لام زه‌ید سپی بوو واته‌ باوکی —.

پیغهمبه‌ر صلی الله علیه وسلم خه‌لکی هانداوه‌ دیاری بۆ یه‌ک‌تر به‌رن
 ۶ - بَابُ فِي حَتِّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى التَّهَادِي

۲۱۳۰ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَزْهَرُ بْنُ مَرْوَانَ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَوَاءٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مَعْشَرٍ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: تَهَادَوْا فَإِنَّ الْهَدْيَةَ تَذْهَبُ وَحَرَ الصَّدْرِ، وَلَا تَحْقِرَنَّ جَارَةً لِجَارَتِهَا وَلَوْ شِقَّ فَرْسِنِ شَاةٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَأَبُو مَعْشَرٍ اسْمُهُ نَجِيجٌ مَوْلَى بَنِي هَاشِمٍ وَقَدْ تَكَلَّمَ فِيهِ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ.

واته: له ئه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیترنه‌وه، که پیغهمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه‌تی: (دیاری پیتشکه‌ش یه‌ک‌تری بکه‌ن، چونکه دیاری دل ساف ده‌کات، با ئافره‌ت بۆ ئافره‌تی دراوسی‌ی هیچ دیاریه به‌که‌م نه‌زانئ نه‌گه‌ر پیچکه‌ی مه‌رئ یان بزنیکیش بی بۆی بیات به‌ دیاری).

نهوهی هاتوره دهر باره‌ی گهراندنهوهی دیاری خرابه

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الرُّجُوعِ فِي الْهَبَةِ

۲۱۳۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يُونُسَ الْأَزْرَقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ الْمُكْتَبِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ طَاوُوسٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَثَلُ الَّذِي يُعْطِي الْعَطِيَّةَ ثُمَّ يَرْجِعُ فِيهَا كَالْكَلْبِ أَكَلَ حَتَّى إِذَا شَبِعَ فَأَاءَ ثُمَّ عَادَ فَرَجَعَ فِي قَيْئِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو.

واته: له نیبنو عومرهوه رهزای خویان لی بی ده‌گیرنهوه، که پیغهمبره‌ی خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه‌تی: (وینهی نهو که‌سه‌ی که شتیک نه‌به‌خشی له‌پاشدا پاشگه‌زده‌بیته‌وهو لیی وهرنه‌گریته‌وه، وه‌ک سه‌گیک وایه که خواردنی بخوات هه‌تا تیر نه‌خوات نینجا نه‌رشیته‌وه، له‌پاشدا رشانه‌وه‌که‌ی خوی نه‌خواته‌وه).

۲۱۳۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ حُسَيْنِ الْمُعَلِّمِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ قَالَ: حَدَّثَنِي طَاوُوسٌ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، يَرْفَعَانِ الْحَدِيثَ قَالَ: لَا يَحِلُّ لِلرَّجُلِ أَنْ يُعْطِيَ عَطِيَّةً ثُمَّ يَرْجِعَ فِيهَا إِلَّا الْوَالِدَ فِيمَا يُعْطِي وَلَدَهُ، وَمَثَلُ الَّذِي يُعْطِي الْعَطِيَّةَ ثُمَّ يَرْجِعُ فِيهَا كَمَثَلِ الْكَلْبِ أَكَلَ حَتَّى إِذَا شَبِعَ فَأَاءَ ثُمَّ عَادَ فِي قَيْئِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: لَا يَحِلُّ لِمَنْ وَهَبَ هَبَةً أَنْ يَرْجِعَ فِيهَا إِلَّا الْوَالِدَ فَلَهُ أَنْ يَرْجِعَ فِيمَا أُعْطِيَ وَلَدَهُ وَاحْتَجَّ بِهَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له نیبنو عومره و نیبنو عه‌باسه‌وه رهزای خویان لی بی ده‌گیرنهوه، که پیغهمبره‌ی خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه‌تی: (ره‌وا نیه بو هیچ که‌سیک شتیک به‌خشی یان بیکاته دیاری بو که‌سیک له‌پاشدا پاشگه‌زیه‌ته‌وه و لیی

سنن الترمذی بهرگی سیهم — هفی میرانی بندهی نازاد کراو و خهلات و بهخشین لیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم.

وهربرگیرتهوه، بیجگه له بهخشینی باوک لهوهی که دهییه خشی به کور و نهوه کانی،
وینهی نهو کهسهی که شتیک نه به خشی له پاشدا پاشگه زده بیتتهوه و لیتی
وهرنه گیرتهوه، وهک سه گیک وایه که خواردنی بخوات ههتا تیر نه خوات ئینجا
نهرشیتتهوه، له پاشدا رشانه وه کهی خوی بخواتتهوه).

باسه کانی قهدهر له پیغه مبهروهه صلی الله علیه وسلم

۳۰ - أَبَوَابُ الْقَدَرِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

هه ره شه له وانهی دووبه ره کی دروست ده کهن له سه ره قهدهر

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّشْدِيدِ فِي الْخَوْضِ فِي الْقَدَرِ

۲۱۳۳ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْجُمَحِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَالِحُ الْمُرِّي، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ نَتَنَازَعُ فِي الْقَدَرِ فَغَضِبَ حَتَّى احْمَرَّتْ وَجْهُهُ، حَتَّى كَأَنَّمَا فُقِيَ فِي وَجْنَتَيْهِ الرُّمَانُ، فَقَالَ: أَهَذَا أَمْرُكُمْ أَمْ هَذَا أُزْسِلْتُ إِلَيْكُمْ؟ إِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ حِينَ تَنَازَعُوا فِي هَذَا الْأَمْرِ، عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ أَلَّا تَتَنَازَعُوا فِيهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَعَائِشَةَ، وَأَنَسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ صَالِحِ الْمُرِّي، وَصَالِحِ الْمُرِّي لَهُ غَرَائِبٌ يَنْفَرِدُ بِهَا لَا يَتَابِعُ عَلَيْهَا.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گیر نه وه، که فهرموویه تی: روژی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له مال هاته ده ره وه بو ناومان نیمه ش دووبه ره کی که تبوه نیوانمانه وه له سه ره قهدهر، تور به بو چون تور به یونی روخساری سور هه لگه را بو نه توت ده نکه هه نارت ته قاندوه به سه ره کولیدا، ینکاری کردن و فهرمووی: (من به وه فهرمانم پی کردوون، یان من بو نه وه ره وانه کراوم بو سه ره نیوه، قه ومه کانی پیش نیوه به هوئی نه م دووبه ره کیه وه له ناوچوون، واجبی ده که م له سه رتان پابه ند بن به وه وه که جاری کی تر له سه ره قهدهر دووبه ره کی نه که ویته

نیوانتانه‌وه و ناکۆک مه‌بن له‌سه‌ری).

نه‌وه‌ی هاتوره ده‌رباره‌ی به‌لگه هینانه‌وه ناده‌م و موسا

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حِجَاجِ آدَمَ وَمُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

۲۱۳۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَبِيبٍ بْنِ عَرَبِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ سُلَيْمَانَ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اخْتَجَّ آدَمُ وَمُوسَى، فَقَالَ مُوسَى: يَا آدَمُ أَنْتَ الَّذِي خَلَقَكَ اللَّهُ بِإِيدِهِ وَتَفَخَّ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ، أَغَوَيْتَ النَّاسَ وَأَخْرَجْتَهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ، قَالَ: فَقَالَ آدَمُ: وَأَنْتَ مُوسَى الَّذِي اصْطَفَاكَ اللَّهُ بِكَلَامِهِ أَتُلُومُنِي عَلَى عَمَلٍ عَمِلْتُهُ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ، قَالَ: فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَجُنْدَبٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ سُلَيْمَانَ التَّيْمِيِّ، عَنِ الْأَعْمَشِ، وَقَدْ رَوَاهُ بَعْضُ أَصْحَابِ الْأَعْمَشِ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
 فه‌رموویه‌تی: (پیغه مبه‌ران ناده‌م و موسا سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی له‌نیوانیاندا
 بوو به راجیایی و به‌لگه هینانه‌وه، موسا فه‌رمووی: تو نه‌و ناده‌مه‌ی که خوی
 گه‌وره به‌ده‌ستی خوی دروستی کردی و گیانی به‌به‌ردا کردی؟ - که‌چی به‌ه‌وی
 گونا‌ه‌یکه‌وه - بی هیواو نا‌نومیدت کردین و له به‌ه‌شت ده‌رتپه‌ران‌دین بو سه‌ر
 زه‌وی، وتی: ناده‌م فه‌رمووی: تو نه‌و موسایه‌ی که خوی گه‌وره هه‌لیبژاردی و

په‌سه‌ندی کردی و کردیتی به پیغه‌مبه‌ر و قسه‌ی له‌گه‌ل کردی و له‌چهند ته‌خته‌و له‌و‌حیکدا ته‌وراتی بو ناردی، که‌چی له‌سه‌ر کردنی کارئ سهرزه‌نشتم ده‌که‌ی که‌ خوای گه‌وره له‌سه‌ری نویسوم پیش نه‌وه‌ی ناسامانه‌کان و زه‌وی دروست بکات، وتی: به‌و به‌لگه‌ ناده‌م موسای بو‌رداو به‌زاندی).

نه‌وه‌ی هاتوره‌ ده‌رباره‌ی به‌دبه‌ختی و به‌خته‌وه‌ری

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الشَّقَاءِ وَالسَّعَادَةِ

۲۱۳۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُثَيْدٍ اللَّه، قَالَ: سَمِعْتُ سَالِمَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ مَا نَعْمَلُ فِيهِ أَمْثَرُ مُبْتَدِعٍ أَوْ مُبْتَدَأٍ أَوْ فِيمَا قَدْ فُرِعَ مِنْهُ؟ فَقَالَ: فِيمَا قَدْ فُرِعَ مِنْهُ يَا ابْنَ الْخَطَّابِ وَكُلُّ مُبْتَدِعٍ، أَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ فَإِنَّهُ يَعْمَلُ لِلْسَّعَادَةِ، وَأَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاءِ فَإِنَّهُ يَعْمَلُ لِلشَّقَاءِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَخُذَيْفَةَ بْنِ أَسِيدٍ، وَأَنْسٍ، وَعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له پیشه‌وا عومه‌روه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که‌ فهرموویه‌تی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم! فهرمووی: نه‌و کاره‌ی که‌ نییمه‌ ده‌یکه‌ین ته‌قدیری خوای له‌سه‌ره و پیشتر نوسراوه‌ یان نا؟ فهرمووی: (به‌لی نه‌ی کورپی خه‌تاب پیشتر نوسراوه‌ به‌دبه‌خته‌ یان به‌خته‌وه‌ره و هه‌موو که‌سی بو‌چی دروستکراوه‌ به‌ره‌و نه‌و ناراسته‌یه‌ ده‌جیت، نه‌ه‌لی به‌هه‌شت ریگه‌ی به‌هه‌شت ده‌گری و نه‌ه‌لی دۆزه‌خیش ریگه‌ی دۆزه‌خ).

۲۱۳۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحُلَوَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُعْمَرٍ، وَوَكَيْعٌ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَيْدَةَ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَنْكُثُ فِي الْأَرْضِ إِذْ رَفَعَ رَأْسَهُ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ قَالَ: مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا قَدْ عَلِمَ، وَقَالَ وَكَيْعٌ: إِلَّا قَدْ كُتِبَ، مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ وَمَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ، قَالُوا: أَفَلَا نَتَكَلَّمُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا، اْعْمَلُوا فَكُلُّ مُيَسَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له پیشهوا علیهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: له مه دینه له گۆرستانی به قیغ له گهل تهرمی کد ابوین پیغه مبهری خواش صلی الله علیه وسلم لهوی ناماده بوو، هات له لامان دانیشت داردهستیکی به دهسته وه بوو، به بی دهنگی کهم کهم داردهسته کهی دهخشانده له زهوی - وه که نهوی بیر لهشتیکی گرنه بکاته وه -، له پاشدا سهری بهرزکرده وه فهرمووی: (یه که به یه کتان، یه که به یه کی روحه دروستکراوه کان، نیللا خوای گه وه جیگه ی نهوی له به هشت دا یان له دوزخ دا نویسه، نیللا نوسراوه که به دبه خته یان به خته وه ره). ناماده بووان وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! جا که وایه بو پشت نه به ستین بهو نوسراوه مان و پالی لی نه دینه وه واز له کاروکرده وهی چاکه نه هینین، نه وهی به خته وه بی نه وه به خته وه رهو، نه وهشی به دبه خته بی نه وه به دبه خته وه له نه زه لدا بو یان نوسراوه؟ فهرمووی: (هه ول بدهن و با کرده وه تان هه بیت، هه موو که سی بوچی دروستکراوه به رهو نهو ناراسته یه ده چیت و بو ی ناسان ده بیت، به ختیار ریگه ی چاکو به خته وه ری ده گری و، به دبه ختیش ریگه ی خراپه و به دبه ختی ده گری).

دهرباره‌ی کار و کرده‌کان به‌سراون به کۆتاییه‌کانیانوه

۴ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْأَعْمَالَ بِالْخَوَاتِيمِ

۲۱۳۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ وَهَبٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ: إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ فِي أَرْبَعِينَ يَوْمًا ثُمَّ يَكُونُ عِلَاقَةُ مِثْلِ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مَضْغَةٌ مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ إِلَيْهِ الْمَلَكَ فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ وَيُؤَمِّرُ بِأَرْبَعٍ، يَكْتُبُ رِزْقَهُ وَأَجَلَهُ وَعَمَلَهُ وَشَقِيَّ أَوْ سَعِيدٍ، فَوَالَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ ثُمَّ يَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيُخْتَمُ لَهُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا، وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ ثُمَّ يَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيُخْتَمُ لَهُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ وَهَبٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرَ مِثْلَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنَسٍ وَسَمِعْتُ أَحْمَدَ بْنَ الْحَسَنِ قَالَ: سَمِعْتُ أَحْمَدَ بْنَ حَنْبَلٍ يَقُولُ: مَا رَأَيْتُ بِعَيْنِي مِثْلَ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْقَطَّانِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ، وَالثَّوْرِيُّ، عَنِ الْأَعْمَشِ، نَحْوَهُ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ نَحْوِهِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مه‌سعوده ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فرمویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم که راستگوویه به راست زانراوه فرمایشتی جینگه‌ی باوه‌ره فرمویه‌تی: (ه‌ریه‌کى له‌ئیه که خوای گه‌وره دروستی ده‌کات چل روژ له‌سکی دایکیدا به (نوتفه) تۆمه‌یی کۆده‌کرته‌وه ده‌مینیتیه‌وه، له‌پاشدا ده‌بیت به پارچه خوینیکى مه‌یو چل روژیش بهو شیویه

ده‌مینیتیه‌وه، له‌پاشدا ده‌بیت به پارچه گوشتی چل روژیش بهو شیویه ده‌مینیتیه‌وه، ئینجا خوای گه‌وره مه‌لانیکیه ده‌نیری روح ده‌کات به به‌ریا، فه‌رمان ده‌کات بهو مه‌لانیکیه که روح ده‌کات به به‌ریا نهم چوار وشه‌یه بنوسیت: روژی و کاروکرده‌وه‌یی و نه‌ج‌هل و نا‌کامی له‌پاشدا بۆی ده‌نوسیت کامه‌ران و به‌خته‌وه‌ره یان به‌ده‌خت و به‌دکاره، که‌سی واتان هه‌یه کرده‌وه‌ی خه‌لکی به‌هه‌شت ده‌کات تا له‌نیتوانی نه‌و و به‌هه‌شتدا ته‌نها بالیک ده‌مین، جا نوسراوه‌که‌ی پیشی ده‌که‌ویت و کرده‌وه‌ی خه‌لکی نا‌گر ده‌کات و ده‌چیتته نا‌گره‌وه، وه که‌سی وه‌هاشتان هه‌یه کرده‌وه‌ی خه‌لکی نا‌گر ده‌کات تا له‌نیتوانی نه‌و و نا‌گرده‌ها ته‌نها بالیک ده‌مین، جا نوسراوه‌که‌ی پیشی ده‌که‌ویت و کرده‌وه‌ی خه‌لکی به‌هه‌شت ده‌کات و ده‌چیتته به‌هه‌شته‌وه).

هه‌موو مندالتی له‌سه‌ر فیه‌ته‌ی پاک له‌دایک ده‌بی

۵ - بَابُ مَا جَاءَ كُلُّ مُؤَلِّدٍ يُؤَلِّدُ عَلَى الْفِطْرَةِ

۲۱۳۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى الْقُطَيْبِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ رَبِيعَةَ الثَّنَائِي، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُلُّ مُؤَلِّدٍ يُؤَلِّدُ عَلَى الْمِلَّةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُشْرِكَانِهِ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَمَنْ هَلَكَ قَبْلَ ذَلِكَ؟ قَالَ: اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ بِهِ. حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، وَالْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ، وَقَالَ: يُؤَلِّدُ عَلَى الْفِطْرَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ، وَغَيْرُهُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يُؤَلِّدُ عَلَى الْفِطْرَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ سَرِيعٍ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه موو مندالی که له دایک ده بی له سهر فیره تی پاک و به موسولمانی له دایک ده بی، له پاشدا باوک و دایکی دهیکه نه جوله که یان گاور یا هاوبهش بو خوا دانهر). وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! نهی نهوانه ی که پیش بالغ بوون و به مندالی مردن؟ فهرمووی: (خوای گه وه بو خوی باش دهیزانی کاروکرده و هیان چی ده بوو).

جگه له پارانه وه هیچ شتی قهدهر ناگیرته وه

٦ - بَابُ مَا جَاءَ لَا يَرُدُّ الْقَدَرُ إِلَّا الدُّعَاءُ

٢١٣٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، وَسَعِيدُ بْنُ يَعْقُوبَ، قَالَا: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ الضَّرِيرِ، عَنْ أَبِي مُؤَدُّودٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ التَّمِيمِيِّ، عَنْ أَبِي عُمَرَ التَّهْدِي، عَنْ سَلْمَانَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَرُدُّ الْقَضَاءُ إِلَّا الدُّعَاءُ، وَلَا يَرِيدُ فِي الْعُمْرِ إِلَّا الْبِرُّ.

وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ سَلْمَانَ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ يَحْيَى بْنِ الضَّرِيرِ، وَأَبُو مُؤَدُّودٍ اثْنَانِ، أَحَدُهُمَا: يُقَالُ لَهُ: فَضَّةٌ، وَالْآخَرُ: عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي سُلَيْمَانَ، أَحَدُهُمَا بَصْرِيُّ وَالْآخَرُ مَدَنِيٌّ، وَكَانَا فِي عَصْرِ وَاحِدٍ، وَأَبُو مُؤَدُّودٍ الَّذِي رَوَى الْحَدِيثَ اسْمُهُ فَضَّةٌ بَصْرِيُّ.

واته: له سەلمانە وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (جگه له پارانه وه هیچ شتی قهدهر ناگیرته وه، جگه له کرده وهی چاکهش هیچ شتی ته مهن زیاد ناکات).

ده‌رباره‌ی هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی دلی به‌نده‌کان به ویستی خواجه

۷ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْقُلُوبَ بَيْنَ أَصْبَعَيْ الرَّحْمَنِ

۲۱۴۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي سُفْيَانَ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ: يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، آمَنَّا بِكَ وَبِمَا جِئْتَ بِهِ فَهَلْ نَخَافُ عَلَيْنَا؟ قَالَ: نَعَمْ، إِنَّ الْقُلُوبَ بَيْنَ أَصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ اللَّهِ يُقَلِّبُهَا كَيْفَ يَشَاءُ. وَفِي الْبَابِ عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي ذَرٍّ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَهَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي سُفْيَانَ، عَنْ أَنَسٍ، وَرَوَى بَعْضُهُمْ عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي سُفْيَانَ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحَدِيثُ أَبِي سُفْيَانَ عَنْ أَنَسٍ أَصَحُّ.

واته: له ئه‌نه‌سی کوری مالیکه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم زۆربه‌ی جار ده‌یفهرموو: (ئه‌ی هه‌لسورپینه‌ری دلان دلم جیگیر و دامه‌زراو بکه له‌سه‌ر نیمان و باوه‌ر). وتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم! باوه‌رمان هیناوه به تو و به‌وه‌ی هیناوته نایا ده‌ترسی هه‌لگه‌رپینه‌وه و بی باوه‌ر بین؟ فهرمووی: (به‌لی، بیگومان هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی دله‌کان به ویستی خواجه هه‌لیده‌گیرپینه‌وه چۆن ویستی لی بی).

ده‌رباره‌ی خوا ناوی ئه‌هلی به‌هه‌شت و دۆزه‌خی تۆمار کردوه

۸ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ اللَّهَ كَتَبَ كِتَابًا لِأَهْلِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِ النَّارِ

۲۱۴۱ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ أَبِي قَيْلٍ، عَنْ شُعْبَةَ بْنِ مَاتٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَفِي يَدِهِ كِتَابَانِ، فَقَالَ: أَتَدْرُونَ مَا هَذَانِ الْكِتَابَانِ؟ قُلْنَا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِلَّا

أَنْ تُخْبِرَنَا، فَقَالَ لِلَّذِي فِي يَدِهِ الْيُمْنَى: هَذَا كِتَابٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ فِيهِ أَسْمَاءُ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَأَسْمَاءُ آبَائِهِمْ وَقَبَائِلِهِمْ، ثُمَّ أُجِزِلَ عَلَى آخِرِهِمْ فَلَا يُزَادُ فِيهِمْ وَلَا يُنْقَصُ مِنْهُمْ أَبَدًا، ثُمَّ قَالَ لِلَّذِي فِي شِمَالِهِ: هَذَا كِتَابٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ فِيهِ أَسْمَاءُ أَهْلِ النَّارِ وَأَسْمَاءُ آبَائِهِمْ وَقَبَائِلِهِمْ، ثُمَّ أُجِزِلَ عَلَى آخِرِهِمْ فَلَا يُزَادُ فِيهِمْ وَلَا يُنْقَصُ مِنْهُمْ أَبَدًا، فَقَالَ أَصْحَابُهُ: فَنِعْمَ الْعَمَلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ كَانَ أَمْرٌ قَدْ فُرِغَ مِنْهُ؟ فَقَالَ: سَدِّدُوا وَقَارِبُوا، فَإِنَّ صَاحِبَ الْجَنَّةِ يُحْتَمُّ لَهُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنْ عَمِلَ أَيُّ عَمَلٍ، وَإِنَّ صَاحِبَ النَّارِ يُحْتَمُّ لَهُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ وَإِنْ عَمِلَ أَيُّ عَمَلٍ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْيِهِ فَبَدَّهُمَا، ثُمَّ قَالَ: فَرَعَ رَبُّكُمْ مِنَ الْعِبَادِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ مُضَرٍّ، عَنْ أَبِي قَبِيلٍ، نَحْوَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُثْمَرَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ. وَأَبُو قَبِيلٍ اسْمُهُ حُيُّ بْنُ هَانِيٍّ.

واته: له (عبد الله) كوری عه‌مری کوری عاصه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌مال هاته‌ده‌روهه بو ناومان دوو کتیبی به‌ده‌سته‌وه بوو، فهرموویه‌تی: (نایا ده‌زانن نه‌م دوو کتیبه‌ چیه‌؟). وتمان: نه‌خیر نازانین مه‌گه‌ر تو پیمان رابگه‌یه‌نی، ده‌رباره‌ی نه‌وه‌ی به‌ده‌ستی راستیه‌وه بوو فهرمووی: (نه‌مه‌ کتیبی په‌روه‌ردگاری جیهانیانه، ناوی خه‌لکی به‌هه‌شتی تیدایه‌ ناوی خو‌یان و باب و باپریان و هوز و تیره‌کانیانی تیدایه‌ هه‌تا کو‌تایی به‌ ته‌واوی تو‌ماری کردوون هه‌رگیز نه‌ لیتی زیاد ده‌کات و نه‌ لیتی که‌م ده‌کات). له‌پاشدا ده‌رباره‌ی نه‌وه‌ی به‌ده‌ستی چه‌پیه‌وه بوو فهرمووی: (نه‌مه‌ کتیبی په‌روه‌ردگاری جیهانیانه، ناوی خه‌لکی ناگری دوزه‌خی تیدایه‌ ناوی خو‌یان و باب و باپریان و هوز و تیره‌کانیانی تیدایه‌ هه‌تا کو‌تایی به‌ ته‌واوی تو‌ماری کردوون هه‌رگیز نه‌ لیتی زیاد ده‌کات و نه‌ لیتی که‌م ده‌کات). هاوه‌لانی وتیان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم! له‌ نه‌زه‌لدا نه‌مه‌ تو‌مار کراوه‌ و

براووتەوێ نێتر بۆچی کاربکەین؟ فەرمووی: (بەپێی توانا هەول بەدەن و کاربکەن بەردەوامین لەسەری و کەمتەرخەمی و زێدەرۆیی مەکەن، بێگومان ئەوێ کە بەهەشتییە سەرەنجام کردەوێ خەلکی بەهەشت ئەنجامدەدات و لەسەر ئەو حالە دەمرێ و دەچیتە بەهەشتەو، نێتر پێشتر هەر کاریکی ئەهلی دۆزەخی کردبێ، هەرۆهە ئەوێ کە دۆزەخییە سەرەنجام کردەوێ خەلکی دۆزەخ ئەنجامدەدات و لەسەر ئەو حالە دەمرێ و دەچیتە دۆزەخەو، نێتر پێشتر هەر کاریکی ئەهلی بەهەشتی کردبێ). لەپاشدا بە هەردوو دەستی ناماژێ کردوو هەردوو کتێبەکی وەلانا و فەرمووی: (پەرۆردگارتان کاری خۆی تەواو کردوو بەرامبەر بە بەندەکانی، کۆمەڵی لە بەهەشتدان، وە کۆمەڵی لە ناگری بلیسەداردان).

٢١٤٢ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بَعْدَ خَيْرٍ اسْتَعْمَلَهُ فَقِيلَ: كَيْفَ يَسْتَعْمَلُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: يُؤَقِّمُهُ لِعَمَلٍ صَالِحٍ قَبْلَ الْمَوْتِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واتە: لە ئەنەسی کۆری مالیکەوێ رەزای خواى لى بى دەگیرنەو، کە فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ئەگەر خواى گەرۆ وستی خیری بە بەندەیکێ خۆی هەبوو بەکاری دەهینی). وتیان: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم! چۆن بەکاری دەهینی؟ فەرمووی: (دەبخاتە سەر رێگەى راست و کاری خیری بۆ ئاسان دەکات و سەرکەوتوی دەکات پیش مردن).

دهر باره‌ی نه (عدوی) هه‌یه، نه (هامه) نه صه‌فه‌

۹ - بَابُ مَا جَاءَ لَا عَدُوَّ وَلَا هَامَةً وَلَا صَفَرَ

۲۱۴۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ الْقُعْقَاعِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو زُرْعَةَ بْنُ عَمْرٍو بْنِ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَاحِبُ لَنَا، عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: لَا يَغْدِي شَيْءٌ شَيْئًا، فَقَالَ أَغْرَابِيٌّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْبَعِيرُ أَجْرَبُ الْحَشَفَةِ نُذْبُهُ، فَتَجَرَّبُ الْإِبِلُ كُلُّهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَمَنْ أَجْرَبُ الْأَوَّلُ؟ لَا عَدُوَّ وَلَا صَفَرَ، خَلَقَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ وَكَتَبَ حَيَاتَهَا وَرِزْقَهَا وَمَصَائِبَهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَنَسٍ وَسَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ عَمْرٍو بْنِ صَفْوَانَ الثَّقَفِيِّ الْبَصْرِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيَّ بْنَ الْمَدِينِيِّ، يَقُولُ: لَوْ خَلَفْتُ بَيْنَ الرَّكْنِ وَالْمَقَامِ لَخَلَفْتُ أَبِي لَمْ أَرْ أَحَدًا أَعْلَمَ مِنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مَهْدِيٍّ.

واته: له ئیبنو مه‌سعوده‌ ره‌زای خوای لى بى ده‌گێر نه‌وه، که فه‌رموویه‌تى: پیغه‌مبه‌رى خوا صلی الله علیه وسلم هه‌ستا فه‌رمووی: (نه‌خۆشى ته‌نینه‌وه‌ی نیه‌ واته‌ له‌ که‌سیکه‌وه‌ نا‌گوتیریتته‌وه‌ بۆ که‌سیکی تر)، عه‌ره‌بیکی ده‌شته‌کی وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌رى خوا صلی الله علیه وسلم! جارى وا ده‌بى وشتریکى گه‌ر ده‌چیتته‌ ناو په‌چه‌ی وشتره‌کانه‌وه‌ و تیکه‌لاوى وشتره‌کانى تر ده‌بى هه‌موویان گه‌ر ده‌کات؟ فه‌رمووی: (نه‌ی کى یه‌که‌م وشترى توش کرد، نه‌ ته‌نینه‌وه‌ی نه‌خۆشى هه‌یه‌ واته‌ له‌ که‌سیکه‌وه‌ نا‌گوتیریتته‌وه‌ بۆ که‌سیکی تر، نه‌ مانگی موچه‌رهم ده‌بى به‌ مانگی سه‌فه‌ر، خوای گه‌وره‌ هه‌موو نه‌فسیکى دروستکردوه‌ و ژيان و روژى و به‌لاو موسیبه‌ته‌کانى بۆ دیاریکردوه‌).

نهوهی هاتووه ده باره‌ی باوهر به قهدهر به خیر و شهریهوه

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِيمَانِ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ

۲۱۴۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو الْخَطَّابِ زِيَادُ بْنُ يَحْيَى الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَيْمُونٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يُؤْمِنُ عَبْدٌ حَتَّى يُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ، حَتَّى يَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَهُ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئْهُ، وَأَنَّ مَا أَخْطَأَهُ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبْهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُبَادَةَ، وَجَابِرٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَيْمُونٍ. وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَيْمُونٍ مُنْكَرُ الْحَدِيثِ.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گپنهوه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (بهنده نیمانی نیه هتا باوهری تهواو به قهدهری خوای گهوره دینیت به خیر و شهریهوه، وه هتا به تهواوی ده زانیت که نهوهی توشی بووه و بهریکه وتوه بو نهوه نه بووه توشی نه بیت، وه نهوهشی توشی نه بووه بو نهوه نه بووه که توشی نه بیت).

۲۱۴۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ رِنْعِيِّ بْنِ جِرَاشٍ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يُؤْمِنُ عَبْدٌ حَتَّى يُؤْمِنَ بِأَرْبَعٍ: يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ بَعَثَنِي بِالْحَقِّ، وَيُؤْمِنُ بِالْمَوْتِ، وَبِالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَيُؤْمِنُ بِالْقَدَرِ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ سُمَيْلٍ، عَنْ شُعْبَةَ، نَحْوَهُ، إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: رِنْعِي، عَنْ رَجُلٍ، عَنْ عَلِيٍّ. حَدِيثُ أَبِي دَاوُدَ، عَنْ شُعْبَةَ عِنْدِي أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ النَّضْرِ وَهَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ رِنْعِيِّ، عَنْ عَلِيٍّ. حَدَّثَنَا الْجَارُودُ، قَالَ: سَمِعْتُ وَكِيعًا، يَقُولُ: بَلَعْنَا أَنَّ رِنْعِيًّا لَمْ يَكْذِبْ فِي الْإِسْلَامِ كَذِبَةً.

واته: له پیشهوا علیهوه رهزای خوای لی بی ده گپنهوه، که فرمویه تی:

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (بهنده ئیمانی نیه هه‌تا باوه‌ر نه‌هینی به‌م چواره: شایه‌تی بدات که هیچ په‌سترای نییه به‌هه‌ق جگه له‌خوای گه‌وره، وه‌منیش موحه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ری خوا، باوه‌ری هه‌بی به‌مردن و زیندوو‌بونه‌وه له‌دوای مردن، وه‌باوه‌ری ته‌واوی هه‌بی به‌قه‌د‌ری خوای گه‌وره).

ده‌باره‌ی مرۆ‌له‌و شوینه ده‌مری که بۆ‌ی نوسراوه

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ النَّفْسَ تَمُوتُ حَيْثُ مَا كُتِبَ لَهَا

۲۱۴۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُؤَمَّلٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ مَطَرِ بْنِ عُكَايْسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا قَضَى اللَّهُ لِعَبْدٍ أَنْ يَمُوتَ بِأَرْضٍ جَعَلَ لَهُ إِلَيْهَا حَاجَةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي عَزَّةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَلَا يُعْرِفُ لِمَطَرِ بْنِ عُكَايْسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيْرُ هَذَا الْحَدِيثِ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُؤَمَّلٌ، وَأَبُو دَاوُدَ الْحَفَرِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، نَحْوَهُ.

واته: له (مطر)ی کوری عوکامیسه‌وه ره‌زای‌خوای لی‌بی ده‌گێرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (خوای گه‌وره بریاری‌دا بۆ‌هه‌ر به‌نده‌یه له‌کۆی بم‌یت نه‌وه بۆ‌پێ‌ویستیه‌ک رتی ده‌خاته نه‌و شوینه و له‌وی ده‌مریت).

۲۱۴۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَعَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، الْمَعْنَى وَاحِدٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي الْمَلِيحِ بْنِ أَسَامَةَ، عَنْ أَبِي عَزَّةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا قَضَى اللَّهُ لِعَبْدٍ أَنْ يَمُوتَ بِأَرْضٍ جَعَلَ لَهُ إِلَيْهَا

حَاجَّةٌ، أَوْ قَالَ: بِهَا حَاجَةٌ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو عَزَّةَ لَهُ صُحْبَةٌ وَاسْمُهُ يَسَارُ بْنُ عَبْدِ، وَأَبُو الْمَلِيحِ اسْمُهُ عَامِرُ بْنُ أُسَامَةَ بْنِ عُمَيْرٍ الْهَذَلِيُّ، وَيُقَالُ: زَيْدُ بْنُ أُسَامَةَ.

واته: له نه‌بو عه‌ززه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (خوای گه‌وره برپاری‌دا بو‌هر به‌نده‌یه له‌هر پارچه زه‌ویه‌کدا بمریت نه‌وه بو‌پیوستیه‌ک ریتی ده‌خاته نه‌وه شوینه و له‌وی ده‌مریت).

ده‌باره‌ی دو‌عاو نوشته‌و ده‌رمان هیچ له‌قه‌ده‌ری خوا ناگیرنه‌وه

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ لَا تَرُدُّ الرُّقَى وَلَا الدَّوَاءَ مِنْ قَدَرِ اللَّهِ شَيْئًا

۲۱۴۸ - (ضعيف) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنِ ابْنِ أَبِي خُزَّامَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ رُقَى نَسْتَرْقِيهَا وَدَوَاءَ نَتَدَاوِي بِهِ وَثِقَاءَ نَتَقِيهَا هَلْ تَرُدُّ مِنْ قَدَرِ اللَّهِ شَيْئًا؟ فَقَالَ: هِيَ مِنْ قَدَرِ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الزُّهْرِيِّ، وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا، عَنْ سُفْيَانَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي خُزَّامَةَ، عَنْ أَبِيهِ، وَهَذَا أَصَحُّ هَكَذَا قَالَ غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي خُزَّامَةَ، عَنْ أَبِيهِ.

واته: له ئیبنو نه‌بو خوزامه‌وه، له باوکیه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیاوی هاته خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: نه‌وه دو‌عاو نوشته‌ی که ده‌یکه‌ین یان نه‌وه ده‌رمانه‌ی که چاره‌سه‌ری خو‌مانی پی ده‌که‌ین یا نه‌وه خو‌پاراستنه‌ی که ده‌یکه‌ین هیچ شتی له‌قه‌ده‌ری خوا ده‌گیرنه‌وه؟ فهرمووی: (نه‌وه‌ش له‌قه‌ده‌ری خواوه‌یه).

نه‌وه‌ی هاتوره ده‌باره‌ی قه‌ده‌ریه‌کان

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقَدَرِيَّةِ

۲۱۴۹ - (ضعيف) حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ حَبِيبٍ، وَعَلِيِّ بْنِ نِزَارٍ، عَنْ نِزَارٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: صِنْفَانِ مِنْ أُمَّتِي لَيْسَ لَهُمَا فِي الْإِسْلَامِ نَصِيبٌ: الْمُرْجَنَةُ وَالْقَدَرِيَّةُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَزَافِعِ بْنِ حَدِيجٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ زَافِعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَلَامٌ بْنُ أَبِي عَمْرَةَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوُهُ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خویان لى بى ده‌گێرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تى: پیغه‌مبه‌رى خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تى: (دوو جوړ له نومه‌تى من له‌ئیسلامدا هیچ به‌شیکیان بۆ نییه: مورجینه‌و قه‌ده‌ریه‌کان). - مورجینه ده‌لین: کرده‌وه‌کان هه‌ر هه‌موویان به قه‌ده‌رى خوان و به‌نده هیچ نیختیاریکى نیه، یان ده‌لین: باوه‌ر وته‌یه به‌بى کردار، کرده‌وه دوا‌ده‌خه‌ن. قه‌ده‌ریه‌کان ده‌لین: کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان دروستکراوه له‌لایه‌ن خویانه‌وه به قودره‌تى خویان نه‌ک به ئیراده‌و قودره‌تى خوی گه‌وره -.

۱۴ - بَابُ

۲۱۵۰ - (حسن) حَدَّثَنَا أَبُو هُرَيْرَةَ مُحَمَّدُ بْنُ فِرَاسٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو قُتَيْبَةَ سَلَمُ بْنُ قُتَيْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْعَوَّامِ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ مُطَرِّفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مُثِلُ ابْنِ آدَمَ وَإِلَى جَنْبِهِ تَسْعُ

وَتَسْنَعُونَ مَنِيَّةً إِنَّ أخطأته المَنَایَا وَقَعَ فِي الهَرَمِ حَتَّى يَمُوتَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الرَّجُلِ. وَأَبُو الْعَوَّامِ هُوَ عِمْرَانُ، وَهُوَ ابْنُ دَاوَرَ الْقَطَّانُ.

واته: له (مطرف)ی کوری (عبد الله)ی کوری شیخیره‌وه، له باوکیه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (به‌نی شاده‌م دروستکراوه و نه‌وه‌د و نو به‌لاو کاره‌سات ده‌وریان لیداوه نه‌گه‌ر نه‌یگرنه‌وه و توشیان نه‌بی نه‌وا پیرده‌بی هه‌تا ده‌مریت).

نه‌وه‌ی هاتوره ده‌باره‌ی رازیوون به‌قه‌ده‌ر

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرِّضَا بِالْقَضَاءِ

۲۱۵۱ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي حُمَيْدٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ سَعْدٍ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ سَعْدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مِنْ سَعَادَةِ ابْنِ آدَمَ رِضَاهُ بِمَا قَضَى اللَّهُ لَهُ، وَمِنْ شَقَاوَةِ ابْنِ آدَمَ تَرْكُهُ اسْتِخَارَةَ اللَّهِ، وَمِنْ شَقَاوَةِ ابْنِ آدَمَ سَخَطُهُ بِمَا قَضَى اللَّهُ لَهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي حُمَيْدٍ، وَيُقَالُ لَهُ أَيْضًا: حَدَّثَنَا أَبُو حُمَيْدٍ وَهُوَ أَبُو إِبْرَاهِيمَ الْمَدِينِيُّ وَلَيْسَ هُوَ بِالْقَوِيِّ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ.

واته: له سه‌عدی کوری نه‌بی وه‌قاصه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (له به‌خته‌وه‌ری شاده‌میزاده رازی بی به‌قه‌ده‌ری خوا، له نه‌گبه‌تی و به‌دبه‌ختی شاده‌میزاده وازبه‌یتنی له دواکردنی خیر له‌خوا، له نه‌گبه‌تی و به‌دبه‌ختی شاده‌میزاده رازی نه‌بی به‌قه‌ده‌ری خوا).

۱۶ - بَاب

۲۱۵۲ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَبْرِ عَنْ شُرَيْحٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو صَخْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي نَافِعٌ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ جَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: إِنَّ فَلَانًا يَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ، فَقَالَ لَهُ: إِنَّهُ بَلَغَنِي أَنَّهُ قَدْ أَخَذَتْ، فَإِنْ كَانَ قَدْ أَخَذَتْ فَلَا تُقْرَأُ مِنِّي السَّلَامَ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: يَكُونُ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ أَوْ فِي أُمَّتِي، الشُّكُّ مِنْهُ، خُسْفٌ أَوْ مَسْخٌ أَوْ قَذْفٌ فِي أَهْلِ الْقَدَرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ. وَأَبُو صَخْرٍ اسْمُهُ: حُمَيْدُ بْنُ زَيْدٍ^(۱).

واته: له نافعیه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیاوی هاته خزمهت نیبنو عومهر رهزای خویان لی بی، وتی: فلان کهس سهلامی لی ده کردی، نیبنو عومهر پیی فهرموو: پیم گه یشتووه فلان کهس شتی تازهی داهیناوه له دیندا، نه گهر وایه سهلامی منی پی مه گه یه نه، بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (لهم ثومته ی مندا یان له ناو نه هلی قه دردا روچوون و گزینی شکل و شیوه و روخسار بهر دباران کردن پهیدا ده بی).

۲۱۵۳ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا رِشْدِينُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ أَبِي صَخْرٍ حُمَيْدِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَكُونُ فِي أُمَّتِي خُسْفٌ وَمَسْخٌ وَذَلِكَ فِي الْمُكَذِّبِينَ بِالْقَدَرِ^(۲).

واته: له نیبنو عومهر وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری

(۱) قال بشار: قلت: وهذان الحديثان - يعني هذا والذي بعده - ليسا من "جامع الترمذي"، إذ لم يردا في النسخ التي بين أيدينا، ولم يذكرهما المزني في "تحفة الأشراف" ولا استدرکهما عليه أحد من المستدرکين. وهذان الحديثان لم يردا في النسخة الخطية للکروخي.

(۲) قال بشار: قلت: وهذان الحديثان - يعني هذا والذي قبله - ليسا من "جامع الترمذي"، إذ لم يردا في النسخ التي بين أيدينا، ولم يذكرهما المزني في "تحفة الأشراف" ولا استدرکهما عليه أحد من المستدرکين. - وهذان الحديثان لم يردا في النسخة الخطية للکروخي..

خوا صلی الله علیه وسلم فہرموویہ تی: (لہناو ئہ وانہدا درؤدہ کەن بەناوی قہدەر وہ روچوون و گۆرینی شکل و شیوہ و روخسار پەیدا دەبی).

۲۱۵۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ زَيْدِ بْنِ أَبِي الْمَوَالِي الْمُزَنِيُّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مُوَهَّبٍ، عَنْ عَمْرَةَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سِتَّةٌ لَعَنَتْهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَكُلُّ نَبِيٍّ كَانَ: الرَّائِدُ فِي كِتَابِ اللَّهِ، وَالْمَكْذِبُ بِقَدْرِ اللَّهِ، وَالْمَسْلُطُ بِالْجَبَرُوتِ لِيُعْزَّ بِذَلِكَ مَنْ أَذَلَّ اللَّهُ، وَيَذِلَّ مَنْ أَعَزَّ اللَّهُ، وَالْمُسْتَحِلُّ لِحَرَمِ اللَّهِ، وَالْمُسْتَحِلُّ مِنْ عِثْرَتِي مَا حَرَّمَ اللَّهُ، وَالتَّارِكُ لِسُنَّتِي. هَكَذَا رَوَى عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الْمَوَالِي هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مُوَهَّبٍ، عَنْ عَمْرَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرَوَاهُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَحَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مُوَهَّبٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ حُسَيْنٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا وَهَذَا أَصَحُّ.

واته: له عائیشەوہ رەزای خوای لى بى دەگێرنەوہ، کە فەرموویە تی: پیغە مبهري خوا صلی الله علیه وسلم فہرموویہ تی: (شەش کەس نەفرتم لى کردوون و خوای گەورەش نەفرتی لى کردوون وە ھەموو پیغە مبهرائی پێشوووش نەفرتیان لى کردوون: کەسى بەزۆر و زوڵم و ستەم خوێ بسەپینى ئەوێ خوا زەلیل و ریسوای کردووە سەربەرزى بکات، وە ئەوێ خوا سەربەرزى کردووە زەلیل و ریسوای بکات، شتى کە خوا حەرامى کردووە حەلالى بکات، ھەروەھا شتى کە خوا حەلالى کردووە حەرامى بکات، کەسى واز لە سوننەتەکانى من بەینى).

۲۱۵۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ سُلَيْمٍ، قَالَ: قَدِمْتُ مَكَّةَ فَلَقِيتُ عَطَاءَ بْنَ أَبِي رَبَاحٍ فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا مُحَمَّدٍ، إِنَّ أَهْلَ الْبَصْرَةِ يَقُولُونَ فِي الْقَدْرِ، قَالَ: يَا بُنَيَّ، أَتَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: فَأَقْرَأِ الرَّخْفَ، قَالَ: فَقَرَأْتُ: (حَمَّ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ

تَعْقِلُونَ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ) فَقَالَ: أَتُنْذِرِي مَا أُمُّ الْكِتَابِ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَإِنَّهُ كِتَابُ كَتَبَهُ اللَّهُ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَقَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ الْأَرْضَ، فِيهِ إِنَّ فِرْعَوْنَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَفِيهِ: (تَبَّتْ يَدَا أَبِي هَبٍ وَتَبَّ). قَالَ عَطَاءٌ: فَلَقِيتُ الْوَلِيدَ بْنَ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلْتُهُ: مَا كَانَتْ وَصِيَّةُ أَبِيكَ عِنْدَ الْمَوْتِ؟ قَالَ: دَعَانِي أَبِي فَقَالَ لِي: يَا بُنَيَّ، اتَّقِ اللَّهَ، وَاعْلَمْ أَنَّكَ لَنْ تَنْقِيَ اللَّهَ حَتَّى تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ كُلِّهِ حَيْرِهِ وَشَرِّهِ، فَإِنْ مِتُّ عَلَى غَيْرِ هَذَا دَخَلْتَ النَّارَ، إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ، فَقَالَ: اكْتُبْ، فَقَالَ: مَا أَكْتُبُ؟ قَالَ: اكْتُبِ الْقَدَرَ مَا كَانَ وَمَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى الْأَبَدِ. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (عبد الواحد)ی کوری سوله یهوه ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: رۆشتم بۆ مه که گه یشتم به (عطاء)ی کوری نه بی ره باح، پیم وت: نهی نه با موحه مه ده خه لکی به صره له باره ی قهدهره وه ده دوین و نه فی قهدهر ده کهن، فهرمووی: کوری خۆم ده زانی قورئان بخوینیه وه؟ وتم: به لئی، فهرمووی: سوره تی (الزخرف) بخوینیه، وتی: منیش نهم نایه تانه م بۆ خوینده وه: (حم وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ). سورة الزخرف: ۱-۴. نایا ده زانی (أُمُّ الْكِتَابِ). وتم: خواو پیغه مبهره که ی دهیزانن، فهرمووی: کتیبیکه خوا ی گه وه تۆمار ی کردو وه له پیش دروستکردنی زهوی و ناسمانه کانه وه، تیبیدا تۆمارکرا وه که فیرعه ون نه هلی ناگری دۆزه خه، نه هلی ناگری، نایه تی: (تَبَّتْ يَدَا أَبِي هَبٍ وَتَبَّ)ی تیدا تۆمارکرا وه، (عطاء) فهرمووی: گه یشتم به وه لیدی کوری عوباده ی کوری صامیت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، پرسیارم لی کرد: وه سیه تی باوکت چی بوو له کاتی سه ره مه رگدا؟ وتی: باوکم بانگی کردم، فهرمووی: کوری خۆم، له خوا بترسه، بزانه له خواش ناترسی هه تا باوه رده هیتی به خواو به قهزاو

قهدهر به خیر و شه‌ریهوه، نه‌گهر له‌سهر غه‌یری شهوه بمری ده‌چیته ناگری دۆزه‌خهوه، بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو: (یه‌که‌م شتی که خوی گه‌وره دروستیکرد قه‌له‌م بوو، فه‌رمووی: (بنووسه)، وتی: چی بنووسم؟! فه‌رمووی: (قه‌دهر بنووسه: شه‌وه‌ی له‌مه‌وبهر بووه و شه‌وه‌ی له‌مه‌ودوا ده‌ییت).

۱۸ - باب

۲۱۵۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُنْذِرِ الْبَاهِلِيُّ الصَّنْعَائِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ الْمُقَرِّيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَيْثُ بْنُ شُرَيْحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو هَانِيءٍ الْخَوْلَانِيُّ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحِطْلِيَّ يَقُولُ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: قَدَّرَ اللَّهُ الْمَقَادِيرَ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِمِائَتِينَ أَلْفَ سَنَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له (عبد الله)ی کورپی عه‌مره‌وه ره‌زای خوی لی بی ده‌گیت‌نه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو: (خوی په‌روه‌ر‌د‌گ‌ار بۆ هه‌رچی (مقادیر) نه‌ندازه‌دانانیک نه‌ندازه‌و برپیک‌ی بۆ داناهه‌ په‌نجا هه‌زار سال له‌پیش شه‌وه‌ی ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست بکات).

۱۹ - باب

۲۱۵۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، وَمُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ زِيَادِ بْنِ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبَّادٍ بْنِ جَعْفَرٍ الْمُخَزُومِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: جَاءَ مُشْرِكُو قُرَيْشٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

يُخَاصِمُونَ فِي الْقَدَرِ فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُقُوا مَسَّ سَقَرٍ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوا ی لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: هاوبهش بو خوا دانه رانی قورهیش هاتن بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، دهرباره ی قهدهر دووبه ره کی کهوته نیوانیانه وه، نهم نایه ته دابه زی: (يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُقُوا مَسَّ سَقَرٍ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ). سورة القمر: ۴۸ - ۴۹. واته: نهو روژه ی که له شاگری دۆزه خدا به سه ر روخساریاندا راده کیشرین، - پییان ده لّین: - بچه ژن نازاری دۆزه خ، نیمه هه موو شتی کمان به نه ندازه به دیه یتاوه.

باسه کانی نازاوه له پیغه مبهروهه صلی الله علیه وسلم

۳۱ - أَبْوَابُ الْفِتَنِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

رشتنی خوینی موسولمان حه لال نیه جگه لهم سی حالته

۱ - بَابُ مَا جَاءَ لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا بِإِخْدَى ثَلَاثٍ

۲۱۵۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّيْفِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلٍ بْنِ خُنَيْفٍ، أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ أَشْرَفَ يَوْمَ الدَّارِ، فَقَالَ: أُنْشِدُكُمْ اللَّهَ، أَتَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا بِإِخْدَى ثَلَاثٍ: زَنًا بَعْدَ إِحْصَانٍ، أَوْ ارْتِدَادًا بَعْدَ إِسْلَامٍ، أَوْ قَتْلُ نَفْسٍ بَغَيْرِ حَقٍّ قُتِلَ بِهِ، فَوَاللَّهِ مَا رَنَيْتُ فِي جَاهِلِيَّةٍ وَلَا فِي إِسْلَامٍ، وَلَا ارْتَدَدْتُ مِنْهُ بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَا قَتَلْتُ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ فِيمَ تَقْتُلُونَنِي. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَرَوَاهُ حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، فَرَفَعَهُ، وَرَوَى يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، فَأَوْقَفُوهُ وَلَمْ يَرْفَعُوهُ، وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ عُثْمَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرْفُوعًا.

واته: له نهو نومامه ی کوری سههلهوه دهگیرنهوه، کاتی که پیتشهوا (عثمان) رهزای خوا ی لای بی له ماله که ی خویدا نابلقه درابوو له شوینتیکی بهرزی ماله که یهوه به خه لکه که ی فهرموو: سویندتان دهدهم به (الله) بیتگومان خوتان باش دهزانن که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوین رشتنی

مروڤی موسولمان حال لای نه ته نهها لهم سی حال ته دا نه بیټ: زینا بکات پاش نه وهی ژنی هینا بیټ، پاشگه زیټته وه و کافر بی پاش نه وهی که موسولمان بووه، موسولمانیک بکوژیت به بی نه وهی نهو موسولمانه که سیکی به ناههق کوشتیټ و شایستهی کوشتن بی). سویند به (الله) له سه رده می نه فامی و له سه رده می نیسلامدا هه رگیز زینام نه کردووه، له وه تی خوی گه وه هیدایه تی داوم بو سه ر دینی نیسلام هه رگیز هه زم نه کردووه دینه کهم بگوژم، که سیشم نه کوشته به ناههق، نیتر له بهرچی ده مکوژن؟.

ده رباره ی خوین و سه رو مال و ناموستان له یه کتری هه رامه

۲ - بَابُ مَا جَاءَ دِمَاؤُكُمْ وَأَمْوَالُكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ

۲۱۵۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ شَيْبِ بْنِ عُرْقَدَةَ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْأَخْوَصِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ لِلنَّاسِ: أَيُّ يَوْمٍ هَذَا؟ قَالُوا: يَوْمُ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ، قَالَ: فَإِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ بَيْنَكُمْ حَرَامٌ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا، أَلَا لَا يَجْنِي جَانٌ إِلَّا عَلَى نَفْسِهِ، أَلَا لَا يَجْنِي جَانٌ عَلَى وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ عَلَى وَالِدِهِ، أَلَا وَإِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ آيَسَ مِنْ أَنْ يُعْبَدَ فِي بِلَادِكُمْ هَذِهِ أَبَدًا وَلَكِنْ سَتَكُونُ لَهُ طَاعَةٌ فِيمَا تَحْتَقِرُونَ مِنْ أَعْمَالِكُمْ فَسَيَرْضَى بِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَجَابِرٍ، وَحُذَيْفِ بْنِ عَمْرٍو الشَّعْبِيِّ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى زَائِدَةُ، عَنْ شَيْبِ بْنِ عُرْقَدَةَ، نَحْوَهُ، وَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ شَيْبِ بْنِ عُرْقَدَةَ.

واته: له سوله یانی کوری نه حوه سه وه، له باوکیه وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که فه رموویه تی: بو خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم

بوو له‌حه‌جی مالئاواییدا ده‌یفه‌رموو: (ئه‌مرۆ چ روژنیکه؟) وتیان: روژی هه‌جی گه‌وره‌یه، فه‌رموو: (خوین و سه‌رو مال و ناموستان له‌یه‌کتری هه‌رام و قه‌ده‌غه‌یه، وه‌ک هه‌رامیتی ئه‌م روژه‌تان، له‌م مه‌نگه‌تان، له‌م ولاته‌تاندا، ناگادارین که‌سی که‌تنی یان تاوانی بکات تۆله له‌خۆی ده‌کریته‌وه له‌باوک براو کوپ و که‌سوکاری تۆله ناکریته‌وه، شه‌یتان ناویمید بووه له‌وه‌ی خه‌لک له‌م شاری مه‌که‌که‌دا گوپراپه‌لی بکه‌ن یان خه‌لک بت بپه‌رستن، به‌لام هه‌ندی تاعه‌ت و په‌رستش هه‌یه ئیوه به‌لاتانه‌وه ناسایه و نه‌نجامی ناده‌ن نه‌ویش پیتی خوشه و پیتی رازی ده‌بی).

ده‌باره‌ی بۆ هه‌یج موسولمانی ره‌وا نیه برا موسولمانه‌که‌ی بترستی

۳ - بَابُ مَا جَاءَ لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُرَوِّعَ مُسْلِمًا

۲۱۶۰ - (صحيح لغيره) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ السَّائِبِ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَأْخُذُ أَحَدُكُمْ عَصَا أَخِيهِ لَاعِبًا أَوْ جَادًّا، فَمَنْ أَخَذَ عَصَا أَخِيهِ فَلْيَرْدِّهَا إِلَيْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَسَلِيمَانَ بْنِ صُرَدٍ، وَجَعْفَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ أَبِي ذَنْبٍ وَالسَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ لَهُ صُحْبَةٌ قَدْ سَمِعَ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحَادِيثَ وَهُوَ غُلَامٌ، وَقُبِضَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ ابْنُ سَبْعِ سِنِينَ، وَوَالِدُهُ يَزِيدُ بْنُ سَعِيدٍ لَهُ أَحَادِيثُ هُوَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالسَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ هُوَ ابْنُ أُخْتِ نَمِرٍ.

واته: له (عبد الله)ی کوپی سانیسی کوپی یه‌زیده‌وه، له باوکیه‌وه، له باپیریه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (با هه‌یج که‌سی له‌نیوه نه به‌گالته‌و نه به‌راسته دارده‌ستی برا

موسولمانه که ی - یان شت و مه کی برا موسولمانه که ی - نه بات، نه گهر به کیکتان داردهستی برا موسولمانه که ی برد با بوی بگپرتتهوه).

۲۱۶۱ - (إسناده حسن موقوف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يُوسُفَ، عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ، قَالَ: حَجَّ يَزِيدُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَجَّةَ الْوَدَاعِ وَأَنَا ابْنُ سَبْعِ سِنِينَ، فَقَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْقَطَّانِ، كَانَ مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ ثَبَتًا صَاحِبَ حَدِيثٍ، وَكَانَ السَّائِبُ بْنُ يَزِيدَ جَدَّهُ، وَكَانَ مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ يَقُولُ حَدَّثَنِي السَّائِبُ بْنُ يَزِيدَ وَهُوَ جَدِّي مِنْ قَبْلِ أُمِّي^(۱).

ده باره ی موسولمان چهك راست بكاتهوه له برا موسولمانه که ی

۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِشَارَةِ الْمُسْلِمِ إِلَى أَخِيهِ بِالسَّلَاحِ.

۲۱۶۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الصَّبَّاحِ الْعَطَّارُ الْهَاشِمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ الْحَذَّاءُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَشَارَ عَلَى أَخِيهِ بِحَدِيدَةٍ لَعَنَتْهُ الْمَلَائِكَةُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرَةَ، وَعَائِشَةَ، وَجَابِرٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ يُسْتَعْرَبُ مِنْ حَدِيثِ خَالِدِ الْحَذَّاءِ وَرَوَاهُ أَيُّوبُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَرْفَعْهُ وَزَادَ فِيهِ: وَإِنْ كَانَ أَحَاهُ لِأَخِيهِ وَأُمِّهِ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ بِهَذَا.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى ده گپرتنهوه، که فهرموویه تی:

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ههرکه سى پارچه ناسنى -

^(۱) قال بشار: هذا الحديث تقدم في أبواب الحج، من هذا الكتاب (۹۲۶)، وتكراره في هذا الموضع خطأ، إذ لم يذكره المزني في "التحفة"، ولا استدركه عليه المستدركون، فلم يَنْصُؤْ أنه مذكور في الفتن، ولا وجدناه في شيء من النسخ، أو الشروح، التي بين أيدينا.

یان چه کئی - راست بکاته وه و رووی بکاته برا موسولمانه کهی مه لایکمه نه فره تی لی ده کهن).

سه باره ت به قه ده غه کردنی هه لگرتنی شمشیر به رووتی

۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنْ تَغَاطِي السَّيْفِ مَسْلُولاَ

۲۱۶۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْجَمْعِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُتَغَاطَى السَّيْفُ مَسْلُولاَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ وَرَوَى ابْنُ لُيْعَةَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنْ بَنَّةِ الْجُهَنِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَحَدِيثُ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ عِنْدِي أَصَحُّ.

واته: له جابیره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم قه ده غه یکرده شمشیر به پروتی بگیری به دهسته وه یان رووت بی، ده بی له کالاندا هه لگیری بوته وهی نازاری که سی بی نه دریت.

نه وهی هاتوره ده باره ی نه وهی نوژی به یانی بکات

۶ - بَابُ مَا جَاءَ مِنْ صَلَّى الصُّبْحَ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ

۲۱۶۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْدِيُّ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عَجْلَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ فَلَا يُتَبِعَنَّكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنْ ذِمَّتِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جُنْدَبٍ، وَابْنِ عُمَرَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه بو هوره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ههرکس نوژی به یانی بکات نهوه له په ناو نه مانی خوادایه، که واته نازاری نهو که سه مه ده ن له په ناو نه مانی خوادایه یان وازمه هینن له نوژی به یانی و به لین و په یانی نیوان خوتان و په روه دگارتان هه لمه وه شیننه وه).

نهوه ی هاتوره ده ربه ی پابه ندبوون به کۆمه له وه

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي لُزُومِ الْجَمَاعَةِ

۲۱۶۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ أَبُو الْمُغِيرَةِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سُوقَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: خَطَبَنَا عُمَرُ بِالْجَائِيَةِ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنِّي قُمْتُ فِيكُمْ كَمَقَامِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِينَا فَقَالَ: أَوْصِيَكُمْ بِأَصْحَابِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ يَفْشُو الْكَذِبُ حَتَّى يَخْلِفَ الرَّجُلُ وَلَا يُسْتَخْلَفُ، وَيَشْهَدُ الشَّاهِدُ وَلَا يُسْتَشْهَدُ، أَلَا لَا يَخْلُوقَنَّ رَجُلٌ بِأَمْرٍ إِلَّا كَانَ ثَالِثَهُمَا الشَّيْطَانُ، عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ وَإِيَّاكُمْ وَالْفُرْقَةَ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ وَهُوَ مِنَ الْإِنْتِنِ أَبْعَدُ، مَنْ أَرَادَ مُجْبُوْحَةَ الْجَنَّةِ فَلْيَلْزَمْ الْجَمَاعَةَ، مَنْ سَرَّتْهُ حَسَنَتُهُ وَسَاءَتُهُ سَيِّئَتُهُ فَذَلِكَ الْمُؤْمِنُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَقَدْ رَوَاهُ ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سُوقَةَ، وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نیبنو عومهروه رهزای خویان لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیشهوا عومهر رهزای خوی لی بی له گوندیکی دیمه شق که ناوی جاییه بوو وتاری بو ده داین، فهرمووی: نهی خه لکینه، من چۆن ئیستا وتارتان بو ده دهم، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وتاری بو داین و فهرمووی: (ده سیه تان بو ده کهم باش بن له گه ل هاوه لآنم، پاشان چینی دواي نهوان واته شوینکه وتوان، پاشان

چینی دواى ئەوان واتە شوێنکەوتەى شوێنکەوتوان، لەپاشدا درۆکردن پەرەدەسىنى خەلکانى پەيدا دەبن کەس داواى سوێندخواردنیاى لى ناکات ئەوان سوێند دەخۆن، کەس داواى شایەتەى دانیاى لى ناکا ئەوان شایەتەى دەدەن، هەيچ پیاوى نیە لەگەڵ ئافەرەتیکدا لەشوێنیکى پەنھان و چۆلدا پینکەوہبن ئیلا شەیتان سییەمیانە، وریابن و دەستبگرن بە جەماعەوہ لى دانەپرین، ئاگادارین لە دەستە دەستەى و پارچە پارچەى و جیاى چونکە بیگومان شەیتان لەیەك کەس نزیکترە هەتا دوان کە بوون بەدوان زیاتر دوور دەکەوێتەوہ، ئەوہى دەیەوێ بچیتە ناوہراستى بەهەشتەوہ با پەیوەست بى بە جەماعەوہ، ئەوہى چاکەکانى دلخۆشى بکات و خراپەکانى دلئى تەنگ بکات ئەوہ باوہردارە).

٢١٦٦ - (صحیح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مَيْمُونٍ، عَنْ ابْنِ طَاوُوسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَدُ اللَّهِ مَعَ الْجَمَاعَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واتە: لە ئیبنو عەباسەوہ رەزای خویان لى بى دەگێرنەوہ، کە فەرموویەتى: پیتغەمبەرى خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتى: (دەستى پەرورەدگار لەگەڵ کۆمەڵدایە) - واتە ئەگەر موسوڵمانان کۆ و یەکدەنگ بن خواى گەورە پارێزگاریان لى دەکات و ئارامى دەخاتە دلەکانیانەوہ، بە سۆز و بەزەبى دەبى بەرامبەریان -.

٢١٦٧ - (صحیح دون (ومن شد)) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ نَافِعٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ الْمَدَنِيُّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عَمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي، أَوْ قَالَ: أُمَّةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، عَلَى ضَلَالَةٍ، وَيَدُ اللَّهِ مَعَ الْجَمَاعَةِ، وَمَنْ شَدَّ شَدًّا إِلَى النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَسُلَيْمَانُ الْمَدَنِيُّ هُوَ عِنْدِي سُلَيْمَانُ بْنُ

سُفْيَانُ، وَقَدْ رَوَى عَنْهُ أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، وَأَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَتَفْسِيرُ الْجَمَاعَةِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ هُمْ أَهْلُ الْفِقْهِ وَالْعِلْمِ وَالْحَدِيثِ، وَسَمِعْتُ الْجَارُودَ بْنَ مُعَاذٍ يَقُولُ: سَمِعْتُ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ، يَقُولُ: سَأَلْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الْمُبَارَكِ: مَنْ الْجَمَاعَةُ؟ فَقَالَ: أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، قِيلَ لَهُ: قَدْ مَاتَ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، قَالَ: فَلَانٌ وَفُلَانٌ، قِيلَ لَهُ: قَدْ مَاتَ فَلَانٌ وَفُلَانٌ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ: أَبُو حَمْزَةَ السُّكْرِيُّ جَمَاعَةٌ. وَأَبُو حَمْزَةَ هُوَ مُحَمَّدُ بْنُ مَيْمُونٍ وَكَانَ شَيْخًا صَالِحًا، وَإِنَّمَا قَالَ هَذَا فِي حَيَاتِهِ عِنْدَنَا.

واته: له نیبنو عومهرهوه رهزای خویان لی بی ده گێرپنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (خوای گهروه ئومەتە کەم یان ئومەتە موحه مەد صلی الله علیه وسلم لەسەر گومرایی کۆناکاتەوه، دەستی پەروەردگار لە گەڵ کۆمەڵدایە، ئەوهی لە کۆمەڵی جیاییتهوه بۆ ناو ناگر جیادەبێتەوه).

دەربارەى دابەزینی سزا ئە گەر خراپە نە گۆرریت

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي نُزُولِ الْعَذَابِ إِذَا لَمْ يُغَيَّرِ الْمُنْكَرُ

۲۱۶۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي بَكْرِ الصِّدِّيقِ أَنَّهُ قَالَ: أَيْهَا النَّاسُ، إِنَّكُمْ تَقْرَأُونَ هَذِهِ الْآيَةَ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ)، وَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ مِنْهُ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، نَحْوَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَالثَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍ، وَحَدِيفَةَ وَهَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ إِسْمَاعِيلَ نَحْوَ حَدِيثِ يَزِيدَ وَرَفَعَهُ بَعْضُهُمْ عَنْ إِسْمَاعِيلَ وَأَوْفَقَهُ بَعْضُهُمْ.

واته: له پێشهوا نهبو به كرهوه رهزای خوای لی بی دهزای خوای لی بی

ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: ئەو خەڵکینه ئیوه ئەم ئایهته ده خویننهوه: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ). سورة المائدة: ۱۰۵. واته: ئەو گەلی خاوهن باوهی خەریکی چاکسازی دهروونی خۆتان بن و هه میسه هۆستان به خۆتانوه بی، ئیتر خەڵکانی گومرا بوو ناتوانن زیانتان پێ بگهیهن. هه رچهنده پیلان بگێرن.

بیگومان بوو خۆم گویم لێ بوو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهیفرموو: (هه رکاتی زالم و سته مکار به بهرچاوی خەڵکهوه ستهم بکات خەڵکه که دهستی نه گرن و رێگری لێ نه کەن ئەوه نزیکه خوای گهوره به زوویی سزایه کی گشتی بوو سه رجه میان بنیتریت).

دهرباره ی فهرمانکردن به چاکه و رێگریکردن له خراپه

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ

۲۱۶۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنْهَوُنَّ عَنِ الْمُنْكَرِ أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْهُ ثُمَّ تَدْعُوهُ فَلَا يُسْتَجَابُ لَكُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ.

واته: له (حذیفه)ی کوری یه مانه وه رهزای خوای لێ بێ ده گێرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (سویند به (الله) که گیانی منی به دهسته یان ئەوه تا فهرمان ده کەن به چاکه و رێگری ده کەن له خراپه یان زور نزیکه خوای گهوره سزاو تۆلایه کی سه ختتان بوو بنیتری، له پاشدا بیارینه وه

وه لامتان نادریتهوه واته دوعاو پارانهوه کانتان لی وهرناگیریت).

۲۱۷۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ وَهُوَ ابْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْأَنْصَارِيِّ الْأَشْهَلِيِّ، عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَقْتُلُوا إِمَامَكُمْ، وَتَحْتَلِدُوا بِأَسْيَافِكُمْ، وَيَرِثَ دُنْيَاكُمْ شِرَارُكُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو.

واته: له (حذیفه) ی کوری یه مانهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (سویند به (الله) که گیانی منی به دهسته قیامت هه لناسی هه تا جهنگ ده کهن له گهل پیشهواو خاوهن دهسه لاته کانتاندا و شم شیر لهیه کتر راده کیش و جهنگ له گهل یه کتر ده کهن و پیوا خراپه کانتان ده بنه خاوهن پله و پایه و مال و سامان و دهسه لات و سته متان لی ده کهن).

۱۰ - بَاب

۲۱۷۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سُوْقَةَ، عَنْ نَافِعِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ ذَكَرَ الْجَيْشَ الَّذِي يُحْتَسَفُ بِهِمْ فَقَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: لَعَلَّ فِيهِمُ الْمُكْرَهُ؟ قَالَ: إِنَّهُمْ يُبْعَثُونَ عَلَى نِيَّائِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ نَافِعِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ عَائِشَةَ، أَيْضًا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نومو سهله مبهروه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم باسی نهو له شکره ی کرد که دهیهینن بۆ سه ر مه ککه و مه دینه هه هه موویان ررۆده چن به ناخی زه ویدا، نومو سهله مه فرمووی: له وانه یه له ناویاندا هه بی نهو هیرشه ی پی ناخۆش بی و بهزۆر بیهینن، فرمووی: (بیگو مان

له گهڻ نهوان رۆدهچی به لام به پیتی نیهتی خوی زیندوده کریتتهوه له رۆژی قیامه تدا).

دهرباره ی گۆرینی کاری خراپه به دهست و به به زمان و به دل

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَغْيِيرِ الْمُنْكَرِ بِالْيَدِ أَوْ بِاللِّسَانِ أَوْ بِالْقَلْبِ

۲۱۷۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ قَيْسِ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ، قَالَ: أَوَّلُ مَنْ قَدَّمَ الْخُطْبَةَ قَبْلَ الصَّلَاةِ مَرْوَانُ، فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ لِمَرْوَانَ: خَالَفْتَ السُّنَّةَ، فَقَالَ: يَا فُلَانُ، تُرِكَ مَا هُنَالِكَ، فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ: أَمَّا هَذَا فَقَدْ قَضَى مَا عَلَيْهِ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ رَأَى مُنْكَرًا فَلْيُنْكِرْهُ بِيَدِهِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِلِسَانِهِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِقْلِهِ، وَذَلِكَ أَوْعَفُ الْإِيمَانِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له (طارق) ی کوری شیهابهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: یه کهم کهسی له رۆژی جهژندا پیش نهوهی نوژیی جهژن بکات وتاریدا مهروان بوو، پیاوی ههستایهوه وتی: نهی مهروان پیچهوانه ی سوننهت جولایتهوه! - له رۆژی جهژندا مینهبره کهت دهکرد بو شوینی نوژیگا که، که نه دهبوو لات ببردایه، وه پیش نهوهی نوژیی جهژن بکهیت دهستکرد به وتاردان - ، مهروان وتی: نهی فلان! نهوهی تو دهیلیتی تهرک کراوه، نهبو سهعیدی خودری رهزای خوای لی بی فهرمووی: بهراستی نهه پیاوه نه رکی سهرشانی خوی به جیهینا، چونکه بیستم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرموو: (ههر کهسی له ئیوه شتیکی نارهوای دی با بهزهبری دهست و هیزی بازووی بیگۆری، جا نه گهر به دهست نهیتوانی به زمان و به نامۆژگاری بیگۆری، نه گهر به زمانیش نهیتوانی به دل پیتی ناخۆش بی، که نهوهش لاوازترین ئیمانه).

باسیکی تر لەو بارەوہ

۱۲ - بَابُ مِنْهُ

۲۱۷۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى حُدُودِ اللَّهِ وَالْمُذْمِنِ فِيهَا كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ فِي الْبَحْرِ فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا، وَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَسْفَلُهَا، فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا يَصْعَدُونَ فَيَسْتَقِفُونَ الْمَاءَ فَيَصُبُّونَ عَلَى الَّذِينَ فِي أَعْلَاهَا فَقَالَ الَّذِينَ فِي أَعْلَاهَا: لَا نَدْعُكُمْ تَصْعَدُونَ فَتُؤْذُونَنَا، فَقَالَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا: فَإِنَّا نَنْقُبُهَا مِنْ أَسْفَلِهَا فَتَنْسَقِي، فَإِنِ اخْتُدُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ فَمَنْعُوهُمْ نَجَّوْا جَمِيعًا وَإِنْ تَرَكُوهُمْ غَرِقُوا جَمِيعًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واتە: لە نوعمانی کوری بەشیرەوہ رەزای خوای لى بى دەگیرنەوہ، کە فەرموویەتی: پیتغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (وینەى کەسى فەرمان بکات بە چاکو ریکری بکات لە خراپە و خوی پیاڕیزی لەو شتانەى کە خوای گەورە سنوری بۆ داناون لەگەڵ ئەو کەسەى کە گوێ نەداتى، وەك وینەى کۆمەڵى خەڵک وایە لەناو پاپۆریکی دوو قاتیدا بن تیروپشک بکەن لەسەر جیگەى خۆیان جا دەستەبەکیان قاتى سەرەوہیان بەربکەوێ و ئەوانى تریان قاتى خوارەوہ، ئەوانەى لە قاتى خوارەوہن بەسەر ئەواندا و برۆن ئاوبهێتن بۆ خۆیان، جا ئەوانەى لەسەرەوہن بلین: ناھیلین سەرکەون چونکە نازارمان دەدەن، ئەوانەى لە قاتى خوارەوہن بلین: دەى ئیمەش لە خوارەوہ کونى تى دەکەین و ئاوى لى دەخوین، ئەگەر ئەوانەى سەرەوہ دەستیان بگرن و نەیانھێشت کونى تى بکەن ئەوہ ھەر ھەموویان رزگاربان دەبێ، بەلام ئەگەر وازیان لى بهێتن و ریکەیان پى بدەن کونى بکەن ئەوہ ھەر ھەموویان نقوم دەبن).

ده‌بارە‌ی چاک‌ترین تیکۆشان وتنی وته‌ی هه‌قه

له‌به‌رده‌م فهرمان‌په‌وای سته‌مکاردا

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةً عَدِلَ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ

۲۱۷۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ دِينَارٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مُصْعَبٍ أَبُو يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جُحَادَةَ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ مِنْ أَعْظَمِ الْجِهَادِ كَلِمَةً عَدِلَ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه‌بو سه‌عیدی خود‌په‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (بینگومان گه‌وره‌ترین جیهادو تیکۆشان وتنی وته‌ی هه‌قه له‌به‌رده‌م فهرمان‌په‌وای زالم و سته‌مکاردا).

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم داوای سى شتى کرد بو نومه‌ته‌که‌ی

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي سُؤَالِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثًا فِي أُمَّتِهِ

۲۱۷۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: سَمِعْتُ الثُّعْمَانَ بْنَ رَاشِدٍ يُحَدِّثُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَبَّابٍ بْنِ الْأَرْتِ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةً فَأَطَاعَهَا، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، صَلَّيْتَ صَلَاةً لَمْ تَكُنْ تُصَلِّيْهَا، قَالَ: أَجَلُ إِنَّهَا صَلَاةٌ رَغْبَةً وَرَهْبَةً، إِنِّي سَأَلْتُ اللَّهَ فِيهَا ثَلَاثًا فَأَعْطَانِي اثْنَتَيْنِ وَمَنْعَنِي وَاحِدَةً، سَأَلْتُهُ أَنْ لَا يُهْلِكَ أُمَّتِي بِسَنَةِ فَأَعْطَانِيهَا، وَسَأَلْتُهُ أَنْ لَا يُسَلِّطَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ غَيْرِهِمْ

دهرباره‌ی چاکترین تیکۆشان وتنی وتهی هه‌قه

له‌به‌رده‌م فهرمان‌په‌وای سته‌مکاردا

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةً عَدِلٍ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ

۲۱۷۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ دِينَارٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مُصْعَبٍ أَبُو يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جُحَادَةَ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ مِنْ أَعْظَمِ الْجِهَادِ كَلِمَةً عَدِلٍ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه‌بو سه‌عیدی خودریه‌وه ره‌زای خوای لی‌بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (بینگومان گه‌وره‌ترین جیهادو تیکۆشان وتنی وتهی هه‌قه له‌به‌رده‌م فهرمان‌په‌وای زالم و سته‌مکاردا).

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم داوای سی‌شتی کرد بو نومه‌ته‌که‌ی

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي سُؤَالِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثًا فِي أَمْنِهِ

۲۱۷۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: سَمِعْتُ التَّعْمَانَ بْنَ رَاشِدٍ يُحَدِّثُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَبَّابٍ بْنِ الْأَرْتِ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةً فَأَطَاعَهَا، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، صَلَّيْتَ صَلَاةً لَمْ تَكُنْ تُصَلِّيْهَا، قَالَ: أَجَلُ إِنَّهَا صَلَاةُ رَغْبَةٍ وَرَهْبَةٍ، إِنِّي سَأَلْتُ اللَّهَ فِيهَا ثَلَاثًا فَأَعْطَانِي اثْنَتَيْنِ وَمَنْعَنِي وَاحِدَةً، سَأَلْتُهُ أَنْ لَا يُهْلِكَ أُمَّتِي بِسَنَةِ فَأَعْطَانِيهَا، وَسَأَلْتُهُ أَنْ لَا يُسَلِّطَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ غَيْرِهِمْ

فَأَعْطَانِيهَا، وَسَلَّاتُهُ أَنْ لَا يُذِيقَ بَعْضَهُمْ بَأْسَ بَعْضٍ فَمَنْعَنِهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدٍ، وَابْنِ عُمَرَ.

واته: له (عبد الله) کوری خه‌بابی که‌دوری نهره‌ته‌وه، له باوکیه‌وه ره‌زای خوا‌ی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نوژی‌کی کرد دریژه‌ی دایه، وتیان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم! تو نه‌م‌رؤ نوژی‌کی گه‌ورته کرد زور به دریژی پیشتر نوژی له‌و شیوته نه‌ده‌کرد و عاده‌ت وه‌ها نه‌بووه؟ فهرمووی: (به‌لی)، نه‌وه نوژی ترس و نومید بوو، من داوای سی شتم کرد له خوا‌ی گه‌وره دوو شتیانی پی به‌خشیم و یه‌کیکیانی پی نه‌به‌خشیم، داوام کرد له په‌روه‌ردگارم به قات و قری و وشکه سالی و گرانی تی‌ک‌رای نومته‌که‌م به‌جاری نه‌فه‌وتینی و له‌ناویان نه‌بات پینی به‌خشیم، داوام لی کرد دوژمنی‌کی له غه‌یری خزیان زان نه‌کات به‌سه‌ریاندا له ره‌گ وریشه ده‌ریان بینی و شکوی نیسلام نه‌هیل‌ی پینی به‌خشیم، داوام لی کرد هه‌ندیکیان به هه‌ندیکیان سزاو نازار نه‌دات پی نه‌به‌خشیم).

٢١٧٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي أَسْمَاءَ الرَّحِّيِّ، عَنْ ثَوْبَانَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ زَوَى لِي الْأَرْضَ فَرَأَيْتُ مَشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا، وَإِنَّ أُمَّتِي سَيَبْلُغُ مُلْكُهَا مَا زَوَى لِي مِنْهَا، وَأُعْطِيتُ الْكَزْنَينِ الْأَحْمَرَ وَالْأَبْيَضَ، وَإِنِّي سَأَلْتُ رَبِّي لِأُمَّتِي أَنْ لَا يُهْلِكَهَا بِسَنَةِ عَامَةٍ، وَأَنْ لَا يُسَلِّطَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ سِوَى أَنْفُسِهِمْ فَيَسْتَبِيحَ بَيْضَتَهُمْ، وَإِنَّ رَبِّي قَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنِّي إِذَا قَضَيْتُ قَضَاءً فَإِنَّهُ لَا يُرَدُّ، وَإِنِّي أُعْطِيكَ لَأُمِّكَ أَنْ لَا أَهْلِكَهُمْ بِسَنَةِ عَامَةٍ وَأَنْ لَا أَسْلِطَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ سِوَى أَنْفُسِهِمْ فَيَسْتَبِيحَ بَيْضَتَهُمْ وَلَوْ اجْتَمَعَ

عَلَيْهِمْ مَنْ بِأَفْطَارِهَا _ أَوْ قَالَ: مَنْ بَيْنَ أَفْطَارِهَا _ حَتَّى يَكُونَ بَعْضُهُمْ يُهْلِكُ بَعْضًا وَيَسْبِي بَعْضُهُمْ بَعْضًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (ئوبان) دهه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیر نه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (خوای گه‌ورده زه‌وی کۆ‌کرد دهه بۆم و هینایه به‌رچاوم رۆژه‌لات و رۆژناوایم دی، بی‌گومان قه‌له‌مه‌یه‌ی ده‌سه‌لاتی من ده‌گاته نه‌و شوتینانه‌ی که دیم، دوو گه‌نجینه‌ی به‌خشیه‌ پیم گه‌نجینه‌یه‌کی سور و گه‌نجینه‌یه‌کی سپی - گه‌نجینه‌ی سور واته ئالتون، گه‌نجینه‌ی سپی واته زیو مه‌به‌ست له گه‌نجینه‌ی ولاتی رۆم و فارسه - ، من داوام کرد له په‌روه‌ردگارم به قات و قری و وشکه سالی و گرانی ئومه‌ته‌که‌م گشتی تیکرا به‌جاری نه‌یانفه‌وتین و له‌ناویان نه‌بات، دووژمنیکی له‌ غه‌یری خویان زان نه‌کات به‌سه‌ریاندا له‌ ره‌گ و ریشه‌ ده‌ریان بین و شکۆی ئیسلام نه‌هیل، په‌روه‌ردگارم پیتی فهرمووم: نه‌ی موحه‌مه‌د، برپاری من ره‌دبونه‌وه‌ی بۆ نه‌ی، من نه‌وهم به‌خشیه‌ به‌ ئومه‌ته‌که‌ت که به‌ قات و قری و وشکه سالی و گرانی گشتی تیکرا به‌جاری نه‌یانفه‌وتینم و له‌ناویان نه‌به‌م، وه‌ دووژمنیکی له‌ غه‌یری خویان زان نه‌که‌م به‌سه‌ریاندا له‌ ره‌گ و ریشه‌ ده‌ریان به‌ین، نه‌گه‌ر دووژمنان له‌ هه‌وو لایه‌کی سه‌ر زه‌ویه‌وه‌ کۆبینه‌وه‌ که‌له‌ کۆمه‌تان لی بکه‌ن ده‌ره‌قه‌تتان نایه‌ن به‌مه‌رجی خو‌ خو‌ر نه‌بن و سه‌ر و مال و ناموسی یه‌کتر به‌ تالان نه‌به‌ن، له‌ راستی دا مه‌ترسی هه‌ره‌ گه‌وره‌م له‌ پیشه‌واو سه‌رۆکه‌ سه‌رکه‌ش و گو‌مراو مله‌وره‌کانه‌ که‌ خه‌لک بانگ ده‌که‌ن بۆ تاوان و خراپه‌کاری و بیدعه‌و گو‌مرايان ده‌که‌ن، هه‌رکاتی شمشیر نرایه‌ سه‌ر ملی ئومه‌تی من و جه‌نگ و ناژاوه‌ی تیکه‌وت ئیتر هه‌تا رۆژی قیامت به‌رده‌وام ده‌بی‌ت لی‌ره‌و له‌وی، قیامت هه‌لئاسی هه‌تا چه‌ند تیره‌و هۆزیک له‌ ئومه‌تی من په‌یوه‌ندی ده‌که‌ن به‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌رانه‌وه‌و ده‌چه‌ ریزی نه‌وانه‌وه‌، وه‌ هه‌تا چه‌ند تیره‌و هۆزیک

له ئوممه‌تی من بت ده‌په‌رسته‌وهه، سی که‌سی درۆزن له‌ناو ئوممه‌تی من دا په‌یدا ده‌بن و سه‌ره‌ه‌ل‌ده‌ده‌ن هه‌ر هه‌موویان به درۆ لافی پیغه‌مبه‌رایه‌تی لی ده‌ده‌ن و خۆیان به پیغه‌مبه‌ر ده‌زانن. من دوا‌هه‌مین پیغه‌مبه‌را‌م و له‌دوای من هه‌تا هه‌تایه پیغه‌مبه‌ری تر نایه‌ت، به‌رده‌وام کۆمه‌لی له ئومه‌ته‌که‌م له‌سه‌ر هه‌قن، ناشکرا و دیارن، نه‌وه‌ی در‌یان بی‌ت زیانیان پی ناگه‌یه‌نی هه‌تا فه‌رمانی خوای گه‌وره دیت واته تا نزیک‌ی قیامه‌ت).

ده‌باره‌ی پیاو له‌کاتی فیتنه و ناژاوه‌دا چی بکات

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ كَيْفَ يَكُونُ الرَّجُلُ فِي الْفِتْنَةِ

۲۱۷۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا عِمْرَانُ بْنُ مُوسَى الْقَزَّازُ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جُحَادَةَ، عَنْ رَجُلٍ، عَنْ طَاوُوسٍ، عَنْ أُمِّ مَالِكٍ الْبَهْرِيَّةِ قَالَتْ: ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِتْنَةً فَقَرَّبَهَا قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ خَيْرُ النَّاسِ فِيهَا؟ قَالَ: رَجُلٌ فِي مَاشِيَتِهِ يُؤَدِّي حَقَّهَا وَيَعْبُدُ رَبَّهُ، وَرَجُلٌ آخِذٌ بِرَأْسِ فَرَسِهِ يُخَيِّفُ الْعَدُوَّ وَيُخَيِّفُونَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ مُبَشِّرٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَقَدْ رَوَاهُ اللَّيْثُ بْنُ أَبِي سُلَيْمٍ، عَنْ طَاوُوسٍ، عَنْ أُمِّ مَالِكٍ الْبَهْرِيَّةِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له ئوممو مالیکی به‌هزیه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گی‌رنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وه‌سفی فیتنه و ناژاوه‌ی کرد وه‌ک نه‌وه‌ی که زۆر نزیک بی وتی: وتم: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم! له‌کاتی رودانی فیتنه و ناژاوه‌دا چاکترین که‌س کییه؟ فه‌رمووی: (پیاوی‌که په‌روه‌دگاری بیه‌رستی و ناژه‌لداری بکات و زه‌کاته‌کیان ده‌ربکات، هه‌روه‌ها

پیاویکه به سواری نه سپه که یه وه بهیته بهره کانی جهنگ و دورژمنانی دین بترسینی و نه وانیش لیتی بترسن).

١٦ - باب

٢١٧٨ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْجُمَحِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ طَاوُوسٍ، عَنْ زِيَادِ بْنِ سَيْمِينَ كُوشٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَكُونُ فِتْنَةٌ تَسْتَنْظِفُ الْعَرَبَ قِتْلَاهَا فِي النَّارِ، اللِّسَانُ فِيهَا أَشَدُّ مِنَ السَّيْفِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ يَقُولُ: لَا يُعْرَفُ لِزِيَادِ بْنِ سَيْمِينَ كُوشٌ غَيْرُ هَذَا الْحَدِيثِ، رَوَاهُ حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ لَيْثٍ فَرَفَعَهُ، وَرَوَاهُ حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ لَيْثٍ فَأَوْفَقَهُ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عه مبهروه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (فیتنه و نازاویه بهرپاده بی عه رب ده فیهوتین، کوژراوه کانی نهو فیتنه و نازاویه له ناگردان، زمان تیدا له شم شیر وه شانندن کاریگه رتره).

نه وهی هاتووه ده رباره ی هه لگرتنی سپارده

١٧ - بابُ مَا جَاءَ فِي رَفْعِ الْأَمَانَةِ

٢١٧٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ وَهْبٍ، عَنْ حُدَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثَيْنِ قَدْ رَأَيْتُ أَحَدَهُمَا وَأَنَا أَنْتَظِرُ الْآخَرَ، حَدَّثَنَا: أَنَّ الْأَمَانَةَ نَزَلَتْ فِي جَذْرِ قُلُوبِ الرِّجَالِ، ثُمَّ نَزَلَ الْقُرْآنُ، فَعَلِمُوا مِنَ الْقُرْآنِ وَعَلِمُوا مِنَ الشَّيْءِ ثُمَّ حَدَّثَنَا عَنْ رَفْعِ الْأَمَانَةِ فَقَالَ:

يَنَامُ الرَّجُلُ النَّوْمَةَ فَتُقْبِضُ الْأَمَانَةُ مِنْ قَلْبِهِ فَيَظِلُّ أَثَرُهَا مِثْلَ الْوَكْتِ، ثُمَّ يَنَامُ نَوْمَةً فَتُقْبِضُ الْأَمَانَةُ مِنْ قَلْبِهِ فَيَظِلُّ أَثَرُهَا مِثْلَ الْمَجْلِ كَجَمْرِ دَخَرَجْتَهُ عَلَى رَجُلِكَ فَتَنْقَطَتْ فَنَرَاهُ مُنْتَبِئًا وَلَيْسَ فِيهِ شَيْءٌ، ثُمَّ أَخَذَ حَصَاةً فَدَخَرَجَهَا عَلَى رِجْلِهِ قَالَ: فَيُصْبِحُ النَّاسُ يَنْتَابِعُونَ لَا يَكْأَدُ أَحَدُهُمْ يُؤَدِّي الْأَمَانَةَ حَتَّى يُقَالَ إِنَّ فِي بَنِي فَلَانٍ رَجُلًا أَمِينًا، وَحَتَّى يُقَالَ لِلرَّجُلِ: مَا أَجَلَدُهُ وَأَطْرَفُهُ وَأَعْقَلُهُ وَمَا فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَزْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ قَالَ: وَلَقَدْ أَتَى عَلَيَّ زَمَانٌ وَمَا أَتَالِي أَتَيْكُمْ بَاتِعْتُ فِيهِ لَئِنْ كَانَ مُسْلِمًا لَيُرِدَّنِي عَلَيَّ دِينُهُ وَلَئِنْ كَانَ يَهُودِيًّا أَوْ نَصْرَانِيًّا لَيُرِدَّنِي عَلَيَّ سَاعِيهِ، فَأَمَّا الْيَوْمَ فَمَا كُنْتُ لِأُبَايِعَ مِنْكُمْ إِلَّا فُلَانًا وَفُلَانًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (حذیفة)ی کوری یه‌مانه‌وه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دوو فەرمووده‌ی بۆ بۆ باسکر دین یه‌کیکیانم به‌چاوی خۆم دی که هاتنی ئەمانەت بوو، چاوه‌پێتی ئەوی تریشیانم که نه‌مانی ئەمانەته، فەرمووده‌ی یه‌که‌م ئەمه‌ بوو پێتی فەرمووین: (ئەمانەت که هاته‌خواره‌وه له‌ناخی دلی پیاوچا‌کاندا ره‌گ و ریشه‌ی داکوتاو جینگه‌ی خۆی گرت، له‌پاشدا به‌ره به‌ره قورئانیش ده‌هاته‌خواره‌وه، ئەوانیش به‌ فی‌ربوونی قورئان و سوننه‌ت به‌روه‌رده‌یان ده‌کرد)، له‌پاشدا باسی هه‌ل‌گرتنی ئەمانه‌تی کرد، فەرمووی: (پیاو ده‌بئی خه‌وی لی ئەمانەت له‌دلی وه‌رده‌گیریتته‌وه به‌ره‌ره به‌ره‌ره شوینە‌که‌ی له‌ناو دڵدا نامینیت و شوینە‌که‌ی وه‌ک په‌له‌یه‌ یان خالی ده‌مینیتته‌وه، له‌پاشدا خه‌وی لی ده‌که‌وی ئەوه‌شی ماوه‌ له‌دلیدا نامینیت، شوینە‌که‌ی وه‌ک تلۆقی لی دی، وه‌ک ئەو پشکوویه‌ وایه‌ بینیت به‌ قاچی خۆته‌وه‌ تلۆق ده‌کات تلۆقه‌که‌ تا ماوه‌یه‌ ده‌مینیت به‌لام پشکوکه‌ نامینیت، ئەمانه‌تیش به‌و شیوه‌یه‌ نامینیت)، له‌پاشدا بۆ رو‌نکردنه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌که‌ چه‌وێکی هه‌ل‌گرت و تلانیه‌وه‌ به‌سه‌ر قاچی خۆیدا. فەرمووی: (جا که به‌یانی هات خه‌لک سه‌وداو مامه‌له‌ له‌گه‌ل یه‌که‌تر ده‌که‌ن، وای لی

دی کەس ئەمانەت بەجی نەهینی پیاوی ئەمین و دەستپاک ئەوەندە کەم دەبی دەلێن: لەناو فلانە هۆز و خێلدا پیاویکی ئەمین ماوه، پیاوی وا پەیدا دەبی هیندە دەنکە خەرتەلەیه باوەر لەدەیدا نیه، کەچی پیتی دەلێن: نای لەم شاپیاوه چەندە ژیر و ناقل و نازاوه نەبەردە). (حذیفه) فەرمووی: نیتەر ئەو زەمانە نەماوه کە من دەرەست نەبووم لەگەڵ هەر کەسیکتاندا سەوداوە مامەڵە بکەم، ئەگەر موسولمان بوایه دینه‌کە ی رێگری ئەوێ لێ دەکرد گزی و ناپاکیم لەگەڵ بکات، خۆ ئەگەر گاور و جوله‌کە بوایه ئەو سەرکارە‌کە ی رێگری ئەوێ لێ دەکرد گزی و ناپاکیم لەگەڵ بکات، بەلام ئەمڕۆ مەگەر لەگەڵ فلان و فلان سەوداوە مامەڵە بکەم کە لێیان دێنایم.

دەربارە‌ی شوینی رێبازی قەومە‌کانی پیش خۆتان دەکەون

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ لَتَرْكَبَنَّ سُنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ

۲۱۸۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سِنَانِ بْنِ أَبِي سِنَانٍ، عَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا خَرَجَ إِلَى حُنَيْنٍ مَرَّ بِشَجَرَةٍ لِلْمُشْرِكِينَ يُقَالُ لَهَا: ذَاتُ أَنْوَاطٍ يُعَلِّقُونَ عَلَيْهَا أَسْلِحَتَهُمْ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ كَمَا هُمْ ذَاتُ أَنْوَاطٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سُبْحَانَ اللَّهِ هَذَا كَمَا قَالَ قَوْمُ مُوسَى (اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ) وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَرْكَبَنَّ سُنَّةَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأَبُو وَاقِدٍ اللَّيْثِيُّ اسْمُهُ الْحَارِثُ بْنُ عَوْفٍ وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له ئەبو واقیدەوه رەزای خۆی لێ بی دەگێرنەوه، کاتێ کە پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له مە‌ککە دەرچوو بە‌رهو حونە‌ین دای بە‌لای درختی‌کی هاوبەش بۆ خوا دانەرانداناسراو بوو بە (ذات أنواط) چە‌کە‌کانیان پێدا هە‌لدە‌واسی

و به ده وریدا ده سورانهوه، وتیان: ئەو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! تۆش (ذَاتُ أَنْوَاطٍ) ی بۆ ئیمه دابنێ وەك چۆن ئەوان هەیانە، فەرمووی: (پاك و بیگهردی بۆ خوا ئەمە رێك وەك ئەوه وایه قەومەكەى موسا وتیان: (اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ). الاعراف: ۱۳۸. واتە: تۆش پەرستراویكمان بۆ دابنێ وەك چۆن ئەوان پەرستراویان هەیه. سویند به (الله) كه گیانی منى به دهسته - بست به بست - شوینی ریبازی قەومەكانی پیش خۆتان دەكەون).

ئەوهی هاتوو ده‌بارەى قسه‌کردنى درنده

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَلَامِ السَّبَّاحِ

۲۱۸۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ الْفَضْلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو نَضْرَةَ الْعَبْدِيُّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُكَلِّمَ السَّبَّاحُ الْإِنْسَ، وَحَتَّى تُكَلِّمَ الرَّجُلَ عَذْبَةً سَوِيَّةً وَشِرَاكُ نَعْلِهِ وَتُخْبِرُهُ فِجْدُهُ بِمَا أَحَدَثَ أَهْلُهُ مِنْ بَعْدِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْقَاسِمِ بْنِ الْفَضْلِ، وَالْقَاسِمُ بْنُ الْفَضْلِ ثِقَةٌ مَأْمُونٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ وَثَقُّهُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ.

واتە: لە ئەبو سەعیدی خودریهوه رهزای خوای لى بى ده‌گێڕنه‌وه، كه فەرموویه‌تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (سویند به (الله) كه گیانی منى به دهسته قیامهت هه‌ڵناسی هه‌تا درنده قسه له‌گه‌ڵ ئاده‌میزاد نه‌كات، وه هه‌تا چه‌رمی نه‌عل واته به‌شى سه‌ره‌وه‌ی و گو‌له‌نى قامچی واته لای خواره‌وه‌ی قامچی قسه له‌گه‌ڵ پیاو نه‌که‌ن، رانی پیاو هه‌والی كه‌سوکاری پى راده‌گه‌یه‌نى له‌دواى خۆی).

نهوهی هاتووه ده‌بارهی له‌تکردنی مانگ

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي انْتِشَاقِ الْقَمَرِ

۲۱۸۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: انْفَلَقَ الْقَمَرُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اشْهَدُوا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَنَسٍ، وَجُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومره‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم مانگ له‌ت بوو، فه‌رمووی: (سه‌یرکه‌ن و شایه‌تی بدن له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ریتی من و مو‌عزیزه‌که‌ی من).

نهوهی هاتووه ده‌بارهی رۆچوون

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَسَفِ

۲۱۸۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ قُرَاتٍ الْقُرَازِ، عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ، عَنْ خُذَيْفَةَ بْنِ أَسِيدٍ قَالَ: أَشْرَفَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غُرْفَةٍ وَنَحْنُ نَتَذَكَّرُ السَّاعَةَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَرَوْا عَشَرَ آيَاتٍ: طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَبُأُجُوجَ وَمَأْجُوجَ، وَالْذَّابَّةُ، وَثَلَاثَةُ حُسُوفٍ: حُسْفٌ بِالْمَشْرِقِ، وَحُسْفٌ بِالْمَغْرِبِ، وَحُسْفٌ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَنَارٌ تَخْرُجُ مِنْ قَعْرِ عَدَنَ تَسُوقُ النَّاسَ أَوْ تَحْشُرُ النَّاسَ، فَتَبِيتَ مَعَهُمْ حَيْثُ بَاتُوا، وَتَقِيلُ مَعَهُمْ حَيْثُ قَالُوا. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو وَكَيْعٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ قُرَاتٍ، نَحْوَهُ وَزَادَ فِيهِ: الدُّخَانُ. حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ قُرَاتٍ الْقُرَازِ نَحْوَ حَدِيثِ وَكَيْعٍ، عَنْ سُفْيَانَ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ،

قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، عَنْ شُعْبَةَ، وَالْمِسْعُودِيِّ، سَمِعَا مِنْ فُرَاتِ الْقَرَارِ نَحْوَ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ فُرَاتٍ، وَزَادَ فِيهِ: الدَّجَالُ أَوْ الدُّخَانُ. حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو التُّعْمَانِ الْحَكَمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْعِجْلِيُّ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ فُرَاتٍ، نَحْوَ حَدِيثِ أَبِي دَاوُدَ، عَنْ شُعْبَةَ، وَزَادَ فِيهِ قَالَ: وَالْعَاشِرَةُ إِذَا رِيحٌ تَطْرُقُهُمْ فِي الْبَحْرِ، وَإِنَّمَا نُزُولُ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَصَفِيَّةَ بِنْتِ حُجَيْجٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (حَدِيثَةً) ی کوری (أَسِيدُ الْغِفَارِيِّ) یهوه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: له‌سیبهری هۆده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم دانیشتبوین له‌نیوان خۆماندا باسی به‌ریابوونی قیامه‌تمان ده‌کرد، ده‌نگمان به‌رزبویه‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌سه‌روهه فهرمووی: (قیامه‌ت به‌ریا نابیت هه‌تا ده له نیشانه‌کانی روونه‌دات له‌پیشه‌وه: هه‌له‌هاتی خۆر له خۆر ناواوه، ده‌رکه‌وتنی یه‌ئوج و مه‌ئوج، ده‌رچونی (دابه‌)‌زینده‌وه‌رێک، سی رۆچوونی زه‌وی: یه‌کێک له رۆژناوا، یه‌کێک له رۆژه‌لات، یه‌کێکش له دوورگی عه‌ره‌بی، ناگرێک له یه‌مه‌ن په‌یدا ده‌بیت خه‌لک به‌ره‌و شوینی کۆبونه‌وه‌یان راپێچ ده‌کات نیت ناگره‌که له‌گه‌لیاندایه، له‌کوی شه‌و بکه‌نه‌وه نه‌ویش له‌وی شه‌و ده‌کاته‌وه، نیوه‌پان له‌کوی وچان بگرن نه‌ویش له‌وی وچان ده‌گریت هه‌روه‌ها).

٢١٨٤ - (صَحِيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ سَلَمَةَ بِنْتِ كُهَيْلٍ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْمُرْهَبِيِّ، عَنْ مُسْلِمِ بْنِ صَفْوَانَ، عَنْ صَفِيَّةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَنْتَهِي النَّاسُ عَنْ غَزْوِ هَذَا الْبَيْتِ حَتَّى يَغْزَوْا جَيْشٌ، حَتَّى إِذَا كَانُوا بِالْبَيْدَاءِ أَوْ بَيْنَدَاءِ مِنَ الْأَرْضِ حُسِفَ بِأَوَّلِهِمْ وَآخِرِهِمْ وَلَمْ يَنْجُ أَوْسَطُهُمْ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَمَنْ كَرِهَ مِنْهُمْ؟ قَالَ: يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي أَنْفُسِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له صه فیه وه رهزای خوای لی بی ده گێر نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خه لک وازناهیتن له غه زاو داگیر کردنی ئەم مالتی خوا ههتا له شکری دیت غهزای بکات له بیابانیکى سارادا هه ره سه ده تای له شکره که وه ههتا کوژتایی له شکره که رو ده چن به ناخی زه ویدا نهوانه ی ناوه راستیش رزگار یان نابى) وتم: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! نه ی نهوانه ی به زۆر هینا و نیان بو نه وه جهنگه و پێیان ناخۆشه حوکمی نهوانه چۆنه؟ فهرمووی: (له سه ره نهت و مبهسته دلی خۆیان زیندوده کرینه وه).

٢١٨٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَيْفِيُّ بْنُ رَيْعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَكُونُ فِي آخِرِ هَذِهِ الْأُمَّةِ خُسْفٌ وَمَسْحٌ وَقَذْفٌ، قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَنْهَلُكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ؟ قَالَ: نَعَمْ إِذَا ظَهَرَ الْخُبْتُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ تَكَلَّمَ فِيهِ بِحُجَى بْنُ سَعِيدٍ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ.

واته: له عایشه وه رهزای خوای لی بی ده گێر نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له کوژتایی ئەم نومه ته دا روچون و گوژینی روخسار و بو ناشیرینترین شکل و شیوه و به ردباران روو ده ده ن). عایشه رهزای خوای لی بی فهرمووی: وتم: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! نایا له ناو ده چن له کاتی کهدا که پیاوچا کافان له ناو دایه؟ فهرمووی: به لی، کاتی که تاوان و خراپه کاری بلا بو وه وهک زینا کردن و فیسق و فجور).

نه‌وه‌ی هاتوره ده‌بار‌ه‌ی خۆره‌ه‌ل‌اتن له خۆر‌ئاواوه

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي طُلُوعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا

۲۱۸۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ حِينَ غَابَتِ الشَّمْسُ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسٌ، فَقَالَ: يَا أَبَا ذَرٍّ، أَتَدْرِي أَيْنَ تَذْهَبُ هَذِهِ؟ قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَإِنَّهَا تَذْهَبُ تَسْتَأْذِنُ فِي السُّجُودِ فَيُؤْذَنُ لَهَا وَكَأَنَّهَا قَدْ قِيلَ لَهَا اطْلُعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ فَتَطْلُعُ مِنْ مَغْرِبِهَا قَالَ: ثُمَّ قَرَأَ وَذَلِكَ مُسْتَقَرُّ لَهَا، قَالَ: وَذَلِكَ قِرَاءَةُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ صَفْوَانَ بْنِ عَسَّالٍ، وَخُذَيْفَةَ بْنِ أَسِيدٍ، وَأَنَسٍ، وَأَبِي مُوسَى. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (أبو ذر) وهه ره‌زای خ‌وای لی بی ده‌گێڕنه‌وه، که فه‌رم‌و‌یه‌تی: کاتی خۆر ئا‌واب‌و‌ن بو‌و چ‌وو‌مه‌ مز‌گه‌وته‌وه، پی‌غه‌م‌به‌ری خوا ص‌لی الله علیه وسلم دانیشت‌بو‌و فه‌رم‌و‌ی: (ئایا ده‌زان‌ی نه‌مه‌ بۆ کو‌ی ده‌روا‌و له‌کو‌ی نا‌وا ده‌ی‌ت؟ واته‌ خۆر). و‌تم: خ‌وای گه‌وره‌و پی‌غه‌م‌به‌ره‌که‌ی با‌ش‌تر ده‌زان‌ن، فه‌رم‌و‌ی: (بی‌گ‌ومان خۆر ده‌روا‌ت دا‌وای مۆ‌له‌تی سه‌جده‌بردن ده‌کات، جا مۆ‌له‌تی پی‌ ده‌دری‌ت سه‌جده‌ ده‌بات - وه‌ک عاده‌تی خ‌وی هه‌مو‌و رو‌ژی له‌خۆره‌ه‌ل‌اته‌وه‌ هه‌لد‌ی - سه‌ره‌نجام وه‌ک نه‌وه‌ی پی‌ی بو‌تری‌ت له‌کو‌ی‌وه‌ هاتی هه‌ر له‌و‌یشه‌وه‌ هه‌لبی‌ره‌وه، نه‌و‌یش له‌ خۆر‌ئاواوه‌ هه‌لد‌ی، فه‌رم‌و‌ی: له‌پاش‌دا نه‌مه‌ی خو‌ینده‌وه: (وَذَلِكَ مُسْتَقَرُّ لَهَا) نه‌مه‌ش ئارا‌م‌گای خ‌ۆیه‌تی). خو‌ینده‌نه‌وه‌ی (ع‌بد الله‌ی) کو‌ری مه‌سه‌عو‌ده‌ ره‌زای خ‌وای لی بی.

دهرباره‌ی ده‌رکه‌وتنی یه‌نجوج و مه‌نجوج

۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي خُرُوجِ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ

۲۱۸۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، وَأَبُو بَكْرِ بْنُ نَافِعٍ وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ زَيْنَبِ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ حَبِيبَةَ، عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ، عَنْ زَيْنَبِ بِنْتِ جَحْشٍ قَالَتْ: اسْتَيْقَظَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ نَوْمٍ مُحْمَرًا وَجْهُهُ وَهُوَ يَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ - يُرَدُّدُهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ - وَيَلُّ لِلْعَرَبِ مِنْ شَرِّ قَدْ اقْتَرَبَ، فُتِخَ الْيَوْمُ مِنْ رَدَمِ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مِثْلُ هَذِهِ وَعَقَدَ عَشْرًا، قَالَتْ زَيْنَبُ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَنَهْلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ؟ قَالَ: نَعَمْ، إِذَا كَثُرَ الْحُبُّ.

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ جَوَّدَ سُفْيَانُ هَذَا الْحَدِيثَ هَكَذَا رَوَى الْحُمَيْدِيُّ، وَعَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْمُفَاطِ، عَنْ سُفْيَانَ بْنِ عُيَيْنَةَ نَحْوَ هَذَا وَقَالَ الْحُمَيْدِيُّ: قَالَ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ: حَفِظْتُ مِنَ الزُّهْرِيِّ فِي هَذَا الْحَدِيثِ أَرْبَعَ نِسَوَاتٍ: زَيْنَبُ بِنْتُ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ حَبِيبَةَ، وَهِيَ رَبِيبَتَا النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ، عَنْ زَيْنَبِ بِنْتِ جَحْشٍ زَوْجِي النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهَكَذَا رَوَى مَعْمَرٌ، وَغَيْرُهُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ حَبِيبَةَ، وَقَدْ رَوَى بَعْضُ أَصْحَابِ ابْنِ عُيَيْنَةَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ ابْنِ عُيَيْنَةَ وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ.

واته: له زه‌ینه‌بی کچی جه‌حشه‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فەر‌موویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌خه‌و راپه‌ری و ده‌م و چاوی سور هه‌ل‌گه‌را‌بوو ده‌فه‌رموو: (هیچ په‌رستراویکی به‌هه‌ق نیه‌جگه‌له‌ (الله) - سى جار دو‌وپاتی کرده‌وه -، هاوار بو‌عه‌ره‌ب له‌به‌لاو کاره‌ساتیکی زۆر گه‌وره‌نزیک بو‌ته‌وه) باز‌نیه‌کی به‌دوو په‌نجه‌ی دروست‌کردو فەر‌مووی: (ئه‌م‌پۆ به‌ربه‌سته‌که‌ی یه‌نجوج و مه‌نجوج نه‌وه‌نده‌ی ئه‌مه‌کونی تى بو). منیش وتم: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری

خوا صلی الله علیه وسلم! نایا له ناو ده چین له کاتی کدا که پیاوچا کافان له ناودایه؟
فهرمووی: (به لئی کاتی تاوان و خراپه کاری زۆر بو).

دهرباره ی سیفه تی خوار یجه کان

٢٤ - بَابُ فِي صِفَةِ الْمَارِقَةِ

٢١٨٨ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ زُرِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَخْرُجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ قَوْمٌ أَخَذُوا الْأَسْنَانِ سَفَهَاءَ الْأَخْلَامِ، يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ، لَا يُجَاوِزُ تَرَاقِيَهُمْ، يَقُولُونَ مِنْ قَوْلِ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ، يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي ذَرٍّ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رُوِيَ فِي غَيْرِ هَذَا الْحَدِيثِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَيْثُ وَصَفَ هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ تَرَاقِيَهُمْ، يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ، إِنَّمَا هُمْ الْخَوَارِجُ وَالْحُرُورِيَُّّةُ وَغَيْرُهُمْ مِنَ الْخَوَارِجِ.

واته: له (عبد الله)ی کوری مهسعوده وه ره زای خوای لى بى ده گێرنه وه، که
فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له کوتابی
زه ماندا کۆمه لئى پهیدا ده بن هه رزه وه نه فام و کهم نه قلن، قسه ی چاک ده کهن قورئان
و فهرمووده باس ده کهن بو خه لک، وهک چۆن تیرى خیرا نیچیرى بسمى و لى
ده رپه رى نه وانیش ناوا له ئیسلام ده رده چن، ئیمان و باوه رپه که یان له گه رویان تیپه ر
ناکات). بێگومان نه وان ههش خوارج و هه روریه کانن و غه یری نه وانن.

دهرباره‌ی خو‌خو‌یی و خو‌په‌رستی

۲۵ - بَابُ فِي الْأَثَرَةِ وَمَا جَاءَ فِيهِ

۲۱۸۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، عَنْ أُسَيْدِ بْنِ حُضَيْرٍ، أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، اسْتَعْمَلْتُ فَلَانًا وَلَمْ تَسْتَعْمِلْنِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّكُمْ سَتَرُونَ بَغْدِي أَثَرَةً فَاصْبِرُوا حَتَّى تَلْقَوْنِي عَلَى الْحَوْضِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نوسه‌یدی کوری (حُضَيْر) وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گی‌رنه‌وه، که پیاویکی نه‌نصاری وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، فلان که‌ست کردوه به سهرکار به‌لام منت نه‌کردوه به‌سهرکار، فرمووی: (نیوه له‌دوای خو‌م تووشی خو‌په‌رستی و خو‌خو‌یی ده‌بن و نازی نه‌م و نه‌و ده‌ده‌ن به‌سهرتاندا، جا له‌کاتی وه‌هادا دان به‌خوتاندا بگرن هه‌تا له‌سهر جه‌وزی که‌وسهر پیم ده‌گه‌نه‌وه).

۲۱۹۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ وَهَبٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّكُمْ سَتَرُونَ بَغْدِي أَثَرَةً وَأُمُورًا تُنْكِرُونَهَا قَالُوا: فَمَا تَأْمُرُنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: أَذُوا إِلَيْهِمْ حَقَّهُمْ وَسَلُّوا اللَّهَ الَّذِي لَكُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گی‌رنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمووی: (نیوه له‌دوای خو‌م تووشی خو‌په‌رستی ده‌بن هه‌یه زیاتری ده‌دریتی و، به‌ره‌نگاری کاروباری ناله‌باری وا ده‌بنه‌وه نیوه پیتان خو‌ش نیه، وتیان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، فرمانان به‌چی پی ده‌که‌یت؟ فرمووی: (مافی خو‌یان بو بگی‌رنه‌وه واته بو کاربه‌ده‌ستان، داوا له‌خوای گه‌وره بکه‌ن چاکیان بکات یان بیانگوری بوتان به کاربه‌ده‌ستی چاک).

ههرجی رویدایی و ههرجی رودهدات له کاروباری دین ههتا ههستانی
 روژی قیامت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رایگه یاند به هاوه لانی
 ۲۶ - بَابُ مَا جَاءَ مَا أَخْبَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَصْحَابَهُ
 بِمَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

۲۱۹۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عِمْرَانُ بْنُ مُوسَى الْقَزَّازُ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ زَيْدٍ بْنُ جُدْعَانَ الْقُرَشِيُّ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا صَلَاةَ الْعَصْرِ بِنَهَارٍ ثُمَّ قَامَ خَطِيبًا فَلَمْ يَدْعُ شَيْئًا يَكُونُ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ إِلَّا أَخْبَرَنَا بِهِ، حَفِظَهُ مَنْ حَفِظَهُ، وَنَسِيَهُ مَنْ نَسِيَهُ، وَكَانَ فِيمَا قَالَ: إِنَّ الدُّنْيَا خُلُوعٌ خَضِرَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا فَنَظِرٌ كَيْفَ تَعْمَلُونَ، أَلَا فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النِّسَاءَ وَكَانَ فِيمَا قَالَ: أَلَا لَا يَمْتَنِعَنَّ رَجُلًا هَيْبَةُ النَّاسِ أَنْ يَقُولَ بِحَقِّي إِذَا عَلِمَهُ قَالَ: فَبَكَى أَبُو سَعِيدٍ وَقَالَ: قَدْ وَاللَّهِ رَأَيْنَا أَشْيَاءَ فَهَبْنَا، فَكَانَ فِيمَا قَالَ: أَلَا إِنَّهُ يُنْصَبُ لِكُلِّ غَادِرٍ لَوَاءٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِقَدْرِ غَدْرَتِهِ، وَلَا غَدْرَةَ أَعْظَمَ مِنْ غَدْرَةِ إِمَامٍ عَامَّةٍ يَرْكُزُ لَوَاؤُهُ عِنْدَ اسْتِهِ فَكَانَ فِيمَا حَفِظْنَا يَوْمَئِذٍ: أَلَا إِنَّ بَنِي آدَمَ خُلِفُوا عَلَى طَبَقَاتٍ شَتَّى، فَمِنْهُمْ مَنْ يُولَدُ مُؤْمِنًا وَيَحْيَا مُؤْمِنًا وَيَمُوتُ مُؤْمِنًا، وَمِنْهُمْ مَنْ يُولَدُ كَافِرًا وَيَحْيَا كَافِرًا وَيَمُوتُ كَافِرًا، وَمِنْهُمْ مَنْ يُولَدُ كَافِرًا وَيَحْيَا كَافِرًا وَيَمُوتُ مُؤْمِنًا، أَلَا وَإِنَّ مِنْهُمْ الْبَطِيءَ الْغَضَبِ سَرِيعَ الْفِيءِ، وَمِنْهُمْ سَرِيعَ الْغَضَبِ سَرِيعَ الْفِيءِ، فَبِتِلْكَ بِتِلْكَ، أَلَا وَإِنَّ مِنْهُمْ سَرِيعَ الْغَضَبِ بَطِيءَ الْفِيءِ، أَلَا وَخَيْرُهُمْ بَطِيءُ الْغَضَبِ سَرِيعَ الْفِيءِ، أَلَا وَشَرُّهُمْ سَرِيعَ الْغَضَبِ بَطِيءَ الْفِيءِ، أَلَا وَإِنَّ مِنْهُمْ حَسَنَ الْقَضَاءِ حَسَنَ الطَّلَبِ، وَمِنْهُمْ سَيِّئُ الْقَضَاءِ حَسَنُ الطَّلَبِ، وَمِنْهُمْ حَسَنُ الْقَضَاءِ سَيِّئُ الطَّلَبِ، فَبِتِلْكَ بِتِلْكَ، أَلَا وَإِنَّ مِنْهُمْ السَّيِّئَ الْقَضَاءِ السَّيِّئَ الطَّلَبِ، أَلَا وَخَيْرُهُمُ الْحَسَنُ الْقَضَاءُ الْحَسَنُ الطَّلَبِ، أَلَا وَشَرُّهُمْ سَيِّئُ الْقَضَاءِ سَيِّئُ الطَّلَبِ، أَلَا وَإِنَّ الْغَضَبَ جَمْرَةً فِي قَلْبِ ابْنِ آدَمَ، أَمَا زَأَيْتُمْ إِلَى حُمْرَةِ

عَيْنِيهِ وَانْتَفَاحِ أَوْدَاجِهِ، فَمَنْ أَحْسَرَ بَشِيءٍ مِنْ ذَلِكَ فَلْيَلْصِقْ بِالْأَرْضِ قَالَ: وَجَعَلْنَا نَلْتَفِتُ إِلَى الشَّمْسِ هَلْ بَقِيَ مِنْهَا شَيْءٌ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا إِنَّهُ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا فِيمَا مَضَى مِنْهَا إِلَّا كَمَا بَقِيَ مِنْ يَوْمِكُمْ هَذَا فِيمَا مَضَى مِنْهُ: وَفِي الْبَابِ عَنْ حُذَيْفَةَ، وَأَبِي مَرْزَمٍ، وَأَبِي زَيْدٍ بْنِ أَوْسٍ، وَالْمُعِيزَةِ بِنِ شُعْبَةَ وَذَكَرُوا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدَّثَهُمْ بِمَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى أَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ . وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واتە: لە ئەبو سەعیدی خودریهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فرمویهتی: پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم زوو نوێژی عەسری بو کردین، جا هەستایهوه له‌سەر مینبەر نامۆژگاری کردین و وتاریکی بو خۆیندینهوه، له‌ناو ئەو وتارەدا هەرچی رویدابی و هەرچی رۆدەدات له کاروباری دین هەتا هەستانی رۆژی قیامت باسی هەر هەمووی کردو پیتی راگیانندین، ئەوی له‌یادی مابی له‌یادی ماوهو ئەوهشی له‌یادی چوینتهوه له‌یادی چۆتهوه، له وتارەکهیدا فرموی: (دوینا خۆشه‌ویست و به تام و سه‌وزه، خوای گه‌وره چين له‌دوای چين نیه ده‌کات به جیگه‌داری پێشینان ناوه‌دانی بکه‌نهوه، سه‌یر ده‌کات ریزانی کردار و ره‌فتارتان چۆنه و چی ده‌که‌ن، هۆشیاربن خۆتان بپاریزن له‌ فیل و ته‌له‌که‌ی دوینا، ناگاداربن نه‌که‌ونه داوی ئافره‌تان و خۆتان بپاریزن له‌ فیل و ته‌له‌که‌یان، چونکه به‌که‌م فیتنه و ناژاوه‌یه که به‌نی ئیسرائیل تووشی بوون، ئەوه بوو که‌وتنه داوی ئافره‌تانه‌وه). له وتارەکهیدا فرموی: (هۆشیاربن ترسی خه‌لك واتان لی نه‌کات هه‌ق نه‌لین نه‌گه‌ر زانی)، راوی وتی: ئەبو سەعیدی خودری رهزای خوای لی بی گریاو فرموی: سویند به (الله) شتمان دیوه به‌لام ترسی خه‌لك ریگری لی کردوین قسه‌ی له‌سەر بکه‌ین یان فرمانی پی بکه‌ین، له وتارەکهیدا فرموی: (هۆشیاربن له‌رۆژی قیامتدا بو هه‌موو غه‌دار و په‌یمان شکینی له‌لای سمیه‌وه ئالیه‌کی بی

پەیمانی بۆ هەڵدەکری، بە قەدەر زۆری و کەمی بێ پەیمانیە کە ی بەرز دەکرێتەو، ناگادار بن هیچ ستمکار و غەدارێ غەدر و ستمکاریە کە ی ناگات بە غەدر و ستمکاری فەرمانپەرەوای گشتی). ئەوێ لەوکاتەدا لەبەرمان کرد ئەمەبوو: (هۆشیار بن خوای گەرە ئادەمیزادی دروستکردووە بە ئیعتیباری جیاوازی حالەتی باوەر و بێ باوەرپان، هەیانە بە باوەرداری لەدایک دەبێ، بە باوەرداری دەژی، بە باوەرداری دەمری، هەیانە بە بێ باوەرێ لەدایک دەبێ، بە بێ باوەرێ دەژی، بە بێ باوەرێ دەمری، هەیانە بە باوەرداری لەدایک دەبێ، بە باوەرداری دەژی، بە بێ باوەرێ دەمری، هەیانە بە بێ باوەرێ لەدایک دەبێ، بە بێ باوەرێ دەژی، بە باوەرداری دەمری، هۆشیار بن هەیانە بە کەمی توورە دەبێ و زوو هیتور دەبێتەو، هەیانە زوو توورە دەبێ و زوو هیتور دەبێتەو، ئیتر ئەم سیفەتەیان بەو سیفەتەیان و خاوەنە کەیان نە وەسف دەکرێت و نە سەرزنەشت دەکرێت، هۆشیار بن چاکترینیان ئەوێانە بە کەمی توورە دەبێ و زوو هیتور دەبێتەو، هۆشیار بن خراپترینیان ئەوێانە زوو توورە دەبێ و زوو هیتور دەبێتەو، هۆشیار بن هەیانە زۆر بە جوانی قەرزەکانی دەداتەو و زۆر بە جوانی داوای قەرزەکانی دەکاتەو، هەیانە زۆر بە خراپی قەرزەکانی دەداتەو بەلام زۆر بە جوانی داوای قەرزەکانی دەکاتەو، هەیانە زۆر بە جوانی قەرزەکانی دەداتەو بەلام زۆر بە خراپی داوای قەرزەکانی دەکاتەو، ئیتر ئەم سیفەتەیان بەو سیفەتەیان و خاوەنە کەیان نە وەسف دەکرێت و نە سەرزنەشت دەکرێت، هۆشیار بن هەیانە زۆر بە خراپی قەرزەکانی دەداتەو زۆر بە خراپی داوای قەرزەکانی دەکاتەو، هۆشیار بن چاکترینیان ئەوێانە زۆر بە جوانی قەرزەکانی دەداتەو و زۆر بە جوانی داوای قەرزەکانی دەکاتەو، هۆشیار بن خراپترینیان ئەوێانە زۆر بە خراپی داوای قەرزەکانی دەداتەو و زۆر بە خراپی داوای قەرزەکانی دەکاتەو، هۆشیار بن هەلچوون و توورەبوون پشکۆیەکی ناگرە لە

دلی ئاده میزاددا، نابینن چۆن چاوی سوور هه لده گهری و ده ماری لاملی هه له سی، هه رکهس ههستی به حاله تیکی له وشیه به کرد با خوی بنوسی نی به زهویه ههتا هیتور ده بیتهوه). سهیری خورمان کرد ههتا بزانی ههچی ماوه ناواییت؟ - بیگومان که مینکی مابو خور ناواییت - پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (دهی دونیاش نهوهندهی ماوه کو تاییت بیت).

نهوهی هاتوره ده باره ی خه لکی شام

۲۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الشَّامِ

۲۱۹۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ قُرَّةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا فَسَدَ أَهْلُ الشَّامِ فَلَا خَيْرَ فِيكُمْ، لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي مَنْصُورِينَ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: قَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ: هُمْ أَصْحَابُ الْحَدِيثِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَوَالَةَ، وَابْنِ عُمرَ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا بِهِزُ بْنُ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَبْنُ تَأْمُرُنِي؟ قَالَ: هَاهُنَا، وَنَحْنُ بِيَدِهِ نَخُو الشَّامَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له موغاویهی کوپی قورپه وه، له باوکیه وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (کاتی خه لکی شام خراب بوون ئیتیر خیری تیدا نامینی تیدا دانیشن یان رووی تی بکهن، بهرده وام کو مه لی له نومتهی من سهرده که من به سهه دوژمنانی دینی خوا دا، نهوهی

دژیان بێ و بیهوی سهریان نهوی بکات ناتوانی و زیانیان پێ ناگهیه‌نیت هه‌تا روژی قیامه‌ت).

۲۸ - بَابُ مَا جَاءَ لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفَّارًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ

۲۱۹۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصٍ عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا فُضَيْلُ بْنُ غَزْوَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِكْرِمَةُ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفَّارًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَجَرِيرٍ وَابْنِ عُمَرَ، وَكَرَزِ بْنِ عَلْقَمَةَ، وَوَاتِلَةَ، وَالصُّنَّاعِيَّ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوایان لی بێ ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (له‌دوای مردنی من مه‌گه‌رینه‌وه بو بێ باوه‌ری و هه‌ندیکتان بدن له‌ گه‌ردنی هه‌ندیکتان).

ناژاوه‌یه به‌رپاده‌بی نه‌و که‌سه‌ی دانیشه‌وه چاک‌تره‌ له‌و که‌سه‌ی به‌ پیوه‌یه

۲۹ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّهُ تَكُونُ فِتْنَةُ الْقَاعِدِ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْقَائِمِ

۲۱۹۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عِيَّاشِ بْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ بُكَيْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَشَّجِ، عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ سَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ عِنْدَ فِتْنَةِ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ: أَشْهَدُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّهَا سَتَكُونُ فِتْنَةُ الْقَاعِدِ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْقَائِمِ، وَالْقَائِمُ خَيْرٌ مِنَ الْمَاشِي، وَالْمَاشِي خَيْرٌ مِنَ السَّاعِي قَالَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ دَخَلَ عَلَيَّ بَيْتِي وَبَسَطَ يَدَهُ إِلَيَّ لِيَقْتُلَنِي؟ قَالَ: كُنْ كَابْنِ آدَمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَحَبَّابِ بْنِ الْأَرْتِ، وَأَبِي بَكْرَةَ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي وَاقِدٍ، وَأَبِي

مُوسَى، وَخَرَشَةً. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَزَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ اللَّيْثِ بْنِ سَعْدٍ وَزَادَ فِي الْإِسْنَادِ رَجُلًا. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ سَعْدٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: سه عدى كورپى ئه بى وه قاص رهزای خواى لى بى ده باره ی فیتنه و ناژاوه كه ی زه مانى پیتشهوا عوسمان رهزای خواى لى بى فهرمووى: شایه تی ده دم كه پیغه مبهردى خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووى: (له راستیدا فیتنه و ناژاوه یه بهر یاده بى وهك شه وه زهنگ دونیا تاريك ده بى، نه و كه سه ی كه دانیشه و چاكتره له و كه سه ی كه به پتوه یه، نه و كه سه ی كه رى ده كات چاكتره له و كه سه ی كه هه ول ده دات بۆ هه لگيرسانى و ده ستى تى دایه)، سه عد رهزای خواى لى بى فهرمووى: هه و الم بده رى نه گهر كه سى هاته ماله كه م و ده ستى دريژ كرد بۆم و ويستى بكورژيت چى بكه م؟ فهرمووى: (تۆ وهك كورپه كه ی ناده م به). - بيگومان كورپه كه ی ناده م به برا كه ی فهرموو: سويند به خوا نه گهر تۆ ده ستم بۆ دريژ كه ی بۆ نه وه ی بكورژى، من ده ست دريژ ناكه م بۆ تۆ بۆ نه وه ی بتكورژم، به راستى من له خوا نه ترسم -.

ناژاوه یه بهر یاده بى وهك شه وه زهنگ دونیا تاريك ده بى

۳۰ - بَابُ مَا جَاءَ سَتُكُونُ فِتْنٌ كَقِطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ

۲۱۹۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَقِطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ يُضْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا، وَيُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُضْبِحُ كَافِرًا، يَبِيعُ دِينَهُ بِعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واتە: لە ئەبو ھورەیرەوہ رەزای خوای لى بى دەگێرنەوہ، کە فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (پیشڕکى بکەن لە ئەنجامدانى کاروکردەوہى چاکەدا، لە راستیدا فیتنەو نازاوەیە بەربادەبى وەک شەوہزەنگ دۆنیا تارىک دەبى، پیاو ھەییە بەیانى موسولمانەو ئىوارە کافرە، ئىوارە موسولمانەو بەیانى کافرە، یەکى لەوانە دینەکەى دەفرۆشى بە شتىکى کەم و بى نرخى دۆنیا).

٢١٩٦ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ هِنْدِ بِنْتِ الْحَارِثِ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اسْتَيْقَظَ لَيْلَةً فَقَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، مَاذَا أُنْزِلَ اللَّيْلَةَ مِنَ الْفِتْنَةِ، مَاذَا أُنْزِلَ مِنَ الْحَزَائِنِ؟ مَنْ يُوقِظُ صَوَاحِبَ الْحُجُرَاتِ؟ يَا رَبَّ كَاسِيَةٍ فِي الدُّنْيَا عَارِيَةً فِي الْآخِرَةِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واتە: لە ئومو سەلەمەوہ رەزای خوای لى بى دەگێرنەوہ، کە فەرموویەتی: شەوى پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لەخەو ھەستا فەرمووی: (پاک و بێگەردى بۆ خوای گەورە، ئەمشەو چ فیتنە و نازاوەیە بارىوہ، لە گەنجینەى خواوہ چى بارىوہ، کى ژنە ژوور نشینەکان ناگادار دەکاتەوہ، نای چەند ئافەرەتى پۆشتە ھەییە لەدنیادا بەلام لە دواڕۆژدا رووت و بى بەرگن).

٢١٩٧ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ سَعْدِ بْنِ سِنَانٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: تَكُونُ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ فِتْنٌ كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ يُصْبِحُ الرَّجُلُ فِيهَا مُؤْمِنًا وَيُتَمَسِّي كَافِرًا، وَيُتَمَسِّي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا، يَبِيعُ أَقْوَامٌ دِينَهُمْ بِعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَجُنْدَبٍ، وَالتَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، وَأَبِي مُوسَى. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واتە: لە ئەنەسى کورى مالیکەوہ رەزای خوای لى بى دەگێرنەوہ، کە

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له راستیدا بهر له هاتنی قیامت به ماوهیه کی کهم فیتنهو نازاوهیه بهرپاده بی وه که شهوه زهنگ دونیا تاریک ده بی، پیاو ههیه بهیانی موسولمانه و ئیواره کافره، ئیواره موسولمانه و بهیانی کافره، خه لکانی دهبین دینه کهیان دهفرۆشن به شتیکی کهم و بی نرخی دونیا).

۲۱۹۸ - (صحیح الإسناد عن حسن البصري) حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ هِشَامٍ، عَنِ الْحَسَنِ قَالَ: كَانَ يَقُولُ فِي هَذَا الْحَدِيثِ: يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا، وَيُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا قَالَ: يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُحْرَمًا لِدَمِ أَخِيهِ وَعِزِّهِ وَمَالِهِ وَيُمْسِي مُسْتَحِلًّا لَهُ، وَيُمْسِي مُحْرَمًا لِدَمِ أَخِيهِ وَعِزِّهِ وَمَالِهِ وَيُصْبِحُ مُسْتَحِلًّا لَهُ.

واته: ههسهنی بهصری لهربارهی نهه فهرموودهوه: (پیاو ههیه بهیانی موسولمانه و ئیواره کافره، ئیواره موسولمانه و بهیانی کافره). دهفهرموویت: واته پیاو ههیه بهیانی خوین و سهه و مال و ناموسی برا موسولمانه کهی بهلاوه ههرامه، بهلام بۆ ئیواره کهی به پیچهوانهوه خوین و سهه و مال و ناموسی برا موسولمانه کهی بهلاوه ههلاله، وه ئیواره خوین و سهه و مال و ناموسی برا موسولمانه کهی بهلاوه ههرامه، بهلام بۆ بهیانیه کهی به پیچهوانهوه خوین و سهه و مال و ناموسی برا موسولمانه کهی بهلاوه ههلاله.

۲۱۹۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ عُلْقَمَةَ بْنِ وَائِلٍ بْنِ حُجْرٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَجُلٌ سَأَلَهُ فَقَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَيْنَا أَمْرَاءُ يَمْنَعُونَا حَقَّنَا وَيَسْأَلُونَا حَقَّهُمْ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا فَإِنَّمَا عَلَيْهِمْ مَا حُمِلُوا وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِلْتُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ههلقه مهی کوری وائیلی کوری حوجره وه، له باوکیه وه رهزای خوی لئ

بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو، پیاوی پرسیاری لێ کرد وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، گریان کهسانی بوون به فهرمانهوا به سه زمانهوه ههق و مافی خۆمانمان نه ده نی، به لām داوای ههق و مافی خۆیانمان لێ بکهن لهو حاله ته دا فهرمانمان به چی پێ ده که ی؟ پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (گوێپایه ل بن و فهرمان بهرداری فهرمانهوا کانتان بکهن نه رکێ سه رشانێ نه وان شتی که و نه رکێ سه رشانێ ئیوه شتی که تره). — بێگومان نه رکێ سه رشانێ فهرمانهوا کان داد پهروه ری و جیه جی کردنی ههق و مافی ژێر دهسته کانیه تی، نه رکێ سه رشانێ ژێر دهسته کانی ش گوێپایه لی و فهرمان بهرداری فهرمانهوا کان ه نارام گرتنه له سه ری.

ده باره ی په رستش له کاتی کوشت و کوشتاردا

۳۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْهَرَجِ وَالْعِبَادَةِ فِيهِ

۲۲۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ شَقِيقِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنْ وَرَائِكُمْ أَيَّامًا يُرْفَعُ فِيهَا الْعِلْمُ وَيَكْثُرُ فِيهَا الْهَرَجُ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا الْهَرَجُ؟ قَالَ: الْقَتْلُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَخَالِدِ بْنِ الْوَلِيدِ، وَمُعَقِّلِ بْنِ يَسَارٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو موساوه رهزای خوای لێ بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (بێگومان رۆژانی کهتان له بهرده مدایه زانستی شه ری تییدا هه لده گیری و کوشت و کوشتاری تییدا زۆر ده بی). وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، (هه رج) یانی چی: فهرمووی: (کوشتن).

۲۲۰۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنِ الْمُعَلَّى بْنِ زِيَادٍ، رَدَّهُ إِلَى مُعَاوِيَةَ بْنِ قُرَّةَ، رَدَّهُ إِلَى مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ، رَدَّهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْعِبَادَةُ فِي الْمَرْجِ كَالْهِجْرَةِ إِلَيَّ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ زَيْدٍ، عَنِ الْمُعَلَّى.

واته: له مهعقیلی کوری یه سارهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (به رستش له کاتی فیتنه و ناژاوه و کوشت و کوشتاردا وهک کۆچکردن وایه بۆلای من).

۳۲ - بَابُ

۲۲۰۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنِ أَيُّوبَ، عَنِ أَبِي قِلَابَةَ، عَنِ أَبِي أَسْمَاءَ، عَنْ ثَوْبَانَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا وُضِعَ السَّيْفُ فِي أُمَّتِي لَمْ يُزَفَّ عَنْهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له (ثوبان) هوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (هه رکاتی شمشیر نزایه سهه ملی نومهتی من و جهنگ و ناژاوهی تیکهوت نیتر ههتا روژی قیامت بهردهوام ده بیت لیرو لهوی).

نهوهی هاتوو ده باره ی هه لگرتنی شمیری دارین له کاتی ناژاوه دا

۳۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي اتِّخَاذِ سَيْفٍ مِنْ حَشَبٍ فِي الْفِتْنَةِ

۲۲۰۳ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُبَيْدٍ، عَنْ عُدَيْسَةَ بِنْتِ أَهْبَانَ بْنِ صَيْفِيٍّ الْغِفَارِيِّ، قَالَتْ: جَاءَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ إِلَى أَبِي فِدْعَاهُ إِلَى الْخُرُوجِ مَعَهُ، فَقَالَ لَهُ أَبِي: إِنَّ خَلِيلِي وَابْنَ عَمِّكَ

عَهْدَ إِلَيَّ إِذَا اخْتَلَفَ النَّاسُ أَنْ أَخُذَ سَيْفًا مِنْ حُشْبٍ فَقَدْ أَخَذْتُهُ، فَإِنْ شِئْتَ خَرَجْتُ بِهِ مَعَكَ قَالَتْ: فَتَرَكُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مَسْلَمَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُبَيْدٍ.

واته: له عوده‌یسه‌ی کچی ئوهربانی کورێ صه‌یفی غیفاریه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پێشه‌وا عه‌لی ره‌زای خوای لی بی هات بۆلای باوکم داوای لی کرد له‌گه‌لی ده‌رچی بۆ جه‌نگ، باوکم پیتی فهرموو: خۆشه‌ویستم کورپه‌ ما مه‌که‌ت وه‌سیه‌تی بۆ کردووم کاتی که خه‌لک جیاوازی که‌وته‌ نیوانیا‌نه‌وه و جه‌نگ به‌رپابوو شمیری دارین هه‌لگرم نه‌وه‌تا شمیری دارینم هه‌لگرتوه، نه‌گهر ده‌ته‌وی به‌و شمیری دارینه‌وه ناماده‌م له‌خزمه‌تدا، پێشه‌وا عه‌لی ره‌زای خوای لی بی وازی لی هینا.

٢٢٠٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَهْلُ بْنُ حَمَّادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جُحَادَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ ثَرْوَانَ، عَنْ هُزَيْلِ بْنِ شُرْحَبِيلٍ، عَنْ أَبِي مُوسَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ فِي الْفِتْنَةِ: كَسَبُوا فِيهَا فَسِيئَكُمْ، وَقَطَعُوا فِيهَا أَوْتَارَكُمْ، وَالزَّمُوا فِيهَا أَجْوَفَ بُبُوتِكُمْ، وَكُونُوا كَابِنِ آدَمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ ثَرْوَانَ هُوَ أَبُو قَيْسٍ الْأَوْدِيُّ.

واته: له نه‌بو موسای نه‌شه‌ریه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌باره‌ی به‌رپابوونی فیتنه‌و ناژاوه‌وه فهرموویه‌تی: (تیر و که‌وانه‌کانتان بشکینن و ژێسی که‌وانه‌کانتان بپسینن و به‌ به‌رد بده‌ن له‌ شمیره‌کانتان هه‌تا کول ده‌بن یان بیان شکینن و بپۆنه‌ کونجی ماله‌کانتانه‌وه، وه‌ک کورپه‌که‌ی ئاده‌م بن) - که وتی به‌ براکه‌ی: (سویند به‌خوا نه‌گهر تۆ ده‌ستم بۆ درێژکه‌ی بۆ نه‌وه‌ی بمکوژی، من ده‌ست درێژ ناکه‌م بۆ تۆ بۆ نه‌وه‌ی بتکوژم، به‌راستی من له‌خوا نه‌ترسم) - .

نه‌وه‌ی هاتووه ده‌بار‌ه‌ی نیشانه‌کانی قیامت

۳۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَشْرَاطِ السَّاعَةِ

۲۲۰۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ شُمَيْلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّهُ قَالَ: أُحَدِّثُكُمْ حَدِيثًا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُحَدِّثُكُمْ أَحَدٌ بَعْدِي أَنَّهُ سَمِعَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ: أَنْ يُرْفَعَ الْعِلْمُ، وَيُظْهَرَ الْجَهْلُ، وَيَفْشُو الرِّبَا، وَتُشْرَبَ الْخَمْرُ، وَيَكْثُرَ النِّسَاءُ، وَيَقْلُ الرِّجَالُ حَتَّى يَكُونَ لْخُمُسِينَ امْرَأَةٌ قَيْمٌ وَاحِدٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي مُوسَى، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌ه‌سی کوری مالی‌که‌وه ره‌زای خوای لی‌بی ده‌گیر‌نه‌وه، که فهرموویه‌تی: فهرمایشتیکم بیستوه له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، له‌دوای من که‌س بۆتان باس ناکات که بیستویه‌تی له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، نه‌ه‌س فهرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (بی‌گومان له نیشانه‌کانی هاتنی قیامت نه‌وه‌یه‌زانباری که‌م ده‌بی، نه‌زانین زۆر ده‌بی، زیناکردن زۆر ده‌بی، شراب خۆری زۆر ده‌بی، پیاوان که‌م ده‌بن، ژنان زۆر ده‌بن، هه‌تا وای لی‌دیت په‌نجای ناره‌ت یه‌ک پیاو سه‌ره‌رشتیان ده‌کات).

باسیک‌ی تر له‌و باره‌وه

۳۵ - بَابُ مِنْهُ

۲۲۰۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ عَدِيٍّ، قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ فَشَكَّوْنَا إِلَيْهِ مَا نَلْقَى مِنَ الْحُجَّاجِ، فَقَالَ: مَا مِنْ عَامٍ إِلَّا وَالَّذِي بَعْدَهُ شَرٌّ مِنْهُ حَتَّى تَلْقَوْا رَبَّكُمْ، سَمِعْتُ هَذَا

مِنْ نَبِيِّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له زویتری کوری عهدیهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فرموویهتی: چوینه خزمهت نههسی کوری مالیک رهزای خوای لی بی سکالای خۆمان له لا کرد له دهست هه جاجی کوری یوسفی سهقه فی که گیرمان خواردوو به دهستهوه، نههس فرمووی: هیچ سالتی نیه نیلا سالتی دواتر خراپتر دهبی ههتا دهگه نهوه به پهروهردگاری خۆتان، نههشم له پیغه مبهره که تانهوه صلی الله علیه وسلم بیستوه.

٢٢٠٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يُقَالَ فِي الْأَرْضِ: اللَّهُ اللَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَرْفَعْهُ وَهَذَا أَصَحُّ مِنَ الْحَدِيثِ الْأَوَّلِ.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (قیامهت ههتاسی ههتا دا بوتريت (الله)، (الله)).

باسیکی تر لهو بارهوه

٣٦ - بَابُ مِنْهُ

٢٢٠٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الْكُوْفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي حَارِثٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَقِيءُ الْأَرْضُ أَفْلاذَ كَبِدِهَا أَمْثَالَ الْأَسْطُورَانِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، قَالَ: فَيَجِيءُ السَّارِقُ فَيَقُولُ: فِي مِثْلِ هَذَا قُطِعَتْ يَدِي، وَيَجِيءُ الْقَاتِلُ فَيَقُولُ: فِي هَذَا قُتِلْتُ،

وَيَجِيءُ الْقَاطِعُ فَيَقُولُ: فِي هَذَا قَطَعْتُ رَجَمِي، ثُمَّ يَدْعُوهُ فَلَا يَأْخُذُونَ مِنْهُ شَيْئًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (زه‌وی گه‌نجی ناخی خۆی هه‌ل‌ده‌پێژێته ده‌روهه وینه‌ی پایه و کۆله‌که‌ی زیر و زیو)، فهرمووی: که‌سی دز دیته سه‌ری و ده‌لی: من له‌سه‌ر نه‌مه ده‌ستم براره، پی‌اکوژ دیته سه‌ری و ده‌لی: من له‌سه‌ر نه‌مه خه‌لکم کوشتوه، نه‌و که‌سه‌ی سیله‌ی ره‌حم ده‌پچرینی و سه‌ردانی که‌سوکاری ناکات دیته سه‌ری و ده‌لی: من له‌سه‌ر نه‌مه سه‌ردانی که‌سوکاری خۆم نه‌ده‌کرد و سیله‌ی ره‌حم ده‌پچراند، له‌پاشدا به‌جیی ده‌هیلن و هیچی لی نابه‌ن).

باسیکی تر له‌و باره‌وه

۳۷ - بَابٌ مِنْهُ

۲۲۰۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو (ح) وَحَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ وَهُوَ ابْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْأَنْصَارِيِّ الْأَشْهَلِيِّ، عَنْ حَدِيقَةَ بْنِ الْيَمَانِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَكُونَ أَسْعَدَ النَّاسِ بِالْدُّنْيَا لُكْعُ ابْنِ لُكْعٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو.

واته: له (حذیفه)ی کوپی به‌مانه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (قیامت هه‌ل‌ناسی هه‌تا که‌سانیکی سووک و ریسواو بی نرخ و کوپی سووک و ریسواو بی نرخ دل به‌ دنیا خوش ده‌که‌ن و به‌خته‌وه‌رین که‌س ده‌بن به‌ دنیا).

ده باره ی نیشانه کانی کاتی گۆرینی روخسار و رۆچوون

۳۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي عَلَامَةِ حُلُولِ الْمَسْخِ وَالْحَسَنِ

۲۲۱۰ - (ضعيف) حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ التِّرْمِذِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْقَرِجُ بْنُ فَضَالَةَ أَبُو فَضَالَةَ الشَّامِيُّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا فَعَلْتَ أُمِّي خَمْسَ عَشْرَةَ خَصْلَةً حَلَّ بِهَا الْبَلَاءُ فَقِيلَ: وَمَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: إِذَا كَانَ الْمَغْنَمُ دُولًا، وَالْأَمَانَةُ مَغْنَمًا، وَالزَّكَاةُ مَغْرَمًا، وَأَطَاعَ الرَّجُلُ زَوْجَتَهُ، وَعَقَّ أُمَّهُ، وَبَرَّ صَدِيقَهُ، وَجَفَّ أَبَاهُ، وَارْتَفَعَتِ الْأَصْوَاتُ فِي الْمَسَاجِدِ، وَكَانَ زَعِيمُ الْقَوْمِ أَرْدَهُمْ، وَأُكْرِمَ الرَّجُلُ مَخَافَةَ شَرِّهِ، وَشَرِبَتِ الْخُمُورُ، وَلَبَسَ الْحَرِيرُ، وَاتَّخَذَتِ الْقَيْنَاتُ وَالْمَعَارِفُ، وَلَعَنَ آخِرُ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَوْلَهَا، فَلْيَرْتَقِبُوا عِنْدَ ذَلِكَ رِيحًا خَمْرَاءَ أَوْ خَسْفًا وَمَسْحًا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَلَا نَعْلَمُ أَحَدًا رَوَاهُ عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيِّ غَيْرَ الْقَرِجِ بْنِ فَضَالَةَ وَالْقَرِجِ بْنِ فَضَالَةَ قَدْ تَكَلَّمَ فِيهِ بَعْضُ أَهْلِ الْحَدِيثِ وَضَعْفُهُ مِنْ قِبَلِ حِفْظِهِ، وَقَدْ رَوَاهُ عَنْهُ وَكِيعٌ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْأَئِمَّةِ.

واته: له پيشهوا عليهوه رهزای خواى لى بى ده گيړنهوه، كه فهرموويهتى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويهتى: (هركاتى نومهتهكهى من نهم پانزه شتهيان نه بجامدا فيتنه و بهلاو دهبارى به سهرياندا و شايستهى شهوه دهبن). وترا: نهى پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم، شهو شتانه چين؟ فهرمووى: (هركاتى غه نيمهت بو قه ومى هه بوو بو قه وميكي تر نه بوو، مالى سپارده شه مانهت وهك غه نيمهتى ليهاهت واته شه مانهتهكه نه درايهوه به خاوهنى وهك غه نيمهت خورا، زهكات دهركردن وهك غه رامهى ليهاهت شه وهنده قورس بوو بهلاى خه لكهوه، پياو گوپرايه لى ژنهكهى بوو نازارى دايك و باوكى دا، له گهڼ هاورپيكيى چاك بى و خوشى بوى بهلام باوكى خوش نهوى و لىى دووركه ويتهوه، ژاوه ژاو له

مزگه و ته کاندای دروست بوو دهنگی تیدا بهرز کرایه وه، گه وری تیره و هوز خراپترین کهسی هوز که بوو، ریزی پیاو بگیری له ترسی شهر و خراپه ی، شهراب بخوریته وه، ناویشم له بهر کرئ، ناله ته کانی موسیقا بهر وی پی بدریت و نافره تان گورانی بلین و سه ما بکهن، کوتایی نهم نومه ته نه فرهت بکهن له سه ره تای نومهت تانه و ته شهر بدن له سه له فی نهم نومه ته، جا که نه مانه رویاندا نیتر چاوه پتی هه لکردنی بایه کی سور بکهن یان چاوه پتی و رۆچوون و گۆپینی شکل و شیوه و روخسار بکهن).

٢٢١١ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ الْوَاسِطِيُّ، عَنْ الْمُسْتَلِيمِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ رُمَيْحِ الْجَذَامِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا اخْتُدَّ الْقَيْءُ دَوْلًا، وَالْأَمَانَةُ مَغْنَمًا، وَالزَّكَاةُ مَغْرَمًا، وَتُعْلِمُ لِعَمِيرِ الدِّينِ، وَأَطَاعَ الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ، وَعَقَى أُمَّهُ، وَأَذْنَى صَدِيقَهُ، وَأَقْصَى أَبَاهُ، وَظَهَرَتِ الْأَصْوَاتُ فِي الْمَسَاجِدِ، وَسَادَ الْقَبِيلَةَ فَاسِقُهُمْ، وَكَانَ زَعِيمُ الْقَوْمِ أَرْدَلَهُمْ، وَأَكْرَمُ الرَّجُلِ مَخَافَةُ شَرِّهِ، وَظَهَرَتِ الْقَيْنَاتُ وَالْمَعَارِفُ، وَشَرِبَتِ الْخُمُورُ، وَلَعَنَ آخِرُ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَوَّلَهَا، فَلْيَرْتَقِبُوا عِنْدَ ذَلِكَ رِيحًا خَمْرَاءَ، وَزَلْزَلَةً وَخَسْفًا وَمَسْحًا وَقَذْفًا وَآيَاتٍ تَتَّبَعُ كَيْطَامُ بَالٍ قُطِعَ سِلْكُهُ فَتَتَابَعَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه بوو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (هه رکاتی غه نیمهت بو قهومی هه بوو بو قهومیکی تر نه بوو، مالی سپارده نه مانهت وه غه نیمه تی لیها تاته نه مانه ته که نه درایه وه به خاوه نی و وه غه نیمهت خورا، زه کات ده رکردن وه غه رامه ی لیها ت نه وهنده قورس بوو به لای خه لکه وه، خه لک فیری خویندن بین بو مال و سامان و ناو و شوهرت نه ک بو دین و بلبا بونه وه، پیاو

گوپرایه لێ ژنه که ی کرد و نازاری دایک دا، له هاورپیکه ی نزیکه بهوه و چاک بوو بوئ و له باوکی دوور که وتهوه، ژاوه ژاو له ناو مزگه وته کاندای دروست بوو دهنگی تیدا بهرز کرایه وه، گه وهی تیره و هۆز فاسق و خراپترین که سی هۆزه که بوو، ریزی له پیاو بگیری له ترسی شهر و خراپه ی، ناله ته کانی موسیقا بهرو ی پی بدریت و ئافره تان گۆرانی بلین و سه ما بکه ن، شهراب بخوریته وه، کۆتایی ئه م ئومه ته نه فره ت بکه ن له سه ره تایی ئومه ت واته تانه و ته شهر به دن له سه له فی ئه م ئومه ته، جا که ئه مانه رویاندا نیت چاوه پتی هه لکردنی بایه کی سور بکه ن یان چاوه پتی و بومه له رزه و رۆچون و گۆرینی شکل و شیوه و روخسار و به ردباران بکه ن، جا نیشانه کان به دوای یه کدا دین وه ک چون به نی ته سیحی ده پچری موروه کانی به دوای یه کدا ده که ونه خواره وه).

۲۲۱۲ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ يَعْقُوبَ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الْقُدُوسِ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ حُسْفٌ وَمَسْحٌ وَقَذْفٌ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَتَى ذَاكَ؟ قَالَ: إِذَا ظَهَرَتِ الْقَيْنَاتُ وَالْمَعَارِفُ وَشُرِبَتِ الْخُمُورُ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَابِطٍ، عَنِ النَّجَّيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له عیمرانی کوپی حوصهینه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له کۆتایی ئه م ئومه ته دا رۆچون و گۆرینی روخسار و بۆ ناشیرینترین شکل و شیوه و به ردباران روو ده ده ن). پیاوی له موسولمانان وتی: ئه ی پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! ئه مانه که ی رووده ده ن: فهرمووی: (هه رکاتی ناله ته کانی موسیقا بهرو ی پی بدریت و ئافره تان گۆرانی بلین و سه ما بکه ن و، شهراب بخوریته وه).

(من لهه مان کاتی هاتنی قیامه تدا رهوانه کرام به لام من که می پیشی که وتم
وهک نهم دووانه ناماژه ی کرد بو په نجه ی شایه تمان و نیوه راستی).

من و قیامت وهک نهم دووانه واین، ناماژه ی کرد

بو په نجه ی شایه تمان و نیوه راستی.

۳۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

بُعِثْتُ أَنَا وَالسَّاعَةُ كَهَاتَيْنِ يَغْنِي السَّبَّابَةُ وَالْوُسْطَى

۲۲۱۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُمَرَ بْنِ هَيْبٍ الْأَسَدِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا
يَحْيَى بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْأَزْهَجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدَةُ بْنُ الْأَسْوَدِ، عَنْ مُجَالِدٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ
أَبِي حَازِمٍ، عَنِ الْمُسْتَوْرِدِ بْنِ شَدَّادٍ الْفِهْرِيِّ، رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
بُعِثْتُ فِي نَفْسِ السَّاعَةِ فَسَبَقْتُهَا كَمَا سَبَقْتُ هَذِهِ هَذِهِ لِأَصْبُعِيهِ السَّبَّابَةُ وَالْوُسْطَى.
هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ الْمُسْتَوْرِدِ بْنِ شَدَّادٍ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (من لهه مان کاتی هاتنی
قیامه تدا رهوانه کرام به لام من که می پیشی که وتم وهک نهم دووانه ناماژه ی کرد بو
په نجه ی شایه تمان و نیوه راستی که که می در یژتره).

۲۲۱۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا
شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بُعِثْتُ أَنَا
وَالسَّاعَةُ كَهَاتَيْنِ وَأَشَارَ أَبُو دَاوُدَ بِالسَّبَّابَةِ وَالْوُسْطَى فَمَا فَضَلَ إِحْدَاهُمَا عَلَى
الْأُخْرَى؟ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوی لی بی ده گیر نه وه، که
فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (رهوانه کردنی

من و به‌ریابوونی قیامت و هک ئەم دووانه وان). ئەبو داود ناماژەیی کرد بۆ
په‌نجەیی شایه‌ئمان و نیوه‌پاستی فه‌زلی هیجیانی نه‌دا به‌سه‌ر ئەوی تریاندا.

ئەو‌ه‌ی هاتووه‌ ده‌رباره‌ی جه‌نگ له‌گه‌ل تورك

٤٠ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قِتَالِ التُّرْكِ

٢٢١٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، وَعَبْدُ الْجَبَّارِ بْنُ الْعَلَاءِ،
قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا قَوْمًا يَعَالِمُ الشَّعْرُ، وَلَا تَقُومُ
السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا قَوْمًا كَأَنَّ وُجُوهُهُمْ الْمَجَانُّ الْمُطْرَقَةُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ
الصَّدِيقِ، وَبُرَيْدَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَعَمْرِو بْنِ تَغْلِبٍ، وَمُعَاوِيَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ
صَحِيحٌ.

واته: له ئەبو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا
صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (قیامت به‌ریا نابیت هه‌تا موسولمانان جه‌نگ
له‌گه‌ل قه‌ومیک ده‌که‌ن موو له‌بی ده‌که‌ن، وه قیامت به‌ریا نابیت هه‌تا
موسولمانان جه‌نگ له‌گه‌ل قه‌ومیک ده‌که‌ن دهم و چاویان وه‌کو قه‌لغانه‌و به‌سیرمه‌ی
زۆر ده‌وره‌ گیراوه).

٤١ - بَابُ مَا جَاءَ إِذَا ذَهَبَ كِسْرَى فَلَا كِسْرَى بَعْدَهُ

٢٢١٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ،
عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا

هَلْكَ كِسْرَى فَلَا كِسْرَى بَعْدَهُ، وَإِذَا هَلَكَ قَيْصَرٌ فَلَا قَيْصَرَ بَعْدَهُ، وَالَّذِي تَفْسِي يَدِهِ لَتَنْفَقَنَّ كُنُوزُهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کاتی که کیسرا تیاچوو نیتر له دواى نهو کیسرای تر حوکمی فارس ناکات، وه کاتی که قهیسهر تیاچوو نیتر له دواى نهو قهیسهری تر حوکمی رۆم ناکات، سویند به (الله) که گیانی منی به دهسته گه نجینه کانیان ده به خشرینه وه له پیتی خوا).

قیامهت هه لئاسیت هه تا ناگریک له پرووی حیجازه وه پهیدا ده بیت

٤٢ - بَابُ مَا جَاءَ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَخْرُجَ نَارٌ مِنْ قِبَلِ الْحِجَازِ

٢٢١٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي قَلَابَةَ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَتَخْرُجُ نَارٌ مِنْ حَضْرَمَوْتَ أَوْ مِنْ نَحْوِ بَحْرِ حَضْرَمَوْتَ قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ تَحْشُرُ النَّاسَ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: عَلَيْكُمْ بِالشَّامِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ حَذِيفَةَ بْنِ أَسِيدٍ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي ذَرٍّ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له سالیمی کورپی (عبد الله) کورپی عومهروه وه، له باوکیه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له پیتش بهر بابوونی رۆژی قیامهت ناگریک له (حَضْرَمَوْتَ) پهیدا ده بیت خه لک به رهو شوینی کۆبونه وه یان راپیچ ده کات)، وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، بۆ نهو کاته فهرمانان به چی پی ده کههیت ؟ فهرمووی: (ریگهی شام بگرنه بهر سهلامه ته).

قیامت هه لئاسیت هه تا چه ند درۆزنی پهیدا ده بن

٤٣ - بَابُ مَا جَاءَ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْرُجَ كَذَّابُونَ

٢٢١٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ هَمَّامِ بْنِ مُنَبِّهٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَنْبَعِثَ دَجَالُونَ كَذَّابُونَ قَرِيبٌ مِنْ ثَلَاثِينَ كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، وَابْنِ عُمَرَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لى بى ده گیرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (قیامت هه لئاسیت هه تا نزیکه ی سى درۆزن پهیدا ده بن هه ریه که یان پیتی وایه پیغه مبهری خوایه).

٢٢١٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي أَسْمَاءَ الرَّحَّيِّ، عَنْ ثَوْبَانَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَلْحَقَ قَبَائِلُ مِنْ أُمَّتِي بِالْمُشْرِكِينَ، وَحَتَّى يَعْبُدُوا الْأَوْثَانَ، وَإِنَّهُ سَيَكُونُ فِي أُمَّتِي ثَلَاثُونَ كَذَّابُونَ كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ لَا نَبِيَّ بَعْدِي. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له (ثوبان) وه رهزای خوای لى بى ده گیرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (قیامت هه لئاسیت هه تا چه ند هۆز و تیریه له ئوممه تی من په یوه ندی ده که ن به هاویه ش بو خوا دانهرانه وه، وه هات بت ده په رستریت، بیگومان له ئوممه تی من سى درۆزن پهیدا ده بن هه ریه که یان پیتی وایه پیغه مبهره، به لام من دواهمینی پیغه مبهراقم و له پاش من پیغه مبهری تر نییه).

٤٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَقْيِيفِ كَذَابٍ وَمُبِيرٍ

٢٢٢٠ - (صحيح الإسناد مقطوع) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ شَرِيكَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُصْمٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فِي تَقْيِيفِ كَذَابٍ وَمُبِيرٍ: يُقَالُ: الْكَذَابُ الْمُخْتَارُ بْنُ أَبِي عُبَيْدٍ، وَالْمُبِيرُ: الْحَجَّاجُ بْنُ يُونُسَ حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ سُلَيْمَانُ بْنُ سَلَمٍ الْبَلْخِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا النَّضْرُ بْنُ شُمَيْلٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانَ قَالَ: أَخْصَوْا مَا قَتَلَ الْحَجَّاجُ صَبْرًا فَبَلَغَ مِائَةَ أَلْفٍ وَعِشْرِينَ أَلْفَ قَتِيلٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ. حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ وَاقِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكَ، نَحْوَهُ هَذَا الْإِسْنَادُ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ شَرِيكَ وَشَرِيكَ يَقُولُ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُصْمٍ، وَإِسْرَائِيلُ يَقُولُ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُصْمَةَ.

واته: له ئیبنو عومهرده رهزای خویان لى بى دهگیرنهوه، که فهرموویهتى: پیغه مبهرى خوا صلى الله علیه وسلم فهرموویهتى: (له) (ثقیف) دروژنیک و خه لک لهناویهرى پهیدا دهبن). دهوتریت: دروژنه که موختارى کورى نه بو عوبهیدى سده فیه، خه لک لهناویهره کهش هه جاجى کورى یوسفى سده فیه.

نهوهى هاتووه دهبارهى سى سده زيرينه که

٤٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقُرْنِ الثَّالِثِ

٢٢٢١ - (صحيح) حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْفَضْلِ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ مُذْرِكٍ، عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمٌ يَتَسَمَّنُونَ وَيُجْبُونَ السِّمْنَ يُعْطُونَ الشَّهَادَةَ قَبْلَ أَنْ يُسْأَلُوا. هَكَذَا رَوَى مُحَمَّدُ بْنُ فَضِيلٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ

مُذْرِكُ، عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ وَزَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْحَفَاطِ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَلِيَّ بْنَ مُذْرِكٍ وَحَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنِ الْأَعْمَشِ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِلَالُ بْنُ يَسَافٍ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ وَهَذَا أَصَحُّ عِنْدِي مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ فَضِيلٍ وَقَدْ رَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهٌ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له عیمرانی کورپی حوصه‌ینه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: بۆ خۆم گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو: (چاکترین خه‌ل‌کانی ئومه‌تی من نه‌وانه‌ن له‌م سه‌ده‌یه‌دان که منی تیدا ره‌وانه‌کراوم بۆیان، پاشان چینی دوا‌ی نه‌وان، پاشان چینی دوا‌ی نه‌وان، له‌پاشدا خه‌ل‌کانی په‌یدا ده‌بن خۆیان به‌گه‌وره‌ ده‌زانن، حه‌زیان له‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ی خۆشه‌ ئه‌مه‌ش هۆکاره‌ بۆ قه‌له‌وی، که‌س داوا‌ی شایه‌تیدانیان لی ناکات که‌چی له‌خۆیان‌ه‌وه‌ ده‌بن به‌ شایه‌ت و شایه‌تی ده‌ده‌ن).

٢٢٢٢ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ زُرَّارَةَ بْنِ أَوْفَى، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَيْرُ أُمَّتِي الْقَرْنُ الَّذِي بُعِثْتُ فِيهِمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، قَالَ: وَلَا أَعْلَمُ ذَكَرَ الثَّالِثَ أَمْ لَا، ثُمَّ يَنْشَأُ أَقْوَامٌ يَشْهَدُونَ وَلَا يُسْتَشْهَدُونَ، وَيُخَوَّنُونَ وَلَا يُؤْتَمَنُونَ، وَيَفْشُو فِيهِمُ السِّمْنُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عیمرانی کورپی حوصه‌ینه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (چاکترین خه‌ل‌کانی ئومه‌تی من نه‌وانه‌ن له‌م سه‌ده‌یه‌دان که منی تیدا ره‌وانه‌کراوم بۆیان، پاشان چینی دوا‌ی نه‌وان). عیمران وتی: خوای گه‌وره‌ خۆی باش ده‌یزانی باسی

چینی سییهمی کرد بیان نا: (له‌پاشدا خه‌ل‌کانی په‌یدا ده‌بن که‌س داوای شایه‌تیدانیان لی ناکات که‌چی له‌خویانه‌وه ده‌بن به‌شایه‌ت و شایه‌تی ده‌ده‌ن، ناپاکی و خیانه‌ت ده‌که‌ن و جینگه‌ی متمانه‌و باوه‌ر پی کردن نین، قه‌له‌ویش له‌ناویاندا به‌ریلاوه).

نه‌وه‌ی هاتوره ده‌رباره‌ی خه‌لیفه‌کان

٤٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخُلَفَاءِ

٢٢٢٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الطَّنَافِيسِيِّ، عَنْ سَمَاحِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَكُونُ مِنْ بَعْدِي اثْنَا عَشَرَ أَمِيرًا، قَالَ: ثُمَّ تَكَلَّمَ بِشَيْءٍ لَمْ أَفْهَمْهُ فَسَأَلْتُ الَّذِي يَلِينِي، فَقَالَ: قَالَ: كُلُّهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ عَبْدِ عُبَيْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَبِي مُوسَى، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَ هَذَا الْحَدِيثِ وَقَدْ رُويَ مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ يُسْتَعْرَبُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَبِي مُوسَى، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو.

واته: له جابیری کوری سه‌موره‌وه ره‌زای خوا‌ی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که‌ فەر‌موویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەر‌موویه‌تی: (به‌رده‌وام نه‌م دینه‌ پایه‌دار و سه‌رکه‌وتو ده‌بی‌ت هه‌تا دوانزه که‌س ده‌بن به‌ خه‌لیفه‌تان سه‌رجه‌م ئومه‌ت کۆکن له‌سه‌ر هه‌ر هه‌موویان و به‌لێن و په‌یمانیا‌ن پی ده‌ده‌ن و فەر‌مانبه‌رداریان ده‌که‌ن). قسه‌یه‌کم بیست له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌لام لی‌ی تی نه‌گه‌یشتم، په‌سیارم کرد له‌وه‌ی ته‌نیشتم - یان به‌ باوکم -؟ وتی: فەر‌مووی: (هه‌موو خه‌لیفه‌کان له‌ قوره‌یشن).

٤٧ - بَاب

٢٢٢٤ - (حسن) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مِهْرَانَ، عَنْ سَعْدِ بْنِ أَوْسٍ، عَنْ زِيَادِ بْنِ كُسَيْبٍ الْعَدَوِيِّ، قَالَ: كُنْتُ مَعَ أَبِي بَكْرَةَ تَحْتَ مِنْبَرِ ابْنِ عَامِرٍ وَهُوَ يَخْطُبُ وَعَلَيْهِ ثِيَابُ رِقَاقٍ، فَقَالَ أَبُو بِلَالٍ: انْظُرُوا إِلَى أَمِيرِنَا يَلْبَسُ ثِيَابَ الْفُسَّاقِ، فَقَالَ أَبُو بَكْرَةَ: اسْكُتْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ أَهَانَ سُلْطَانَ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ أَهَانَهُ اللَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له زیادی کوری کوسه‌یی عه‌ده‌ویه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: له‌گه‌ل نه‌بو به‌کره له‌ژێر مینه‌ره‌که‌ی ئه‌بنو عامردا به‌ووم پۆشاکینه‌کی ته‌نکی له‌به‌ردا بوو، نه‌بو بیلال وتی: سه‌یری نه‌میره‌که‌مان بکه پۆشاکه‌ی فاسقه‌کانی له‌به‌ردایه، نه‌بو به‌کره وتی: بیده‌نگ به‌ بۆ خۆم گویم له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو: (هه‌رکه‌سی سوکایه‌تی بکات به‌ که‌سی خوای گه‌وره ده‌سه‌لاتی پێ به‌خشیبی له‌سه‌ر زه‌وی‌دا، خوای گه‌وره سوکایه‌تی پێ ده‌کات).

نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی جینشینی

٤٨ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخِلَافَةِ

٢٢٢٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قِيلَ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ: لَوْ اسْتَخْلَفْتَ، قَالَ: إِنْ اسْتَخْلِفْتُ فَقَدْ اسْتَخْلَفَ أَبُو بَكْرٍ، وَإِنْ لَمْ اسْتَخْلِفْ لَمْ يَسْتَخْلِفْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ. وَهَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرٍ وَجْهٌ عَنِ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له سالیمی کورپی (عبد الله)ی کورپی عومهره‌وه، له باوکیه‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: به پیشه‌وا عومهر ره‌زای خوی لی بی و ترا: خۆزگه جینشینت بو پاش خۆت داده‌نا، فهرمووی: نه‌گهر جینشین بو خۆم دانیم نه‌وه جیگه‌ی خۆیه‌تی چونکه پیشه‌وا نه‌بو به‌کر ره‌زای خوی لی بی جینشین بو خۆی دانا له‌منیش باشر بوو، خو نه‌گهر جینشین بو خۆم دانه‌نیم نه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم جینشین بو خۆی دانه‌نا.

۲۲۲۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُرَيْجُ بْنُ التَّعْمَانِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَشْرَجُ بْنُ نُبَاتَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُمَهَانَ، قَالَ: حَدَّثَنِي سَفِينَةُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْخِلَافَةُ فِي أُمَّتِي ثَلَاثُونَ سَنَةً، ثُمَّ مُلْكٌ بَعْدَ ذَلِكَ ثُمَّ قَالَ لِي سَفِينَةُ: أَمْسِكَ خِلَافَةَ أَبِي بَكْرٍ، وَخِلَافَةَ عُمَرَ، وَخِلَافَةَ عُثْمَانَ، ثُمَّ قَالَ لِي: أَمْسِكَ خِلَافَةَ عَلِيٍّ قَالَ: فَوَجَدْنَاهَا ثَلَاثِينَ سَنَةً، قَالَ سَعِيدٌ: فَقُلْتُ لَهُ: إِنَّ بَنِي أُمَيَّةَ يَزْعُمُونَ أَنَّ الْخِلَافَةَ فِيهِمْ؟ قَالَ: كَذَبُوا بَنُو الزُّرْقَاءِ بَلْ هُمْ مُلُوكٌ مِنْ شَرِّ الْمُلُوكِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَعَلِيٍّ قَالَا: لَمْ يَعْهَدْ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْخِلَافَةِ شَيْئًا. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ قَدْ رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُمَهَانَ وَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِهِ.

واته: له سه‌فینه‌وه ره‌زای خوی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (جینشین له‌سه‌ر ریبازی پیغه‌مبه‌رایه‌تی له‌ئومه‌تی مندا سی ساله، له‌پاشدا ده‌بی به‌سیسته‌می پاشایه‌تی). له‌پاشدا سه‌فینه ره‌زای خوی لی بی فهرمووی: له‌سه‌رده‌می پیشه‌وا نه‌بو به‌کر ره‌زای خوی لی بی و پیشه‌وا عومهر ره‌زای خوی لی بی، و پیشه‌وا عوسمانه‌وه ره‌زای خوی لی بی حسابمان کرد هه‌تا ده‌گاته پیشه‌وا عه‌لی ره‌زای خوی لی بی سی سال بوو، سه‌عید و تی: پیم وت: به‌نی ئومه‌یه‌ پێیان وایه

جینشینى لهوانه، فهرمووی: بهنى زهرقا درۆده کهن به لکو شهوان پاشان و له خراپترینى پاشاکانن.

ئهوهى هاتوره ده باره ی جینشین له قورهیشه ههتا روژی قیامت

٤٩ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْخُلَفَاءَ مِنْ قُرَيْشٍ إِلَى أَنَّ تَقُومَ السَّاعَةُ

٢٢٢٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ الزُّبَيْرِ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي الْهَدَيْلِ، يَقُولُ: كَانَ نَاسٌ مِنْ رِبِيعَةَ عِنْدَ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ بَكْرِ بْنِ وَائِلٍ: لَتَنْتَهِيَنَّ قُرَيْشٌ أَوْ لَيَجْعَلَنَّ اللَّهُ هَذَا الْأَمْرَ فِي جُمْهُورٍ مِنَ الْعَرَبِ غَيْرِهِمْ، فَقَالَ عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ: كَذَبْتُ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: قُرَيْشٌ وَلَاءُ النَّاسِ فِي الْخَيْرِ وَالشَّرِّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَجَابِرٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له حهیبیی کوری زوییرهوه ده گێڕنهوه، که فهرموویهتی: بۆ خۆم گویم له (عبد الله)ی کوری نهبی هوزهیل بوو، دهیفرموو: (خه لکی رهییعه لای عهمری کوری عاص، پیاوی له هۆزی به کری کوری وائیل وتی: یا نهوهتا قورهیش وازدههیتن له گوناھو تاوان یان خوای گهوره نهم دهسه لاتهیان لی وهرده گریتهوه بۆ جه ماوهری عهرب و غهیری شهوان، عهمری کوری عاص رهزای خوای لی بی فهرمووی: درۆده کهیت، بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیفرموو: (قورهیش له چاکه و له خراپه دا له سهردهمی نه فامی و له سهردهمی نیسلامدا پیشهواو رابهری خه لکن ههتا روژی قیامت).

واته: له عومهری کورې حه که مه وه ده گيړنه وه، که فهرموويه تی: بۆ خۆم گویم
له ئه بو هورهیره رهزای خوای لی بی بوو دهیفرموو: پیغه مبهری خوا صلی الله
علیه وسلم فهرموويه تی: (شهو و روژ کوتایان نایه واته روژی قیامت بهرپا
ناییت ههتا پیاوی له لایه نگرانی عه ره ب به ناوی (جَهْجَاه) وه به زۆر ده بیته گه وه و
دهسه لاتدار).

٥١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَيْمَةِ الْمُضِلِّينَ

واته: له (ثوبان) هوه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی:

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (له راستی دا مه‌ترسی هه‌ره گه‌وردم له پیشه‌واو سه‌روکه سه‌رکه‌ش و گومراو مله‌وره‌کانه که خه‌لک بانگ ده‌که‌ن بۆ تاوان و خراپه‌کاری و بیدعه‌و گومرایان ده‌که‌ن)، راوی وتی: هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (به‌رده‌وام کۆمه‌لێ له ئومه‌ته‌که‌م له‌سه‌ر هه‌قن، ناشکرا و دیارن، شه‌وه‌ی دژبان بیت زیانیان پێ ناگه‌یه‌نی هه‌تا فەرمانی خوای گه‌وره‌ دیت واته تا نزیک‌ی قیامه‌ت).

شه‌وه‌ی هاتوره‌ ده‌رباره‌ی مه‌هدی

۵۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَهْدِيِّ

۲۲۳۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا عُبَيْدُ بْنُ أَسْبَاطٍ بْنُ مُحَمَّدٍ الْقُرَشِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ عَاصِمِ ابْنِ بَهْدَلَةَ، عَنْ زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَذْهَبِ الدُّنْيَا حَتَّى يَمْلِكَ الْعَرَبَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يُوَاطِئُ اسْمُهُ اسْمِي. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) وه ره‌زای خوای لێ بێ ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (دوینا کۆتایی نایه‌ت هه‌تا پیاویک له بنه‌ماله‌ی من ده‌کرێته ده‌سه‌لاتدار به‌سه‌ر عه‌ره‌بدا، ناوی رێک وه‌ک ناوی من وایه).

۲۲۳۱ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْجُبَّارِ بْنُ الْعَلَاءِ بْنُ عَبْدِ الْجُبَّارِ الْعَطَّارُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَلِي رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يُوَاطِئُ اسْمُهُ اسْمِي قَالَ عَاصِمٌ: وَأَخْبَرَنَا أَبُو صَالِحٍ،

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا يَوْمٌ لَطَوَّلَ اللَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ حَتَّى يَلِيَّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) به رهزای خوای لی بئی ده گێڕنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (پیاویک له بنه ماله ی من ده کریتته دهسه لاتدار به سهر عهره بدا، ناوی وهک ناوی من وایه). واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بئی ده گێڕنهوه، که فهرموویهتی: نه گهر دونیا روژیکی مابیت خوای گهوره نهو روژه درێژ ده کاته وه ههتا پیاویک له بنه ماله ی من ده کریتته دهسه لاتدار به سهر عهره بدا، ناوی ریک وهک ناوی من وایه.

۵۳ - بَاب

۲۲۳۲ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: سَمِعْتُ زَيْدًا الْعَمِّيَّ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا الصَّدِّيقِ النَّاجِيَّ يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: حَشِينَا أَنْ يَكُونَ بَعْدَ نَبِيِّنَا حَدَّثَ فَسَأَلْنَا نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنَّ فِي أُمَّتِي الْمَهْدِيِّ يُخْرِجُ يَعِيشُ خَمْسًا أَوْ سَبْعًا أَوْ تِسْعًا، زَيْدُ الشَّائِكُ، قَالَ: قُلْنَا: وَمَا ذَاكَ؟ قَالَ: سِنِينَ قَالَ: فَيَجِيءُ إِلَيْهِ رَجُلٌ فَيَقُولُ: يَا مَهْدِيُّ أَعْطِنِي أَعْطِنِي قَالَ: فَيُخْبِنِي لَهُ فِي ثَوْبِهِ مَا اسْتَطَاعَ أَنْ يَحْمِلَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبُو الصَّدِّيقِ النَّاجِيَّ اسْمُهُ بَكْرُ بْنُ عَمْرٍو، وَيُقَالُ: بَكْرُ بْنُ قَيْسٍ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بئی ده گێڕنهوه، که فهرموویهتی: ده ترساین له پاش وه فاتی پیغه مبهره که مان صلی الله علیه وسلم شتیکی تازه رویدات ناسراو نه بئی له سونه تدا، بویه له وباره وه له پیغه مبهره مان صلی الله علیه وسلم پرسی؟ نهویش فهرمووی: (له نومتهی مندا پیاوی به ناوی مه هدی پهیدا ده بی پینج یان جهوت یا نو سال ده ژی، زهید راوی فهرمووده که

گومانی هه بوو، وتی: وتمان: لهچی، فهرمووی: له سالتان، فهرمووی: (پیاوی دی بۆلای ده لێ: نهی مه هدی پیم ببه خشه، پیم ببه خشه)، فهرمووی: (ئه وده دهی که بتوانی هه لێ بگری پێ ده به خشی). - چونکه لهو کاته دا ئه وده ده مال و سامان و غه نیمه ت و رزگار کردنی ناوچه کان زور ده بیت -.

ده باره ی دابه زینی عیسای کوری مه ریه م سلاوی خوای له سه ر بی

٥٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي نُزُولِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

٢٢٣٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا مُقْسِطًا، فَيَكْسِرُ الصَّلِيبَ، وَيَقْتُلُ الْخَنَازِيرَ، وَيَضَعُ الْجِزْيَةَ، وَيَقْبِضُ الْمَالَ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بوو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (سویند به (الله) که گیانی منی به دهسته نزیکه عیسای کوری مه ریه م دابه زیت بو ناوتان و حوکم به شه ریه تی نیسلام ده کات و له سه ر زه ویداو دادگه ری و عه داله ت بلاوده کاته وه، خاچ ده شکینی، به راز ده کوژی، جزیه و سه رانه هه لده گری، مال و سامان ئه وده ده زورده بی که س وه ری ناگری).

نهوهی هاتووه ده باره ی ده جال

۵۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الدَّجَالِ

۲۲۳۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْجَمْعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ خَالِدِ الْحَذَّاءِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سُرَّاقَةَ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ نَبِيٌّ بَعْدَ نُوحٍ إِلَّا قَدْ أَتَدَرَ الدَّجَالُ قَوْمَهُ وَإِنِّي أَنْذِرُكُمْوه فَوَصَفَهُ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: لَعَلَّهُ سَيَذَرُكَ بَعْضُ مَنْ رَأَى أَوْ سَمِعَ كَلَامِي قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَكَيْفَ قُلُوبُنَا يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: مِثْلُهَا، يَغْنِي الْيَوْمَ، أَوْ خَيْرٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقَلٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ خَالِدِ الْحَذَّاءِ.

واته: له نه بو عوبه یدهی کوری جه پراحه وه ره زای خوا ی لى بى ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: بو خو م گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (له دوا ی نوح سه رجهم پیغه مبهران گه له کانیان ناگادار کردۆته وه له مه ترسی ده جال، منیش نیوه ی لى ناگادار ده که مه وه ده تاتر سینیتم). جا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وه سفی ده جالی بو کردین و فهرمووی: (له وانیه هه ندی لهو که سانه ی من ده بینن یان قسه کانی من ده بیستن له ناینده دا بگه ن به ده جال)، وتیان: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له وکاته دا دله کافمان چۆن ده بی؟ وه که نه مرۆ دامه زراو ده بی؟ فهرمووی: (تومید ده کهم له نیستا گه لی باشر بی).

نهوهی هاتوره دهبارهی نیشانه کانی دهجال

۵۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي عَلَامَةِ الدَّجَالِ

۲۲۳۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي النَّاسِ فَأَتَى عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ، ثُمَّ ذَكَرَ الدَّجَالَ فَقَالَ: إِنِّي لَأُنْذِرُكُمْوَهُ وَمَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا وَقَدْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ وَلَقَدْ أَنْذَرَ نُوحٌ قَوْمَهُ وَلَكِنِّي سَأَقُولُ لَكُمْ فِيهِ قَوْلًا لَمْ يَقُلْهُ نَبِيٌّ لِقَوْمِهِ: تَعْلَمُونَ أَنَّهُ أَعْوَزُ وَإِنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعْوَزَ. قَالَ الزُّهْرِيُّ: وَأَخْبَرَنِي عُمَرُ بْنُ ثَابِتٍ الْأَنْصَارِيُّ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ بَعْضُ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَوْمَئِذٍ لِلنَّاسِ وَهُوَ يُخَذِّرُهُمْ فِتْنَتَهُ: تَعْلَمُونَ أَنَّهُ لَنْ يَرَى أَحَدٌ مِنْكُمْ رَبَّهُ حَتَّى يَمُوتَ وَإِنَّهُ مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ: كَافِرٌ، يَقْرَأُهُ مَنْ كَرِهَ عَمَلَهُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عومهروه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ههستایهوه وتاریکی بو خه لکه که خویندهوه، سوپاسی که شایستهی خدا بی کردی، له پاشدا باسی ده جالی کردو فهرمووی: (من هوشیارتان ده که مبهوه، سهرجه م پیغه مبهران گه له کانیان ناگادار کردۆتهوه له مهترسی ده جال، نوح گه له کهی خوی ناگادار کردۆتهوه له مهترسی ده جال، به لام من قسهیه کتان له بارهیهوه بو ده کهم هیچ پیغه مبهری نه م قسهیهی بو گه له کهی خوی نه کردوه، نهوهیه که ده جال چاویکی کویره، بیگومان خوی گه وره بهو شیویه نیه).

نهو رۆژهی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هوشیاریدا به خه لک ده بارهی فیتنهی ده جال، فهرمووی: (وهك خۆتان ده زانن هیچ کهسی له نیتوه له دنیا دا پهروه ردگاری خوی نابینی ههتا ده مریت - به لای بهراستی کویره، نه مهش به کینکه له درۆ زهقه کانی چونکه بیگومان پهروه ردگارتان کویر نییه -،

له‌نیوان هه‌ردوو چاوه‌کانیدا نوسراوه کافر، هه‌موو موسلمانێکی خوینده‌وارو نه‌خوینده‌وار کرده‌وه‌کانی نه‌وی پێ باش نه‌بی ده‌بخوینیتته‌وه).

۲۲۳۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: تُقَاتِلُكُمُ الْيَهُودُ فَتُسَلِّطُونَ عَلَيْهِمْ حَتَّى يَقُولَ الْحَجْرُ: يَا مُسْلِمُ، هَذَا الْيَهُودِيُّ وَرَائِي فَأَقْتُلْهُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له‌ نیبنو عومه‌روهه ره‌زای خوایان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (جوله‌که جه‌نگتان له‌گه‌ل ده‌که‌ن به‌لام ئیه‌وی موسولمان سه‌رده‌که‌ون به‌سه‌ریاندا به‌ شیه‌ویه ته‌نانه‌ت به‌رد ده‌لی: ئه‌ی موسولمان نه‌مه جوله‌که‌یه‌که له‌په‌نای مندا خۆی هه‌شارداوه وه‌ره بیکۆژه).

نه‌وی هاتوو ده‌رباره‌ی ده‌جال له‌کۆی ده‌رده‌که‌ویت

۵۷ - بَابُ مَا جَاءَ مِنْ أَينٍ يَخْرُجُ الدَّجَالُ

۲۲۳۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَأَخْبَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ أَبِي التَّيَّاحِ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ سُبَيْعٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ حُرَيْثٍ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الدَّجَالُ يَخْرُجُ مِنْ أَرْضِ الْمَشْرِقِ يُقَالُ لَهَا: خُرَّاسَانُ، يَتَّبَعُهُ أَقْوَامٌ كَأَنَّ وُجُوهُهُمْ الْمَجَانُ الْمَطْرُفَةُ.

وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَائِشَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَقَدْ رَوَاهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ شُوَيْبٍ، عَنْ أَبِي التَّيَّاحِ، وَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي التَّيَّاحِ.

واته: له‌ پێشه‌وا نه‌بو به‌که‌روهه ره‌زای خوی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی:

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم باسی ده جالی بو کردین فهرمووی: (ده جال له رۆژه لآت له خاکی کهوه دهرده چیت پیتی دوتریت خوراسان، خه لکانی شوینی ده کهون دهم و چاویان وه کو قه لغانهو به سیرمه ی زور دهره گیراوه).

نهوه ی هاتوره دهر باره ی نیشانه کانی دهر که تنی ده جال

۵۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي عَلَامَاتِ خُرُوجِ الدَّجَالِ

۲۲۳۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْحَكَمُ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَبِي مَرْيَمَ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ سُفْيَانَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ قُطَيْبٍ السَّكُونِيِّ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ صَاحِبِ مُعَاذٍ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْمَلْحَمَةُ الْعُظْمَى، وَفَتْحُ الْقُسْطَنْطِينِيَّةِ، وَخُرُوجُ الدَّجَالِ فِي سَبْعَةِ أَشْهُرٍ.

وَفِي الْبَابِ عَنِ الصَّغْبِ بْنِ جَثَامَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (معاذی کوری جه به له وه ره زای خوای لی بی ده گیر نه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (جهنگه هه ره گه وره که و رزگار کردنی قوسته تینییه و دهر که وتنی ده جال له ماوه ی هدوت مانگدا رووده ده ن).

۲۲۳۹ - (صحيح الإسناد موقوف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: فَتَحَ الْقُسْطَنْطِينِيَّةَ مَعَ قِيَامِ السَّاعَةِ، قَالَ مُحَمَّدٌ: هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَالْقُسْطَنْطِينِيَّةُ هِيَ مَدِينَةُ الرُّومِ تُمْتَحَنُ عِنْدَ

خُرُوجُ الدَّجَالِ، وَالْقُسْطَنْطِينِيَّةُ قَدْ فُتِحَتْ فِي زَمَانِ بَعْضِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نهه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فرموویه تی: له گهل نزیکبونه وهی بهربابوونی روژی قیامه تدا قوسته تینییه رزگار ده کریت. قوسته تینییه شاری رزمایه کاتی ده رکه وتنی ده جال رزگار ده کریت.

نه وهی هاتووه ده باره ی فیتنه و نازاوه ی ده جال

۵۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فِتْنَةِ الدَّجَالِ

۲۲۴۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ، دَخَلَ حَدِيثُ أَحَدِهِمَا فِي حَدِيثِ الْآخَرِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ جَابِرٍ الطَّائِنِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنِ النَّوَاسِ بْنِ سَمْعَانَ الْكِلَابِيِّ قَالَ: ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الدَّجَالَ ذَاتَ غَدَاةٍ، فَخَفَضَ فِيهِ وَرَقَّ حَتَّى ظَنَّنَاهُ فِي طَائِفَةِ النَّحْلِ، قَالَ: فَاَنْصَرَفْنَا مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ رَجَعْنَا إِلَيْهِ فَعَرَفَ ذَلِكَ فِينَا فَقَالَ: مَا شَأْنُكُمْ؟ قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، ذَكَرْتَ الدَّجَالَ الْغَدَاةَ فَخَفَضْتَ فِيهِ وَرَفَعْتَ حَتَّى ظَنَّنَاهُ فِي طَائِفَةِ النَّحْلِ قَالَ: غَيْرُ الدَّجَالِ أَخَوْفُ لِي عَلَيْكُمْ، إِنْ يَخْرُجُ وَأَنَا فِيكُمْ فَأَنَا حَاجِبُهُ دُونَكُمْ، وَإِنْ يَخْرُجُ وَلَسْتُ فِيكُمْ فَأَمْرُو حَاجِبِ نَفْسِهِ وَاللَّهُ خَلِيفَتِي عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ، إِنَّهُ شَابٌّ قَطَطٌ عَيْنُهُ طَائِفَةٌ شَبِيبَةٌ بِعَبْدِ الْعُزَّى بْنِ قَطَنِ، فَمَنْ رَأَاهُ مِنْكُمْ فَلْيَقْرَأْ فَوَائِحَ سُورَةِ أَصْحَابِ الْكَهْفِ قَالَ: يَخْرُجُ مَا بَيْنَ الشَّامِ وَالْعِراقِ، فَعَاثَ يَمِينًا وَشِمَالًا، يَا عِبَادَ اللَّهِ اثْبُتُوا، قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا لُبُّهُ فِي الْأَرْضِ؟ قَالَ: أَرْبَعِينَ يَوْمًا، يَوْمَ كَسَنَةٍ، وَيَوْمَ كَشْهَرٍ، وَيَوْمَ كَجُمُعَةٍ وَسَائِرُ أَيَّامِهِ كَأَيَّامِكُمْ، قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ الْيَوْمَ الَّذِي كَالسَّنَةِ أَتَكْفِينَا فِيهِ صَلَاةَ يَوْمٍ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ

اَقْدُرُوا لَهُ، قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَمَا سُرْعَتُهُ فِي الْأَرْضِ؟ قَالَ: كَالْعَيْثِ اسْتَدْبَرْتَهُ
الرِّيحُ فَيَأْتِي الْقَوْمَ فَيَدْعُوهُمْ فَيَكْذِبُونَهُ وَيَرُدُّونَ عَلَيْهِ قَوْلَهُ فَيَنْصَرِفُ عَنْهُمْ فَتَتَّبِعُهُ أَمْوَالُهُمْ
وَيُضْضِحُونَ لَيْسَ بِأَيْدِيهِمْ شَيْءٌ، ثُمَّ يَأْتِي الْقَوْمَ فَيَدْعُوهُمْ فَيَسْتَجِيبُونَ لَهُ وَيُصَدِّقُونَهُ فَيَأْمُرُ
السَّمَاءَ أَنْ تُمْطِرَ فْتُمْطِرُ، وَيَأْمُرُ الْأَرْضَ أَنْ تُنْبِتَ فْتُنْبِتُ، فَتَرْوِحُ عَلَيْهِمْ سَارِحَتَهُمْ
كَأَطْوَلِ مَا كَانَتْ دُرًّا وَأَمْدِهِ خَوَاصِرُ وَأَذْرِهِ ضُرُوعًا، قَالَ: ثُمَّ يَأْتِي الْحَرَّةَ فَيَقُولُ لَهَا:
أَخْرِجِي كُنُوزَكَ فَيَنْصَرِفُ مِنْهَا فَيَتَّبِعُهُ كَيْعَاسِيبِ النَّخْلِ، ثُمَّ يَدْعُو رَجُلًا شَابًّا مُمْتَلِكًا
شَبَابًا فَيَضْرِبُهُ بِالسَّيْفِ فَيَقْطَعُهُ جِزْلَتَيْنِ ثُمَّ يَدْعُوهُ فَيُقْبِلُ يَتَهَلَّلُ وَجْهُهُ يَضْحَكُ، فَبَيْنَمَا
هُوَ كَذَلِكَ إِذْ هَبَطَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بِشَرْقِي دِمَشْقَ عِنْدَ الْمَنَارَةِ الْبَيْضَاءِ بَيْنَ مَهْرُودَتَيْنِ
وَاضِعًا يَدَيْهِ عَلَى أَجْنِحَةِ مَلَكَيْنِ إِذَا طَاطَأَ رَأْسُهُ فَطَرَ، وَإِذَا رَفَعَهُ تَحَدَّرَ مِنْهُ جُمَانٌ
كَاللُّؤْلُؤِ، قَالَ: وَلَا يَجِدُ رِيحَ نَفْسِهِ، يَعْنِي أَحَدًا، إِلَّا مَاتَ وَرِيحُ نَفْسِهِ مُنْتَهَى بَصَرِهِ،
قَالَ: فَيَطْلُبُهُ حَتَّى يُدْرِكَهُ يَبَابٍ لَدَى فَيَقْتُلُهُ، قَالَ: فَيَلْبِثُ كَذَلِكَ مَا شَاءَ اللَّهُ، قَالَ: ثُمَّ
يُوجِي اللَّهُ إِلَيْهِ أَنْ حَوَرَ عِبَادِي إِلَى الطُّورِ فَإِنِّي قَدْ أَنْزَلْتُ عِبَادًا لِي لَا يَدَانِ لِأَحَدٍ
بِقَتَالِهِمْ، قَالَ: وَبَيَعْتُ اللَّهُ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ وَهُمْ كَمَا قَالَ اللَّهُ: (وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ
يَنْسِلُونَ) قَالَ: فَيَمُرُّ أَوَّلُهُمْ بِبُحَيْرَةِ الطَّبْرِيةِ فَيَشْرَبُ مَا فِيهَا ثُمَّ يَمُرُّ بِهَا آخِرُهُمْ فَيَقُولُونَ:
لَقَدْ كَانَ بِهَذِهِ مَرَّةً مَاءٌ، ثُمَّ يَسِيرُونَ حَتَّى يَنْتَهُوا إِلَى جَبَلٍ بَيْنَ الْمَقْدِسِ فَيَقُولُونَ: لَقَدْ
قَتَلْنَا مَنْ فِي الْأَرْضِ، فَهَلُمَّ فَلْنَقْتُلْ مَنْ فِي السَّمَاءِ، فَيَرْمُونَ بِنُشَائِهِمْ إِلَى السَّمَاءِ فَيَرُدُّ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ نُشَائَهُمْ مُحْمَرًّا دَمًا، وَيُحَاصِرُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَأَصْحَابُهُ حَتَّى يَكُونَ رَأْسُ الثَّوْرِ
يَوْمَئِذٍ خَيْرًا لِأَحَدِهِمْ مِنْ مِائَةِ دِينَارٍ لِأَحَدِكُمْ الْيَوْمَ، فَيَرْغَبُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ إِلَى اللَّهِ
وَأَصْحَابُهُ، فَيُرْسِلُ اللَّهُ عَلَيْهِمُ النَّعْفَ فِي رِقَائِهِمْ فَيُضْضِحُونَ فَرَسِي مَوْتَى كَمَوْتِ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ، وَيَهْبِطُ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ فَلَا يَجِدُ مَوْضِعَ شِبْرِ إِلَّا وَقَدْ مَلَأَتْهُ زَهْمُهُمْ وَتَنَنَّهُمْ
وَدِمَاؤُهُمْ، فَيَرْغَبُ عِيسَى إِلَى اللَّهِ وَأَصْحَابُهُ، فَيُرْسِلُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ طَيْرًا كَأَعْنَاقِ الْبُحْتِ،
فَتَحْمِلُهُمْ فَتَطْرَحُهُمْ بِالْمَهْبِلِ وَيَسْتَوْفِدُ الْمُسْلِمُونَ مِنْ قِسِيَّتِهِمْ وَنُشَائِهِمْ وَجَعَائِهِمْ سَبْعَ

سین، وَیُرْسِلُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَطَرًا لَا يَبْكُ مِنْهُ بَنَتْ وَبَرٍ وَلَا مَدَرٍ، فَيَغْشِي الْأَرْضَ فَيَبْرِكُهَا
كَالرِّقْمَةِ قَالَ: ثُمَّ يُقَالُ لِلْأَرْضِ أَخْرِجِي ثَمَرَتَكَ وَرُدِّي بَرَكَتَكَ فَيَوْمُئِذٍ تَأْكُلُ الْعِصَابَةُ
الرُّمَّانَةَ، وَيَسْتَظِلُّونَ بِقُحْفِهَا وَيُبَارِكُ فِي الرِّسْلِ حَتَّى إِنَّ الْفَيْئَامَ مِنَ النَّاسِ لَيَكْتَفُونَ
بِالْفُحَّةِ مِنَ الْإِبِلِ، وَإِنَّ الْقَبِيلَةَ لَيَكْتَفُونَ بِالْفُحَّةِ مِنَ الْبَقَرِ، وَإِنَّ الْفَحْدَ لَيَكْتَفُونَ
بِالْفُحَّةِ مِنَ الْغَنَمِ فَيُبْنِمَا هُم كَذَلِكَ إِذْ بَعَثَ اللَّهُ رِجَالًا فَقَبَضَتْ رُوحَ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَبَقِيَ
سَائِرُ النَّاسِ يَتَهَارَجُونَ كَمَا تَتَهَارَجُ الْحُمُرُ فَعَلَيْهِمْ تَقُومُ السَّاعَةُ.
هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ
جَابِرٍ.

واته: له نه‌واسی کوری سه‌معانی کیلابیه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که
فه‌رموویه‌تی: سه‌ر له به‌یانیه‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌دوور و
دریژی باسی فیتنه و نازاوه‌ی ده‌جالی بۆ کردین، ده‌نگی نزم ده‌کرده‌وه و ده‌نگی
به‌رزده‌کرده‌وه به‌شیویه‌ه و‌امان ده‌زانی شه‌وه‌تا له‌ناو دارخورماکانی مه‌دینه‌دا،
فه‌رمووی: له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا صلی الله علیه وسلم هه‌ستاین و بلاوه‌مان
لی کرد، له‌پاشدا گه‌راپنه‌وه بۆ خزمه‌تی، شوینه‌واری ترسان له ده‌جالی
به‌روخسارمانه‌وه دی، فه‌رمووی: (چیتانه؟) وتی: وتمان: دویخی به‌شیویه‌ه باسی
ده‌جالت بۆ کردین، ده‌نگت نزم ده‌کرده‌وه و ده‌نگت به‌رزده‌کرده‌وه و‌امان ده‌زانی
له‌ناو دارخورماکانی مه‌دینه‌دایه، فه‌رمووی: (من له‌شتی تر ده‌ترسم غه‌یری ده‌جال
که زیانی هه‌بی بۆتان، نه‌گه‌ر بیتو من له‌ناوتاندا بم خۆم به‌ به‌لگه‌وه به‌ره‌نگاری
ده‌به‌وه له جیاتی ئیوه، نه‌گه‌ر منیش له‌ناوتاندا نه‌بووم شه‌وه هه‌رکه‌سه بۆ خۆی
ده‌بی به‌ به‌لگه‌وه رووبه‌رووی بیته‌وه و گه‌توگۆی له‌گه‌ل بکات و سه‌رکه‌وی، خوای
گه‌وره دۆست و پارێزه‌ری هه‌موو موسولمانیکه، گه‌نجیکی موو کرژی سه‌ر
ئالۆسکاوییه، چاویکی تروسکه ناکات، شیوه‌ی له (عبد العزی‌ی کوری (قطن)

دەچی، ھەركەس لەنیۆھ بینی و گەیشت بە دەجال با سەرەتای سورەتی (كەھف) بخوێنی ئەو دەبیته ھۆی سەلامەتی و دەبیاریزی لە فیتنە (دەجال).

فەرمووی: (لەنیوان شام و عێراق دەرەكەوێت، بەراست بە چەپدا خراپەکاری و ناژاوە و فیتنە بەرپا دەكات، ئەو بەندەکانی خوا خۆراگربن)، وتی: وتان: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، چەنی دەمییتەوێ لەسەر زەویدا؟ فەرمووی: (چل رۆژ، رۆژێك وەك سالتیک و، رۆژێك وەك مانگیك و، رۆژێك وەك ھەفتەیک، رۆژەکانی تریشی ئاسایی وەك رۆژەکانی ئیوہ). وتی: وتان: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، ئەو رۆژە وەك سالتیکە ئایا نوێژی یەك رۆژی تیدا بەسە؟ فەرمووی: (نەخیر بە مەزەندە بۆی دیاری بکەن، ھەموو بیست و چوار سەعاتی پێنج نوێژی تیدا بکەن). وتان: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم خیرایی رۆشتنی چۆنە لەسەر زەویدا؟ فەرمووی: (زۆر خیرایە وەك بارانی دەم با وایە، دەجال دەچیتە سەر ھەندی قەوم و تیرە بانگیان دەكات و دەلی من خوام ئەوانیش برۆی پێ ناھێنن و بەرپەرچی دەدەنەو و بەگوێی ناکەن، ئەویش بەجیان دەھێلێ، لەپاش ئەو دەكەونە قات و قری و گرانیەکی واوہ رۆژیان لی دەبیتهوہ ھیچیان بەدەستەوہ نامیێ، فەرمان دەكات بە ئاسمان باران دەبارینی، فەرمان دەكات بە زەوی شینایی دەروینی، جا وشتەر و مالاتیان ئەوئەندە تیر و تەسەل و قەلەو دەبن و شیریان زۆر دەبیێت لەبەر زۆری لەوہ). دەجال دەچیتە سەر ھەندی قەوم و تیرە بانگیان دەكات و دەلی من خوام ئەوانیش برۆی پێ دەھێنن و بەگوێی دەکەن، فەرمان دەكات بە ئاسمان باران دەبارینی، فەرمان دەكات بە زەوی شینایی دەروینی، جا وشتەر و مالاتیان ئەوئەندە تیر و تەسەل و قەلەو دەبن و شیریان زۆر دەبیێت لەبەر زۆری لەوہ).

فەرمووی: (دەجال دەدات بەلای وێرانەیکدا رادەبووری، پێی دەلی: ئەو

که لاره کۆن گه نجینه کهت ده رکه دهروه شهویش به گوئی ده کات، نیت هرچی غه زنه ی ناو شه که لاره یه وه ک پوره ی ههنگ چۆن شوینی شاکه یان ده کهون نهوانیش ناوه ها شوینی ده جال ده کهون، له پاشدا کورپکی گهنج که له هه ره تی لاویدایه ده جال بانگی ده کات و داوای لی ده کات باوه ری پی بهی نی به لام شه به درۆی ده خاته وه و باوه ری پی ناهینی، به شمشیر لی ده دات و ده ی کات به دوو که رته وه، جا بانگی ده کاته وه لاره که زیندوو ده بیته وه و به روویه کی گهش و دم به زه رده خه نه وه دیته وه بۆ لای، جا ده جال خه ریکی کاری خۆیه تی عیسی کوری مه ریهم له رۆژه لاتنی دیمه شق له لای مناره سپیه که داده به زیت دوو ده ست جلی له به ردایه به وهرس و به زه عفهران رهنگ کراون، هه ردوو له پی خۆی له سه ر بالی دوو مه لانیکه داناه، نه وه نده پاک و خاوی نه نه لیتی تازه له گه رماو خۆی شتوه و هاتۆته ده روه که سه ر داده نه وینی ناوی لی ده تکی، کاتی که سه ری به رزده کاته وه وه ک گۆی مرواری ناره ق له پرووی هه لده نی شی).

فه رمووی: (هه ر کافر ی بۆنی هه ناسه ی عیسا بکات خیرا ده مریت، له کاتی که دا که بۆنی هه تا چاو بر بکات ده روات). فه رمووی: عیسا داوی ده جال ده که ویت هه تا له (باب لَد) پینی ده گات و ده ی کوژیت). فه رمووی: (نه وه نده ی خوا بیه وی ده مینیتته وه)، فه رمووی: (له پاشدا خوا ی گه وره نیگای بۆ ده نیری به نده کانم ده رکه و بیانگه یه نه کتوی (طور)، چونکه بیگومان هه ندی له به نده کانم به ره لا کردوه که س ده ره قه تیان نایه). فه رمووی: (نینجا خوا ی گه وره یه توج و مه توج به ره لا ده کات، نیت له هه موو به رزاییه که وه به ته کان دین و جمه یان دیت، هه روه ک خوا ی گه وره ده فه رموویت: (وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَذَبٍ يَنْسِلُونَ)). فه رمووی: (که سه ره تیان ده گاته ده ریای ته به ریبه هه موو ناوه که ی ده خۆنه وه و چۆری لی ده برن، نه وانه ی دواوه که دین ده لێن: جاری له جاران له م شوینه دا ناو هه بووه، له پاشدا ده پۆن

هەتا دەگەنە (بیت المقدس) دەلێن: ئەوێ لەسەر زەویدا بوو کوشتمان، وەرن با برۆین ئەوانەش بکوژین کە لە ئاسمانن، سەری تیرەکانیان هەڵدەدەن بۆ ئاسمان، خوای گەورە سەری رمەکانیان بە خوین سور دەکات و بۆیان دەگەڕێنێتەو، گەمارۆی عیسا و ھاوەلانی دەدەن بە شێوەیە سەرەگایە لەوڕۆژدا بۆ یەکێ لەوان چاکترە لەسەد دینار بۆ یەکێ لەئێوە لە ئەمڕۆدا). فەرمووی: (عیسای کوپی مەریەم و ھاوەلانی بەکۆڵ لەخوای گەورە دەپارێنەو لەناویان بەری و رزگاریان بکات لەدەستیان).

فەرمووی: (جا خوای گەورە کرمێکیان بۆ دەنێری دەداتە ملیان بەیە کجار هەرھەموویان لەناودەچن وەک چۆن یەک کەس لەناو دەچیت). فەرمووی: (جا عیسای کوپی مەریەم و ھاوەلانی لە کتوی (طور) دینەخوارەو ئەوەندە بستی خاک نەماو پێس نەبووبی بە خوین و گوشتی ئەوان دەبینن بۆگەنی پێسی جەستە ئەوان سەرزەوی گرتۆتەو). فەرمووی: (عیسای کوپی مەریەم و ھاوەلانی بەکۆڵ لەخوای گەورە دەپارێنەو رزگاریان بکات لەو بۆگەنە). فەرمووی: (جا خوای گەورە بەئەدیەکی گەورەیان بۆ دەنێری وەک گەردنی وشتی مل درێژ کەلاکەکانیان هەڵدەگرن و لەدوور فریایان دەدەنە شوێنێکی زۆر قۆڵی زەوی، موسوڵمانان ھەوت سال بە تیر و کەوان و کەرەستە جەنگیەکانی ئەوان ئاگر دەکەنەو و دەیانسوێنن).

فەرمووی: (جا خوای گەورە بارانیکی رەھمەت دەبارێنی و ھەموو خانوبەرەو رەشمالەکان دەگرتەو و سەرزەوی وەک ئاویەنی ساف پاک پاک دەکاتەو). فەرمووی: (لەپاشدا بە زەوی دەوتریت: بێرەو بەر و دەستبکەرەو بە پیت و فەر خستەو و بەروبووم پیشکەشی مەرقەکان بکە، وای لی دی کۆمەلی لەیەک ھەنار تێردەخۆن و لەسێبەری قاوغەکیا دادەنیشن و دەحەسێنەو، ئازەلە شیردەرەکان

وهها پیت و بهره که تیان تی ده که وی شیر و شتر یکی تازه زاو بهشی کومه لی خه لکی زور ده کات، ژه کی مانگایه کی تازه زاو بهشی هوزی ده کات، فرزی ژه می مه ری یان بزنیکی دۆشه نی بهشی تیره یه ده کات، نیت بهو شیوه یه لهو خیر و خۆشیه دا ده میننه وه له کاتی کدا له سه ره وه حاله ته ن، خوی گه وره بایه کی خوش هه لده کات رۆحی هه رچی باوه رداره ده کیشی، خه لکه خراپ و گه نده له کان ده میننه وه وه که رکهل و دێله به باو سواری یه کتر ده بن و له یه کتر ده په رن، نیت به سه ره نه واندا قیامه ت هه لئه سی).

نه وه ی هاتووه ده رباره ی سیفه تی ده جال

٦٠ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ الدَّجَالِ

٢٢٤١ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الصَّنْعَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ الدَّجَالِ، فَقَالَ: أَلَا إِنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرَ أَلَا وَإِنَّهُ أَعْوَرُ عَيْنُهُ الْيُمْنَى كَأَنَّهَا عِنَبَةٌ طَافِيَةٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدٍ، وَحَدِثَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَسْمَاءَ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَأَبِي بَكْرَةَ، وَعَائِشَةَ، وَأَنْسٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَالْقَلْتَانِ بْنِ عَاصِمٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ.

واته: له ئیبنو عومه رهوه رهزای خویان لی بی ده گێر نه وه، که ده رباره ی سیفه تی ده جال له پیغه مبهریان صلی الله علیه وسلم پرسى؟ فه رموی: (هۆشیارین په ره ره دگارتان کویر نییه، ناگادار بن ده جال چاویکی کویره چاری راستی وه که ده نکه تری ده ره یۆقیوه رووناکی تیدا نه ماوه).

نهوهی هاتووه ده‌بارهی ناچیتته شاری مه‌دینه‌وه

٦١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الدَّجَالِ لَا يَدْخُلُ الْمَدِينَةَ

٢٢٤٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْخَزَائِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَأْتِي الدَّجَالُ الْمَدِينَةَ فَيَجِدُ الْمَلَائِكَةَ يَحْرُسُونَهَا فَلَا يَدْخُلُهَا الطَّاعُونَ وَلَا الدَّجَالُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَقَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ، وَأَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، وَسُمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ، وَمُحَجَّجٍ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌ه‌سی کوری مالیکه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (ده‌جال دی ده‌یه‌ویت بچیتته ناو شاری مه‌دینه‌وه به‌لام مه‌لانیکه پاسه‌وانی ده‌که‌ن نیتر ناتوانی بچیتته ناویه‌وه، به ویستی خوای گه‌وره ده‌جال و نه‌خۆشی تاعون ناچنه شاری مه‌دینه).

٢٢٤٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْإِيمَانُ بَيِّمَانٌ، وَالْكَفْرُ مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ، وَالسَّكِينَةُ لِأَهْلِ الْعَنَمِ، وَالْفَخْرُ وَالرِّيَاءُ فِي الْقَدَّادِينَ أَهْلُ الْحَيْلِ وَأَهْلُ الْوَبَرِ، يَأْتِي الْمَسِيحُ إِذَا جَاءَ دُبُرُ أَحَدٍ صَرَفَتِ الْمَلَائِكَةُ وَجْهَهُ قِبَلَ الشَّامِ وَهُنَالِكَ يَهْلِكُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (یه‌مه‌ن سه‌رچاوه‌ی ئیمان و باوه‌ره، سه‌رچاوه‌ی کوفر و بی باوه‌ری له‌لای رۆژه‌لاته‌ویه‌یه، هیتنی و نارامی پیشه‌ی خاوه‌ن مه‌ر و مالا‌ته، شانازیکردن و روپامایی پیشه‌ی ده‌نگ زله‌کانه

نهوانه‌ی هات و هاوار ده‌که‌ن خاوه‌ن ته‌سپ و گه‌له و شتر و خاوه‌ن ره‌شماله‌کانن، ده‌جال دیته پشت چپای نوحود مه‌لانیکه رووی وهرده‌چه‌رخینن به‌ره‌و شام، له‌و‌ی سه‌ری تیا‌ده‌چیت).

نه‌وه‌ی هاتووه ده‌بار‌ه‌ی کوشتی ده‌جال له‌لایه‌ن عیساوه

٦٢ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قَتْلِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ الدَّجَالِ

٢٢٤٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ سَمِعَ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ ثَعْلَبَةَ الْأَنْصَارِيِّ يُحَدِّثُ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ الْأَنْصَارِيِّ، مِنْ بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ يَقُولُ: سَمِعْتُ عَمِّي مُجَمِّعَ ابْنِ جَارِيَةَ الْأَنْصَارِيِّ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: يَقْتُلُ ابْنُ مَرْيَمَ الدَّجَالُ يَبَاقٍ لَدِي. وَفِي الْبَابِ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَنَافِعِ بْنِ عَثْبَةَ، وَأَبِي بَرْزَةَ، وَحُذَيْفَةَ بْنِ أَسِيدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَكَئِيسَانَ، وَعُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي أُمَامَةَ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو، وَسَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ، وَالتَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ، وَعَمْرُو بْنُ عَوْفٍ، وَحُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فرموو‌یت: (عیسای کو‌ری مه‌ریه‌م سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی د‌وای ده‌جال ده‌که‌و‌یت هه‌تا له (بَابِ لَدِ) پی‌ی ده‌گات و ده‌یک‌و‌زیت).

٢٢٤٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسًا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا وَقَدْ أَنْذَرَ أُمَّتَهُ الْأَعْوَرَ الْكَذَّابَ، إِلَّا إِنَّهُ أَعْوَرُ، وَإِنْ رَزَقْتُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرَ، مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ: كَافِرٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌سه‌سی کو‌ری مالی‌که‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گێ‌رنه‌وه، که فرموو‌یه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموو‌یه‌تی: (من هو‌شیارتان

ده که مهروه، سه رجهم پیغه مبهران گه له کانیان ناگادار کردۆتهوه له مه ترسی ده جالی کویری درۆزن، ناگاداربن ده جال کویره، بێگومان خوای گهوره بهو شیویه نیه، له نیتوان ههردوو چاوه کانیدا نوسراوه: کافر).

نهوهی هاتووه ده باره ی ئیبنو صه ییاد

٦٣ - بَابُ مَا جَاءَ فِي ذِكْرِ ابْنِ صَيَّادٍ

٢٢٤٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى، عَنِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: صَحِبَنِي ابْنُ صَائِدٍ إِذَا حُجَّاجًا وَإِنَّمَا مُعْتَمِرِينَ فَاَنْطَلَقَ النَّاسُ وَتَرَكْتُ أَنَا وَهُوَ، فَلَمَّا خَلَصْتُ بِهِ افشَعَرْتُ مِنْهُ وَاسْتَوْحَشْتُ مِنْهُ بِمَا يَقُولُ النَّاسُ فِيهِ، فَلَمَّا نَزَلْتُ قُلْتُ لَهُ: ضَعْ مَتَاعَكَ حَيْثُ تِلْكَ الشَّجَرَةُ، قَالَ: فَأَبْصَرَ غَنَمًا فَأَخَذَ الْقَدَحَ فَاَنْطَلَقَ فَاسْتَحْلَبَ، ثُمَّ أَتَانِي بِلَبَنٍ فَقَالَ لِي: يَا أَبَا سَعِيدٍ، اشْرَبْ، فَكَرِهْتُ أَنْ أَشْرَبَ مِنْ يَدِهِ شَيْئًا لِمَا يَقُولُ النَّاسُ فِيهِ، فَقُلْتُ لَهُ: هَذَا الْيَوْمَ يَوْمٌ صَائِفٌ وَإِنِّي أَكْرَهُ فِيهِ اللَّبَنَ، قَالَ لِي: يَا أَبَا سَعِيدٍ، هَمَمْتُ أَنْ آخُذَ حَبْلًا فَأَوْتِقَهُ إِلَى شَجَرَةٍ ثُمَّ أَحْتَبِقَ لِمَا يَقُولُ النَّاسُ لِي وَفِيَّ، أَرَأَيْتَ مَنْ خَفِيَ عَلَيْهِ حَدِيثِي فَلَنْ يَخْفَى عَلَيْكُمْ؟ أَلَسْتُمْ أَعْلَمَ النَّاسَ بِحَدِيثِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ؟ أَلَمْ يَقُلْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهُ كَافِرٌ وَأَنَا مُسْلِمٌ؟ أَلَمْ يَقُلْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهُ عَقِيمٌ لَا يُولِدُ لَهُ وَقَدْ خَلَفْتُ وَلَدِي بِالْمَدِينَةِ؟ أَلَمْ يَقُلْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَحِلُّ لَهُ مَكَّةُ وَالْمَدِينَةُ؟ أَلَسْتُ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ وَهُوَ ذَا أَنْطَلِقُ مَعَكَ إِلَى مَكَّةَ، فَوَاللَّهِ مَا زَالَ يَجِيءُ بِهَذَا حَتَّى قُلْتُ فَلَعَلَّهُ مَكْذُوبٌ عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: يَا أَبَا سَعِيدٍ، وَاللَّهِ لَأُخْبِرَنَّكَ خَبْرًا حَقًّا، وَاللَّهِ إِنِّي لَأَعْرِفُهُ وَأَعْرِفُ وَالِدَهُ وَأَعْرِفُ أَيْنَ هُوَ السَّاعَةُ مِنَ الْأَرْضِ، فَقُلْتُ: تَبًّا لَكَ سَائِرَ الْيَوْمِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نهبو سه عیدهوه ره زای خوای لی بی ده گێڕنهوه، که فهرموویهتی: جاری له مه دینهوه ده رچوین بۆ مه کهه بۆ چه ج یان بۆ عومره ئیبنو صانیدمان له گه

بوو، لە قۆناغی لاماندا خەڵکە کە ھەریە کە چوون بە لایە کدا من و ئیبنو صائید پێکەوہ ماینەوہ، کاتێ کە خۆم بە تەنیا لە گەڵی بووم ترس و سامێکی زۆرم لێ نیشتم، بە ھۆی ئەوہوہ کە خەڵک لە بارە یەوہ دەوان، کاتێ کە دا بەزی پێم وت: ئەوہ بۆ کە لویە لە کە تەختەدا دانانییت، ئەویش لەوی داینا، فەرمووی: رانە مەپێکی دی چوو جامی شیرێ بۆ ھینام، پێی وتم: ئەی ئەبا سەعید بھۆرەوہ، منیش پێم خۆش نەبوو شتی دەستی ئەو بھۆمەوہ بە ھۆی ئەوہوہ کە خەڵک لە بارە یەوہ دەوان، بۆیە وتم: ئەمڕۆ روژیکی زۆر گەرمە، شیریش گەرمە ناخۆمەوہ، پێی وتم: ئەی ئەبا سەعید خەریکە لە داخی قسەو قسەلۆکی خەڵک پەتیی ھەلخەم لەو دارەو خۆمی پێی بھکێتم، ئەی ئەبا سەعید ھەموو کەسی فەرماشتی پێغەمبەری صلی اللہ علیہ وسلم لێ ون بێ، ئێوہ لیتان ون نابێ؟ ئێوہ زانترین کەس نین بە فەرموودە ی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، ئەی کۆمەڵی ئەنصار، ئایا پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نەیفەرموو: (دەجال کافرە)، خۆ من موسوڵمانم، مەگەر نەیفەرموو: (دەجال نەزۆکە و مندالی نابێ)، خۆ من مندالم ھەبە و لە مەدینە بە جیم ھێشتوون، مەگەر نەیفەرموو: (دەجال بۆی نیە بچیتە مەککە و مەدینەوہ و ناچیتە ناویانەوہ)، مەگەر من خەڵکی مەدینە نیم ئەوہتا لە مەدینەوہ ھاتووم لە گەڵ تۆ بچم بۆ مەککە؟ سویند بە (اللہ)، ئەوہندە سکالای خۆی کرد ھەتا وتم: لەوانە یە لە بارە یەوہ درۆبکەن، لە پاشدا وتی: ئەی ئەبا سەعید، سویند بە (اللہ)، ھەواییکی راست پێی رادەگەییەنم، سویند بە (اللہ)، من دەیناسم، باوکیشی دەناسم و دەزانم ئێستا لە کوێیە، وتم: دەی ھەموو روژە کە و لە مڕۆ بەدواوہ لە ناوچیت و ببی بە پەندی زەمانە - تۆ چۆن بانگەشە ی عیلمی غەیب دەکەیت -.

٢٢٤٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى، عَنِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: لَقِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ابْنَ صَائِدٍ فِي

بَعْضِ طُرُقِ الْمَدِينَةِ فَاحْتَبَسَهُ وَهُوَ غُلَامٌ يَهُودِيٌّ وَلَهُ ذُوَابَةٌ وَمَعَهُ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَشْهَدُ أِنِّي رَسُولُ اللَّهِ؟ فَقَالَ: أَتَشْهَدُ أَنْتُ أِنِّي رَسُولُ اللَّهِ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: آمَنْتُ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا تَرَى؟ قَالَ: أَرَى عَرْشًا فَوْقَ الْمَاءِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَرَى عَرْشَ إِبْلِيسَ فَوْقَ الْبَحْرِ، قَالَ: فَمَا تَرَى؟ قَالَ: أَرَى صَادِقًا وَكَاذِبَيْنِ أَوْ صَادِقَيْنِ وَكَاذِبًا، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَيْسَ عَلَيْهِ فِدَعَاؤُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي ذَرٍّ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَجَابِرٍ، وَخَفْصَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نهبو سه عیده وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: جاری پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم پیشه وایان نهبو به کر و عومهری له گهل بوو له سه ر ریی مه دینه ئیبنو صائیدی دی، رایگرت غولامیکی جوله که بوو پیشی سه ری مووی لولی زۆری پتوه بوو، فهرمووی: (شایه تی ده ده ی که من پیغه مبهری خوام صلى الله عليه وسلم؟) نه ویش وتی: نه ی تو شایه تی ده ده ی که من پیغه مبهری خوام؟ پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووی: (باوه ږم هیه به خوا و به مه لایکه کانی و به کتیبه کانی و به پیغه مبه رانی و به رۆژی دوا یی). پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم فهرمووی: (چی ده بین ی؟) وتی: ده بینم عه رش له سه ر ناوه، پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم فهرمووی: (ده بین ی عه رشی شه یتان له سه ر ده ریایه ؟) فهرمووی: (چی ده بین ی؟) وتی: هه والێکی راست و دوو هه والی درۆم بۆ دی یان وتی: دوو هه والی راست و هه والێکی درۆم بۆ دی، پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم فهرمووی: (لێی تێک چووه). نیت رازی لی هیتا.

۲۲۴۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْجُمَحِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى

الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَمُكْتُ أَبُو الدَّجَالِ وَأُمُّهُ ثَلَاثِينَ عَامًا لَا يُولَدُ لَهُمَا وَلَدٌ ثُمَّ يُولَدُ هُمَا
عُلَامٌ أَغْوَرُ أَضْرُ شَيْءٍ وَأَقْلَهُ مَنْفَعَةٍ، تَنَامُ عَيْنَاهُ وَلَا يَنَامُ قَلْبُهُ، ثُمَّ نَعَتْ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبَوَيْهِ، فَقَالَ: أَبُوهُ طَوَّالٌ ضَرَبَ اللَّحْمَ كَأَنَّ أَنْفَهُ مِنْقَارٌ، وَأُمُّهُ
فِرْصَاخِيَّةٌ طَوِيلَةُ الثَّدْيَيْنِ فَقَالَ أَبُو بَكْرَةَ: فَسَمِعْنَا بِمَوْلُودٍ فِي الْيَهُودِ بِالْمَدِينَةِ فَذَهَبْتُ أَنَا
وَالزُّبَيْرُ بْنُ الْعَوَّامِ حَتَّى دَخَلْنَا عَلَى أَبَوَيْهِ، فَإِذَا نَعَتْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فِيهِمَا، فَقُلْنَا: هَلْ لَكُمَا وَلَدٌ؟ فَقَالَا: مَكُنَّا ثَلَاثِينَ عَامًا لَا يُولَدُ لَنَا وَلَدٌ، ثُمَّ وُلِدَ لَنَا
عُلَامٌ أَغْوَرُ أَضْرُ شَيْءٍ وَأَقْلَهُ مَنْفَعَةٍ، تَنَامُ عَيْنَاهُ وَلَا يَنَامُ قَلْبُهُ، قَالَ: فَخَرَجْنَا مِنْ عِنْدِهِمَا
فَإِذَا هُوَ مُنْجَدِلٌ فِي الشَّمْسِ فِي قَطِيفَةٍ لَهُ وَلَهُ هَمْهَمَةٌ، فَتَكَشَّفَ عَنْ رَأْسِهِ فَقَالَ: مَا
قُلْتُمَا؟ قُلْنَا: وَهَلْ سَمِعْتَ مَا قُلْنَا؟ قَالَ: نَعَمْ، تَنَامُ عَيْنَايَ وَلَا يَنَامُ قَلْبِي. هَذَا حَدِيثٌ
حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ.

واته: له (عبد الرحمن)ی کوری نه‌بو به‌کره‌وه، له باوکیه‌وه ره‌زای خوای لی‌بی
ده‌گی‌رنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی:
(باوک و دایکی ده‌جال سی سال ده‌میننه‌وه مندا‌لیان نابی، له‌پاشدا کورپ‌کیان
ده‌بی کویره، زیان به‌خشرین شته و سوودی زۆر که‌م ده‌بی، چاوه‌کانی ده‌خه‌ون به‌لام
دل‌ی ناخه‌وی). له‌پاشدا پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وه‌سفی باوک و
دایکی ده‌جالی بۆ کردین و فهرمووی: (باوکی بال‌ای زۆر به‌رز و گۆشتی که‌مه لوتی
وه‌ک ده‌نوکی بال‌داره‌و در‌یژه، دایکی نافرته‌تیکه مه‌مه‌که‌کانی زۆر در‌یژ و گه‌وره‌ن).
نه‌بو به‌کره فهرمووی: بیستمان جوله‌که‌یه له مه‌دینه له‌دایک بووه من و زو‌بیری
کوری عه‌وام رۆشتین هه‌تا گه‌یشتی‌نه لای دایک و باوکی، سه‌یره‌که‌ین پیغه‌مبه‌ری
خوا صلی الله علیه وسلم چۆن وه‌سفی کرد‌بوون ر‌یک به‌و شی‌وه‌یه‌ن، وت‌مان: کور‌تان
هه‌یه؟ وت‌یان: سی ساله مندا‌لمان نه‌بووه، ئیستا کورپ‌کمان بووه، کویره، زیان
به‌خشرین شته و سوودی زۆر که‌مه، چاوه‌کانی ده‌خه‌ون به‌لام دل‌ی ناخه‌وی، نه‌بو

به کره فهرمووی: لهوی له لای نهوان ده رچووین، غولامه که مان بینى پۆشاکینى قه یفه ی له بهردا بوو له بهر هه تاو راکشابوو پرخه ی ده هات، سه ری ده رخست و وتى: چیتان وت؟ وتان: گویت لى بوو وتان چى؟ وتى: به لى، چاوه کانم ده خهون به لام دلم ناخه وى.

٢٢٤٩ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ بِابْنِ صَيَّادٍ فِي نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فِيهِمْ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَهُوَ يَلْعَبُ مَعَ الْغِلْمَانِ عِنْدَ أُطَمِ بَنِي مَعَالَةَ وَهُوَ غُلَامٌ، فَلَمْ يَشْعُرْ حَتَّى ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ظَهْرَهُ بِيَدِهِ ثُمَّ قَالَ: أَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ؟ فَتَنَظَّرَ إِلَيْهِ ابْنُ صَيَّادٍ قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ الْأُمِّيِّينَ، ثُمَّ قَالَ ابْنُ صَيَّادٍ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتَشْهَدُ أَنَّتَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: آمَنْتُ بِاللَّهِ وَبِرُسُلِهِ ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا يَأْتِيكَ؟ قَالَ ابْنُ صَيَّادٍ: يَأْتِينِي صَادِقٌ وَكَاذِبٌ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: حُلِطَ عَلَيْكَ الْأَمْرُ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي حَبَأْتُ لَكَ حَيِّمًا وَحَبَأْتُ لَهُ (يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ) فَقَالَ ابْنُ صَيَّادٍ: هُوَ الدُّخَانُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: احْسَبْ أَلَنْ تَعْدُو قَدْرَكَ قَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، انْذَنْ لِي فَأَضْرِبْ عُنُقَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنْ يَكُ حَقًّا فَلَنْ تُسَلِّطَ عَلَيْهِ، وَإِنْ لَا يَكُنْهُ فَلَا خَيْرَ لَكَ فِي قَتْلِهِ قَالَ عَبْدُ الرَّزَّاقِ: يَغْنِي الدَّجَالُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومهروه ره زای خویان لى بى ده گێر نه وه، که وتویه تی: پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم له گه له هه ندی له هاوه لانی که پێشهوا عومه ری کوری (خطاب) یان له ناودا بوو دایان به لای ئیبنو صه ییادا له گه له دهسته یه له مندالان یاری ده کرد له قه لای هۆزی مه غاله - که هۆزی بوون له جوله که کان - ،

ئینو صه‌یاد نزیککی با‌لغ بوونی بوو، به خۆی نه‌زانی هه‌تا پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌پشته‌وه ده‌ستی کیشا به‌پشتی دا، له‌پاشدا فهرمووی: (ئایا شایه‌تی ده‌ده‌ی که من پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم؟) ئینو صه‌یاد سه‌یری کردو وتی: شایه‌تی ده‌ده‌م که تۆ پیغه‌مبه‌ری نه‌خوینسه‌واره‌کانی، له‌پاشدا ئینو صه‌یاد به پیغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم وت: ئایا تۆ شایه‌تی ده‌ده‌ی که من پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (باوه‌رم هه‌یه به خوا به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی). پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم پیتی فهرموو: (له هه‌والی غه‌یب چیت بۆ دێ؟) وتی: هه‌والی راست و هه‌والی درۆشم بۆ دێ. پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم پیتی فهرموو: (سه‌ریان لی‌شی‌واندویت). له‌پاشدا پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (من شتی‌کم بۆ تۆ گرتۆته د‌ل‌م بزانم تۆ ده‌یزانیت؟). که نه‌م نایه‌ته بوو: (يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ). سورة الدخان: ۱۰. واته: رۆژی ئاسمان دو‌که‌لی‌کی ئاشکرای لی‌ په‌یدا ده‌بی.

ئینو صانید وتی: نه‌وه دو‌خ‌خه، پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم پیتی فهرموو: (چغه! راده‌ت ناکه‌وێ پله‌و پایه‌ی خۆت - که کاهینییه - سه‌رکه‌ویت). پی‌شه‌وا عومه‌ر ره‌زای خوای لی‌ بی‌ فهرمووی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ری‌گه‌م بده با بده‌م له‌ ملی، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه‌گه‌ر ده‌ج‌جال بی‌ت نه‌وه تۆ ناتوانی بیکوژیت، نه‌گه‌ر نه‌ویش نه‌بی‌ت خیر له‌ کوشتنی دا نه‌ه).

٦٤ - بَابُ

٢٢٥٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي سُوَيْدٍ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا عَلَى الْأَرْضِ نَفْسٌ

مَنْقُوسَةً - يَغْنِي الْيَوْمَ - ثَائِي عَلَيْهَا مِائَةُ سَنَةٍ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَبُرَيْدَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هیچ نهفسی نییه نه مپژ له سهر زهوی دا بی له پاش سهد سالی تر بیتی).

۲۲۵۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَأَبِي بَكْرِ بْنِ سُلَيْمَانَ وَهُوَ ابْنُ أَبِي حَتْمَةَ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ لَيْلَةٍ صَلَاةَ الْعِشَاءِ فِي آخِرِ حَيَاتِهِ، فَلَمَّا سَلَّمَ قَالَ: أَرَأَيْتَكُمْ لَيْلَتَكُمْ هَذِهِ عَلَى رَأْسِ مِائَةِ سَنَةٍ مِنْهَا لَا يَبْقَى يَمَنٌ هُوَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَحَدٌ قَالَ ابْنُ عُمَرَ: فَوَيْلَ النَّاسِ فِي مَقَالَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تِلْكَ فِيمَا يَتَحَدَّثُونَ مِنْ هَذِهِ الْأَحَادِيثِ عَنْ مِائَةِ سَنَةٍ، وَإِنَّمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَبْقَى يَمَنٌ هُوَ الْيَوْمَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَحَدٌ، يُرِيدُ بِذَلِكَ أَنْ يَنْحَرِمَ ذَلِكَ الْقَرْنُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عومهره وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: شهویکیان پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له کۆتایی ژیا نیدا بهرنوژی نوژی عیشای به کۆمه ل بو کردین کاتی که سهلامی دایه وه ههستایه وه فهرمووی: (خۆ نهم شهواتان دهبین! ههر یه کی له ئیوه که نهم شهو لهم مرگه و ته دا نامادهیه سهد سالی تر کهستان نامیتی به سهر نهم زهویه وه هه مووتان دهمرن). نیبنو عومهر وتی: خه لکه که به هه له له فهرمایشه که ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم تیگه یشتن وا حالێ بوو بوون که فهرموویه تی سهد سالی تر قیامت بهرپاده بی، پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم مه بهستی نه وه بوو ته مه ن کورته، هیچ کهس له وانیه ی که نهم رۆژه له سهر زهوی ن له دوا ی سهد سالی تر کهسیان نامیتی.

دهرباره‌ی نه‌هی کردن له جنیودان به با

٦٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنْ سَبِّ الرِّيحِ

٢٢٥٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ حَبِيبٍ بْنِ الشَّهِيدِ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ ذَرٍّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبْنَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَسُبُّوا الرِّيحَ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ مَا تَكْرَهُونَ فَقُولُوا: اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ الرِّيحِ وَخَيْرِ مَا فِيهَا وَخَيْرِ مَا أَمَرْتَ بِهِ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ الرِّيحِ وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا أَمَرْتَ بِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ، وَأَنْسٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَجَابِرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئوبه‌ی کوری که‌عبه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (جنیو به با مه‌دهن، نه‌گهر له با شتیکتان دی به‌دل‌تان نه‌بوو بلین: خودایه! دوا‌ی خیری ئهم بایه‌ت لی ده‌که‌ین، وه خیری ئه‌وه‌ی له‌ناویدایه، وه خیری ئه‌وه‌ی که فهرمانی پی‌ کراوه و بۆی ناماده‌کراوه، خودایه! په‌نات پی‌ ده‌گرین له خراپه‌ی ئهم بایه، وه له خراپه‌ی ئه‌وه‌ی له‌ناویدایه، وه له خراپه‌ی ئه‌وه‌ی که فهرمانی پی‌ کراوه و بۆی ناماده‌کراوه).

٦٦ - بَابُ

٢٢٥٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ، أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَعِدَ الْمِنْبَرَ فَصَحَّحَكَ فَقَالَ: إِنَّ تَمِيمًا الدَّارِيَّ حَدَّثَنِي بِحَدِيثٍ فَمَرَّخْتُ بِهِ فَأَخْبَبْتُ أَنَّ

أَخَذْتُكُمْ، حَدَّثَنِي أَنَّ نَاسًا مِنْ أَهْلِ فَلَسْطِينَ رَكِبُوا سَفِينَةً فِي الْبَحْرِ فَجَالَتْ بِهِمْ حَتَّى قَدَفْتُهُمْ فِي جَزِيرَةٍ مِنْ جَزَائِرِ الْبَحْرِ، فَإِذَا هُمْ بِدَابَّةٍ لَبَّاسَةٍ نَاشِرَةٍ شَعْرَهَا، فَقَالُوا: مَا أَنْتَ؟ قَالَتْ: أَنَا الْجَسَّاسَةُ، قَالُوا: فَأَخْبِرِينَا، قَالَتْ: لَا أَخْبِرُكُمْ وَلَا أَسْتَحْذِرُكُمْ، وَلَكِنْ انْثُوا أَقْصَى الْقَرْيَةِ فَإِنَّ ثَمَّ مَنْ يُخْبِرُكُمْ وَيَسْتَحْذِرُكُمْ، فَأَتَيْنَا أَقْصَى الْقَرْيَةِ فَإِذَا رَجُلٌ مُوثَّقٌ بِسِلْسِلَةٍ، فَقَالَ: أَخْبِرُونِي عَنْ عَيْنٍ رُغْرَ؟ قُلْنَا: مَلَأَى تَدْفُقُ، قَالَ: أَخْبِرُونِي عَنْ الْبُحَيْرَةِ؟ قُلْنَا: مَلَأَى تَدْفُقُ، قَالَ: أَخْبِرُونِي عَنْ نَخْلٍ بَيْسَانَ الَّذِي بَيْنَ الْأَزْدَيْنِ وَفَلَسْطِينَ هَلْ أَطْعَمَ؟ قُلْنَا: نَعَمْ، قَالَ: أَخْبِرُونِي عَنِ النَّبِيِّ هَلْ بُعِثَ؟ قُلْنَا: نَعَمْ، قَالَ: أَخْبِرُونِي كَيْفَ النَّاسُ إِلَيْهِ؟ قُلْنَا سِرَاعٌ، قَالَ: فَتَزَى نَزْوَةً حَتَّى كَادَ، قُلْنَا: فَمَا أَنْتَ؟ قَالَ: أَنَا الدَّجَالُ، وَإِنَّهُ يَدْخُلُ الْأَمْصَارَ كُلَّهَا إِلَّا طَبِيبَةَ، وَطَبِيبَةَ الْمَدِينَةِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ قَتَادَةَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ وَقَدْ رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ.

واتە: لە (فاطمة)ی کچی قەيسەوہ رەزای خوای لى بى دەگيرنەوہ، کە فەرموویەتى: پیتەمبەرەوہ صلی اللہ علیہ وسلم چوہ سەر مینبەر پیتەمبەرەوہ فەرمووی: (بێگومان تەمیمی دارى فەرموودەیه کى بۆ گيرامەوہ دلم زۆر پیتی خۆش بوو، بۆیە حەز دەکەم بۆتانى باس بکەم: تەمیم بۆى باس کردم کە جارى چەند کەسى لە خەلکى فەلەستین سواری پاپۆرتکى گەورە دەبن لەدەریادا، شەپۆلى دەریا دەیانبات و دەیانپینى هەتا سەرەنجام لە دوورگەیه کدا پاپۆرە کە لەنگەر دەگریت، دەعبایە کى کولکنى توکنیان توش دەبیت مووہ کانى پەرش و بلاوبوون، دەلین: تۆ کیتیت؟ وتى: من جەساسەم، وتیان: هەوالمان پى رابگەيەنە، وتى: نە هەوالتان دەدەمى و نە لیتان دەپرسم، بەلام بڕۆن بۆ لای ئەو پیاوہ کە لەناو ئەو دیرەدایە، چونکە بەراستى ئەو زۆر تەمەرزۆی هەوالى ئیوہیە، ئەوانیش خیرا رۆشتین هەتا چوئە ناو دیرەکەوہ، لەوێ زەلامىکى زەبەلاحیان بینى هەرگیز مەروشى ئەوێندە زلیان نەدیوو، زۆر بە توندی کەلەپچە کرابوو، هەردوو دەستى کەلەپچە

کراپوون به ملیهوه، جا پرسپاری لی کردن دهربارهی باخه خورماکانی بهیسان که له نیتوان نهردهن و فلهستین دایه و، (عین زغر) که شوینیکه له شام روهکی کهمه، ههروه ها دهربارهی دهریای ته بهری و دهربارهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پرسپاری لی کردن، که تایا رهوانه کراوه یان نا، خه لک بهره و رووی ده چن؟ نهوانیش وه لامیان دایه وه به لی ناوه کهی هه لده قولی و زۆره به ناوه کهی خه لکه که کشتوکالی زۆری تیدا ده کهن و دارد ره ختی زۆریان لی رواندوه، پیغه مبهری خواش صلی الله علیه وسلم روانه کراوه و خه لکیش خیرا به ره رووی ده چن و موسه لمان ده بن، قه له مباریکی دا، وتمان، تو کیتی؟ وتی: بینگومان ده جال بوو، ده چیتته هه موو شوینیکه وه جگه له مه دینه.

٦٧ - بَاب

٢٢٥٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ جُنْدَبٍ، عَنْ حُذَيْفَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَنْبَغِي لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يُذِلَّ نَفْسَهُ قَالُوا: وَكَيْفَ يُذِلُّ نَفْسَهُ؟ قَالَ: يَتَعَرَّضُ مِنَ الْبَلَاءِ لِمَا لَا يُطِيقُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له (حذیفه) به ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (بو هیچ موسولمانی رهوا نییه خوی زه لیل بکات، وتیان: چۆن خوی زه لیل ده کات؟ فهرمووی: (خوی ده خاته ناو داوی به لایه که وه و به ره گهی ناگریت).

٦٨ - بَاب

٢٢٥٥ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَاتِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدُ الطَّوِيلُ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: انْصُرْ أَخَاكَ

سنن الترمذی بهرگی سنیهم - باسه‌کانی نازاوه له پیغه‌مبه‌روهه صلی الله علیه وسلم.

ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، نَصْرُهُ مَظْلُومًا فَكَيْفَ أَنْصُرُهُ ظَالِمًا؟ قَالَ: تَكْفُهُ عَنْ الظُّلْمِ، فَذَاكَ نَصْرُكَ إِيَّاهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌ه‌سی کوری مالی‌که‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (براکه‌ت سه‌رخه‌ نیتر سته‌مکاری یان سته‌م لی کراو). وتمان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم! سه‌رخستنی سته‌م لی کراو شتیکی ناشکرایه، نه‌ی سه‌رخستنی سته‌مکار چۆنه؟ فهرمووی: (ده‌ستی بگرن با سته‌م نه‌کات، نه‌وه سه‌رخستنیه‌تی).

٦٩ - بَابُ

٢٢٥٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي مُوسَى، عَنْ وَهَبِ بْنِ مُنَبِّهٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ سَكَنَ الْبَادِيَةَ جَفَا، وَمَنْ اتَّبَعَ الصَّيْدَ غَفَلَ، وَمَنْ أَتَى أَبْوَابَ السُّلْطَانِ افْتَنَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الثَّوْرِيِّ.

واته: له نیبنو‌عه‌باسه‌وه ره‌زای خوایان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نه‌وه‌ی له ده‌شتوده‌ر و چۆله‌وانی‌دا بژی نه‌زان و دل‌ره‌ق ده‌بی، نه‌وه‌ی شوین راو‌کردن بکه‌ویت غافل و بی ناگا ده‌بی له په‌رسته‌ه‌کان، نه‌وه په‌نا بیاته به‌ر مالی فهرمان‌په‌واو ده‌سه‌لاتداران تووشی به‌لاو فیتنه‌ ده‌بی).

٧٠ - بَابُ

٢٢٥٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ يُحَدِّثُ،

عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّكُمْ مَنْصُورُونَ وَمُصْبِيُونَ وَمَقْتُوحُونَ لَكُمْ، فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَلْيَتَّقِ اللَّهَ وَلْيَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَلْيَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مهسعوده وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: بو خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (بیگومان نیه سهرده که ون و غه نیمه تی زۆرتان بهرده که ویت و ولات و شوینی زۆر زرگارد که ون، ههر کهس له نیه که یشته نه و کاته با له خوا بترسیت و فهرمان بکات به چاکه و رینگری بکات له خراپه، ههر کهس به ناوی منه وه درۆ بکات با جینگه یه له ناو ناگردا بو خۆی دابنی).

٧١ - بَاب

٢٢٥٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ الْأَعْمَشِ، وَحَمَّادٍ، وَعَاصِمِ ابْنِ بَهْدَلَةَ، سَمِعُوا أَبَا وَائِلَ، عَنْ حُذَيْفَةَ قَالَ: قَالَ عُمَرُ: أَيْكُمْ يَحْفَظُ مَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْفِتْنَةِ؟ فَقَالَ حُذَيْفَةُ: أَنَا، قَالَ حُذَيْفَةُ: فِتْنَةُ الرَّجُلِ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ وَوَلَدِهِ وَجَارِهِ تُكْفِرُهَا الصَّلَاةُ وَالصَّوْمُ وَالصَّدَقَةُ وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ فَقَالَ عُمَرُ: لَسْتُ عَنْ هَذَا أَسْأَلُكَ، وَلَكِنْ عَنِ الْفِتْنَةِ الَّتِي تَمُوجُ كَمَوْجِ الْبَحْرِ؟ قَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، إِنَّ بَيْنَكَ وَبَيْنَهَا بَابٌ مُغْلَقٌ، قَالَ عُمَرُ: أَيْفُتَحُ أَمْ يُكْسَرُ؟ قَالَ: بَلْ يُكْسَرُ، قَالَ: إِذَا لَا يُغْلَقُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ قَالَ أَبُو وَائِلٍ فِي حَدِيثِ حَمَّادٍ: فَقُلْتُ لِمَسْرُوقٍ: سَلْ حُذَيْفَةَ عَنِ الْبَابِ، فَسَأَلَهُ فَقَالَ: عُمَرُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له (حذيفة) وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پێشهوا عومه رهزای خوای لی بی فهرمووی: کێ له نیه که وه ی له بهر کردووه که

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌بار‌ه‌ی فیتنه و ئاژاوه فهرموویه‌تی؟
(حذیفه) ره‌زای خوای لیّ بئی فهرمووی: فیتنه‌ی پیساو به‌رام‌به‌ر به‌ خانه‌واده و
که‌سوکار و منداله‌کانی و دراوسێکانی نوێژ و رۆژوو چاکه و خیرکردن و فرمان به
چاکه و ریتگری له خراپه ده‌بنه که‌فاره‌تیان و ده‌یانسرپه‌وه، پیشه‌وا عومهر ره‌زای
خوای لیّ بئی فهرمووی: له‌وباره‌وه پرسیمارت لیّ ناکه‌م، به‌لکو ده‌بار‌ه‌ی ئه‌و فیتنه و
ئاژاوه پرسیمارت لیّ ده‌که‌م وه‌ک هه‌لچون و شه‌پۆلی زۆر به‌هێزی ده‌ریاکان شه‌پۆل
ده‌دات، (حذیفه) ره‌زای خوای لیّ بئی فهرمووی: ئه‌ی نه‌میری باوه‌رداران نیوان و تو
ئه‌و فیتنه و ئاژاوه ده‌رگایه‌کی داخراوه تا تو ماویت هیچی لیّ نایه‌ته‌ده‌ره‌وه،
پیشه‌وا عومهر ره‌زای خوای لیّ بئی فهرمووی: تیک ده‌شکینری، (حذیفه)
فهرمووی: به‌لێ ده‌شکینری، فهرمووی: که‌واته تا رۆژی قیامت ئه‌و ده‌رگایه
داناخریته‌وه.

٧٢ - بَابُ

٢٢٥٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الهمداني قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ
الْوَهَّابِ، عَنْ مِسْعَرٍ، عَنْ أَبِي حَصِينٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عَاصِمِ الْعَدَوِيِّ، عَنْ كَعْبِ بْنِ
عُجْرَةَ قَالَ: خَرَجَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ تِسْعَةُ خُمْسَةٍ وَأَرْبَعَةٌ أَحَدُ
الْعَدَوِيِّينَ مِنَ الْعَرَبِ وَالْآخَرُ مِنَ الْعَجَمِ فَقَالَ: اسْمَعُوا، هَلْ سَمِعْتُمْ أَنَّهُ سَيَكُونُ بَعْدِي
أَمْرَاءُ؟ فَمَنْ دَخَلَ عَلَيْهِمْ فَصَدَّقَهُمْ بِكَذِبِهِمْ وَأَعَانَهُمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ فَلَيْسَ مِنِّي وَلَسْتُ
مِنْهُ وَلَيْسَ بِوَارِدٍ عَلَيَّ الْحَوْضِ، وَمَنْ لَمْ يَدْخُلْ عَلَيْهِمْ وَلَمْ يُعِنْهُمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَلَمْ
يُصَدِّقْهُمْ بِكَذِبِهِمْ فَهُوَ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُ وَهُوَ وَارِدٌ عَلَيَّ الْحَوْضِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ
غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ مِسْعَرٍ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ قَالَ هَارُونُ: فَحَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ
عَبْدِ الْوَهَّابِ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي حَصِينٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عَاصِمِ الْعَدَوِيِّ، عَنْ

كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوُهُ، قَالَ هَارُونُ: وَحَدَّثَنِي مُحَمَّدٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ زَيْدٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، وَلَيْسَ بِالنَّحَعِيِّ، عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ حَدِيثِ مُسْعَرٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ حُذَيْفَةَ.

واته: له که عبی کوری عوجره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هات بو لامان تیمه نو کهس بووین پینج عه ره ب و چوار عه جه م بووین، یان به پیچه وانوهه چوار عه ره ب و پینج عه جه م بووین، فرمووی: (گوی بگرن، نایا گویتان لویه له دوا ی من فرمانپه و کار به ده ستانی پهیدا ده بن، هه رکه سی بجی بو لایان درو یان به راست بزانی، یارمه تیان بدات له سه ر سته مکردن، نه وه له سه ر سوننه ت و رییازی من نه، منیش له سه ر رییازی نه و نیم، له پوژی قیامه تدا له سه ر هه وزی که وه سه ر پیشوازی لی ناکه م، وه هه رکه سی نه چی بو لایان درو یان به راست نه زانی، یارمه تیان نه دات له سه ر سته مکردن، نه وه له سه ر سوننه ت و رییازی منه، منیش له سه ر رییازی نه و م، له پوژی قیامه تدا له سه ر هه وزی که وه سه ر پیشوازی لی ده که م).

٧٣ - باب

٢٢٦٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُوسَى الْقَزَائِيُّ ابْنُ بَنِي السُّدِّيِّ الْكُوفِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ شَاكِرٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ زَمَانُ الصَّابِرِ فِيهِمْ عَلَى دِينِهِ كَالْقَابِضِ عَلَى الْجُمْرِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَعُمَرُ بْنُ شَاكِرٍ شَيْخٌ بَصْرِيٌّ قَدْ رَوَى عَنْهُ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که

فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (زه مانی دیته
پیشه وه نهو کهسه ی لهو سهرده مه دا نارام بگریت له سه ر دینه که ی و دینه که ی
بپاریزی وه نهو کهسه وایه پشکوی ناگر به دهسته وه بگری).

٧٤ - بَاب

٢٢٦١ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْكِنْدِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ
بْنُ حُبَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي مُوسَى بْنُ عُبَيْدَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ
عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا مَشَتْ أُمَّتِي بِالْمَطِيطِيَاءِ وَحَدَمَهَا
أَبْنَاءُ الْمُلُوكِ أَبْنَاءُ فَارِسَ وَالرُّومِ سَلَطَ شِرَارُهَا عَلَى خِيَارِهَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَقَدْ
رَوَاهُ أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيِّ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ
الْوَاسِطِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ
ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ وَلَا يُعْرَفُ لِحَدِيثِ أَبِي مُعَاوِيَةَ، عَنْ
يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَصْلًا، إِنَّمَا الْمَعْرُوفُ حَدِيثُ
مُوسَى بْنِ عُبَيْدَةَ، وَقَدْ رَوَى مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، مُرْسَلًا
وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له ئیبنو عومهروهه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:
پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کاتی نومه ته که م به
خویدانه وه ریگه یان کردوو له کاتی رۆشتندا دهستیان درێژ کردوو رایان وه شاندا، وه
نهوه ی پاشاکان و نهوه ی رۆم و فارس بوونه خزمه تکاریان نهوکاته پیاو خراپه کانیان
زال دهبن به سه ر پیاو چاکه کانیاندا).

٢٢٦٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدُ الطَّوِيلُ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ أَبِي بَكْرَةَ قَالَ: عَصَمَنِي اللَّهُ بِشَيْءٍ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا هَلَكَ كِسْرَى، قَالَ: مَنْ اسْتَخْلَفُوا؟ قَالُوا: ابْنَتُهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَمَرَهُمْ امْرَأَةٌ، قَالَ: فَلَمَّا قَدِمَتْ عَائِشَةُ يَغْيِي الْبَصْرَةَ ذَكَرْتُ قَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَصَمَنِي اللَّهُ بِهِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌بو به‌کره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەر‌موویه‌تی: خوای گه‌وره پاراستمی - له‌وه‌ی په‌یوه‌ندی بکه‌م به‌خاوه‌نی وشته‌که‌وه واته عایشه‌وه ره‌زای خوای لی بی بۆ‌جەنگی جە‌مه‌ل- به‌هۆی فەر‌مایشتیه‌که‌وه بوو که بیستبووم له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، کاتی کیسرا سه‌ری تیاچوو، فەر‌مووی: (کی بوو به‌جینشینی واته کی بوو به‌پاشای فارس؟). وتیان: کچه‌که‌ی، فەر‌مووی: (هه‌ر قه‌ومی نافرته‌ی بی به‌کاربه‌ده‌ست و فەر‌مان‌په‌وایان سه‌رکه‌وتوو نابین)، نه‌بو به‌کره‌وه ره‌زای خوای لی بی فەر‌مووی: کاتی عایشه‌وه ره‌زای خوای لی بی گه‌یشته‌شاری به‌سه‌ره فەر‌مایشتیه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بۆ‌گیرایه‌وه، خوای گه‌وره به‌هۆی نه‌و فەر‌مایشته‌وه پاراستمی له‌و‌جەنگه. □ کاتی که شیرویه‌ی کورپی کیسرا باوکی خۆی کوشت هه‌موو براکانی خۆشی کوشت بۆ نه‌وه‌ی که‌س مونا‌فسی نه‌بیته‌ و خۆی له‌جیتی باوکی حوکم بکات، شیرویه‌ش ده‌رمان‌خوارد‌کراو له‌پاش‌ش‌ه‌ش مانگ‌مرد، نیت‌ر بورانی کچی بوو به‌پاشای فارس - .

باب - ٧٦

٢٢٦٣ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَفَ عَلَى نَاسٍ جُلُوسٍ، فَقَالَ: أَلَا أُخِيرُكُمْ بِخَيْرِكُمْ مِنْ شَرِّكُمْ؟ قَالَ: فَسَكَتُوا، فَقَالَ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَقَالَ رَجُلٌ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَخِيرْنَا بِخَيْرِنَا مِنْ شَرِّنَا، قَالَ: خَيْرُكُمْ مَنْ يُرْجَى خَيْرُهُ وَيُؤْمَنُ شَرُّهُ، وَشَرُّكُمْ مَنْ لَا يُرْجَى خَيْرُهُ وَلَا يُؤْمَنُ شَرُّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: خه‌ل‌کانی دانیش‌تیبوون پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌سه‌ریان راوه‌ستا بوو فهرمووی: (نایا جیاوازی نیوان چاک‌ترینتان و خراب‌ترینتان پی رانه‌گیه‌نم؟) وتی: خه‌ل‌که‌که بیده‌نگ بوون، سی جار فهرمایشته‌که‌ی دووپات کرده‌وه، پیاوی وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، پیمان رابگیه‌نه‌ کی چاک‌ترینمانه و کیش خراب‌ترینمانه؟ فهرمووی: (چاک‌ترینتان نه‌و که‌سه‌یه نومی‌دی خیری لی بکریت واته چاک بی له‌گه‌ل خه‌ل‌ک و خه‌ل‌کیش له‌شه‌ر و خراپه‌ی پارێزراو بن، خراب‌ترینتان نه‌و که‌سه‌یه نومی‌دی خیری لی نه‌کریت و خه‌ل‌ک له‌شه‌ر و خراپه‌ی پارێزراو نه‌بن).

باب - ٧٧

٢٢٦٤ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي حُمَيْدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَلَا أُخِيرُكُمْ بِخَيْرِ أُمَرَائِكُمْ وَشَرَّارِهِمْ؟ خَيَاؤُهُمُ الَّذِينَ تُحِبُّونَهُمْ وَيُحِبُّونَكُمْ، وَتَدْعُونَ لَهُمْ وَيَدْعُونَ لَكُمْ، وَشَرَّارُ أُمَرَائِكُمُ الَّذِينَ تُبْغِضُونَهُمْ وَيُبْغِضُونَكُمْ، وَتَلْعَنُونَهُمْ وَتَلْعَنُونَكُمْ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي حُمَيْدٍ، وَمُحَمَّدٌ يُضَعَّفُ مِنْ قِبَلِ حَفْظِهِ.

واته: له پيشهوا عومهرهوه رهزای خوای لی بی ده گيرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (ثایا جیاوازی نیتوان چاکترینی فرمانره واکانتان و خراپترینی فرمانره واکانتان بی رانه گه یه نم؟ چاکترینیان نهوانه که ئیوه خوشتان دهوین و نهوانیش ئیوه دیان خوش دهویت، بویان دهپارینهوه و بۆتان دهپارینهوه، خراپترینیشیان نهوانه که ئیوه رقتان لییانه و نهوانیش رقیان لیتانه، نه فره تیان لی ده کهن و نهویش نه فره تتان لی ده کات).

٧٨ - باب

٢٢٦٥ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا هِشَامُ بْنُ حَسَّانَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ ضَبَّةَ بِنْتِ مِخْصَنٍ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّهُ سَيَكُونُ عَلَيْكُمْ أَيْمَةٌ تَعْرِفُونَ وَتُنَكِّرُونَ فَمَنْ أَنْكَرَ فَقَدْ بَرَأَ وَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ سَلِمَ وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ، فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا نُفَاتِلُهُمْ؟ قَالَ: لَا، مَا صَلَّوْا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نومو سه له مهی ژنی پیغه مبهروهه صلی الله علیه وسلم ده گيرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (له دواى من هه ندى کاربه دهست و پيشهوا پهيدا دهبن کارى چاک ده کهن و کارى خراپيش ده کهن، نهوهی بهرهلستى کاره خراپه کانیان بکات نهوه بهریه له تاوانه کانیان، نهوه که سهی به دل پیتی ناخوش بی و به شداریان نه کات نهوه سهلامه ته، نهوه که سهی رازی بی و شوینیان بکهوی نهوه تاوانبارهو شهریکی نهوانه، وترا: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم جهنگیان له دژ نه کهین؟ فرمووی: نا مادهم نویت ده کهن نه جهنگن له گه لیان).

۲۲۶۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدٍ الْأَشْقَرُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ مُحَمَّدٍ، وَهَاشِمُ بْنُ الْقَاسِمِ، قَالَا: حَدَّثَنَا صَالِحُ الْمُرِّي، عَنْ سَعِيدِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ أَبِي عَثْمَانَ التَّهْدِي، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا كَانَ أَمْرًاؤُكُمْ خِيَارَكُمْ، وَأَغْنِيَاؤُكُمْ سُمَحَاءَكُمْ، وَأُمُورُكُمْ شُورَى بَيْنَكُمْ فَظَهَرُ الْأَرْضِ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْ بَطْنِهَا، وَإِذَا كَانَ أَمْرًاؤُكُمْ شِرَارَكُمْ وَأَغْنِيَاؤُكُمْ مُخْلَاءَكُمْ، وَأُمُورُكُمْ إِلَى نِسَائِكُمْ فَبَطْنُ الْأَرْضِ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْ ظَهْرِهَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ صَالِحِ الْمُرِّي، وَصَالِحِ الْمُرِّي فِي حَدِيثِهِ غَرَائِبُ يَنْفَرِدُ بِهَا لَا يَتَابِعُ عَلَيْهَا، وَهُوَ رَجُلٌ صَالِحٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نه گهر فهرمانپه واکانتان له خواترس و چاکترین کهستان بوون، دهوله مهنده کانتان سهخی و به خشنده بوون، کاروباری نیوانتان به پرس و پا و بوو نهوه سهر زهوی باشته بۆتان له ژیر زهوی واته ژیانتان باشته له مردنتان، خو نه گهر فهرمانپه واکانتان خراپترین کهستان بوون، دهوله مهنده کانتان چروک و سهخی و به خشنده نه بوون، کاروباری نیوانتان به پرس و پای ژنه کانتان بوو نهوه ژیر زهوی باشته بۆتان له سهر زهوی واته مردنتان باشته).

باب - ۷۹

۲۲۶۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ يَعْقُوبَ الْجَوْزَجَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا نُعَيْمُ بْنُ حَمَّادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّكُمْ فِي زَمَانٍ مَنْ تَرَكَ مِنْكُمْ عَشْرَ مَا أُمِرَ بِهِ هَلَكَ، ثُمَّ يَأْتِي زَمَانٌ مَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ بِعَشْرِ مَا أُمِرَ بِهِ نَجَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ نُعَيْمِ بْنِ حَمَّادٍ، عَنْ سُفْيَانَ بْنِ عُيَيْنَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي ذَرٍّ، وَأَبِي سَعِيدٍ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نیهوه - نهی ههوالان - له سهرده میکدا ده ژین

هه‌ریه‌کی له‌ئێوه ده‌یه‌کی ئه‌وه‌ی فهرمانی پێ کراوه‌ ته‌رکی بکات له‌ناوده‌چی، له‌پاشدا سه‌رده‌می دێته‌ پێشه‌وه‌ هه‌ریه‌کی له‌وان ده‌یه‌کی ئه‌وه‌ی فهرمانی پێ کراوه‌ جێبه‌جێ بکات رزگاری ده‌بی.

۲۲۶۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْمِنْبَرِ فَقَالَ: هَاهُنَا أَرْضُ الْفِتَنِ، وَأَشَارَ إِلَى الْمَشْرِقِ، يَغْنِي خَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ، أَوْ قَالَ: قَرْنُ الشَّمْسِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له‌ ئێبنو عومه‌روه‌ ره‌زای خوايان لی بێ ده‌گیرنه‌وه‌، که‌ فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌ستا له‌سه‌ر مینبه‌ر وتاریدا ناماژه‌ی کرد بۆ رۆژه‌لات و فهرمووی: (ئالێره‌ویه‌ زه‌وی فیتنه‌ و ناژاوه‌).

۲۲۶۹ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا رِشْدِينُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ الزُّهْرِيِّ، عَنْ قَبِيصَةَ بْنِ ذُوَيْبٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَخْرُجُ مِنْ حُرَّاسَانَ رَايَاتٌ سُودٌ لَا يَرُدُّهَا شَيْءٌ حَتَّى تُنْصَبَ بِإِيلِيَاءَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له‌ ئه‌بو هوره‌یره‌وه‌ ره‌زای خوای لی بێ ده‌گیرنه‌وه‌، که‌ فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (سوپای ئالā ره‌شه‌کان له‌ خۆراسانه‌وه‌ ده‌رده‌چن هه‌چ شتی رێگریان لی ناکات و ناتوانی بیانگیریتته‌وه‌ هه‌تا ده‌گه‌نه‌ (ئیلێاء) واته‌ (بیت المقدس) له‌وی ئالā ره‌شه‌کانیان جێگیر ده‌که‌ن).

باسەکانی خەوینین لە پێغەمبەرەوێ صلی اللہ علیہ وسلم

۳۲ - أَبُوبِ الرُّؤْيَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

خەوێ موسولمان بەشیکیە لە چل و شەش بەشی پێغەمبەرایەتی

۱ - بَابُ أَنَّ رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ

۲۲۷۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا اقْتَرَبَ الزَّمَانُ لَمْ تَكْذُرُؤِيَا الْمُؤْمِنِ تَكْذِبُ، وَأَصْدَقُهُمْ رُؤْيَا أَصْدَقُهُمْ حَدِيثًا، وَرُؤْيَا الْمُسْلِمِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ. وَالرُّؤْيَا ثَلَاثٌ: فَالرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ بُشْرَى مِنَ اللَّهِ، وَالرُّؤْيَا مِنْ تَحْزِينِ الشَّيْطَانِ، وَالرُّؤْيَا مِمَّا يُحَدِّثُ بِهَا الرَّجُلُ نَفْسَهُ فَإِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مَا يَكْرَهُ فَلْيَقُمْ وَلْيَتَنَفَّلْ وَلَا يُحَدِّثْ بِهَا النَّاسَ قَالَ: وَأُحِبُّ الْقَيْدَ فِي النَّوْمِ وَأَكْرَهُ الْعُقْلَ الْقَيْدُ: ثَبَاتٌ فِي السَّادَةِ. وَهَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واتە: لە ئەبو هورەیرەوێ دەگێرنەوێ، کە فەرموویەتی: پێغەمبەرەوێ صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (کاتی زەمانە نزیکی بێتەوێ - واتە کاتی قیامەت نزیکی بوویەوێ یان شەو و رۆژ بەرابەر بوون - ، زۆر نزیکیە خەوێ موسولمان راست دەرجی کەم جار درۆ دەردەچێت، ئەو کەسەشتان خەوێ راستە کە خۆی راستگۆیە، خەوێ موسولمان بەشیکیە لە چل و شەش بەشی پێغەمبەرایەتی خەون سێ جۆرە: خەوێ راست و چاک مۆژدەدانە بە بەندە لەلایەن خواوە، هەندێ خەویش خەم و خەفەتەو لە شەیتانەوێ، هەندێ خەوێ تریش دالغەو خەیاڵی دەروونە - کەسێ خەیاڵی

له لای شتی بی خهوی پتوه ده بیینی - ، جا نه گهر که سینکتان خهویکی دی پیتی ناخوښ بوو با ههستی سێ جار تف رۆبکات به لای چه پیدای لای کهس باسی نه کات). فهرمووی: (پتوه ندیم له خهودا پێ خوښه، چونکه نیشانهی دامه زراویه له سهردین، به لām زنجیری ملم له خهودا پێ ناخوښه).

۲۲۷۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ أَنَسًا، عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوَّةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي رَزِينٍ الْعُقَيْلِيِّ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَوْفِ بْنِ مَالِكٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَنَسٍ وَحَدِيثُ عُبَادَةَ حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له عوبادهی کوپی صامیته وه رهزای خوای لێ بێ ده گێرنه وه، که پیغه مبههر صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خهونی موسولمان به شیتکه له چل و شەش بهشی پیغه مبهرايه تی).

دهرباره ی پیغه مبهرايه تی نامینی به لām موژده ده ره کان مینی

۲ - بَابُ ذَهَبَتِ النَّبُوَّةُ وَبَقِيَتِ الْمُبَشِّرَاتُ

۲۲۷۲ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الرَّعْفَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَفَّانُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ زِيَادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُخْتَارُ بْنُ فُلْفُلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الرِّسَالَةَ وَالنَّبُوَّةَ قَدْ انْقَطَعَتْ فَلَا رَسُولَ بَعْدِي وَلَا نَبِيٍّ، قَالَ: فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ: لَكِنَّ الْمُبَشِّرَاتِ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْمُبَشِّرَاتُ؟ قَالَ: رُؤْيَا الْمُسْلِمِ، وَهِيَ جُزْءٌ مِنَ أَجْزَاءِ النَّبُوَّةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَحَدِيقَةَ بْنِ أَبِي سَيْدٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأُمِّ كُرَيْزٍ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ الْمُخْتَارِ بْنِ فُلْفُلٍ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه رهزای خوای لێ بێ ده گێرنه وه، که

فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (بیگومان نامه ی ناسمانی و پیغه مبهرایه تی نامینی له دوای من پیغه مبهری تر ره وانه ناکریت)، وتی: نه مه زۆر قورس بوو به لای خه لکوهه، بویه فهرمووی: (به لام موژده دهره کان هه رده مین). وتیان: نه ی پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم، موژده دهره کان چین؟ فهرمووی: (خهوی موسولمانه، که به شیکه له چل و شهش بهشی پیغه مبهرایه تی).

ده باره ی موژده کان له ژیا نی دنیادا.

۳ - بَابُ قَوْلِهِ لَّهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

۲۲۷۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ مِصْرَ، قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ، عَنْ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى (لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) فَقَالَ: مَا سَأَلَنِي عَنْهَا أَحَدٌ غَيْرُكَ إِلَّا رَجُلٌ وَاحِدٌ مُنْذُ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَا سَأَلَنِي عَنْهَا أَحَدٌ غَيْرُكَ مُنْذُ أُنْزِلَتْ، هِيَ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ يَرَاهَا الْمُسْلِمُ أَوْ تُرَى لَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

پیاویکی میسری وتی: ده باره ی نه م نایه ته له نه بو دهر داتم ره زای خوای لی بی برسی: (لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا). واته: دوستانی خوا مزگینی گه وره یان پی دراوه که سه ره بهرز و سه رفرازی هه ردوو جیهانن. فهرمووی: لهو کاته وه نه م پرسیاره م له پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم کردوه، جگه له تو هیهج که سی نه م پرسیاره ی لی نه کردوو، پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووی: (لهو کاته وه نه م نایه ته دابه زیوه جگه له تو هیهج که سی نه م پرسیاره ی لی نه کردوو، نه وه خهوی باشه موسولمان ده بیینی، یان خهوی باشی پتوه ده بینن).

۲۲۷۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لُحَيْعَةَ، عَنْ دَرَّاجٍ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: أَصْدَقُ الرُّؤْيَا بِالْأَسْحَارِ.

واته: له نهبو سه عیدهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرموده تی: (راستین خوینین له کاتی پارشیو و لهو کاته دایه که بهیان ده دات).

۲۲۷۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَرْبُ بْنُ شَدَّادٍ، وَعِمْرَانُ الْقُطَّانُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، قَالَ: بُنِيتُ عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ قَوْلِهِ (لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا)؟ قَالَ: هِيَ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ يَرَاهَا الْمُؤْمِنُ أَوْ تُرَى لَهُ. قَالَ حَرْبٌ، فِي حَدِيثِهِ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ.

واته: له عوبادهی کوری صامیتهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فرموده تی: ده بارهی ثم نایه ته له پیغمبرهده صلی الله علیه وسلم پرسی: (لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا). پیغمبرهده صلی الله علیه وسلم فرمودی: (نهوه خهوی باشه موسولمان ده بیینی، یان خهوی باشی پیوه ده بیینی).

۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى

۲۲۷۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي الْأَخْوَصِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتِمَتُّلُ فِي. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي قَتَادَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَجَابِرٍ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، وَأَبِي بَكْرَةَ، وَأَبِي جَحِيفَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (هه رکهس له خه ودا بمیینت نه وه به راستی ده مبینی، چونکه بیگومان شهیتان ناتوانی خوی بباته سه شکل و شیوه ی من).

ده باره ی کهسی خهویکی دی پی ناخوش بوو چی بکات

۵ - بَابُ إِذَا رَأَى فِي الْمَنَامِ مَا يَكْرَهُ مَا يَصْنَعُ

۲۲۷۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: الرُّؤْيَا مِنَ اللَّهِ وَالْخُلُمُ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ شَيْئًا يَكْرَهُهُ فَلْيَنْفُثْ عَنْ يَسَارِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، وَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا فَإِنَّهَا لَا تَضُرُّهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَجَابِرٍ، وَأَنْسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو قه تاده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (خهوییینی باش له خوا وهیه، خهوی ناخوش و خرابیش له شهیتانه وهیه، جا نه گهر که سیکتان خهویکی دی پی ناخوش بوو با له لای چه پیه وه سی جار تف رۆبکات، له پاشدا پهنا بگری به خوا له شهر و خرابه ی نهو خه وه و - له شهیتان و له لای کهس باسی نه کات - ئیتر زیانی نابی بوی).

نەوہی ھاتووہ دەربارەہی لیکدانەوہی خەون

٦ - باب: مَا جَاءَ فِي تَغْيِيرِ الرُّؤْيَا

٢٢٧٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنِي يَعْلَى بْنُ عَطَاءٍ، قَالَ: سَمِعْتُ وَكَيْعَ بْنَ عُدُسٍ، عَنْ أَبِي زَرْبٍ الْعُقَيْلِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ مِنْ أَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ، وَهِيَ عَلَى رَجُلٍ طَائِرٍ مَا لَمْ يَتَحَدَّثْ بِهَا، فَإِذَا تَحَدَّثَ بِهَا سَقَطَتْ. قَالَ: وَأَحْسَبُهُ قَالَ: وَلَا يُحَدِّثُ بِهَا إِلَّا لَبِيئًا أَوْ حَبِيبًا.

واتە: لە ئەبو رەزینی عوقەیلیەوہ رەزای خوای لی بئی دەگیڕنەوہ، کە فەرموویەتی: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (خەونی موسوڵمان بەشیکیە لە چل بەشی پێغەمبەرایەتی، خەون قەرار ناگری ئەگەر پیاو لیکدانەوہی بۆ نەکات و باسی نەکات نایەتەدی، بەلام ئەگەر باسی بکات و لیکدانەوہی بۆ بکات دیتەدی).

٢٢٧٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ يَعْلَى بْنِ عَطَاءٍ، عَنْ وَكَيْعِ بْنِ عُدُسٍ، عَنْ عَمِّهِ أَبِي زَرْبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: رُؤْيَا الْمُسْلِمِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ وَهِيَ عَلَى رَجُلٍ طَائِرٍ مَا لَمْ يُحَدِّثْ بِهَا فَإِذَا حَدَّثَ بِهَا وَقَعَتْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأَبُو زَرْبٍ الْعُقَيْلِيُّ اسْمُهُ: لَقِيطُ بْنُ عَامِرٍ وَرَوَى حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ يَعْلَى بْنِ عَطَاءٍ، فَقَالَ: عَنْ وَكَيْعِ بْنِ عُدُسٍ، وَقَالَ شُعْبَةُ، وَأَبُو عَوَّانَةَ، وَهَشِيمٌ: عَنْ يَعْلَى بْنِ عَطَاءٍ، عَنْ وَكَيْعِ بْنِ عُدُسٍ، وَهَذَا أَصَحُّ.

واتە: لە ئەبو رەزینیەوہ رەزای خوای لی بئی دەگیڕنەوہ، کە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (خەونی موسوڵمان بەشیکیە لە چل و شەش بەشی

پیغه مبهرایه تی، خهون قهرار ناگری نه گهر پیاو لیکن دانه وهی بۆ نه کات و باسی نه کات نایه ته دی، به لام نه گهر باسی بکات و لیکن دانه وهی بۆ بکات دیته دی).

نه وهی هاتوره ده باره ی لیکن دانه وهی خهونی چاک و خراب

۷ - بَابُ فِي تَأْوِيلِ الرُّؤْيَا مَا يُسْتَحَبُّ مِنْهَا وَمَا يُكْرَهُ

۲۲۸۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ أَبِي عُبَيْدٍ اللَّهُ السَّلِيمِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الرُّؤْيَا ثَلَاثٌ، فَرُؤْيَا حَقٌّ، وَرُؤْيَا يُحَدِّثُ بِهَا الرَّجُلُ نَفْسَهُ، وَرُؤْيَا تَحْزِينٍ مِنَ الشَّيْطَانِ فَمَنْ رَأَى مَا يَكْرَهُ فَلْيَقُمْ فَلْيُصَلِّ وَكَانَ يَقُولُ: يُعْجِبُنِي الْقَيْدُ وَأَكْرَهُ الْعُلَّ الْقَيْدُ: ثَبَاتٌ فِي الدِّينِ. وَكَانَ يَقُولُ: مَنْ رَأَى فَإِنِّي أَنَا هُوَ فَإِنَّهُ لَيْسَ لِلشَّيْطَانِ أَنْ يَتَمَثَّلَ بِي. وَكَانَ يَقُولُ: لَا تُقْصُ الرُّؤْيَا إِلَّا عَلَى عَالِمٍ أَوْ نَاصِحٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَأَبِي بَكْرَةَ، وَأُمِّ الْعَلَاءِ، وَابْنِ عُمَرَ، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي مُوسَى، وَجَابِرٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (خهون سی جوره: خهوی راست و چاک موژده دانه به بهنده له لایهن خواوه، ههندی خهوی تریش دالغه و خه یالی دهروونه - که سی خه یالی له لای شتی بی خهوی پیوه ده بینئ - ، ههندی خه ویش خه م و خه فته وه له شهیتانه وهیه، جا نه گهر که سیکتان خه ویککی دی پیئی ناخویش بوو با ههستی نوێتر بکات و لای کهس باسی نه کات). ههروه ها دهیغه رموو: (پیوه ند م له خه ودا پی خو شه، چونکه نیشانه ی دامه زراویه له سه ر دین، به لام زنجیری ملم له خه ودا پی ناخو شه)، ههروه ها دهیغه رموو: (هه رکهس له خه ودا بمبینئ نه وه به راستی ده مبینئ، چونکه بیگومان شهیتان ناتوانئ خو ی بباته سه ر

شکل و شیوهی من)، ههروهها دهیغه رموو: (خه و مهگێرنهوه بۆ کهسی زاناو
شارهزاو دلسۆز نهبی).

دهرباره‌ی درۆبکات بلێ خهوینکی ناوا و ناوام دیوه

۸ - بَابُ فِي الَّذِي يَكْذِبُ فِي حُلْمِهِ

۲۲۸۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: أَرَاهُ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ كَذَبَ فِي حُلْمِهِ كُفِّرَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَقْدَ شَعِيرَةٍ.

واته: له پیشهوا عه‌لیهوه ره‌زای خوا‌ی لی بێ ده‌گێرنهوه، که فهرموویه‌تی:
پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌رکه‌سی بلێ: خه‌وینکی ناوا
و ناوام دیوه و درۆبکات نه‌وه له‌روژی قیامه‌تدا ته‌کلیفی لی ده‌کریت دوو ده‌نک جو
پیکه‌وه گری‌ بدات). - بێگومان هه‌رگیز بۆی گری‌ نادری‌ن -.

۲۲۸۲ - حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ، عَنْ عَلِيٍّ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. نَاقِصُو فِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي شُرَيْحٍ، وَوَائِلَةَ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنَ الْحَدِيثِ الْأَوَّلِ.

۲۲۸۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: مَنْ نَحَلَ كَاذِبًا كُفِّرَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنْ يَغْفَرَ بَيْنَ شَعِيرَتَيْنِ وَلَنْ يَغْفَرَ بَيْنَهُمَا. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوا‌یان لی بێ ده‌گێرنهوه، که پیغه‌مبه‌ری خوا

صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (هه رکه سی بلی: خهویکی ناوا و ناوام دیوه و درۆبکات نهوه له روژی قیامه تدا ته کلیفی لی ده کریت نێوانی دوو ده نک جو پیکه وه گری بدات).

نهوهی هاتووه ده باره ی خهوینین به شیر و به کراسه وه

۹ - بَابُ فِي رُؤْيَا النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّبَنَ وَالْقُمُصَ

۲۲۸۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ حَمَزَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ إِذْ أَتَيْتُ بِقَدَحٍ لَبَنٍ فَشَرِبْتُ مِنْهُ، ثُمَّ أُعْطِيتُ فَضْلِي عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالُوا: فَمَا أَوْلَتْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْعِلْمُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي بَكْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، وَخُزَيْمَةَ، وَالطُّفَيْلِ بْنِ سَحْبَةَ، وَسُمُرَةَ، وَأَبِي أُمَامَةَ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نيبنو عومهروه رهزای خوايان لی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (جارى خهوتبوم شیریان بۆ هینام لیم خوارده وه، له پاشدا نهوهی مایه وه دام به پیشهوا عومه رهزای خوی لی بی). وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، به چی لیکى ده ده یته وه؟ فەرمووی: (به زانست).

۲۲۸۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْجَرِيرِيُّ الْبَلْخِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلٍ بْنِ حُنَيْفٍ، عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ رَأَيْتُ النَّاسَ يُغْرَضُونَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ قُمْصٌ مِنْهَا مَا يَبْلُغُ الثُّدَيَّ، وَمِنْهَا مَا يَبْلُغُ أَسْفَلَ

مِنْ ذَلِكَ، فَعَرِضَ عَلَيَّ عُمَرُ وَعَلَيْهِ قَمِيصٌ يَجْرُهُ. قَالُوا: فَمَا أَوْلَتْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الَّذِينَ.

واته: له ههندی له هاوه لانهوه رهزای خوایان لی بی ده گێرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموو یه تی: (جاری خه وتبوم له خه و ما نهو خه لکه م پی نیشاندره هه موویان کراسیان له بهردا بوو هه یان بوو کراسه که ی زۆر کورت بوو ده گه یشته سهر مه کی هه شیان بوو خوارتری نهوه، به لام پیتشهوا عومهریان رهزای خوای لی بی پی نیشاندام کراسه که ی له بهر پیتی ده خشا نه و نه ده درێژ بوو). وتیان: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، به چی لیک ی ده ده یته وه؟ فەرموو ی: (به دین).

٢٢٨٦ - حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ صَالِحِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلٍ بْنِ حُنَيْفٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. وَهَذَا أَصَحُّ.

١٠ - بَابُ مَا جَاءَ فِي رُؤْيَا النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمِيزَانَ وَالذَّلْو

٢٢٨٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَشْعَثُ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ أَبِي بَكْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ ذَاتَ يَوْمٍ: مَنْ رَأَى مِنْكُمْ رُؤْيَا؟ فَقَالَ رَجُلٌ: أَنَا رَأَيْتُ كَأَنَّ مِيزَانًا نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ فَوُزِنَتْ أَنْتَ وَأَبُو بَكْرٍ فَرَجَحْتَ أَنْتَ بِأَبِي بَكْرٍ، وَوُزِنَ أَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ فَرَجَحَ أَبُو بَكْرٍ، وَوُزِنَ عُمَرُ وَعُثْمَانُ فَرَجَحَ عُمَرُ، ثُمَّ رُفِعَ الْمِيزَانُ، فَرَأَيْنَا الْكَرَاهِيَةَ فِي وَجْهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نه بو به کره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که روژی پیغه مبهری خوا

صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (کی له نیتوه خهوی دیوه؟) پیاوی وتی: من خهویکم دیوه، ترازویه له ناسانهوه دابهزی تو و پیشهوا نهبویه کری کیشانه کرد تو لهو چاکتربووی، جا پیشهوايان نهبویه کر و عومهری کیشانه کرد نهبو به کر چاکتر بوو له عومهر، ههروهها پیشهوايان عومهر و (عثمان)ی کیشانه کرد عومهر چاکتر بوو له (عثمان)، له پاشدا ترازوه که هه لکیشرایهوه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به روخساریدا بۆمان ده رکهوت پیتی ناخۆش بوو.

۲۲۸۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ بُكَيْرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عُثْمَانُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ وَرَقَةَ، فَقَالَتْ لَهُ خَدِيجَةُ: إِنَّهُ كَانَ صَدَقَكَ وَلَكِنَّهُ مَاتَ قَبْلَ أَنْ تَظْهَرَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أُرِيْتُهُ فِي الْمَنَامِ وَعَلَيْهِ ثِيَابٌ بَيَاضٌ، وَلَوْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَكَانَ عَلَيْهِ لِبَاسٌ غَيْرُ ذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَعُثْمَانُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ لَيْسَ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ بِالْقَوِيِّ.

واته: له عایشهوه رهزای خوای لی بی ده گینهوه، که فهرموویهتی: پرسیارکرا له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده باره ی وهره قه ی کوری نه وفعل، خه دیجه پیتی فهرموو: وهره قه باوه پری به تو هه بوو به لام پیش نهوه ی تو بانگی نیسلام ناشکرا بکهیت مرد، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (له خه ودا وهره قه دی پۆشاک ی سپی له بهردا بوو، نه گهر نه هلی ناگر بوایه پۆشاک ی تری له بهردا ده بوو).

۲۲۸۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي مُوسَى بْنُ عُقْبَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍ، عَنْ زُوَيْلَا النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ قَالَ: رَأَيْتُ النَّاسَ اجْتَمَعُوا فَنَزَعَ أَبُو بَكْرٍ دُتُوبًا أَوْ دُتُوبَيْنِ فِيهِ ضَعْفٌ وَاللَّهُ يَغْفِرُ لَهُ، ثُمَّ قَامَ عُمَرُ فَنَزَعَ فَاسْتَحَالَتْ

عَزَبًا فَلَمْ أَرْ عَبْقَرِيًّا يَفْرِي فَرْيَهُ حَتَّى ضَرَبَ النَّاسُ بِعَطَنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له (عبد الله)ی کوری عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (له خهوما بینیم خه لک له سه بری کۆبوو بوونه وه پیشهوا نه بو به کر رهزای خوی لی بی به کزیه که وه دۆلچه یان دوو دۆلچه ناوی هه لکیشا، خوی گه وه لی خوش بیت، له پاشدا پیشهوا عومهر رهزای خوی لی بی هه ستا دۆلچه که ی له ده ست گرت دۆلچه که زۆر گه وه بوو که سم نه دیوه هینده ی پیشهوا عومهر بلیمهت بی و به هه لمهت بی، جا پیشهوا عومهر نه وه نده ناوی زۆر کرد خه لکه که له ده وری بیره که په چه یان دروست کرد بو ناژه له کانیان).

٢٢٩٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي مُوسَى بْنُ عُقْبَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ رُوَيْبَا النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: رَأَيْتُ امْرَأَةً سَوْدَاءَ نَائِرَةَ الرَّأْسِ خَرَجَتْ مِنَ الْمَدِينَةِ حَتَّى قَامَتْ بِمَهْيَعَةٍ وَهِيَ الْجُحْفَةُ وَأَوَّلَتْهَا وَبَاءَ الْمَدِينَةِ يُنْقَلُ إِلَى الْجُحْفَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له (عبد الله)ی کوری عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (له خهوما نافرەتیکێ رهشتاله دی قزی پرش و بلاو بوو بووه وه، له مه دینه ده رچوو هه تا گه یشته جوحفه، لیکدانه وهم بو خه وه که نه مه یه په تاکه ی مه دینه ده گوژیته وه بو جوحفه).

٢٢٩١ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ قَالَ: فِي آخِرِ الزَّمَانِ لَا تَكَاذُ رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ تَكْذِبُ وَأَصْدَقُهُمْ رُؤْيَا أَصْدَقُهُمْ حَدِيثًا، وَالرُّؤْيَا ثَلَاثٌ، الْحَسَنَةُ بُشْرَى مِنَ اللَّهِ، وَالرُّؤْيَا يُحَدِّثُ الرَّجُلُ بِهَا نَفْسَهُ، وَالرُّؤْيَا تُخْرِجُ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ رُؤْيَا يَكْرَهُهَا فَلَا يُحَدِّثُ بِهَا أَحَدًا وَلْيَقُمْ فَلْيُصَلِّ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: يُعْجِبُنِي الْقَيْدُ وَأَكْرَهُ الْعُلَّ. الْقَيْدُ: ثَبَاتٌ فِي الدِّينِ. قَالَ: وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ. وَقَدْ رَوَى عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ أَيُّوبَ، مَرْفُوعًا وَرَوَاهُ حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، وَوَقَّفَهُ.

واته: له نهبو هورهيرهوه دهگيرنهوه، كه فهرموويهتي: پيغه مبهره صلى الله عليه وسلم فهرموويهتي: (كاتي قيامت نزيك بوويهوه زور نزيكه خهوبينيني موسولمان راست دهرجي كهه جار درو دهردهچيت، نهو كهههشتان خهوني راسته كهه خوي راستگويه، خهون سي جوره: خهوي راست و چاك موژدهدانه بهه بهنده لهلايهن خواوه، ههندي خهوي تريش دالغو خهياتي دهروونه - كهسي خهياتي لهلاي شتي بي خهوي پتوه دهبيني - ، ههندي خهويش خهم و خهفتهوه له شهيتانهويه، جا نهگهر كههسيكتان خهويكي دي پتي ناخوش بوو با ههستي نويز بكات و لاي كههس باسي نهكات). نهبو هورهيره فهرمووي: (پتوهندم له خهودا پي خوشه، چونكه نيشانهي دامهزراويه لهسهه دين، بهلام زنجيري ملم له خهودا پي ناخوشه). فهرمووي: پيغه مبهره صلى الله عليه وسلم فهرموويهتي: (خهوني موسولمان بهشيكه له چل و شهش بهشي پيغه مبهرايهتي).

٢٢٩٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعِيدٍ الْجَوْهَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ، عَنْ شُعَيْبٍ وَهُوَ ابْنُ أَبِي حَمْزَةَ، عَنْ ابْنِ أَبِي حُسَيْنٍ وَهُوَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي حُسَيْنٍ، عَنْ نَافِعِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: رَأَيْتُ فِي الْمَنَامِ كَأَنَّ فِي يَدَيَّ سَوَارِينَ مِنْ ذَهَبٍ فَهَمَّيْنِي شَأْنُهُمَا

فَأَوْحِيَ إِلَيَّ أَنْ أَنْفَخَهُمَا فَنَفَخْتُهُمَا فُطَارًا فَأَوَّلَتْهُمَا كَاذِبِينَ يَخْرُجَانِ مِنْ بَعْدِي يُقَالُ
لَأَحَدِهِمَا: مَسْلَمَةٌ صَاحِبُ الْيَمَامَةِ وَالْعَنَسِيُّ صَاحِبُ صَنْعَاءَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ
غَرِيبٌ.

واتە: لە ئەبو هورەیرەوێ رەزای خوای لێ بێ دەگیرنەو، کە فەرموویەتی:
پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (جاری لەخەوما دوو بازانێ
زێرم دی لە دەستەدا بوون زۆر دلگرانی کردم - لەبەر ئەوێ زیڕ بو پیاوان حەرامە
- ، وەحیم بو کرا کە فوویان لێ بکەم، منیش فووم لێ کردن هەردووکیان فەڕین،
ئەو دوو بازنەم بە دوو درۆزن لێکدایەوێ لەدوای من پەیدا دەبن یەکیکیان
موسەیلەمە لە یەمامە بوو، ئەوێ تریان ئەسوەدی عەنەسی لە صەنەا بوو).

٢٢٩٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا
مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ،
يُحَدِّثُ أَنَّ رَجُلًا جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي رَأَيْتُ اللَّيْلَةَ ظُلَّةً يَنْطِفُ
مِنْهَا السَّمْنُ وَالْعَسَلُ وَرَأَيْتُ النَّاسَ يَسْتَقُونَ بِأَيْدِيهِمُ الْمُسْتَكْبِرُ وَالْمُسْتَقِيلُ وَرَأَيْتُ سَبَبًا
وَاصِلًا مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ وَأَرَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخَذْتَ بِهِ فَعَلَوْتَ ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ
بَعْدَكَ فَعَلَا ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ بَعْدَهُ فَعَلَا، ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ فَقَطَعَ بِهِ، ثُمَّ وَصَلَ لَهُ فَعَلَا
بِهِ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَيُّ رَسُولِ اللَّهِ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَاللَّهِ لَتَدْعَنِي أَعْبُرُهَا فَقَالَ: اعْبُرُهَا،
فَقَالَ: أَمَّا الظُّلَّةُ فَظُلَّةُ الْإِسْلَامِ، وَأَمَّا مَا يَنْطِفُ مِنَ السَّمْنِ وَالْعَسَلِ فَهُوَ الْقُرْآنُ لِيْنُهُ
وَحَلَاوَتُهُ، وَأَمَّا الْمُسْتَكْبِرُ وَالْمُسْتَقِيلُ فَهُوَ الْمُسْتَكْبِرُ مِنَ الْقُرْآنِ وَالْمُسْتَقِيلُ مِنْهُ، وَأَمَّا
السَّبَبُ الْوَاصِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فَهُوَ الْحَقُّ الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ فَأَخَذْتَ بِهِ فَيُعْلِيكَ
اللَّهُ ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَيَعْلُو بِهِ ثُمَّ يَأْخُذُ بَعْدَهُ رَجُلٌ آخَرُ فَيَعْلُو بِهِ ثُمَّ يَأْخُذُ رَجُلٌ
آخَرُ فَيَنْقَطِعُ بِهِ ثُمَّ يُوصَلُ لَهُ فَيَعْلُو، أَيُّ رَسُولِ اللَّهِ لَتَحْدِثَنِي أَصَبْتُ أَمْ أَخْطَأْتُ؟
فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَصَبْتَ بَعْضًا وَأَخْطَأْتَ بَعْضًا، قَالَ: أَقْسَمْتُ بِأَبِي

أَنْتَ وَأُمِّي لَتُخْبِرَيَّ مَا الَّذِي أَخْطَأْتُ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تُفْسِمُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: ئه بو هورهیره ره زای خوی لی بی گیرایه وه که پیاوی هات بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: نه مشه وه له خوما هه ورێکم دی ههنگوین و رۆنی لی دهباری، خه لکم دهبینی مشتیان بو گرتبو هه یان بوو زۆری بهرده کهوت، ههشیان بوو که می بهرده کهوت، په تیکیشم بینی له ناسمانه وه شو پرکرا به وه بو زهوی، ئه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم تۆم دی دهستت پیوه گرت و سه رکهوتی، له دوا ی تۆش که سیکی تر دهستی پیوه گرت و سه رکهوت، له پاشدا که سیکی تریش دهستی پیوه گرت و سه رکهوت، ئینجا که سیکی تریش دهستی پیوه گرت و یستی سه رکهوتی په ته که پچرا، پاشان دهستی پیوه گرت وه وه سه رکهوت، پیشه و ئه بو به کر وتی: باوک و دایکم به فیدات بن وازم لی بیته با ته عبیری نه و خوه بکه م واته لیکی بده مه وه، فهرمووی: (ته عبیری بکه)، وتی: هه وره که: ئیسلامه، ههنگوین و رۆنه که هیمنی و نه رمی و شیرینی قورئانه، هه ندیکی زۆری بهرده کهوت و هه ندیکی که م، په ته کهش: نه و ریگا راست و هه قه یه که تۆ له سه ریتی، دهستت پیوه گرت وه خوی گه وره سه رت ده خات، له دوا ی تۆش که سیکی تر دهستی پیوه ده گرت و سه رده کهوت، له پاشدا که سیکی تریش دهستی پیوه ده گرت و سه رده کهوت، ئینجا که سیکی تریش دهستی پیوه ده گرت و ده پچریت، پاشان دهستی پیوه ده گرت و سه رده کهوت، ئه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیم بفهرموو پیکام یان نا؟ فهرمووی: (هه ندیکت پیکاو هه ندیکت نه پیک)، پیشه و ئه بو به کر وتی: ئه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سویندت ده ده م چیم هه له بوو، فهرمووی: (سویندت مه خو پیت نالیم).

۲۲۹۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ بْنُ حَازِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي رَجَاءٍ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا صَلَّى بِنَا الصُّبْحِ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ بِوَجْهِهِ وَقَالَ: هَلْ رَأَى أَحَدٌ مِنْكُمْ اللَّيْلَةَ رُؤْيَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَيُرْوَى هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عَوْفٍ، وَجَرِيرِ بْنِ حَازِمٍ، عَنْ أَبِي رَجَاءٍ، عَنْ سَمُرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قِصَّةِ طَوِيلَةٍ، وَهَكَذَا رَوَى لَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ وَهْبِ بْنِ جَرِيرٍ، مُخْتَصَرًا.

واته: له سه مورهی کورپی جوندوبهوه ره زای خواهی لى بى ده گيرنهوه، که
فهرموویه تی: کاتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له نوژی بهیانی ده بوه وه
دهی فهرموو: (نایا هیچ که سی له نیه نه م شهو خه ویکى دیوه؟).

باسه کانی شایه تیدان له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

۳۳ - أَبْوَابُ الشَّهَادَاتِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نهوهی هاتوره ده باره ی شاهیده کان کامیان چاکترن

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الشُّهَدَاءِ أَيُّهُمْ خَيْرٌ

۲۲۹۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ عُثْمَانَ، عَنْ أَبِي عَمْرَةَ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ الشُّهَدَاءِ؟ الَّذِي يَأْتِي بِالشَّهَادَةِ قَبْلَ أَنْ يُسْأَلَهَا.

واته: له زهیدی کوپی خالیدی جوهه نییه وه ره زای خوا ی لی بی ده گپ نه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نایا پیتان بلیم چاکترین شایهت کامیه: نهو کهسه یه که شایه تی ده دات پیتش نهوه ی داوای شایه تی لی بکریت).

- نهبو داود ده لیت: پیتشهوا مالیک وتی: نهو کهسه ی که شایه تی ده دات پیتش نهوه ی داوای لی بکریت نازانی بو کی شایه تی ده دات واته شایه تی هه قی خو ی ده دات - .

۲۲۹۶ - حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، عَنْ مَالِكٍ، نَحْوَهُ وَقَالَ ابْنُ أَبِي عَمْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَكَثُرَ النَّاسُ يَقُولُونَ: عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي عَمْرَةَ. وَاجْتَلَفُوا عَلَى مَالِكٍ فِي رِوَايَةِ هَذَا الْحَدِيثِ، فَرَوَى بَعْضُهُمْ عَنْ أَبِي عَمْرَةَ، وَرَوَى

بَعْضُهُمْ عَنِ ابْنِ أَبِي عَمْرَةَ وَهُوَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي عَمْرَةَ الْأَنْصَارِيُّ، وَهَذَا أَصَحُّ لِأَنَّهُ قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ حَدِيثِ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ وَقَدْ رُوِيَ عَنْ أَبِي عَمْرَةَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ غَيْرُ هَذَا الْحَدِيثِ وَهُوَ حَدِيثٌ صَحِيحٌ أَيْضًا وَأَبُو عَمْرَةَ هُوَ مَوْلَى زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُثَيْيِّ وَلَهُ حَدِيثُ الْعُلُولِ لِأَبِي عَمْرَةَ.

۲۲۹۷ - (صحيح بما قبله) حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ آدَمَ ابْنُ بَنِي أَزْهَرَ السَّمَّانِ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ الْحُبَابِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي بْنُ عَبَّاسِ بْنِ سَهْلٍ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو بَكْرِ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو بْنِ عُثْمَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي حَارِجَةُ بْنُ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي عَمْرَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي زَيْدُ بْنُ خَالِدٍ الْجُثَيْيِّ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: خَيْرُ الشُّهَدَاءِ مَنْ أَدَّى شَهَادَتَهُ قَبْلَ أَنْ يُسْأَلَ.

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

نہوہی ہاتوروہ دہر بارہی نہو کہ سہی شایہ تی دروست نیہ

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ لَا يَحْجُوزُ شَهَادَتَهُ

۲۲۹۸ - (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ الْقَزَارِيُّ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ زِيَادٍ الدِّمَشْقِيِّ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَحْجُوزُ شَهَادَةُ حَائِنٍ وَلَا خَائِنَةٍ، وَلَا تَجْلُودُ حَدًّا وَلَا تَجْلُودَةُ، وَلَا ذِي غِمَرٍ لِأَخِيهِ، وَلَا تَجْرِبُ شَهَادَةُ، وَلَا الْقَانِعِ أَهْلَ الْبَيْتِ لَهُمْ وَلَا ظَنِّينِ فِي وَلَا فِي قَرَابَةٍ. قَالَ الْقَزَارِيُّ: الْقَانِعُ: التَّابِعُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ يَزِيدَ بْنِ زِيَادٍ الدِّمَشْقِيِّ وَيَزِيدُ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ وَلَا يُعْرَفُ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ حَدِيثِ الزُّهْرِيِّ إِلَّا مِنْ حَدِيثِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو وَلَا نَعْرِفُ مَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ وَلَا يَصِحُّ

عَنْدِي مِنْ قَبْلِ إِسْنَادِهِ، وَالْعَمَلُ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي هَذَا أَنَّ شَهَادَةَ الْقَرِيبِ جَائِزَةٌ لِقَرَابَتِهِ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي شَهَادَةِ الْوَالِدِ لِلْوَلَدِ وَالْوَلَدِ لِلْوَالِدِ، وَلَمْ يُجْزَ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ شَهَادَةُ الْوَالِدِ لِلْوَلَدِ، وَلَا الْوَلَدِ لِلْوَالِدِ، وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا كَانَ عَدْلًا فَشَهَادَةُ الْوَالِدِ لِلْوَلَدِ جَائِزَةٌ، وَكَذَلِكَ شَهَادَةُ الْوَلَدِ لِلْوَالِدِ وَلَمْ يَخْتَلَفُوا فِي شَهَادَةِ الْأَخِ لِأَخِيهِ أَنَّهَا جَائِزَةٌ، وَكَذَلِكَ شَهَادَةُ كُلِّ قَرِيبٍ لِقَرِيبِهِ وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: لَا يَجُوزُ شَهَادَةُ لِرَجُلٍ عَلَى الْآخَرِ وَإِنْ كَانَ عَدْلًا إِذَا كَانَتْ بَيْنَهُمَا عَدَاوَةٌ، وَذَهَبَ إِلَى حَدِيثِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْأَعْرَجِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا: لَا يَجُوزُ شَهَادَةُ صَاحِبِ إِحْنَةٍ، يَغْنِي صَاحِبَ عَدَاوَةٍ، وَكَذَلِكَ مَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ حَيْثُ قَالَ: لَا يَجُوزُ شَهَادَةُ صَاحِبِ غَمَرٍ، يَغْنِي صَاحِبَ عَدَاوَةٍ.

واته: له عانی شهوه ره زای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (شایه تیدانی نهم که سانه دروست نیه: خائن و ناپاک چ پیاو بی چ نافرته، نه و که سهی داری هدی لی درابی له سهر بوختان کردن چ پیاو بی چ نافرته، که سی دوزمنایه تی و رق و قینی هه بی بهرام بهر به برا موسولمانه که ی شایه تیدانی بو نه و برایه ی قبول نیه، که سی شایه تی دروی دابی یان دروزن بی و هه رله خویه وه شایه تی بدات، که سی ره نجبهری مالی بی شایه تی بو خاوهن ماله که بدات، که سی بهنده ی که سی بی و وه لانی بو که سی کی تر هه بی بلی من بهنده ی نازاد کراوی که سی کم و وه هاش نه بی و درو بکات، که سی نه سه بی خو ی بداته لای غهیری باوکی خو ی، یان بانگه شهی نه وه بکات و بلی من کوری فلان که سم یان برای فلان که سم خه لکی به دروی بجه نه وه).

به پهیره و کردنی فهرمووده که شایه تی خزم بو خزم دروسته، زانایان رایان جیاوازه له سهر شایه تیدانی باوک بو کوره که ی یان شایه تیدانی کور بو باوکی، به لای زۆریه ی زانایانه وه دروست نیه، هه ندی له زانایان ده فهرموون: نه گهر

دادپه‌روه‌رین شایه‌تیدانیان بۆ یه‌که‌تر دروسته، له‌سه‌ر شایه‌تیدانی برا بۆ برا که دروسته زانیان رایان جیاواز نیه، هه‌روه‌ها شایه‌تیدانی خزم بۆ خزم دروسته، پی‌شه‌وا شافیعی ده‌فهرموویت: شایه‌تیدانی که‌سی بۆ که‌سیکی تر دروست نیه نه‌گه‌ر کی‌شه و دوژمانیه‌تی هه‌بوو له‌نیوانیاندا با دادپه‌روه‌ریش بی‌ت به‌ه‌لگه‌ی نه‌م فهرمووده: له (عبد الرحمن)ی کورپی نه‌عه‌ره‌جه‌وه‌ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (لَا يَجُوزُ شَهَادَةُ صَاحِبِ إِخْنَةٍ) واته: شایه‌تیدانی خاوه‌ن کی‌شه و دوژمانیه‌تی. هه‌روه‌ها مانای نه‌م فهرمووده: (لَا يَجُوزُ شَهَادَةُ صَاحِبِ إِخْنَةٍ) واته: شایه‌تیدانی خاوه‌ن کی‌شه و دوژمانیه‌تی. هه‌روه‌ها مانای نه‌م فهرمووده که ده‌فهرموویت: (لَا يَجُوزُ شَهَادَةُ صَاحِبِ غِمْرٍ) واته: شایه‌تیدانی خاوه‌ن کی‌شه و دوژمانیه‌تی.

ئه‌وه‌ی هاتووه ده‌باره‌ی شایه‌تی درۆ

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي شَهَادَةِ الزُّورِ

۲۲۹۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، عَنْ سُفْيَانَ بْنِ زِيَادٍ الْأَسَدِيِّ، عَنْ فَاتِكِ بْنِ فَضَالَةَ، عَنْ أَيْمَنَ بْنِ حُرَيْمٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَامَ خَطِيبًا فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَدَلْتُ شَهَادَةَ الزُّورِ إِشْرَاكَ بِاللَّهِ ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ). وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ سُفْيَانَ بْنِ زِيَادٍ. وَاخْتَلَفُوا فِي رَوَايَةِ هَذَا الْحَدِيثِ عَنْ سُفْيَانَ بْنِ زِيَادٍ، وَلَا نَعْرِفُ لِأَيْمَنَ بْنِ حُرَيْمٍ سَمَاعًا مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نه‌یه‌نی کورپی خوره‌یه‌مه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که جارێ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌ستا وتاری خوینده‌وه فهرمووی: (ئه‌ی خه‌لکینه، (شایه‌تی درۆ هاوتایه له‌گه‌ڵ هاوبه‌ش بۆ خوا دانان)، له‌پاشدا نه‌م

شایه تهی خویندهوه: (فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ حُنْفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ). سورة الحج: ۳۰ - ۳۱. واته: خوٚتان دوور بخه نهوه لهو پیسیه که بته کانتانسه ههروه ها خوٚتان بیاریزن له قسهی درۆ و نار هوا. گهردن که چ بن بو خوا (خوٚتان له هه موو بیرو باوه ریکی لار دوور بگرن) هاوبهش بریار ددر مهب بن بو خوا.

۲۳۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ، حَدَّثَنَا سُفْيَانُ وَهُوَ ابْنُ زَيْدٍ الْعَصْفَرِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ التُّعْمَانِ الْأَسَدِيِّ، عَنْ خُرَيْمِ بْنِ قَاتِكِ الْأَسَدِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى صَلَاةَ الصُّبْحِ فَلَمَّا انْصَرَفَ قَامَ قَائِمًا، فَقَالَ: عُذِلْتُ شَهَادَةَ الزُّورِ بِالْشِّرْكِ بِاللَّهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ (وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ. قَالَ أَبُو عِيسَى: هَذَا عِنْدِي أَصَحُّ، وَخُرَيْمُ بْنُ قَاتِكٍ لَهُ صُحْبَةٌ، وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحَادِيثَ وَهُوَ مَشْهُورٌ^(۱).

واته: له خوره می کوری فاتیکی نه سه دیه وه ده گێرنه وه، که جاری پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم نویژی به یانی کرد کاتی که لی بوویه وه ههستا سی جار فهرمووی: (شایه تی درۆ هاوتایه له گهل هاوبهش بو خوا دانان)، له پاشدا نه م شایه تهی خویندهوه: (فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ . حُنْفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ). سورة الحج: ۳۰ - ۳۱. واته: خوٚتان دوور بخه نهوه لهو پیسیه که بته کانتانسه ههروه ها خوٚتان بیاریزن له قسهی درۆ و نار هوا. گهردن

(۱) قال بشار: قلت: ليس هذا من "جامع الترمذي" قطعاً، إذ لم يذكره ألمزي في "تحفة الأشراف"، وإنما أضافه محققه من المطبوع، فأخطأ في ذلك، ومما يقطع بخطئه أن ألمزي حين ترجم لخرم بن قاتك في "تهذيب الكمال" وذكر الرواة عنه ومنهم حبيب ابن النعمان لم يرقم عليه برقم الترمذي. وأيضاً فإن التبريزي لما ذكر هذا الحديث في "مشكاة المصابيح" ۳۷۷۹، عزاه لأبي داود، وابن ماجه، ولم يعزه للترمذي، وأيضاً فإن السيوطي لما ساقه في "الدر المنثور" ۶ / ۴۴ لم يذكر الترمذي فيمن أخرجه..

کهچ بن بۆ خوا (خوتان له هه موو بیرو باوه پیککی لار دوور بگرن) هاوبهش بریاردهر مه بن بۆ خوا.

۲۳۰۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَشَهَادَةُ الزُّورِ أَوْ قَوْلُ الزُّورِ قَالَ: فَمَا زَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُهَا حَتَّى قُلْنَا لَيْتَهُ سَكَتَ.

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری نه بو به کره وه، له باوکیه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نایا گه وره ترینی تاوانه کانتان پی رانه گیه نم؟). وتیان: به لی، نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (هاوبهش بۆ خوا دانان، نازاردانی باک و دایک، شایه تی درۆ). وتی: نه وهنده دوویاتی کرده وه هه تا وتمان: خۆزگه بیده نگ ده بوو نه وهنده نه زیه تی خۆی نه ده دا.

باسیکی تر له و باره وه

۴ - بَابُ مِنْهُ

۲۳۰۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ مُدْرِكٍ، عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ

الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ثَلَاثًا، ثُمَّ يَجِيءُ قَوْمٌ مِنْ بَعْدِهِمْ يَتَسَمَّوْنَ وَيُجَبُّوْنَ السِّمْنَ يُعْطَوْنَ الشَّهَادَةَ قَبْلَ أَنْ يُسْأَلُوْهَا.

وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ مُذَرِّكِ وَأَصْحَابِ الْأَعْمَشِ إِمَّا رَوَوْا عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ. حَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ الْحُسَيْنِيُّ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ الْأَعْمَشِ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِلَالُ بْنُ يَسَافٍ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ فَضِيلٍ. وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ الشَّهَادَةُ قَبْلَ أَنْ يُسْأَلُوْهَا إِمَّا يَعْني شَهَادَةَ الزُّورِ يَقُولُ: يَشْهَدُ أَحَدُهُمْ مِنْ غَيْرِ أَنْ يُسْتَشْهَدَ، وَيَبَيِّنُ هَذَا فِي.

واته: له عیمرانی کوری حوصهینهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فەرموویهتی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیغه رموو: (چاکترین خەڵکانی ئومەتی من ئەوانەن لەم سەدهیه دان که منی تیدا رهوانه کراوم بۆیان، پاشان چینی دواى ئەوان، پاشان چینی دواى ئەوان، له پاشدا خەڵکانی پەیدا دەبن خۆیان به گهوره دهزانن، ههزبان له خواردن و خواردنهوهی خۆشه ئەمەش هۆکاره بۆ قەڵهوی، کهس داواى شایهتیدانیان لی ناکات کهچی له خۆیانوه دهبن به شایهت و شایهتی دهدهن).

٢٣٠٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي، ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ، ثُمَّ يَقْشُو الْكَذِبَ حَتَّى يَشْهَدَ الرَّجُلُ وَلَا يُسْتَشْهَدُ، وَيَخْلِفَ الرَّجُلُ وَلَا يُسْتَخْلَفُ. وَمَعْنَى حَدِيثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَيْرُ الشُّهَدَاءِ الَّذِي يَأْتِي بِشَهَادَتِهِ قَبْلَ أَنْ يُسْأَلَ، هُوَ عِنْدَنَا إِذَا أَشْهَدَ الرَّجُلُ عَلَى الشَّيْءِ أَنْ يُؤَدِّيَ شَهَادَتَهُ وَلَا يَمْتَنِعَ مِنَ الشَّهَادَةِ، هَكَذَا وَجْهُ الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له پیشه‌وا عومه‌روهه ره‌زای خوا‌ی لی‌ بی‌ ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (چاکترین خه‌لک خه‌لکانی سه‌رده‌می منن واته: هاوه‌لام، پاشان چینی دوا‌ی نه‌وان واته: شوینکه‌وتوان، پاشان چینی دوا‌ی نه‌وان واته شوینکه‌وته‌ی شوینکه‌وتوان، له‌پاشدا درۆ‌کردن په‌رده‌سی‌نی، هه‌تا پی‌او شایه‌تی ده‌دات که‌س داوا‌ی شایه‌تیدانی لی‌ ناکات، سویند ده‌خوات به‌بی‌ نه‌وه‌ی که‌س داوا‌ی سویند‌خواردنی لی‌ بکات).

(خَيْرُ الشُّهَدَاءِ الَّذِي يَأْتِي بِشَهَادَتِهِ قَبْلَ أَنْ يُسْأَلَها). واته: چاکترین شایه‌ت نه‌و که‌سه‌یه که شایه‌تی ده‌دات پیش نه‌وه‌ی داوا‌ی شایه‌تی لی‌ بکری‌ت. به‌لام مانای فهرمووده‌که لای ئیمه نه‌مه‌یه: که‌سی ویستی شایه‌تی بدات له‌سه‌ر شتی، شایه‌تیه‌که‌ی خوی بدات و هیچ شتی ریگر نه‌بی‌ له‌به‌ر ده‌می‌دا واته: مه‌رجه‌کانی شاهیدیدانی تیدا به‌رجه‌سته‌بی‌.

باسه کانی دونیا به که مگرتن له پیغه مبهروهه صلی الله علیه وسلم

۳۴ - أَبْوَابُ الزُّهْدِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

دهرباره‌ی تهنردوستی و دهست به تالی زۆربه‌ی خه‌لک قه‌دریان نازانن

۱ - بَابُ: الصِّحَّةُ وَالْفَرَاغُ نِعْمَتَانِ مَغْبُوتَانِ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ

۲۳۰۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، وَسُوَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ صَالِحٌ: حَدَّثَنَا، وَقَالَ سُوَيْدٌ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعِيدٍ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نِعْمَتَانِ مَغْبُوتَانِ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ الصِّحَّةُ وَالْفَرَاغُ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعِيدٍ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَزَوَّاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعِيدٍ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، فَرَفَعُوهُ، وَأَوْفَقَهُ بَعْضُهُمْ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعِيدٍ بْنِ أَبِي هِنْدٍ.

واته: له ئیبنو عه‌باسهوه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنهوه، که فهرموویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ته‌ندروستی و ده‌ست به‌تالی دوو نیعمه‌تن زۆربه‌ی خه‌لک قه‌دریان نازانن و کاری چاک به‌ده‌ست‌ناهیئن له‌و دوو کاته‌دا).

هه ره کس خوی بیاریزی له هه رامکراوه کان چاکترین خواپهرسته

۲ - بَاب: مَنْ اتَّقَى الْمَحَارِمَ فَهُوَ أَعْبَدُ النَّاسِ

۲۳۰۵ - (حسن) حَدَّثَنَا يَشْرُ بْنُ هِلَالٍ الصَّوَّافُ البَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ أَبِي طَارِقٍ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ يَأْخُذْ عَنِّي هَؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ فَيَعْمَلْ بِهِنَّ أَوْ يُعْلِمَ مَنْ يَعْمَلْ بِهِنَّ؟ فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَقُلْتُ: أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَأَخَذَ بِيَدِي فَعَدَّ خَمْسًا وَقَالَ: اتَّقِ الْمَحَارِمَ تَكُنْ أَعْبَدَ النَّاسِ، وَارْضَ بِمَا قَسَمَ اللَّهُ لَكَ تَكُنْ أَعْنَى النَّاسِ، وَأَحْسِنِ إِلَى جَارِكَ تَكُنْ مُؤْمِنًا، وَأَحِبَّ لِلنَّاسِ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ تَكُنْ مُسْلِمًا، وَلَا تُكْثِرِ الصَّحِيحَ، فَإِنَّ كَثْرَةَ الصَّحِيحِ ثَمِيثُ الْقَلْبِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ جَعْفَرِ بْنِ سُلَيْمَانَ وَالْحَسَنِ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ أَبِي هُرَيْرَةَ شَيْئًا. هَكَذَا رَوَى عَنْ أَيُّوبَ، وَيُونُسَ بْنِ عُبَيْدٍ، وَعَلِيَّ بْنَ زَيْدٍ، وَرَوَى أَبُو عُبَيْدَةَ النَّاجِيُّ، عَنِ الْحَسَنِ، هَذَا الْحَدِيثَ قَوْلُهُ: وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوی لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (کی نهه چهند وشانهه لی وهرده گریت و کاریان پی ده کات، یان کهسی فیرده کات کاریان پی بکات؟). نهبو هورهیره رهزای خوی لی بی فهرمووی: وتم: من لییت وهرده گرم نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، دهستی گرم و پینج شتی ژمارد فهرمووی: (خوت بیاریزه له هه رامکراوه کان و نه که ویتنه ناویانهوه نهوه تو چاکترین خواپهرستی، رازی به بهو به شهی که خوا بوی داناوی نهوه تو دهوله مه ندرتین کهسی، چاک به بو دراوسینکهت نهوه تو باوه پرداری، نهوهی بو خوت پیت خوشه له چاکه بو خه لکیش پیت خوش بی نهوه تو موسولمانی، زور پی مه که نه چونکه پیکه نینی زور دل ده مرینی).

دهرباره‌ی ده‌سپیشکهری له کرده‌وی چاکه‌دا

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُبَادَرَةِ بِالْعَمَلِ

۲۳۰۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو مُصْعَبٍ، عَنْ مُحَرَّرِ بْنِ هَارُونَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ سَبْعًا: هَلْ تَنْتَظِرُونَ إِلَّا إِلَى فَقْرٍ مُنْسٍ، أَوْ غِيٍّ مُطْعٍ، أَوْ مَرَضٍ مُفْسِدٍ، أَوْ هَرَمٍ مُفْنِدٍ، أَوْ مَوْتٍ مُجْهِزٍ، أَوِ الدَّجَالِ فَشَرُّ غَائِبٍ يُنْتَظَرُ، أَوِ السَّاعَةِ فَالسَّاعَةُ أَذْهَى وَأَمَرُّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُحَرَّرِ بْنِ هَارُونَ وَقَدْ رَوَى بِشَرِّ بَنِي عُمَرَ، وَغَيْرُهُ عَنْ مُحَرَّرِ بْنِ هَارُونَ، هَذَا وَقَدْ رَوَى مَعْمَرٌ، هَذَا الْحَدِيثَ عَمَّنْ، سَمِعَ سَعِيدًا الْمَقْبُرِيَّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ وَقَالَ: تَنْتَظِرُونَ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گینه‌وه، که فهرموویه‌تى: پیغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه‌تى: (به‌کرده‌وی چاکه ده‌سپیشکهری لهم هه‌وت شته بکه‌ن: له‌مانه زیاتر چاوه‌پیتی چی ده‌که‌ن: هه‌ژاری که هه‌موو شتی له‌بیرده‌باته‌وه، ده‌وله‌مه‌مدی که مرۆڤ یاخی و گومرا ده‌کات، نه‌خۆشی که جهسته تیک ده‌دات، پیری که مرۆڤ ده‌خه‌له‌فینى، مردنى کوتوپر، ده‌جال که خرابترین نادیاریکه چاوه‌پروان ده‌کریت، هه‌ستانی قیامه‌ت که سامناکترین و دژوارترینه).

نهوهی هاتوره ده باره ی یادی مردن

٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي ذِكْرِ الْمَوْتِ

٢٣٠٧ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَكْثَرُ هَاذِمِ اللَّذَاتِ يَعْنِي الْمَوْتَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گێر نهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (بهزوری یادی مردن بکه نهوه، نهو مردنه ی ههرچی خو شیه له ناوی ده بات و روو خینهری خو شی و ئاره زوه کانه).

٥ - بَابُ

٢٣٠٨ - (حسن) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مَعِينٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ يُوسُفَ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بَحِيرٍ، أَنَّهُ سَمِعَ هَانِئًا، مَوْلَى عُثْمَانَ قَالَ: كَانَ عُثْمَانُ، إِذَا وَقَفَ عَلَى قَبْرِ بَكِي حَتَّى يَبْلُغَ لِحْيَتَهُ، فَقِيلَ لَهُ: تُذَكِّرُ الْجَنَّةَ وَالنَّارَ فَلَا تَبْكِي وَتَبْكِي مِنْ هَذَا؟ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الْقَبْرَ أَوَّلُ مَنْزِلٍ مِنْ مَنَازِلِ الْآخِرَةِ، فَإِنْ نَجَا مِنْهُ فَمَا بَعْدَهُ أَيْسَرُ مِنْهُ، وَإِنْ لَمْ يَنْجُ مِنْهُ فَمَا بَعْدَهُ أَشَدُّ مِنْهُ. قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا رَأَيْتُ مَنْظَرًا قَطُّ إِلَّا وَالْقَبْرُ أَفْظَعُ مِنْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ هِشَامِ بْنِ يُوسُفَ.

واته: له (هانیء) ی بهنده ی ئازاد کراوی پیشهوا عوسمانی کوری عهفانهوه رهزای خوای لی بی ده گێر نهوه، که فهرموویهتی: جارێک پیشهوا عوسمان رهزای خوای لی بی له سهر گۆرێک وهستا نهوهنده گریا ههتا ریشی ته ربوو، پیتی وترا: بۆچی باسی دۆزهخ و بهههشتت بو ده کری ناگریت که چی له سهر گۆر ده گریت؟ فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (گۆر یه کهم مه نزلێ قیامه ته،

سنن الترمذی بهرگی سیئهم - باسه کانی دنیا به که مگرتن له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم.

نه گهر خاوه نه که ی رزگاری بیئت نهوا لی پرسینه وهی دوا ی گوری ناسانتر ده بیئت، به لام نه گهر رزگاری نه بیئت له گوردا نهوا لی پیچینه وهی قورس و گرانتر ده بیئت). هه وره ها فرموی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (هیچ دیمه نیکم نه دیوه له مردن سامناکتر و ناخوشر بیئت).

ههر کس پی خوش بی بگات به خوا ، خوایش گه یشتن بهوی پی خوشه
۶ - بَابُ مَا جَاءَ مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ

۲۳۰۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسًا، يُحَدِّثُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَائِشَةَ، وَأَنَسٍ، وَأَبِي مُوسَى حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عوباده ی کوری صامیته وه رهزای خوا ی لی بی ده گیرنه وه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (ههر که سیك پی خوش بیئت بگات به خوا ، خوایش گه یشتن بهوی پی خوشه، ههر که سیك پی ناخوشر بیئت به خوا بگات، خوایش پی ناخوشر بهو بگات).

پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم خزمه کانی خوی ناگادار کرده وه

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِذْذَارِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَوْمَهُ

۲۳۱۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو الْأَشْعَثِ أَحْمَدُ بْنُ الْمِقْدَامِ الْعَجَلِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الطُّفَاوِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ:

لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا صَفِيَّةُ بِنْتُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ يَا فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ يَا بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ إِنِّي لَا أُمِلُّكُمْ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا، سَلُونِي مِنْ مَالِي مَا شِئْتُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي مُوسَى، وَابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثُ حَسَنٍ هَكَذَا رَوَى بَعْضُهُمْ عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، نَحْوَ هَذَا وَرَوَى بَعْضُهُمْ عَنْ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا لَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ عَائِشَةَ.

واته: له عانیسه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: تی نه م
 ثایه ته دابه زی: (وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ). سورة الشعراء: ۲۱۴. واته: نهی موحه ممد
 نزیکترین خزمانی خوت بترسینه. پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی:
 (نهی صه فیهی کچی (عبد المطلب)، نهی (فاطمة) کچی موحه ممد، نهی نه وهی
 (عبد المطلب) من له قیامه تدا لای خوا دهسه لاتی هیچم نیه که بیکه م بو ئیوه،
 له مال و سامانی دویایی چیم لی داواده که ن ئیستا داوای بکه ن تا پیتانی
 ببه خشم).

نه وهی هاتوو ده باره ی فه زلی گریان له ترسی خوا

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْبُكَاءِ مِنْ حَشِيَّةِ اللَّهِ

۲۳۱۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمَسْعُودِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَيْسَى بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَلِجُ النَّارَ رَجُلٌ بَكَى مِنْ حَشِيَّةِ اللَّهِ حَتَّى يَعُودَ اللَّبَنُ فِي الضَّرْعِ، وَلَا يَجْتَمِعُ غُبَارٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدُخَانُ جَهَنَّمَ. وَفِي الْبَابِ

عَنْ أَبِي رَجْحَانَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَمُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ هُوَ مَوْلَى آلِ طَلْحَةَ وَهُوَ مَدِينِيٌّ ثَقَّةٌ رَوَى عَنْهُ شُعْبَةُ، وَسُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ.

واته: له شه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خ‌وای لی‌بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ناچیتته ناگری د‌وزه‌خ‌ه‌وه که‌سی له‌ترسی خوا بگری هه‌تا شیری د‌وش‌راو نه‌که‌پیتته‌وه ناو گوانی ناژه‌له‌وه، ت‌وز و غوباری خ‌ه‌بات و تیک‌وش‌ان له‌پ‌تی خوا له‌که‌ل دو‌که‌لی ناگری د‌وزه‌خ هه‌رگیز ک‌ونا‌بنه‌وه).

سه‌باره‌ت به‌م فهرمایشته نه‌که‌ر نه‌وه‌ی من ده‌یزانم ئی‌وه بیزانن که‌م

پ‌نده‌که‌نین

۹ - بَابُ فِي قَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا

۲۳۱۲ - (حسن: دون قوله لوددت) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْمُهَاجِرِ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ مُوَرِّقٍ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ، وَأَسْمَعُ مَا لَا تَسْمَعُونَ أَطْبَطَ السَّمَاءِ، وَحَقُّ لَهَا أَنْ تَبْطَأَ مَا فِيهَا مَوْضِعُ أَرْبَعِ أَصَابِعٍ إِلَّا وَمَلَكٌ وَاضِعٌ جَبْهَتَهُ سَاجِدًا لِلَّهِ، وَاللَّهُ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا، وَمَا تَلَذَّذْتُمْ بِالنِّسَاءِ عَلَى الْفُرُشِ وَلَخَرَجْتُمْ إِلَى الصُّعْدَاتِ تَجَازُونَ إِلَى اللَّهِ، لَوَدِدْتُ أَنِّي كُنْتُ شَجَرَةً تُغْضَدُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَنَسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَيُرْوَى مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ أَنَّ أَبَا ذَرٍّ، قَالَ: لَوَدِدْتُ أَنِّي كُنْتُ شَجَرَةً تُغْضَدُ.

واته: له شه‌بو (ذر) ه‌وه ره‌زای خ‌وای لی‌بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (من شتانی ده‌بینم ئی‌وه ناییینن، من شتانی ده‌بیستم ئی‌وه نایییستن، ناسمان ده‌نگی لی‌وه دی و چ‌رکه چ‌رکی

دی هەقیشتی چرکه چرک بکات، هەموو شوی چوار پەنجەیهە مەلانیکیهە له سەجده دایه بۆ خوای گه‌وره، سویند به (الله) نه‌گەر نه‌وهی من ده‌یزانم ئیوه بیزانن که‌م پێده‌که‌نین و زۆر ده‌گریان، له‌گه‌ڵ خێزانی خۆتان له‌سه‌ر جیگا له‌زه‌ت و خوشیتان وه‌رنه‌ده‌گرتن، به‌لکو ده‌رده‌چون بۆ سه‌ر رینگاو بانه‌کان پهناتان به‌ خوا ده‌گرت و هاناتان بۆ خوا ده‌برد، خۆزگه‌ من دره‌ختی بومایه‌ ده‌یانبریم و له‌ ریشکه‌وه هه‌لیان ده‌کیشام.

۲۳۱۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصٍ عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ الْفَلَّاسُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمَ لَصَحِحْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که‌ فەرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویه‌تی: (نه‌گەر نه‌وهی من ده‌یزانم ئیوه بیزانن که‌م پێده‌که‌نین و زۆر ده‌گریان).

ده‌باره‌ی که‌سی قسه‌یه‌ بکات بۆ نه‌وهی خه‌ڵک بیته‌ پنه‌نین

۱۰ - بَابُ فِيمَنْ تَكَلَّمَ بِكَلِمَةٍ يُضْحِكُ بِهَا النَّاسَ

۲۳۱۴ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عِيسَى بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ لَا يَرَى بِهَا بَأْسًا يَهْوِي بِهَا سَبْعِينَ خَرِيفًا فِي النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که‌ فەرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویه‌تی: (که‌سی قسه‌یه‌ ده‌کات به‌لای

خۆیهوه زۆر ئاسایییه و گۆیی ناداتی به لام خوای گهوره ههفتا پایز ده که ویتته خوارهوه بو ناو ناخی ناگری دۆزهخ).

۲۳۱۵ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِهِزُ بْنُ حَكِيمٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ جَدِّي، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: وَئِلَّ لِلَّذِي يُحَدِّثُ بِالْحَدِيثِ لِيُضْحِكَ بِهِ الْقَوْمَ فَيَكْذِبُ، وَئِلَّ لَهُ وَئِلَّ لَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له بههزی کوری هه کیمهوه ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: باو کم نهویش له باوکیهوه بۆی گێرامهوه که فهرموویهتی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیفرموو: (هاوارو واوهیلا بۆ که سی قسهیه بگێریتتهوه و درۆ بکات بۆ نهوهی خه لک بیتیته پیکه نین، هاوارو واوهیلا بۆ نهو که سه، هاوارو واوهیلا بۆ نهو که سه).

۱۱ - بَابُ

۲۳۱۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ عَبْدِ الْجَبَّارِ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصِ بْنِ غِيَاثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: تُوِّفِيَ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ، يَعْني رَجُلًا: أَبْشِرْ بِالْجَنَّةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْلَا تَذَرِي فَلَعَلَّهُ تَكَلَّمَ فِيمَا لَا يَعْنيهِ أَوْ يَخْلُ بِمَا لَا يَنْقُصُهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پیاوی له هاوه لانی وهفاتی کرد، پیاوی وتی: دلخۆشه به بهههشت، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (تۆ چوزانی له وانهیه قسهیه کی کردبی زهروور نهبی بۆ دین و دنیای و پهیهندی بهوه نه بوویت، یان به خیلی به

شتی بردبی له مال و سامانی نهوی کهم نه کردبی).

۲۳۱۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ نَصْرِ التَّيْسَابُورِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا أَبُو مُشَيْرٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَمَاعَةَ، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ، عَنْ قُرَّةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْينِهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى ده گینهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (چاکى موسولمانه تی مروؤ له وه دایه وازیهینی له شتی که په یوه ندی به وه نه بیټ).

۲۳۱۸ - (صحیح بما قبله) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ حُسَيْنٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْينِهِ. وَهَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ الزُّهْرِيِّ عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ حُسَيْنٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ حَدِيثِ مَالِكٍ مُرْسَلًا، وَهَذَا عِنْدَنَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَلِيُّ بْنُ حُسَيْنٍ لَمْ يَذْكُرْ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ.

نهوی هاتوره ده باره ی قسه کردنی کهم

۱۲ - بَابُ فِي قَلَّةِ الْكَلَامِ

۲۳۱۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ جَدِّي، قَالَ: سَمِعْتُ بِلَالَ بْنَ الْحَارِثِ الْمُزَنِّيَّ، صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ أَحَدَكُمْ

لَيَنْكَلُمَنَّ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ مَا يَظُنُّ أَنْ تَبْلُغَ مَا بَلَغْتَ فَيَكْتُوبُ اللَّهُ لَهُ بِهَا رِضْوَانَهُ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَاهُ، وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَنْكَلُمَنَّ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ مَا يَظُنُّ أَنْ تَبْلُغَ مَا بَلَغْتَ، فَيَكْتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا سَخَطَهُ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَاهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَهَكَذَا رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو نَحْوُ هَذَا، قَالُوا: عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ عَنْ، بِلَالِ بْنِ الْحَارِثِ وَرَوَى هَذَا الْحَدِيثَ مَالِكٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ بِلَالِ بْنِ الْحَارِثِ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ جَدِّهِ.

واته: له بیلالی کوری (حارث)ی موزهنیهوه رهزای خوی لی بی ده گپرنهوه، که فەرموویهتی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیفرموو: (بیگومان جاری وا ههیه کهسی قسهیه دهکات هۆکاری رهزامهندی خوی گهورهیه، نازانی نهو قسهیه به کوئی دهگهیهنی واته به چ پلهو پایهیهکی دهگهیهنی، خوی گهورهیه رهزامهندی خۆی بۆ دهنوسیت ههتا روژی قیامهت، ههروهها جاری وا ههیه کهسی قسهیه دهکات هۆکاری رق و تورپهی خوی گهورهیه، نازانی نهو قسهیه به کوئی دهگهیهنی، خوی گهورهیه رق و تورپهی خۆی بۆ دهنوسیت ههتا روژی قیامهت).

نهوهی هاتوو دهبارهی بی نرخنی دنیا لای خوا

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي هَوَانِ الدُّنْيَا عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

۲۳۲۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ مَا سَقَى كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةَ مَاءٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له سه هلی کوری سه عده وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (نه گهر دنیا به قهه بالی میثوله به نرخه هه بویه له لای خوی گه وره نهوا نهیده هیشته کافر قومی ناوی دنیا بخواته وه).

۲۳۲۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ مُجَالِدٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ، عَنِ الْمُسْتَوْرِدِ بْنِ شَدَّادٍ، قَالَ: كُنْتُ مَعَ الرَّكْبِ الَّذِينَ وَقَفُوا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى السَّخْلَةِ الْمَيْتَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتَرَوْنَ هَذِهِ هَانَتْ عَلَى أَهْلِهَا حِينَ أَلْقَوْهَا، قَالُوا: مِنْ هَوَانِهَا أَلْقَوْهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَالذُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ عَلَى أَهْلِهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَابْنِ عُمرَ. حَدِيثُ الْمُسْتَوْرِدِ حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له موسته وریدی کوری شه داده وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فرموویه تی: من له گه له شه سوارانه دا بووم که له خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له سه کار یان بهر خیکی مردار و بودا راوه ستاین، فرمووی: (ده بینن نه مه چه ند بی نرخ بووه له لای خاوه نی کاتی که فرپی داوه؟) و تیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، به هوی بی نرخیه وه خاوه نه که ی فرپی داوه، فرمووی: (دهی نه مه چه ند بی نرخ به لای خاوه نه که یه وه، دونیاش نه وه ند بی نرخ به لای خواوه).

باسیکی تر لهو باره وه

۱۴ - بَابُ مِنْهُ

۲۳۲۲ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَاتِمٍ الْمُؤَدَّبُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ ثَابِتٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ ثَابِتٍ بْنُ ثَوْبَانَ، قَالَ: سَمِعْتُ عَطَاءَ بْنَ قُرَّةَ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ

اللَّهُ بْنُ ضَمْرَةٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: أَلَا إِنَّ الدُّنْيَا مَلْعُونَةٌ مَلْعُونٌ مَا فِيهَا إِلَّا ذِكْرُ اللَّهِ وَمَا وَالَاهُ وَعَالِمٌ أَوْ مُتَعَلِّمٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واتە: لە ئەبو ھورەیرەوێ رەزای خوای لی بێ دەگێرنەوێ، کە فەرموویەتی: بۆ خۆم گوێم لە پیتغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو دەیفەرموو: (دنیاو ھەرچی لە دنیا دا یە نەفەت لێکراوێ جگە لەم دوو شتە: زیکر و یادێ خوا و ئەو کار و کردەوانە ی کە خوای گەورە خۆشی دەوێن و جێگە ی رەزامەندی، مامۆستا و فێرخوازی زانستی شەری).

باسیکی تر لەو بارەوێ

۱۵ - بَابُ مِنْهُ

۲۳۲۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَيْسُ بْنُ أَبِي حَازِمٍ، قَالَ: سَمِعْتُ مُسْتَوْرِدًا، أَخَا بَنِي فَهْرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مِثْلُ مَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ إِصْبَعَهُ فِي النَّيَمِ فَلْيَنْظُرْ بِمَاذَا يَرْجِعُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَإِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي خَالِدٍ يُكْنَى أَبَا عَبْدِ اللَّهِ. وَوَالِدُ قَيْسٍ أَبُو حَازِمٍ اسْمُهُ: عَبْدُ بْنُ عَوْفٍ وَهُوَ مِنَ الصَّحَابَةِ.

واتە: لە قەیسێ کورێ حازیمەوێ رەزای خوای لی بێ دەگێرنەوێ، کە فەرموویەتی: بۆ خۆم گوێم لە موستەورید رەزای خوای لی بێ بوو دەیفەرموو: پیتغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (دنیا بەچاو قیامەتەوێ وەک ئەوێ وایە یەکی لەئێوێ پەنجە بکات بە دەریایە کدا و بیھێنیتە دەروێ سەیر بکات بزانی چەندە ئا بە پەنجە یەوێ). واتە دنیا بەچاو قیامەتەوێ ھێندە ی ئەو

ئاویه.

دهرباره‌ی دوانیا زیندانی باوه‌پداره و بههشتی بی باوه‌په

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ

۲۳۲۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده‌گپرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (دوانیا زیندانی باوه‌پداره و بههشتی بی باوه‌په). واته دوانیا به چاو بههشته‌وه زیندانی باوه‌پداره، هه‌روه‌ها دوانیا به چاو دۆزه‌خه‌وه بههشتی بی باوه‌په.

نه‌وه‌ی هاتووه‌ ده‌رباره‌ی دوانیا وهك چوار كهس وایه

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ مَثَلُ الدُّنْيَا مَثَلُ أَرْبَعَةِ نَقَرٍ

۲۳۲۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ حَبَّابٍ، عَنْ سَعِيدِ الطَّائِيِّ أَبِي الْبَحْتَرِيِّ، أَنَّهُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو كَبْشَةَ الْأَمَّارِيُّ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: ثَلَاثَةٌ أَقْسِمُ عَلَيْهِنَّ وَأُحَدِّثُكُمْ حَدِيثًا فَاخْضَوْهُ قَالَ: مَا نَقَصَ مَالُ عَبْدٍ مِنْ صَدَقَةٍ، وَلَا ظِلْمٌ عَبْدٌ مَظْلَمَةٌ فَصَبَرَ عَلَيْهَا إِلَّا زَادَهُ اللَّهُ عِزًّا، وَلَا فَتَحَ عَبْدٌ بَابَ مَسْأَلَةٍ إِلَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ بَابَ فَقْرٍ أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا وَأُحَدِّثُكُمْ حَدِيثًا فَاخْضَوْهُ قَالَ: إِنَّمَا الدُّنْيَا لِأَرْبَعَةِ نَقَرٍ، عَبْدٌ

رَزَقَهُ اللَّهُ مَالًا وَعِلْمًا فَهُوَ يَتَّقِي فِيهِ رَبَّهُ، وَيَصِلُ فِيهِ رَحْمَهُ، وَيَعْلَمُ اللَّهُ فِيهِ حَقًّا، فَهَذَا بِأَفْضَلِ الْمَنَازِلِ، وَعَبْدُ رَزَقَهُ اللَّهُ عِلْمًا وَلَمْ يَرْزُقْهُ مَالًا فَهُوَ صَادِقُ الْيَقِينِ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ بِعَمَلِ فَلَانٍ فَهُوَ بِنَيْتِهِ فَأَجْرُهُمَا سَوَاءٌ، وَعَبْدُ رَزَقَهُ اللَّهُ مَالًا وَلَمْ يَرْزُقْهُ عِلْمًا، فَهُوَ يَخْبِطُ فِي مَالِهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ لَا يَتَّقِي فِيهِ رَبَّهُ، وَلَا يَصِلُ فِيهِ رَحْمَهُ، وَلَا يَعْلَمُ اللَّهُ فِيهِ حَقًّا، فَهَذَا بِأَخْبَثِ الْمَنَازِلِ، وَعَبْدٌ لَمْ يَرْزُقْهُ اللَّهُ مَالًا وَلَا عِلْمًا فَهُوَ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ فِيهِ بِعَمَلِ فَلَانٍ فَهُوَ بِنَيْتِهِ فَوَزْرُهُمَا سَوَاءٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبر که بشهوه رهزای خوای لی بی ده گیتی نهوه، که گویی له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بووه ده یفرموو: سویند له سهر نهم سی شته ده خۆم، فهرمایشتیکتان بو ده گیتپهوه نیوهش له بهری بکهن: مال و سامانی بهنده به خیرکردن و بهخشین کهم ناکات، ههرکه سی زولم و سته می لی بکریت له لایهن که سیکه وه نهو که سه له بهر خوا نارام بگری خوای گهوره سه بهرزی ده کات، ههرکه سی ده رگای سوا له خوی بکاته وه خوای گهوره ده رگای هه ژاری بو ده کاته وه، - یان فهرمایشتیکی ناوای فهرموو - فهرمایشتیکتان بو ده گیتپهوه نیوهش له بهری بکهن، فهرمووی: (بیگومان دنیا بو چوار که سه: یه کهم: که سی خوای گهوره مال و سامان و زانستی پی بیه خشی نهویش ته قوای خویان پی بکات، سهردانی خزم و که سوکاریان پی بکات، ههق و مافی خویان لی بدات بو نمونه وانه بلیته وه و قورنان بخوینی، نهو بهنده گهوره ترین پایه ی ههیه لای خوا، دووهم: که سی خوای گهوره زانستی پی بیه خشی به لام مال و سامانی پی نه به خشی نهویش به نیه تیکی پاک و راستگزیانه بلی: نه گهر خوای گهوره مال و سامانی پی ده به خشیمنیش وه فلان خیرخواز ده مبه خشی و خیر و خیراتم لی ده کرد، بهو نیه ته پاکه ی پاداشتی وه نهوی بو ههیه، سیئهم: که سی خوای گهوره مال و سامانی پی بیه خشی به لام زانستی پی نه به خشی، له پیناوی ههواو شاره زووی خوی سهرفی بکات، ته قوای خوای پی نه کات، سهردانی خزم و که سوکاری پی نه کات، ههق و مافی خویان لی نه دات، نهو بهنده خراپترین پایه ی ههیه لای خوا، چواره م:

کهسی خوای گهوره نه مال و سامانی پی به خشی وه نه زانستی پی به خشی نهویش به نیه تیکی پاک و راستگویانه بلی: نه گهر خوای گهوره مال و سامان و زانستی پی ده به خشیمن منیش وه فلان کهس کاری خراپهم پی ده کرد بهو نیه تهی له گهل نهو که سه دا تاوانیان چوون به که).

نهو هی هاتووه ده باره ی خوشه ویستی و همم و غهمی دنیا

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْهَمِّ فِي الدُّنْيَا وَحَيْثُهَا

۲۳۲۶ - (صحيح بلفظ: بموت عاجل، أو غني عاجل) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ بَشِيرِ أَبِي إِسْمَاعِيلَ، عَنْ سَيَّارٍ، عَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ نَزَلَتْ بِهِ فَاقَةٌ فَأَنْزَلَهَا بِالنَّاسِ لَمْ تُسَدَّ فَاقَتُهُ، وَمَنْ نَزَلَتْ بِهِ فَاقَةٌ فَأَنْزَلَهَا بِاللَّهِ، فَيُوشِكُ اللَّهُ لَهُ بِرِزْقٍ عَاجِلٍ أَوْ آجِلٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له (عبد الله) کوری مهسعودوه رهزای خوای لی بی ده گیترنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ههر کهسی توشی هه ژاری و نه داری هات هانا بو خه لک بهریت و پشتیان پی به ستیت نهوا هه ژاری و نه داریه که ی له کۆل نایته وهو پیو یستیه کانی بو دهسته بهر ناییت و بهردهوام هه ژار ده بیت، به لام نهو که سه ی هانا بو لای خوای گهوره بهریت و ته نیا پشت بهو به ستیت نهوا دهرووی خیری لی ده کاته وه: یان به مردنی له ناکاو رزگاری ده کات - ده لێن کهسی له نزیکه دهوله مهنده کانی ده مرئ و له میراته که ی بهر ده که ویت^(۱) - ، یا به زوویی دهوله مهندی ده کات).

(۱) عون المعبود شرح سنن أبي داود لمحمد آبادي.

۲۳۲۷ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ، وَالْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، قَالَ: جَاءَ مُعَاوِيَةُ إِلَى أَبِي هَاشِمٍ بْنِ عَثْبَةَ، وَهُوَ مَرِيضٌ يَعُوذُهُ، فَقَالَ: يَا حَالُ مَا يُبْكِيكَ أَوْجَعُ يُشِيرُكَ أَمْ حِرْصُ عَلَى الدُّنْيَا؟ قَالَ: كُلُّ لَأَ، وَلَكِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَهْدَ إِلَيَّ عَهْدًا لَمْ آخُذْ بِهِ، قَالَ: إِنَّمَا يَكْفِيكَ مِنْ جَمْعِ الْمَالِ خَادِمٌ وَمَرْكَبٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَجْدُنِي الْيَوْمَ قَدْ جَمَعْتُ. وَقَدْ رَوَاهُ زَائِدَةُ، وَعَبِيدَةُ بْنُ حُمَيْدٍ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ سَهْمٍ، قَالَ: دَخَلَ مُعَاوِيَةُ عَلَى أَبِي هَاشِمٍ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ بُرَيْدَةَ الْأَسْلَمِيِّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نه بو وائيله وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: نه بو هاشمی کوپی عوتبه نه خوش بوو موعاویه رهزای خوای لی بی هات بو سهردانی وتی: خاله گیان نه وه بۆچی ده گریت نیش و نازار قه له ق و بی تاقه تی کردووی یان ته ماع و غه می مال و سامانی دنیا؟ نه خیر بو هیچیان ناگیرم به لکو بو نه وه ده گیرم که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وه سیه تیکی بو کردووم ناتوانم جیبه جیتی بکه م، فهرمووی: (بینگومان له مال و سامانی دنیا نه وه ندهت به سه خزمه تکاریک و لاخیکی سواریت هه بی بو خه بات و تیکۆشان له پیتی خوا، نه وه تا نه مپۆ ههردووکیانم ههیه).

باسیکی تر لهو بارهوه

۲۰ - بَابُ مِنْهُ

۲۳۲۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ شَيْخِ بْنِ عَطِيَّةَ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ سَعْدِ بْنِ الْأَحْرَمِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَتَّخِذُوا الضَّيْعَةَ فَتَرْغَبُوا فِي الدُّنْيَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له (عبد الله)ی کوری مهسعودهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (دلشان زور وابسته مهکن به باخ و باخات و زهوی و زارهوه نهوه کو دویا بیته ههمره هیواو ناواتیکتان).

نهوهی هاتووه ده بارهوی تهمن دریزی باوهردار

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي طَوْلِ الْعُمَرِ لِلْمُؤْمِنِ

۲۳۲۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ قَيْسٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ، أَنَّ أَعْرَابِيًّا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ خَيْرُ النَّاسِ؟ قَالَ: مَنْ طَالَ عُمُرُهُ، وَحَسُنَ عَمَلُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَجَابِرٍ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (عبد الله)ی کوری بوسرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که عدههییکی دهشتهکی هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، کی چاکترین کهسه؟ فهرمووی: (نهو کهسهی تهمنی دریزی بی و کردهوهی چاک بیت).

باسیکی تر لهو بارهوه

۲۲ - بَابُ مِنْهُ

۲۳۳۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصٍ عُمَرُو بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ النَّاسِ خَيْرٌ، قَالَ: مَنْ طَالَ عُمُرُهُ، وَحَسُنَ عَمَلُهُ، قَالَ: فَأَيُّ النَّاسِ شَرٌّ؟ قَالَ: مَنْ طَالَ عُمُرُهُ وَسَاءَ عَمَلُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو به کروه رهزای خوای لی بئی ده گپرنهوه، که پیاویک وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، کی چاکترین کهسه؟ فهرمووی: (نهو کهسهی ته مهنی درێژ بئی و کردهوهی چاک بیت)، وتی: نهی کی خراپترین کهسه؟ فهرمووی: (نهو کهسهی ته مهنی درێژ بئی و کردهوهی خراپ بیت).

۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَنَاءِ أَعْمَارِ هَذِهِ الْأُمَّةِ مَا بَيْنَ السَّبْعِينَ إِلَى السَّبْعِينَ

۲۳۳۱ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعِيدٍ الْجَوْهَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ زُبَيْعَةَ، عَنْ كَامِلِ أَبِي الْعَلَاءِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عُمْرُ أُمَّتِي مِنْ سِتِّينَ سَنَةً إِلَى سَبْعِينَ سَنَةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نهبو هوریهروه رهزای خوای لی بئی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (زۆرینهی خه لکانی نهو نومهتهی من شهست بۆ هفتا سال ده ژین و ته مهن به سهر ده بن).

دهرباره‌ی نزيكبوونه‌وى رۆژگار و هيو كورتى

٢٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَقَارُبِ الزَّمَانِ وَقِصْرِ الْأَمَلِ

٢٣٣٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ بْنُ مُحَمَّدٍ الدُّورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ الْعُمَرِيُّ، عَنْ سَعْدِ بْنِ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَتَقَارَبَ الزَّمَانُ، فَتَكُونُ السَّنَةُ كَالشَّهْرِ، وَالشَّهْرُ كَالْجُمُعَةِ، وَتَكُونُ الْجُمُعَةُ كَالْيَوْمِ، وَيَكُونُ الْيَوْمُ كَالسَّاعَةِ، وَتَكُونُ السَّاعَةُ كَالضَّرْمَةِ بِالنَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَسَعْدُ بْنُ سَعِيدٍ هُوَ: أَخُو يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيِّ.

واته: له نههسى كورى ماليكهوه رهزاي خواى لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (قيامهت هه ناسى رۆژگار نزيك ده بيتهوه، سالى هيندهى مانگيكه واته نهوهنده كورته، مانگى هيندهى ههفتهيه كه، ههفتهيه هيندهى رۆژيكه، رۆژى هيندهى سهعاتيكه، سهعاتيك هيندهى ناگريكه بينيى به داريكى وشكهوه زوو بسوتى هه تا ده بيته خۆله ميتش).

نه‌وى هاتووه دهرباره‌ی هيو كورتى

٢٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قِصْرِ الْأَمَلِ

٢٣٣٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِبَعْضِ جَسَدِي فَقَالَ: كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ وَعُدَّ نَفْسَكَ فِي أَهْلِ الْقُبُورِ فَقَالَ لِي ابْنُ عُمَرَ: إِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تُحَدِّثْ نَفْسَكَ بِالْمَسَاءِ، وَإِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تُحَدِّثْ نَفْسَكَ بِالصَّبَاحِ، وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ قَبْلَ سَقَمِكَ وَمِنْ حَيَاتِكَ

قَبْلَ مَوْتِكَ فَإِنَّكَ لَا تَدْرِي يَا عَبْدَ اللَّهِ مَا اسْمُكَ عَدَا. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ الْأَعْمَشُ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، نَحْوَهُ. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّيْطِ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ.

واتە: لە موحاهیدەوێ، لە ئیبنو عومەرەوێ رەزای خویان لێ بێ دەگیرنەوێ کە فەرموویەتی: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم سەرشارنی گرتە و فەرمووی: (لە دنیادا وابژی وابزانە غەریبی یان رییوارێکی تی دەپەری، چونکە غەریب و رییوار لە هیچ شوێنێکدا بە هەمیشەیی نامیننەوێ، هەمیشە بەھیوای گەڕانەوێ بۆ مەنزڵگای خویان، خۆت بە یەکی لە ئەهلی گۆرستان حساب بکە). موحاهید وتی: ئیبنو عومەر رەزای خویان لێ بێ پیی فەرمووم: ئەگەر بەیانی هات چاوەڕپتی ئیوارە مەکە، ئەگەر کەوتیتە ئیوارە چاوەڕپتی بەیانی مەکە، لەش ساغی و تەندروستیت بەهەل بزانی پێش ئەوێ نەخۆش بکەوی، واتە: لە کاتی لەش ساغیدا هەولێ زۆر بدە بۆ قیامەت، هەرۆها ژیاوت بەهەل بزانی پێش ئەوێ مردن بەخەت بێ بگرتیت، چونکە ییگومان ئەی بەندە ی خوا تو نازانی سبەینی ناوت چییە.

۲۳۳۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ عُثَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ أَنَسٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَذَا ابْنُ آدَمَ وَهَذَا أَجَلُهُ وَوَضَعَ يَدُهُ عِنْدَ قَفَاةٍ، ثُمَّ بَسَطَهَا فَقَالَ: وَتَمَّ أَمْلُهُ وَتَمَّ أَمْلُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ.

واتە: لە ئەنەسی کۆری مالیکەوێ رەزای خوی لێ بێ دەگیرنەوێ، کە فەرموویەتی: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بە دەستی ناماژە ی کرد وەک ئەوێ باوەش بکات بە دنیادا، فەرمووی: (ئەمە ئادەمیزادە، ئەمەش سەرەنجام و

ناکامه که یه تی دهستی خسته سهر نه ستوی واته نه وهنده نزیکه)، له پاشدا دهستی بلا و کرده وه و ناماژهی کرد بو دوور تر و فهرمووی: (له پاشدا نه مه هیواو ناواته کانیه تی، له پاشدا نه مه هیواو ناواته کانیه تی).

۲۳۳۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي السَّفَرِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: مَرَّ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ نُعَالِجُ خُصًّا لَنَا، فَقَالَ: مَا هَذَا؟ فَقُلْنَا قَدْ وَهَى فَنَحْنُ نُضْلِحُهُ، فَقَالَ: مَا أَرَى الْأَمْرَ إِلَّا أَعْجَلَ مِنْ ذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو السَّفَرِ اسْمُهُ: سَعِيدُ بْنُ يُحْمَدَ، وَيُقَالُ: ابْنُ أَحْمَدَ الثَّوْرِيُّ.

واته: له (عبد الله)ی کوری عه مره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: زنجیکمان هه بوو په ربووت بوو بوو خه یک بووین چاکمان ده کرده وه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دای به لاماندا فهرمووی: (نه مه چیه؟) وتمان: زنجه که مان قلیشی بردو وه چاکی ده که بینه وه، فهرمووی: پیم وایه نه جهل له وه نزیکتره، کی ده لی نیتوه نه وهنده ده ژین تا نه م کوخه ده روخی).

ده رباره ی فیتنه ی نه م نوممه ته له مال و ساماندا یه

۲۶ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ فِتْنَةَ هَذِهِ الْأُمَّةِ فِي الْمَالِ

۲۳۳۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ سَوَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا لَيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ صَالِحٍ، أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ جُبَيْرٍ بْنَ نُفَيْرٍ، حَدَّثَهُ عَنْ أَبِيهِ، عَنْ كُغَيْبِ بْنِ عِيَّاضٍ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ لِكُلِّ أُمَّةٍ فِتْنَةٌ وَفِتْنَةُ أُمَّتِي الْمَالُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ مُعَاوِيَةَ بْنِ صَالِحٍ.

واته: له که عبی کوری (عیاض) وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که

فەرموویەتی: بۆ خۆم گویم لە پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دەیفەرموو: (هەر ئومەتەو بەشتی تاقیکراوەتەو و توشی بەلا بوو پیتی، ئومەتی منیش بە مال و سامان تاقی دەکرێتەو).

۲۷ - بَابُ مَا جَاءَ لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَأَبْتَعَى ثَالِثًا

۲۳۳۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زِيَادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ صَالِحِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ ذَهَبٍ لَأَحَبَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ ثَالِثٌ، وَلَا يَمْلَأُ فَاهُ إِلَّا التُّرَابُ، وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُبَيِّ بْنِ كَعْبٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ الزُّبَيْرِ، وَأَبِي وَاقِدٍ، وَجَابِرٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واتە: لە ئەنەسی کوپی مالیکهوه رهزای خوای لی بۆ دهگیرنهوه، که فەرموویەتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (ئەگەر ئادەمیزاد پری دوو شیو زێر و ئالتونی هەبێ ئەز دەکات بیکات بە سیان، مەگەر گل تیری بکات ئەگینا تیر ناخوات واتە بمریت و بجیتە ژیر گلەوه و دەمی پر بپیت لەگل، خوای گهوره لهو کهسه خوش دهییت تهوبه دهکات و پهشیمان دهییتەوه).

۲۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قَلْبِ الشَّيْخِ شَابٍّ عَلَى حُبِّ اثْنَتَيْنِ

۲۳۳۸ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ ابْنِ عَجْلَانَ، عَنِ الْقَعْقَاعِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قَلْبُ الشَّيْخِ شَابٌّ عَلَى حُبِّ اثْنَتَيْنِ: طُولُ الْحَيَاةِ وَكَثْرَةُ الْمَالِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (دلی پیر و به‌سال‌چوو گهنج و لاوه له خوشه‌ویستی دوو شتدا: زور ژیان واته ته‌مه‌ن درپژێ، وه زوری مال و سامان).

۲۳۳۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَهْرُمُ ابْنُ آدَمَ وَيَشْبُ مِنْهُ اثْنَتَانِ: الْحِرْصُ عَلَى الْعُمْرِ وَالْحِرْصُ عَلَى الْمَالِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌نه‌سی کوپی مالی‌که‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (شاده‌میزاد دوو شت پیری ده‌کات و په‌کی ده‌خات: هیواو نومیدی ته‌مه‌ن درپژێ و ته‌ماعی مال و سامان).

نه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی دوتیا به‌که‌مگرتن

۲۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الزَّهَادَةِ فِي الدُّنْيَا

۲۳۴۰ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ وَاقِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ حُلْبَسٍ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْخَوْلَاطِيِّ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الزَّهَادَةُ فِي الدُّنْيَا لَيْسَتْ بِتَحْرِيمِ الْحَلَائِلِ وَلَا إِصَاعَةِ الْمَالِ وَلَكِنَّ الزَّهَادَةَ فِي الدُّنْيَا أَنْ لَا تَكُونَ مِمَّا فِي يَدَيْكَ أَوْثَقَ مِمَّا فِي يَدِ اللَّهِ وَأَنْ تَكُونَ فِي ثَوَابِ الْمُصِيبَةِ إِذَا أَنْتَ أُصِيبْتَ بِهَا أَرْغَبَ فِيهَا لَوْ أَنَّهَا أُبْقِيَتْ لَكَ.

هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَأَبُو إِدْرِيسَ الْخَوْلَانِيُّ اسْمُهُ: عَائِدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، وَعَمَرُو بْنُ وَاقِدٍ مُنْكَرُ الْحَدِيثِ.

واته: له نه بو (ذر) هوه ره زای خوای لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (دنیا به که مگرتن به فیرودانی مال و سامان نییه، به لکو به که مگرتن له دنیا دا بریتیه له وهی زیاتر دلنیابی به مال و سامانهی که خوای گه وه بوی بریارداوی و لای خویه تی هه تا نه مال و سامانهی له دهستی خۆتدایه، وه حز بکهی توشی به لا بیت بو نه وهی نارام بگریت و پاداشتت ده سته کوئی نه که حز نه کهی تووشی به لا بیت).

باسیکی تر لهو باره وه

۳۰ - بَابُ مِنْهُ

۲۳۴۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُرَيْثُ بْنُ السَّائِبِ، قَالَ: سَمِعْتُ الْحَسَنَ، يَقُولُ: حَدَّثَنِي حُمْرَانُ بْنُ أَبَانَ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَقَّانَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ لِابْنِ آدَمَ حَقٌّ فِي سِوَى هَذِهِ الْخِصَالِ، بَيْتٌ يَسْكُنُهُ وَتَوْبٌ يُوَارِي عَوْرَتَهُ وَجِلْفُ الْخُبْزِ وَالْمَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَهُوَ حَدِيثُ الْحُرَيْثِ بْنِ السَّائِبِ وَسَمِعْتُ أَبَا دَاوُدَ سُلَيْمَانَ بْنَ سَلَمٍ الْبَلْخِيِّ، يَقُولُ: قَالَ النَّضْرُ بْنُ سُمَيْلٍ: جِلْفُ الْخُبْزِ يَعْنِي لَيْسَ مَعَهُ إِدَامٌ.

واته: له پیتشهوا عوسمانی کوپی عه ففانه وه ره زای خوای لی بی ده گپنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هیچ شتی له مانه پیویستر نییه بو ناده میزاد: خانویه ک ژیا نی تیدا به سهر بهریت، پۆشاکێ شهرمگهی پی داپۆشیت، پارچه نانیکێ رهق وه ناویش).

باسیکی تر لهو باره وه

۳۱ - بَابُ مِنْهُ

۲۳۴۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ مُطَرِّفٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ انْتَهَى إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَقُولُ: (أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ) قَالَ: يَقُولُ ابْنُ آدَمَ: مَالِي مَالِي، وَهَلْ لَكَ مِنْ مَالِكَ إِلَّا مَا تَصَدَّقْتَ فَأَمْضَيْتَ، أَوْ أَكَلْتَ فَأَفْنَيْتَ، أَوْ لَبِسْتَ فَأَبْلَيْتَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (مطرف) وه، له باوکیه وه رهزای خوای لی پی ده گیرنه وه، که گه‌یشت به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده یفه رموو: (أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ) واته: فهرمووی: (ناده میزاد ده لی: مال و سامانه کهم، مال و سامانه کهم، نایا مال و سامانت هه یه سوودت پی بگه یه نی جگه له وهی به خشیت و له قیامت پاداشته کهی وهرده گریت، یان خواردت و له ناوچوو، یا پوشیت و کونت کردوو رزی).

باسیکی تر لهو باره وه

۳۲ - بَابُ مِنْهُ

۲۳۴۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ يُونُسَ هُوَ الْيَمَامِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِكْرَمَةُ بْنُ عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَدَّادُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا أُمَامَةَ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ إِنْ تَبَدَّلَ الْفَضْلُ خَيْرٌ لَكَ وَإِنْ تَمَسَّكَهُ شَرٌّ لَكَ، وَلَا تُلَامَ عَلَى كَفَافٍ، وَابْدَأْ بِمَنْ تَعُولُ، وَالْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَشَدَّادُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ يُكْنَى أَبَا عَمَّارٍ.

واته: له نه‌بو ئومامه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نه‌ی ناده‌میزاد نه‌وه‌ی له‌خوت زیاده بیه‌خشیت چاکتره‌ بۆت له دنیاو دوا‌روژدا، نه‌گهر بی‌گیرته‌وه خراپه‌ بۆت، له‌سهر مالی که‌م و به‌قه‌ناعه‌ت سه‌ره‌نه‌شت ناکرئی، به‌خشینه‌که له‌وه‌وه ده‌ست پئی بکه‌ خهرجی له‌سهر تویه، نه‌و ده‌سته‌ی ده‌به‌خشیت چاکتره‌ له‌و ده‌سته‌ی ناب‌ه‌خشیت و داوای سوآلی پئی ده‌کات).

ده‌باره‌ی پشت به‌خوا به‌ستن

۳۳ - بَابُ فِي التَّوَكُّلِ عَلَى اللَّهِ

۲۳۴۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ سَعِيدٍ الْكِنْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ خَيْثُومَةَ بْنِ شُرَيْحٍ، عَنْ بَكْرِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ هُبَيْرَةَ، عَنْ أَبِي تَمِيمٍ الْجَيْشَانِيِّ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرَزَقْتُمْ كَمَا يُرْزَقُ الطَّيْرُ تَغْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَأَبُو تَمِيمٍ الْجَيْشَانِيُّ اسْمُهُ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَالِكٍ.

واته: له پی‌شه‌وا غومه‌روهه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نه‌گهر به‌راستی پشت به‌خوا به‌ستن خوا رۆزیتان ده‌دات وه‌ک چۆن رۆزی بال‌نده ده‌دات به‌یانیان به‌ برسی‌تی ده‌رده‌چی له هیلانه‌که‌ی و ئیواران به‌ تیری ده‌گه‌ریته‌وه).

۲۳۴۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ أَخَوَانِ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَانَ أَحَدُهُمَا يَأْتِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْآخَرُ يَعْتَرِفُ، فَشَكَا الْمُخْتَرِفُ أَخَاهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: لَعَلَّكَ تُرْزَقُ بِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گیر نه وه، که فەر موویه تی: له سه رده می پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم دوو برا هه بوون یه کیکیان روژانه دهاته خزمهت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم، نه وی تریشیان پیشه وەر بوو کاسبی ده کرد، جا نه وهی کاسبی ده کرد لای پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم سکالای برا که ی کرد وتی کار ناکات، پیغه مبهردی خوا صلی الله علیه وسلم فەر مووی: (له وانده خوای گه وهر به وهی نه وه وه روژی تویش بدات واته پشت به کاره کهت مبهسته).

۳۴ - بَابُ

۲۳۴۶ - (حسن) حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مَالِكٍ، وَحُمُودُ بْنُ حِذَاشٍ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي سُحَيْلَةَ الْأَنْصَارِيُّ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ الْحُطَيْمِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، وَكَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ آمِنًا فِي سِرْبِهِ مُعَافٍ فِي جَسَدِهِ عِنْدَهُ قُوَّةٌ يَوْمِهِ فَكَأَنَّمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مَرْوَانَ بْنِ مُعَاوِيَةَ. وَحِيزَتْ: جُمِعَتْ حَدَّثَنَا بِذَلِكَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَمِيدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، نَحْوَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ.

واته: له سه له مهی کوری (عبید الله)ی کوری میحصه نه وه، له باوکیه وه ره زای

خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌رک‌ه‌س له‌ئیه‌وه رۆژی لی بوویه‌وه ئەمین بوو ترسی دوژمنی نه‌بوو بو سهر خۆی و خانه‌واده‌وه ده‌ورو به‌ری، جه‌سته‌ی به‌ته‌واوی ساغ و سه‌لامه‌ت بوو له‌نه‌خۆشی، رۆزی نه‌وه رۆژی هه‌بوو به‌شی بکات، وه‌ک نه‌وه وایه هه‌موو دنیا به‌خۆشیه‌کانیه‌وه هی نه‌وه بی‌ت).

نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی نارامگرتن له‌سه‌ر که‌می رۆزی

۳۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْكَفَافِ وَالصَّبْرِ عَلَيْهِ

۲۳۴۷ - (ضعيف) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَيُّوبَ، عَنْ عُثَيْدِ اللَّهِ بْنِ زَخْرٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الْقَاسِمِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّ أَعْظَمَ أَوْلِيَائِي عِنْدِي لِمُؤْمِنٍ خَفِيفُ الْحَاذِ ذُو حَظٍّ مِنَ الصَّلَاةِ، أَحْسَنَ عِبَادَةِ رَبِّهِ وَأَطَاعَهُ فِي السِّرِّ، وَكَانَ غَامِضًا فِي النَّاسِ لَا يُشَارُ إِلَيْهِ بِالْأَصَابِعِ، وَكَانَ رِزْقُهُ كَفَافًا فَصَبَرَ عَلَى ذَلِكَ، ثُمَّ نَقَرَ بِإِصْبَعَيْهِ فَقَالَ: عَجَلْتُ مَنِيَّتَهُ قَلْتُ بَوَاكِيهِ قَلَّ تُرَاتُّهُ.

واته: له نه‌بو نومامه‌وه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (بی‌گومان به‌خته‌وه‌ترین دۆست و نه‌ولیا بئی لای من باوه‌رداری‌که باری سوک بئی و که‌م نه‌رک بئی و به‌شی زۆری هه‌بی له‌نوێژ و چیژ له‌نوێژه‌کانی وه‌رگری و چاکترین په‌رستش نه‌جام بدات و له‌ نه‌یتندا گوێرایه‌لی و فهرمانبه‌رداری خوا بکات، له‌ناو خه‌لکا نادیاربی و به‌ناوبانگ نه‌بی و خه‌لک زۆر نه‌یناسن و به‌په‌نجه‌کانی ده‌ست ناماژه‌ی بو نه‌که‌ن، رۆزی که‌م بئی مه‌مه‌ره و مه‌ژی قه‌ناعه‌تی بئی بکات و نارام بگری له‌سه‌ری، له‌پاشدا هه‌ردوو ده‌ستی دا له‌یه‌ک و

فهرمووی: (زوو روچی ده رچی، کهم بۆی بگرین و، میراتی کهم بی).

٢٣٤٧ (م) - (ضعیف) وَهَذَا الْإِسْنَادُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: عَرَضَ عَلَيَّ رَبِّي لِيَجْعَلَ لِي بَطْحَاءً مَكَّةَ دَهَبًا، قُلْتُ: لَا يَا رَبِّ وَلَكِنْ أَشْبَعُ يَوْمًا وَأَجُوعُ يَوْمًا، أَوْ قَالَ ثَلَاثًا أَوْ نَحْوَ هَذَا، فَإِذَا جُعْتُ تَضَرَّعْتُ إِلَيْكَ وَذَكَرْتُكَ، وَإِذَا شَبِعْتُ شَكَرْتُكَ وَحَمَدْتُكَ، هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ وَالْقَاسِمِ هُوَ ابْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ وَيُكْنَى أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَيُقَالُ أَيْضًا: يُكْنَى أَبُو عَبْدِ الْمَلِكِ وَهُوَ مَوْلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ خَالِدِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ مُعَاوِيَةَ وَهُوَ شَامِيٌّ ثَقَّةٌ، وَعَلِيُّ بْنُ يَزِيدَ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ وَيُكْنَى أَبُو عَبْدِ الْمَلِكِ.

واته: له پیغه مبهروهه صلی الله علیه وسلم ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: (پهروهه دگام پیتشنیاری بۆ کردم زهوی و خاک و خۆلی مه کهکم بۆ بکات به زیږ، وتم: نهی پهروهه دگام نامهوی به لکو نهوهم دهوی روژی تیر یم ههتا سوپاسگوزاری و سوپاس و سهنای تو بکهم و روژی برسی یم نارام بگرم له سهری و لیت بیاریمهوه و یادت بکهم).

٢٣٤٨ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْعَبَّاسُ الدُّوْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ الْمُقَرِّي، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي أَيُّوبَ، عَنْ شُرَحْبِيلَ بْنِ شَرِيكٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحُبَلِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قَدْ أَفْلَحَ مَنْ أَسْلَمَ وَزُرِقَ كَفَافًا وَفَنَعَهُ اللَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوږی عه مبهروهه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهو کهسه سههرفراز و رزگاری بووه موسولمان بی، نهوهنده روژی هه لالی هه بی پیتی بژی، به بهشی خوای گهوره قایل بی).

۲۳۴۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْعَبَّاسُ الدُّورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ الْمُفَرِّجِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَبِيبُ بْنُ شُرَيْحٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو هَانِيءٍ الْخَوْلَانِيُّ، أَنَّ أَبَا عَلِيٍّ عَمَرُو بْنُ مَالِكٍ الْجَنْبِيُّ، أَخْبَرَهُ عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: طُوبَى لِمَنْ هُدِيَ إِلَى الْإِسْلَامِ، وَكَانَ عَيْشُهُ كَفَافًا وَقَتُّهُ وَأَبُو هَانِيءٍ اسْمُهُ: حَمِيدُ بْنُ هَانِيءٍ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له (فضالة)ی کوری عوبه یده وه رهزای خوی لی بی ده گپنه وه، که گوئی له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بووه ده یفه رموو: (خوشبه ختی بو نهو که سهیه که رینوینی کراوه بو ئیسلام و، نه وهنده روژی حه لالی ههیه که پیتی بژی، قابله به بهشی خوا).

دهرباره ی فهزل و گهوره یی ههزاری

۳۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْفَقْرِ

۲۳۵۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو بْنُ نَبْهَانَ بْنِ صَفْوَانَ الثَّقَفِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ أَسْلَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَدَّادُ أَبُو طَلْحَةَ الرَّاسِبِيُّ، عَنْ أَبِي الْوَاظِعِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقِلٍ، قَالَ: قَالَ رَجُلٌ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَاللَّهِ إِنِّي لِأُحِبُّكَ. فَقَالَ لَهُ: انْظُرْ مَاذَا تَقُولُ، قَالَ: وَاللَّهِ إِنِّي لِأُحِبُّكَ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَقَالَ: إِنْ كُنْتُ تُحِبُّنِي فَأَعِدْ لِلْفَقْرِ بِتَقَافَا، فَإِنَّ الْفَقْرَ أَسْرَعُ إِلَى مَنْ يُحِبُّنِي مِنَ السَّبِيلِ إِلَى مُنْتَهَاهُ. حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ شَدَّادِ أَبِي طَلْحَةَ، نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَأَبُو الْوَاظِعِ الرَّاسِبِيُّ اسْمُهُ: جَابِرُ بْنُ عَمْرٍو وَهُوَ بَصْرِيُّ.

واته: له (عبد الله)ی کوری موعه فه له وه رهزای خوی لی بی ده گپنه وه، که فه رمویه تی: پیاوی به پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم وت: نه ی پیغه مبهری خوا

صلی الله علیه وسلم، سویند به (الله) من تۆم خوشدهویت، پیی فهرموو: (سهیریکه بزانه دهلیتی چی). سی جار، فهرمووی: (نه گهر منت خوشدهویت خوت ناماده بکه بۆ چهرمه سهری هه ژاری، چونکه هه ژاری بۆ لای نهو که سهی منی خوشدهویت خیراتره له رویشتنی لافاو بۆ کوتاییه کهی).

۳۷ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ فُقَرَاءَ الْمُهَاجِرِينَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ قَبْلَ أَغْنِيَائِهِمْ

۲۳۵۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فُقَرَاءُ الْمُهَاجِرِينَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ قَبْلَ أَغْنِيَائِهِمْ بِخَمْسِمِائَةِ سَنَةٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَجَابِرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو سه عیده وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه ژارانێ کۆچه ران پینج سهه سال پینش دهوله مهنده کانیان ده چنه به هه شته وه).

۲۳۵۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى بْنُ وَاصِلٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْعَابِدُ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَارِثُ بْنُ التُّعْمَانِ اللَّيْثِيُّ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اللَّهُمَّ أَحْيِي مِسْكِينًا وَأَمْنِي مِسْكِينًا وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَةِ الْمَسَاكِينِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَقَالَتْ عَائِشَةُ: لِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: إِنَّهُمْ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ قَبْلَ أَغْنِيَائِهِمْ بِأَرْبَعِينَ خَرِيفًا، يَا عَائِشَةُ لَا تَرُدِّي الْمِسْكِينَ وَلَوْ بِشِقِّ ثَمْرَةٍ، يَا عَائِشَةُ أَحْيِي الْمَسَاكِينَ وَفَرِّبِهِمْ فَإِنَّ اللَّهَ يُفَرِّقُكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خودایه به هه ژاری بزینه، به هه ژاری برینه، له گه ل کۆمه لی هه ژاراند کۆمبکه ره وه و حه شرم

بکه). عانیشه ره زای خوی لی بی فهرمووی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بچی؟ فهرمووی: (بیگومان هه ژاران کۆچه ران چل پایز واته چل سال له پیش دهوله مهنده کانیانه وه ده چنه بهه شته وه، نهی عانیشه! ده ست مه نی بهرووی هه ژارده وه و بی بهشی مه که نه گهر به له ته خورمایه کیش بی، نهی عانیشه! به دل هه ژارانت خوشبویت و له کۆر و دانیشندا لییان نزیک به ره وه، بیگومان له روژی قیامه تدا خوی گه وره نزیکت ده کاته وه له خوی).

۲۳۵۳ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِلَازٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَدْخُلُ الْفُقَرَاءُ الْجَنَّةَ قَبْلَ الْأَغْنِيَاءِ بِخَمْسِمِائَةِ عَامٍ يَنْصَفُ يَوْمٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه ژاران پینج سهد سال له پیش دهوله مهنده کانه وه ده چنه بهه شته وه، نیو روژ).

۲۳۵۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُحَارِبِيُّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَدْخُلُ فُقَرَاءُ الْمُسْلِمِينَ الْجَنَّةَ قَبْلَ أَغْنِيَائِهِمْ بِخَمْسِمِائَةِ عَامٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه ژاران موسولمانان نیو روژ له پیش دهوله مهنده کانه وه ده چنه بهه شته وه، که بریتیه له پینج سهد سال).

۲۳۵۵ - (صحیح بلفظ: قُرَاءُ الْمُهَاجِرِينَ) حَدَّثَنَا الْعَبَّاسُ الدُّورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ الْمُقَرِّيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي أَيُّوبَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ جَابِرِ الْخَضْرَمِيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَدْخُلُ قُرَاءُ الْمُسْلِمِينَ الْجَنَّةَ قَبْلَ أَغْنِيَائِهِمْ بِأَرْبَعِينَ حَرِيفًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له جابره وه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه ژارانی موسولمانان چل پایز له پیش دهوله مهنده کانه وه ده چنه بهه شته وه، که ده کاته چل سال).

ژیان و گوزهرانی پیغمبره صلی الله علیه وسلم و خانه واده که ی

۳۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مَعِيشَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَهْلِهِ

۲۳۵۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ عَبَّادٍ، عَنْ مُجَالِدٍ، عَنْ الشَّعْبِيِّ، عَنْ مَسْرُوقٍ، قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ، فَدَعَتْ لِي بِطَعَامٍ وَقَالَتْ: مَا أَشْبِعُ مِنْ طَعَامٍ فَأَشَاءُ أَنْ أَبْكِي إِلَّا بَكَيتُ قَالَ: قُلْتُ لِمَ؟ قَالَتْ: أَذْكُرُ الْحَالَ الَّتِي فَارَقَ عَلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الدُّنْيَا، وَاللَّهُ مَا شَبِعَ مِنْ حُبِّهِ وَلَحْمٍ مَرَّتَيْنِ فِي يَوْمٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له مهسروقه وه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: چووم بو خزمهت عایشه رهزای خوی لی بی، خواردنی بو بانگ کردم، لههر خواردنی تیر بخوم بهوی بگرم نیلا ده گریم، وتم: بوچی؟ فهرمووی: یادی حالی له دنیا دهروونی پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم ده که مه وه، سویند به (الله) له رۆژیکدا دوو جار تیر نان و گوشتی نه خوارد.

۲۳۵۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ يَزِيدَ، يُحَدِّثُ، عَنْ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: مَا شَبَّحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ خُبْرٍ شَعِيرٍ يَوْمَينِ مُتَابِعَيْنِ حَتَّى قُبِضَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له عائیشه وه زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هه تا له دونیا ده چوو دوو روژ له سه ریه ک تیر نانی جوێ نه خوارد.

۲۳۵۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُحَارِبِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ كَيْسَانَ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: مَا شَبَّحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَهْلُهُ ثَلَاثًا تَبَاعًا مِنْ خُبْرٍ الْبَرِّ حَتَّى فَازَقَ الدُّنْيَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه بو هورهیره وه زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خوی خانه واده که ی هه تا له دونیا ده چوو سی روژ له سه ریه ک تیر نانی گه نمان نه خوارد.

۲۳۵۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ بْنُ مُحَمَّدٍ الدُّورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي بُكَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَرِيزُ بْنُ عَثْمَانَ، عَنْ سُلَيْمِ بْنِ عَامِرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا أُمَامَةَ، يَقُولُ: مَا كَانَ يَفْضُلُ عَنْ أَهْلِ بَيْتِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُبْرُ الشَّعِيرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَيَحْيَى بْنُ أَبِي بُكَيْرٍ هَذَا كُوفِيٌّ وَأَبُو بُكَيْرٍ وَالِدُ يَحْيَى، رَوَى لَهُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ وَيَحْيَى بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُكَيْرٍ مِصْرِيٌّ صَاحِبُ اللَّيْثِ.

واته: له نه بو نومامه وه زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: خانه واده ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نانی جو زیاتریان نه بو.

۲۳۶۰ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْجُمَحِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتُ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ هِلَالِ بْنِ خُبَابٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَبِيتُ اللَّيَالِي الْمَتَّابِعَةَ طَاوِيًا وَأَهْلُهُ لَا يَجِدُونَ عِشَاءً وَكَانَ أَكْثَرُ خُبْرِهِمْ خُبْرَ الشَّعِيرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واتہ: لہ نیبنو عہباسوہ رہزای خویان لی بیّ دہگیرنہوہ، کہ فہرموویہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم چہندہا شو لہسہریہک بہبرسیتی و بہبیّ شیو سہری دہناہوہ، خانہوادہکی نانی شیویان نہبوو زورترین نانیان نانی جو نہبوو.

۲۳۶۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ الْقُعْقَاعِ، عَنْ أَبِي زُرْعَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اللَّهُمَّ اجْعَلْ رِزْقَ آلِ مُحَمَّدٍ قُوًّا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واتہ: لہ نہبو ہورہیرہوہ رہزای خوی لی بیّ دہگیرنہوہ، کہ فہرموویہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (خودایہ روزی خانہوادہی موحہمد نانہسکی و مہمرہو مہڑی بیّت).

۲۳۶۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَدْخُرُ شَيْئًا لِعَدٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ سُلَيْمَانَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا.

واتہ: لہ نہنہسی کوری مالیکہوہ رہزای خوی لی بیّ دہگیرنہوہ، کہ فہرموویہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ہیچ خواردنیکی پاشہکہوت نہدہکرد بو سبہینیتی.

۲۳۶۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو مَعْمَرٍ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: مَا أَكَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى خِوَانٍ وَلَا أَكَلَ خُبْزًا مُرَقَّقًا حَتَّى مَاتَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فەرموو یه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هه تا له دوانیا ده رچوو سفروو خوانی نه رازانده وه و نانی نهرم و ته نکى نه خوارد.

۲۳۶۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الْمَجِيدِ الْحَنْفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو حَازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، أَنَّهُ قِيلَ لَهُ: أَكَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّعْيَ؟ يَعْنِي الْخَوَّارَى، فَقَالَ سَهْلٌ: مَا رَأَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّعْيَ حَتَّى لَقِيَ اللَّهَ، فَقِيلَ لَهُ: هَلْ كَانَتْ لَكُمْ مَنَاجِلُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: مَا كَانَتْ لَنَا مَنَاجِلُ، قِيلَ: فَكَيْفَ كُنْتُمْ تَصْنَعُونَ بِالشَّعِيرِ؟ قَالَ: كُنَّا تَنْفُخُهُ فَيَطِيرُ مِنْهُ مَا طَارَ، ثُمَّ نُنْزِلُهُ فَنَعْمُجُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَاهُ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ.

واته: له سه هلی کوری سه عده وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که پییی و ترا: نایا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نانی سپی خوارد وه؟ سه هل فەرموو ی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هه تا له دوانیا ده رچوو نانی سپی نه دی، پییی و ترا: نایا له سه رده می پیغه مبهری خوا دا صلی الله علیه وسلم هیله کتان هه بو وه؟ سه هل فەرموو ی: نه خیر، و ترا: نه ی چۆن جۆکه تان ناماده کرد بو خواردن به نه بیژاره یی؟ فەرموو ی: دواى نه وه ی ده مانها یی فوومان لی ده کرد جا نه وه ی با ده ی برد با ده ی برد، نه وه شی که ده مایه وه تاومان لی ده پژاندوو ده مانشیلاو ده مانکرد به نان.

دهرباره‌ی ژیان و گوزهرانی هاوه‌لانی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم

۳۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مَعِيشَةِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۲۳۶۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُجَالِدٍ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ بَيَّانٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ، قَالَ: سَمِعْتُ سَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَّاصٍ، يَقُولُ: إِنِّي لَأَوَّلُ رَجُلٍ أَهْرَاقَ دَمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَإِنِّي لَأَوَّلُ رَجُلٍ رَمَى بِسَهْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَلَقَدْ رَأَيْتُنِي أَغْرُو فِي الْعَصَابَةِ مِنْ أَصْحَابِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا نَأْكُلُ إِلَّا وَرَقَ الشَّجَرِ وَالْحَبْلَةَ، حَتَّى إِنَّ أَحَدَنَا لَيَضَعُ كَمَا تَضَعُ الشَّاةُ أَوِ الْبَعِيرُ، وَأَصْبَحْتُ بَنُو أَسَدٍ يُعَزِّرُونِي فِي الدِّينِ، لَقَدْ خِبتُ إِذَا وَضَلَّ عَمَلِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ بَيَّانٍ.

واته: له سه‌دی کوری نه‌بی وه‌قاصه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: من یه‌که‌م که‌س بووم له‌پیتناوی خوا خوینم رژاند، من یه‌که‌م که‌س بووم له‌پیتناوی خوا تیرم هاویشته به‌ره‌و دوژمن، که ده‌تینیم له‌گه‌ل کومه‌لی له هاوه‌لانی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم غه‌زامان ده‌کرد جگه له بهر و گه‌لای دره‌ختی نه‌و بیابانه هیچی ترمان نه‌ده‌خوارد، که داده‌نیشته‌ن پاشه‌رۆکه‌مان وه‌ک پاشه‌رۆی و وشتر یان بزنی و مه‌ر بوو، که‌چی به‌نی نه‌سه‌د له‌سه‌ر دینداری سه‌ره‌نشتم ده‌که‌ن و ده‌لین نوپه‌که‌کانی به‌باشی ناکات، به‌پراستی نه‌گه‌ر قسه‌ی نه‌وان بی نه‌وه من ناویم‌دم و ره‌نجم به‌باچووه.

۲۳۶۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَيْسٌ، قَالَ: سَمِعْتُ سَعْدَ بْنَ مَالِكٍ، يَقُولُ: إِنِّي أَوَّلُ رَجُلٍ مِنَ الْعَرَبِ رَمَى بِسَهْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَلَقَدْ رَأَيْتُنَا نَغْرُو مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَا لَنَا طَعَامٌ إِلَّا الْحَبْلَةُ وَهَذَا السَّمُرُ، حَتَّى إِنَّ أَحَدَنَا لَيَضَعُ كَمَا تَضَعُ الشَّاةُ، ثُمَّ أَصْبَحَتْ بَنُو أَسَدٍ يُعَزِّرُونِي فِي الدِّينِ، لَقَدْ خَبْتُ إِذَا وَضَلَ عَمَلِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُثْبَةَ بْنِ عَرْوَانَ.

واته: له سه عدى كورى ماليكه وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، كه فهرموويه تى: من يه كه م پياو بووم له عه ره ب يه كه م تيرم هاويشت به ره وه دورژمن، كه ده تبينيم له گهل پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم غه زامان ده كرد جگه له بهر و گهلای دره ختى نهو بيا بانه هيچى تر نه بوو بيخوين، هه تا كه داده نيشتين پاشه پوكه مان وهك پاشه پوكى بزن و مهر بوو، كه چى بهنى نه سهد له سهر ديندارى سهرزه نشتم ده كه ن و ده لى ن نوپژه كانی به باشى ناكات، به پاستى نه گهر قسه ی نه وان بى نه وه من ناوميدم و ره نجم به باچوه وه.

٢٣٦٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، قَالَ: كُنَّا عِنْدَ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَلَيْهِ ثَوْبَانِ مُمَشَّقَانِ مِنْ كَثَّانٍ فَنَمَخَطُ فِي أَحَدِهِمَا ثُمَّ قَالَ: بَخِ بَخِ يَتَمَخَطُ أَبُو هُرَيْرَةَ فِي الْكَثَّانِ، لَقَدْ رَأَيْتُنِي وَإِنِّي لَأَخِرُ فِيمَا بَيْنَ مَنْبَرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحُجْرَةِ عَائِشَةَ مِنَ الْجُوعِ مَغْشِيًا عَلَيَّ، فَيَجِيءُ الْجَائِي فَيَضَعُ رِجْلَهُ عَلَى عُنُقِي يَرَى أَنَّ بِي الْجُنُونَ، وَمَا بِي جُنُونٌ وَمَا هُوَ إِلَّا الْجُوعُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له موحه ممدى كورى سرينه وه ده گپرنه وه، كه فهرموويه تى: نييه له خزمهت نه بو هورهيره دا بووين رهزای خوای لى بى دوو پوشاکی كه تانى رهنگ كراوى له بهردا بوو، نيسراحه تى ده كرد له يه كيكياندا، وتى: بهخ بهخ نه بو هورهيره له پوشاکی كه تاندا ده وه ویتته وه، كه ده تبينيم من و كه سيكي تر له نيوان مينبه ره كه ی پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم و هۆده كه ی عايشه دا له بهر برسيتى بورا بومه وه و هۆشم نه ما بوو، كه سى هات پى خسته سهر ملم وای ده زانى

شیئتم، من شیئت نه بووم به لکو تنهها برسیتی وای لی کرد بووم.

۲۳۶۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْعَبَّاسُ الدُّورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَيْثُ بْنُ شُرَيْحٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو هَانِئٍ الْخَوْلَانِيُّ، أَنَّ أَبَا عَلِيٍّ عَمَرُو بْنُ مَالِكٍ الْجَنْبِيُّ، أَخْبَرَهُ عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا صَلَّى بِالنَّاسِ يَخْرُجُ رِجَالٌ مِنْ قَائِمِيهِمْ فِي الصَّلَاةِ مِنَ الْخِصَاصَةِ وَهُمْ أَصْحَابُ الصُّفَّةِ حَتَّى تَقُولَ الْأَعْرَابُ هَؤُلَاءِ بَجَائِنٌ أَوْ بَحَائُونٌ، فَإِذَا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ انْصَرَفَ إِلَيْهِمْ، فَقَالَ: لَوْ تَعْلَمُونَ مَا لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ لَأَخْبَبْتُمْ أَنْ تَزْدَادُوا فَاكَةً وَحَاجَةً. قَالَ فَضَالَةُ: وَأَنَا يَوْمَئِذٍ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (فضالة) ی کوری عوبه یده وه ره زای خوا ی لی بی ده گپړنه وه، کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهرنویژی بو خه لک ده کرد، که سانی هه بوون له برسان ده که وتن، له نویژه که دا نه وانهش هاوه لانی صوفه بوون - حه فتا که سیکی غریب و بی دهره تان بوون له ناو مزگه وتی مه دینه دا - ، ته نانه ت ده شته کیه کان ده یانوت: نه مانه شیته کانن، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی له نویژ بوویه وه روی تی کردن و فه رموی: (نه گهر ده تانزانی لای خوا چی پاداشتی گهره تان بو هیه جه تان ده کرد زیاتر هه ژار و برسی بن. (فضالة) فه رموی: من نه وکاته له خزمه ت پیغه مبهری خوا دا صلی الله علیه وسلم بووم.

۲۳۶۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا آدَمُ بْنُ أَبِي إِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ أَبُو مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عُمَيْرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَاعَةٍ لَا يَخْرُجُ فِيهَا وَلَا يَلْقَاهُ فِيهَا أَحَدٌ، فَأَتَاهُ أَبُو بَكْرٍ، فَقَالَ: مَا جَاءَ بِكَ يَا أَبَا بَكْرٍ؟ فَقَالَ: خَرَجْتُ أَلْقَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنْظُرُ فِي وَجْهِهِ وَالتَّسْلِيمَ عَلَيْهِ، فَلَمْ يَلْبَثْ أَنْ

جَاءَ عُمَرُ، فَقَالَ: مَا جَاءَ بِكَ يَا عُمَرُ؟ قَالَ: الْجُوعُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَأَنَا قَدْ وَجَدْتُ بَعْضَ ذَلِكَ، فَاَنْطَلَقُوا إِلَى مَنْزِلِ أَبِي الْهَيْثَمِ بْنِ التَّيْهَانِ الْأَنْصَارِيِّ وَكَانَ رَجُلًا كَثِيرَ النَّحْلِ وَالشَّاءِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ خَدَمٌ فَلَمْ يَجِدُوهُ، فَقَالُوا لِامْرَأَتِهِ: أَيْنَ صَاحِبُكَ؟ فَقَالَتْ: انْطَلَقَ يَسْتَعْذِبُ لَنَا الْمَاءَ، فَلَمْ يَلْبَثُوا أَنْ جَاءَ أَبُو الْهَيْثَمِ بِقِرْبَةٍ يَزْعُبُهَا فَوَضَعَهَا ثُمَّ جَاءَ يَلْتَزِمُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَيُقَدِّيه بِأَيْمِهِ وَأُمِّهِ، ثُمَّ انْطَلَقَ بِهِمْ إِلَى حَدِيقَتِهِ فَبَسَطَ لَهُمْ بِسَاطًا، ثُمَّ انْطَلَقَ إِلَى تَحْلَةٍ فَجَاءَ بِقِنٍ فَوَضَعَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَفَلَا تَنْقُتِ لَنَا مِنْ رُطْبِهِ؟ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْني أَرَدْتُ أَنْ تَحْتَارُوا، أَوْ قَالَ: تَحْتَبِرُوا مِنْ رُطْبِهِ وَيُسْرِهَ، فَأَكَلُوا وَشَرِبُوا مِنْ ذَلِكَ الْمَاءِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَذَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مِنَ النَّعِيمِ الَّذِي تُسْأَلُونَ عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، طَلٌّ بَارِدٌ، وَرُطْبٌ طَيِّبٌ، وَمَاءٌ بَارِدٌ، فَاَنْطَلَقَ أَبُو الْهَيْثَمِ لِيَصْنَعَ لَهُمْ طَعَامًا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَذْبَحَنَّ ذَاتَ دَرٍّ، قَالَ: فَذَبَحَ لَهُمْ عَنَاقًا أَوْ جَذِيًا فَأَتَاهُمُ بِهَا فَأَكَلُوا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَلْ لَكَ خَادِمٌ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: فَإِذَا أَنَا سَنِي فَأَتِنَا فَأُتِيَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرَأْسَيْنِ لَيْسَ مَعَهُمَا ثَالِثٌ فَأَتَاهُ أَبُو الْهَيْثَمِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اخْتَرِ مِنْهُمَا، فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ اخْتَرِ لِي، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْمُسْتَشَارَ مُؤْتَمَنٌ، خُذْ هَذَا فَإِنِّي رَأَيْتُهُ يُصَلِّي وَاسْتَوْصِي بِهِ مَعْرُوفًا، فَاَنْطَلَقَ أَبُو الْهَيْثَمِ إِلَى امْرَأَتِهِ فَأَخْبَرَهَا بِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ امْرَأَتُهُ: مَا أَنْتَ بِنَالِجٍ مَا قَالَ فِيهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا أَنْ تَعْتِقَهُ، قَالَ: فَهُوَ عَيْتِقِي، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَبْعَثْ نَبِيًّا وَلَا خَلِيفَةً إِلَّا وَلَهُ بِطَانَتَانِ بِطَانَةٌ نَأْمُرُهُ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَاهُ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَبِطَانَةٌ لَا تَأْكُلُوهُ خَبَالًا، وَمَنْ يُوَقِّ بِطَانَةَ السُّوءِ فَقَدْ وَفَّقِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واتہ: لہ نہبو ہورہیرہوہ رەزای خوای لی بئی دہ گپرنہوہ، کہ فہرموویہ تی: جاری پیغہ مہرہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہ مال دەرچوو پیشتەر عادہ تی وابوو لہو

کاتەدا لەمال دەرنەدەچوو پێشوازی لەکەس نەدەکرد، کەس نەدەچوو بۆ لای لەو کاتەدا، پێشەوا ئەبو بەکر رەزای خوای لی بئی هات بۆ خزمەتی، فەرمووی: (ئەو ئەبو بەکر لەم کاتەدا چی تۆی لەمال هینایە دەری؟) فەرمووی: هاتە دەروە بۆ ئەوێ بگەم بە خزمەت پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم و سەیری روخساری بگەم و سەلامی لی بگەم، زۆری پێ نەچوو پێشەوا عومەریش رەزای خوای لی بئی هات بۆ خزمەتی، فەرمووی: (ئەو عومەر لەم کاتەدا چی تۆی لەمال هینایە دەری؟) فەرمووی: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، برسیستی، ئەبو هورەیرە رەزای خوای لی بئی فەرمووی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (منیش کەمێ برسیمە)، جا رۆشتن بەرەو مالتی ئەبو (هیشم)ی کوری تەیهانی ئەنصاری، پیاویک بوو باخە دارخورما و مەری زۆری هەبوو، بەلام نۆکەر و خزمەتکاری نەبوو، خۆشی لەمال نەبوو، بە ژنەکە فەرموو: (خاوێن مالێان مێردەکەت لە کۆیە؟) وتی: رۆشتووێ ئاوی سارد و زوڵالمان بۆ بێتی، زۆری پێ نەچوو ئەبو (هیشم) بە کوندەیهکی پر لە ئاوەو هاتەو، کوندەکە داناو باوەشی کرد بە پێغەمبەردا صلی اللہ علیہ وسلم خۆی و باوک و دایکی کرد بە قوریانی، لەپاشدا بردنی بۆ ئاوە باخەکە و لەژێر سیبەرێکدا راخەریکی بۆ راخستن، ئینجا چوو هیشووێ خورمای هیناوی بۆی دانان، هیشوێکە خورمای تەپوو فەریکە خورمای پتوێ بوو، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (بۆچی خورما تەپەکانت بۆ هەلنەبژاردین؟) وتی: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ویستم خۆتان هەلنەبژێرن خورما بۆن و لەم ئاوە زوڵالەش بۆنەو، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (سویند بە (اللہ) ئەمانە لەو نازو نێعمەتانەن کە لە رۆژی قیامەتدا پرسیارتان لی دەکرێت لەسەریان، سیبەری فێنک، خورمای تەپ و باش، ئاوی سارد)، ئەبو (هیشم) رۆشت خواردنیان بۆ دروست بکات، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (ئاژەلی شیردەرمان بۆ سەرنەپریت). وتی: گیسکیکی میێیان نیی بۆ سەربڕین، هینای بۆی دانان خواردیان، پێغەمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم فەرمووی: (ئایا تۆ نۆکەر و خزمەتکارت هە؟) وتی:

نه خیر، فهرمووی: (نه گهر ژنی دیلی کافرمان بۆ هات وهره بۆ لامان). جا دووانی بۆ هات، نه بو (هیشم) هات، فهرمووی: (یه کیکیان ههلبژیره بۆ خۆت)، وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، تۆ یه کیکیان به بۆ ههلبژیره، فهرمووی: (بیگومان راویژکار نه مینداره و جینگهی باوه ره، نه مهیان ههلبژیره چونکه ده بینم نوێژ ده کات و چاک به له گه لێ و فرمانی پی مه که به چاکه نه بی)، نه بو (هیشم) رۆشت بۆ لای ژنه کهی و ههواله کهی پیغه مبهری خوی صلی الله علیه وسلم پی راگه یاند، ژنه کهی وتی: تۆ ناتوانی نه وهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له باره یه وه پیتی فهرموویت جیبه جی بکهی، له بهر نه وه من پیم وایه نازادی بکهیت نه وه چاکتره بۆت، وتی: دهی با نازاد بی، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (خوی گه وه ههر پیغه مبهریکی رهوانه کردبی یان ههر خه لیفه یه کی رهوانه کردبی دوو دهسته و تاقمی هه بووه تاقمیکیان فهرمانیان پی کردوه به چاکه و رینگری خراپه یان لی کردوه، تاقمه کهی تریشیان له کار تیکدان و سه رلیشیوان و خراپه پینگه یاندیان درێغان نه کردوه و ده ستیان هه لته گرتوه، جا نه وهی خوی گه وه بپارێژی له تاقمه خراپه که نه وه پارێزراوه).

۲۳۷۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ يَوْمًا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، فَذَكَرَ نَحْوَ هَذَا الْحَدِيثِ وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَحَدِيثِ شَيْبَانَ أَمُّ مِنْ حَدِيثِ أَبِي عَوَانَةَ وَأَطْوَلُ وَشَيْبَانُ ثِقَةٌ عِنْدَهُمْ صَاحِبُ كِتَابٍ وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ وَرَوَى عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَيْضًا.

واته: له نه بو سه له مه وه رهزای خوی لی بی ده گیر نه وه، که رۆژی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و پیشه و نه بو به کر و پیشه و عومه رهزای خوی لی بی له برسان له مال کهی گیرایه وه وه فهرمووده ی پیشوو.

۲۳۷۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَيَّارُ بْنُ حَاتِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي مَنْصُورٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي طَلْحَةَ، قَالَ: شَكُونَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْجُوعَ وَرَفَعْنَا عَنْ بَطُونِنَا عَنْ حَجَرٍ حَجَرٍ، فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ حَجَرَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو (طلحه) وه رهزای خوای لی بی ده گپنهوه، که فهرموویه تی: سکاالی برسیتی خوئمانان کرد له لای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، سکمان هه لدایه وه له برسان یه کی بهردی کمان بهستبوو به سکمانه وه، نهویش سکی هه لدایه وه دوو بهردی بهستبوو به سکیه وه.

۲۳۷۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، قَالَ: سَمِعْتُ التَّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ، يَقُولُ: أَلَسْتُمْ فِي طَعَامٍ وَشَرَابٍ مَا شِئْتُمْ؟ لَقَدْ رَأَيْتُ نَبِيَّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَا يَجِدُ مِنَ الدَّقْلِ مَا يَمْلَأُ بِهِ بَطْنَهُ. وَهَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى أَبُو عَوَانَةَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، نَحْوَ حَدِيثِ أَبِي الْأَخْوَصِ، وَرَوَى شُعْبَةُ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ سِمَاكِ، عَنِ التَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، عَنْ عُمَرَ.

واته: له سیماک کی کوری هه ره وه رهزای خوای لی بی ده گپنهوه، که فهرموویه تی: بو خۆم گویم له نوعمانی کوری به شیر بوو رهزای خوای لی بی ده یفه رموو: نایا نیه به ئاره زووی خۆتان ناخۆن و ناخۆنه وه؟ به چاوی خۆم پیغه مبهره که تانم صلی الله علیه وسلم دی خورمای قهسپی دهست نه ده کهوت تیری لی بخوات.

دهرباره‌ی ده‌وله‌مه‌ندی به بهرچاو تیریە

٤٠ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ

٢٣٧٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ بُدَيْلٍ بْنُ قُرَيْشٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَبَّاسٍ، عَنْ أَبِي خَصِينٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَيْسَ الْغِنَى عَنْ كَثْرَةِ الْعَرَضِ وَلَكِنَّ الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو خَصِينٍ اسْمُهُ: عُثْمَانُ بْنُ عَاصِمٍ الْأَسَدِيُّ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خ‌وای لی بێ ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ده‌وله‌مه‌ندی به زوری مال و سامان نییه، به‌لکو ده‌وله‌مه‌ندی به بهرچاو تیری و دل ده‌وله‌مه‌ندیه).

نه‌وه‌ی هاتوره‌ ده‌رباره‌ی مافی مال و سامان

٤١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي اخْذِ الْمَالِ بِحَقِّهِ

٢٣٧٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي الْوَلِيدِ، قَالَ: سَمِعْتُ خَوْلَةَ بِنْتَ قَيْسٍ، وَكَانَتْ تَحْتَ حَمْرَةَ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ تَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ هَذَا الْمَالَ خَضِرَةٌ خُلُوعٌ، مَنْ أَصَابَهُ بِحَقِّهِ بُورِكَ لَهُ فِيهِ، وَزُبُّ مُتَخَوِّضٍ فِيمَا شَاءَتْ بِهِ نَفْسُهُ مِنْ مَالِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ لَيْسَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا النَّارُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو الْوَلِيدِ اسْمُهُ: عُبَيْدُ سُنُوطًا.

واته: له نه‌بو وه‌لیده‌وه ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: بۆ خۆم گویم له خه‌وله‌ی کچی قه‌یس بوو - خه‌وله‌ هاوسه‌ری حه‌مه‌زه‌ بوو ره‌زای خ‌وای لی بێ - ده‌یفه‌رموو: بۆ خۆم گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو: (نهم مال و سامانی د‌و‌ن‌یایه سه‌وز و شیرینه هه‌رک‌ه‌سی به نه‌ه‌ند‌ازه‌ی پ‌ن‌و‌ی‌ستی به حه‌لال‌ی

دهستی بکهوی و مافی خوی بدات خوی خوی گهوره پیت و بهر کهستی تی دهخات بوی، هه کهستی به ناره زووی خوی دهستکاری مالی خوا و مالی پیغه مبهره کهی بکات له روژی قیامه تدا جگه له ناگر هیچی تر چاوه روانی ناکات).

٤٢ - بَاب

٢٣٧٥ - (ضعیف) حَدَّثَنَا يَشْرُ بْنُ هِلَالٍ الصَّوَّافُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِعَبْدِ الدِّينَارِ، وَلِعَبْدِ الدَّرْهَمِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيْضًا أَمَّ مِنْ هَذَا وَأَطْوَلَ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (بهندهی دینار و درهم له سۆز و بهزهیی خوا دوورخراوته وه).

٤٣ - بَاب

٢٣٧٦ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُوَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ زَكْرِيَّا بْنِ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَعْدٍ بْنِ زُرَّازَةَ، عَنِ ابْنِ كَعْبٍ بْنِ مَالِكٍ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا ذُنْبَانِ جَائِعَانِ أُرْسِلَا فِي غَنَمٍ بِأَفْسَدَ لَهَا مِنْ حِرْصِ الْمَرْءِ عَلَى الْمَالِ وَالشَّرَفِ لِدِينِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَيُرْوَى فِي هَذَا الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَا يَصِحُّ إِسْنَادُهُ.

واته: له که عیبی کوری مالیکی نه نصاریه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که

فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (زیانی دوو گورگی برسی که به‌بردینه نیو رانه مه‌ری زووتر نییه له زیانی که‌سیک بۆ دینه‌که‌ی که هه‌له‌په بکات بۆ مال و سامان و به په‌روش بی بۆ).

٤٤ - بَاب

٢٣٧٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْكِنْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي الْمَسْعُودِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مُرَّةَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: نَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى حَصِيرٍ فَقَامَ وَقَدْ أَثَّرَ فِي جَنْبِهِ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ اتَّخَذْنَا لَكَ وِطَاءً، فَقَالَ: مَا لِي وَلِلدُّنْيَا، مَا أَنَا فِي الدُّنْيَا إِلَّا كَرَائِبٍ اسْتَنْظَلَتْ شَجَرَةً ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌سه‌ر هه‌سیری خه‌وتبوو شوینه‌واری هه‌سیره‌که به لاته‌نیشتیه‌وه ده‌رکه‌وتبوو، وتمان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، بریا دۆشه‌کیکی نه‌رمان بۆ دروست ده‌کردی، فه‌رمووی: (چیم داوه له دنیا، من له دنیا‌دا وه‌ک سواریکم له‌ژیر سیبه‌ری دره‌خیکدا وچانی بدات و که‌می به‌دویتی‌وه، له‌پاشدا پروات به‌پیتی خویه‌وه و دره‌خته‌که به‌جی به‌یلتیت).

٤٥ - بَاب

٢٣٧٨ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ، وَأَبُو دَاوُدَ، قَالَا: حَدَّثَنَا زُهَيْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُوسَى بْنُ وَزْدَانَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ

سنن الترمذی بهرگی سیّهم - باسه‌کانی دنیا به‌که‌مگرتن له پیغه‌مبه‌روه صلی الله علیه وسلم.

الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لیّ بیّ ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (پیاو له‌سه‌ر دینی هاوری و براده‌ره‌که‌یه‌تی، با ههرکه‌سی له‌ئیوه سه‌یر بکات کیّ هاوری و براده‌ریه‌تی).

وینه‌ی ناده‌میزاد و که‌سوکار و مندال و مال و سامان و کرده‌وه‌کانی

٤٦ - بَابُ مَا جَاءَ مَثَلُ ابْنِ آدَمَ وَأَهْلِهِ وَوَلَدِهِ وَمَالِهِ وَعَمَلِهِ

٢٣٧٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ سُفْيَانَ بْنِ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ هُوَ ابْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عَمْرٍو بْنِ حَزْمِ الْأَنْصَارِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَتَّبِعُ الْمَيِّتَ ثَلَاثٌ، فَيَرْجِعُ اثْنَانِ وَيَبْقَى وَاحِدٌ، يَتَّبِعُهُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَعَمَلُهُ، فَيَرْجِعُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَيَبْقَى عَمَلُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌سه‌سی کوری مالیکه‌وه ره‌زای خوای لیّ بیّ ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (سیّ شت شوینی مردوو ده‌که‌ون، دووانیان ده‌گه‌رینه‌وه و یه‌کیکیان ده‌مینیتیه‌وه، که‌سوکار و مال و سامان و کرده‌وه‌کانی شوینی ده‌که‌ون، که‌سوکار و مال و سامانه‌که‌ی ده‌گه‌رینه‌وه و کرده‌وه‌کانی ده‌میننه‌وه).

نهوهی هاتوووه ده‌بارەه‌ی خرابی زۆر خواردن

٤٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ كَثْرَةِ الْأَكْلِ

٢٣٨٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَيَّاشٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو سَلَمَةَ الْخِمَصِيُّ، وَحَبِيبُ بْنُ صَالِحٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ جَابِرٍ الطَّائِي، عَنْ مِقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرِبَ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا مَلَأَ آدَمِيَّ وَعَاءٌ شَرًّا مِنْ بَطْنٍ. بِحَسْبِ ابْنِ آدَمَ أَكْلَاتٍ يُقْمَنُ صَلْبُهُ، فَإِنْ كَانَ لَا مَحَالَةَ فَتُلُتْ لِبَطْعَامِهِ وَتُلُتْ لِشَرَابِهِ وَتُلُتْ لِنَفْسِهِ. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَيَّاشٍ، نَحْوَهُ، وَقَالَ الْمِقْدَامُ بْنُ مَعْدِي كَرِبَ: عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له میقدامی کوری مه‌عدی که‌ربه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: بۆ خۆم گویم له پینغه مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو: (خرابتین ده‌فری ناده‌میزاد پیری بکات گه‌ده‌یه‌تی، چه‌ند پاروویه سه‌روو زیادیه‌تی نه‌وه‌نده‌ی به‌سه‌ پشی رابگری، خۆ نه‌گه‌ر هه‌ر چاری نه‌بوو با گه‌ده‌ی بکات به‌سی به‌شه‌وه: به‌شیکی بۆ خواردنی، به‌شیکی بۆ خواردنه‌وه‌ی، به‌شیکی بۆ هه‌ناسه‌دانی).

نهوهی هاتوووه ده‌بارەه‌ی ناوبانگ و ریایی

٤٨ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرِّيَاءِ وَالسُّمْعَةِ

٢٣٨١ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ هِشَامٍ، عَنْ شَيْبَانَ، عَنْ فِرَاسٍ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ يُرَائِي يُرَائِي اللَّهُ بِهِ، وَمَنْ يُسْمَعُ يُسْمَعِ اللَّهُ بِهِ قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ: مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ لَا يَرْحَمُهُ اللَّهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جُنْدَبٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو سه عیده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغهمبری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ههرکه سی ریایی بکات خوا له بهرچاوی خه لکی ده خات، ههرکه سی به دوا ی ناویانگدا بگه ری خوا ناوی ده زپنی). ههروه ها فهرموویه تی: (نه وهی روحم به خه لک نه کات خوای گه ورهش روحم بهو ناکات و به سوز و بهزهیی نابی بهرامبه ری).

۲۳۸۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَيْوَةُ بْنُ شَرِيحٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي الْوَلِيدُ بْنُ أَبِي الْوَلِيدِ أَبُو عُمَانَ الْمَدِينِيُّ، أَنَّ عُبَيْةَ بْنَ مُسْلِمٍ، حَدَّثَهُ أَنَّ شَقِيًّا الْأَصْبَحِيَّ، حَدَّثَهُ أَنَّهُ، دَخَلَ الْمَدِينَةَ، فَإِذَا هُوَ بِرَجُلٍ قَدْ اجْتَمَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ، فَقَالَ: مَنْ هَذَا؟ فَقَالُوا: أَبُو هُرَيْرَةَ، فَدَنَوْتُ مِنْهُ حَتَّى قَعَدْتُ بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُوَ يُحَدِّثُ النَّاسَ، فَلَمَّا سَكَتَ وَخَلَا قُلْتُ لَهُ: أَسَأَلُكَ بِحَقِّ وَبِحَقِّ لِمَا حَدَّثْتَنِي حَدِيثًا سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَقَلْتَهُ وَعَلِمْتَهُ، فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: أَفْعَلُ، لِأَحَدِثَنَّكَ حَدِيثًا حَدَّثَنِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ نَشَعَ أَبُو هُرَيْرَةَ نَشْعَةً فَمَكَّنْنَا قَلِيلًا ثُمَّ أَفَاقَ، فَقَالَ: لِأَحَدِثَنَّكَ حَدِيثًا حَدَّثَنِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا الْبَيْتِ مَا مَعَنَا أَحَدٌ غَيْرِي وَغَيْرُهُ، ثُمَّ نَشَعَ أَبُو هُرَيْرَةَ نَشْعَةً شَدِيدَةً، ثُمَّ أَفَاقَ فَمَسَحَ وَجْهَهُ فَقَالَ: أَفْعَلُ، لِأَحَدِثَنَّكَ حَدِيثًا حَدَّثَنِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا وَهُوَ فِي هَذَا الْبَيْتِ مَا مَعَنَا أَحَدٌ غَيْرِي وَغَيْرُهُ، ثُمَّ نَشَعَ أَبُو هُرَيْرَةَ نَشْعَةً شَدِيدَةً، ثُمَّ مَالَ خَارًا عَلَى وَجْهِهِ فَأَسْنَدْنَاهُ عَلَيَّ طَوِيلًا، ثُمَّ أَفَاقَ فَقَالَ: حَدَّثَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَنْزِلُ إِلَى الْعِبَادِ لِيَقْضِيَ بَيْنَهُمْ وَكُلُّ أُمَّةٍ جَائِيَةٌ، فَأَوَّلُ مَنْ يَدْعُو بِهِ رَجُلٌ جَمَعَ الْقُرْآنَ، وَرَجُلٌ قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَرَجُلٌ كَثِيرُ الْمَالِ، فَيَقُولُ اللَّهُ لِلْقَارِي: أَلَمْ أُعَلِّمَكَ مَا أَنْزَلْتُ عَلَى

رَسُولِي؟ قَالَ: بَلَى يَا رَبِّ. قَالَ: فَمَاذَا عَمِلْتَ فِيمَا عَلِمْتَ؟ قَالَ: كُنْتُ أَقُومُ بِهِ آثَاءَ اللَّيْلِ وَآثَاءَ النَّهَارِ، فَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ: كَذَبْتَ، وَتَقُولُ لَهُ الْمَلَائِكَةُ: كَذَبْتَ، وَيَقُولُ اللَّهُ: بَلْ أَرَدْتَ أَنْ يُقَالَ: إِنَّ فُلَانًا قَارِئٌ فَقَدْ قِيلَ ذَلِكَ، وَيُؤْتَى بِصَاحِبِ الْمَالِ فَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ: أَلَمْ أُوسِعْ عَلَيْكَ حَتَّى لَمْ أَدْعُكَ تَحْتَاجُ إِلَى أَحَدٍ؟ قَالَ: بَلَى يَا رَبِّ، قَالَ: فَمَاذَا عَمِلْتَ فِيمَا آتَيْتُكَ؟ قَالَ: كُنْتُ أَصِلُ الرَّحِمَ وَأَتَصَدَّقُ، فَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ: كَذَبْتَ، وَتَقُولُ لَهُ الْمَلَائِكَةُ: كَذَبْتَ، وَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: بَلْ أَرَدْتَ أَنْ يُقَالَ: فُلَانٌ جَوَادٌ فَقَدْ قِيلَ ذَلِكَ، وَيُؤْتَى بِالَّذِي قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ: فِي مَادَا قُتِلْتَ؟ فَيَقُولُ: أُمِرْتُ بِالْجِهَادِ فِي سَبِيلِكَ فَقَاتَلْتُ حَتَّى قُتِلْتُ، فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى لَهُ: كَذَبْتَ، وَتَقُولُ لَهُ الْمَلَائِكَةُ: كَذَبْتَ، وَيَقُولُ اللَّهُ: بَلْ أَرَدْتَ أَنْ يُقَالَ: فُلَانٌ جَرِيءٌ، فَقَدْ قِيلَ ذَلِكَ، ثُمَّ ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رُكْبَتِي فَقَالَ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، أُولَئِكَ الثَّلَاثَةُ أَوَّلُ خَلْقِ اللَّهِ تُسْعَرُ بِهِمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقَالَ الْوَلِيدُ أَبُو عُمَرَ: فَأَخْبَرَنِي عُقْبَةُ بْنُ مُسْلِمٍ أَنَّ شُفْيَا، هُوَ الَّذِي دَخَلَ عَلَى مُعَاوِيَةَ فَأَخْبَرَهُ بِهَذَا قَالَ أَبُو عُمَرَ: وَحَدَّثَنِي الْعَلَاءُ بْنُ أَبِي حَكِيمٍ، أَنَّهُ كَانَ سَيَافًا لِمُعَاوِيَةَ فَدَخَلَ عَلَيْهِ رَجُلٌ، فَأَخْبَرَهُ بِهَذَا عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، فَقَالَ مُعَاوِيَةُ: قَدْ فُعِلَ بِهَؤُلَاءِ هَذَا فَكَيْفَ بِمَنْ بَقِيَ مِنَ النَّاسِ؟ ثُمَّ بَكَى مُعَاوِيَةُ بُكَاءً شَدِيدًا حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ هَالِكٌ، وَقُلْنَا قَدْ جَاءَنَا هَذَا الرَّجُلُ بِشَرٍّ، ثُمَّ أَفَاقَ مُعَاوِيَةَ وَمَسَحَ عَنْ وَجْهِهِ، وَقَالَ: صَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ: (مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَخِطَّ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: شوفه يهى نه صبه حى چو بو شارى مه دينه، پياويكى دى خه لك له ده وري
كو بو بو ونه وه، وتى: نه وه كى به؟ وتيان: نه وه نه بو هوريره به ره زاي خواى لى بى،
لى نزيك بو ومه وه له رده مه دا دانيشتم قسه دى ده كرد بو خه لك، كاتى كه لى
بوويه وه، پيم وت: سويندت ده ده م به هق وه به هق فه رموده به كم بو باس ناكه يت

لە پێغەمبەری خودات صلی اللہ علیہ وسلم بیستی و لەبەرت کردبێ و کارت پێ کردبێ، فەرمووی: بەلێ فەرمودەیهکت بۆ باس دەکەم کە لە پێغەمبەری خوام صلی اللہ علیہ وسلم بیستوو و لەبەرم کردوو و کارم بێ کردوو، لەپاشدا ئەو هورەیرە رەزای خۆی لێ بێ بیری لە رابووردوو کردوو و بە داخ و پەژارەو بە توندی هاواریکی کردو لەهۆش خۆی چوو، لەپاشدا هاتەو سەرخۆی و دەستی هێنا بە روخساریدا و فەرمووی: بەلێ فەرمودەیهکت بۆ باس دەکەم کە لە پێغەمبەری خوام صلی اللہ علیہ وسلم بیستوو و لەبەرم کردوو و کارم بێ کردوو، بەس خۆم و خۆی بووین لەم مالدەدا کەسمان لەگەڵ نەبوو، دیسانەو لەهۆش خۆی چوو، لەپاشدا هاتەو سەرخۆی دەستی هێنا بە روخساریدا و فەرمووی: بەلێ فەرمودەیهکت بۆ باس دەکەم کە لە پێغەمبەری خوام صلی اللہ علیہ وسلم کارم بێ کردوو، بەس خۆم و خۆی بووین لەم مالدەدا کەسمان لەگەڵ نەبوو، لەپاشدا بە توندی هاواریکی کردو لەسەر روو کەوت، لەپاشدا هاتەو سەرخۆی و فەرمووی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بۆی گیرامەو فەرمووی: (لەرۆژی قیامەتدا خۆی گەرە دادگایی لەنیوان بەندەکانیدا دەکات، هەموو گەلی بەسەر چۆکدا دەکەوێت، یەکەم کەسانی کە بانگ دەکەن بۆ دادگایی کەسیکە قورئانی لەبەر بوو، وە کەسیکە لەپێناوی خوادا کوژراو، وە کەسیکە مال و سامانی زۆر بوو، خۆی گەرە بە قورئان خوێنە کە دەفەرموێت: ئەوێ ناردم بۆ پێغەمبەرە کەم کە قورئانە فێرم نەکردی؟ دەلێ: بەلێ ئەو پەرەردگارم، دەفەرموێت: ئەوێ زانیت چ کاریکت پێ کردوو؟ دەلێ: شەو و رۆژ خەریکی خوێندنەوێ بووم، خۆی گەرە پێی دەفەرموێت: درۆدە کەیت، مەلائی کەکان پێی دەفەرموون: درۆدە کەیت، خۆی گەرە پێی دەفەرموێت: بەلکو دەتوێست پێت بلێن: فلان کەس قورئان خوێنە، بێگومان پێشت و ترا و بە مەبەستی خۆت گەیشتی، جا خاوەن مال و سامانە کە

دەهینن، خوای گەورە پیتی دەفەرموویتی: ئایا مال و سامانم بۆ فراوان نەکردی بە شیوەیە پێویستیت بەکەس نەبی، دەلی: بەلی ئەو پەرەردگارم، دەفەرموویتی: ئەوێ کە پێم بەخشیت چ کاریکت پێ کردووە؟ دەلی: سەردانی خزمەت دەکردو بەسەرم دەکردنەو و خێر و خێراتم لی دەکرد، خوای گەورە پیتی دەفەرموویتی: درۆدەکەیت، مەلائیکەکان پیتی دەفەرموون: درۆدەکەیت، خوای گەورە پیتی دەفەرموویتی: بەلکو دەتویست پیت بلین: فلان کەس سەخی و بەخشندەیه، بێگومان پێشت و ترا و بە مەبەستی خۆت گەیشتی، جا ئەوێ کە لەپێناوی خوادا کوژراوە دەهینن، خوای گەورە پیتی دەفەرموویتی: لەسەرچی کوژرای؟ دەلی: فەرمانم پێ کراوە بچەنگم لە پێناوی تۆدا منیش لە پێناوی تۆدا جەنگم کردووە هەتا کوژرام خوای گەورە پیتی دەفەرموویتی: درۆدەکەیت، مەلائیکەکان پیتی دەفەرموون: درۆدەکەیت، خوای گەورە پیتی دەفەرموویتی: بەلکو دەتویست پیت بلین: کەسێکی قارەمان و نازایە، بێگومان پێشت و ترا و بە مەبەستی خۆت گەیشتی، لەپاشدا پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کیشای بە ئەژنۆمدا و فەرمووی: (ئەو ئەبا هورەیرە ئەو سیانە یەکەمین دروستکراویکن لەروژی قیامەتدا خوای گەورە ناگری دۆزەخیان پێ تاو دەدات.

پیاوی هاتە خزمەت موعاویە رەزای خوای لی بێ لە ئەبو هورەیرەو فەرموودەکە سەرەوێ بۆ گێڕایەو، موعاویە فەرمووی: ئەو ئەو سێ کەسانەن ئاوەهایان لی دەکەن ئەو هاوار بۆ حالی خەلکانی تر دەبی چیان لی بکەن، ئەوەندە زۆر گریا و تەند: چووە، و تەن: ئەم پیاو بە شەر و خراپەو هات بۆ لامان، لەپاشدا هۆشی هاتەو و دەستی هینا بە روخساریدا و و ریدا و فەرمووی: خوا و پیغەمبەرەکە راستیان فەرموو: (مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَتْهَا نُوفًا إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ

وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ). سورة هود: ۱۵ - ۱۶. واته: هه که سی ته نه زانی نه دنیایه و جوانی و زهرق و بهرقی نهوی بوی و پاشه روژ پشتگوی بخت، نهوا نيمهش هه له دنیایه دا به تیر و ته سه لی پاداشتی هه موو ههول و کرده وه چاکه کانیان ده دینه وه به تهنروستی و ناسوودهیی و روزی و ناو و شوره تی دنیا، هیچیشیان لی کهم ناکریتته وه، نهوانه له روژی قیامه تا هیچ بهش و به هره کهیان نییه جگه له ناگر، هه ههول و چاکه یه کیشیان کردبی له دنیا دا به فیرو دهروات، باتل و ناهق و ناره وایه نهوی کردیان.

۲۳۸۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ قَالَ: حَدَّثَنِي الْمُحَارِبِيُّ، عَنْ عَمَّارِ بْنِ سَيْفٍ الصَّنْبِيِّ، عَنْ أَبِي مُعَانٍ الْبَصْرِيِّ، عَنْ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ جُبِّ الْحَزْنِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَمَا جُبُّ الْحَزْنِ؟ قَالَ: وَادٍ فِي جَهَنَّمَ تَتَعَوَّدُ مِنْهُ جَهَنَّمُ كُلُّ يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ. قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ يَدْخُلُهُ؟ قَالَ: الْقَرَأُونَ الْمُرَاءُونَ بِأَعْمَالِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (به نابگرن به خوا له (جُبِّ الْحَزْنِ)). وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، (جُبِّ الْحَزْنِ) چییه؟ فهرمووی: (شیویکه له دوزه خدا دوزه خوی روژی سه جار په ناده گریت به خوا لی، وتمان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، کی ده چیتته ناویه وه، فهرمووی: (نهو قورئاغوتینانه که به کرده وه کانیان روپامایی ده کهن).

نهوهی هاتوره ده‌بارهی کردهوهی نهیتی

٤٩ - بَابُ عَمَلِ السِّرِّ

٢٣٨٤ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سِنَانٍ الشَّيْبَانِيُّ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ الرَّجُلُ يَعْمَلُ الْعَمَلَ فَيُسِرُّهُ فَإِذَا أُطْلِعَ عَلَيْهِ أَعْجَبَهُ ذَلِكَ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَهُ أَجْرَانِ، أَجْرُ السِّرِّ وَأَجْرُ الْعَلَانِيَةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَقَدْ رَوَى الْأَعْمَشُ، وَغَيْرُهُ عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا وَأَصْحَابُ الْأَعْمَشِ لَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَقَدْ فَسَّرَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ هَذَا الْحَدِيثَ فَقَالَ: إِذَا أُطْلِعَ عَلَيْهِ فَأَعْجَبَهُ فَإِنَّمَا مَعْنَاهُ أَنْ يُعْجَبَهُ ثَنَاءُ النَّاسِ عَلَيْهِ بِالْخَيْرِ لِقَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ فَيُعْجَبُهُ ثَنَاءُ النَّاسِ عَلَيْهِ لِهَذَا لِمَا يَرْجُو بِنَاءِ النَّاسِ عَلَيْهِ، فَأَمَّا إِذَا أَعْجَبَهُ لِيَعْلَمَ النَّاسُ مِنْهُ الْخَيْرَ لِيُكْرِمَ عَلَى ذَلِكَ وَيُعْظَمَ عَلَيْهِ فَهَذَا رِبَاءٌ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا أُطْلِعَ عَلَيْهِ فَأَعْجَبَهُ رَجَاءٌ أَنْ يَعْمَلَ بِعَمَلِهِ فَيَكُونُ لَهُ مِثْلُ أَجُورِهِمْ فَهَذَا لَهُ مَذْهَبٌ أَيْضًا.

واته: له نهو هورهیره ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنهوه، که فهرموویه‌تی: پیاوی وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، که سی کردهوهیه کی چاک نه‌نجام ده‌دات و ده‌یشاریت‌هوه دواپی ناشکرا ده‌بیئت پیی خوش بی نایا حوکمی نهوه روپاماییه؟ فهرمووی: (- نه‌خیر - دوو پاداشتی بو هه‌یه پاداشتیکی نه‌یتییه‌کی و پاداشتیکی ناشکرا بونه‌کی). هه‌ندی له زانایان بهم شیویه راجه‌یان کردووه: نه‌گهر بو نهوه پیی خوش بی که خه‌لک ریژی بگرن و به‌گه‌ورهی بگرن نهوه روپاماییه.

دهرباره ی پیاو له گهل نهوویه که خوشی دهوی

۵۰ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْمَرْءَ مَعَ مَنْ أَحَبَّ

۲۳۸۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى قِيَامُ السَّاعَةِ؟ فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الصَّلَاةِ، فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ قَالَ: أَيُّ السَّائِلِ عَنْ قِيَامِ السَّاعَةِ؟ فَقَالَ الرَّجُلُ: أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: مَا أَعَدَدْتَ لَهَا؟ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَعَدَدْتُ لَهَا كَبِيرَ صَلَاةٍ وَلَا صَوْمٍ إِلَّا أَنِّي أَحْبَبْتُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ وَأَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ فَمَا رَأَيْتُ فَرِحَ الْمُسْلِمُونَ بَعْدَ الْإِسْلَامِ فَرَحَهُمْ بِهَذَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهه سهوه رهزای خوای لی بی دهگیر نهوه، که فهرموویه تی: پیاوی هات بو خزمه تی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، که ی قیامت هه له سی؟ پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هه ستا بو نویژ، کاتی که لی بوویه وه فهرمووی: (کوا نهو پیاوه ی دهرباره ی هه ستانی قیامت پرساری کرد؟)، پیاوه که وتی: من بووم نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (جیت بو ناماده کردوووه؟)، پیاوه که وتی: نویژ و روژووی زورم بو ناماده نه کردوو به لکو نهو نه دهیه من خواو پیغه مبهره کهیم خوژده ویت، فهرمووی: (پیاو له قیامتدا له گهل نهوه حه شر ده کری که خوشی دهوی، تو له گهل نهوه حه شر ده کریت که خوژده وی، موسولمانان له دوای نیعمه تی نیسلام به هیچ شتی نهو نه دهی نهوه دلخوژ نه بوون).

۲۳۸۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو هِشَامٍ الرَّفَاعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، عَنْ أَشْعَثَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ وَلَهُ مَا اكْتَسَبَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَصَفْوَانَ بْنِ عَسَّالٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي مُوسَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ الْحَسَنِ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نه نه سی کورپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (پیاو له قیامه تدا له گهل نه وه حه شر ده کری که خو شی ده وی، پاداشتی کرده وه کانی خو ی بو هدی نه وان دی که به مه بهستی ره زامه ندی خوا نه نجامی داو ن).

۲۳۸۷ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ حُبَيْشٍ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ عَسَّالٍ، قَالَ: جَاءَ أَعْرَابِيٌّ جَهْوَرِيٌّ الصَّوْتِ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ الرَّجُلُ يُحِبُّ الْقَوْمَ وَلَمَّا يَلْحَقْ بِهِمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّغِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ عَسَّالٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ حَدِيثِ مُحَمَّدٍ.

واته: له سه فوانی کورپی عه ساله وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: عه ره بیکی ده شته کی ده نگ زل هات وتی: نه ی موحه مه د! پیاو که سانیکی خوش بویت به لام کرده وه نه گات به کرده وه نه وان واته نه توانی وه که نه وان کار بکات، نه وه حوکی چییه؟ فهرمووی: (پیاو له قیامه تدا له گهل نه وه حه شر ده کری که خو شی ده وی).

دهرباره‌ی گومانی باش بهرامبهر به خوا

۵۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حُسْنِ الظَّنِّ بِاللَّهِ

۲۳۸۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ بُرْقَانَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ الْأَصَمِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ إِذَا دَعَانِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بئی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوای گه وره ده فهرمویت: بهنده ی من گومانی چۆن بئی بهرامبهر به من، منیش بهو شیویه ده یم له گه لی واته نه گهر گومانی باش بو نه وه منیش باش ده یم له گه لی، نه گهر گومانی خراب بو نه وه منیش خراب ده یم له گه لی، وه من له گه لیام کاتی که لیم ده پارپته وه).

نه وه ی هاتوره دهرباره‌ی چاکه و خراپه

۵۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْبِرِّ وَالْإِيمَانِ

۲۳۸۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْكِنْدِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ جُبَيْرٍ بْنُ نُفَيْرٍ الْخَضْرَمِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ، أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْبِرِّ وَالْإِيمَانِ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِيمَانُ مَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلِعَ عَلَيْهِ النَّاسُ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ، نَحْوَهُ إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه واسی کوری سه معانه وه رهزای خوای لی بئی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیاوی دهرباره‌ی چاکه و خراپه پرسیاری کرد له پیغه مبهری خوا صلی

الله علیه وسلم، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (چاکه بریتییه له رهوشته بهرزی، خراپهش بریتییه لهو شتهی دوو دلی لیتی و دهترسی گوناها بی، له بهرنهوه جهزناکهی کهس پیی بزانی).

نهوهی هاتووه دهربارهی خو شه ویستی له بهر خوا

۵۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحُبِّ فِي اللَّهِ

۲۳۹۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا كَثِيرُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ بُرْقَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَبِيبُ بْنُ أَبِي مَرْزُوقٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، عَنْ أَبِي مُسْلِمٍ الْخَوْلَانِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الْمُتَحَابُّونَ فِي جَلَالِي هُمْ مَنَابِرُ مِنْ نُورٍ يَغِيظُهُمُ النَّبِيُّونَ وَالشُّهَدَاءُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَعُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو مُسْلِمٍ الْخَوْلَانِيُّ اسْمُهُ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ ثَوْبٍ.

واته: له (معادی) کوری جه به لهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: بو خو م گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (نهو که سانهی له بهر گه ورهیی و شکۆمهندی من یه کتریان خو ش دهوی، وان له سهر مینه بهرگه لی له نوور پیغه مبهران و شهیدان خو زگیان پی ده خوازن).

۲۳۹۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ حُبَيْبِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ خَفْصِ بْنِ غَاصِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَوْ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ، إِمَامٌ عَادِلٌ، وَشَابٌّ نَشَأَ بِعِبَادَةِ اللَّهِ، وَرَجُلٌ كَانَ قَلْبُهُ مُعَلَّقًا بِالْمَسْجِدِ إِذَا خَرَجَ مِنْهُ حَتَّى

يَعُودُ إِلَيْهِ، وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ فَاجْتَمَعَا عَلَى ذَلِكَ وَتَفَرَّقَا، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ، وَرَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ حَسَبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَتْ: إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ ثِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَهَكَذَا رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ مِثْلُ هَذَا، وَشَكَّ فِيهِ وَقَالَ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَعُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، زَوَاهُ عَنْ حُبَيْبِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَلَمْ يَشْكُ فِيهِ يَقُولُ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نهبو هورهیرهوه یان له نهبو سه عیدهوه رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فمرمویه تی: (لهروژیکدا که هیچ سیبه ریک نیه ههوت کهس خوای گهوره دهیاغخته ژیر سیبه رهوه: پیشه وای دادپهروه، گهنجی له خوا په رستیدا په روه رده بووبی، کهسی دلی به مزگه وتهوه به سترایته وه کاتی که ده رچوو له مزگه وت ههتا ده گپرنه وه بو مزگه وت دلی لای بی، دوو کهس له بهر خوا یه کتریان خوش بویت له سهر نه وه کوینه وه و جیاش بینه وه، کهسی له چوله وانیدا یادی خوا بکات و فرمیسک برپژی، پیاوی نافرته تیکی خانه دان و شوخ و شهنګ بانگی بکات بو زینا کردن بلی: من له خوا ده ترسم نهو کاره ناکهم، کهسی و خیر و خیرات بکات به نهیسی و بیشارته وه به شیوه یه به دهستی راستی بیبه خشی دهستی چهپی نه زانیت).

۲۳۹۱م- (صحیح) حَدَّثَنَا سَوَّارُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْعَنَابِيُّ، وَمُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَا: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: حَدَّثَنِي حُبَيْبٌ، عَنْ حَفْصِ بْنِ غَاصِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ حَدِيثِ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ بِمَعْنَاهُ، إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: كَانَ قَلْبُهُ مُعَلَّقًا بِالمَسَاجِدِ، وَقَالَ: ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

نهوهی هاتوره ده باره‌ی راگه‌یاندنی خوشیستن

۵۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِعْلَامِ الْحَبِّ

۲۳۹۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ثَوْرُ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ عُثَيْدٍ، عَنِ الْمُقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرِبَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَحَبَّ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيُعْلِمْهُ إِيَّاهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي دَرٍّ، وَأَنَسٍ. حَدِيثُ الْمُقْدَامِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَالْمُقْدَامُ يُكْنَى أَبَا كَرِيمَةٍ.

واته: له میقدامی کوری مه‌عدی به کریبه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نه‌گهر که‌سی له‌نیوه برابه‌کی موسولمانی خوی خوشیست با پیی رابه‌گه‌یه‌نی).

۲۳۹۲م - (ضعیف) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، وَثُمَّيْبَةُ، قَالَا: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ مُسْلِمٍ الْفَصِيرِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ سُلَيْمَانَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ نَعَامَةَ الضَّبِّيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا آخَى الرَّجُلُ الرَّجُلَ فَلْيَسْأَلْهُ عَنْ اسْمِهِ وَاسْمِ أَبِيهِ وَمَنْ هُوَ فَإِنَّهُ أَوْصَلُ لِلْمَوَدَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَلَا نَعْرِفُ لِيَزِيدَ بْنِ نَعَامَةَ سَمَاعًا مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَيُرَوَّى عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوُ هَذَا وَلَا يَصِحُّ إِسْنَادُهُ.

واته: له یه‌زیدی کوری نه‌عامه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نه‌گهر که‌سی له‌به‌ر خوا بو به براده‌ری که‌سیکی موسولمان با پرسپاری لی بکات که کییه؟ ناوی چیه؟ کوری کییه؟ باوکی ناوی چیه؟ نهوه خوشه‌ویستی و په‌یوه‌ندیان زیاتر ده‌کات).

نهو هی هاتوره ده باره ی خرابی پیا هلدان و تاریف کردن

۵۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْمَذْحَجَةِ وَالْمَذَاجِينَ

۲۳۹۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ أَبِي مَعْمَرٍ، قَالَ: قَامَ رَجُلٌ فَأَتَى عَلَى أَمِيرٍ مِنَ الْأَمْرَاءِ، فَجَعَلَ الْمِقْدَادُ، يَخْشُو فِي وَجْهِهِ التُّرَابَ وَقَالَ: أَمَرْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَخْشُو فِي وُجُوهِ الْمَذَاجِينَ التُّرَابَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَى زَائِدُهُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زِيَادٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ الْمِقْدَادِ، وَحَدِيثُ مُجَاهِدٍ عَنْ أَبِي مَعْمَرٍ أَصَحُّ، وَأَبُو مَعْمَرٍ اسْمُهُ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَخْبَرَةَ، وَالْمِقْدَادُ بْنُ الْأَسْوَدِ هُوَ: الْمِقْدَادُ بْنُ عَمْرِو الْكِنْدِيُّ وَيُكْنَى أَبَا مَعْبُدٍ، وَإِنَّمَا نُسِبَ إِلَى الْأَسْوَدِ بْنِ عَبْدِ يَعُوثَ لِأَنَّهُ كَانَ قَدْ تَبَنَّاهُ وَهُوَ صَغِيرٌ.

واته: له نهو مهعمهروه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیاوی ههلیدا بهسهر بهکی له فهرمانره واکاندا مهدهچی زوری کرد، میقداد رهزای خوای لی بی هندی خولی کیشا به دهم و چاویدا فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پی کردین خول بکیشین به دهم و چاوی نهو کهسانه دا مهدهچی خهک ده کهن و پیااندا ههلدهدن.

۲۳۹۴ - (صحيح بما قبله) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَثْمَانَ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ سَالِمِ الْحَيَّاطِ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: أَمَرْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَخْشُو فِي أَفْوَاهِ الْمَذَاجِينَ التُّرَابَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نهو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پی کردین خول بکیشین به ده می نهو کهسانه دا مهدهچی خهک ده کهن و پیااندا ههلدهدن.

نهوهی هاتوره ده باره‌ی هاورپیه‌تی باوه‌ردار

۵۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صُحْبَةِ الْمُؤْمِنِ

۲۳۹۵ - (حسن) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ حَيْوَةَ بْنِ شَرِيحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي سَالِمُ بْنُ غَيْلَانَ، أَنَّ الْوَلِيدَ بْنَ قَيْسٍ التَّجِيبِيَّ، أَخْبَرَهُ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ، قَالَ سَالِمٌ: أَوْ عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا، وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيًّا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه‌بو سه‌عیده‌وه ده‌گیرنه‌وه، که له پیغه مبه‌ره‌ی خوای صلی الله علیه وسلم بیستوه ده‌یفه‌رموو: (هاورپیه‌تی که‌س مه‌که جگه له باوه‌ردار، با جگه له خاوه‌ن ته‌قواو خواناس که‌س نانیشت نه‌خوات). — مه‌به‌ست له‌وه‌یه موسولمان تیکه‌لی غه‌یری باوه‌ردار و خاوه‌ن ته‌قوا نه‌کات - .

ده‌باره‌ی نارامگرتن له‌سه‌ر به‌لاو مه‌ینه‌تی

۵۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّبْرِ عَلَى الْبَلَاءِ

۲۳۹۶ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ سَعْدِ بْنِ سِنَانٍ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الْخَيْرَ عَجَّلَ لَهُ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الشَّرَّ أَمْسَكَ عَنْهُ بِذَنْبِهِ حَتَّى يُؤَافِي بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَهَذَا الْإِسْنَادُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّ عِظَمَ الْجَزَاءِ مَعَ عِظَمِ الْبَلَاءِ، وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ، فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَا، وَمَنْ سَخِطَ فَلَهُ السَّخَطُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (نه گهر خوای گه وه ویستی خیری به بهنده ی خوی هه بی له دنیا دا خیرا تۆله ی لی ده سینیت، کاتی ویستی شهر و خراپه ی به بهنده ی خوی هه بی بهری تۆله ی تاوانه کانی دوا ده خات له کاتی کدا که شایسته ی تۆله ی به هوی تاوانه کانی وه، هه تا به کۆلی گوناوه تاوانه وه دیت بۆ قیامت نه و کاته به ته وای تۆله ی لی ده سینیت).

ههروه ها پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (بیگومان پاداشتی گه وه له سه ره به لاو مهینه تی گه وه وه ده گیریت، نه گهر خوای گه وه خوشویست نه و به به لاو مهینه تی تاقیان ده کاته وه، جا نه وه ی رازی بی خوای گه ورازی ده بی، نه وه ی نارازی بی خوای گه ورازی له و نارازی ده بی و سزای سه ختی ده دات).

۲۳۹۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا وَائِلٍ، يَقُولُ: قَالَتْ عَائِشَةُ: مَا رَأَيْتُ الْوَجَعَ عَلَى أَحَدٍ أَشَدَّ مِنْهُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه عمه شه وه ده گپرنه وه، که فرموویه تی: بۆ خۆم گویم له نه بو وائل بوو ده یفه رموو: بۆ خۆم گویم له عائیشه ره زای خوای لی بی بوو فرمووی: هیچ که سیکم نه دیوه نازاری زۆرتر بی له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم.

۲۳۹۸ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَاصِمِ ابْنِ بَهْدَلَةَ، عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ النَّاسِ أَشَدُّ بَلَاءً؟ قَالَ: الْأَنْبِيَاءُ ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ، فَيَبْتَلَى الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ، فَإِنْ كَانَ دِينُهُ صُلْبًا اشْتَدَّ بَلَاءُهُ، وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةٌ ابْتُلِيَ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ، فَمَا يَبْرَحُ الْبَلَاءُ

سنن الترمذی بهرگی سییهم - باسه کانی دنیا به که مگرتن له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم.

بِالْعَبْدِ حَتَّى يَتْرَكَهُ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ مَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأُخْتُ حَذِيفَةَ بْنِ الْيَمَانِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، سُئِلَ أَيُّ النَّاسِ أَشَدُّ بَلَاءً؟ قَالَ: الْأَنْبِيَاءُ، ثُمَّ الْأُمَثَلُ فَالْأُمَثَلُ.

واته: له سه عده وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، کین نه وانیه تووشی سه خترین تاقی کردنه وه ده بن و به لاو مهینه تی روویان تی ده کات؟ فهرمووی: (پیغه مبهران له پاشدا شایسته تر و شایسته تر، هر که سی به گویره دینداری خوی تاقی ده کریته وه و تووشی به لاو مهینه تی ده بی، نه گهر دینداریه که ی پته و بوو تاقی کردنه وه که ی توندتر و گرانتر ده بی، نه گهر نه رم و نیانی له دینداریه که یدا هه بوو به بیی نه وه تاقی ده کریته وه، نه و تاقی کردنه وانیهش بهرده وام له کۆلی بهنده نابنه وه هه تا به سهر زه ویدا ده ورات و گوناھی نامینی) واته تاقی کردنه وه کان و به لاو مهینه تی گوناھو تاوان ده سرنه وه.

۲۳۹۹ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةِ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَمَالِهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نافرهت و پیایو باوه ردار بهرده وام خوی و مال و منداله کانی نه وهنده به لاو مهینه تی روویان تی ده کات هه تا به بی گوناھو تاوان ده گاته وه به خوی خوی).

نهوه‌ی هاتوو ده‌بارهی له‌ده‌ستدانی بینایی

۵۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي ذَهَابِ الْبَصَرِ

۲۴۰۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْجُمَحِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو ظِلَّالٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: إِذَا أَخَذْتُ كَرِيمَتِي عَبْدِي فِي الدُّنْيَا لَمْ يَكُنْ لَهُ جَزَاءٌ عِنْدِي إِلَّا الْجَنَّةُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَأَبُو ظِلَّالٍ اسْمُهُ: هِلَالٌ.

واته: له نه‌ه‌سی کو‌ری مالی‌که‌وه ره‌زای خ‌وای لی‌ بی‌ ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رم‌وویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رم‌وویه‌تی: (خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رم‌وویت: نه‌گه‌ر له‌دونیا‌دا هه‌ردوو چاوم له به‌نده‌که‌م سه‌نده‌وه واته کو‌یر و نابینا بوو، پا‌داستی لای من ته‌نها به‌هه‌شته).

۲۴۰۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، رَفَعَهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: مَنْ أَذْهَبْتُ حَبِيبَتِي فَصَبَرَ وَاخْتَسَبَ لَمْ أَزُصْ لَهُ ثَوَابًا دُونَ الْجَنَّةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌بو ه‌وره‌یره‌وه ره‌زای خ‌وای لی‌ بی‌ ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رم‌وویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رم‌وویه‌تی: (خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رم‌وویت: هه‌رکه‌ن‌ی له‌دونیا‌دا بینایی هه‌ردوو چا‌ویم لی‌ سه‌نده‌وه و نابینا بوو ئا‌رام ب‌گری و به‌ هی‌وای پا‌داشت بی‌ به‌ هی‌چ پا‌داستی رازی نا‌م بو‌ی ج‌گه له به‌هه‌شت).

۲۴۰۲ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، وَيُوسُفُ بْنُ مُوسَى الْقَطَّانُ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَعْرَاءَ أَبُو زُهَيْرٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَوْمَ أَهْلِ الْعَافِيَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِينَ يُعْطَى أَهْلُ الْبَلَاءِ الثَّوَابَ لَوْ أَنَّ جُلُودَهُمْ كَانَتْ فُرْصَتٍ فِي الدُّنْيَا بِالْمَقَارِبِضِ، وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ بِهَذَا الْإِسْنَادِ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ مُصَرِّفٍ، عَنْ مَسْرُوقٍ، قَوْلَهُ شَيْئًا مِنْ هَذَا.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ئه وانه ی له دونیادا جهسته یان ساغ و سه لامهت بووه له روژی قیامه تدا خۆزگه ده خوازن پیسته کانیان به مه قهست بپرايه ته وه، له کاتیکدا پاداشتی بی شومار و زوری ئه وانه ده بینن که له دونیادا خاوه ن به لاو ده رده دار و بهش مهینه ت بوون).

۲۴۰۳ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهِ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي، يَقُولُ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ أَحَدٍ يَمُوتُ إِلَّا نَدِمَ، قَالُوا: وَمَا نَدَامَتُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: إِنْ كَانَ مُحْسِنًا نَدِمَ أَنْ لَا يَكُونَ أَزْدَادَ، وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا نَدِمَ أَنْ لَا يَكُونَ نَزَعٌ. هَذَا حَدِيثٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَيَحْيَى بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهِ قَدْ تَكَلَّمَ فِيهِ شُعْبَةُ، وَهُوَ: يَحْيَى بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهِ بْنِ مَوْهَبٍ مَدَنِيٌّ.

واته: له ئه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هیچ که سی که سی نییه بمری و په شیمان نه بیته وه). وتیان: ئه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، بوچی په شیمان ده بیته وه؟ فهرمووی: (ئه گهر که سیکی چاک بی بو ئه وه په شیمان

ده بیتهوه کردهوهی چاکی زیاتری نه نجام نه داوه و خیر و خیراتی زوړتری نه کردووه، خو نه گهر که سینکی خراب بى بو نه وه په شیمان ده بیتهوه که خوۍ له گوناھو تاوان به دوور نه گرتووه و تهوبهۍ نه کردووه خوۍ چاک نه کردووه).

۵۹ - باب

۲۴۰۴ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ عُثَيْدٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي، يَقُولُ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَخْرُجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ رَجُلٌ يَخْتَلُونَ الدُّنْيَا بِالْدِّينِ يَلْبَسُونَ لِلنَّاسِ جُلُودَ الصَّائِنِ مِنَ اللَّيْلِ، أَلَسْنَتْهُمْ أَخْلَى مِنَ السُّكَّرِ، وَقُلُوبُهُمْ قُلُوبُ الذِّئَابِ، يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَيُّ يَغْتَرُونَ، أَمْ عَلَيَّ يَجْتَرُونَ؟ فَبِي خَلَفْتُ لِأُبْعَثَنَّ عَلَى أُولَئِكَ مِنْهُمْ فِتْنَةً تَدْعُ الْحَلِيمَ مِنْهُمْ خَيْرَانًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لى بى ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهره خوا صلى الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له کوټایى زه مانده دا کومه لانی پیدا دهن به کردهوهی دواړوژ ژيانی د دنیا بو خوۍان دهسته بهر ده کهن واته کردهوه چاکه کانیا به مبهسته د دنیا به نهک دواړوژ، له پیستی مهردان واته نه وهنده نهرم و نیان له گهل خه لک، زمانیا له شه کر شیرین تره، دلیان وهک دلی گورگه، خوای گه وه ده فهرموویت: نایا له بهر میره بانیم لیتم ناترسن و تهوبه و په شیمانیا پشنگوی خستوه و روچوون له گوناھو تاواندا، یان جورشت ده کهن و کردهوهی چاک ده کهن بو دهسته بهر کردنی مال و سامان، ههروه ها بوته وهی خزمه تیان بکه ن، سویتد به گه وره بی و شکومه ندی خو م نانه وانه دووچاری به لاو مدینه تی ده کهم هندیکیان زال ده کهم به سر هندیکی تریاندا به شیویه که سی له سرخو و زانا سه رسام بى و نه توانی چاره سه ری بکات نه به مانه وه له ناویاندا و نه به دهر بازبوون لیان).

۲۴۰۵ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدٍ الدَّارِمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبَّادٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَمَّزَةُ بْنُ أَبِي مُحَمَّدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: لَقَدْ خَلَقْتُ خَلْقًا أَلْسِنَتُهُمْ أَخْلَى مِنَ الْعَسَلِ، وَقُلُوبُهُمْ أَمْرٌ مِنَ الصَّبْرِ، فَبِي خَلَقْتُ لِأَيِّحَنَّهُمْ فِتْنَةً تَدْعُ الْحَلِيمَ مِنْهُمْ خَيْرًا، فَبِي يَغْتَرُونَ أَمْ عَلَيَّ يَجْتَرُونَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له ئیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (خوای گه وه ده فره موویت: که سانیکی وه هام زمانیان له ههنگوین شیرین تره، دلیان تالتره له گوشراوهی دره ختی تال وهک دلی گورگه، سویند به گه وهیی و شکومهندی خۆم ئانه وانیه دوو چاری به لاو مهینه تی ده کهم هه ندیکیان زال ده کهم به سه ره هه ندیکیی تریاندا به شیویه که سی له سه رخۆ و زانا سه رسام بی و نه توانی چاره سه ری بکات نه به مانه وه له ناویاندا و نه به ده رباز بوو نیش لیان، نایا له بهر میره بانیم لیم ناترسن و تهو به و په شیمانیا ن پشتگو ی خستوه و رۆچوون له گونا هو تاواندا، یان جو رته ده کهن و کرده وهی چاک ده کهن بۆ ده سته بهر کردنی مال و سامان، ههروه ها بۆنه وهی خزمه تیان بکه ن).

نه وهی هاتو وه ده رباره ی پاراستنی زمان

۶۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حِفْظِ اللِّسَانِ

۲۴۰۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ (ح) وَحَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَيُّوبَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ زَخْرٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ غَامِرٍ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا النَّجَاهُ؟ قَالَ: افْلِكَ عَلَيْكَ لِسَانُكَ، وَلَيْسَعَكَ بَيْتُكَ، وَابْلِكَ عَلَى خَطِيئَتِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له عوقبهی کوری عامیرهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فرموویه تی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، چۆن رزگار و سه رفراز ده بین؟ فرمووی: (زمانی خۆت بگره، پابه ند به به کونجی ماله وه و سهرقالتی په رستش به، خۆت به دوو بگره له تیکه لی خه لک، له گونا هو تاوانه کانت به شیمان به ره وه و فرمی سکی به شیمانی هه لوه رینه).

٢٤٠٧ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَبِي الصَّهْبَاءِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، رَفَعَهُ قَالَ: إِذَا أَصْبَحَ ابْنُ آدَمَ فَإِنَّ الْأَعْضَاءَ كُلَّهَا تُكْفِّرُ اللِّسَانَ فَنَقُولُ: اتَّقِ اللَّهَ فِينَا فَإِنَّمَا نَحْنُ بِكَ، فَإِنْ اسْتَقَمَّتْ اسْتَقَمْنَا وَإِنْ اعْوَجَجَتْ اعْوَجَجْنَا. حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ زَيْدٍ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَرْفَعْهُ، وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ مُوسَى. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ زَيْدٍ، وَقَدْ رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ حَمَّادِ بْنِ زَيْدٍ، وَلَمْ يَرْفَعُوهُ. حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَبِي الصَّهْبَاءِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: أَخْبَبُهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ.

واته: له نه بو سه عیدی خودیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هه رکه ناده میزاد روژی لی ده بیته وه به ملکه چیه وه پیتی ده لێن: له خوا بترسه ده باره ی نیمه چونکه به راستی به تو وه به ستراوین، نه گهر راست و دامه زراو بیت نهوا نیمه ش راست و دامه زراو ده بین، خو نه گهر چهوت و لاریش بیت نهوا نیمه ش چهوت و لار ده بین).

٢٤٠٨ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الصَّنَعَائِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ عَلِيٍّ الْمُقَدَّمِيُّ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ يَتَوَكَّلْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَتَوَكَّلْ لَهُ بِالْجَنَّةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له سه هلی کوری سه عده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ههرکه سیک زه مانه تی پاراستنی زمان و دامینی خویم بو مسوگر بکات، زه مانه تی مسوگری به هشتی بو ده که م).

٢٤٠٩ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، عَنْ ابْنِ عَجَلَانَ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ وَقَاهُ اللَّهُ شَرَّ مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ، وَشَرَّ مَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ. أَبُو حَازِمٍ الَّذِي رَوَى عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ اسْمُهُ: سَلْمَانُ مَوْلَى عَزَّةَ الْأَشْجَعِيَّةِ وَهُوَ كُوفِيٌّ، وَأَبُو حَازِمٍ الَّذِي رَوَى عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ هُوَ: أَبُو حَازِمٍ الرَّاهِدِيُّ مَدَنِيٌّ، واسمُهُ: سَلْمَةُ بْنُ دِينَارٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو هوره ره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ههرکه سیک خوای گه وه زمان و دامینی له شهر و خراپه بیاریزی ده چینه به هشته وه).

٢٤١٠ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مَاعِزٍ، عَنْ سُفْيَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ التَّقْفِيِّ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ حَدِّثْنِي بِأَمْرٍ أَغْتَصِمُ بِهِ، قَالَ: قُلْ رَبِّيَ اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقِمْ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَخَوْفُ مَا تَخَافُ عَلَيَّ، فَأَخَذَ بِلِسَانِ نَفْسِهِ، ثُمَّ قَالَ: هَذَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنْ سُفْيَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ التَّقْفِيِّ.

واته: له سوفیانی کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، کاریکم پی بفهرموو دهستی پیوه بگرم و جیه جیی بکه م، فهرمووی: (بلی: الله) پهروه دگارمه،

له پاشدا بهردهوام پابهندی نهو ریبازه راسته به، وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، زیاتر لهچی ده ترسی که من بههویهوه له ناویبچم؟ پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم سهری زمانی خوی گرت. واته: بههوی زمانهوه له ناوده چیت، گهر زمان بیلای سهر سه لامهته.

باسیکی تر لهو بارهوه

۶۱ - بَابُ مِنْهُ

۲۴۱۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي ثَلَجٍ الْبَغْدَادِيُّ، صَاحِبُ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حَفْصٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَاطِبٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تُكْثِرُوا الْكَلَامَ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ فَإِنَّ كَثْرَةَ الْكَلَامِ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ قَسْوَةٌ لِلْقَلْبِ، وَإِنَّ أْبْعَدَ النَّاسِ مِنَ اللَّهِ الْقَلْبُ الْقَاسِي. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي النَّضْرِ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو النَّضْرِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَاطِبٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَاطِبٍ.

واته: له ئیبنو عومهروه رهزای خویان لای بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (زۆر مهلین بهی نهوهی یادی خوا بکهن، چونکه بهراستی زۆر وتن بهبی یادی خوا ده بیتههوی دل رهقی، بیگومان دوورترین کهس له خواوه کهسی دل رهقه).

باسیکی تر لهو باره وه

۶۲ - بَابُ مِنْهُ

۲۴۱۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ بْنِ حُنَيْسٍ الْمَكِّيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ سَعِيدَ بْنَ حَسَّانَ الْمَخْزُومِيَّ، قَالَ: حَدَّثَنِي أُمُّ صَالِحٍ، عَنْ صَفِيَّةَ بِنْتِ شَيْبَةَ، عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: كُلُّ كَلَامٍ ابْنِ آدَمَ عَلَيْهِ لَا لَهُ إِلَّا أَمْرٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ نَهْيٍ عَنْ مُنْكَرٍ أَوْ ذِكْرُ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ حُنَيْسٍ.

واته: له نوم حهیبیهی هاوسه ری پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه موو قسه یه کی ناده میزاد زیانه کانی له نه ستوی خویه تی و سوودی بو ی نییه جگه له فهرمان به چاکه یان ریگری له خراپه یا یادی خوا).

۶۳ - بَابُ

۲۴۱۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ عَوْنٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْعُمَيْسِ، عَنْ عَوْنِ بْنِ أَبِي جُحَيْفَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: أَخَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ سَلْمَانَ وَبَيْنَ أَبِي الدَّرْدَاءِ، فَرَارَ سَلْمَانُ أَبَا الدَّرْدَاءِ، فَرَأَى أُمُّ الدَّرْدَاءِ مُتَبَدِّلَةً، فَقَالَ: مَا شَأْنُكَ مُتَبَدِّلَةً؟ قَالَتْ: إِنَّ أَخَاكَ أَبَا الدَّرْدَاءِ لَيْسَ لَهُ حَاجَةٌ فِي الدُّنْيَا، قَالَ: فَلَمَّا جَاءَ أَبُو الدَّرْدَاءِ قَرَّبَ إِلَيْهِ طَعَامًا، فَقَالَ: كُلْ فَإِنِّي صَائِمٌ، قَالَ: مَا أَنَا بِأَكِلٍ حَتَّى تَأْكُلَ، قَالَ: فَأَكَلَ، فَلَمَّا كَانَ اللَّيْلُ ذَهَبَ أَبُو الدَّرْدَاءِ لِيُقُومَ، فَقَالَ لَهُ سَلْمَانُ: تَمْ، فَنَامَ، ثُمَّ ذَهَبَ يَقُومُ، فَقَالَ لَهُ: تَمْ، فَنَامَ، فَلَمَّا كَانَ عِنْدَ الصُّبْحِ، قَالَ لَهُ سَلْمَانُ: قُمْ الْآنَ، فَقَامَا فَصَلَّيَا، فَقَالَ: إِنَّ لِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَلِرَبِّكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَلِصَنِيفِكَ

عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لَأَهْلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، فَأَعْطِ كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ فَأَتَيْنَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرْنَا ذَلِكَ، فَقَالَ لَهُ: صَدَقَ سَلْمَانُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو الْعَمَيْسِ اسْمُهُ: عُنْبَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، وَهُوَ أَخُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمَسْعُودِيِّ.

واته: له نهبو جوحه یفهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویه تی: کاتی که موسولمانان کۆچیان کرد بۆ مه دینه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سلمان و نهبو دهردانی کرد به برای یهک، روژی سلمان رهزای خوای لی بی چوو بۆ سهردانی بینی ئومو دهردانی هاوسهری زۆر په رپوته و خزمه تی خوێ ناکات، سلمان فهرمووی: نهوه بۆ وات له خۆت کردووه، وتی: نهبو دهردانی برات هیچ پیوستی به دوتیا نه ماوه و کاری به ژن نییه؟ وتی: کاتی که نهبو دهردا رهزای خوای لی بی هاتهوه خواردنی دانا بۆ سلمان و فهرمووی: بخۆ من به روژووم، سلمان فهرمووی: منیش ناخۆم ههتا تۆش نان نه خوێ، وتی: نهویش نانی خوارد، کاتی که شهو داهات واته سه ره تای شهو نهبو دهردا رهزای خوای لی بی ههستا بۆ شهو نوێژ، سلمان فهرمووی: بخهوه، نهویش خهوت، له پاشدا ههستا بۆ شهو نوێژ، سلمان فهرمووی: بخهوه، نهویش خهوتهوه، له کۆتایی شهودا سلمان پیتی فهرموو: دهی ئیستا ههسته بۆ شهو نوێژ، ههردووکیان ههستان شهو نوێژیان کرد، سلمان رهزای خوای لی بی فهرمووی: نه فست مافی له سه رته، پهروه ردگارت مافی له سه رته، میوانه کهت مافی له سه رته، هاوسه ره کهت مافی له سه رته، دهی تۆش مافی هه هه موویان جیبه جی بکه و هه قیان مه فه وتینه، نهبو دهردا رهزای خوای لی بی چوو بۆ خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به سه رهاته کهی بۆ گێرپهوه، نهویش فهرمووی: (سلمان راست ده کات).

باسیکی تر لهو باره وه

٦٤ - بَابُ مِنْهُ

٢٤١٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ عَبْدِ الْوَهَّابِ بْنِ الْوَرْدِ، عَنْ رَجُلٍ، مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ قَالَ: كَتَبَ مُعَاوِيَةُ إِلَى عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أَنْ أَكْتُبِي إِلَيَّ كِتَابًا تُوصِينِي فِيهِ، وَلَا تُكْثِرِي عَلَيَّ، فَكَتَبَتْ عَائِشَةُ إِلَى مُعَاوِيَةَ: سَلَامٌ عَلَيْكَ. أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ التَّمَسَّ رِضَاءَ اللَّهِ بِسَخَطِ النَّاسِ كَفَاهُ اللَّهُ مُؤْنَةَ النَّاسِ، وَمَنْ التَّمَسَّ رِضَاءَ النَّاسِ بِسَخَطِ اللَّهِ وَكَلَهُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا كَتَبَتْ إِلَى مُعَاوِيَةَ، فَذَكَرَ الْحَدِيثَ بِمَعْنَاهُ، وَلَمْ يَرْفَعْهُ.

واته: له بیاویکی خه لکی مه دینه وه ده گپرنه وه، که فه رمویه تی: مو عاویه ره زای خوای لی بی نامه ی نووسی بو عایشه ی دایکی باوه رداران ره زای خوای لی بی، که نامه یه کم بو بنووسه به کورتی ناموژگاریم بکه و قورسی مه که له سهرم، نه ویش وه لامی نامه که ی دایه وه بهم شیویه: سلاوی خوات له سهری، له دوا ییدا: به راستی بو خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (هه رکه س داوای ره زامه ندی خوا بکات به ناره زامه ندی و تووریه ی خه لک نه وه خوای گه وره نه رک ی خه لکی له سهر لاده بات، به پیچه وانه وه هه رکه سی داوای ره زامه ندی خه لک بکات به ناره زامه ندی و تووریه ی خوای گه وره نه وه خوا زه مانه تی ده داته ده ست خه لک). سلاوی خوات له سهری.

باسه کانی سیفته کانی قیامت له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

۳۵ - أَبْوَابُ صِفَةِ الْقِيَامَةِ وَالرَّقَائِقِ وَالْوَرَعِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

باسی دهر باره ی قیامت

۱ - بَابُ فِي الْقِيَامَةِ

۲۴۱۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ خُثَيْمَةَ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْكُمْ مِنْ رَجُلٍ إِلَّا سَيُكَلِّمُهُ رَبُّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ تُرْجُمَانٌ، فَيَنْظُرُ أَتَمَنَ مِنْهُ فَلَا يَرَى شَيْئًا إِلَّا شَيْئًا قَدَّمَهُ، ثُمَّ يَنْظُرُ أَشَاءَ مِنْهُ فَلَا يَرَى شَيْئًا إِلَّا شَيْئًا قَدَّمَهُ، ثُمَّ يَنْظُرُ يَلْقَاءُ وَجْهَهُ فَيَسْتَنْقِطُ النَّارَ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَبْقِيَ وَجْهَهُ حَرَّ النَّارِ وَلَوْ بِشِقِّ ثَمَرَةٍ فَلْيَفْعَلْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا أَبُو السَّائِبِ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، يَوْمًا بِهَذَا الْحَدِيثِ عَنِ الْأَعْمَشِ، فَلَمَّا فَرَغَ وَكَيْعٌ، مِنْ هَذَا الْحَدِيثِ قَالَ: مَنْ كَانَ هَاهُنَا مِنْ أَهْلِ خُرَاسَانَ فَلْيَخْتَسِبْ فِي إِظْهَارِ هَذَا الْحَدِيثِ بِخُرَاسَانَ، لِأَنَّ الْجَهْمِيَّةَ يُنْكِرُونَ هَذَا اسْمُ أَبِي السَّائِبِ: سَلَمُ بْنُ جُنَادَةَ بْنِ سَلَمٍ بْنِ خَالِدِ بْنِ جَابِرِ بْنِ سَمْرَةَ الْكُوفِيِّ.

واته: له عهدي كورې حاتيمه وه ره زای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه
فهرموويه تى: پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموويه تى: (هر كه سیک له
نیوه ی موسولمان په روهر دگاری به بى ته رجومان گفت و گوی له گهل ده کات ، جانه و

کاته ته‌ماشای لای راستی ده‌کات شه‌وی له‌پیش خویه‌وه ره‌وانه‌ی کردووه هه‌ر شه‌وه ده‌بینته‌وه، ته‌ماشای لای چه‌پی ده‌کات شه‌وی له‌پیش خویه‌وه ره‌وانه‌ی کردووه هه‌ر شه‌وه ده‌بینت، ته‌ماشای به‌رده‌می خوی ده‌کات دۆزه‌خ ده‌بینی روو به‌رووی راوه‌ستاو، که‌واته هه‌ر که‌س له ئیوه ده‌توانی با خوی بیاریزی له تینی ناگری دۆزه‌خ هه‌ر چه‌نده به له‌ته خورمایه‌ک بی).

کاتی وه‌کیع له گێرانه‌وی شه‌م فه‌رمووده بوویه‌وه فه‌رمووی: با هه‌ر که‌س خه‌لکی خوراسانه شه‌م فه‌رمووده له‌وی ناشرکرا بکات و داوای پاداشت له‌ خوای گه‌وره بکات، چونکه خوراسان جه‌ه‌مه‌یه‌ی لی بوو نه‌فی سیفته‌ته‌کانی خوایان ده‌کرد بویه وه‌کیع ناماژه‌ی بو خوراسان کرد.

٢٤١٦ - (صحیح) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُصَيْنُ بْنُ مُثَرِّمٍ أَبُو مِخْصَنٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ قَيْسٍ الرَّحْبِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَطَاءُ بْنُ أَبِي رَجَاحٍ، عَنْ ابْنِ عُمرَ، عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَزُولُ قَدَمُ ابْنِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عِنْدِ رَبِّهِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ خَمْسٍ، عَنْ عُمْرِهِ فِيمَ أَفْنَاهُ، وَعَنْ شَبَابِهِ فِيمَ أَبْلَاهُ، وَمَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَ أَنْفَقَهُ، وَمَاذَا عَمِلَ فِيمَا عَلِمَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْحُسَيْنِ بْنِ قَيْسٍ، وَحُسَيْنُ بْنُ قَيْسٍ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَرْزَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ.

واته: له ئیبنو مه‌سعووده‌وه ره‌زای خوایان لی بی ده‌گێرانه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (له‌روژی قیامت‌دا به‌نده‌ی موسولمان قاچی نابزویت هه‌تا له‌سه‌ر پینج شت پرسیا‌ری لی ده‌کریت: ته‌مه‌نی له‌چیدا به‌سه‌ر برد، که‌نجیتی چۆن به‌سه‌ر برد، مال و سامانه‌که‌ی چۆن په‌یدا کرد و له‌چیدا خه‌رجی کرد، چ کارتیکی کرد به‌ زانست و زانیاریه‌که‌ی).

۲۴۱۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْأَسْوَدُ بْنُ عَامِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَزُولُ قَدَمَا عَبْدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ عُمْرِهِ فِيمَا أَقْنَاهُ، وَعَنْ عِلْمِهِ فِيمَا فَعَلَ، وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَ أَنْفَقَهُ، وَعَنْ جَنْبِهِ فِيمَ أَبْلَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَسَعِيدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جُرَيْجٍ هُوَ بَصْرِيُّ، وَهُوَ مَوْلَى أَبِي بَرزَةَ، وَأَبُو بَرزَةَ اسْمُهُ: نَضْلَةُ بْنُ عُبَيْدٍ.

واته: له نیبو مهسعوده رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له پروژی قیامتدا بهنده ی موسولمان قاجی نابزویت ههتا له سهه پینج شت پرسیار ی لی ده کریت: ته مه نی له چیدا به سهه بر د، چ کاریکی کرد به زانست و زانیاریه که ی، مال و سامانه که ی چون پهیدا کرد و له چیدا خهرجی کرد، جهسته ی له چیدا له ناودا).

نهره ی هاتوره دهه باره ی لی پیچینه وه و توله

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي شَأْنِ الْحِسَابِ وَالْقَصَاصِ

۲۴۱۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أُنذِرُونَ مِنَ الْمُفْلِسِ؟ قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُفْلِسُ مِنْ أَمْنِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاتِهِ وَصِيَامِهِ وَزَكَاتِهِ، وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا، وَأَكَلَ مَالَ هَذَا، وَسَفَكَ دَمَ هَذَا، وَضَرَبَ هَذَا فَيَفْعُدُ فَيَقْتَصُّ هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْتَصَّ مَا عَلَيْهِ مِنَ الْخَطَايَا أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبره ری خوا

صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (ئایا ده زانن موفلیس کییه؟). وتیان: موفلیس لای ئیمه نهو که سهیه مال و سامان و پاره و شمه کی نه بی، فرمووی: (موفلیسی راسته قینه له ئوممه تی مندا نهو که سهیه له پوژی قیامه تدا که دیت به نوژی و روژوو و زه کاته که یه وه واته خاودنی نهو په رستانه یه، که دیت جنیوی داوه به وه، بوختانی کردوه بۆ نه وه، خوینی نه وه ی رشتوه، له وه ی داوه، موفلیسه که داده نیشتین و ده تۆله لی کردنه وه یه له کرده وه چاکه کانی به شی نه وانه ی لی ده سینن که خراپه ی کردوه به رمبه ریان، نه گهر کرده وه چاکه کانی ته و او بوون له پیش نه وه ی تۆله ی گونا نه کانی به ته وای لی بکریته وه، نه و له گونا نه ی نه وانه ده خریته سهر گونا نه کانی و فری ده دریته ناو ناگری دۆزه خه وه).

۲۴۱۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، وَنَصْرُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْكُوفِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا الْمُحَارِبِيُّ، عَنْ أَبِي خَالِدٍ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي أَنَسٍ، عَنْ سَعِيدِ الْمُقْبِرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: رَحِمَ اللَّهُ عَبْدًا كَانَتْ لِأَخِيهِ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ فِي عِرْضٍ أَوْ مَالٍ، فَجَاءَهُ فَاسْتَحْلَهَ قَبْلَ أَنْ يُؤْخَذَ وَلَيْسَ ثَمَّ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ، فَإِنْ كَانَتْ لَهُ حَسَنَاتٌ أَخَذَ مِنْ حَسَنَاتِهِ، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ حَمَلُوهُ عَلَيْهِ مِنْ سَيِّئَاتِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ مِنْ حَدِيثِ سَعِيدِ الْمُقْبِرِيِّ، وَقَدْ رَوَاهُ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ سَعِيدِ الْمُقْبِرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ.

واته: له نه بو هوریه ره وه زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (ره همه تی خوا له و بهنده یه ی ستمیکی کردوه له نابوو یان له مالی برا موسولمانه که ی گهردی پی نازاد ده کات له پیش نه وه ی بری و له پوژیکدا لیتی وهرگیرته وه دینار و درهم ده وری نامینی، نه گهر چاکه ی هه بو نه و نه ده ی ستمه که ی له چاکه کانی وهرده گیریت، خو

نه گهر چاکه ی نه بوو نه وه له کرده وه خراپه کانی ستم لیکراوه که هله ده گیری و ده خریته سهر خراپه کانی نهو).

۲۴۲۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَتَوُودَنَّ الْخُفُوقُ إِلَى أَهْلِهَا حَتَّى يُقَادَ لِلشَّاةِ الْجُلُخَاءِ مِنَ الشَّاةِ الْقَرَنَاءِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي ذَرٍّ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَنَسٍ. وَحَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بوو هورهیره وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (سهرجه مافه کان ده گهر پتیرینه وه بو خاوه نه کانیا ن ته ناندت توله ی بز ن و مه ری شاخدار له بی شاخ ده کریته وه).

۲۴۲۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ زَيْدٍ بْنُ جَابِرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي سُلَيْمٌ بْنُ عَامِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُقْدَادُ، صَاحِبُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ أَذْنِبَتِ الشَّمْسُ مِنَ الْعِبَادِ حَتَّى تَكُونَ قِيدَ مِيلٍ أَوْ اثْنَيْنِ، قَالَ سُلَيْمٌ: لَا أَذْرِي أَيَّ الْمِيلَيْنِ عَنِّي؟ أَمَسَافَةُ الْأَرْضِ، أَمْ الْمِيلُ الَّذِي يُكْحَلُ بِهِ الْعَيْنُ؟ قَالَ: فَتَضَهُرُهُمُ الشَّمْسُ، فَيَكُونُونَ فِي الْعَرَقِ بِقَدْرِ أَعْمَالِهِمْ، فَمِنْهُمْ مَنْ يَأْخُذُهُ إِلَى عَقَبَتِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَأْخُذُهُ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَأْخُذُهُ إِلَى حَقْوَتِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يُلْجِمُهُ الْجَنَامُ فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُشِيرُ بِيَدِهِ إِلَى فِيهِ: أَيُّ يُلْجِمُهُ الْجَنَامُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له میقدادی هاوه لی پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده فهرموو: (له روژی قیامتدا خور نریک ده کریته وه له بنده کان تا ده گاته

نه ندازه میلی یان دوو میل). سولهیم وتی: جا نازانم مه بهستی میلی پیوانه ی زهوی بوو یان میلی چاو رشتن به کل بوو، تین و گهرمای خوره که ده یانتوینته وه، به پیتی کرده وه کانیاں له ناره قدان، هندیکیان ههتا پاژنه یان له ناره قدان، هندیکیان ههتا نه ژنویان له ناره قدان، هندیکیان ههتا پشتوینگه یان ناوه راستیان له ناره قدان، ههشیانه وه که له غاو کردن له غاویان ده کات واته ههتا ناو ده میان له ناره قدان).

۲۴۲۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو زَكْرِيَّا يَحْيَى بْنُ دُرُسْتَ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ حَمَّادٌ: وَهُوَ عِنْدَنَا مَرْفُوعٌ، (يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ) قَالَ: يَقُومُونَ فِي الرَّشْحِ إِلَى أَنْصَافِ آذَانِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنِ ابْنِ عَوْنٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واته: له نیبنو عومهره وه رهزای خویان لی بی ده گپ نه وه، که ده باره ی نه م نایه ته: (يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ). فهرموویه تی: واته: خه لکان ههتا نه رمایی گوینان له ناره قدان.

نه وه ی هاتووه ده باره ی روژی هه شر

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي شَأْنِ الْحَشْرِ

۲۴۲۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ النُّعْمَانِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاةَ عَرَاةٍ غُرُلَا كَمَا خَلِفُوا، ثُمَّ قَرَأَ (كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ) وَأَوَّلُ مَنْ يُكْسَى مِنَ الْخَلَائِقِ إِبْرَاهِيمُ، وَيُؤْخَذُ مِنْ أَصْحَابِي بِرِجَالِ ذَاتِ الْيَمِينِ وَذَاتِ الشِّمَالِ،

فَأَقُولُ: يَا رَبِّ أَصْحَابِي قِيَالُ: إِنَّكَ لَا تَذَرِي مَا أَحَدَثُوا بَعْدَكَ، إِنَّهُمْ لَمْ يَزَالُوا مُرْتَدِّينَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ مُنْذُ فَارَقْتَهُمْ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: (إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ). حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَا: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ النُّعْمَانِ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ فَذَكَرَ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) کوری ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گینه وه، که فرموویه تی: پیغه مبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (له روزی قیامتدا خه لک به پیتی په تی و بهرووتی و به خه ته نه نه کراوی زیندوده کرینه وه وه ک چون یه که م جار دروستکراون، له پاشدا نه م نایه ته ی خوینده وه: (کَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنا إِنَّا كُنَّا فاعِلین). سورة الانبیاء: ۱۰۴ - ۱۰۵. یه که م کهس که پو شاک ی له بهرده کریت پیغه مبره نیرا هیمه سه لامی خوی له سه ربی، که سانی له ها وه لایم ده هیتن به ره و لای راست بو به ههشت و که سانی کیشیان به ره و لای چه پ به لکیشیان ده که ن بو دوزه خ، منیش ده لیم: (نه ی پهروه درگرم نه وانه هاوړتی من بوون). پیتی ده وتریت: تو نازانی له دوا ی تو چیان داهیتا له دیندا، نه وانه له پاش مردنی تو پاشگه زیبونه وه له دینه که یان، منیش وه که بنده صالحه که ده لیم: (إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ). سورة المائدة: ۱۱۸. واته: نه گهر تو سزاو نه شکه نجه یان بدهیت، بیتگومانه که بهنده ی خوتن و که سیش بو ی نیه هیچ بلیت، نه گهر لیشیان ببوریت نه وه خوت چاک ده زانی، بو خوشت ده سه لاتدار و کار جوانی.

۲۴۲۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا بِهِزُ بْنُ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

سنن الترمذی بهرگی سیئهم - باه کانی سیفته کانی قیامت له پیغه مبهروه صلى الله عليه وسلم.

يَقُولُ: إِنَّكُمْ تُحْشَرُونَ رِجَالًا وَرُكْبَانًا، وَتُحْزَنُونَ عَلَى وُجُوْهِكُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.
هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له به هزی کورې حه کیمه وه، له باوکیه وه، له باپیړیه وه ره زای خوای لی بې
ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: بۆ خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم
بوو ده فهرموو: (بیگومان به سواری و به پیاده زیندوده کرتنه وه و کوده کرتنه وه،
له سهر روو خسارتان راده کیشرتین).

نه وهی هاتووه ده باره ی خستنه پروو

٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَرْضِ

٢٤٢٥ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ عَلِيٍّ، عَنِ
الْحَسَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُعْرَضُ النَّاسُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ ثَلَاثَ عَرْضَاتٍ، فَأَمَّا عَرْضَتَانِ فَجَدَالٌ وَمَعَاذِيرُ، وَأَمَّا الْعَرْضَةُ الثَّلَاثَةُ، فَعِنْدَ ذَلِكَ
تَطِيرُ الصُّحُفُ فِي الْأَيْدِي، فَآخِذٌ بِيَمِينِهِ وَآخِذٌ بِشِمَالِهِ. وَلَا يَصِحُّ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ
قَبْلِ أَنْ الْحَسَنُ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَقَدْ رَوَاهُ بَعْضُهُمْ عَنْ عَلِيٍّ بْنِ عَلِيٍّ وَهُوَ
الرِّقَاعِيُّ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ أَبِي مُوسَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَلَا يَصِحُّ هَذَا
الْحَدِيثُ مِنْ قَبْلِ أَنْ الْحَسَنُ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ أَبِي مُوسَى.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوای لی بې ده گپړنه وه، که فهرموویه تی:
پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (له روژی قیامتدا خه لک سی
جار ده خرینه پروو نیشان ده درین، یه کهم جار بهرگری له خویان ده کهن، دووهم جار
دانی پیاده نیتن و پوزش ده یتنه وه، به لام سیئهم جار به په له نامه ی کرده وه کانیان
ده دریته ده ست، هه یانه ده دریته ده ستی راستی و هه شیان ده دریته ده ستی
چه پی).

باسیکی تر لهو باره وه

۵ - بَابُ مِنْهُ

۲۴۲۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ عُمَانَ بْنِ الْأَسْوَدِ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ نَوَّضَ الْحِسَابَ هَلَكَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: (فَأَمَّا مَنْ أَوْفَى كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا) قَالَ: ذَلِكَ الْعَرُضُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَرَوَاهُ أَيُّوبُ، أَيْضًا عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بو خوم گویم له پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (له روژی قیامتدا هه ره که سیک لیپرسینه وه ی له گهل بکریت تیاده چیت و سزاو نه شکه نه ده دریت)، وتم: نه ی پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، بیگومان خوای گه وه ده فهرمویت: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَوْفَى كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ﴾ ﴿۷﴾ ﴿فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾ ﴿۸﴾ وَتَقْلَبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿۹﴾ الانشقاق: ۷ - ۹. واته: نه وه که سه ی نامه ی کرده وه کانی بدریته دهستی راستی، نه وه لیپرسینه وه یه کی سوک و ئاسانی له گهلدا ده کریت، وه به دلخوشیه وه ده گه ریته وه بو ناو کهس و کاری. پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: بیگومان نه وه خستنه رووی کرده وه کانه).

باسیکی تر لهو باره وه

۶ - بَابُ مِنْهُ

۲۴۲۷ - (ضعيف) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنِ الْحَسَنِ، وَقَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يُجَاءُ بِابْنِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ بَدَجٌ فَيُوقَفُ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ فَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ:

أَعْطَيْتُكَ وَحَوَّلْتُكَ وَأَنْعَمْتُ عَلَيْكَ، فَمَاذَا صَنَعْتَ؟ فَيَقُولُ: يَا رَبِّ جَمَعْتُهُ وَتَرَكْتُهُ أَكْثَرَ مَا كَانَ فَارْجِعْنِي إِلَيْكَ بِهِ كُلِّهِ، فَيَقُولُ لَهُ: أَرِنِي مَا قَدَّمْتَ، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ جَمَعْتُهُ وَتَرَكْتُهُ أَكْثَرَ مَا كَانَ، فَارْجِعْنِي إِلَيْكَ بِهِ كُلِّهِ، فَإِذَا عَبْدٌ لَمْ يُقَدِّمْ خَيْرًا، فَيُمَضَى بِهِ إِلَى النَّارِ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنِ الْحَسَنِ، قَوْلُهُ وَلَمْ يُسْنِدُوهُ، وَإِسْمَاعِيلُ بْنُ مُسْلِمٍ يُضَعِّفُ فِي الْحَدِيثِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لى بى ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له روژی قیامت دا ناده میزاد ده هینریت وه که بهر ختیکی بى زمان و بى ده سه لات، راده وه سستینریت خوای گه وه پتی ده فهرموویت: نایا ژیان و تهن دوستی و خوشگوزهرانیم مال و سامان و پله و پایه و جوړه ها ناز و نیعمه تی زورم پی نه به خشیت؟ نهی تو چیت کرد؟ ده لی: نهی پهروه ردگار کو مکرده وه و زورم کردو به جیم هیشت، بگپړه وه بو دنیا هه تا هه مووی ببه خشم له پیناوی تودا، پتی ده وتریت: چیت پیش خستوه له کاری چاک بو قیامت؟ ده لی: نهی پهروه ردگار کو مکرده وه و زورم کردو به جیم هیشت، بگپړه وه بو دنیا هه تا هه مووی ببه خشم له پیناوی تودا، نه گهر بنده یه بوو کاری چاک پیشت نه خستبوو بو قیامت نه وه ده یه بن بو ناو ناگری دوزه خ).

۲۴۲۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ الزُّهْرِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ سَعْدٍ أَبُو مُحَمَّدٍ التَّمِيمِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَا: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُؤْتَى بِالْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ: أَلَمْ أَجْعَلْ لَكَ سَمْعًا وَبَصَرًا وَمَالًا وَوَلَدًا، وَسَخَّرْتُ لَكَ الْأَنْعَامَ وَالْحَرْثَ، وَتَرَكْتُكَ تَرَأْسُ وَتَرْبَعُ فَكُنْتَ تَنْظُرُ أَنَّكَ مُلَاقِي يَوْمَكَ هَذَا؟ فَيَقُولُ: لَا،

فَيَقُولُ لَهُ: الْيَوْمَ أَنْسَاكَ كَمَا نَسَيْتَنِي. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ. وَمَعْنَى قَوْلِهِ: الْيَوْمَ أَنْسَاكَ، يَقُولُ: الْيَوْمَ أَتْرُكُكَ فِي الْعَذَابِ. هَكَذَا فَسَّرُوهُ. وَقَدْ فَسَّرَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ هَذِهِ الْآيَةَ (فَالْيَوْمَ نَنْسَاهُمْ) قَالُوا: إِنَّمَا مَعْنَاهُ الْيَوْمَ نَتْرُكُهُمْ فِي الْعَذَابِ.

واته: له نهبو هورهیره و نهبو سه عیده وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویانه: پیغهم بهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له رۆژی قیامتدا بهنده ده هینریت، خوی گه وره پیتی ده فهرموویت: نایا گوئی و چاو و مال و سامان و مندالم پی نه به خشیت؟ ناژه لآن و مهر و مالآت کیتلگهم بو نه هینایتیه ژیربار بوت؟ وازم لی نه هینایت سه رۆکایه تی بکهیت و چواریه کی ده ستهکوت بیهیت^(۱)؟ ده ترانی تووشی نهم رۆژه ده بیت، نه ویش ده لی: نه خیر، جا پیتی ده فهرموویت: نه مپۆ له بیرت ده کهم وهک چۆن تۆ له بیرت کردم).

باسیکی تر لهو باره وه

۷ - بَابُ مِنْهُ

۲۴۲۹ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي أُيُوبَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي سُلَيْمَانَ، عَنْ سَعِيدِ الْمُقْبِرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا) قَالَ: أَتَذَرُونَ مَا أَخْبَارُهَا؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَإِنَّ أَخْبَارَهَا أَنْ تَشْهَدَ عَلَى كُلِّ عَبْدٍ أَوْ أَمَةٍ بِمَا عَمِلَ عَلَى ظَهَرِهَا أَنْ تَقُولَ: عَمِلَ كَذَا وَكَذَا يَوْمَ كَذَا وَكَذَا، قَالَ: فَهَذِهِ أَخْبَارُهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغهم بهری خوا صلی الله علیه وسلم نهم نایه تهی خوینده وه: (يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ

^(۱) له سه رده می نه فامیدا سه رۆک هۆز چواریه کی مالی خه لکی پی ده درا.

أَخْبَارَهَا). واته: لهو رۆژهدا زهوی ههواله کانی خۆی ده گێڕیتتهوه. پیغه مبههر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نایا ده زانن نهو ههواله ی که زهوی ده گێڕیتتهوه چیه؟). وتیان: خواو پیغه مبهره که ی باش ده زانن، فهرمووی: (نهوهیه زهوی شایه تی ده دات له سههر هه موو بهندهیه، چ پیاو بی چ ژن که چی کردوه له سههر پشتی و ده لێ: تو لهو رۆژه و لهو رۆژهدا نهوه و نهوه ت کردوه). فهرمووی: (نهوهیه ههواله که ی).

نهوه ی هاتوره ده باره ی که ره نا

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي شَأْنِ الصُّورِ

۲۴۳۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُلَيْمَانُ التَّيْمِيُّ، عَنْ أَسْلَمَ الْعَجَلِيِّ، عَنْ بَشْرِ بْنِ شَعَابٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ، قَالَ: جَاءَ أَغْرَابِيُّ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: مَا الصُّورُ؟ قَالَ: قَرْنٌ يُنْفَخُ فِيهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ سُلَيْمَانَ التَّيْمِيِّ، وَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِهِ.

واته: له (عبد الله) ی کور ی عه مروه ره زای خوا یان لێ بی ده گێرنهوه، که فهرموویه تی: پیاو ی که عه ره بی ده شته کی هاته خزمه ت پیغه مبههر صلی الله علیه وسلم، وتی: ((صور) چی یه؟) فهرمووی: شه پیور یان که ره نایه فووی پێدا ده کریت). - نيسرافيل دوو جار فووی پێدا ده کات - .

۲۴۳۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا خَالِدُ أَبُو الْعَلَاءِ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَيْفَ أَنْعَمَ وَصَاحِبُ الْقَرْنِ قَدِ اتَّقَمَ الْقَرْنَ وَاسْتَمَعَ الْإِذْنَ مَتَى يُؤْمَرُ بِالنَّفْحِ فَيَنْفَخُ فَكَأَنَّ ذَلِكَ تُقْلَ عَلَى أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ لَهُمْ: قُولُوا: حَسْبُنَا اللَّهُ

وَنِعَمَ الْوَكِيلُ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واته: له نه بو سه عیده وه ره زای خوای لی بی ده گینه وه، که فرمویه تی: پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: چون شاد و دلخوش بم له کاتیکدا خاوه نی که ره نا که ره نا که ی به ده مه وه یه و گوئی هه لختووه و چاوه ریتییه که ی فرمانی پی بکری فووی پیدا بکات). وه بلیی: نه مه زور قورس بوو به لای هاوه لانی پیغه مبره ی خواوه صلی الله علیه وسلم، بویه پیی فرموون: (بلین: خوامان به سه، نهو چاکترین خو پی سپیردراوه، پشتمان به خوای خو مان به ستووه).

نه وه ی هاتووه ده رباره ی پردی (صراط).

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي شَأْنِ الصِّرَاطِ

۲۴۳۲ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ سَعْدٍ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: شِعَارُ الْمُؤْمِنِ عَلَى الصِّرَاطِ، رَبِّ سَلِّمْ سَلِّمْ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له موغیره ی کوری شوعبه وه ره زای خوای لی بی ده گینه وه، که فرمویه تی: پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (دروشی باوه ردار له سر پردی (صراط) نه مه یه: نه ی په روه ردگار بمپاریزه له زیانی پردی (صراط) و سه لامه تم بکه).

۲۴۳۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الصَّبَّاحِ الهَاشِمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَدَلُ بْنُ الْمُخَبَّرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَزْبُ بْنُ مَيْمُونٍ الْأَنْصَارِيُّ أَبُو الْخَطَّابِ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَشْفَعَ لِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَقَالَ: أَنَا فَاعِلٌ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَأَيْنَ أَطْلُبُكَ؟ قَالَ: أَطْلُبْنِي أَوَّلَ مَا تَطْلُبْنِي عَلَى الصِّرَاطِ. قَالَ: قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ أَلْقَكَ عَلَى الصِّرَاطِ؟ قَالَ: فَاطْلُبْنِي عِنْدَ الْمِيزَانِ. قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ أَلْقَكَ عِنْدَ الْمِيزَانِ؟ قَالَ: فَاطْلُبْنِي عِنْدَ الْخَوْضِ فَإِنِّي لَا أُحْطِي هَذِهِ الثَّلَاثَ الْمَوَاطِنَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوی لى بى ده گیرنه وه، که فەرموویه تی: داوام کرد له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له روژی قیامتدا شه فاعه تم بو بکات، فەرمووی: (باشه شه فاعه ت بو ده کهم). وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، له کوژی پیو یستیم به شه فاعه تی تو ههیه و داوات لى بکه م رزگارم بى؟ فەرمووی: (یه که مجار له سه ر پردی (صراط)، وتم: نه گهر له سه ر پردی (صراط) پیته نه گه یستم، فەرمووی: (لای ته رازوو واته له کاتی کیشانه و پیوانه ی کرده وه کاند)، وتم: نهی نه گهر لای ته رازوو پیته نه گه یستم، فەرمووی: (له سه ر هه وزی که و سه ر، بیگومان له م سى شوینه زیاتر بو هیج شوینیکی تر نارۆم هه رده بی له یه کی له و سى شوینه پیم بگهیت).

نه وه ی هاتوره ده زبارة ی شه فاعه ت

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الشَّفَاعَةِ

۲۴۳۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُوَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو حَيَّانَ التَّيْمِيُّ، عَنْ أَبِي زُرْعَةَ بْنِ عَمْرٍو بْنِ جَرِيرٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: أُنِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِلَحْمٍ فَرُفِعَ إِلَيْهِ الذِّرَاعُ فَأَكَلَهُ وَكَانَتْ تُعْجِبُهُ فَتَهَسَّ

مِنْهَا نَهْسَةٌ ثُمَّ قَالَ: أَنَا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ هَلْ تَذَرُونَ لِي ذَاكَ؟ يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَيُسْمِعُهُمُ الدَّاعِيَ وَيَنْفَعُهُمُ الْبَصَرَ وَتَذْنُو الشَّمْسُ مِنْهُمْ فَيَبْلُغُ النَّاسُ مِنَ الْعَمِّ وَالْكَرْبِ مَا لَا يُطِيقُونَ وَلَا يَحْتَمِلُونَ. فَيَقُولُ النَّاسُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: أَلَا تَرَوْنَ مَا قَدْ بَلَغَكُمْ؟ أَلَا تَنْظُرُونَ مَنْ يَشْفَعُ لَكُمْ إِلَى رَبِّكُمْ؟ فَيَقُولُ النَّاسُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: عَلَيْكُمْ بِآدَمَ، فَيَأْتُونَ آدَمَ فَيَقُولُونَ: أَنْتَ أَبُو الْبَشَرِ، خَلَقَكَ اللَّهُ بِيَدِهِ وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ وَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى مَا قَدْ بَلَغَنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ آدَمُ: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ وَإِنَّهُ قَدْ نَهَانِي عَنِ الشَّجَرَةِ فَعَصَيْتُ، نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي اذْهَبُوا إِلَى نُوحٍ، فَيَأْتُونَ نُوحًا فَيَقُولُونَ: يَا نُوحُ أَنْتَ أَوَّلُ الرُّسُلِ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ وَقَدْ سَمَّاكَ اللَّهُ عَبْدًا شَكُورًا اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى مَا قَدْ بَلَغَنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ نُوحٌ: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ وَإِنَّهُ قَدْ كَانَ لِي دَعْوَةٌ دَعَوْتُهَا عَلَى قَوْمِي، نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، اذْهَبُوا إِلَى إِبْرَاهِيمَ فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ فَيَقُولُونَ: يَا إِبْرَاهِيمُ أَنْتَ نَبِيُّ اللَّهِ وَخَلِيلُهُ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ فَيَقُولُ: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنِّي قَدْ كَذَبْتُ ثَلَاثَ كَذِبَاتٍ، فَذَكَرْتُهُنَّ أَبُو حَيَّانَ فِي الْحَدِيثِ، نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي اذْهَبُوا إِلَى مُوسَى فَيَأْتُونَ مُوسَى فَيَقُولُونَ: يَا مُوسَى أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ فَضَّلَكَ اللَّهُ بِرِسَالَتِهِ وَبِكَلَامِهِ عَلَى الْبَشَرِ اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ فَيَقُولُ: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ وَإِنِّي قَدْ قَتَلْتُ نَفْسًا لَمْ أُؤْمَرْ بِقَتْلِهَا، نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي اذْهَبُوا إِلَى عِيسَى فَيَأْتُونَ عِيسَى فَيَقُولُونَ: يَا عِيسَى أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْثَمٍ وَرُوحُ مِنْهُ وَكَلَّمْتَ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ فَيَقُولُ عِيسَى: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ وَلَمْ يَذْكُرْ

ذُنْبًا، نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي اذْهَبُوا إِلَى مُحَمَّدٍ، قَالَ: فَيَأْتُونَ مُحَمَّدًا فَيَقُولُونَ: يَا مُحَمَّدُ أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ الْأَنْبِيَاءِ وَقَدْ غُفِرَ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ فَأَنْطَلِقُ فَأَتِي تَحْتَ الْعَرْشِ فَأَجِرُ سَاجِدًا لِرَبِّي، ثُمَّ يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَيَّ مِنْ مَحَامِدِهِ وَحُسْنِ الثَّنَاءِ عَلَيْهِ شَيْئًا لَمْ يَفْتَحْهُ عَلَيَّ أَحَدٌ قَبْلِي، ثُمَّ يُقَالُ: يَا مُحَمَّدُ ارْفَعْ رَأْسَكَ سَلِّ تَعْطِ وَاشْفَعْ تُشْفَعْ، فَارْفَعْ رَأْسِي فَأَقُولُ: يَا رَبِّ أُمِّي يَا رَبِّ أُمِّي، يَا رَبِّ أُمِّي، فَيَقُولُ: يَا مُحَمَّدُ أَذْخِلْ مِنْ أُمَّتِكَ مَنْ لَا حِسَابَ عَلَيْهِ مِنَ الْبَابِ الْأَيْمَنِ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ وَهُمْ شُرَكَاءُ النَّاسِ فِيمَا سِوَى ذَلِكَ مِنَ الْأَبْوَابِ، ثُمَّ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ مَا بَيْنَ الْمَصْرَاعَيْنِ مِنْ مَصَارِعِ الْجَنَّةِ كَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَهَجَرَ وَكَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَبُصْرَى.

وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، وَأَنْسٍ، وَعُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو حَيَّانَ التَّمِيمِيُّ اسْمُهُ: يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ بْنُ حَيَّانَ كُوفِيٌّ وَهُوَ ثِقَةٌ، وَأَبُو زُرْعَةَ بْنُ عَمْرٍو بْنُ جَرِيرٍ اسْمُهُ: هَرَمٌ.

واته: له نه بو هورره ره وه ره زای خوای لی بئی دد گپرنه وه، که فهرموویه تی: گوشتیان هینا بو پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم چه زی له گوشتی ده ست بوو، دهستی گوشتی خواردنیا ن بو دانا قه پینکی لی گرت و فهرمووی: (من گه وه و سهروه ری خه لکم له روژی قیامتدا، ده زانن نه وه ش له بهر چیه؟ خوای گه وه پیشینان و پاشینان هدر هه موویان له گوړه پانیکدا کوډه کاته وه که بانگکه دهنگی دهیانگاتی و چاو دهیانبینی، وه خوړ نزیك ده که ویتسه وه خه لک ده که ونه خه م و په ژاره و تهنگانه به کی واوه له وزه و توانایاندا نییه و نایتوانن، بویه له ناو خوایاندا ده لئین: سهیری خوټان ناکه ن چیتان به سهر هاتوه، حالتان چهند شپه، نایا به کینک نادوژنه وه که تکاتان بو بکات لای په روه ردگارتان، تاکو له م تهنگانه به رزگارتان بکات؟

جا هندیك له خه لکی به هندیکی تریان ده لئین: بچنه لای ناده م، جا ده چنه

خزمەتی و دەلێن: ئەو ئادەم تۆ باوکی بەرەو ئادەمیزادی، خوا بە دەستی خۆی دروستیکردووی و لە روحی خۆی فووی بە بەردا کردووی، وە فەرمانی بە مەلانیکیەکانی کردووە کە نوێشیان بۆ برووی، دەو بە فرموو لە لای پەرەردگارت تکامان بۆ بکە؟ ئایا نابینی لە چیداین و نابینی چیمان لێ بەسەر هاتووە توشی چی گۆبەندێک بووین؟!

ئادەم دەلێ: بەراستی پەرەردگارم ئەمڕۆ تورەبونێک تورە بوو هەرگیز پێشتەر و تورە نەبوو لە داها توشتا و تورە نابیتەو، لە هەمان کاتدا هۆیەکی تریش هەیه ئەویش ئەو هیه درەختەکی لێ قەدەغە کردم سەرپێچیم لێ کرد، هەر بۆ خۆم دەپارێتمەو بەس: خۆم، خۆم، خۆم، بچن بۆ لای یەکیکی دیکە، بچن بۆ لای نوح. ئینجا دینە لای نوح و دەلێن: ئەو نوح! تۆ یەکەم پیغەمبەری رەوانە کراوی خوا ی بۆ سەر خەلکی زەوی، وە خوا ناوی ناوی بەندە ی سوپاسگوزار، لای پەرەردگارت تکامان بۆ بکە! خۆ خۆت دەبینی ئیمە لە چ حالێکی ناخۆش داین و چیمان لێ قەوماو؟ ئەویش پێیان دەلێ: بەراستی پەرەردگارم ئەمڕۆ تورەبونێک تورە بوو هەرگیز پێشتەر و تورە نەبوو لە داها توشتا و تورە نابیتەو، وە من نزاو پارانەو هیه کەم هەبوو لە رابوردودا لە گەلە کەم کرد، خۆم، خۆم، خۆم، بچن بۆ لای یەکیکی تر، بڕۆن بۆ لای ئیبراھیم.

ئینجا دەرۆن بۆ لای ئیبراھیم و دەلێن: ئەو ئیبراھیم! تۆ پیغەمبەری خواو دۆست و خۆشەویستی ئەوی، کەواتە لای پەرەردگارت تکامان بۆ بکە! ئایا نابینی لە چ حالێکداین؟ ئایا نابینی چیمان لێ هاتوو؟ ئیبراھیمیش پێیان دەلێ: بەراستی پەرەردگارم ئەمڕۆ تورەبونێک تورە بوو هەرگیز پێشتەر و تورە نەبوو.

لە داھاتوشدا وا تورە نابیتەوہ، ئینجا باسی سێ درۆکانی خۆی کرد^(۱)، گوتی: ھەر خۆم، ھەر خۆم، ھەر خۆم! بچنە لای یەکیکی دیکە، بچنە لای موسا.

ئینجا دەچنە خزمەت موسا و دەلێن: ئەی موسا! تۆ پێغەمبەری خوا، خوا بەھۆی پەیام و قسە لەگەڵ کردنتدا بەسەر خەلکیدا ھەڵی بژاردووی! بۆیە لای خوا تکامان بۆ بکە، ئایا نابینی لە چ حالیکدا؟ ئایا نابینی چیمان لێ قەوماوہ؟ موساش پێیان دەلێ: بەراستی پەرورەدگارم ئەمڕۆ تورەبونیک تورە بوو ھەرگیز پێشتر وا تورە نەبوو لە داھاتوشدا وا تورە نابیتەوہ، وە من کەسیکم کوشت فەرمانم پێ نەکرابوو بیکوژم، ھەر ھەر خۆم ھەر خۆم، خۆم ھەر خۆم، ھەر خۆم ھەر خۆم، ھەر خۆم، بڕۆن بۆ لای عیسا.

ئینجا دەچنە لای عیسا و دەلێن: ئەی عیسا! تۆ پێغەمبەری خوا، لە بیتشکەدا قسەت لەگەڵ خەلک کردووە، تۆ وشەیی خوا گیانیککی لە خواوہ بۆ مەریەمی نارد، جا تکامان بۆ بکە لەلای پەرورەدگارت، نابینی لە چ حالیکدا؟ ئایا نابینی چیمان لێ ھاتووە؟ عیسا پێیان دەلێ: بەراستی پەرورەدگارم ئەمڕۆ تورەبونیک تورە بوو ھەرگیز پێشتر وا تورە نەبوو لە داھاتوشدا وا تورە نابیتەوہ، بەلام باسی ھیچ گوناھیککی نەکرد، ھەر خۆم ھەر خۆم، ھەر خۆم، ھەر خۆم! بچنە لای یەکیکی دیکە، بچنە لای موحمەد.

ئینجا دینە لای خۆم و دەلێن: ئەی موحمەد! تۆ رەوانە کراوی خوا و کوتایی پێغەمبەرائی وە خوا لە گوناھی سەرەتا و کوتایشت خۆش بوو، جا تکامان بۆ بکە لەلای پەرورەدگارت، ئایا سەرنج لەچی داین؟ ئایا سەرنج نادەیی چیمان لێ ھاتوہ؟

^(۱) شاھینە باسە ئەم سێ درۆیە لە روالەتدا درۆ بوون ئەویش ئەمانەن: ۱- ئەوہ بوو کە گوتی من نەخۆشم تاکو نەچیتە دەرەوہو بەتەکان بشکێنێ. ۲- کە گوتی بتە گەورە کەیان شکاندونی.

۳- کە سارای خێزانی بە خوشکی ناو برد تا دەربازی بکات لە پاشای میصر.

منیش دەرۆم بۆ ژیر عه‌رش و سه‌جده‌یه‌ك بۆ خوا ده‌بهم و پاشان خوا دەرۆم روغن روغن ده‌کاته‌وه له ستایش کردن و چاك پیا‌هه‌ لاگو‌تنی خو‌ی شتی وام فی‌ر ده‌کات که پیش من فی‌ری که‌سی تری نه‌کردوه. ئینجا ده‌گو‌تری: نه‌ی مو‌حه‌مه‌د! سه‌رت به‌رز که‌روه، داوا به‌که ده‌تدری‌تی، ت‌کا به‌که ت‌کات و ده‌ده‌گیر‌یت،! منیش سه‌رم به‌رز ده‌که‌مه‌وه ده‌لیم: نه‌ی په‌روه‌ردگارم ئومه‌ته‌که‌م، نه‌ی په‌روه‌ردگارم ئومه‌ته‌که‌م، نه‌ی په‌روه‌ردگارم ئومه‌ته‌که‌م، ده‌گو‌تری: نه‌ی مو‌حه‌مه‌د! سه‌رجه‌م نه‌وانه‌ی که لی‌پرسی‌نه‌وه‌یان له‌سه‌ر نی‌یه له‌ ئومه‌ت بی‌اخه به‌هه‌شته‌وه له‌ ده‌رگای راست له‌ ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شت، وه له‌ ده‌رگا‌کانی تری‌شدا خه‌لکی تری به‌شدارن. جا سو‌یند به‌وه‌ی گیانی مو‌حه‌مه‌دی به‌ده‌سته نی‌وان هه‌رکام له‌ دوو لاشی‌پانه‌کانی ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شت هین‌ده‌ی مه‌که‌وه هه‌جه‌ر، یان نی‌وانی مه‌که‌وه بو‌صرا ده‌ییت^(۱).

باسی‌کی تر له‌و باره‌وه

۱۱ - بَابُ مِنْهُ

۲۴۳۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْعَبَّاسُ الْعَنْبَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: شَفَاعَتِي لِأَهْلِ الْكِبَائِرِ مِنْ أُمَّتِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ.

واته: له‌ نه‌نه‌سی کو‌ری مالی‌که‌وه ره‌زای خو‌ای لی‌ بی‌ ده‌گیر‌نه‌وه، که فه‌رمو‌ویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمو‌ویه‌تی: (شه‌فاعه‌تی من نه‌و که‌سانه‌ ده‌ییت که له‌ ئومه‌تی منن و خاوه‌نی تا‌وانه‌ گه‌وره‌کانن).

^(۱) شایه‌نی با‌سه (ه‌جر) شاری‌که له‌ یه‌مه‌ن و (ب‌صری) شاری‌که له‌ شام.

۲۴۳۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ ثَابِتِ الْبُنَانِيِّ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: شَفَاعَتِي لِأَهْلِ الْكِبَائِرِ مِنْ أُمَّتِي قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ: فَقَالَ لِي جَابِرٌ: يَا مُحَمَّدُ مَنْ لَمْ يَكُنْ مِنْ أَهْلِ الْكِبَائِرِ فَمَا لَهُ وَلِلشَّفَاعَةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ يُسْتَعْرَبُ مِنْ حَدِيثِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ.

واته: له جابری کوری (عبد الله) رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (شه فاعهتی من نهو که سانه ده بیت که له نومتهتی منن و خاوهنی تاوانه گهوره کانن). موحه ممدی کوری علی باوکی جه عفهری صادق وتی: جابیر پیی وتم: نهی موحه ممد، نه گهر که سی خاوهنی تاوانه گهوره کان نه بی پیویستی به شه فاعهت نییه، تاعهت و بهرستشه کان گوناوه تاوانه بچوکه کان دهسپنهوه.

باسیکی تر لهو باره وه

۱۲ - بَابُ مِنْهُ

۲۴۳۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زِيَادٍ الْأَلْهَانِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا أُمَامَةَ، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: وَعَدَنِي رَبِّي أَنْ يُدْخِلَ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِي سَبْعِينَ أَلْفًا لَا حِسَابَ عَلَيْهِمْ وَلَا عَذَابَ مَعَ كُلِّ أَلْفٍ سَبْعُونَ أَلْفًا وَثَلَاثُ حَتَّيَاتٍ مِنْ حَتَّيَاتِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهو نومامه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: بو خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیغه رموو: (پهروه ردگارم به لینی پیدوم هفتا هزار کهس له نومتهتی من به بی لیپرسینهوه و سزاو توله

بخاته بههشتهوه، له گهل هر هزار کهسیکیاندا هفتا هزار کهسی تریش و سی مشتی به مشتی پورهردگارم).

۲۴۳۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ خَالِدِ الْحَذَّاءِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ، قَالَ: كُنْتُ مَعَ زُهَيْطٍ بِإِيلِيَاءَ فَقَالَ رَجُلٌ مِنْهُمْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: يَدْخُلُ الْجَنَّةَ بِشَفَاعَةِ رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَكْثَرُ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ سِوَاكَ؟ قَالَ: سِوَايَ. فَلَمَّا قَامَ قُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: هَذَا ابْنُ أَبِي الْجَدْعَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ. وَابْنُ أَبِي الْجَدْعَاءِ هُوَ: عَبْدُ اللَّهِ، وَإِنَّمَا يُعْرَفُ لَهُ هَذَا الْحَدِيثُ الْوَاحِدُ.

واته: له (عبد الله) کوری شقیقه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له نیلیا له گهل کومه لیکدا بووم، پیاویکیان وتی: پیغه مبره ری خوا صلی الله علیه وسلم ده یفه رموو: (خوای گه وه به هوی شه فاعه تی که سی له نومته که موه زیاتر له هوی به نی ته میم ده خاته بههشته وه که هوزیک بو ژماره یان زور زور بو، وترا: نهی پیغه مبره ری خوا صلی الله علیه وسلم نه مه جگه له شه فاعه تی تو؟ فهرمووی: (به لی، جگه له شه فاعه تی من)، کاتی که هستا وتم: نه وه کییه؟ وتیان: نه وه (ابن ابی الجدعاء) ه.

۲۴۳۹ - حَدَّثَنَا أَبُو هِشَامٍ الرَّفَاعِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ الْيَمَانِ، عَنْ جِسْرِ أَبِي جَعْفَرٍ، عَنِ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَشْفَعُ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِمَنْ خَلَّ رِبْعَةً، وَمُضَرَ^(۱).

واته: له هه سه نی به صریه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له روزی قیامتدا

(۱) قال بشار: قلنا: هذا الحديث المرسل ليس من "جامع الترمذي": إذ لم نجده في شيء من النسخ التي بين أيدينا، ولا ذكره المزني في "تحفة الأشراف"، ولا استدرکه عليه المستدركون، وأيضاً فإن في رجال إسناده من ليس من الكتب الستة أصلاً.

پیشهوا (عثمان) رهزای خوی لی بی شه فاعهت دهکات بو خه لکانی ژماره یان هینده ی ژماره ی هوزی ره بیعه و (مضر) ده بی که دوو هوزی بهناوبانگ بوون.

۲۴۴۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَارٍ الْحَمَّانِيُّ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ زَكَرِيَّا بْنِ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَشْفَعُ لِلْفَقَامِ مِنَ النَّاسِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَشْفَعُ لِلْقَبِيلَةِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَشْفَعُ لِلْعَصْبَةِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَشْفَعُ لِلرَّجُلِ حَتَّى يَدْخُلُوا الْجَنَّةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نه بو سه عیده وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (بیگومان هندی کهسانی نوعمه تی من شه فاعهت ده کهن بو کومه لانی له خه لک، هه یانه شه فاعهت دهکات بو تیره و هوزی، هه یانه شه فاعهت دهکات بو کومه لی ژماره یان له نیوان ده کهس بو چل کهس ده بی، هه شیانه شه فاعهت دهکات بو کهسی هه تا ده بیاته بهه شته وه).

باسیکی تر لهو باره وه

۱۳ - بَابُ مِنْهُ

۲۴۴۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي الْمَلِيحِ، عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتَانِي آتٍ مِنْ عِنْدِ رَبِّي فَخَيَّرَنِي بَيْنَ أَنْ يَدْخُلَ نِصْفَ أُمَّتِي الْجَنَّةَ وَبَيْنَ الشَّقَاعَةِ، فَاخْتَرْتُ الشَّقَاعَةَ، وَهِيَ لِمَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا. وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي الْمَلِيحِ، عَنْ رَجُلٍ آخَرَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَذْكُرْ عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ.

واته: له عهوفی کوری مالیکی نه شجه عیه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که

فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (نی‌راوی له‌لایه‌ن په‌روه‌ر‌د‌گار‌مه‌وه هات بۆ‌لام له‌نی‌وان شه‌فاعه‌ت کردن بۆ ئومه‌ته‌که‌م و نی‌وه‌ی ئومه‌ته‌که‌م ب‌خه‌مه به‌هه‌شته‌وه سه‌ر‌پش‌کی کردم، منیش شه‌فاعه‌تم هه‌لب‌ژارد، نه‌ویش بۆ که‌س‌یکه به‌ری و هاوبه‌شی بۆ خوا به‌ریار نه‌دایه‌ی).

نه‌وه‌ی هات‌وه‌ ده‌رباره‌ی سیفته‌ته‌کانی چه‌وزی که‌وسه‌ر

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ الْخَوْضِ

۲۴۴۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ شُعَيْبٍ بْنُ أَبِي حَزْرَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ فِي خَوْضِي مِنَ الْأَبَارِقِ بَعْدَ نُجُومِ السَّمَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه‌سه‌ی کو‌ری مالی‌که‌وه ره‌زای خ‌وای لی‌ بی‌ ده‌گیر‌نه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (له‌سه‌ر چه‌وزه‌که‌م هینه‌ده‌ی ژماره‌ی نه‌سته‌ره‌کانی ناسمان س‌وراح‌ی هه‌یه).

۲۴۴۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ نِزَارٍ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَكَّارٍ الدِّمَشْقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ بِشِيرٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ خَوْضًا وَإِنَّهُمْ يَتَبَاهَوْنَ أَئِثْمَهُمْ أَكْثَرُ وَارِدَةً، وَإِنِّي أَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرَهُمْ وَارِدَةً. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَقَدْ رَوَى الْأَشْعَثُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ، هَذَا الْحَدِيثُ عَنِ الْحَسَنِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ سَمُرَةَ وَهُوَ أَصَحُّ.

واته: له سه‌مه‌روهه ره‌زای خ‌وای لی‌ بی‌ ده‌گیر‌نه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (سه‌ره‌ج‌ه‌م پیغه‌مبه‌ره‌ان

ههریه که بیان حهوزیکی ههیه، شانازی ده کهن بهوهی حهوزی کامیان خه لکی زۆرتر ده چیتته سه ری، نومیده وارم زۆرترین خه لک بیتته سه ر حهوزه که ی من).

سیفته تی په رداخ و دۆلکه و سورا حیه کانی سه ر حهوزه که

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ أَوَّلِي الْخَوْضِ

۲۴۴۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُهَاجِرِ، عَنِ الْعَبَّاسِ، عَنْ أَبِي سَلَامٍ الْحَبَشِيِّ، قَالَ: بَعَثَ إِلَيَّ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ فَحُمِلْتُ عَلَى الْبَرِيدِ، قَالَ: فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ قَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ لَقَدْ شَقَّ عَلَى مَرْكَبِي الْبَرِيدُ، فَقَالَ: يَا أَبَا سَلَامٍ مَا أَرَدْتُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ وَلَكِنْ بَلَّغْنِي عَنْكَ حَدِيثَ تُحَدِّثُهُ، عَنْ ثَوْبَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْخَوْضِ فَأَخْبَيْتُ أَنْ تُشَافِهَنِي بِهِ، قَالَ أَبُو سَلَامٍ، حَدَّثَنِي ثَوْبَانُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: خَوْضِي مِنْ عَدَنَ إِلَى عَمَّانَ الْبَلْقَاءِ، مَاؤُهُ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ وَأَخْلَى مِنَ الْعَسَلِ، وَأَكْوَابُهُ عَدَدُ نَجُومِ السَّمَاءِ، مَنْ شَرِبَ مِنْهُ شَرْبَةً لَمْ يَظْمَأْ بَعْدَهَا أَبَدًا، أَوَّلُ النَّاسِ وَرُودًا عَلَيْهِ فَقَرَاءُ الْمُهَاجِرِينَ، الشُّعْتُ رُؤُوسًا، الدُّنْسُ ثِيَابًا الَّذِينَ لَا يَنْكِحُونَ الْمُتَنَعِمَاتِ وَلَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السُّدَدِ قَالَ عُمَرُ: لَكِنِّي نَكَحْتُ الْمُتَنَعِمَاتِ، وَفُتِحَ لِي السُّدَدُ، وَنَكَحْتُ فَاطِمَةَ بِنْتَ عَبْدِ الْمَلِكِ لَا جَرَمَ أَنِّي لَا أَعْسِلُ رَأْسِي حَتَّى يَشْعَثَ، وَلَا أَعْسِلُ ثَوْبِي الَّذِي يَلِي جَسَدِي حَتَّى يَتَسَحَّ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ مَعْدَانَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ ثَوْبَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَبُو سَلَامٍ الْحَبَشِيُّ اسْمُهُ: تَمَطُّورٌ وَهُوَ شَامِيٌّ ثَقَّةٌ.

واته: له نه بو سه لامی حه به شیه وه ده گێر نه وه، که فه رموویه تی: عومه ری کوری (عبد العزيز) ناردی بۆلام، سواری نیستری کرام، وتی: کاتی که چووه لای فه رمووی: نه ی پێشه وای باوه رداران! ولاخه که زۆر نه زیه تی دام، فه رمووی: نه ی

ئەبا سەلام! نەموست ئەزەتتە بدهم، بەلکو پێم گەشتبوو کە فەرموودە یەکت دەربارە ی حەوزە کە ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له (ئوبان) هەو رەزای خوای لی بی گێراوەتەوه، بۆیە پێم خۆش بوو روو بە روو له خۆتی بیستم، ئەبو سەلام فەرمووی: له (ئوبان) هەو رەزای خوای لی بی دەگێرپنەوه، کە پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (مەسافە ی حەوزە کەم له عەدەنەوه بۆ عومانی بەلقا دەبی کە ناوچە یه بووه له یەمەن، ئاوه کە ی له شیر سپی تره، له هەنگوین خۆشتر و شیرین تره، کوپ و پەرداخە کانی هێندە ی ژمارە ی ئەستێرە کانی ئاسمان، هەر کە سێک قومیک ی لی بخواتەوه هەرگیز تینوی نابی،، یە کەم کەسانی دەچنە سەر حەوزە کەم له هەژارە کانی کۆچەرانی، قژی سەریان ئالۆسکا و پەرش و بلالۆ، جل و بەرگیان چلکنه، ئافرەتە خۆشگوزەرانه کان شوویان پی ناکەن و دەرگاشیان لی ناکەنەوه). عومەری کوری (عبد العزیز) فەرمووی: بەلام من (فاطمة) ی کچی (عبد الملك) م مارە کردوو کچی خەلیفە یه باپیری خەلیفە بووه، خوشکی چەند خەلیفە یه کیشە، کەواتە قژم دانا هینم هەتا دە ئالۆسکی و پەرش و بلالۆ دەبنەوه، ئەم جل و بەرگانی کە لەبەرم دایە نایانشۆم هەتا چلکن دەبن.

٢٤٤٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَبْدِ الصَّمَدِ الْعَمِّيُّ عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ الصَّمَدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عِمْرَانَ الْجَوْنِيُّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا آيَةُ الْخَوْضِ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَبْقَى أَكْثَرُ مِنْ عَدَدِ نُجُومِ السَّمَاءِ وَكَوَاكِبِهَا فِي لَيْلَةٍ مُظْلِمَةٍ مُصْجِيَةٍ مِنْ آيَةِ الْجَنَّةِ، مَنْ شَرِبَ مِنْهَا شَرْبَةً لَمْ يَظْمَأْ، آخِرَ مَا عَلَيْهِ عَرْضُهُ مِثْلُ طُولِهِ مَا بَيْنَ عُمَانَ إِلَى أَيْلَةَ مَأْوُهُ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ وَأَخْلَى مِنَ الْعَسَلِ.

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ حُدَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَبِي بَرَزَةَ الْأَسْلَمِيِّ، وَابْنِ عُمَرَ، وَحَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ، وَالْمُسْتَوْدِ بْنِ شَدَّادٍ. وَزُورِي

عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: حَوْضِي كَمَا بَيْنَ الْكُوفَةِ إِلَى الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ.

واته: له نهبو (ذر)ه وه ده گێرنه وه، كه فهرموویه تی: وتم: نهی پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم، ژماره ی ده فره و قاپه کانی حوز چەندن؟ فهرمووی: (سویند به (الله) كه گیانی منی به دهسته، ژماره ی ده فره و قاپه کانی زیاتره له ژماره ی كه و كه ب و نهستیره کانی ناسمان له شهویکی تاریکدا كه هه ور نه بی، هه ر كه سیك قومیکى لى بخواته وه هه رگیز تینوی نابى، پانی و دریزی وه كه به كه مه سافه كه ی له عومانه وه بو ئه یله یه، رهنگی ئاوه كه ی له شیر سپی تره، له ههنگوین خوشتر و شیرین تره).

١٦ - بَاب

٢٤٤٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو حَاصِبٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَحْمَدَ بْنِ يُونُسَ كُوفِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَّاسُ بْنُ الْقَاسِمِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُصَيْنٌ هُوَ ابْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: لَمَّا أُسْرِيَ بِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَعَلَ يَمُرُّ بِالنَّبِيِّ وَالنَّبِيِّينَ وَمَعَهُمُ الْقَوْمُ وَالنَّبِيُّ وَالنَّبِيِّينَ وَمَعَهُمُ الرَّهْطُ وَالنَّبِيُّ وَالنَّبِيِّينَ وَلَيْسَ مَعَهُمْ أَحَدٌ حَتَّى مَرَّ بِسَوَادٍ عَظِيمٍ، فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ قِيلَ: مُوسَى وَقَوْمُهُ وَلَكِنْ ارْفَعْ رَأْسَكَ فَانْظُرْ. قَالَ: فَإِذَا هُوَ سَوَادٌ عَظِيمٌ قَدْ سَدَّ الْأُفُقَ مِنْ ذَا الْجَانِبِ وَمِنْ ذَا الْجَانِبِ، فَقِيلَ هَؤُلَاءِ أُمَّتُكَ وَسِوَى هَؤُلَاءِ مِنْ أُمَّتِكَ سَبْعُونَ أَلْفًا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ حِسَابٍ، فَدَخَلَ وَلَمْ يَسْأَلُوهُ وَلَمْ يُفَسِّرْ لَهُمْ فَقَالُوا: نَحْنُ هُمْ، وَقَالَ قَائِلُونَ: هُمْ أَبْنَاءُ الَّذِينَ وَلِدُوا عَلَى الْفِطْرَةِ وَالْإِسْلَامِ، فَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: هُمُ الَّذِينَ لَا يَكْتُمُونَ وَلَا يَسْتَرْقُونَ وَلَا يَتَطَيَّرُونَ وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ فَقَامَ عُكَّاشَةُ بْنُ مِحْصَنٍ فَقَالَ: أَنَا مِنْهُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَعَمْ،

ثُمَّ قَامَ آخَرُ فَقَالَ: أَنَا مِنْهُمْ؟ فَقَالَ: سَبَقَكَ بِمَا عُرِّشْتُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.
وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێپنه وه، که فهرموویه تی: نه وه شه وهی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم شه وه وهی پی کرا بو ئاسمان دهیدا به لای پیغه مبهراندا هه یان بوو گه لیککی له گه ل بوو، هه یان بوو کۆمه لیککی له گه ل بوو، هه شیان بوو که سی له گه ل نه بوو، هه تا دای به لای خه لکانیککی زۆر زۆردا، وتم: (نه وه کێیه؟) وتیان: نه وه موساو گه له که یه تی، به لām سه ره له لپه و سه یرکه، فهرمووی: (خه لکانیککی زۆر زۆر و بی شو مارم دی له م لاو له و لاوه ئاسۆی داگر تبوو، وترا: نه وه ئومه ته که ته جگه له وان هه ش هه فتا هه زاریان به بی حساب و لی پیچینه وه چوونه ته به هه شته وه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم باسی نه کرد نه وانه کێن و چوو ده ژووره وه، هاوه لان وتیان: ئیمه نه وان هین: قسه که ران وتیان: نه وان ه من دالی نه وان ه له سه ر فیه ته تی پاکی ئیسلام له دایک بوون، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ها ته ده ره وه و فهرمووی: (نه وان ه نه و که سانه ن له بهر نه خو شی خویان داخ ناکه ن، نه نوشته ده که ن بو خه لک نه نوشته ش ده که ن بو خویان له لای که سیکی تر، نو قلانه ی خراپ لی ناده ن و ره شبین نین، پشت به خوی خویان ده به ستن). عو کاشه ی کوری می حصه ن هه ستایه وه فهرمووی: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، من یه کێکم له وان ه؟ فهرمووی: (به لای). له پاشدا که سیکی تر هه ستا وتی: من یه کێکم له وان ه؟ فهرمووی: (عو کاشه له و باره وه پیشتکه وت).

۱۷ - بَاب

۲۴۴۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَرِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ الرَّبِيعِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عِمْرَانَ الْجَوْنِيُّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: مَا أَعْرِفُ شَيْئًا مِمَّا كُنَّا عَلَيْهِ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: أَيْنَ الصَّلَاةُ؟ قَالَ: أَوْلَمْ تَصْنَعُوا فِي صَلَاتِكُمْ مَا قَدْ عَلِمْتُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي عِمْرَانَ الْجَوْنِيِّ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَنَسٍ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پی نازانم هیچ شتی که نیمه له سه ری بووین له سه رده می پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم وهك خوی مایته وه، وتم: نهی نویژه کان چی؟ فهرمووی: نهی نابینن چیتان به سه ر نویژه کانتان هیناوه له کاتی به که می خویاندا جیبه جییان ناکه ن و پارێژگاریان لی ناکه ن.

۲۴۴۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى الْأَزْدِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَاشِمٌ وَهُوَ ابْنُ سَعِيدٍ الْكُوفِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي زَيْدُ الْحَنْتَعَمِيُّ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ الْحَنْتَعَمِيَّةِ، قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: يَنْسُ الْعَبْدُ عَبْدًا يَخْتَلُ وَاحْتَالَ وَنَسِيَ الْكَبِيرَ الْمُتَعَالِ، يَنْسُ الْعَبْدُ عَبْدًا يَجْبَرُ وَاعْتَدَى وَنَسِيَ الْجَبَّارَ الْأَعْلَى، يَنْسُ الْعَبْدُ عَبْدًا سَهَا وَلَهَا وَنَسِيَ الْمُقَابِرَ وَالْبَلَى، يَنْسُ الْعَبْدُ عَبْدًا عَنَّا وَطَعَى وَنَسِيَ الْمُتَبَدَا وَالْمُنْتَهَى، يَنْسُ الْعَبْدُ عَبْدًا يَخْتَلُ الدُّنْيَا بِالْدِّينِ، يَنْسُ الْعَبْدُ عَبْدًا يَخْتَلُ الدِّينَ بِالشُّبُهَاتِ، يَنْسُ الْعَبْدُ عَبْدًا طَمَعَ يَقُودُهُ، يَنْسُ الْعَبْدُ عَبْدًا هَوَى يُضِلُّهُ، يَنْسُ الْعَبْدُ عَبْدًا رَغَبٌ يَذِلُّهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ.

واته: له نه سمای کچی عومه سه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهردا خوا صلی الله علیه وسلم بوو

دەیفەرموو: (خراپترین بەندە ئەو بەندەییە کە لەدەرروونی خۆیدا خۆی لەلا مەزن بێت و خۆی بە گەورە بزانی و فیز بکات بەسەر خەڵکدا، شکۆمەندی و بێندى و پایەدارى خواى گەورە لەیاد بکات، خراپترین بەندە ئەو بەندەییە کە زۆلم و ستم بکات و خاوەن دەسەلاتى ناچارکەری بێند لەیاد بکات، خراپترین بەندە ئەو بەندەییە کە غافل و بێ ئاگا بێ لە ھەق و پەرستشەکان و خۆی سەرقال بکات بە شتى پەر و پوچ و شتى بێ ماناو و مردن و گۆرستان و رزینی جەستەى لەیاد بکات، خراپترین بەندە ئەو بەندەییە خراپەکارى بکات و سنورەکان بێهەزینی و سەرەتای خۆی و کۆتایى خۆی لەیاد بکات کە سەرەتا لە نوتفەییە کەووە دروست بوو و سەرەنجامى لەناو گۆردا ئێسک و وسکى دەرزیت و دەبیتەو بە خۆل، خراپترین بەندە ئەو بەندەییە کە بە کردەوێ دواڕۆژ داواى ژيانى دنیا بکات دینە کەى بفرۆشێ بە دنیا، خراپترین بەندە ئەو بەندەییە کە بە شوبوھات دینە کەى ھەلۆھەشییتەو، خراپترین بەندە ئەو بەندەییە کە تەماع و چاوەنژوکی رایکیشتی بۆ گوناھو تاوان بەرامبەر بە خوا، خراپترین بەندە ئەو بەندەییە کە ھەواو ھەوێس پەرستى گومرای بکات، خراپترین بەندە ئەو بەندەییە کە ھیوا زۆرى و دنیاویستى زەلیل و سەرشۆرى بکات و بیکاتە پەندى زەمانە).

۱۸ - بَابُ

٢٤٤٩ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَاتِمٍ الْمُؤَدِّبُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمَّارُ بْنُ مُحَمَّدٍ، ابْنُ أُحْبَبِ سَفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْجَارُودِ الْأَعْمَى وَاسْمُهُ زِيَادُ بْنُ الْمُنْذِرِ الهمدانيُّ، عَنْ عَطِيَّةِ الْعَوْفِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: **أَيُّمَا مُؤْمِنٍ أَطْعَمَ مُؤْمِنًا عَلَى جُوعٍ أَطْعَمَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ، وَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَقَى مُؤْمِنًا عَلَى ظَمَأٍ سَقَاهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الرَّحِيقِ الْمَخْتُومِ، وَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ كَسَا مُؤْمِنًا عَلَى عُرْيٍ كَسَاهُ اللَّهُ مِنْ خُضِرِ الْجَنَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَقَدْ رَوَى هَذَا عَنْ عَطِيَّةٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ مَوْفُوفًا، وَهُوَ أَصَحُّ عِنْدَنَا وَأَشْبَهُ.**

واته: له نهبو سه عیدی خودیره وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبه ره صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (هه ره موسولمانی خوراک بدات به موسولمانیکی برسی و تیری بکات خوای گه وه له روژی قیامتدا له بهروبوم و میوه ی بههشت تیری ده کات، وه هه ره موسولمانی موسولمانیکی تینو تیراو بکات خوای گه وه له روژی قیامتدا شه رابی پاکی سه رموری بههشتی ده رخواورد ده دا، هه ره موسولمانی موسولمانیکی روت پوشته بکاته وه نه وه خوای گه وه له پوشاکی سه وزی بههشت پوشته ی ده کاته وه).

۲۴۵۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي النَّضْرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو النَّضْرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَقِيلٍ الثَّقَفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو فَرْوَةَ يَزِيدُ بْنُ سِنَانٍ التَّمِيمِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي بُكَيْرُ بْنُ فَيْرُوزَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ خَافَ أَدْلَجَ، وَمَنْ أَدْلَجَ بَلَغَ الْمَنْزِلَ، أَلَا إِنَّ سِلْعَةَ اللَّهِ غَالِيَةً، أَلَا إِنَّ سِلْعَةَ اللَّهِ الْجَنَّةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي النَّضْرِ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فرمویه تی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (هه رکهس بترسیت له سه ره تای شه وه زوو به ری ده که ویت، هه رکهس زوو به ری بکه ویت ده گاته مه نزل واته نهو جینگایه ی که خوی دهیه ویت، هوشیاربن بیگومان کالای خوای گه وه گران به هایه، هوشیاربن بیگومان کالای خوای گه وه بههشته).

۱۹ - بَابُ

۲۴۵۱ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي النَّضْرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو النَّضْرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَقِيلٍ الثَّقَفِيُّ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَقِيلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ قَالَ: حَدَّثَنِي رَبِيعَةُ بْنُ يَزِيدَ، وَعَطِيَّةُ بْنُ قَنَسٍ، عَنْ عَطِيَّةِ السَّعْدِيِّ، وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَبْلُغُ الْعَبْدُ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُتَّقِينَ حَتَّى يَدَعَ مَا لَا بَأْسَ بِهِ حَدْرًا لِمَا بِهِ الْبَأْسُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (عطیه)ی کوری سه‌عیدیوه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (پلهو پایه‌ی به‌نده ناگاته پلهو پایه‌ی له‌خوا ترساوان و خاوه‌ن ته‌قواکان هه‌تا وازنه‌هینی له شتانی که هیچی تیدا نییه، له‌ترسی نه‌وه‌ی نه‌وه‌کا بکه‌وێته ناو شتانیکی هه‌رامه‌وه).

٢٠ - بَابُ

٢٤٥٢ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الْعَنْبَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِمْرَانُ الْقَطَّانُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ، عَنْ حَنْظَلَةَ الْأَسَدِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ أَنَّكُمْ تَكُونُونَ كَمَا تَكُونُونَ عِنْدِي لَأُظْلِمْتُكُمْ الْمَلَائِكَةُ بِأَجْنِحَتِهَا.

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ حَنْظَلَةَ الْأَسَدِيِّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له (حنظله)ی نه‌سه‌یدیوه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (نه‌گه‌ر هه‌ر به‌و شیویه‌ بن که له‌لای منن و له‌کۆر و دانیشتنی مندان مه‌لانیکه به‌بالی سیبه‌رتان بۆ ده‌کات).

باسیکی تر لهو باره وه

۲۱ - بَابُ مِنْهُ

۲۴۵۳ - (حسن) حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ سُلَيْمَانَ أَبُو عُمَرَ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ الْقَعْقَاعِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ شَرًّا وَلِكُلِّ شَرٍّ فِتْنَةٌ، فَإِنْ كَانَ صَاحِبُهَا سَدَّدَ وَقَارَبَ فَارْجُوهُ، وَإِنْ أَشِيرَ إِلَيْهِ بِالأَصَابِعِ فَلَا تُعَدُّوهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: يَحْسِبُ امْرِئٌ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يُشَارَ إِلَيْهِ بِالأَصَابِعِ فِي دِينٍ أَوْ دُنْيَا إِلَّا مَنْ عَصَمَهُ اللَّهُ "

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لسی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه موو نیش و کاری سدرتاکه ی به چالاکی و گهرم و گوری ده ست پی ده کات، چالاکی و گهرم و گوریش ماوهیه که خاویونه وه ی له دواویه، جا نه گهر خاوه ن نیش ژیرانه و مامناوه ندیانه کاری کرد نه وه هیوای سدرکه وتنی بو ده خوازم، به لام نه گهر ناماژهی بو کرا به په نجه نه وه به باشی مه زانن).

۲۲ - بَابُ

۲۴۵۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي يَعْلَى، عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ خُثَيْمٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: خَطَّ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطًّا مُرَبَّعًا، وَخَطَّ فِي وَسْطِ الْخَطِّ خَطًّا، وَخَطَّ خَارِجًا مِنَ الْخَطِّ خَطًّا، وَخَوَّلَ الَّذِي فِي الْوَسْطِ خُطُوطًا، فَقَالَ: هَذَا ابْنُ آدَمَ

وَهَذَا أَجَلُهُ مُحِيطٌ بِهِ، وَهَذَا الَّذِي فِي الْوَسْطِ الْإِنْسَانُ، وَهَذِهِ الْخُطُوطُ عُزُوضُهُ إِنْ نَجَا مِنْ هَذَا يَنْهَشُهُ هَذَا، وَالْخَطُّ الْخَارِجُ الْأَمَلُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) کوری مهسعوده رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خه تیکی چوارگوشه ی بۆ کیشاین، جا له ناوه پراستی نهو خه ته چوارگوشه یه وه خه تیکی دریزی کیشا هه تا دهره وه، له سه ره خه ته که ی دهره وه خه تیکی تری کیشا، ینجا له ده ورویه ری خه ته که ی ناو پراست چهند خه تیکی وردی کیشا، فرمووی: (نه مه ناده میزاده و نه مه ش ناکامه که یه تی له هه موو لایه که وه دهره ی داوه، خه تی ناوه پراست ینسانه، نه م خه ته وردانه ش دهرد و به لاو مهینه تی و برسی تی و تینویتی یه، نه گهر له هه ندیکیان رزگاری بوو له هه ندیکی تریان رزگاری نابی وه ک مار و گه زنده ده یگه زن، خه ته که ی دهره ش هیواو ناواته کانیه تی).

۲۴۵۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَهْرُمُ ابْنُ آدَمَ وَتَشَبُّ مِنْهُ اثْنَتَانِ: الْحِرْصُ عَلَى الْمَالِ وَالْحِرْصُ عَلَى الْعُمْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالی که وه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (ناده میزاد پیر ده بی به لا م دوو شتی به گه نجی و تیدا ده مینیتته وه: هه لپه بۆ کوکردنه وه ی مال و سامان و، په روشی بۆ ته من دریزی).

۲۴۵۶ - (حسن) حَدَّثَنَا أَبُو هُرَيْرَةَ مُحَمَّدُ بْنُ فِرَاسٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو قُتَيْبَةَ سَلَمٌ بْنُ قُتَيْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْعَوَّامِ وَهُوَ عِمْرَانُ الْقَطَّانُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ مُطَرِّفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّحِيرِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مِثْلُ ابْنِ

آدَمَ وَإِلَىٰ جَنَّتِهِ تَسْعَةُ وَتِسْعُونَ مِائَةً إِنَّ أَخْطَأْتَهُ الْمَنَآيَا وَقَعَ فِي الْهَرَمِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له (عبد الله) کوری شیخیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (نونه ی ناده میزاد نه وه دو نو مهرگی به تهنشته وه یه، نه گهر نه وانه شی بو ریک نه که وی نهوا پیر ده بی و ده مریت).

۲۳ - باب

۲۴۵۷ - (حسن) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، عَنِ الطُّفَيْلِ بْنِ أَبِي نَزْرٍ كَعْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا ذَهَبَ ثَلَاثًا اللَّيْلِ قَامَ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّهَ اذْكُرُوا اللَّهَ جَاءَتِ الرَّاجِفَةُ تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ جَاءَ الْمَوْتُ بِمَا فِيهِ جَاءَ الْمَوْتُ بِمَا فِيهِ، قَالَ أَبِي: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَكْثَرُ الصَّلَاةِ عَلَيْكَ فَكَمْ أَجْعَلُ لَكَ مِنْ صَلَاتِي؟ فَقَالَ: مَا شِئْتَ. قَالَ: قُلْتُ: الرَّبْعَ، قَالَ: مَا شِئْتَ فَإِنْ زِدْتَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ، قُلْتُ: النِّصْفَ، قَالَ: مَا شِئْتَ، فَإِنْ زِدْتَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ، قَالَ: قُلْتُ: فَالثُّلُثَيْنِ، قَالَ: مَا شِئْتَ، فَإِنْ زِدْتَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ، قُلْتُ: أَجْعَلُ لَكَ صَلَاتِي كُلَّهَا قَالَ: إِذَا تَكْفَى هَمَّكَ، وَيُغْفِرَ لَكَ ذَنْبُكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نوبه ی کوری که عبه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: کاتی دوو سیئه کی شهو ده وږشت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هله سا بو شه ونویژ دهیفرموو: (نه ی خه لکینه یادی خوا بکه ن، یادی خوا بکه ن واهات فووی یه که م ده کریت به که رنه ادا ده سته جی زهوی به توندی ته کان ده دات و ده که ویته له رزهو ژیره و ژوور ده بی، دوو باره فووی پیا ده کریته وه و ناسمان

لهت لهت دهبی و ههرچی نهستیره له خۆی گرتووه ههشهوهی، مردن هات به خۆی و ههرچی تیدایه، مردن هات به خۆی و ههرچی تیدایه، ئوبهی فهرمووی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، من سلاوات زۆر دهدهم له دیداری تۆ، کاتی پارانهوه و تاعهت و عیبادت چهنی له کاتم دانیم بۆ سلاواتدان له دیداری تۆ؟ فهرمووی: (به ئاره زووی خۆت)، وتم: چواریه کی دانیم بۆ سلاواتدان؟ فهرمووی: (به ئاره زووی خۆت نه گهر زیاتری بکهی نهوه باشتره بۆت)، وتم: نیوهی دانیم؟ فهرمووی: (به ئاره زووی خۆت نه گهر زیاتری بکهی نهوه باشتره بۆت)، وتم: دوو سیئه کی دانیم بۆ سلاواتدان؟ فهرمووی: (به ئاره زووی خۆت نه گهر زیاتری بکهی نهوه باشتره بۆت)، وتم: هه مووی دانیم بۆ سلاواتدان؟ فهرمووی: (کهواته خه می هیچت نه بی، خوای گهوره له سه رجه م گونا هه کانت خوش ده بی).

٢٤ - باب

٢٤٥٨ - (حسن) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ، عَنْ أَبِي بَنٍ إِسْحَاقَ، عَنِ الصَّبَّاحِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ مَرْثَةِ الِهُمْدَانِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اسْتَحْيُوا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ. قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَسْتَحْيِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، قَالَ: لَيْسَ ذَلِكَ، وَلَكِنَّ الْإِسْتِحْيَاءَ مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ أَنْ تَحْفَظَ الرَّأْسَ وَمَا وَعَى، وَالْبَطْنَ وَمَا حَوَى، وَلَتَذْكُرَ الْمَوْتَ وَالْبَلَى، وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ تَرَكَ زِينَةَ الدُّنْيَا، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَقَدْ اسْتَحْيَا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي بَنٍ إِسْحَاقَ عَنِ الصَّبَّاحِ بْنِ مُحَمَّدٍ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مهسعوده وه زای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (شهرم له خوا بکه ن شهرمی راسته قینه)، وتی: وتان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم،

سوپاس بۆ خوا نییمه شهرم له‌خوا ده‌که‌ین، فهرمووی: (شهرمی راسته‌قینه نه‌وه نیه، به‌لکو شهرمی راسته‌قینه له‌خوا نه‌وه‌یه مروژ پارێژگاری بکات له‌سه‌ری و هوشی و چاوی و زمانی و گوئی و سکی و نه‌وه‌ی که پتوه‌ی نوساوه وه‌ک دلی و شهرم‌گه‌یی و قاچه‌کانی و ده‌سته‌کانی، یادی مردن و رزینی جهسته‌ی بکات له‌گوژدا، ههرکه‌س ژیا‌نی دوا‌روژی ده‌وی واز له‌جوانی رازوه‌یی ژیا‌نی دنیا‌ی دینی، ههرکه‌س نه‌وانه‌ی نه‌نجامدا که باسکران نه‌وه به‌راستی شهرمی راسته‌قینه‌ی له‌خوا کردوه).

٢٥ - باب

٢٤٥٩ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ أَبِي مَرْيَمَ (ح) وَحَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَمْرُو بْنُ عَوْنٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ أَبِي مَرْيَمَ، عَنْ ضَمْرَةَ بْنِ حَبِيبٍ، عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَتَّى عَلَى اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَمَعْنَى قَوْلِهِ: مَنْ دَانَ نَفْسَهُ يَقُولُ حَاسَبَ نَفْسَهُ فِي الدُّنْيَا قَبْلَ أَنْ يُحَاسَبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. وَيُرْوَى عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، قَالَ: حَاسِبُوا أَنْفُسَكُمْ قَبْلَ أَنْ تُحَاسَبُوا، وَتَزَيَّنُوا لِلْعَرْضِ الْأَكْبَرِ، وَإِنَّمَا يَخْفُ الْحِسَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى مَنْ حَاسَبَ نَفْسَهُ فِي الدُّنْيَا. وَيُرْوَى عَنْ مَيْمُونِ بْنِ مِهْرَانَ، قَالَ: لَا يَكُونُ الْعَبْدُ تَقِيًّا حَتَّى يُحَاسِبَ نَفْسَهُ كَمَا يُحَاسِبُ شَرِيكَهُ مِنْ أَثْنِ مَطْعَمُهُ وَمَلْبَسُهُ.

واته: له‌شه‌دادی کورپی نه‌وسه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گێڕنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (که‌سی ژیر و هوشیار نه‌و که‌سه‌یه مو‌حاسبه‌یه‌ی نه‌فسی خو‌ی ده‌کات و کار ده‌کات بۆ دوا‌ی مردن - له‌دو‌نیادا

موحاسەبەیی نەفسی خۆی دەکات پێش ئەوەی لە قیامتدا موحاسەبەیی بکەن - ،
کەسی کە مەترخەم و نەفام و گەمژەش ئەو کەسەییە شوێن هەواو هەوەسی خۆی
بکەوێ و هیواو ئاواتی ئەوەیی خوا لێی خۆش ببێ).

دەگێڕنەوێ کە پێشەوا عومەر رەزای خۆی لێ بێ فرمویەتی: لەدنیادا
موحاسەبەیی نەفسی خۆتان بکەن لەپێش ئەوەی لە قیامتدا موحاسەبەتان بکەن،
خۆتان نامادەبکەن بۆ نمایش و نیشاناندانی گەرە، ئەوەی لەدنیادا موحاسەبەیی
نەفسی خۆی بکات، لە قیامتدا موحاسەبەیی سوک و ئاسانە).

واتە: لە شەدادی کۆری ئەوسەوێ رەزای خۆی لێ بێ دەگێڕنەوێ، کە پیغەمبەر
صلی اللہ علیہ وسلم فرمویەتی: (کەسی ژیر و ھۆشیار ئەو کەسەییە
موحاسەبەیی نەفسی خۆی دەکات و کار دەکات بۆ دواى مردن - لەدنیادا
موحاسەبەیی نەفسی خۆی دەکات پێش ئەوەی لە قیامتدا موحاسەبەیی بکەن - ،
کەسی کە مەترخەم و نەفام و گەمژەش ئەو کەسەییە شوێن هەواو هەوەسی خۆی
بکەوێ و هیواو ئاواتی ئەوەیی خوا لێی خۆش ببێ).

دەگێڕنەوێ کە پێشەوا عومەر رەزای خۆی لێ بێ فرمویەتی: لەدنیادا
موحاسەبەیی نەفسی خۆتان بکەن لەپێش ئەوەی لە قیامتدا موحاسەبەتان بکەن،
خۆتان نامادەبکەن بۆ نمایش و نیشاناندانی گەرە، ئەوەی : لەدنیادا موحاسەبەیی
نەفسی خۆی بکات، لە قیامتدا موحاسەبەیی سوک و ئاسانە).

لە مەیمونی کۆری میھرانەوێ دەگێڕنەوێ، کە فرمویەتی: بەندە نابیتە
کەسیکی خاوەن تەقوا هەتا موحاسەبەیی نەفسی خۆی نەکات وەك چۆن
موحاسەبەیی شەریکەکی دەکات خواردن و پۆشاکەکی لەکۆی بوو.

٢٦ - بَابُ

٢٤٦٠ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ وَهُوَ ابْنُ مَدُونٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ الْحَكَمِ الْغُرَبِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ الْوَلِيدِ الْوَصَافِيُّ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُصَلَّاهُ فَرَأَى نَاسًا كَانَتْهُمْ يَكْتُمُونَ قَالَ: أَمَا إِنَّكُمْ لَوْ أَكْثَرْتُمْ ذِكْرَ هَازِمِ اللَّذَاتِ لَشَغَلَكُمْ عَمَّا أَرَى، فَأَكْثَرُوا مِنْ ذِكْرِ هَازِمِ اللَّذَاتِ الْمَوْتِ، فَإِنَّهُ لَمْ يَأْتِ عَلَى الْقَبْرِ يَوْمَ إِلَّا تَكَلَّمَ فِيهِ فَيَقُولُ: أَنَا بَيْتُ الْغُرَبَةِ وَأَنَا بَيْتُ الْوَحْدَةِ، وَأَنَا بَيْتُ التُّرَابِ، وَأَنَا بَيْتُ الدُّودِ، فَإِذَا دُفِنَ الْعَبْدُ الْمُؤْمِنُ قَالَ لَهُ الْقَبْرُ: مَرْحَبًا وَأَهْلًا أَمَا إِنْ كُنْتُ لِأَحَبَّ مَنْ يَمْشِي عَلَى ظَهْرِي إِلَيَّ، فَإِذَا وَلَيْتَكَ الْيَوْمَ وَصِرْتُ إِلَيَّ فَسَتَرِي صَنِيعِي بِكَ قَالَ: فَيَتَسَبَّحُ لَهُ مَدَّ بَصَرِهِ وَيُفْتَحُ لَهُ بَابٌ إِلَى الْجَنَّةِ. وَإِذَا دُفِنَ الْعَبْدُ الْفَاجِرُ أَوْ الْكَافِرُ قَالَ لَهُ الْقَبْرُ: لَا مَرْحَبًا وَلَا أَهْلًا أَمَا إِنْ كُنْتُ لِأَبْغَضَ مَنْ يَمْشِي عَلَى ظَهْرِي إِلَيَّ، فَإِذَا وَلَيْتَكَ الْيَوْمَ وَصِرْتُ إِلَيَّ فَسَتَرِي صَنِيعِي بِكَ قَالَ: فَيَلْتَمِسُ عَلَيْهِ حَتَّى تَلْتَقِيَ عَلَيْهِ وَتَخْتَلِفَ أَضْلَاعُهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بِأَصَابِعِهِ، فَأَدْخَلَ بَعْضُهَا فِي جَوْفِ بَعْضٍ قَالَ: وَيُقَيِّضُ اللَّهُ لَهُ سَبْعِينَ نَيْسًا لَوْ أَنْ وَاحِدًا مِنْهَا نَفَخَ فِي الْأَرْضِ مَا أَثْبَتَتْ شَيْئًا مَا بَقِيَتْ الدُّنْيَا فَيَنْهَشْنَهُ وَتُجَدِّشْنَهُ حَتَّى يُفْضَى بِهِ إِلَى الْحِسَابِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّمَا الْقَبْرُ رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ أَوْ حُفْرَةٌ مِنْ حُفَرِ النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو سه عیده وه ره زای خوای لى بى ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده رچوو بۆ نویژگا که یی بینى خه لک زه ده خه نه ده که ن و پیده که نن، فهرمووی: (خوزگه یادی مردنتان زیاتر بکردایه نه مردنه ی که سه رجه م خوشیه کان تیک ده شکینی و له ناویان ده بات، بیگومان هه موو روژی گور ده لی: من مالی غوربهت و ته نیاییم، نه وه ی بگرمه خوم ده بی غه ریب

و تهنیا بێ، من مالتی گل و کرم نه‌وهی بگرمه خۆم خۆل و کرم ده‌بخوات، کاتێ که به‌نده‌ی باوه‌ردار نه‌سپه‌رده‌ی خاک کرا گۆر پیتی ده‌لتی: مهرجه‌بات لی بێ به‌هۆی کرده‌وه چاکه‌کاته‌وه شوینیکی فراوانت ده‌ستکه‌وت، تۆ چاکترین و خوشه‌ویست کهس بویت به‌سهر پشتی مندا ده‌رۆشتی نه‌مپۆ منیش ده‌سه‌لاتم هه‌یه به‌سهرتا سه‌یرکه بزانه چۆن به چاکه ره‌فتارت گه‌ل ده‌که‌م و فروان ده‌م بۆت ئیتر هه‌تا چاو بر بکات فراوان ده‌بی بۆی، ده‌رگایه‌کی بۆ ده‌کریته‌وه به‌ره‌و به‌هه‌شت، کاتێ که به‌نده‌ی له‌پێ ده‌رچوو بێ باوه‌ر نه‌سپه‌رده‌ی خاک کرا گۆر پیتی ده‌لتی: مهرجه‌بات لی نه‌بی به‌هۆی کرده‌وه خراپه‌کاته‌وه شوینیکی ته‌نگه‌لانت ده‌ستکه‌وت، تۆ بێزراوترین و خراپترین کهس بویت به‌سهر پشتی مندا ده‌رۆشتی نه‌مپۆ منیش ده‌سه‌لاتم هه‌یه به‌سهرتا سه‌یرکه بزانه چهن به خراپی ره‌فتارت گه‌ل ده‌که‌م و ته‌نگ ده‌م بۆت ئیتر گۆره‌که‌ی دیته‌وه یه‌ک هه‌تا په‌راسوه‌کانی ده‌چن به‌ناو یه‌کتردا) وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به ده‌ستی ناماژه‌ی کردو په‌نجه‌کانی کرد به‌ناو یه‌کدا واته به‌م شیوه‌یه، جا فه‌رمووی: (خوای گه‌وره هه‌فتا ماری گه‌وره‌ی بۆ داده‌نی نه‌گه‌ر یه‌کیکیان فوو بکات به زه‌ویدا هه‌تا دنیا بمینی هه‌یچی لی نا‌پویتی، جا ده‌یگه‌زن و برینداری ده‌که‌ن هه‌تا ده‌گاته روژی لیپێچینه‌وه)، وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمووی: (گۆر یان باخیکه له باخه‌کانی به‌هه‌شت، یان چالیکه له چاله‌کانی ناگر).

٢٧ - باب

٢٤٦١ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي ثَوْرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ، يَقُولُ: أَخْبَرَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا هُوَ مُتَكَبِّئٌ

عَلَى رَمْلِ حَصِيرٍ فَرَأَيْتُ أَثَرَهُ فِي جَنَّتِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ طَوِيلَةٌ.

واته: له پيشهوا عومره وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: چووم بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، له سهر حه سیریکي چنراو راکشابوو، حه سیره که چه قیووه لاته نیشتی شوینه واره کهیم دی به لاته نیشتیه وه.

٢٨ - بَابُ

٢٤٦٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ مَعْمَرٍ، وَيُونُسَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، أَنَّ عُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ، أَخْبَرَهُ أَنَّ الْمِسْوَرَ بْنَ مَخْرَمَةَ، أَخْبَرَهُ أَنَّ عَمْرُو بْنَ عَوْفٍ، وَهُوَ خَلِيفُ بَنِي عَامِرٍ بْنِ لُؤَيٍّ، وَكَانَ شَهِيدًا بِذَرَأٍ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَقْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ أَبَا عُبَيْدَةَ بْنَ الْجَرَّاحِ فَقَدِمَ بِمَالٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ، وَسَمِعَتِ الْأَنْصَارُ بِقُدُومِ أَبِي عُبَيْدَةَ، فَوَاقُوا صَلَاةَ الْفَجْرِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ انْصَرَفَ، فَتَعَرَّضُوا لَهُ، فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ رَأَوْهُمْ، ثُمَّ قَالَ: أَطْنُكُمُ سَبْعُ مِائَةٍ أَنْ أَبَا عُبَيْدَةَ قَدِمَ بِشَيْءٍ. قَالُوا: أَجَلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: فَأُبَشِّرُوا وَأَمَلُوا مَا يَسُرُّكُمْ فَوَاللَّهِ مَا الْفَقْرَ أَحْشَى عَلَيْكُمْ، وَلَكِنِّي أَحْشَى أَنْ تُبْسِطَ الدُّنْيَا عَلَيْكُمْ كَمَا بُسِطَتْ عَلَى مَنْ قَبْلَكُمْ فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا فَتُهْلِكُكُمْ كَمَا أَهْلَكْتَهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له عمری کوری عه وه وه ره زای خوی لی بی که یه کی بو له هاره لانی جهنکی به در ده گپړنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نه بو عوبه یده کوری جهراخی ره زای خوی لی بی ره وانه کرد بو به حرهین، کاتی گه راپیه وه هندی مال و سامانی له گهل خوی هینابوو، نه نصاره کان بیستیان نه بو عوبه یده گه راپیه وه، هاتن له گهل پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نویژی به یانیان

کرد، کاتی که پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم له نویژ بوویه‌وه ویستی پرواته‌وه، نه‌وان بۆ به‌شی خویان له‌و مال و سامانه روویان لی‌نا، کاتی که به‌و شیویه‌ه بینینی زه‌ده‌خه‌نه‌گرتی، له‌پاشدا فه‌رمووی: (واشه‌زانم بیستوتانه نه‌بو عوبه‌یده گه‌راوه‌ته‌وه و هه‌ندی مال و سامانی له‌گه‌ل خوی هیناوه‌؟)، وتیان: به‌لێ نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، فه‌رمووی: (موژده‌تان لی‌بی و هیواو نومیدتان به‌شتی هه‌بی که دلخوشتان ده‌کات، سویند به‌ (الله) ئیتر من ترسی نه‌وه‌م نه‌ماوه هه‌ژاری و نه‌داری وه‌ک جارێ رووتان تی‌بکات و په‌ریشانتان بکات، به‌لکو له‌وه ده‌ترسم دنیا رووتان تی‌بکات و بی‌به‌پیرتانه‌وه هه‌روه‌ک چۆن رووی کرده گه‌لانی پیش ئیوه و خو‌شگوزه‌ران بوون، ئیوه‌ش په‌لاماری بده‌ن و پیش‌برکی بکه‌ن له‌سه‌ری و له‌ناوتان به‌ری، وه‌ک چۆن گه‌لانی پیش ئیوه په‌لاماریان داو پیش‌برکیان کرد له‌سه‌ری و له‌ناوی بردن).

٢٩ - باب

٢٤٦٣ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، وَابْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ حَكِيمَ بْنَ حَزَلَمٍ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَعْطَانِي، ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَأَعْطَانِي، ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَأَعْطَانِي، ثُمَّ قَالَ: يَا حَكِيمُ، إِنَّ هَذَا الْمَالَ خَصِيْرَةٌ خُلُوْةٌ، فَمَنْ أَخَذَهُ بِسَخَاوَةِ نَفْسٍ بُورِكَ لَهُ فِيهِ، وَمَنْ أَخَذَهُ بِإِشْرَافٍ نَفْسٍ لَمْ يُبَارَكْ لَهُ فِيهِ، وَكَانَ كَالَّذِي يَأْكُلُ وَلَا يَشْبَعُ، وَالْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى. فَقَالَ حَكِيمٌ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَا أَرْزَأُ أَحَدًا بَعْدَكَ شَيْئًا حَتَّى أَقَارِقَ الدُّنْيَا فَكَانَ أَبُو بَكْرٍ، يَدْعُو حَكِيمًا إِلَى الْعَطَاءِ فَيَأْتِي أَنْ يَقْبَلَهُ ثُمَّ إِنَّ عُمَرَ، دَعَاهُ لِيُعْطِيَهُ فَأَبَى أَنْ يَقْبَلَ مِنْهُ شَيْئًا، فَقَالَ عُمَرُ: إِنِّي أَشْهَدُكُمْ يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى حَكِيمٍ أَنِّي أَعْرِضُ عَلَيْهِ حَقَّهُ مِنْ هَذَا الْقَنْيِ فَيَأْتِي أَنْ يَأْخُذَهُ فَلَمْ يَزِرْ حَكِيمٌ

أَخَذَا مِنَ النَّاسِ شَيْئًا بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى تُؤْفَى. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له حکیمی کوری حیزامهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فرموویهتی: داوای بهشم کرد له پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم، پیی بهخشیم، لهپاشدا داوای بهشم لی کردهوه، پیی بهخشیم، لهپاشدا جاریکی تر داوای بهشم لی کردهوه، پیی بهخشیم، لهپاشدا فرمووی: (نهی حکیم! بیگومان نه مال و سامانه میوهیهکی سهوز و شیرینه، نهوهی به بهرچاو تیری وهری بگری خوای گوره پیت و بهرکهتی تی دهخات بوی، نهوهی به چاوچنۆکی ههلهپه ههلهپی بۆ دهکات خوای گوره پیت و بهرکهتی تی ناخات بوی، وهك نهوهی لی دی که ههر دهخواو تیر نابی، دهستی کاربکات و بیبهخشی و چاکتره لهو دهستهی کارناکات و پیی دهبهخسرت، حکیم وتی: وتم: نهی پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم، سویند به (الله) که تۆی رهوانه کردووه به ههق لهپاش تۆ ههرگیزاو ههرگیز شت لهکس وهرناگرم ههتا لهدونیا دهردهچم، کاتی که پیشهوا نهبو بهکر رهزای خوای لی بی بوو به خهلیفه موسولمانان حکیمی بانگ کرد بۆ نهوهی لهدهستکهوت بهشی بدات، لیی وهرنهگرت، لهپاشدا کاتی که پیشهوا عومهر رهزای خوای لی بی بوو به خهلیفه موسولمانان حکیمی بانگ کرد بۆ نهوهی لهدهستکهوت بهشی بدات، لیی وهرنهگرت، پیشهوا عومهر رهزای خوای لی بی فرمووی: نهی کۆمهلی موسولمانان نیوه به شایهت بن لهم دهستکهوته ههقی شهرعی ددهدمی خۆی وهری ناگریت، حکیم بهلینهکهی خۆی بردهسهر لهپاش پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم هیچ شتیکی لهکس وهرنهگرت ههتا مرد.

۳۰ - بَابُ

۲۴۶۴ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو صَفْوَانَ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، قَالَ: ابْتُلِينَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالضَّرَاءِ فَصَبَرْنَا، ثُمَّ ابْتُلِينَا بِالسَّرَّاءِ بَعْدَهُ فَلَمْ نَصْبِرْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری عهوفه وه رهزای خویان لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: له گهل پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به ناخوشی و نه بوونی و نه شکه نجهو نازار تاقیکرینه وه نارامان گرت، به لام به خوشگوزهرانی و به دهوله مهندي تاقیکرینه وه نارامان نه گرت.

۲۴۶۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ صَبِيحٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبَانَ وَهُوَ الرَّقَاشِيُّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ كَانَتْ الْآخِرَةُ هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ وَجَمَعَ لَهُ شَمْلَهُ، وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ، وَمَنْ كَانَتْ الدُّنْيَا هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ فَقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، وَفَرَّقَ عَلَيْهِ شَمْلَهُ، وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا قُدِّرَ لَهُ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ههرکه سیك هر خه می قیامه تی بیت، خوی گه وه دهوله مهندي ده خاته دلیه وه، نیش و کاره بلا بووه کانی بو کوده کاته وه، دنیا بو خوی به ناچاری دیته بهرده ستی و پتویستی به ههول و تهقه لای زور نییه، هرکه سیك هر خه می دنیای بیت، خوی گه وه ههژاری ده خاته نیوان ههردووچاویه وه، نیش و کاره بلا بووه کانی بو په رته وازه ده کات، هیچی له دنیا ده ست ناکه ویت ته نها نه وه نه بی که بوی نووسراوه و بوی دانراوه).

۲۴۶۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ زَائِدَةَ بْنِ نَشِيطٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي خَالِدٍ الْوَالِجِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: يَا ابْنَ آدَمَ تَفَرَّغْ لِعِبَادَتِي أَمْلَأُ صَدْرَكَ غِنًى وَأَسَدُ فَقْرِكَ، وَإِلَّا تَفْعَلْ مَلَأْتُ يَدَيْكَ شُغْلًا وَلَمْ أَسُدَّ فَقْرَكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَأَبُو خَالِدٍ الْوَالِجِيُّ اسْمُهُ: هُرْمُزٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوای گه وره ده فهرموویت: نهی نه وهی نادهم خۆت یه کلاکه ره وه بو پرستنی من، دلت ده وله مه ند ده کم، هه ژاریت بنه بر ده کم به شیویه ده وله مه ندت ده کم پتویستت به کهس نه بی، نه گهر وانه کهیت سه رقالت ده کم و هه ژاریت بنه بر ناکه م و زیاتر هه ژاریشت ده کم).

۳۱ - بَابُ

۲۴۶۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: تُوِّفِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعِنْدَنَا شَطْرٌ مِنْ شَعِيرٍ فَأَكَلْنَا مِنْهُ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ قُلْتُ لِلْجَارِيَةِ: كَيْلِيهِ، فَكَأَلَتْهُ فَلَمْ يَلْبِثْ أَنْ فَنِي قَالَتْ: فَلَوْ كُنَّا نَرَكْنَاهُ لَأَكَلْنَا مِنْهُ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَمَعْنَى قَوْلِهَا شَطْرٌ: تَعْنِي شَيْئًا.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له دونیا ده رچوو هه ندی جو مان هه بوو نه وه ندهی خوای گه وره بیهوی لی مان ده خوارد، له پاشدا به که نیزه یه کم وت: کیشانو پتوانه ی بکه، نه ویش کیشای، زوری پی نه چوو پیت و به ره که تی نه ماو ته واو بوو،

فهرمووی: نه گهر وازمان لی بهیښایه کیښانه و پیوانه مان نه کردایه زیاترمان لی ده خواردو بهشی زیاتری ده کردین.

۳۲ - باب

۲۴۶۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنْ عَزْرَةَ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحِمَيرِيِّ، عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ لَنَا قِرَامٌ سِتْرٌ فِيهِ تَمَائِيلٌ عَلَى بَابِي، فَرَأَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: انْزِعِيهِ فَإِنَّهُ يُذَكِّرُنِي الدُّنْيَا قَالَتْ: وَكَانَ لَنَا سَمَلٌ قَطِيفَةٌ تَقُولُ عَلْمُهَا مِنْ خَرِيرٍ كُنَّا نَلْبِسُهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: په رده ی ده رگا که مان وینه ی ناڅه ل و گیانه وه ری له سر بوو، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بینی فهرمووی: (نه و په رده لابه دونیام بیرده خاته وه). عائشه رهزای خوی لی بی فهرمووی: پوښاک ټکی قهیفه ی کوښمان هه بوو گوله کانی له ناوړیشم بوو له بهرمان ده کرد.

۲۴۶۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَتْ إِسَادَةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الَّتِي يَضْطَجِعُ عَلَيْهَا مِنْ أَدَمٍ حَشْوُهَا لَيْفٌ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پشتیه کی هه بوو بهرگه که ی له چه رم بوو، ناواخته که ی له ریشوی دارخورما بوو.

باب - ۳۳

۲۴۷۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي مَيْسَرَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهُمْ دَبَّحُوا شَاةً، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا بَقِيَ مِنْهَا؟ قَالَتْ: مَا بَقِيَ مِنْهَا إِلَّا كَيْفُهَا قَالَ: بَقِيَ كُلُّهَا غَيْرَ كَيْفِهَا. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو مَيْسَرَةَ هُوَ الْهَمْدَانِيُّ اسْمُهُ: عَمْرُو بْنُ شَرْحِبِيلٍ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که مه ریکیان سه ربی و کردیان به خیر، پیغه مبره خا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (چی لی ماوه ته وه؟)، عائیشه رهزای خوای لی بی وتی: هیچی لی نه ماوه ته وه جگه له شانه کانی، پیغه مبره خا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (هه مووی ماوه ته وه جگه له شانه کانی).

واته نه وهی کراوه به خیر هی نیمه، ناماژه به بو نهم نایه ته: (مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ). سورة النحل: ۹۶. واته: ههرچی لای نیویه تیاده چی و نابوت ده بی، نهو خیر و پاداشته لای خواجه هه رده مینیتته وه و کوتایی نایدت.

باب - ۳۴

۲۴۷۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الْهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: إِنْ كُنَّا آلَ مُحَمَّدٍ نَمْكُثُ شَهْرًا مَا نَسْتَوْفِدُ بَنَارٍ إِلَّا الْمَاءَ وَالتَّمْرَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: جار و ده بوو نیمه خا نه واده موحه مهد صلی الله علیه وسلم مانگی له مالمان ناگر نه ده کرایه وه بو چیش لیتان و خواردن دروستکردن، خواردنمان بهس خورمار ناو بوو.

۲۴۷۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَوْجُ بْنُ أَسْلَمَ أَبُو حَاتِمٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتٌ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَقَدْ أُخِفْتُ فِي اللَّهِ وَمَا يُخَافُ أَحَدٌ، وَلَقَدْ أُودِيْتُ فِي اللَّهِ وَمَا يُؤْدَى أَحَدٌ، وَلَقَدْ أَتْتُ عَلَى ثَلَاثُونَ مِنْ بَنِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ وَمَا لِي وَلِبِلَالٍ طَعَامَ يَأْكُلُهُ ذُو كَبِدٍ إِلَّا شَيْءَ يُوَارِيهِ إِنْطُ بِلَالٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ: حِينَ خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَارِبًا مِنْ مَكَّةَ وَمَعَهُ بِلَالٌ إِنَّمَا كَانَ مَعَ بِلَالٍ مِنَ الطَّعَامِ مَا يَجْعَلُهُ تَحْتَ إِبْطِهِ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه ره زای خوا ی لی بی ده گیر نه وه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (له پیتناوی خوا ترسینراوم له کاتیکدا که کهس نه ده ترسینرا، له پیتناوی خوا نازار و نه شکه نه دراوم له کاتیکدا که نازار نه ده درا، من و بیلال مانگی شه و روژ نه وه ی گیانه بهر بیخوات نه بوو بیخوین جگه له شتیکی کهم نه بی که بن بالی بیلال دایوشی بوو).

۲۴۷۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ بُكَيْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زِيَادٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ الْقُرَظِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي مَنْ، سَمِعَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، يَقُولُ: خَرَجْتُ فِي يَوْمٍ شَاتٍ مِنْ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَدْ أَخَذْتُ إِهَابًا مَعْطُورًا فَجَوَّيْتُ وَسَطَهُ فَأَدْخَلْتُهُ عُنُقِي، وَشَدَدْتُ وَسْطِي فَخَرَمْتُهُ بِخَوْصِ النَّخْلِ، وَإِنِّي لَشَدِيدُ الْجُوعِ، وَلَوْ كَانَ فِي بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَعَامٌ لَطَعِمْتُ مِنْهُ فَخَرَجْتُ أَلْتَمِسُ شَيْئًا فَمَرَزْتُ بِبُهِودِي فِي مَالٍ لَهُ وَهُوَ يَسْقِي بِبَكْرَةٍ لَهُ فَأَطْلَعْتُ عَلَيْهِ مِنْ ثَلَمَةٍ فِي الْحَائِطِ. فَقَالَ: مَا لَكَ يَا أَعْرَابِي؟ هَلْ لَكَ فِي كُلِّ ذَلْوٍ بِتَمْرَةٍ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، فَافْتَحَ الْبَابَ حَتَّى أَدْخُلَ فَفَتَحَ فَدَخَلْتُ فَأَعْطَانِي ذَلْوَهُ فَكَلَّمَا نَزَعْتُ ذَلْوًا أُعْطَانِي تَمْرَةً حَتَّى إِذَا امْتَلَأْتُ كَفَيْتِي أُرْسَلْتُ ذَلْوُهُ وَقُلْتُ: حَسْبِي

فَأَكْلُهَا ثُمَّ جَزَعْتُ مِنَ الْمَاءِ فَشَرِبْتُ ثُمَّ جِئْتُ الْمَسْجِدَ، فَوَجَدْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له پيشهوا عليهوه رهزای خوای لى بى ده گيرنهوه، که فهرموويه تی: روژتيکی زور سارد له مالى پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بووم زورم برسی بوو، خواردنیان نه بوو بیخوم، پیستیه کی خوشه کراوم وهك ددداشه له بهر کرد به په لکه خورما توندم کرد به خومه وهك چون پشتوتین ده به سترى بهو شیویه، له مال درچوم بو نه وهی شتیکم ده ستهوئ، دام به لای یه هودی کدا له باخه کی خویدا به دۆلچیه کی له تهخته دروستکراو ثاوی درختهکانی دده له کونیکى باخه که وه سه یرم کرد وتی: نهی نه عرابی چیت دهوئ، نه توانی نه دره ختانه م بو ناو بدهی بو هر دۆلچیه ده که خورما یه کت ده ده می، وتم: به لى، ده رگا که بکه ره وه هتا بیمه مه ژووره وه، ده رگا کی که ده وه چوومه ژووره وه، دۆلچیه کی دامى، منیش دهستم کرد به ناو هینان هر که دۆلچیه که م خالى ده کرد ده که خورما یه کی ده دامى هتا مشتم پر کرد، دۆلچیه که م بو برده وه وتم: نیت به سمه ده که خورما کاتم خواردو ناوم خوارد وه، له پاشدا چووم بو مزگهوت ده بینم پیغه مبهری خوای صلی الله علیه وسلم له مزگهوت ه.

٢٤٧٤ - (شاذ) حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصٍ عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَبَّاسِ الْجَرِيرِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا عَثْمَانَ التَّهْدِيَّ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُمْ أَصَابَهُمْ جُوعٌ فَأَعْطَاهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَمْرَةً تَمْرَةً. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هوره وه رهزای خوای لى بى ده گيرنهوه، که جارى هاوه لآن تووشى برسیتی بوون پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده که ده که ده دانی.

۲۴۷۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ وَهْبِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ ثَلَاثُمِائَةٍ نَحْمِلُ زَادَنَا عَلَى رِقَابِنَا فَقَبِي زَادَنَا حَتَّى إِنْ كَانَ يَكُونُ لِلرَّجُلِ مِئَا كُلِّ يَوْمٍ ثَمَرَةٌ، فَقِيلَ لَهُ: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَأَيْنَ كَانَتْ تَقَعُ الثَّمَرَةُ مِنَ الرَّجُلِ؟ فَقَالَ: لَقَدْ وَجَدْنَا فَقْدَهَا حِينَ فَقَدْنَاهَا وَأَتَيْنَا الْبَحْرَ فَإِذَا نَحْنُ بِحُوتٍ قَدْ قَذَفَهُ الْبَحْرُ فَأَكَلْنَا مِنْهُ ثَمَانِيَةَ عَشَرَ يَوْمًا مَا أَحْبَبْنَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَرَوَاهُ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ وَهْبِ بْنِ كَيْسَانَ، أَمَّ مِنْ هَذَا وَأَطْوَلَ.

واته: له جابیری کورپی (عبد الله) وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فرمویه‌تی: سی سهد که‌سی ده‌بووین پیغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ره‌وانه‌ی کردین بو غه‌زایه، خواردنه‌کامان به‌کۆلی خۆمانه‌وه بوو، خواردنه‌کامان نه‌وه‌نده که‌م بوویه‌وه هر یه‌کی له نیمه‌ روژی ده‌نکه خورمایه‌کی به‌رده‌که‌وت بیخوات، پنی و‌ترا: واته به جابیر: نه‌ی باوکی (عبد الله) جا ده‌نکی خورما چی بوو بو یه‌کی له‌نیوه؟ فرموی: کاتی نه‌وه‌ش ته‌واو بوو گه‌یشتینه که‌نار ده‌ریا نه‌هنگینکی زه‌به‌لا‌حمان بینی ده‌ریا فرپی دابووه که‌ناره‌وه هه‌ژده‌ روژ نه‌و سی سهد که‌سه به‌ناره‌زووی خۆمان لی‌مان خوارد.

۳۵ - بَاب

۲۴۷۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ بُكَيْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ قَالَ: حَدَّثَنِي يَزِيدُ بْنُ زِيَادٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ الْقُرَظِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي مَنْ، سَمِعَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، يَقُولُ: إِنَّا جُلُوسٌ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَسْجِدِ إِذْ طَلَعَ مُصَنَّبُ بْنُ عُمَيْرٍ مَا عَلَيْهِ إِلَّا بُرْدَةٌ لَهُ مَرْفُوعَةٌ يَقْرُو فَلَمَّا رَأَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَكَى لِلَّذِي كَانَ فِيهِ مِنَ النِّعَمَةِ وَالَّذِي هُوَ الْيَوْمَ فِيهِ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَيْفَ بِكُمْ إِذَا عَدَا أَحَدُكُمْ فِي حُلَّةٍ وَرَاخٍ فِي حُلَّةٍ وَوُضِعَتْ بَيْنَ يَدَيْهِ صَحْفَةٌ وَرُفِعَتْ أُخْرَى وَسَرْتَمُ يُمُوتُكُمْ كَمَا تُسَرَّرُ الْكَعْبَةُ؟ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ نَحْنُ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مِنَّا الْيَوْمَ نَتَفَرَّغُ لِلْعِبَادَةِ وَنُكْفَى الْمُؤَنَّةَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَأَنْتُمْ الْيَوْمَ خَيْرٌ مِنْكُمْ يَوْمَئِذٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَيَزِيدُ بْنُ زِيَادٍ هُوَ: ابْنُ مَيْسَرَةَ وَهُوَ مَدِينِيٌّ، وَقَدْ رَوَى عَنْهُ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ وَيَزِيدُ بْنُ زِيَادٍ الدِّمَشْقِيُّ الَّذِي رَوَى عَنِ الزُّهْرِيِّ رَوَى عَنْهُ وَكِيعٌ وَمَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ وَيَزِيدُ بْنُ أَبِي زِيَادٍ كُوفِيٌّ، رَوَى عَنْهُ سُفْيَانُ وَشُعْبَةُ وَابْنُ عُيَيْنَةَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْأَيْمَةِ.

واته: له پیشهوا علیهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: له مرگهوت له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم دانیشتبووم، موصعهبی کوپی عومهیر ده رکهوت که له خانهوادهیهکی زور دهوله مهند بوو تهنها بوردهیهکی له بهردا بوو به پیسته پینهی کردبوو، کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چاوی پینی کهوت دهستی کرده گریان له سهر شهو هه موو نازو نیعمهته نیسته شهو حالیهتی، له پاشدا فهرمووی: (دهبی حالتان چۆن روژی دی یهکی له نیوه له سه رهتای روژی پوشتهو پهرداخه و بهرگیکی نهرم و جوانی له بهردایه و بو سهر له نیوارهش بهرگیکی نهرم و جوانی تری له بهردایه، خواردنیکی بو داده نین و یه کیکی تری له بهر ده ستدا هه لده گرن، دیواری ماله کانتان به قوماشی گرانبهها ده رازیننهوه وهک دیواری که عبه؟، وتیان: شهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نیمه شهو کاته چاکترین له نیستا که خویمان یه کلاکردوتهوه بو په رستش و به دهسته نانی زانستی شهرعی و به ژیا نی هه ژاری رازین، فهرمووی: (نه خیر نیوه نیستا چاکترن، چونکه دهوله مهند خو ی یه کلا یی ناکاتهوه بو په رستش له بهر سه رقالی به دهسته نانی دنیاوه).

۲۴۷۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ بُكَيْرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عُمَرُ بْنُ ذَرٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُجَاهِدٌ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: كَانَ أَهْلُ الصُّفَّةِ أَضْيَافُ أَهْلِ الْإِسْلَامِ لَا يَأْوُونَ عَلَى أَهْلِ وَلَا مَالٍ، وَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِنْ كُنْتُ لِأَعْتَمِدُ بِكَبِدِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْجُوعِ وَأَشُدُّ الْحَجَرَ عَلَى بَطْنِي مِنَ الْجُوعِ وَلَقَدْ قَعَدْتُ يَوْمًا عَلَى طَرِيقِهِمُ الَّذِي يَخْرُجُونَ فِيهِ فَمَرَّ بِي أَبُو بَكْرٍ فَسَأَلْتُهُ عَنْ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَا أَسْأَلُهُ إِلَّا لِيَسْتَنْبِغَنِي، فَمَرَّ وَلَمْ يَفْعَلْ ثُمَّ مَرَّ بِي عُمَرُ فَسَأَلْتُهُ عَنْ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَا أَسْأَلُهُ إِلَّا لِيَسْتَنْبِغَنِي، فَمَرَّ وَلَمْ يَفْعَلْ ثُمَّ مَرَّ أَبُو الْقَاسِمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَبَسَّمَ حِينَ رَأَى وَقَالَ: أَبَا هُرَيْرَةَ قُلْتُ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: الْحَقُّ، وَمَضَى فَاتَّبَعْتُهُ وَدَخَلُ مَنْزِلَهُ فَاسْتَأْذَنْتُ فَأَذِنَ لِي فَوَجَدَ قَدْحًا مِنْ لَبَنٍ فَقَالَ: مِنْ أَيْنَ هَذَا اللَّبَنُ لَكُمْ؟ قِيلَ: أَهْدَاهُ لَنَا فُلَانٌ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَبَا هُرَيْرَةَ قُلْتُ: لَبَّيْكَ. فَقَالَ: الْحَقُّ إِلَى أَهْلِ الصُّفَّةِ فَادْعُهُمْ، وَهُمْ أَضْيَافُ أَهْلِ الْإِسْلَامِ لَا يَأْوُونَ عَلَى أَهْلِ وَمَالٍ إِذَا أَنْتَهُ صَدَقَةٌ بَعَثَ بِهَا إِلَيْهِمْ وَلَمْ يَتَنَاوَلْ مِنْهَا شَيْئًا وَإِذَا أَنْتَهُ هَدِيَّةٌ أَرْسَلَ إِلَيْهِمْ فَأَصَابَ مِنْهَا وَأَشْرَكَهُمْ فِيهَا، فَسَأَعَنِي ذَلِكَ وَقُلْتُ: مَا هَذَا الْقَدَحُ بَيْنَ أَهْلِ الصُّفَّةِ وَأَنَا رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْهِمْ فَسَيَأْمُرُنِي أَنْ أُدِيرَهُ عَلَيْهِمْ فَمَا عَسَى أَنْ يُصِيبَنِي مِنْهُ، وَقَدْ كُنْتُ أَرْجُو أَنْ أُصِيبَ مِنْهُ مَا يُغْنِيَنِي وَلَمْ يَكُنْ بُدٌّ مِنْ طَاعَةِ اللَّهِ وَطَاعَةِ رَسُولِهِ، فَأَتَيْتُهُمْ فَدَعَوْتُهُمْ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ فَأَخَذُوا مَجَالِسَهُمْ فَقَالَ: أَبَا هُرَيْرَةَ، خُذِ الْقَدَحَ وَأَعْطِهِمْ فَأَخَذْتُ الْقَدَحَ فَجَعَلْتُ أَنَاوِلُهُ الرَّجُلَ فَيَشْرَبُ حَتَّى يَزُولَ، ثُمَّ يَرُدُّهُ فَأَنَاوِلُهُ الْآخَرَ حَتَّى انْتَهَيْتُ بِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ رَوَى الْقَوْمُ كُلُّهُمْ فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقَدَحَ فَوَضَعَهُ عَلَى يَدَيْهِ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَتَبَسَّمَ فَقَالَ: أَبَا هُرَيْرَةَ اشْرَبْ، فَشَرِبْتُ ثُمَّ قَالَ: اشْرَبْ فَلَمْ أَزَلْ أَشْرَبُ، وَيَقُولُ: اشْرَبْ حَتَّى قُلْتُ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَجِدُ لَهُ مَسْلَكًا، فَأَخَذَ الْقَدَحَ فَحَمِدَ اللَّهَ وَسَمَّى ثُمَّ شَرِبَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: ههژارانی نههلی صوفه که سوکار و مال و مندالیان نهبو له مزگه وتدا دهژیان میوانی موسولمانان بوون، سویند به (الله) که جگه لهو هیچ په رستراویکی به ههق نییه جاری وا هه بووه له تار برستی خۆم کوتاوه بهزه وی دا، یان بهردم شهتهك داوه بهسکمه وه، رۆژی له سه ر یگه ی ده رچوونی موسولمانان دانیستم بو نه وه ی به کیکیان ده عوه تم بکات بو نان خواردن و تیر بخۆم، پیشهوا نهبو به کر رهزای خوای لی بی رهت بوو ده رباره ی نایه تیکی قورناه وه پرسیارم لی کرد به بیانوی نه وه ی بمباته وه بو مالی خویان به لام خولکی نه کردم و رۆیشت، له پاشدا پیشهوا عومه ر رهزای خوای لی بی رهت بوو ده رباره ی نایه تیکی قورناه وه پرسیارم لی کرد به بیانوی نه وه ی بمباته وه بو مالی خویان به لام خولکی نه کردم و رۆیشت، جا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رهت بوو، کاتی چاوی کهوت پیم زانی بوچی وه ستاوم زه رده خه نه یه گرتی فهرمووی: (نهبو هورهیره؟) وتم: ((لبیک) نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (شوینم که وه)، منیش شوینی که وتم هه تا چوه ماله وه روخسه تی چوونه ماله وه ی بو من وه رگرت و منیش چوومه ماله وه، بینی جامی شیر دانراوه، فهرمووی: (نهم شیره تان له کوی بوو؟)، وترا: فلان کهس به دیاری بو ی هینا وین، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نهبو هورهیره؟) وتم: ((لبیک))، فهرمووی: (برۆ نههلی صوفه بانگ بکه بو خواردنی نهم شیره)، ههژارانی نههلی صوفه که سوکار و مال و مندالیان نهبو له مزگه وتدا دهژیان میوانی موسولمانان بوون، نه گهر خیر و سه ده قه ی بو بهاتایه بو ی ده ناردن چونکه خوی لی نه ده خوارد، به لام نه گهر دیاری بو بهاتایه دهینارد به دوا یاندا خوخی له گه لی ده خواردن، منیش له بهر که می شیره که پیم ناخۆش بوو، له دلی خۆمدا وتم: نهم جامه شیره چیه بو نه وه هه موو خه لکه، به هیوا بووم

توزیکي لی بخوم بو شهوی توزی هیزم تیکهوی، بهلام فهرمانی خواو پیغه مبهره که یه تی چار نییه بویه روشتم بانگم کردن، کاتی هاتن فهرمووی: (نه بو هورهیره نهو جامه بگره به دهسته وه و بهشیان بده)، منیش جامه کهم ده دایه دست به کیکیان ههتا تیر شیری ده خوارده وه، نینجا ده مدایه دهستی به کیکی تریان تیر بهو شیویه به که به ده مدایه دهستیان، ههتا گه یشته سه ره ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هه ره موویان تیریان لی خوارده وه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم جامه که ی لی وهرگرم و له سه ره دهستی داینا سه ری هه لیری زرده خه نه یه گرتی فهرمووی: (نه بو هورهیره بخوره وه)، منیش خوارده وه له پاشدا فهرمووی: (بخوره وه)، منیش بهرده وام ده خوارده وه، نهویش ده یفه رموو: (بخوره وه)، ههتا وتم: سویند به وه ی که توی به ههق ره وانه کردوه بو م ناخوری و جینگه نه ما تیی بکه م، جامه که ی لی گرم و ناوی خوی لی هینا خوارده وه و سوپاس و ستایشی خوی کرد له سه ره نهو پیت و به ره که ته ی که وته شیره که وه.

۳۷ - بَاب

۲۴۷۸ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْقُرَشِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى الْبُكَاءُ، عَنْ ابْنِ عُمرَ، قَالَ: بَحَثْنَا رَجُلًا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: كُفَّ عَنَّا جُشَاءُكَ فَإِنَّ أَكْثَرَهُمْ شَبَعًا فِي الدُّنْيَا أَطْوَلُهُمْ جُوعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ.

واته: له ئیبنو عومه ره وه رهزای خویان لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیای قرقینه ی دا له لای پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (قرقینه که تمان لی دوورخه وه، چونکه به راستی تیرترین کهس له دونیادا له هه موو کهس زیاتر برسیتی به خویه وه ده بینیت له روژی قیامتدا).

۳۸ - بَابُ

۲۴۷۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ بْنِ أَبِي مُوسَى، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: يَا بُنَيَّ لَوْ رَأَيْتَنَا وَنَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصَابَتْنَا السَّمَاءُ لَحَسِبْتُ أَنَّ رِيحَنَا رِيحُ الضَّأْنِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ. وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ أَنَّهُ كَانَ ثِيَابُهُمُ الصُّوفُ، فَإِذَا أَصَابَهُمُ الْمَطَرُ يَجِيءُ مِنْ ثِيَابِهِمْ رِيحُ الضَّأْنِ.

واته: له نهبو بوردهی کوری نهبو موساوه، له باوکیه وه رهزای خوای لی بئی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کوری خوّم گهر ده تبیینیم له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم بووین باران لئی داین تهپر بووین جل و بهرگه که مان چونکه له خوری بوو بۆنی مهری لی ده هات.

۳۹ - بَابُ

۲۴۸۰ - (ضعيف الإسناد مقطوع) حَدَّثَنَا الْجَارُودُ بْنُ مُعَاذٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ أَبِي حَمْزَةَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ النَّخَعِيِّ، قَالَ: الْبِنَاءُ كُلُّهُ وَبَالٌ، قُلْتُ: أَرَأَيْتَ مَا لَا بُدَّ مِنْهُ؟ قَالَ: لَا أَجْرَ وَلَا وَزَرَ.

واته: له ئیبراهیمی نه خه عیه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: هه موو خانوو بیانایه نه گهر زیاده له پتویست بوو له روژی قیامه تدا زیان و چه رمه سه ریه بوو خاوه نه که ی، وتم: پیم بلئی نه ی نه گهر ههر چاره نه بوو؟ فهرمووی: خاوه نه که ی نه پاداشتی له سهر وهرده گریت، نه گوناھی بوو ده نوسریت.

۲۴۸۱ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ بْنُ مُحَمَّدٍ الدُّورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ الْمُفَرِّئِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي مَرْحُومٍ عَبْدِ الرَّحِيمِ بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ

سَهْلُ بْنُ مُعَاذٍ بْنِ أَنَسٍ الْجُهَنِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ تَرَكَ اللَّيَّاسَ تَوَاضَعًا لِلَّهِ وَهُوَ يَقْدِرُ عَلَيْهِ دَعَاهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ حَتَّى يُخَيَّرَهُ مِنْ أَيِّ حُلَلِ الْإِيمَانِ شَاءَ يَلْبَسُهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَمَعْنَى قَوْلِهِ حُلَلِ الْإِيمَانِ: يَغْنِي مَا يُغْنِي أَهْلُ الْإِيمَانِ مِنْ حُلَلِ الْجَنَّةِ.

واته: له سهلی کوری (معاذ) وه، له باوکیه وه رهزای خوای لی بی ده گپنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هه رکه سیک له بهر ره زامه ندی خوای گه وره واز له پو شاکیکی گرانبه ها بهی تی له پرووی خو به که م زانینه وه، له کاتی که دا توانای هه بی له بهری بکات، له روژی قیامت دا خوای په روه ردگار به بهر چاوی سهر جهم خه لکه وه بانگی ده کات و سهریشکی ده کات به ناره زووی خو ی له پو شاکه کانی نه هلی نیمان هه لپوژی و له بهری بکات).

٤٠ - بَابُ

٢٤٨٢ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَائِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ شَيْبِ بْنِ بَشِيرٍ، هَكَذَا قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ: شَيْبُ بْنُ بَشِيرٍ، وَإِنَّمَا هُوَ شَيْبُ بْنُ بَشِيرٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّفَقَةُ كُلُّهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا الْبِنَاءَ فَلَا خَيْرَ فِيهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (خه رچی و مه سروف هه ره مووی له پتی خوادایه خاوه نه که ی پاداشتی له سهر وهر ده گری تی جگه له خه رچی دروستکردنی خانوو یان بینایه خیری تی دا نه بی).

٢٤٨٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ خَارِثَةَ بْنِ مُضَرَّبٍ، قَالَ: أَتَيْنَا حَبَّابًا، نَعُوذُ وَقَدْ أَكْتَوَى سَبْعَ كَيَّاتٍ، فَقَالَ: لَقَدْ

تَطَاوَلَ مَرَضِي، وَلَوْلَا أَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا تَمْنُوا الْمَوْتَ، لَتَمَنَيْتُ، وَقَالَ: يُؤْجَرُ الرَّجُلُ فِي نَفَقَتِهِ كُلِّهَا إِلَّا التُّرَابَ أَوْ قَالَ: فِي الْبِنَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (حارثة)ی کوری (مضرب)هوه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: سه‌ردانی خه‌با‌مان کرد ره‌زای خوای لی بی، جه‌سته‌ی له‌حه‌وت شوین داخ کرابوو به‌مه‌به‌ستی چاره‌سه‌ری و شی‌فای نه‌خۆشی، فەرمووی: نه‌خۆشیه‌که‌م درێژه‌ی کیشا، نه‌گه‌ر له‌ پیغه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم نه‌بیستایه ده‌یفه‌رموو: (ئاوات مه‌خوازن بۆ مردن). نه‌وا ئاواتم ده‌خواست بۆ مه‌رگی خۆم، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: پیاو له‌سه‌ر هه‌موو خه‌رجی و مه‌سروفی پاداشت وه‌رده‌گریت جگه‌ له‌ خه‌رجی خانوویه‌ له‌پیناوی خوادا نه‌بی و پیتیست نه‌بی.

٤١ - بَابُ

٢٤٨٤ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ طَهْمَانَ أَبُو الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُصَيْنٌ، قَالَ: جَاءَ سَائِلٌ فَمَسَّأَلَ ابْنَ عَبَّاسٍ، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ، لِلْسَّائِلِ: أَتَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: أَتَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: وَتَصُومُ رَمَضَانَ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: سَأَلْتُ وَلِلْسَّائِلِ حَقٌّ، إِنَّهُ لَحَقٌّ عَلَيْنَا أَنْ نَصِلَكَ، فَأَعْطَاهُ ثَوْبًا ثُمَّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ كَسَا مُسْلِمًا ثَوْبًا إِلَّا كَانَ فِي حِفْظٍ مِنَ اللَّهِ مَا دَامَ مِنْهُ عَلَيْهِ خِرْقَةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له‌ حوصه‌ینه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: سوال‌که‌ری هات بۆ‌لای ئیبنو عه‌باس ره‌زای خوا‌یان لی بی دا‌وای لی کرد شتیکی بداتی، ئیبنو عه‌باس ره‌زای خوا‌یان لی بی فەرمووی: شایه‌تی ده‌ده‌ی که جگه‌ (الله) هیه‌ج په‌سته‌را‌ویکی به‌هه‌ق

نییه؟ وتی: به لئی، فرمووی: شایه تی ده دهی که موحه ممد پیغه مبهری خوایه صلی الله علیه وسلم؟ وتی: به لئی، فرمووی: مانگی ره مه زان بهر و ژوو ده بیت؟ وتی: به لئی، فرمووی: داوات کرد داوا که مافی هدی، بیگومان هه قه له سه رمان پیته به خشین، پو شاکئی یان کراسیکی دایه، له پاشدا فرمووی: بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (هر موسولمانی برابیه کی موسولمانی خوی پو شته و پهر داخ بکات، له ژیر سایه ی پاریز گاری خوی گه وره دایه هه تا نه و پو شاکه کون ده بی و ده رزیت له بهری برا موسولمانه کهیدا).

٤٢ - باب

٢٤٨٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، وَمُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، وَابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، وَيَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ عَوْفِ بْنِ أَبِي جَمِيلَةَ الْأَعْرَابِيِّ، عَنْ زُرَّارَةَ بْنِ أَوْقٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، قَالَ: لَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ انْجَمَلَ النَّاسُ إِلَيْهِ، وَقِيلَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجُمْتُ فِي النَّاسِ لَأَنْظُرَ إِلَيْهِ، فَلَمَّا اسْتَبْنْتُ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَرَفْتُ أَنَّ وَجْهَهُ لَيْسَ بِوَجْهِ كَذَّابٍ وَكَانَ أَوَّلُ شَيْءٍ تَكَلَّمُ بِهِ أَنْ قَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَفْشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَصَلُّوا وَالنَّاسُ نِيَامَ تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) کوری سه لاهوه ره زای خوی لی بی ده گپرنهوه، که فرموویته: کاتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم گه یشته مه دینه خه لک به پهله رۆشتن بو خزمه تی، و ترا: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم گه یشت، منیش له گه ل خه لکه که رۆشتم بو نه وه ی بی بینم، کاتی که روخساری جوان و دره وشاوه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دی بوم ده رکوت که روخساری که سیکی دروزن نییه، یه کهم فرمایشتی که فرمووی نه مه بوو: (نه ی خه لکینه! سه لام له یه کتر بکه ن، خواردن بدن به هه ژاران، له کاتی کدا که خه لک خه وتون شه و نو یژ بکه ن، به سه لامه تی ده چنه به هه شته وه).

۴۳ - بَاب

۲۴۸۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَعْنٍ الْمَدَنِيُّ الْغَفَارِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ سَعِيدِ الْمُقْرِئِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: الطَّاعِمُ الشَّاكِرُ بِمَنْزِلَةِ الصَّائِمِ الصَّابِرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو هورهيره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ناخوژیکی سوپاسگوزار واته له پيشدا ناوی خوا بهیئنی و له کاتی لی بوونه وه دا سوپاسی خوا بگات له روژی قیامتدا ده گاته پلهی روژووه وانیککی خوږاگر).

۴۴ - بَاب

۲۴۸۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ الْحَسَنِ الْمَرْوَزِيُّ، بِمَكَّةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدٌ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: لَمَّا قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ أَتَاهُ الْمُهَاجِرُونَ فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا رَأَيْنَا قَوْمًا أَبْدَلُ مِنْ كَثِيرٍ وَلَا أَحْسَنَ مُوَاسَاةً مِنْ قَلِيلٍ مِنْ قَوْمٍ نَزَلْنَا بَيْنَ أَظْهُرِهِمْ لَقَدْ كَفَوْنَا الْمُؤَنَةَ وَأَشْرَكُونَا فِي الْمَهْنَةِ حَتَّى لَقَدْ خِفْنَا أَنْ يَذْهَبُوا بِالْأَجْرِ كُلِّهِ. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا مَا دَعَوْتُمْ اللَّهَ لَهُمْ وَأَتَيْنْتُمْ عَلَيْهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم گه یشته مه دینه، کوچه ران هاتن بو خزمه تی، وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، هیچ قومیتکمان نه دیوه نه وهندهی نه مانهی که له ناویاندا ده ژین چاک بن بو

برایه‌تی بۆ به‌خشنده‌یی نیت‌ر ده‌وله‌مهند بن یان هه‌ژار، ده‌ترسین خوای گه‌وره پاداشتی کۆچه‌که‌مان و په‌رستشه‌که‌مان و چاکه‌که‌مان هه‌ر هه‌مووی بۆ نه‌وان بی نه‌ونده خزمه‌تمان ده‌که‌ن و چاکن به‌رامبه‌رمان، فه‌رمووی: (نا مه‌ترسن، ماده‌م ئیوه‌ش له‌ خوا بپاریته‌وه‌ بزیان و سوپاس و ستایشیان بکه‌ن).

٤٥ - باب

٢٤٨٨ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو الْأَوْدِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَنْ يَحْرُمُ عَلَى النَّارِ أَوْ بِمَنْ تَحْرُمُ عَلَيْهِ النَّارُ، عَلَى كُلِّ قَرِيبٍ هَيِّنٍ سَهْلٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له (عبد الله)ی کوری مه‌سعوده‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (هوشیاربن، بیتان بلیم کی له ناگر قه‌ده‌غه‌یه، یان ناگر له کی قه‌ده‌غه‌یه؟ ناگر قه‌ده‌غه‌یه له‌سه‌ر که‌سیکی نزیك له‌ خه‌لك و هیمن و له‌سه‌رخۆ و نه‌رم نیان).

٢٤٨٩ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنِ الْحَكَمِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدَ، قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ: أَيُّ شَيْءٍ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْنَعُ إِذَا دَخَلَ بَيْتَهُ؟ قَالَتْ: كَانَ يَكُونُ فِي مَهْنَةِ أَهْلِهِ، فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ قَامَ فَصَلَّى. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌سه‌وه‌دی کوری یه‌زیده‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: به‌ عائیشه‌م ره‌زای خوای لی بی وت: کاتی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌چووه ماله‌وه چی ده‌کرد؟ خه‌ریکی خزمه‌تکردنی مال و خانه‌واده‌که‌ی بوو واته نیشی ناومالی ده‌کرد، که کاتی نوێژیش به‌هاتیاه هه‌له‌سا نوێژی ده‌کرد.

٤٦ - بَاب

٢٤٩٠ - (ضعیف: الا جملة المصاحفة فهي ثابتة) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ زَيْدٍ التَّغْلِبِيِّ، عَنْ زَيْدِ الْعَمِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اسْتَقْبَلَهُ الرَّجُلُ فَصَافَحَهُ لَا يَنْزِعُ يَدَهُ مِنْ يَدِهِ حَتَّى يَكُونَ الرَّجُلُ الَّذِي يَنْزِعُ، وَلَا يَصْرِفُ وَجْهَهُ عَنْ وَجْهِهِ حَتَّى يَكُونَ الرَّجُلُ هُوَ الَّذِي يَصْرِفُهُ، وَلَمْ يَرِ مَقْدِمًا رُكِبَتْ يَدَا يَدَيْ جَلِيسٍ لَهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه‌ن‌سی کوری مالی‌که‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: نه‌گەر پیاوی بگه‌یشتایه به پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل بکردایه ده‌ستی به‌رنه‌ده‌دا هه‌تا نه‌و که‌سه ده‌ستی به‌رنه‌دایه، رووی له‌رووخساری وه‌رنه‌ده‌گیرا هه‌تا نه‌و که‌سه رووی وه‌رنه‌گیرایه، نه‌بهراره له‌کۆر و دانیش‌تیندا نه‌ژنۆکانی پیش نه‌ژنۆی دانیش‌توان بکه‌وی واته نه‌ژنۆکانی ریکی نه‌ژنۆی نه‌وان بوو.

٤٧ - بَاب

٢٤٩١ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: خَرَجَ رَجُلٌ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فِي حُلَّةٍ لَهُ يُحْتَالُ فِيهَا، فَأَمَرَ اللَّهُ الْأَرْضَ فَأَخَذَتْهُ فَهُوَ يَتَجَلَجَلُ فِيهَا، أَوْ قَالَ: يَتَلَجَّلُ فِيهَا، إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) کوری عه‌مره‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (پیاوی له‌وانه‌ی پیش نیوه له‌پۆشاکێکی رازاوه‌دا به‌له‌خۆبایی و لوت به‌رزیه‌وه له‌مال ده‌رچوو، خوای گه‌وره فەرمانی کرد به‌زه‌وی گرتی و بردی به‌ناخی خۆیدا هه‌تا رۆژی قیامت رۆده‌چی به‌ناخی زه‌ویدا).

۲۴۹۲ - (حسن) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَجَلَانَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: يُخْشَرُ الْمُتَكَبِّرُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْثَالَ الذَّرِّ فِي صُورِ الرِّجَالِ يَغْشَاهُمْ الذُّلُّ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ، فَيَسَاقُونَ إِلَى سِجْنٍ فِي جَهَنَّمَ يُسَمَّى بُولَسَ تَعْلُوهُمْ نَارُ الْأَنْثَارِ يُسَقَّوْنَ مِنْ عُصَاةِ أَهْلِ النَّارِ طِينَةَ الْحَبَالِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له عهمری کوری شوعه بیهوه، له باوکیهوه، له باپیرییهوه رهزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (خۆبه زلزانه کان له روژی قیامتدا وهک ورده میروله کۆده کرینهوه لهسر شتووی پیاواندا، لههه موو لایه کهوه زه لیلی و ریسوایی و زه بوونی دایان دهپوشتی، ده برین بو زیندانیکه تاریک له دۆزهخ پیی دهوتریت (بولس) ناگری زۆریان لهسه رهوه یهوه دهره یان ده دات و دایان دهپوشتی، کیم و زوخی خه لکی جهه نه میان دهرخوارد دهدریت، له قوری دۆزهخ.

۴۸ - بَابُ

۲۴۹۳ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، وَعَبَّاسُ بْنُ مُحَمَّدٍ الدُّورِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ الْمُقَرِّي، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي أَيُّوبَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو مَرْحُومٍ عَبْدُ الرَّحِيمِ بْنُ مَيْمُونٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ مُعَاذٍ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ كَظَمَ غَيْظًا وَهُوَ يَقْدِرُ عَلَى أَنْ يُنْفِذَهُ دَعَاهُ اللَّهُ عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُخْرِجَهُ فِي أَيِّ الْحُورِ شَاءَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له سههلی کوری (معاذ) وه، له باوکیهوه رهزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نهو کهسه ی بتوانی رقی خوی به یه کی بریژی به لام له بهر ره زامه ندی خوای گه وره رقه که ی بخواته وه، نهوه لهروژی قیامتدا خوای پهروه دگار له ناو ناپورای خه لکدا به بهرچاوی سه رجهم

دروست‌کراوه‌کانیه‌وه بانگی ده‌کات و خوی سهر پشک ده‌کات به تاره‌زووی خوی له حۆریه‌کانی به‌هه‌شت هه‌لی‌بێژیت بۆ خوی).

۲۴۹۴ - (موضوع) حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ شَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِسْرَاهِيمَ الْغِفَارِيُّ الْمَدِينِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ نَشَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ كَنَفَهُ وَأَدْخَلَهُ جَنَّتَهُ: رَفَقٌ بِالضَّعِيفِ، وَشَفَقَةٌ عَلَى الْوَالِدَيْنِ، وَإِحْسَانٌ إِلَى الْمَمْلُوكِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَأَبُو بَكْرِ بْنُ الْمُنْكَدِرِ هُوَ أَخُو مُحَمَّدُ بْنُ الْمُنْكَدِرِ.

واته: له جابیره‌وه رەزای خوای لێ بێ ده‌گێرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ههر که‌سێ نهم سێ شته‌ی تیدا بێ خوای که‌وره ده‌بخاته ژێر سیبه‌ری ره‌حه‌ته‌ی خۆیه‌وه و ده‌بیاته به‌هه‌شته‌وه: نه‌رم و نیانی به‌رامبه‌ر بێ ده‌سه‌لات، سۆز و به‌زه‌یی به‌رامبه‌ر به‌ دایک و باوک، چاکه به‌رامبه‌ر به‌ کۆیله‌ی ژێرده‌سته).

۲۴۹۵ - (ضعیف بهذا السياق، وأكثره صحيح في (م) حَدَّثَنَا هَذَا، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ غَنَمٍ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُ فَسَلُونِي الْهُدَى أَهْدِيكُمْ، وَكُلُّكُمْ فَقِيرٌ إِلَّا مَنْ أَغْنَيْتُ فَسَلُونِي أَرْزُقْكُمْ، وَكُلُّكُمْ مُذْنِبٌ إِلَّا مَنْ عَافَيْتُ، فَمَنْ عَلِمَ مِنْكُمْ أَمْرًا ذُو قُدْرَةٍ عَلَى الْمَغْفِرَةِ فَاسْتَغْفِرْني غَفْرَتُ لَهُ وَلَا أَتَالِي، وَلَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَحَيْكُمْ وَمَمَّتْكُمْ وَرَطَبَكُمْ وَيَابَسَكُمْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبَ عَبْدٍ مِنْ عِبَادِي مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي جَنَاحَ بَعُوضَةٍ، وَلَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَحَيْكُمْ وَمَمَّتْكُمْ وَرَطَبَكُمْ وَيَابَسَكُمْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبَ عَبْدٍ مِنْ عِبَادِي مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي جَنَاحَ بَعُوضَةٍ، وَلَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَحَيْكُمْ وَمَمَّتْكُمْ وَرَطَبَكُمْ وَيَابَسَكُمْ اجْتَمَعُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلَ كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْكُمْ مَا بَلَغَتْ أُمِّيَّتُهُ

فَأَعْطَيْتُ كُلَّ سَائِلٍ مِنْكُمْ مَا سَأَلَ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي إِلَّا كَمَا لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ مَرَّ
بِالْبَحْرِ فَعَمَسَ فِيهِ إِبْرَةً ثُمَّ رَفَعَهَا إِلَيْهِ، ذَلِكَ بِأَنِّي جَوَادٌ وَاحِدٌ مَا جِدْتُ أَفْعَلَ مَا أَرِيدُ
عَطَائِي كَلَامٌ وَعَذَابِي كَلَامٌ إِنَّمَا أَمْرِي لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْتُهُ أَنْ أَقُولَ لَهُ: كُنْ، فَيَكُونُ. هَذَا
حَدِيثٌ حَسَنٌ وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ مَعْدِي كَرِبٍ،
عَنْ أَبِي دَرٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واته: له نه بو (ذر) دوه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:
پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوای گه وره ده فهرموویت:
نه ی بهنده کام! نیوه هه مووتان گو مپراو سه رلیشیاوان جگه له وه ی من رینمونیم
کردوه، که وایبو داوای هیدایهت له من بکه ن، منیش هیدایهتتان ددهم،
هه مووتان هه ژارن و پیوستیتان به خوراک هه یه و برسین جگه له وه ی من
خواردنه مه نیم داوه تی، که واته داوا له من بکه ن و که سی تر به روژیده ر مه زانن،
من روژیتان ددهم، نیوه هه مووتان گونا هبارن مه گهر که سی خوم لی خوش بووم
یان پاراستبیتم و به دوورم گرتبی له گونا هو تاوان وه ک پیغه مبه ران، هه رکه س له
نیوه باوه روابی و بزانی من توانای لی خوشبووم هه یه، داوای لی خوشبووم لی
بکات، لی خوشدهم، بیگومان نه گهر له یه کهم که ستانه وه هه تا دوا که ستان به
زیندو مردووتانه وه، به گهنج و به پیرتانه وه، به زاناو نه زانتانه وه، به
فرمانبه ردار و سه ریچی کارتانه وه، وه کو دلی له خوا ترستین بهنده له بهنده کانی
من بن، نه ونده ی بالی می شو له یه له مولکی من زیاد ناکات، خو نه گهر له
یه کهم که ستانه وه هه تا دوا که ستان به زیندو مردووتانه وه، به گهنج و به
پیرتانه وه، به زاناو نه زانتانه وه، به فرمانبه ردار و سه ریچی کارتانه وه، وه کو دلی
به دبه خترین و خراپترین بهنده له بهنده کانی من بن، نه ونده ی بالی می شو له یه له
مولکی من کهم ناکات، نه گهر له یه کهم که ستانه وه هه تا دوا که ستان به زیندو

مردووتانهوه، به گهنج و به پیرتانهوه، به زاناو نه زانتانهوه، به فرمانبهردار و سه ریچی کارتانهوه، له دهشتیکدا کوبینهوه هر یه کی له نیوه داوای هر پیوستیهک بکات دی به خه یالیدا، هریه که یان داخوازی خویم بو جیه جی کرد، نهوه هیچ له مولکی من کهم ناکات، وه چون یه کی له نیوه بدات به لای ده ریاهه کدا ده رزیه بکات به ناو ناوی ده ریاهه دا، له پاشدا به رزی بکاتهوه بولای خوی، واته: نهو ناوهی ده رزیه که تهر ده کات چون هیچ له ناوی ده ریاهه کهم ناکاتهوه، نه گهر خوایش هرچی دروستکراوی خوی هیه به شی بدات هیچ له مولکی کهم ناکاتهوه، له بهرنهوهی من زور سهخی و شکودار به خشنده و پایه به رزم نهوهی داوا بکری و بوستری لام دهست ده کهوی، به خشینم و سزاو نه شکه نجهم به وته و به فرمانی خومه، هر کاری بهوی نه نجامی دهدهم پی بیفه رموم بیه دهسته جی ده بیت).

۲۴۹۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عُبَيْدُ بْنُ أَسْبَاطٍ بْنُ مُحَمَّدٍ الْقُرَشِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الرَّازِيِّ، عَنْ سَعْدٍ، مَوْلَى طَلْحَةَ، عَنْ ابْنِ عَمْرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحَدِّثُ حَدِيثًا لَوْ لَمْ أَسْمَعْهُ إِلَّا مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ حَتَّى عَدَّ سَبْعَ مَرَّاتٍ، وَلَكِنِّي سَمِعْتُهُ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: كَانَ الْكِفْلُ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا يَتَوَرَّعُ مِنْ ذَنْبٍ عَمِلَهُ، فَأَتَتْهُ امْرَأَةٌ فَأَعْطَاهَا سِتْرَيْنِ دِينَارًا عَلَى أَنْ يَطَّأَهَا، فَلَمَّا قَعَدَ مِنْهَا مَقْعَدَ الرَّجُلِ مِنْ امْرَأَتِهِ أَرْعَدَتْ وَبَكَتْ، فَقَالَ: مَا يُبْكِيكِ أَأَكْرَهْتُكَ؟ قَالَتْ: لَا وَلَكِنَّهُ عَمِلَ مَا عَمِلْتُهُ قَطُّ، وَمَا حَمَلَنِي عَلَيْهِ إِلَّا الْحَاجَةُ، فَقَالَ: تَفْعَلِينَ أَنْتِ هَذَا وَمَا فَعَلْتِهِ؟ اذْهَبِي فَهِيَ لَكَ، وَقَالَ: لَا وَاللَّهِ لَا أَغْصِي اللَّهُ بَعْدَهَا أَبَدًا، فَمَاتَ مِنْ لَيْلَتِهِ فَأَصْبَحَ مَكْتُوبًا عَلَى بَابِهِ، إِنَّ اللَّهَ قَدْ غَفَرَ لِلْكِفْلِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رَوَاهُ شَيْبَانُ وَغَيْرُ وَاحِدٍ عَنِ الْأَعْمَشِ، نَحْوُ هَذَا وَرَفَعُوهُ، وَرَوَى بَعْضُهُمْ عَنِ الْأَعْمَشِ فَلَمْ يَرْفَعُوهُ وَرَوَى أَبُو بَكْرِ بْنُ عِيَّاشٍ، هَذَا الْحَدِيثَ

عَنِ الْأَعْمَشِ، فَأَخْطَأَ فِيهِ، وَقَالَ: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ وَهُوَ غَيْرُ مَحْفُوظٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الرَّازِيُّ، هُوَ كُوفِيٌّ وَكَانَتْ جَدَّتُهُ سُرَيْيَةً لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ. وَرَوَى عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الرَّازِيِّ، عُبَيْدَةُ الصُّبِّيُّ، وَالْحَجَّاجُ بْنُ أَرْطَاةٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ كِبَارِ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له نیبنو عومهره وه رهزای خویان لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: زیاتر له حموت جار بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیغه رموو: (پیاوړتیا نه وه ی نیسرا ئیل ناوی کیفل بوو سلی له تاوان نه ده کرده وه، جاری نافرته تیاکی هه ژار هات بو لای شهست دیناری دایه به مهرجی جووت بیی له گه لی، کاتی ویستی جوت بیی له گه لی نافرته که له ترسی خوا له رزی لی نیست و گریا، وتی: بو ده گریت خو زورم لی نه کردووی؟ وتی: نه خیر، به لکو نهم کاره قیزه ونهم هه رگیز نه کرده وه، نیستا ناچاری و محتاجی نهم کاره پئی ده کات، وتی: نیستا تو نهم کاره له بهر ناچاری ده کمیت و پشتر کاری وات نه کرده وه، پر و پاره که بو خوت، سه یند به (الله) نیر له مهودوا هه رگیز سه ریچی خوا ناکه م، هه نهو شهوه کیفل مرد، کاتی روژبوویه وه له سه ر ده رگا که ی نوسرابوو به راستی خوی گه وه له کیفل خوش بوو).

٤٩ - باب

٢٤٩٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنِ الْحَارِثِ بْنِ سُوَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ بِحَدِيثَيْنِ أَحَدِهِمَا عَنْ نَفْسِهِ وَالْآخَرِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَى ذُنُوبَهُ كَأَنَّهُ فِي أَصْلِ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ، وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَى ذُنُوبَهُ كَذُبَابٍ وَقَعَ عَلَى أَنْفِهِ قَالَ بِهِ هَكَذَا.

واته: له (حارث) ی کوری سوهیده وه ده گپړنه وه، که (عبد الله) ی کوری

مهسعود رهزای خوای لی بی دوو فهرمایشتی بو گێرانیسهوه، یه کیکیان له پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم، نهوی تریشیان فهرمایشتی خوئی بوو، فهرمایشته کهی خوئی نه مه بوو فهرمووی: بیگومان مروقی باوهردار گوناھو تاوانه کانی وه کیتی دهبینی له بنی کیوه کهدا دانیشتبی مهترسی نهوهی هه بی بروخی به سهریا، به لام به دکار گوناھی خوئی وه میشی دهبینی بدات به لای لوتیدا و دهستیکی لی راوهشتی.

٢٤٩٨ - (صحیح) وَقَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اللَّهُ أَفْرَحُ بِتَوْبَةِ أَحَدِكُمْ مِنْ رَجُلٍ بِأَرْضٍ دَوِّيَّةٍ مُهْلِكَةٍ مَعَهُ رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا زَادُهُ وَطَعَامُهُ وَشَرَابُهُ وَمَا يُصْلِحُهُ فَأَضَلَّهَا فَخَرَجَ فِي طَلَبِهَا، حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْمَوْتُ قَالَ: أَرْجِعْ إِلَى مَكَانِي الَّذِي أَضَلَلْتُهَا فِيهِ فَأَمُوتُ فِيهِ، فَرَجَعَ إِلَى مَكَانِهِ فَعَلَبَنَتْهُ عَيْنُهُ فَاسْتَيْقَظَ فَإِذَا رَاحِلَتُهُ عِنْدَ رَأْسِهِ عَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ وَمَا يُصْلِحُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَفِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَالتَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، وَأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: ههروهه (عبد الله) کورپی مهسعود رهزای خوای لی بی فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (خوای گهوره به تهوبه و په شیمانی بهندهی خوئی کاتی که تهوبه دهکات و دهگهپتتهوه زیاتر شادومان دهبی ههتا نهو کهسهی له ولاخه سواریه کهی به تیشو خواردن و خواردنهوهوه و پیوستیه کانیوه له دهشتیکی چۆلهوانیدا ون دهکات که نه ناوی لییه نه رووهک و دار و درهخت، جیگهی مهترسی و فهوتان بی، پروات بگهپی به دوابا بیدۆزیتتهوه ههتا نزیککی نهوهی خهریکه رۆخی دهرجی و بمری نهوهنده برسی و تینو ماندوو دهبیته، بلی: دهگهپتتهوه بو شوینهی ولاخه کهم لی ون بوو با لهوی بمرم، جا دهگهپتتهوه بو نهو شوینه خهو زۆری بو دینی و دهخهوی کاتی که خهبری دهبیتهوه سهیر دهکات ولاخه کهی به راسهریهوهیهتی به تیشو خواردن و خواردنهوهوه و پیوستیه کانیوه).

۲۴۹۹ - (حسن) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مَسْعَدَةَ الْبَاهِلِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَتَادَةُ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: كُلُّ ابْنِ آدَمَ خَطَّاءٌ وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَلِيِّ بْنِ مَسْعَدَةَ عَنْ قَتَادَةَ.

واته: له نهه سهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (سه رجهم مروشه کان ههر هه موویان ههله کارن، چاکترین ههله کارن نهوانه په شیمان دهبنهوه و تهوبه دهکهن).

۵۰ - بَابُ

۲۵۰۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُقِلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْنَمْ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأَنَسٍ، وَأَبِي شُرَيْحٍ الْعَدَوِيِّ الْكَعْبِيِّ الْحِزَاعِيِّ وَاسْمُهُ: حُوَيْلِدُ بْنُ عَمْرٍو.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ههرکه سیك باوهړی به خواو به روژی دواپی ههیه ریز له میوانه کهی بگریت، وه هرکه سیك باوهړی به خواو به روژی دواپی ههیه قسهی چاک بکات یان بیدهنگ بیت).

۲۵۰۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لُحَيْعَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ الْمُعَاوِرِيِّ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْجُبَلِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ صَمَتَ نَجًا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ هَلِيعَةَ. وَأَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحَبْلِيُّ هُوَ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ.

واته: له (عبد الله)ی کوپی عه مبروهه رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که فرموویه تی: پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هه ره که سیك بیده نگ بیت له خراپه رزگاری ده بیت).

۵۱ - بَابُ

۲۵۰۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْأَقْمَرِ، عَنْ أَبِي حُدَيْفَةَ، وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ ابْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: حَكَيْتُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا فَقَالَ: مَا يَسْرُتُنِي أَبِي حَكَيْتُ رَجُلًا وَأَنْ لِي كَذَا وَكَذَا، قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ صَفِيَّةَ امْرَأَةً، وَقَالَتْ يَدِيهَا هَكَذَا كَأَنَّهَا تَعْنِي فَصِيْرَةً، فَقَالَ: لَقَدْ مَزَجْتَ بِكَلِمَةٍ لَوْ مَزَجْتَ بِهَا مَاءَ الْبَحْرِ لَمُرَجَ.

واته: له عانیشه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنهوه، که فرموویه تی: جاری لاسایی پیاو یکم کرده وه بو پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، فرمووی: (هه زنا کهم لاسایی کهس بکه مبره نه گهر نه وهنده و نه ونده شم له مالتی دنیا پی بدن واته نه گهر مال و سامانیکی زو ریشم بده نی)، عانیشه وتی: وتم: نهی پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم صه فیه نافرته تیکی کورته بالایه، فرمووی: (نهو قسه ی که تو کردت نه وهنده پیس و بو گهنه، نه گهر تیکه لی ناوی ده ریای بکه ی ناوی ده ریاکه پیس و بو گهن ده کات).

۲۵۰۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْأَقْمَرِ، عَنْ أَبِي حُدَيْفَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا

أُحِبُّ أَنِّي حَكَيْتُ أَحَدًا وَأَنَّ لِي كَذَا وَكَذَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو حُذَيْفَةَ هُوَ كُوفِيٌّ مِنْ أَصْحَابِ ابْنِ مَسْعُودٍ وَيُقَالُ اسْمُهُ: سَلَمَةُ بْنُ صُهَيْبَةَ.

واته: له عانیشه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (حه‌زناکه‌م لاسایی که‌س بکه‌مه‌وه ته‌گهر نه‌وه‌نده و نه‌ونده‌شم له مالتی دنیا پی بدن واته ته‌گهر مال و سامانیکی زۆریشم بده‌نی).

۵۲ - بَابُ

۲۵۰۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعِيدٍ الْجَوْهَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا بُرَيْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى، قَالَ: سُمِّيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْمُسْلِمِينَ أَفْضَلُ؟ قَالَ: مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي مُوسَى.

واته: له ته‌بو موساوه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: ده‌بارهی چ موسولمانی چاکترین که‌سه له پیغه‌مبه‌ری خویان صلی الله علیه وسلم پرسى؟ فهرمووی: (چاکترین موسولمان نه‌و که‌سه‌یه که موسولمانان له‌ده‌ست و له‌زمانی سه‌لامه‌ت بن).

۵۳ - بَابُ

۲۵۰۵ - (موضوع) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ بْنِ أَبِي يَزِيدَ الْهَمْدَانِيُّ، عَنْ ثَوْرٍ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ عَيَّرَ أَخَاهُ بِذَنْبٍ لَمْ يَمُتْ حَتَّى يَعْمَلَهُ. قَالَ أَحْمَدُ: قَالُوا: مِنْ ذَنْبٍ قَدْ تَابَ مِنْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِمُتَّصِلٍ وَخَالِدٌ

بُنْ مَعْدَانَ لَمْ يُدْرِكْ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، وَرُؤْيَى عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ أَنَّهُ أَدْرَكَ سَبْعِينَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَاتَ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ فِي خِلَافَةِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، وَخَالِدُ بْنُ مَعْدَانَ رَوَى عَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ مُعَاذٍ عَنْ مُعَاذٍ غَيْرَ حَدِيثٍ.

واته: له (معاذ)ی کورپی جه بهلهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فرمویه تی: پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (هه رکه سی) تانه ی نهوه بدات له برابه کی موسولمانی که نهو گونا هه ی کردوه و ره خنه ی لی بگری، خوی نامری هه تا تووشی نهو گونا هه نه بیته. نه همه دی کورپی حنه بل یا نه همه دی کورپی مه نیع ده لی: گونا هه ی که ته و به ی لی کرد بی.

۵۴ - بَابُ

۲۵۰۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُجَالِدٍ بْنِ سَعِيدِ الْهَمْدَانِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ (ح) وَأَخْبَرَنَا سَلَمَةُ بْنُ شَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أُمَيَّةُ بْنُ الْقَاسِمِ الْهَذَاءُ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، عَنْ بُرْدِ بْنِ سِنَانٍ، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ وَائِلَةَ بْنِ الْأَسْقَعِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تُظْهِرِ الشَّمَاتَةَ لِأَخِيكَ فَيَرْحَمَهُ اللَّهُ وَيَبْتَلِيكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَمَزٌ غَرِيبٌ.

واته: له (وائله)ی کورپی نه سقه عهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فرمویه تی: پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (شاکامی بهرامبر به برای موسولمانی خوت دهرمه بره کاتی تووشی به لایه ده بی، نه گهر نهو کارهت کرد نهوه خوای گه و ره بهو ده کات رزگاری ده کات و تو تووش ده کات).

(حسن الإسناد مقطوع) وَمَكْحُولٌ قَدْ سَمِعَ مِنْ وَاثِلَةَ بْنِ الْأَسْقَعِ، وَأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ وَأَبِي هِنْدٍ الدَّارِيِّ، وَيُقَالُ: إِنَّهُ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ أَحَدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا مِنْ هَؤُلَاءِ الثَّلَاثَةِ وَمَكْحُولٌ، شَامِيٌّ يُكْنَى أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَكَانَ عَبْدًا فَأُعْتِقَ وَمَكْحُولٌ الْأَزْدِيُّ بَصْرِيُّ سَمِعَ مِنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، يَرْوِي عَنْهُ عُمَارَةُ بْنُ زَادَانَ. حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ تَمِيمِ بْنِ عَطِيَّةَ، قَالَ: كَثِيرًا مَا كُنْتُ أَسْمَعُ مَكْحُولًا يُسْأَلُ فَيَقُولُ: نَدَاتُمْ.

۵۵ - بَابُ

۲۵۰۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ سُلَيْمَانَ الْأَعْمَشِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ وَثَّابٍ، عَنْ شَيْخٍ، مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرَاهُ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْمُسْلِمُ إِذَا كَانَ يُخَالِطُ النَّاسَ وَيَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ خَيْرٌ مِنَ الْمُسْلِمِ الَّذِي لَا يُخَالِطُ النَّاسَ وَلَا يَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ. قَالَ ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ: كَانَ شُعْبَةُ، يَرَى أَنَّهُ ابْنُ عُمَرَ.

واته: له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: (نه گهر موسولمانی تیکه لی خه لکی کردوو له لایه ن شهو خه لکه وه زیان و نازاری پیگه یشت و خور اگر بی، چاکره لهو موسولمانه ی تیکه لی خه لک ناکات و نارام ناگریت بهرامبه به زیان و نازاریان).

۵۶ - بَابُ

۲۵۰۸ - (حسن) حَدَّثَنَا أَبُو يَحْيَى مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحِيمِ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَلَّى بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الْمَخْرَمِيُّ، هُوَ مِنْ وَلَدِ الْمُسَوَّرِ بْنِ حَزْرَمَةَ، عَنْ عَثْمَانَ بْنِ مُحَمَّدٍ الْأَخْنَسِيِّ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبَرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِيَّاكُمْ وَسُوءَ ذَاتِ الْبَيْنِ فَإِنَّهَا الْحَالِقَةُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ

مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَمَعْنَى قَوْلِهِ وَسُوءَ ذَاتِ الْبَيْنِ إِنَّمَا يَعْنِي الْعَدَاوَةَ وَالْبُغْضَاءَ، وَقَوْلُهُ الْحَالِقَةُ يَقُولُ: إِنَّهَا تَخْلُقُ الدِّينَ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبره خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (هوشیار بن به دوور بن له تیکدانی نیوان خه لک و دوژمانایه تی و دووبه ره کی و رق و کینه خستنه نیوان یه کتره وه، چونکه بیگومان نه وه تاشهری دینه واته وه ک چون گوێزان موو ده تاشی نه ویش ناوا دین ده تاشی و لابه ری کرده وه چاکه کانه). مانای (سوء ذات البین) واته: دوژمانایه تی و دووبه ره کی و رق و کینه خستنه نیوان یه کتره وه، وه مانای (الحالقة) واته: تاشهری دین.

٢٥٠٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مِنْ دَرَجَةِ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ، قَالُوا: بَلَى، قَالَ: صَلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ، فَإِنَّ فَسَادَ ذَاتِ الْبَيْنِ هِيَ الْحَالِقَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَيُرْوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: هِيَ الْحَالِقَةُ لَا أَقُولُ تَخْلُقُ الشَّعْرَ، وَلَكِنْ تَخْلُقُ الدِّينَ.

واته: له نهبو دهردانه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبره خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (هوشیار بن، هه والتان بده می به چاکتر له پلهو پایه ی رۆژوو نوێژ سه ده قه و خیر و خیرات؟) وتیان: به لی: فهرمووی: (چاکسازی نیوان خه لک و ناشتکردنه وه نهو که سانه ی قسه له گه ل یه ک ناکه ن و ناکۆکن و نیوانیان تیک چوه، چونکه تیکدانی نیوان خه لک تاشهری دینه). ده گپرنه وه که پیغه مبره خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (تیکدانی نیوان خه لک تاشهره، من نالیم قژ تاشینه به لکو دین تاشینه).

۲۵۱۰ - (حسن) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ خُزَيْمِ بْنِ شَدَادٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ يَعِيشَ بْنِ الْوَلِيدِ، أَنَّ مَوْلَى الرَّبِيعِ، حَدَّثَهُ أَنَّ الرَّبِيعَ بْنَ الْعَوَّامِ، حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: دَبَّ إِلَيْكُمْ ذَاؤُ الْأُمَمِ قَبْلَكُمْ: الْحَسَدُ وَالْبَغْضَاءُ، هِيَ الْحَالِقَةُ، لَا أَقُولُ تَخْلُقُ الشَّعْرَ وَلَكِنْ تَخْلُقُ الدِّينَ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَفَلَا أُنبِئُكُمْ بِمَا يُنْبِئُ ذَلِكَ لَكُمْ؟ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ. هَذَا حَدِيثٌ قَدْ اخْتَلَفُوا فِي رِوَايَتِهِ عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ. فَرَوَى بَعْضُهُمْ عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ يَعِيشَ بْنِ الْوَلِيدِ، عَنْ مَوْلَى الرَّبِيعِ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنِ الرَّبِيعِ.

واته: له زوییری کوری عه وامهوه ره زای خوای لی بئی ده گێڕنهوه، که فەرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (دهردو نه خوشی گه لانی پیش خۆتان له نیوانتاندا پهره ده سپینی هه سادەت و ئیرهیی به نهیتی له ناخاندان و رق و کینهش به ناشکرا، هه سادەت و رق و کینهش تاشه ره، من نالیم قژ ده تاشن به لکو ده لیم دین ده تاشن، سویند به وهی نهفسی منی به دهسته ناچنه به ههشته وه ههتا باوه نه هینن، باوه ریش نا هینن تا کو به کترتان خوش نهویت، نایا شتیکتان پێ نیشان بدهم نهوه بچه سپینی و جیگیری بکات واته به کترتان خوش بویت؟ له ناو خۆتاندا سلاو بلاو بکه نهوه).

۵۷ - بَابُ

۲۵۱۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عُيَيْنَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي بَكْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ ذَنْبٍ أَجْدَرُ أَنْ يُعَجِّلَ اللَّهُ لِصَاحِبِهِ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا مَعَ مَا يَدْخِرُ لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْبَغْيِ وَقَطِيعَةِ الرَّحِمِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو به کروه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هیچ تاوانی هیندی جه ور و سته م و برینی سیله ی ره حم و پشت هه لکردن له خزم و کهس و کار شایه نی شه و نیه خوای گه وره له دونیادا به زوویی توله له خاوه نه که ی بسینی، چ جای شه هه مو سزاو نازار هیش که له دواړوژیشدا بوی دانراوه).

۵۸ - باب

۲۵۱۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنِ الْمُثَنَّى بْنِ الصَّبَّاحِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ جَدِّهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: حَصَلَتَانِ مَنْ كَانَتْ فِيهِ كَتَبَهُ اللَّهُ شَاكِرًا صَابِرًا، وَمَنْ لَمْ تَكُنَا فِيهِ لَمْ يَكُنْهُ اللَّهُ شَاكِرًا وَلَا صَابِرًا، مَنْ نَظَرَ فِي دِينِهِ إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَهُ فَأَقْتَدَى بِهِ، وَنَظَرَ فِي دُنْيَاهُ إِلَى مَنْ هُوَ دُونَهُ فَحَمِدَ اللَّهَ عَلَى مَا فَضَّلَهُ بِهِ عَلَيْهِ كَتَبَهُ اللَّهُ شَاكِرًا وَصَابِرًا، وَمَنْ نَظَرَ فِي دِينِهِ إِلَى مَنْ هُوَ دُونَهُ، وَنَظَرَ فِي دُنْيَاهُ إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَهُ فَأَسِيفَ عَلَى مَا فَاتَهُ مِنْهُ لَمْ يَكُنْهُ اللَّهُ شَاكِرًا وَلَا صَابِرًا. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ حِرْزَامٍ، الرَّجُلُ الصَّالِحُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ إِسْحَاقَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْمُثَنَّى بْنُ الصَّبَّاحِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَلَمْ يَذْكُرْ سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ فِي حَدِيثِهِ عَنْ أَبِيهِ.

واته: له عه مری کورې شوعه ییوه، له باپیریوه (عبد الله) ی کورې عه م ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بو ده یفه رموو: (هر کهس نه م دوو شته ی تیدا بیت خوای گه وره به سوپاسگوزار و خوراگر دهینوسی، هر کهس نه م دوو شته ی تیدا نه بیت خوای گه وره به سوپاسگوزار و خوراگر ناینوسی، هر کهس له دینه کهیدا سهیری کهسی بکات له سهرووی خویه وه بیت واته له نه نجامدانی په رسته شه کان و کرده وه ی

چاکه دا له پیشتەر بیّت و بیکاته پیتشهنگ و سهرمهشق بو خۆی، ههروهها بو ژیاانی دونیای سهریری کهسی بکات له خوارووی خۆیه وه بیّت واته مال و سامان و پایه و دهسهلاتی له خۆی که متر بی و سوپاس و ستایشی خوای گهوره بکات له سهر نه وه فزله ی پیتی به خشیوه، نه وه خوای گهوره به سوپاسگوزار و خواراگر دهنوسی، هه رکهس له دینه کهیدا سهریری کهسی بکات له خوارووی خۆیه وه بیّت، ههروهها بو ژیاانی دونیای سهریری کهسی بکات له سهرووی خۆیه وه بی و خه مبار و دلگران بی بو نه وه ی له دهستی چووه، نه وه خوای گهوره به سوپاسگوزار و خواراگر ناینوسی.

۲۵۱۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، وَوَكَيْعٌ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: انظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْكُمْ، وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ، فَإِنَّهُ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَزْدَرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (سهریری کهسیک بهکن له خوارووی خۆتانه وه بیّت، سهریری سهریری کهسیک مه کهن له سهرووی خۆتانه وه بیّت، چونکه نه وه شایه نتره به وه ی نیعمه تی خوای گهوره تان له بهرچاو نه که ویت).

۵۹ - باب

۲۵۱۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ هِلَالٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ سَعِيدِ الْجُرَيْرِيِّ (ح) وَحَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْبَرَّازُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَيَّارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ سَعِيدِ الْجُرَيْرِيِّ، وَالْمَعْنَى وَاحِدٌ عَنْ أَبِي عَثْمَانَ النَّهْدِيِّ، عَنْ حَنْظَلَةَ الْأَسَدِيِّ، وَكَانَ مِنْ كُتَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ مَرَّ بِأَبِي بَكْرٍ وَهُوَ يَبْكِي، فَقَالَ: مَا لَكَ يَا حَنْظَلَةُ؟ قَالَ: نَافَقَ حَنْظَلَةُ يَا أَبَا بَكْرٍ، نَكُونُ عِنْدَ رَسُولِ

الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُذَكِّرُنَا بِالنَّارِ وَالْجَنَّةِ كَأَنَّا رَأَيْ عَيْنٍ، فَإِذَا رَجَعْنَا عَافَسْنَا الْأَزْوَاجَ وَالضَّيْعَةَ وَنَسِينَا كَثِيرًا، قَالَ: فَوَاللَّهِ إِنَّا لَكَذَلِكَ، انْطَلِقْ بِنَا إِلَى رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَنْطَلِقْنَا، فَلَمَّا رَأَاهُ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا لَكَ يَا حَنْظَلَةُ؟ قَالَ: نَافَقَ حَنْظَلَةُ يَا رَسُولَ اللهِ، نَكُونُ عِنْدَكَ تُذَكِّرُنَا بِالنَّارِ وَالْجَنَّةِ كَأَنَّا رَأَيْ عَيْنٍ، فَإِذَا رَجَعْنَا عَافَسْنَا الْأَزْوَاجَ وَالضَّيْعَةَ وَنَسِينَا كَثِيرًا، قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ تَذُومُونَ عَلَى الْحَالِ الَّتِي تَذُومُونَ بِهَا مِنْ عِنْدِي لَصَافَحْتُكُمْ الْمَلَائِكَةُ فِي مَجَالِسِكُمْ، وَفِي طُرُقِكُمْ، وَعَلَى فُرُشِكُمْ، وَلَكِنْ يَا حَنْظَلَةُ سَاعَةً وَسَاعَةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له (حَنْظَلَةُ) ی ئوسه ییدیوه ره زای خوای لی بی که یه کی بووه له نووسه ره کانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده گپرنه وه، به گریان وه دای به لای پیشه وه نه بو به کردا ره زای خوای لی بی، پیی فهرموو: نهی (حَنْظَلَةُ) نه وه چیه؟ (حَنْظَلَةُ) فهرموو: نهی پیشه وه نه بو به کردا ترسم (حَنْظَلَةُ) دووروو بی، کاتی که له خزمهت پیغه مبهری خواداین صلی الله علیه وسلم باسی ناگری زهخ و بهه شتمان بو ده کات نه لئی به چاوی خویمان سهیریان ده کهین و وان به بهرچاومان وه، کاتی گه پراین وه بو ماله وه سهرقال بووین به مال و مندا و خانواد وه و کار پیشه کامانه وه زور له ناموژگاریه کانی نهومان له بیر ده چیه وه، پیشه وه نه بو به کردا ره زای خوای لی بی فهرموو: سویند به (الله) نیمهش ههرواین، با برۆین بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، جا روشتین بو خزمهتی، که بینینی فهرموو: (نهی (حَنْظَلَةُ) نه وه چیه؟) (حَنْظَلَةُ) فهرموو: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده ترسم (حَنْظَلَةُ) دووروو بی، کاتی که له خزمهت تو داین باسی ناگری زهخ و بهه شتمان بو ده کات نه لئی به چاوی خویمان سهیریان ده کهین و وان به بهرچاومان وه، کاتی گه پراین وه بو ماله وه سهرقال بووین

به مال و مندال و خانه‌واده‌وه و کار پیشه‌کاغانه‌وه زۆر له ناموژگاریه‌کانی تۆمان له‌بیر ده‌چیته‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه‌گه‌ر له‌سه‌ر نه‌و حاله‌ به‌رده‌وام بن که لای منن له ریگه‌وبان و له‌سه‌ر نوین مه‌لانیکه‌کان ته‌وقه‌یان له‌گه‌ل ده‌کردن، به‌لام نه‌ی (حنظلة) ساتی بۆ په‌رستش و ساتی بۆ ژبان و گوزهران و ساتیکیش بۆ پشوودان).

۲۵۱۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌سه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هیچ که‌سی له‌نیوه باوه‌ری ته‌واوی نییه هه‌تا نه‌وه‌ی بۆ خۆی پیتی خۆشه بۆ برا موسولمانه‌که‌ی پیتی خۆش نه‌بی‌ت).

۲۵۱۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا لَيْثُ بْنُ سَعْدٍ، وَابْنُ لَهْيَعَةَ، عَنْ قَيْسِ بْنِ الْحَجَّاجِ (ح) وَحَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو الْوَلِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا لَيْثُ بْنُ سَعْدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي قَيْسُ بْنُ الْحَجَّاجِ، الْمَعْنَى وَاحِدٌ، عَنْ حَنْشِ الصَّنْعَانِيِّ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كُنْتُ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا، فَقَالَ: يَا غُلَامُ إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ، اخْفِظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، اخْفِظِ اللَّهَ يَجْزِلْهُ جُزْأَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَخُفَّتِ الصُّحُفُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی:

روژی له‌پشکوژی پیغه‌مبه‌ری خواوه صلی الله علیه وسلم سوار بوو بووم، فهرمووی: (نه‌ی غولام کوږی شیرینم با چهند وته‌یه‌کی گرنګت فی‌ربکه‌م: ماف و سنوره‌کانی خوای گه‌وره بیاریزه نه‌وه‌ی فهرمانی پی‌ کردووه به‌پیتی توانا جیبه‌جیتی بکه، نه‌وه‌شی قه‌ده‌غیه‌یکردووه لیتی دوور بکه‌وه‌روه، خوای گه‌وره‌ش له و خراپه به‌لار کاره‌ساته‌کانی دنیا ده‌تپاریزی، ههرچی داوا ده‌که‌ی ههر له خوای گه‌وره‌ی داوا بکه و ههر لهو بیاریزه‌وه، داوای یارمه‌تی و کو‌مه‌کی ههر له خوا بکه، بزانه ههرچی گهل و دروستکراوانی خوا هه‌یه کو‌بیننه‌وه سودیکت پی‌ بگه‌یه‌نن ناتوانن مه‌گهر نه‌وه‌ی که خوای گه‌وره خۆی بۆی نویسیووی، وه ههرچی گهل و دروستکراوانی خوا هه‌یه کو‌بیننه‌وه زیانیکت پی‌ بگه‌یه‌نن ناتوانن مه‌گهر نه‌وه‌ی که خوای گه‌وره خۆی بۆی نویسیووی، ههرچی ته‌قدیرات هه‌یه خوای گه‌وره برپاری له‌سه‌رداوه له (لوح الحفوظ) دا نیت هه‌یچی تر نانوسریت).

٦٠ - باب

٢٥١٧ - (حسن) حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُغِيرَةُ بْنُ أَبِي فُرَةَ السَّدُوسِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، يَقُولُ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْفِلْهَا وَأَتَوَكَّلْ، أَوْ أَطْلِفْهَا وَأَتَوَكَّلْ؟ قَالَ: اغْفِلْهَا وَتَوَكَّلْ قَالَ عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ: قَالَ يَحْيَى: وَهَذَا عِنْدِي حَدِيثٌ مُنْكَرٌ. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَقَدْ رَوَى عَنْ عَمْرُو بْنِ أُمَيَّةَ الصَّمَرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا.

واته: له موغیره‌ی قورپه‌وه ره‌زای خوای لی‌ بی‌ ده‌گپ‌نه‌وه، که فهرموویه‌تی: بۆ خۆم گویم له نه‌ه‌سی کوږی مالیک ره‌زای خوای لی‌ بی‌ بوو ده‌یفه‌رموو: پیاو‌ی وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وشته‌که‌م بیه‌ستمه‌وه و پشت به

خوای گهوره بیهستم یان بهر لای بکه م و پشت به خوای گهوره بیهستم، فهرمووی:
(وشره که م بیهسره وه نهوکاته پشت به خوای گهوره بیهسته).

۲۵۱۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ أَبِي مَرْثَمٍ، عَنْ أَبِي الْخُوَزَاءِ السَّعْدِيِّ، قَالَ: قُلْتُ لِلْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ: مَا حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: دَعَا مَا يَرِيكَ إِلَى مَا لَا يَرِيكَ، فَإِنَّ الصِّدْقَ طُمَأْنِينَةٌ، وَإِنَّ الْكَذِبَ رَيْبَةٌ وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ. وَأَبُو الْخُوَزَاءِ السَّعْدِيُّ اسْمُهُ: رَيْعَةُ بْنُ شَيْبَانَ. وَهَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ بُرَيْدٍ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ.

واته: له نهو چه ورائی سه عدیوه ده گینه وه، که فهرموویته: به چه نهی کوری پی شهوا عه لیم ره زای خویان لی بی وت: چیت له بهر کردوه له پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم؟ فهرمووی: نه م فهرمایشته م له پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم له بهر کردوه: (واز له وه بهینه که ده تخاته گومانه وه، بو شتیک که نا تخاته گومانه وه، چونکه بیگومان راستگویی دلنیا یه، درو و ده له سهش دوودلیه).

۲۵۱۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَحْزَمَ الطَّائِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ أَبِي الْوَزِيرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الْمَخْزُومِيُّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ نُبَيْهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: دُكِرَ رَجُلٌ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعِبَادَةٍ وَاجْتِهَادٍ، وَدُكِرَ عِنْدَهُ آخَرُ بِرِعَةٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يُغْدَلُ بِالرِّعَةِ. وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ هُوَ مِنْ وَلَدِ الْمُسَوَّرِ بْنِ مَخْرَمَةَ، وَهُوَ مَدَنِيٌّ ثِقَةٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له جابیره وه ره زای خوی لی بی ده گینه وه، که فهرموویته: له خزمهت

پیغهمبهری خوادا صلی الله علیه وسلم باسی په‌رستش و تیکۆشان و خۆماندووکردنی پیاوی کرا، هه‌روه‌ها باسی پیاویکی تر کرا که خاوه‌ن وه‌رع و خۆپاریزه له گونا‌هو تاوان، فه‌رمووی: (په‌رستش و تیکۆشان و هیچ کرداریکی چاکه به‌راورد ناکرێ به وه‌رع و خۆپاریزی له گونا‌هو تاوان، به‌لکو وه‌رع گه‌وره‌ترین خیر و چاکه‌یه).

٢٥٢٠ - (ضعیف) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، وَأَبُو زُرْعَةَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: أَخْبَرَنَا قَبِيصَةُ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ هِلَالِ بْنِ مِفْلَاحٍ الصَّيْرِيِّ، عَنْ أَبِي بَشِيرٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أَكَلَ طَبْخًا، وَعَمِلَ فِي سُنَّةٍ، وَأَمِنَ النَّاسُ بَوَائِقَهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ هَذَا الْيَوْمَ فِي النَّاسِ لَكَثِيرٌ، قَالَ: وَسَيَكُونُ فِي قُرُونٍ بَعْدِي. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ إِسْرَائِيلَ. حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الدُّورِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي بُكَيْرٍ، عَنْ إِسْرَائِيلَ بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ وَسَأَلْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ فَلَمْ يَعْرِفْهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ إِسْرَائِيلَ وَلَمْ يَعْرِفْ اسْمَ أَبِي بَشِيرٍ.

واته: له نه‌بو سه‌عیدی خودریه‌وه ره‌زای خوا‌ی لی بێ ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پیغهمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (هه‌رک‌ه‌س خواردنی پاک و هه‌ل‌ال بخوات، کار به سوننه‌ت بکات، خه‌لک له به‌دکاری و زو‌لم و سته‌م و غه‌ش و زیانی پارێزراوین نه‌وه ده‌چیتته به‌هه‌شته‌وه)، پیاوی و‌تی: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، نه‌وانه نه‌مرۆ له‌ناو خه‌لکدا زۆرن که نه‌وه کرده‌ویه‌انه، فه‌رمووی: (له‌دوا‌ی منیش له‌سه‌رده‌م و چه‌رخه‌کانی تر‌دا هه‌ر ده‌بن).

٢٥٢١ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الدُّورِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي مَرْخُومٍ عَبْدِ الرَّحِيمِ بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ مُعَاذٍ بْنِ

أَنَسِ الْجَهَنِّيَّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَعْطَى اللَّهَ، وَمَنَعَ اللَّهَ، وَأَحَبَّ اللَّهَ، وَأَبْغَضَ اللَّهَ، وَأَتَكَحَّ لِلَّهِ، فَقَدْ اسْتَكْمَلَ إِيمَانَهُ. هَذَا حَدِيثٌ مُنْكَرٌ.

واته: له (معاذی) کوری نه نه سی جوهه نیه وه، له باوکیه وه ره زای خوای لی بی ده گیر نه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه ره که سی به خشین و نه به خشین و ریگری و خوشه ویستی و رق و کینه و هاوسه رگری له پیناوی خوادا بیت و له بهر ره زامه ندی نه بی نه وه که سه نیمان و باوه پری ته واره).

۲۵۲۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الدُّورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَيْبَانُ، عَنْ فِرَاسٍ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، وَالثَّانِيَةُ عَلَى لَوْنِ أَحْسَنِ كَوْكَبٍ دُرِّيٍّ فِي السَّمَاءِ، لِكُلِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ زَوْجَتَانِ عَلَى كُلِّ زَوْجَةٍ سَبْعُونَ حُلَّةً يَبْدُو مِثْلَ سَاقِهَا مِنْ وَرَائِهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه ره زای خوای لی بی ده گیر نه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (یه که م کومه ل که ده چنه بهه شته وه به وینه ی مانگی چواردهن نه وهنده جوان و دره وشاوهن، دووهم کومه ل که ده چنه بهه شته وه وه جوانترین نه ستیره ی پرشنگدارن به ناسمانه وه، هه ر پیاوی دوو هاوسه ری هه یه، هه ر هاوسه ریکیان هه فتا پوشاکی جوانی هه یه، موخی لاقیان له ده ره وه دیاره).

باسه کانی چۆنیتهی بههشت له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

۳۶ - أَبْوَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ده باره ی چۆنیتهی دره خته کانی بههشت

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ شَجَرِ الْجَنَّةِ

۲۵۲۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكَّابُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گێڕنهوه، که پیغه مبهری خوا
صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (بیگومان بههشت دره ختی وای تێدایه سوار
سهه سال به سیبه ره کهیدا دهروات).

۲۵۲۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الدُّورِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ شَيْبَانَ، عَنْ فِرَاسٍ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: فِي الْجَنَّةِ شَجَرَةٌ يَسِيرُ الرَّكَّابُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا وَقَالَ: ذَلِكَ الظِّلُّ الْمَمْدُودُ.

واته: له نهبو سه عیدی خودریهوه رهزای خوای لی بی ده گێڕنهوه، که
پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (بیگومان بههشت دره ختی
وای تێدایه سوار سهه سال به سیبه ره کهیدا دهروات بی شهوهی بیریت). وه

فهرمووی: نهوه (الظَّلِّ الْمَمْدُودُ) ه واته: له ژیر سیبهری بهردهوام و دوورو درێژدان.

۲۵۲۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زِيَادُ بْنُ الْحَسَنِ بْنِ الْفَرَاتِ الْقَرَارِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا فِي الْجَنَّةِ شَجَرَةٌ إِلَّا وَسَاقُهَا مِنْ ذَهَبٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هیچ درهختی نییه له بههشتدا قهدهکهی له ئالتون نهبی).

دهرباره ی چۆنیه تی بههشت و نیعمه ته کانی

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ الْجَنَّةِ وَنَعِيمِهَا

۲۵۲۶ - (صحيح دون قوله: مِمَّ خُلِقَ الْخَلْقُ) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فَضِيلٍ، عَنْ حَمْرَةَ الزَّيَّاتِ، عَنْ زِيَادِ الطَّائِي، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ: مَا لَنَا إِذَا كُنَّا عِنْدَكَ رَقَّتْ قُلُوبُنَا، وَزَهَدْنَا فِي الدُّنْيَا، وَكُنَّا مِنْ أَهْلِ الْآخِرَةِ، فَإِذَا خَرَجْنَا مِنْ عِنْدِكَ فَأَنَسْنَا أَهْلَانَا، وَشَمَمْنَا أَوْلَادَنَا أَنَّا كُنَّا أَنفُسَنَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ أَنَّكُمْ تَكُونُونَ إِذَا خَرَجْتُمْ مِنْ عِنْدِي كُنْتُمْ عَلَى حَالِكُمْ ذَلِكَ لَزَارَتْكُمْ الْمَلَائِكَةُ فِي بُيُوتِكُمْ، وَلَوْ لَمْ تُذَيُّوا لَجَاءَ اللَّهُ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ كَيْ يُذَيُّوا فَيَغْفِرَ لَهُمْ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِمَّ خُلِقَ الْخَلْقُ؟ قَالَ: مِنَ الْمَاءِ، قُلْتُ: الْجَنَّةُ مَا بِنَاؤُهَا؟ قَالَ: لَبَنَةٌ مِنْ فِضَّةٍ وَلَبَنَةٌ مِنْ ذَهَبٍ، وَمِلَاطُهَا الْمِسْكُ الْأَذْفَرُ، وَخَضَابُهَا اللَّؤْلُؤُ وَالْيَاقُوتُ، وَتُرْبَتُهَا الرَّغْفَرَانُ مَنْ دَخَلَهَا يَنْعَمُ وَلَا يَبْأَسُ، وَتَخْلُدُ وَلَا يَمُوتُ، لَا تَبْلَى ثِيَابُهُمْ، وَلَا يَفْنَى شَبَابُهُمْ ثُمَّ قَالَ: ثَلَاثٌ لَا تُرَدُّ دَعْوَتُهُمْ، الْإِمَامُ الْعَادِلُ، وَالصَّائِمُ حِينَ يُفْطِرُ، وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ يَرْفَعُهَا فَوْقَ الْعَمَامِ، وَتُفْتَحُ لَهَا أَبْوَابُ السَّمَاءِ، وَيَقُولُ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: وَعِزَّتِي لِأَنْصُرَنَّكَ وَلَوْ بَعْدَ حِينٍ. هَذَا حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِذَلِكَ الْقَوِيِّ وَلَيْسَ هُوَ

عَنْدِي بِمُتَّصِلٍ وَقَدْ رُويَ هَذَا الْحَدِيثُ بِإِسْنَادٍ آخَرَ عَنْ أَبِي مُدْلَّةٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: وتمان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، بوچی کاتی له خزمهت توداین، دلمان نهرمه و دنیا به کم دهگرین و نههلی دواپوژین؟ بهلام کاتی گهراپانهوه بو مالهوه سهرقال بسوین به مال و مندال و خانهوادهوه و کار پیشه کافمانهوه زور له ناموژگاریه کانی تۆمان له بیر دهچیتتهوه حالمان دهگوپی و وهك نهوه نین که له خزمهت توداین؟ پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه گهر له سهه نهو حاله بهردهوام بن که لای منن له ناو ماله کانی خوتاندا مه لاییکه کان سهردانتان ده کهن، نه گهر ئیوه گوناھو تاوان نه کهن نهوا خوای گهوره دروستکراوی نوێ دینیتته کایهوه بو نهوهی گوناھو تاوان بکهن و داوای لیخوشبوون بکهن و لییان خوش بی)، وتی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! دروستکراوان له چی دروستکراون؟ فهرمووی: (له ناو)، وتم: نهی بههشت له چی درستکراوه؟ فهرمووی: (خشتی له زیو و خشتی له زیر، نیوانیان خشته کان میسکی زور بوون خوشه، زیخ و چهوه کهی مرواری و یاقوته، خاک و گل و خۆله کهی زه عفهرانه زهرد و نهرم و بوئی خوشه، ههه کس بجیتته بههشتهوه هه میشه بههره مند ده بیئت و بی هیوا نابیت و ده کهوی به سهه ناز و نیعمه تدا، هه رگیز ناخوشی ناخوشی نابینی، ههتا ههتایه به خوشی و شادی دهژی و نامری، پۆشاکه کانیان کۆن نابن و نارزین، تافی لایوان به سهه ناچیت و پیریش نابن)، له پاشدا فهرمووی: (سی کهس پارانهوه یان گیراده بیئت و نادریتته دواوه، پیشه وای دادپهروهه، روژوووه وان کاتی که روژوووه کهی دهشکینتی و بهربانگ ده کاتهوه، پارانهوهی ستهم لی کراو خوای گهوره بهرزی ده کاتهوه بو سهه ههه و ده رگای

ناسمانه کانی بۆ ده کاتهوه، پهروه دگاردگار ده فرمویت: سویند به گهورهیی و شکومهنی خۆم نهی ستهم لى کراو سهرت ده خهم با له پاش ماوهیه کیش بیته).

ده باره ی چۆنیتهی ژووره کانی بههشت

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ عُرْفِ الْجَنَّةِ

۲۵۲۷ - (حسن) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنِ الثَّعْمَانِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَعُرْفًا تُرَى ظُهُورُهَا مِنْ بُطُونِهَا وَبُطُونُهَا مِنْ ظُهُورِهَا فَقَامَ إِلَيْهِ أَعْرَابِيٌّ فَقَالَ: لِمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: هِيَ لِمَنْ أَطَابَ الْكَلَامَ، وَأَطْعَمَ الطَّعَامَ، وَأَذَامَ الصَّيَّامَ، وَصَلَّى لِلَّهِ بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَقَدْ تَكَلَّمْتُ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ هَذَا مِنْ قِبَلِ حِفْظِهِ وَهُوَ كُوفِيٌّ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ إِسْحَاقَ الْفَرَسِيُّ مَدِينِيٌّ وَهُوَ أَثْبَتُ مِنْ هَذَا.

واته: له پیشهوا علیهوه رهزای خوای لى بى ده گپرنهوه، که فرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (بههشت ژوورهای وهای تیدایه له دهرهوه ناوهوهی ده بینریت و له ناوهوه دهرهوهی ده بینریت). عه ره بینکی ده شته کی هه ستایه وه وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهوه بۆ کى ده بیته؟ فرمووی: (بۆ نهو کهسهی که گوشتاری شیرینه و قسهی چاک ده کات، خواردن ده دات به هه ژاران و، زۆر به رۆژوو ده بی، له کاتیکدا که خه لک خه وتوون نهو شه ونوێژ ده کات).

۲۵۲۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ الصَّمَدِ أَبُو عَبْدِ الصَّمَدِ الْعَمِّيُّ، عَنْ أَبِي عِمْرَانَ الْجَوَافِي، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ جَنَّتَيْنِ مِنْ فِضَّةٍ آيَتْهُمَا

وَمَا فِيهِمَا، وَجَنَّتَيْنِ مِنْ ذَهَبٍ آيَنَتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا، وَمَا بَيْنَ الْقَوْمِ وَبَيْنَ أَنْ يَنْظُرُوا إِلَى رَيْحِهِمْ إِلَّا رِذَاءَ الْكِبْرِيَاءِ عَلَى وَجْهِهِ فِي جَنَّةٍ عَدْنٍ، وَهَذَا الْإِسْنَادُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَحَيَمَةً مِنْ ذُرَّةٍ مُخَوَّفَةٍ عَرْضُهَا سِتُونَ مِيلًا، فِي كُلِّ زَاوِيَةٍ مِنْهَا أَهْلٌ لَا يَزُونَ الْآخَرِينَ يَطُوفُ عَلَيْهِمُ الْمُؤْمِنُونَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو عِمْرَانَ الْجَوْنِيُّ اسْمُهُ: عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ حَبِيبٍ وَأَبُو بَكْرٍ بْنُ أَبِي مُوسَى قَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: لَا يُعْرَفُ اسْمُهُ وَأَبُو مُوسَى الْأَشْعَرِيُّ اسْمُهُ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ قَبِيصٍ، وَأَبُو مَالِكٍ الْأَشْعَرِيُّ اسْمُهُ: سَعْدُ بْنُ طَارِقٍ بْنُ أَشِيمٍ.

واته: له نهبو به کری کوری (عبد الله)ی کوری قه یسه وه، له باوکیه وه، له باپیری وه رزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له بههشتدا دوو باخی تیدایه پهرداخ و جام ده فره کانی و نه وهی که تیدایه له زیوه، دوو باخی تری تیدایه ههیه پهرداخ و جام ده فره کانی و نه وهی که تیدایه له زیره، له باخی هه میسه یی بههشتدا له نیتوان خه لک و بینینی خوای پهروه ردگاریان هیه شتیک ریگر نیه جگه له پۆشاک ی شکۆمهندی خوا نه یی).

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له بههشتدا خیمه ی تیدایه بریتیه له مروایه کی بۆش پانیه که ی شهست میله، له هه موو گو شهیه له گو شه کانی نهو خیمه یه دا خیزانیکی خاوه نی نهو چادری تیدایه چاویان بریوه ته هاوسه ره که ی خویان و دلایان لای که سی تر نیه، خیزانی ناو هیه گو شهیه چاویان لهو خیزانانه ی تر نیه که له گو شه کانی تری نهو خیمه دان، پیاری باوه رددار به ئاره زووی خوی گو شه به گو شه ده سورپته وه به سه ر هاوسه ره کانی خۆیدا).

دهرباره‌ی چۆنیتهی پایه کانی بههشت

٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ دَرَجَاتِ الْجَنَّةِ

٢٥٢٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الْعَنَبِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جُحَادَةَ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فِي الْجَنَّةِ مِائَةُ دَرَجَةٍ مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ مِائَةُ عَامٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تى: پیغه‌مبه‌رى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تى: (له بههشتدا سه‌د پایه‌ی به‌رز هه‌یه له‌نیوانی هه‌موو دوو پایه‌یه سه‌د ساله‌ رێیه).

٢٥٣٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَأَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّغِيِّ الْبَصْرِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءٍ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ صَامَ رَمَضَانَ وَصَلَّى الصَّلَوَاتِ وَحَجَّ الْبَيْتَ، لَا أَذْرِي أَذْكَرَ الرِّكَاهِ أَمْ لَا، إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَغْفِرَ لَهُ، إِنْ هَاجَرَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ مَكَتَ بِأَرْضِهِ الَّتِي وَلَدَ بِهَا قَالَ مُعَاذٌ: أَلَا أُخْبِرُ بِهَذَا النَّاسُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ذَرِ النَّاسَ يَفْعَلُونَ فَإِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، وَالْفِرْدَوْسُ أَعْلَى الْجَنَّةِ وَأَوْسَطُهَا، وَفَوْقَ ذَلِكَ عَرْشُ الرَّحْمَنِ، وَمِنْهَا تُفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ، فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَسَلُّوهُ الْفِرْدَوْسَ. هَكَذَا رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ هِشَامِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءٍ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ وَهَذَا عِنْدِي أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ هَمَّامٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءٍ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ وَعَطَاءٍ، لَمْ يُذَكِّرْ مُعَاذٌ بْنُ جَبَلٍ، وَمُعَاذٌ قَدِيمُ الْمَوْتِ، مَاتَ فِي خِلَافَةِ عُمَرَ.

واته: له (معاذ)ی کوری جه‌به‌له‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌رى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تى: (هه‌رکه‌سى رۆژووی ره‌مه‌زان

بگری و پینج فهره نویژه کانی بکات و حه ج بکات، نازانم باسی زه کاتی کرد یان نا، خوی گهوره لی خۆش ده بی، نیت له پیناوی خوا کۆشی کرد بی یان له شوینه دا مابیته وه که لی له دایک بووه). (معاذی ره زای خوی لی بی فهرمووی: نایا نه م هه واله رانه گه نه م به خه لک؟ فهرمووی: (واز له و خه لکه بینه با کاری خویان بکه ن، له بهه شتدا سه د پایه ی بهرز هه یه نیوانی هه موو دوو پایه یه هینده ی نیوانی ناسمان و زهوییه، فیرده وس بهرزترین شوینه و ناوه پراستی بهه شته، عهرشیش له سه ره وه یه تی، له ویشه وه رووباره کانی بهه شت سه رچاوه ده گرن و هه لده قولین، نه گهر داواتان کرد له خوی گهوره داوای فیرده وس بکه ن).

٢٥٣١ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا هَمَّامٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: فِي الْجَنَّةِ مِائَةُ دَرَجَةٍ مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، وَالْفِرْدَوْسُ أَعْلَاهَا دَرَجَةٌ وَمِنْهَا تُفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ الْأَرْبَعَةُ، وَمِنْ فَوْقِهَا يَكُونُ الْعَرْشُ، فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَسَلُّوهُ الْفِرْدَوْسَ. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، نَحْوَهُ.

واته: له عوباده ی کوپی صامیته وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له بهه شتدا سه د پایه ی بهرز هه یه نیوانی هه موو دوو پایه یه هینده ی نیوانی ناسمان و زهوییه، فیرده وس بهرزترین شوینه له ویشه وه چوار رووباره کانی بهه شت سه رچاوه ده گرن و هه لده قولین، عهرشیش له سه ره وه یه تی، نه گهر داواتان کرد له خوی گهوره داوای فیرده وس بکه ن).

٢٥٣٢ - (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ هَلِيعَةَ، عَنْ دُرَّاجٍ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَالَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ، لَوْ أَنَّ الْعَالَمِينَ اجْتَمَعُوا فِي إِحْدَاهَا لَوَسَّعَتْهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوا‌ی لی‌ّ بی‌ّ ده‌گپ‌نه‌وه، که‌ه‌رموویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌ صلی‌ الله‌ علیه‌ وسلم‌ه‌رموویه‌تی: (له‌ به‌ه‌شتدا‌ سه‌د پای‌ه‌ه‌یه‌، نه‌گه‌ر هه‌رچی‌ خه‌ل‌کی‌ جیه‌انیان‌ه‌یه‌ کۆ‌بین‌ه‌وه‌ له‌ یه‌کی‌کیاندا‌ جی‌گیان‌ ده‌ب‌ته‌وه‌).

دهرباره‌ی چونیته‌ی ئافره‌تانی به‌هه‌شت

٥ - بَابُ فِي صِفَةِ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

٢٥٣٣ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا قُرُوبُ بْنُ أَبِي الْمَغْرَاءِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَيْدَةُ بْنُ حُمَيْدٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّ الْمَرْأَةَ مِنْ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ لَيُرَى بَيَاضُ سَاقِهَا مِنْ وَرَاءِ سَبْعِينَ حُلَّةً حَتَّى يُرَى مُخْجَهَا، وَذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يَقُولُ: (كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ) فَأَمَّا الْيَاقُوتُ فَإِنَّهُ حَجَرٌ لَوْ أَدْخَلْتَ فِيهِ سِلْكَائِمٌ اسْتَضَفَيْتَهُ لَأَرَيْتَهُ مِنْ وَرَائِهِ.

واته: له (عبد الله) کورې مه سعودوه رهزای خویان لی بئی ده گټړنه وه، که پیغهمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (نافره تانی به هشت له ژیر خفتا پوښاکه وه سپیایی قاجیان ده بڼریت، ته نانه موخی لاقیشیان ده بڼریت، له بهر نه مده خوی گوره ده فرمویت: (كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ). واته: نه ونده ناسک و نازدار و شوخ و شنگ و سور و سپین نه لئی یاقوت و مهرجانن. یاقوت به ردیکی به نرخه له بهر روونی و بیگه ردی نه گهر کونی تی بکهیت و دوزویه کی تی بکهی له دهره وه دپاره.

۲۵۳۴ - (انظر ما قبله) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدَةُ بْنُ حُمَيْدٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ وَلَمْ يَرْفَعْهُ، وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ عُبَيْدَةَ بْنِ حُمَيْدٍ وَهَكَذَا رَوَى جَرِيرٌ وَغَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ وَلَمْ يَرْفَعُوهُ. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، نَحْوَ حَدِيثِ أَبِي الْأَخْوَصِ وَلَمْ يَرْفَعْهُ أَصْحَابُ عَطَاءٍ، وَهَذَا أَصَحُّ.

۲۵۳۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ فُضَيْلِ بْنِ مَرْزُوقٍ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ أَوَّلَ زُمْرَةٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ضَوْءٌ وَجُوهُهُمْ عَلَى مِثْلِ ضَوْءِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، وَالزُّمَرَةُ الثَّانِيَةُ عَلَى مِثْلِ أَحْسَنِ كَوْكَبٍ دُرِّيٍّ فِي السَّمَاءِ، لِكُلِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ زَوْجَتَانِ عَلَى كُلِّ زَوْجَةٍ سَبْعُونَ خَلَّةً يُرَى مُحُّ سَاقِهَا مِنْ وَرَائِهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو سه عیده وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (له روژی قیامه تدا به که م کۆمه ل که ده چنه بههشته وه رووناکی روخساریان بهوینه ی مانگی چوارده یه نه وهنده جوان و دره وشاوهن، دووهم کۆمه ل که ده چنه بههشته وه وهک جوانترین نهستیره ی پرشنگدارن به ناسمانه وه، ههر پیاوی دوو هاوسه ری هه یه، ههر هاوسه ریکیان هه فتا پۆشاکی جوانی هه یه، مۆخی لاقیان له ده ره وه دیاره).

دهرباره‌ی چونیتهی جوتبوونی خه‌لکی بههشت

۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ جَمَاعِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

۲۵۳۶ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَخُمُودُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، عَنْ عِمْرَانَ الْقَطَّانِ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: يُعْطَى الْمُؤْمِنُ فِي الْجَنَّةِ قُوَّةٌ كَذَا وَكَذَا مِنَ الْجَمَاعِ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْ يُطَبَّقُ ذَلِكَ؟ قَالَ: يُعْطَى قُوَّةٌ مِائَةٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عِمْرَانَ الْقَطَّانِ.

واته: له نه‌ه‌سی کوری مالیکه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (پیاوی باوه‌ردار هیز و توانای نه‌وه‌نده و نه‌وه‌ند که‌سی پی ده‌دریت بو جوتبوون له‌گه‌ل نافرته)، و‌ترا: نه‌ی پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، نایا نه‌وه‌نده توانای پی ده‌دریت؟ فەرمووی: (به‌لّی، هیز و توانای سه‌د پیاوی پی ده‌دریت).

دهرباره‌ی چونیتهی خه‌لکی بههشت

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

۲۵۳۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ هَمَّامِ بْنِ مُنَبِّهٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوَّلُ زُمَرَةٍ تَلِجُ الْجَنَّةَ صُورَتُهُمْ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَا يَنْصُفُونَ فِيهَا وَلَا يَمُخْطُونَ وَلَا يَتَغَوَّطُونَ، آيَتُهُمْ فِيهَا الذَّهَبُ، وَأَمْسَاطُهُمْ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَجَمَامَتُهُمْ مِنَ الْأَلْوَةِ، وَرَشْحُهُمُ الْمِسْكُ، وَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ زَوْجَتَانِ يُرَى مُحْ سَوْقَهُمَا

سنن الترمذی بهرگی سییم - باسه کانی چۆینه تی بههشت له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم.

مَنْ وَزَّاءَ اللَّحْمِ مِنَ الْحُسْنِ لَا اخْتِلَافَ بَيْنَهُمْ وَلَا تَبَاغُضَ، قُلُوبُهُمْ قَلْبُ رَجُلٍ وَاحِدٍ، يُسَبِّحُونَ اللَّهَ بُكْرَةً وَعَشِيًّا. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَالْأَلُوَّةُ: هُوَ الْعُودُ.

واته: له ئهبو هوردهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (لهروژی قیامهتدا به کهم کۆمهله که دهچنه بهههشتهوه بهوینهی مانگی چواردن ئهوهنده جوان و درهوشاون، تف و چلم و بهلغهم رۆ ناکهن، جام و قاپ و پهرداخ و دهفرهکانیان له زیره، شانهکانیان له زیر و زیوه، بخوردانهکانیان دارعودی تیدا دهسوتی، عههقیان بۆنی میسک دههات، ههر پیاری دوو هاوسهری ههیه، ههر هاوسهریکیان ههفتا پۆشاکێ جوانی ههیه، مۆخی لاقیان لهدهرهوه دیاره ئهوهنده ساف و سپی و جوانن، جیاوازی و رق و کینهو دووبهههکیان لهناودا نیه، دلیان وهک دلی کهسیکه بهیانیان و ئیتواران زیکر و یادی خوا دهکهن).

۲۵۳۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ هَيْعَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ عَامِرٍ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَوْ أَنَّ مَا يُقَالُ ظُفْرٌ مِمَّا فِي الْجَنَّةِ بَدَأَ لَتَزَحْرَفَتْ لَهُ مَا بَيْنَ خَوَافِقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَوْ أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ اطَّلَعَ فَبَدَأَ أَسَاوِرُهُ لَطَمَسَ ضَوْءَ الشَّمْسِ كَمَا تَطْمِسُ ضَوْءُ النُّجُومِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ بِهَذَا الْإِسْنَادِ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ هَيْعَةَ. وَقَدْ رَوَى يَحْيَى بْنُ أَبِي ثَيْبٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، وَقَالَ: عَنْ عُمَرَ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له عامری کورێ سهعدی کورێ ئهبی وهقاصهوه، له باوکیهوه، له باپیریهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ئهگهر ئهوهندهی نینۆکی ههلیبگری لهوهی لهبهههشتدایه دهکهویتی

هه‌رچی له‌نیوان ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه ده‌دره‌وشیته‌وه، نه‌گه‌ر پیاوی له‌خه‌لکی به‌هشت ده‌رکه‌وی و بازنه‌کانی ده‌رکه‌ون رووناکی خۆر ناهیلێت وه‌ک چۆن خۆر رووناکی نه‌ستی‌ره ناهیلێ.

ده‌باره‌ی چۆنیته‌ی پۆشاک‌ی خه‌لکی به‌هشت

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ ثِيَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

۲۵۳۹ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَأَبُو هِشَامٍ الرَّفَاعِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَامِرِ الْأَخْوَلِ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَهْلُ الْجَنَّةِ جُرْدٌ مُرْدٌ كُحْلٌ لَا يَفْنَى شَبَابُهُمْ وَلَا تَبْلَى ثِيَابُهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خ‌وای لی بی ده‌گێرنه‌وه، که فه‌رمویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فه‌رمویه‌تی: (خه‌لکی به‌هشت جه‌سته‌یان بی تووکه و جوان و جه‌حیل و لوسن، چاویان ریژراوه، تافی لاویان به‌سه‌ر ناچیت و پیر نابن، پۆشاکه‌کانیان کۆن نابن و نارزین).

۲۵۴۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رِشْدِينُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ ذَرَّاجِ أَبِي السَّمْحِ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ: (وَفُتْرُشْ مَرْفُوعَةٌ) قَالَ: اِرْتِفَاعُهَا لَكَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ مَسِيرَةُ خَمْسِمِائَةِ سَنَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ رِشْدِينِ بْنِ سَعْدٍ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي تَفْسِيرِ هَذَا الْحَدِيثِ إِنَّ مَعْنَاهُ الْفُتْرُشُ فِي الدَّرَجَاتِ، وَبَيْنَ الدَّرَجَاتِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ.

واته: له نه‌بو سه‌عیده‌وه ره‌زای خ‌وای لی بی ده‌گێرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا

سنن الترمذی بهرگی سییم - باسه کانی چۆنیتهی بههشت له پیغه مبهروهه صلی الله علیه وسلم.

صلی الله علیه وسلم ده باره ی ئهم ئایه ته: (وَفُرِشَ مَرْفُوعَةً) واته: راخه ری بهرزو بلند ی لایه. فهرموویه تی: (بههشت راخه ری بهرزو بلند ی لایه هینده ی ماوه ی نیوان ناسمان و زهوییه و دووری پینج سه د ساله). هه ندی له زانایان له تهفسیری ئهم فهرمووده دا ده لێن: فهرشه کان له پلکاندان نیوانپله یه بۆ پله یه کی تر هینده ی ماوه ی نیوان ناسمان و زهوییه.

ده باره ی چۆنیته ی به رهه می خه لکی بههشت

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ ثَمَارِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

۲۵۴۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ بُكَيْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَبَادٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَذَكَرَ سِدْرَةَ الْمُنْتَهَى، قَالَ: يَسِيرُ الرَّاکِبُ فِي ظِلِّ الْفَنَنِ مِنْهَا مِائَةَ سَنَةٍ، أَوْ يَسْتَظِلُّ بِظِلِّهَا مِائَةَ رَاكِبٍ، شَكَّ يَحْيَى، فِيهَا فِرَاشُ الذَّهَبِ كَأَنَّ ثَمَرَهَا الْقِلَاقُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه سمای کچی پێشهوا نه بو به کره وه، له باوکیه وه ره زای خوا ی لای بێ ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو، باسی (سِدْرَةَ الْمُنْتَهَى) ی کرد - که دره ختی که له ناسمانی جهوته مدایه و نزیک ی عهرشه و دره ختیکی پر گه لاو سیبه ری ی چرو پره - فهرمووی: (بههشت دره ختی وای تیدایه سه د سال سوار به سیبه ری گه لا ناسکه کانی و ورده لقه کانیدا ده روات، یان سه د سوار له سیبه ریاندا ده جهوینه وه، په پوله ی زیرینیان پتویه، به ده وری دره خته کاندا ده سوپینه وه و ده نیشنه وه، به ره که ی ده لێی کۆپه له ی هه جه ره).

دهرباره‌ی چۆنیهتی بالتنده کانی بههشت

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ طَيْرِ الْجَنَّةِ

۲۵۴۲ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا الْكَوْثُرُ؟ قَالَ: ذَاكَ نَهْرٌ أَعْطَانِيهِ اللَّهُ، يَعْنِي فِي الْجَنَّةِ، أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ، وَأَخْلَى مِنَ الْعَسَلِ، فِيهَا طَيْرٌ أَعْنَقُهَا كَأَعْنَاقِ الْجُرُزِ قَالَ عُمَرُ: إِنَّ هَذِهِ لَنَاعِمَةٌ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَكَلْتُهَا أَنْعَمَ مِنْهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَمُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُسْلِمٍ هُوَ: ابْنُ أَحِي ابْنِ شَهَابٍ الزُّهْرِيُّ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُسْلِمٍ، قَدْ رَوَى عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لى بى ده‌گێرنهوه، که له پیغه مبهرى خویان صلى الله عليه وسلم پرسى چهوزى کهوسهر چیهه؟ فهرمووی: (دهربایه که خوای گه‌وره له بههشتدا پیتم ده‌به‌خشیت، ناوه‌که‌ی له شیر سپی تره، له‌هه‌نگوین شیرینتره، بالتنده‌ی تیدایه ملی وهك ملی وشتره)، پیشه‌وا عومه‌ر رهزای خوای لى بى فهرمووی: نهو بالتدانه له خوشگوزهرانیدان، پیغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووی: (بخۆره‌کانیشی له‌وان خوشگوزهرانترن).

دهرباره‌ی چۆنیهتی نه‌سپ و ولاخه به‌رزه‌کانی بههشت

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ خَيْلِ الْجَنَّةِ

۲۵۴۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَاصِمُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمَسْعُودِيُّ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ فِي الْجَنَّةِ مِنْ خَيْلٍ؟ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ أَذْخَلَكَ الْجَنَّةَ، فَلَا تَشَاءُ أَنْ تُحْمَلَ فِيهَا عَلَى فَرَسٍ مِنْ يَأْقُوتَةِ حَمْرَاءَ يَطِيرُ

بِكَ فِي الْجَنَّةِ حَيْثُ شِئْتُ إِلَّا فَعَلْتُ قَالَ: وَسَأَلَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ فِي الْجَنَّةِ مِنْ إِبِلٍ؟ قَالَ: فَلَمْ يَقُلْ لَهُ مَا قَالَ لِصَاحِبِهِ قَالَ: إِنَّ يُدْخِلَكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ يَكُنْ لَكَ فِيهَا مَا اشْتَهَتْ نَفْسُكَ وَلَذَّتْ عَيْنُكَ.

حَدَّثَنَا سُوَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَابِطٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ، وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ الْمَسْعُودِيِّ.

واته: له سوله یانی کوری بورهیدهوه، له باوکیهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیایو پرسیاری کرد له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، له بههشتدا نهسپ و لاخه بهرزه ههیه؟ فرموی: (نهگهر خوای گهوره توی برده بههشتهوه، نهگهر نارهزوو بکهی سواری نهسپیکی بالدار دهبی، باله کانی له یاقوتی سور و نال دروستکراوه، بو هدرکوی نارهزوو بکهی له بههشتدا بال دهگریتهوه و دهتبات بو نهو شوینه). پیایوکی تر پرسیاری لی کرد وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، له بههشتدا و شتر ههیه؟ وهک پیاو هکهی پیشووی پی نهفرموو، فرموی: (نهگهر خوای گهوره توی برده بههشتهوه، هه موو شتی بهدلی تویه ههرچی نهفست نارهزوو بکات و چاوه کانت لهزهت و خوشی لی وهرگرن بوت دهسته بهر ده کری).

۲۵۴۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ سَمُرَةَ الْأَحْمَسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ وَاصِلِ بْنِ ابْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِي سَوْرَةَ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ، قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَغْرَابِيٌّ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أُحِبُّ الْخَيْلَ، أَلَا الْجَنَّةُ خَيْلٌ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أُدْخِلْتَ الْجَنَّةَ أُتَيْتَ بِفَرَسٍ مِنْ يَاقُوتَةٍ لَهُ جَنَاحَانِ فَحُمِلَتْ عَلَيْهِ، ثُمَّ طَارَ بِكَ حَيْثُ شِئْتُ. هَذَا حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ، وَلَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي أَيُّوبَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَأَبُو سَوْرَةَ هُوَ: ابْنُ أَخِي أَبِي أَيُّوبَ

سنن الترمذی بهرگی سنیهم - باسه کانی چۆنیتهی بههشت له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم.

يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ، ضَعْفَهُ يَحْيَى بْنُ مَعِينٍ جَدًّا وَسَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ، يَقُولُ: أَبُو سُرَّةَ هَذَا مُنْكَرُ الْحَدِيثِ يَزُوي مَنَّا كَثِيرَ عَنْ أَبِي أَيُّوبَ لَا يُتَابَعُ عَلَيْهَا.

واته: له نهبو نهیوبهوه رهزای خوای لى بى ده گێر نهوه، که دهشته کیه هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، من چهزم له سواری نهسپ و ولاخی بهرزهیه، نایا له بههشتدا نهسپ و ولاخی بهرزه هیه؟ فرمووی: (نهگهر خوای گهوره تۆی برده بههشتهوه، نهسپیکى بالدارت بو دینن باله کانی له یاقوتی سور و نال دروستکراوه، سوارت ده کهن، له پاشدا بو هه رکوی ناره زوو بکهی له بههشتدا بال ده گرتیهوه و ده تبات بو نهو شوینه).

ده باره ی تهمه نی خه لکی بههشت

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي سِنِّ أَهْلِ الْجَنَّةِ

۲۵۴۵ - (حسن) حَدَّثَنَا أَبُو هُرَيْرَةَ مُحَمَّدُ بْنُ فِرَاسٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِمْرَانُ أَبُو الْعَوَّامِ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ غَنَمٍ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ جُرْدًا مُرْدًا مُكْحَلِينَ أَبْنَاءَ ثَلَاثِينَ أَوْ ثَلَاثٍ وَثَلَاثِينَ سَنَةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَبَعْضُ أَصْحَابِ قَتَادَةَ رَوَوْا هَذَا عَنْ قَتَادَةَ، مُرْسَلًا وَلَمْ يُسْنِدُوهُ.

واته: له (معاذی کورپی جه به له وه رهزای خوای لى بى ده گێر نهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (خه لکی بههشت که ده چنه بههشتهوه جهسته یان بى تووکه و جوان و جه حیل و لوسن، چاویان ریژراوه، له تافی لاویدان تهمه نیان سی بو سی و سی ساله).

دهرباره ی ریزه کانی خه لکی بههشت

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَفِّ أَهْلِ الْجَنَّةِ

۲۵۴۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ يَزِيدَ الطَّحَّانُ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنْ ضِرَارِ بْنِ مُرَّةٍ، عَنْ مُحَارِبِ بْنِ دِثَارٍ، عَنِ ابْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَهْلُ الْجَنَّةِ عِشْرُونَ وَمِائَةً صَفٍّ تَمَانُونَ مِنْهَا مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَأَرْبَعُونَ مِنَ سَائِرِ الْأُمَمِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عُلُقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا، وَمِنْهُمْ مَنْ قَالَ: عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ. وَحَدِيثُ أَبِي سِنَانٍ، عَنْ مُحَارِبِ بْنِ دِثَارٍ حَسَنٌ وَأَبُو سِنَانٍ اسْمُهُ: ضِرَارُ بْنُ مُرَّةٍ، وَأَبُو سِنَانِ الشَّيْبَانِيُّ اسْمُهُ: سَعِيدُ بْنُ سِنَانٍ وَهُوَ بَصْرِيُّ، وَأَبُو سِنَانِ الشَّامِيُّ اسْمُهُ: عَيْسَى بْنُ سِنَانٍ هُوَ الْقَسْمَلِيُّ.

واته: له بوره یدهوه، له باوکیهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (خه لکی بههشت سهده و بیست ریزن ههشتا ریزیان له خه لکانی ئومه تی منن واته ئهوه نده زۆرن، ئهوانی تریش له خه لکانی ئومه تانی ترن).

۲۵۴۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: سَمِعْتُ عَمْرَو بْنَ مَيْمُونٍ يُحَدِّثُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قُبَّةٍ نَحْوًا مِنْ أَرْبَعِينَ، فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتَرْضَوْنَ أَنْ تَكُونُوا رُبْعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ، قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: أَتَرْضَوْنَ أَنْ تَكُونُوا ثُلُثَ أَهْلِ الْجَنَّةِ، قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: أَتَرْضَوْنَ أَنْ تَكُونُوا شَطْرَ أَهْلِ الْجَنَّةِ، إِنَّ الْجَنَّةَ لَا يَدْخُلُهَا إِلَّا نَفْسٌ مُسْلِمَةٌ، مَا أَنْتُمْ فِي الشِّرْكِ إِلَّا كَالشَّعْرَةِ الْبَيْضَاءِ

سنن الترمذي بهرگی سییم - باسه کانی چۆنیه تی بههشت له پیغه مبهروه صلى الله عليه وسلم.

فِي جِلْدِ الثَّوْرِ الْأَسْوَدِ، أَوْ كَالشَّعْرَةِ السَّوْدَاءِ فِي جِلْدِ الثَّوْرِ الْأَحْمَرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ.

واته: له (عبد الله) کوری مهسعوده وه رهزای خوای لى بى ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: له ده وارێکدا له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلى الله عليه وسلم بووین، پیتی فهرمووین: (نایا رازی ده بن ئیوه چواریه کی خه لکی بههشت بن؟) وتیان: به لى، فهرمووی: (نایا رازی ده بن ئیوه سییه کی خه لکی بههشت بن؟) وتیان: به لى، فهرمووی: (نایا رازی ده بن ئیوه نیوه خه لکی بههشت بن؟) بیگومان جگه له کهسی موسولمان هیچ کهسیکی تر ناچیتته بههشته وه، ئیوهش له چاو نهو خه لکهی تر دا که هاوبهش بۆ خوا داده نین وهك تالی مووی سپی وان به پیستی گایه کی ره شه وه، یان وهك تالی مووی رهش وان به پیستی گایه کی سووره وه).

دهرباره ی چۆنیه تی ده رگا کانی بههشت

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ

۲۵۴۸ - (ضعيف) حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنُ بْنُ عِيسَى الْقَرَارُ، عَنْ خَالِدِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَابُ أُمَّتِي الَّذِي يَدْخُلُونَ مِنْهُ الْجَنَّةَ عَرْضُهُ مَسِيرَةُ الرَّائِبِ الْمَجُودِ ثَلَاثًا، ثُمَّ إِنَّهُمْ لَيَضْطَعُونَ عَلَيْهِ حَتَّى تَكَادَ مَنَاكِبُهُمْ تَرُولُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. سَأَلْتُ مُحَمَّدًا، عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ فَلَمْ يَعْرِفْهُ، وَقَالَ: لِحَالِدِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ مَنَاكِبُ عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ.

واته: له سالمی کوری (عبد الله) وه، له باوکیه وه رهزای خویان لى بى ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی:

(ئهو ده‌رگایه‌ی که نومه‌تم لیبه‌وه ده‌چنه‌ژووره‌وه بو بههشت سی رۆژه رتبه به رۆشتنی نه‌سپی ره‌سه‌نی چاپوک و نازا، له‌پاشدا له‌به‌ر قه‌رده‌بالغی به شیوه‌یه ده‌چنه‌ژووره‌وه خه‌ریکه شانیان له‌جی بجی نه‌وه‌نده شان شانیان ده‌که‌ن).

ده‌باره‌ی چۆنیته‌ی بازاری بههشت

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي سُوقِ الْجَنَّةِ

۲۵۴۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ حَبِيبٍ بْنُ أَبِي الْعَشِيرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَوْزَاعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَسَّانُ بْنُ عَطِيَّةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ لَقِيَ أَبَا هُرَيْرَةَ فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَجْمَعَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ فِي سُوقِ الْجَنَّةِ، فَقَالَ سَعِيدٌ: أَفِيهَا سُوقٌ؟ قَالَ: نَعَمْ، أَخْبَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ إِذَا دَخَلُوهَا نَزَلُوا فِيهَا بِفَضْلِ أَعْمَالِهِمْ، ثُمَّ يُؤَدَّنُ فِي مِقْدَارِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ مِنْ أَيَّامِ الدُّنْيَا فَيَزُورُونَ رَتَّهُمْ، وَيُبْرِزُ لَهُمْ عَرْشُهُ وَيَتَبَدَّى لَهُمْ فِي رَوْضَةٍ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ، فَتُوضَعُ لَهُمْ مَنَابِرُ مِنْ نُورٍ وَمَنَابِرُ مِنْ لُؤْلُؤٍ، وَمَنَابِرُ مِنْ يَاقُوتٍ، وَمَنَابِرُ مِنْ زَبَرْجَدٍ، وَمَنَابِرُ مِنْ ذَهَبٍ، وَمَنَابِرُ مِنْ فِضَّةٍ، وَيَجْلِسُ أَذْنَاهُمْ وَمَا فِيهِمْ مِنْ دَنِيٍّ عَلَى كُتُبَانِ الْمِسْكِ وَالْكَافُورِ، مَا يَرَوْنَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَرَاسِيِّ بِأَفْضَلَ مِنْهُمْ يَجْلِسُوا. قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَهَلْ نَرَى رَتَّنَا؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: هَلْ تَتَمَارَوْنَ فِي رُؤْيَةِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ؟ قُلْنَا: لَا. قَالَ: كَذَلِكَ لَا تَتَمَارَوْنَ فِي رُؤْيَةِ رَبِّكُمْ وَلَا يَنْقَى فِي ذَلِكَ الْمَجْلِسِ رَجُلٌ إِلَّا حَاضَرَهُ اللَّهُ مُحَاضَرَةً حَتَّى يَقُولَ لِلرَّجُلِ مِنْهُمْ: يَا فَلَانُ ابْنُ فَلَانٍ أَتَذْكُرُ يَوْمَ قُلْتُ: كَذَا وَكَذَا؟ فَيَذْكُرُهُ بَعْضُ غَدْرَاتِهِ فِي الدُّنْيَا، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ أَفَلَمْ تَغْفِرْ لِي؟ فَيَقُولُ: بَلَى، فَيَسْعَةُ مَغْفِرَتِي بَلَعْتَ مِنْكَ هَذِهِ، فَبَيْنَمَا هُمْ عَلَى ذَلِكَ غَشِيَتْهُمْ سَحَابَةٌ مِنْ قُوْفِهِمْ فَأَمْطَرَتْ عَلَيْهِمْ طِينًا لَمْ يَجِدُوا مِثْلَ رِيحِ شَيْئٍ قَطُّ، وَيَقُولُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى: قُومُوا إِلَى مَا أَعَدَدْتُ لَكُمْ مِنَ الْكَرَامَةِ فَخُذُوا

مَا اسْتَهَيْتُمْ، فَتَأْتِي سُوقًا قَدْ حَفَّتْ بِهِ الْمَلَائِكَةُ، فِيهِ مَا لَمْ تَنْظُرِ الْعُيُونُ إِلَى مِثْلِهِ، وَلَمْ تَسْمَعْ الْأَذَانُ، وَلَمْ يَخْطُرْ عَلَى الْقُلُوبِ فَيُحْمَلُ إِلَيْنَا مَا اسْتَهَيْتُمْ، لَيْسَ يُبَاعُ فِيهَا وَلَا يُشْتَرَى، وَفِي ذَلِكَ السُّوقِ يَلْقَى أَهْلُ الْجَنَّةِ بَعْضُهُمْ بَعْضًا، قَالَ: فَيَقْبِلُ الرَّجُلُ دُوَ الْمَنْزِلَةِ الْمُزْتَفِعَةِ فَيَلْقَى مَنْ هُوَ دُونَهُ وَمَا فِيهِمْ دَيْنٌ فَيُرْوِعُهُ مَا يَرَى عَلَيْهِ مِنَ اللَّبَاسِ، فَمَا يَنْقُضِي آخِرُ حَدِيثِهِ حَتَّى يَتَحَيَّلَ عَلَيْهِ مَا هُوَ أَحْسَنُ مِنْهُ، وَذَلِكَ أَنَّهُ لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ أَنْ يَحْزَنَ فِيهَا، ثُمَّ تَنْصَرِفُ إِلَى مَنَازِلِنَا، فَيَتَلَقَّانَا أَزْوَاجُنَا فَيَقْلُنَ مَرْحَبًا وَأَهْلًا، لَقَدْ جِئْتُ وَإِنَّ بِكَ مِنَ الْجَمَالِ أَفْضَلَ مِمَّا فَارَقْتُنَا عَلَيْهِ، فَيَقُولُ: إِنَّا جَالَسْنَا الْيَوْمَ رَجُلًا الْجَبَّارَ، وَجِئْنَا أَنْ نَنْقَلِبَ بِمِثْلِ مَا انْقَلَبْنَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَقَدْ رَوَى سُؤَيْدُ بْنُ عَمْرٍو، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ، شَيْئًا مِنْ هَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له سه عیدی کوری موسه ییبهوه ده گێرنهوه، که گهشتوه به نهبو هورهیره رهزای خوای لی بی، نهبو هورهیره فهرمووی: داوا ده کهم له خوای گهوره منیش و توش له بازاری بههشت کۆبکاتهوه، سه عید وتی: بۆچی بههشت بازاری تیدایه؟ فهرمووی: به لئی، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیتی راگه یاندم و فهرمووی: (کاتی خه لکه بههشت ده چنه بههشتهوه به پیتی زۆر و که می کردهوه چاکه کانیان پایهی بهرز یان پایهی نزم وهرده گرن، له روژی هینی دا خوای پهروه دگاریان ریگه یان پی ده دات سهردانی بکهمن، به نه ندازهی روژه کانی دنیا کاتیان لی دهروات، له باخی له باخه کانی بههشتدا خوای گهوره به بی پهرده خوی نیشان دهرده خات بۆیان و ده یینن، مینه ریان بۆ ئاماده کراوه، هه ندیکیان له سهر مینه ری نوور داده نیشن، هه ندیکیان له سهر مینه ری یاقوت داده نیشن، هه ندیکی تریان له سهر مینه ری زوبه رجه داده نیشن، هه ندیکی تریان له سهر مینه ری زیر داده نیشن، هه ندیکی تریان له سهر مینه ری زیو داده نیشن، پله هه ره نزمه کانیان له سهر ته پۆلکه میسک و کافور داده نیشن، وا گومان نابهن که خاوهن مینه ره کان له وان چاکتر بن

و بە بەشی خۆیان رازین). ئەبو ھورەیرە رەزای خوای لی بئی فەرمووی: ئەی پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، ئایا پەرورەدگارمان دەبینن؟ فەرمووی: (بەلی، ئایا لە بینینی خۆر و مانگی چوار دەدا گوماتان ھەیە؟) وتمان: نەخێر، فەرمووی: (دەی بەو شیوەیە بەروون و ناشکرا پەرورەدگارتان دەبینن و ھیچ شک و گومانیکتان نامیێ، ھیچ یەکێ لە ئامادەبووانی ئەو کۆر و دانیشتنە نیە ئیلا خوای گەرە گفتوگۆی لەگەڵ دەکات و پیتی دەفەرموێت: ئەی فلانی کۆری فلان، فلانە رۆژ و فلانە رۆژت لەبیر دی چیت دەوت؟ ھەندێ لە بئی پەیمانی و گوناھی خۆی وەبیر دینیستەو، ئەویش دەلی: ئەی پەرورەدگارم! ئەی تو لیم خوش نەبووی؟ دەفەرموێت: بەلی بە رەحمەتی بئی سنور و فراوانی خۆم نەبواوە تۆ نەدەگەشتیتە ئەم پایە بەرز و مەزنە کە چاوت بەمن بکەوێت، ئیتر لەسەر ئەو حالەتەن لەپەر پەلە ھەورێ لەسەرەو دەیان دەپۆشی بۆن بەرامەییەکی وا خوش دەبارینی بەسەریاندا ھەرگیز بۆنی وا خوشیان نەدیی، خوای خاوەن شکۆ و پاک و بیگەرد دەفەرموێت: ئادە ھەستەن بچن بە دەم ئەو ریز و ناز و نیعمەتانەو کە بۆم ئامادە کردوون ھەرچی ئارەزوو دەکەن بێبەن بۆ خۆتان، جا دەچین بۆ بازاری مەلانیکیە لە ھەموو لایەکەو دەورەیان داو، بازارە کە شتی وای تێدا نیە بەچاو بینراو، نە بەگۆی بیستراو، نە ھاتوو بە دلی ھیچ کەسیکدا، جا ھەزمان لەچی بئی ھەلی دەگرن بۆمان و دەیبەنەو بۆناو کۆشک و تەلارە کاغان، کڕین و فرۆشتنی تێدا نیە، خەلک لەو بازارەدا دەگەن بەیەک، فەرمووی: وا رێک دەکەوی پیاوی خاوەن پایە بەرز دەگات بە پیاوی لەخۆی خوارتر کە چاویان بەیەک دەکەوی لەبەر جوانی و کەشخەیی جل و بەرگە کە تاس دەباتەو بەلام پێش ئەوێ خەیاڵە کە تەواو بئی لەبەر ئەوێ دلی لەخۆی دانەمیێ تەماشای دەکات جل و بەرگە کە خۆی لەھی ئەو جوانترە، ئەمەش لەبەر ئەوەیە نابێ کەس لە بەهەشتدا خەم و پەژارە ھەبێ، ئینجا دەچینەو بۆ مائەو ھاوسەرە کاغان دین بە پیریمانەو و

دهلین: مهرهبات لی بی و بهخیر بیتهوه له جاران جوانتر بووی، شهویش دهلی: نه مپۆ چاومان به پهروهردگارمان کهوتوو له بهرنهوه ههقی خۆیهتی جوانتر بووین).

۲۵۵۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَهَنَّادٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَسُوقًا مَا فِيهَا شِرَاءٌ وَلَا بَيْعٌ إِلَّا الصُّورَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ، فَإِذَا اشْتَهَى الرَّجُلُ صُورَةً دَخَلَ فِيهَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له پیتشهوا عهلیهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (له بههشتدا بازارپی ههیه کرپن و فروشتنی تیدا نه، جگه له وینه و پهیکهری ژن و پیاو، ههرکهسی حهزی لههر پهیکهری ببی دهچیتته ناوی ریک دهقی شهو پهیکهره دهگری و رهنگ و روالهتی وهک شهوی لی دیت).

نهوهی هاتوو ده بارهی چۆنیتهی بینینی پهروهردگار

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي رُؤْيَا الرَّبِّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى

۲۵۵۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي خَازِمٍ، عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيِّ، قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَنَظَرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، فَقَالَ: إِنَّكُمْ سَتُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّكُمْ فَتَرَوْنَهُ كَمَا تَرَوْنَ هَذَا الْقَمَرَ لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَاهُ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلَبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَصَلَاةٍ قَبْلَ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا، ثُمَّ قَرَأَ: (وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ). هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له جهریری کوری (عبد الله) بهجهلیهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه،

سنن الترمذی بهرگی سییه - باه کانی چۆنیته بههشت له پیغه مبهردوه صلى الله عليه وسلم.

که فهرموویه تی: شهوی له خزمهت پیغه مبهردا بووین، مانگی چوارده بوو، ته ماشایه کی مانگی کردوو فهرمووی: (چۆن نیستا نهو مانگی چوارده به ناسانی ده بینن له قیامهتدا تاوا خوای خۆتان ده بینن و له بینیندا توشی هیچ کیشه و زه همتی نابن، دهی به نومیدی شادبوون بهو بههره گه ورده تا دهتوان ناگاداری نویژی به یانی و عهسر بن و مهیان فهوتین. پاشان نهه نایه تهی خوینده وه: (وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ). سورة طه: ۱۳۰.

۲۵۵۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتِ الْبُنَائِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ صُهَيْبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ: (لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَةٌ) قَالَ: إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ نَادَى مُنَادٌ: إِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ مَوْعِدًا، قَالُوا: أَلَمْ يُبَيِّضْ وُجُوهَنَا وَيُنَجِّنَا مِنَ النَّارِ وَيُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ؟ قَالُوا: بَلَى، فَيُكْشَفُ الْحِجَابُ، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا أَعْطَاهُمْ شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ إِثْمًا أَسْنَدَهُ حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ وَرَفَعَهُ. وَرَوَى سُلَيْمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، وَحَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ ثَابِتِ الْبُنَائِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، قَوْلُهُ.

واته: له صوهه بیهوه رهزای خوای لی بی ده گێر نهوه، که پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم ده یاره ی نهه نایه ته فهرموویه تی: (لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَةٌ). واته: کاتیک بههشتیه کان سه رجهم ده چنه بههشت، خوا ته بارک و تعالی پیاان ده فهرمویت: نهی شتیکی تر تان دهوی بۆتان زیاد بکهیم؟ نهوانیش ده لێن: چی ماوه تا پیمان بهیت، نهوه تانی رووت سپی کردووین و له ناو بههشتدا داتناوین و له ناگری دۆزهخ رزگارت کردووین! جا خوا په رده ی نیاوانی خۆی و بهنده کانی ههله ده مالتی و بهنده کان به چاوی سهه ته ماشای زاتی پهروه ر دگاری خۆیان ده کهن، نیتر هه رگیز شتی وا خۆش و خۆشه ویست له وهه پێش خهلات نه کراوه پیاان، وهه نهوه

به چاوی سهر ته ماشای زاتی پهروه ردگاری خویان بکهن).

۲۵۵۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتِ الْبُنَانِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ صُهَيْبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ: (لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَةٌ) قَالَ: إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ نَادَى مُنَادٍ: إِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ مَوْعِدًا، قَالُوا: أَلَمْ يُبَيِّضْ وُجُوهَنَا وَيُنَجِّنَا مِنَ النَّارِ وَيُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ؟ قَالُوا: بَلَى، فَيُكْشَفُ الْحِجَابُ، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا أَعْطَاهُمْ شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ إِثْمًا أَسْنَدُهُ حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ وَرَفَعَهُ. وَرَوَى سُلَيْمَانُ بْنُ الْمُعْتَمِرِ، وَحَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ ثَابِتِ الْبُنَانِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، قَوْلُهُ.

واته: له صوهه بیهوه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده باره ی ئه م نایه ته فهرموویه تی: (لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَةٌ).
واته: بۆ ئه وان هاش چاکه ده کهن، پاداشتی زۆر چاک و بههشت ههیه، وه زیاده له وهش. فهرمووی: کاتی ئه هلی بههشت ده چنه بههشته وه جارچیه جار ده دات: نهی خه لکی بههشت نیوه واده یه کتان ههیه له لای خوا شتیکی زیاده تان ماوه بۆتان جیه جی بکات، نه وانیش ده لئین: چی ماوه تا پیمان بدات، نایا رووی سپی نه کردووین و له ناو بههشتدا داینه ناوین و له شاگری دۆزه خ رزگاری نه کردووین! ده لئین: به لئی، جا خوای پهروه ردگار په رده ی نیتوانی خوی و بهنده کانی هه ل ده مالتی و بهنده کان به چاوی سهر ته ماشای زاتی پهروه ردگاری خویان ده کهن، نیت هرگیز شتی وا خوش و خوشه ویست له وه پیتش خه لات نه کراوه پیتیان، وه ک نه وه به چاوی سهر ته ماشای زاتی پهروه ردگاری خویان بکهن).

باسیکی تر لهو بارهوه

۱۷ - بَابُ مِنْهُ

۲۵۵۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي شَبَابَةُ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ ثُوَيْرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَدْنَى أَهْلِ الْجَنَّةِ مَنْزِلَةً لَمَنْ يَنْظُرُ إِلَى جَنَانِهِ وَأَزْوَاجِهِ وَنَعِيمِهِ وَخَدَمِهِ وَسُرُرِهِ مَسِيرَةَ أَلْفِ سَنَةٍ، وَأَكْرَمَهُمْ عَلَى اللَّهِ مَنْ يَنْظُرُ إِلَى وَجْهِهِ عَذْوَةً وَعَشِيَّةً، ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (وُجُوهٌ يُؤْمِنُ بِهَا نَاصِرَةٌ إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ). وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ ثُوَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، مَرْفُوعًا وَرَوَاهُ عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ أَنَجَرَ، عَنْ ثُوَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، مَوْفُوقًا وَرَوَى عَبْدُ اللَّهِ الْأَشْجَعِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ ثُوَيْرٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَوْلَهُ وَلَمْ يَرْفَعَهُ حَدَّثَنَا بِذَلِكَ أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ الْأَشْجَعِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ ثُوَيْرٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَرْفَعَهُ.

واته: له (ثویر) وه دهگیرنه وه، که فەرموویه تی: بۆ خۆم گویم له ئیبنو عومەر رهزای خویان لی بۆ دهیفرموو: (بهراستی نزمترین پلهی ئەهلی بههشت بۆ کەسێ سەیری باخ و باخاته کانی و هاوسەرە کانی و نازو نێعمەتە کانی و خزمەتکارە کانی و له منداڵان و راخەرە کانی ماوهی هەزار ساله، بهرێزترینان و ئەوەتان بهزرتین پایە هەیه لای خوا ئەو کەسەیه بهیانیان و ئیواران تەماشای خوای گەوره دهکات)، لهپاشدا پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهم نایه تهی خۆینده وه: ﴿وُجُوهٌ يُؤْمِنُ بِهَا نَاصِرَةٌ ۖ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾ ﴿٢٢﴾ سورة القيامة: ۲۲ - ۲۳. واته: زۆر روخسار لهو روژهدا گهشاوهن، تەماشای پەرۆهردگاریان دهکەن.

٢٥٥٤ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ طَرِيفٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَابِرُ بْنُ نُوحٍ الْحِمَاطِيُّ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتُضَامُونَ فِي رُؤْيَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، وَتُضَامُونَ فِي رُؤْيَةِ الشَّمْسِ؟ قَالُوا: لَا، قَالَ: فَإِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرَوْنَ الْقَمَرَ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَهَكَذَا رَوَى يَحْيَى بْنُ عِيسَى الرَّمْلِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرَوَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحَدِيثُ ابْنِ إِدْرِيسَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، غَيْرُ مُحْفُوظٍ، وَحَدِيثُ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَصَحُّ وَهَكَذَا رَوَاهُ سُهَيْلُ بْنُ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ مِثْلُ هَذَا الْحَدِيثِ وَهُوَ حَدِيثٌ صَحِيحٌ أَيْضًا.

واته: له نهبو هوردهروه رهزای خوای لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموويه تی: (نایا گوماتان ههیه له بینینی مانگی چوارده؟ وه نایا گوماتان ههیه له بینینی خور؟ وتیان: نه خیر، هیچ گومانمان نیه، فهرمووی: (دهی له قیامه تدا ناوا خوای خوتان ده بینن و له بینینیدا توشی هیچ زه همه تی نابن).

١٨ - بَابُ

٢٥٥٥ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، فَيَقُولُونَ: لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ، فَيَقُولُ: هَلْ رَضِيتُمْ؟ فَيَقُولُونَ: مَا لَنَا لَا نَرْضَى

وَقَدْ أُعْطِينَا مَا لَمْ تُعْطِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، فَيَقُولُ: أَنَا أُعْطِيكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ، قَالُوا: أَيُّ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ ذَلِكَ؟ قَالَ: أَجِلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ أَبَدًا. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئه‌بو سه‌عیدی خودریه‌وه ره‌زای خوای لی بێ ده‌گیرنه‌وه، که فرمویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه‌تی: (خوای بالاده‌ست و خاوه‌ن شکۆ به‌ئه‌هلی بههشت ده‌فرمویت: (ئه‌ی خه‌لکی بههشت! ئه‌وانیش به‌یه‌ک ده‌نگ ده‌لێن: به‌فرموو ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان، ئیمه‌ ملکه‌ج و گوێرایه‌لی تۆین هه‌میشه‌ ئیمه‌ ئاماده‌ین بۆ جی به‌جێکردنی فرمانه‌کان، سه‌رچاوه‌ی گشت خێرو خوشی و به‌هره‌یه‌ک له‌ ده‌ستی تۆدایه‌، خوای گه‌وره‌ ده‌فرمویت: ئایا رازین به‌ به‌شی خۆتان له‌ بههشتدا؟ ده‌لێن: ئه‌ی بۆ رازی نی، له‌م به‌شه‌ باشه‌ که‌ تۆ داوته‌ به‌ ئیمه‌ به‌ هیچ دروستکراویکی ترت نه‌داوه‌ ده‌بی له‌مه‌ باشتر هه‌بی؟ خوای گه‌وره‌ ده‌فرمویت: من له‌وه‌ باشترتان پی ده‌ده‌م؟ ده‌لێن: چ شتی له‌وه‌ باشتره‌؟ خوای گه‌وره‌ ده‌فرمویت: (شایسته‌ی خۆشنودی و ره‌زامه‌ندی خۆمتان ده‌که‌م، له‌مه‌ولا هه‌رگیز لیتان زویر نا‌یم و نا‌ره‌نجیم).

ده‌رباره‌ی بینیی ئه‌هلی بههشت له‌ ژووره‌کانیاندا

١٩ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرَاثِي أَهْلِ الْجَنَّةِ فِي الْعَرْفِ

٢٥٥٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا فُلَيْحُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ هِلَالِ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ لَيَتَرَاءَوْنَ فِي الْعَرْفَةِ كَمَا يَتَرَاءَوْنَ الْكَوْكَبُ الشَّرْقِيُّ أَوِ الْكَوْكَبُ الْغَرْبِيُّ الْعَارِبُ فِي الْأُفُقِ أَوِ الطَّالِعُ فِي تَقَاضِلِ الدَّرَجَاتِ،

سنن الترمذی بهرگی سیئیم - باه کانی چۆنیتهی بههشت له پیغه مبهروهه صلى الله علیه وسلم.

فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أُولَئِكَ النَّبِيُّونَ؟ قَالَ: بَلَى، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ وَأَقْوَامٌ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَصَدَّقُوا الْمُرْسَلِينَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى دهگێرنهوه، که فهرموویهتى: پیغه مبهرى خوا صلى الله علیه وسلم فهرموویهتى: (نههلى بههشت خه لکی ژووره کان ده بینن وهك چۆن نهستیره ی پرشنگدار له ئاسودا ده بینن له رۆژه لات یان له رۆژئاوا دا به پیتی پلهو پایه یان). وتیان: نهی پیغه مبهرى خوا صلى الله علیه وسلم، نهوانه پیغه مبهران؟ فهرموویهتى: (سویند به وهی گیانی منى به دهسته که سائیکن باوه رپیان هیناوه به خواو به پیغه مبهره که ی و به په یامبهران و به راستیان زانیون).

مانه وهی خه لکی بههشت و دۆزه خ به هه میشه یی له ناو یاندا

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي خُلُودِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِ النَّارِ

۲۵۵۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، ثُمَّ يَطَّلِعُ عَلَيْهِمْ رَبُّ الْعَالَمِينَ، فَيَقُولُ: أَلَا يَتَّبِعُ كُلُّ إِنْسَانٍ مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ، فَيَمَثُلُ لِصَاحِبِ الصَّلَيبِ صَلَيبُهُ، وَلِصَاحِبِ التَّصَاوِيرِ تَصَاوِيرُهُ، وَلِصَاحِبِ النَّارِ نَارُهُ، فَيَتَّبِعُونَ مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ، وَيَبْقَى الْمُسْلِمُونَ فَيَطَّلِعُ عَلَيْهِمْ رَبُّ الْعَالَمِينَ، فَيَقُولُ: أَلَا تَتَّبِعُونَ النَّاسَ؟ فَيَقُولُونَ: نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ، اللَّهُ رُبُّنَا، وَهَذَا مَكَانُنَا حَتَّى نَرَى رَبَّنَا وَهُوَ يَأْمُرُهُمْ وَيُنَبِّئُهُمْ، ثُمَّ يَتَوَارَى ثُمَّ يَطَّلِعُ فَيَقُولُ: أَلَا تَتَّبِعُونَ النَّاسَ؟ فَيَقُولُونَ: نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ، نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ اللَّهُ رُبُّنَا، وَهَذَا مَكَانُنَا حَتَّى نَرَى رَبَّنَا وَهُوَ يَأْمُرُهُمْ وَيُنَبِّئُهُمْ قَالُوا: وَهَلْ نَرَاهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: وَهَلْ تُضَارُّونَ فِي رُؤْيَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ؟ قَالُوا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَإِنَّكُمْ لَا تُضَارُّونَ فِي

رُؤْيِيهِ تِلْكَ السَّاعَةِ، ثُمَّ يَتَوَارَىٰ ثُمَّ يَطْلُعُ فَيَعْرِفُهُمْ نَفْسَهُ، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّبِعُونِي، فَيَقُومُ الْمُسْلِمُونَ وَيُوضَعُ الصِّرَاطُ، فَيَمْرُؤُونَ عَلَيْهِ مِثْلَ جِيَادِ الْخَيْلِ وَالرِّكَابِ، وَقَوْلُهُمْ عَلَيْهِ سَلِمَ سَلِمَ، وَيَبْقَىٰ أَهْلُ النَّارِ فَيُطْرَحُ مِنْهُمْ فِيهَا فَوْجٌ، ثُمَّ يُقَالُ: هَلْ امْتَلَأَتْ؟ فَتَقُولُ: (هَلْ مِنْ مَزِيدٍ) ثُمَّ يُطْرَحُ فِيهَا فَوْجٌ، فَيُقَالُ: هَلْ امْتَلَأَتْ؟ فَتَقُولُ: (هَلْ مِنْ مَزِيدٍ)، حَتَّىٰ إِذَا أُوعِبُوا فِيهَا وَضَعَ الرَّحْمَنُ قَدَمَهُ فِيهَا وَأَرَاوَىٰ بَعْضَهَا إِلَىٰ بَعْضٍ، ثُمَّ قَالَ: قَطُّ، قَالَتْ: قَطُّ قَطُّ، فَإِذَا أَذْخَلَ اللَّهُ أَهْلَ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ وَأَهْلَ النَّارِ النَّارَ، قَالَ: أُنِّي بِالْمَوْتِ مُلَبَّيًّا، فَيُوقَفُ عَلَى السُّورِ الَّذِي بَيْنَ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِ النَّارِ، ثُمَّ يُقَالُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، فَيَطْلَعُونَ خَائِفِينَ، ثُمَّ يُقَالُ: يَا أَهْلَ النَّارِ، فَيَطْلَعُونَ مُسْتَنْبِشِينَ يَرْجُونَ الشَّفَاعَةَ، فَيُقَالُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِ النَّارِ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ: قَدْ عَرَفْنَا، هُوَ الْمَوْتُ الَّذِي وَكَّلَ بِنَا، فَيُضْجَعُ فَيَذْبَحُ ذَبْحًا عَلَى السُّورِ الَّذِي بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، ثُمَّ يُقَالُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ حُلُودٌ لَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ حُلُودٌ لَا مَوْتَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رُويَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَوَايَاتٌ كَثِيرَةٌ مِثْلُ هَذَا مَا يُذَكِّرُ فِيهِ أَمْرُ الرُّؤْيَةِ أَنَّ النَّاسَ يَرَوْنَ رَبَّهُمْ وَذِكْرُ الْقَدَمِ وَمَا أَشْبَهَ هَذِهِ الْأَشْيَاءِ. وَالْمَذْهَبُ فِي هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنَ الْأَئِمَّةِ مِثْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَمَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَابْنِ عُيَيْنَةَ، وَوَكَيْعٍ وَغَيْرِهِمْ أَنََّّهُمْ رَوَوْا هَذِهِ الْأَشْيَاءَ، ثُمَّ قَالُوا: نُرْوِي هَذِهِ الْأَحَادِيثَ وَنُؤْمِنُ بِهَا، وَلَا يُقَالُ: كَيْفَ؟ وَهَذَا الَّذِي اخْتَارَهُ أَهْلُ الْحَدِيثِ أَنَّ يَرَوُّوا هَذِهِ الْأَشْيَاءَ كَمَا جَاءَتْ وَيُؤْمِنُ بِهَا وَلَا تُفَسَّرُ وَلَا تُتَوَهَّمُ وَلَا يُقَالُ: كَيْفَ، وَهَذَا أَمْرُ أَهْلِ الْعِلْمِ الَّذِي اخْتَارُوهُ وَذَهَبُوا إِلَيْهِ. وَمَعْنَى قَوْلِهِ فِي الْحَدِيثِ: فَيَعْرِفُهُمْ نَفْسَهُ يَعْنِي يَنْجَلِي لَهُمْ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپینه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له رۆزی قیامه تدا خوای گهوره سه رجهم خه لک له دهشتایه کی فراواندا کۆده کاته وه، له پاشدا پهروه ردگاری جیهانیان ته ماشایان ده کات و ده فهرموویت: ناگاداربن با هه موو که سی شوی تی

پەرستراوەکە بکەوێت، ئیتر خاچ پەرست وێنەی خاچەکە بۆ دەکیشرێت و خاوەن پەیکەر و وێنەکان وێنەی پەیکەرەکانیان بۆ دەکیشرێت، ناگر پەرست وێنەی ناگرەکە بۆ دەکیشرێت، جا شوێنی پەرستراوەکانیان دەکەون، موسولمانان دەمێننەو، پەرورەدگاری جیهانیان تەماشایان دەکات و دەفەرمووێت: ئایا شوێن خەڵک ناکەون؟ دەڵێن: پەنا دەگرین بە تۆ، پەنا دەگرین بە تۆ، خوای گەورە پەرورەدگارمانە، ئەمە شوێنمانە هەتا پەرورەدگارمان دەبینن، ئەویش فەرمانیان پێ دەکات و جێگیریان دەکات، دەڵێن: ئەی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، ئایا دەبینن؟ فەرمووی: (ئایا گومانتان هەیە لەبینینی مانگی چوارە؟) وتیان: نەخێر، ئەی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، هیچ گومانمان نیە، فەرمووی: (دە لەو کات و ساتەدا ئاوا خوای خۆتان دەبینن و لە بینینیدا توشی هیچ زەحمەتی نابن، لەپاشدا دیار نامیێ، نینجا دەردەکەوێتەو، زانستیکی براوە دەخاتە دڵیانەو بەدلتیایەو دەزانن ئەو پەرورەدگاریانە، پاشان دەفەرمووێت: من پەرورەدگارتانم شوێنی فەرمانەکانم بکەوێت موسولمانان هەڵسەن پردی سیرات دادەنری و دەپەرنەو بۆ بەهەشت وەک ئەسپ و وشتی خێرا، پەيامبەرە و فروستادەکان وتەیان لەسەر پرده کە ئەمە دەڵێن: خوای سەلامەتەمان بکە، خوای سەلامەتەمان بکە، جا ئەهلی دۆزەخ دەمێننەو و سەرە ئێوانە کۆمەڵکیان فری دەدرێنە دۆزەخەو، جا دەوترێت: ئایا پرپووی؟ ئەویش دەڵێت: ئاخۆ زیاتریش هەیە؟ تا ئەو کاتەی هەموویان کۆدەبنەو لە دۆزەخدا، خوای گەورە پێی تی دەخات - شیوە و چۆنیەتیەکە دەگیرێنەو بۆ لای خوا - ئەوکاتە دۆزەخ لە هەبەتی ئەویدا دەچیتەو یەک، دۆزەخ دەڵێ: خوای بەسە بەسە، پرپووم و جیئ کەسم نەماوە، کاتیەک خوای گەورە بەهەشتیەکان دەخاتە بەهەشتەو و دۆزەخیەکانیش دەخاتە دۆزەخەو، مردن دەهێنرێت لەسەر دیواری نێوان بەهەشت

سنن الترمذی بهرگی سییم - باه کانی چوینتی بههشت له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم.

و دۆزه خدا راده وستینریت، جا دهوتریت: نهی نههلی بههشت نهوانیش به ترسهوه دهوانن، پاشان دهوتریت: نهی نههلی دۆزهخ نهوانیش به دلخوشیهوه به هیوای شهفاعهتهوه دهوانن بیننه دهرهوه له دۆزهخ، جا به ههردوو لایان دهوتریت: نایا دهزانن نهمه دهناسن، ههردوو لایان دهلین: بهلئ دیناسین نهوه مردنه پیتی سپیردراوین، جا راده کیشریت و لهسهر دیواره کهی نیوان بههشت و دۆزه خدا سهرده برریت، جا دهوتریت: نهی بههشتیهکان نیتر له بههشتدا به همیشهیی دهمیننهوه و مردن نییه، نهی دۆزهخیهکان نیتر له دۆزه خدا به همیشهیی دهمیننهوه و مردن نییه).

۲۵۵۸ - (صحیح دون قوله: فَلَوْ أَنَّ أَحَدًا) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ فَضِيلِ بْنِ مَرْزُوقٍ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، يَرْفَعُهُ، قَالَ: إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ أُتِيَ بِالْمَوْتِ كَالْكَبْشِ الْأَمْلَحِ، فَيُوقَفُ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، فَيُذْبَحُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ، فَلَوْ أَنَّ أَحَدًا مَاتَ فَرَحًا لَمَاتَ أَهْلُ الْجَنَّةِ، وَلَوْ أَنَّ أَحَدًا مَاتَ حُزْنًا لَمَاتَ أَهْلُ النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نهبو سهعیدهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (له قیامهتدا کاتیك خوای گهوره بههشتیهکان دهخاته بههشتهوه و دۆزهخیهکانیش دهخاته دۆزهخهوه، مردن لهشیوهی بهرانیکی شاخداردا دهینریت له نیوان بههشت و دۆزه خدا راده وستینریت، جا سهرده برریت و نهوانیش تهماشای دهکهن، نهگهر کهس لهخوشیاندا بمردایه نهوا نههلی بههشت لهخوشی و شادیدا دهردن، ههروهها نهگهر کهس لهخهم و پهژارهدا بمردایه نهوا نههلی دۆزهخ لهخهم و پهژارهدا دهردن).

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ حُقَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ وَحُقَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ

۲۵۵۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ حُمَيْدٍ، وَثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: حُقَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ، وَحُقَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویه تی: (بههشت به ناخوشی و تنگ و چه له مه و به رهنج و تیکۆشان ده وره دراوه، ناگری دۆزه خیش به نار ه زوو ده کان ده وره دراوه).

۲۵۶۰ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْجَنَّةَ وَالنَّارَ أَرْسَلَ جِبْرِيلَ إِلَى الْجَنَّةِ فَقَالَ: انْظُرْ إِلَيْهَا وَإِلَى مَا أُعِدَّتْ لِأَهْلِهَا فِيهَا، قَالَ: فَجَاءَهَا وَنَظَرَ إِلَيْهَا وَإِلَى مَا أَعَدَّ اللَّهُ لِأَهْلِهَا فِيهَا، قَالَ: فَرَجَعَ إِلَيْهِ، قَالَ: فَوَعَّزْتُكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا، فَأَمَرَ بِهَا فَحُقَّتِ بِالْمَكَارِهِ، فَقَالَ: ازْجِعْ إِلَيْهَا فَانْظُرْ إِلَى مَا أُعِدَّتْ لِأَهْلِهَا فِيهَا، قَالَ: فَرَجَعَ إِلَيْهَا فَإِذَا هِيَ قَدْ حُقَّتْ بِالْمَكَارِهِ، فَرَجَعَ إِلَيْهِ فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَقَدْ حُقَّتْ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا أَحَدٌ، قَالَ: أَذْهَبَ إِلَى النَّارِ فَانْظُرْ إِلَيْهَا وَإِلَى مَا أُعِدَّتْ لِأَهْلِهَا فِيهَا، فَإِذَا هِيَ يَرْكَبُ بَعْضُهَا بَعْضًا، فَرَجَعَ إِلَيْهِ فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ فَيَدْخُلُهَا، فَأَمَرَ بِهَا فَحُقَّتْ بِالشَّهَوَاتِ، فَقَالَ: ازْجِعْ إِلَيْهَا، فَرَجَعَ إِلَيْهَا فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَنْجُو مِنْهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هوره بهروه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویه تی: (کاتی که خوای بهروردگار

بههشت و دۆزه خی دروستکرد، جبریلی نارد بۆ بههشت، فهرمووی: برۆ سهیری بههشت بکه سهیری نهوهش بکه بۆ بهنده چاکه کانم ناماد کردوه، جبریل دهروات سهیر دهکات، فهرمووی: دهگه پیتهوه بۆ لای پهروهردگار و دهلی: به گهورهیی و شکۆمهندی تۆ ههر کهس ههول و تهقه لای بۆ بدات ئیلا دهچیتته ناویهوه، فهرمانی پێ دهکات به ناخۆشی و تهنگ و چهلهمه و به رهنج و تیکۆشان دهوره دهدریت، خوای گهوره به جبریل دهفرمویت: بگه پیرهوه بۆ بههشت، سهیری بکه سهیری نهوهش بکه بۆ بهنده چاکه کانم ناماد کردوه، جبریل دهروات سهیر دهکات به ناخۆشی و تهنگ و چهلهمه و به رهنج و تیکۆشان دهوره دراوه، دهگه پیتهوه بۆ لای پهروهردگار و دهلی: به گهورهیی و شکۆمهندی تۆ دهترسم کهس نهچیتته ناویهوه، خوای گهوره به جبریل دهفرمویت: برۆ سهیری دۆزهخ بکه سهیری نهوهش بکه بۆ نههلی دۆزهخ ناماد کردوه، جبریل دهروات سهیر دهکات ههندیکی کهوتوته سهر ههندیکی تری، دهگه پیتهوه بۆ لای پهروهردگار و دهلی: به گهورهیی و شکۆمهندی تۆ ههر کهس بییستی و خوی بیاریژی ناچیتته ناویهوه، فهرمانی پێ دهکات به ئارهزووهکان دهوره دهدریت، دهفرمویت: بگه پیرهوه بۆ لای، دهروات سهیر دهکات به ئارزووهکان دهوره دراوه، دهگه پیتهوه بۆ لای پهروهردگار و دهلی: به گهورهیی و شکۆمهندی تۆ دهترسم کهس رزگاری نهبی لێ و نهچیتته ناویهوه.

دهبارهی مشت و مری بههشت و دۆزهخ

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي اخْتِجَاجِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ

۲۵۶۱ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اخْتِجَّتِ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ، فَقَالَتِ الْجَنَّةُ: يَدْخُلُنِي الضُّعَفَاءُ وَالْمَسَاكِينُ، وَقَالَتِ النَّارُ:

يَدْخُلُنِي الْجَبَّارُونَ وَالْمَتَكَبِّرُونَ، فَقَالَ لِلنَّارِ: أَنْتِ عَذَابِي أَنْتَقِمُ بِكَ مِنْ شَيْءٍ، وَقَالَ لِلْجَنَّةِ: أَنْتِ رَحْمَتِي أَرْحَمُ بِكَ مَنْ شَيْءٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هوردهیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (بههشت و دۆزهخ بوو به مشت و مریان، بههشت وتی: بی دهسهلات و لاواز و ههژارهکان دینه ناوم، دۆزهخ وتی: منیش خو بهزلزان و مل هورده سته مکارهکان دینه ناوم، خوای گهوره به ناگری فهرموو: تو سزاو نازار و نهشکهنجی منی تۆلته پی دهکه مهوه بو ههرکس بهویتی، به بههشتیشی فهرموو: تو رهحمته و میهره بانی منی بو ههرکس بهویتی به چوونه ناو تو رهحمی پی دهکه م).

دهبارهی لای خوارووی پلهی خهلتکی بههشت

۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ مَا لِأَهْلِ الْجَنَّةِ مِنَ الْكَرَامَةِ

۲۵۶۲ - (ضعيف) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا رِشْدِينُ بْنُ سَعْدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ الْحَارِثِ، عَنْ دَرَّاجٍ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَهْلُ الْجَنَّةِ الَّذِينَ لَهُ تَمَانُونَ أَلْفَ حَادِمٍ وَاثْنَتَانِ وَسَبْعُونَ زَوْجَةً، وَتَنْصَبُ لَهُ قُبَّةٌ مِنْ لَوْلُؤٍ وَزَبَرْجَدٍ وَيَأْقُوبُ كَمَا بَيْنَ الْجَائِيَةِ إِلَى صَنْعَاءَ. وَهَذَا الْإِسْنَادُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ مَاتَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ مِنْ صَغِيرٍ أَوْ كَبِيرٍ يُرَدُّونَ بَيْنَ ثَلَاثِينَ فِي الْجَنَّةِ لَا يَزِيدُونَ عَلَيْهَا أَبَدًا، وَكَذَلِكَ أَهْلُ النَّارِ. وَهَذَا الْإِسْنَادُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ عَلَيْهِمُ التَّيَجَانَ، إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ لَوْ لَوُؤَةٌ مِنْهَا لَتَضِيءُ مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ رِشْدِينٍ.

واتە: لە ئەبو سەعیدی خودریەوێ رەزای خوای لی بئی دەگیرنەوێ، کە فەرموویەتی: پێغەمبەرێ خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (لای خوارووی پەلێ خەلکی بەهەشت هەشتا نۆکەر و حەفتا دوو ھاوسەری ھەیە، قوبەییەکی بۆ دادەنێن لە مرواری و شیلان و زەبەرچەد ھیندەدی ماوێ نێوان جاییە بۆ سەنعای ولاتی یەمەن دەبێ).

بە ھەمان سەنەد لە پێغەمبەرەوێ صلی اللہ علیہ وسلم ھاتووە، کە فەرموویەتی: (ھەرکەس لە خەلکی بەهەشت بمریت نێتر تەمەنی گەورە بئی یان بچوک دەگیرنێرتەوێ بۆ تەمەنی سی سالان ھەرگیز لەو تەمەنەش زیاد ناکات، ھەرۆھا خەلکی ناگری دۆزەخیش بە ھەمان شێوێ).

ھەرۆھا بە ھەمان سەنەد لە پێغەمبەرەوێ صلی اللہ علیہ وسلم ھاتووە، کە فەرموویەتی: (خەلکی بەهەشت تاجیان بەسەرەوێیە بچوکترین مرواری تاجەکە نێوانی رۆژھەلات و رۆژئاوا رووناک دەکاتەوێ).

٢٥٦٣ - (ضعيف) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ غَامِرِ الْأَخْوَلِ، عَنْ أَبِي الصَّدِّيقِ النَّاجِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا اشْتَهَى الْوَلَدُ فِي الْجَنَّةِ كَانَ حَمْلُهُ وَوَضْعُهُ وَسِتُّهُ فِي سَاعَةٍ كَمَا يَشْتَهِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي هَذَا، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: فِي الْجَنَّةِ جِمَاعٌ وَلَا يَكُونُ وَلَدٌ هَكَذَا رُويَ عَنْ طَاوُوسٍ، وَمُجَاهِدٍ، وَإِبْرَاهِيمَ النَّخَعِيِّ وَقَالَ مُحَمَّدٌ، قَالَ إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، فِي حَدِيثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا اشْتَهَى الْوَلَدُ فِي الْجَنَّةِ كَانَ فِي سَاعَةٍ وَاحِدَةٍ كَمَا يَشْتَهِي وَلَكِنْ لَا يَشْتَهِي قَالَ مُحَمَّدٌ: وَقَدْ رُويَ عَنْ أَبِي رَزِينٍ الْعُقَيْلِيِّ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ لَا يَكُونُ لَهُمْ فِيهَا وَلَدٌ، وَأَبُو الصَّدِّيقِ النَّاجِيُّ اسْمُهُ: بَكْرٌ بْنُ عَمْرِو وَيُقَالُ: بَكْرٌ بْنُ قَيْسٍ أَيْضًا.

واته: له تهبو سه عیدی خودریهوه رهزای خوای لی بی ده گیرنهوه، که فرموویهتی: پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (نه گهر کهسی باوهردار له بههشتدا هزی له منداڵ بوو، سکپری و منداڵ بوون و کامل بوونی بو ته مهنی سی سالی ماوهی کاتژمیژیک ده خایه نی، به ناره زووی خوی کور بی یان کچ).

زانایان له م بارهوه رایان جیاوازه هه ندیکیان ده فرموون: له بههشتدا جووتبوون هیه به لام منداڵ بوون نیه.

له فرموده ی پیتغه مبهردا صلی الله علیه وسلم هاتوه، فرموویهتی: (نه گهر کهسی باوهردار له بههشتدا هزی له منداڵ بوو له ماوهی کاتژمیژیکدا بو ی دهسته بهر ده بی به ناره زووی خوی کور بی یان کچ، به لام ناره زووی ناکات).

ههروه ها له فرموده ی پیتغه مبهردا صلی الله علیه وسلم هاتوه، فرموویهتی: (خه لکی له بههشتدا منداڵیان نیه، ناره تانی بههشت منداڵیان نابێ).

نهوهی هاتوه ده رباره ی قسه کردنی حۆریه کان

۲۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَلَامِ الْحَوْرِ الْعَيْنِ

۲۵۶۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، وَأَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَمُجْتَمَعًا لِلْحَوْرِ الْعَيْنِ يُرْفَعْنَ بِأَصْوَاتٍ لَمْ يَسْمَعْ الْخَلَائِقُ مِثْلَهَا، قَالَ: يَقُلْنَ: نَحْنُ الْحَالِدَاتُ فَلَا نَبِيدُ، وَنَحْنُ النَّاعِمَاتُ فَلَا نَبَأُ، وَنَحْنُ الرَّاغِبَاتُ فَلَا نَسْخَطُ، طَوَّيْ لِمَنْ كَانَ لَنَا وَكُنَّا لَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَنْسٍ. حَدِيثٌ عَلِيٌّ حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له پیتشهوا عهلیهوه رهزای خوای لی بی دهگپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (بیگومان له بههشتدا شوینی ههیه خۆریه کان لهوئ کۆده بنهوه دهنگیان بهرزده کهنهوه هیچ دروستکراوی دهنگی نهوهنده خوشی نه بیستوه). فهرمووی: (دهلین: ئیمه به هه میشهیی له بههشتدا بین و نامرین و له ناو ناچین، ئیمه خاوهنی نازو نیعمه تین و ههرگیز هه ژار نابین و بیوستان به هیچ نابی، ئیمه رازین له پهروهردگارمان و له هاوسه راغان و ههرگیز نارازی نابین و توره نابین، خوشبهختی بو که سی بو ئیمه ده بی و ئیمهش بو نهوه ده بین).

٢٥٦٥ - (صحيح الإسناد مقطوعا) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: (فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ) قَالَ: السَّمَاعُ وَمَعْنَى السَّمَاعِ مِثْلُ مَا وَرَدَ فِي الْحَدِيثِ أَنَّ الْحَوْرَ الْعَيْنَ يُرْفَعَنَّ بِأَصْوَاتِهِنَّ.

٢٥ - باب

٢٥٦٦ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي الْيَقْظَانِ، عَنْ زَادَانَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ثَلَاثَةٌ عَلَى كُتُبَانِ الْمَمْنِكِ، أَرَاهُ قَالَ، يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَغْطِيهِمُ الْأَوْلُونَ وَالْآخِرُونَ: رَجُلٌ يُنَادِي بِالصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، وَرَجُلٌ يَوْمُ قَوْمًا وَهُمْ بِهِ رَاضُونَ، وَعَبْدٌ أَدَّى حَقَّ اللَّهِ وَحَقَّ مَوْلَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَبُو الْيَقْظَانِ اسْمُهُ: عُثْمَانُ بْنُ عُمَيْرٍ، وَيُقَالُ: ابْنُ قَيْسٍ.

واته: له (عبد الله)ی کورپی عومهروه رهزای خویان لی بی دهگپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (له پوژی

قیامه تدا سی کومه له سهه ته پۆلکه ی میسکن، سهه رتا و کوتایی ناواتیان پی ده خوازن وه نهوان بن: که سی بانگدهر بی و پینج فرهزه خه لک بانک بکات بو نویت له شهو و روژدا، پیاوی پیتش نویت بکات بو کومه لی خه لک خه لکه کهش لیتی رازی بن، بهندهیه مافی خواو مافی گهوره که ی جیه جی بکات).

۲۵۶۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَيَّاشٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ رَبِيعِ بْنِ جِرَاشٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، يَرْفَعُهُ، قَالَ: ثَلَاثَةٌ يُجِبُهُمُ اللَّهُ، رَجُلٌ قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَتْلُو كِتَابَ اللَّهِ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ صَدَقَةً بِيَمِينِهِ يُخْفِيهَا، أَرَاهُ قَالَ، مِنْ شِمَالِهِ، وَرَجُلٌ كَانَ فِي سَرِيَّةٍ فَأَنْهَزَهُمْ أَصْحَابُهُ فَاسْتَقْبَلَ الْعَدُوَّ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَهُوَ غَيْرُ مَحْفُوظٍ وَالصَّحِيحُ مَا رَوَى شُعْبَةُ، وَغَيْرُهُ عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ رَبِيعِ بْنِ جِرَاشٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ ظَبْيَانَ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ كَثِيرُ الْغَلَطِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مهسعوده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فره موویه تی: (خوای گهوره سی که سی خوژده ویت: که سی شهو ههستی شهو نویت بکات و قورنان بخوینی، که سی به دهستی راستی خیر بکات و بشاریته وه نهونده به نهینی بیکات دهستی چه پی نه زانی، پیاوی له ناو سوپایه کدا بی سوپاکه بشکی به لام نهو خوی به ته نیا به رهنگاری دوژمن ببیته وه).

۲۵۶۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَا: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مَنْصُورٍ بْنِ الْمُعْتَمِرِ، قَالَ: سَمِعْتُ رَبِيعَ بْنَ جِرَاشٍ، يُحَدِّثُ عَنْ زَيْدِ بْنِ ظَبْيَانَ، يَرْفَعُهُ إِلَى أَبِي ذَرٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: ثَلَاثَةٌ يُجِبُهُمُ اللَّهُ، وَثَلَاثَةٌ يُبْغِضُهُمُ اللَّهُ، فَأَمَّا الَّذِينَ يُجِبُهُمُ اللَّهُ، فَرَجُلٌ أَتَى قَوْمًا فَسَأَلَهُمُ بِاللَّهِ وَلَمْ يَسْأَلَهُمْ بِقَرَابَةٍ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُمْ فَمَنْعُوهُ، فَتَخَلَّفَ رَجُلٌ بِأَعْيَانِهِمْ فَأَعْطَاهُ سِرًّا لَا يَعْلَمُ

بِعَطِيَّتِهِ إِلَّا اللَّهَ، وَالَّذِي أَعْطَاهُ، وَقَوْمٌ سَارُوا لَيْلَتَهُمْ حَتَّى إِذَا كَانَ النَّوْمُ أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِمَّا يُعْدَلُ بِهِ نَزَلُوا فَوَضَعُوا رُءُوسَهُمْ، فَقَامَ أَحَدُهُمْ يَتَمَلَّقُنِي وَيَتَلَوُّ آيَاتِي، وَرَجُلٌ كَانَ فِي سَرِيَّةٍ فَلَقِيَ الْعَدُوَّ فَهَزِمُوا وَأَقْبَلَ بِصَدْرِهِ حَتَّى يُقْتَلَ أَوْ يُفْتَحَ لَهُ، وَالثَّلَاثَةُ الَّذِينَ يُبْغِضُهُمُ اللَّهُ، الشَّيْخُ الزَّانِي، وَالْفَقِيرُ الْمُحْتَالُ، وَالْعَنِيُّ الظَّلْمُ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ شُمَيْلٍ، عَنْ شُعْبَةَ، نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَهَكَذَا رَوَى شَيْبَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ، نَحْوَ هَذَا وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عَيَّاشٍ.

واتە: لە ئەبو (ذر) ەو ەزای خوای لی بێ دەگیرنەو، کە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (خوای گەورە سی کەسی خۆش دەوی و رقی لە سی کەسیشە: ئەو سی کەسە کە خۆشی دەوین ئەمانەن: کەسی بجیت نۆ لای قەومە کە و بە ناوی خواوە داوایان لی بکات نەک بە ناوی خزمایەتیەو بە لی لەبەر خوا دەستگیرۆیم بکەن و یارمەتیم بدەن، ئەوانیش یارمەتی نەدەن و هیچی پی نەبەخشن، کەسی خۆی پەنا بدات لە ھاوڵەکانی و لەلاو بە نەینی یارمەتی بدات بەشیوەیە جگە لە خوا کەس پیتی نەزانی، ئەو کەسە خوا خۆشی دەوێت، کۆمەلی بەشەو سەفەر بکەن لەریگادا خەویان بەلاو خۆشتر بی لە ھەموو شتی دابەزن و بخەون کەسی لەوان بە گەردن کەچیەو بەرەوانی قورشان بخوینی، ئەو کەسە خوا خۆشی دەوێت، پیاوی لەناو سوپایە کدا بی سوپاکە بەرەنگاری دوژمن ببیتەو و بشکی بەلام ئەو خۆی بە تەنیا بەرەنگاری دوژمن ببیتەو و سنگی بکاتە قەلغان ھەتا دەکوژریت یان سەرکەوتن بەدەست دەهینی، ئەو سی کەسەش کە خوای گەورە رقی لێیانە ئەمانەن: کەسیکی پیر زینا بکات، کەسیکی ھەژار خۆی بەزل بزانی، کەسیکی دەوڵەمەند زوڵم و ستەمی زۆر بکات).

٢٦ - بَابُ

٢٥٦٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُقْبَةُ بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، عَنْ حُبَيْبِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ جَدِّهِ حَفْصِ بْنِ غَاصِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُوشِكُ الْفُرَاتُ يَخْسِرُ عَنْ كَنْزٍ مِنْ ذَهَبٍ، فَمَنْ حَضَرَهُ فَلَا يَأْخُذُ مِنْهُ شَيْئًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که فهرموویهتى: پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتى: (هاکا گهنجی له زیر له بن روباری فوراتهوه دهركهوت، ههركهس لهوى ناماده بوو فریای كهوت با هیچی لى نهبات).

٢٥٧٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُقْبَةُ بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ، إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: يَخْسِرُ عَنْ جَبَلٍ مِنْ ذَهَبٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: فهرموده ی پیشو له نهبو هورهیرهوه، له پیغه مبهروهوه صلی الله علیه وسلم به هه مان شیوه هاتوه، نهونده نهبی فهرمووی: (هاکا کیوی له زیر دهركهوت).

دهرباره ی چۆنیتهی دهریاکانی بههشت

٢٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ أَنْهَارِ الْجَنَّةِ

٢٥٧١ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْجُرَيْرِيُّ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ مُعَاوِيَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ بَحْرَ الْمَاءِ وَبَحْرَ الْعَسَلِ وَبَحْرَ اللَّبَنِ وَبَحْرَ الْحَمْرِ، ثُمَّ تُشَقُّ الْأَنْهَارُ بَعْدُ. هَذَا

سنن الترمذی بهرگی سینهیم - باسه کانی چۆنیته تی بههشت له پیغه مبهروهه صلى الله عليه وسلم.

حَدِيثُ حَسَنٍ صَحِيحٌ، وَحَكِيمُ بْنُ مُعَاوِيَةَ هُوَ وَالِدُ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ، وَالْجُرَيْرِيُّ يُكْنَى أَبَا مَسْعُودٍ وَاسْمُهُ: سَعِيدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ.

واته: له چه کیمی کوپی موعاویهوه، له باوکیهوه، رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که پیغه مبههر صلى الله عليه وسلم فهرموویهتی: (دهریایه ئاو و دهریایه ههنگوین و دهریایه شیر و دهریایه شهراپ لهههشتدایه، دواى نهودی بهههشتیهکان دهچنه بهههشتهوه لهپاشدا دهریای تر ههلهقولى).

٢٥٧٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ أَبِي مَرْزَمٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الْجَنَّةَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ قَالَتْ الْجَنَّةُ: اللَّهُمَّ ادْخُلْهُ الْجَنَّةَ، وَمَنْ اسْتَجَارَ مِنَ النَّارِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ قَالَتْ النَّارُ: اللَّهُمَّ أَجِرْهُ مِنَ النَّارِ. هَكَذَا رَوَى يُونُسُ بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ بُرَيْدِ بْنِ أَبِي مَرْزَمٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ. وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ أَبِي مَرْزَمٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، مَوْفُوقًا أَيْضًا.

واته: له نههسى کوپی مالیکهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبههرى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویهتی: (ههرکهسى سى جار داواى بههشت بکات و بلى: خودایه بىخهه بهههشتهوه، بهههشت دهلى: خودایه بىخهه بهههشتهوه، ههرکهسى سى جار پهنا بگرى به خوا له ناگرى دۆزهخ بلى: خودایه پهناات پى دهگرم له ناگرى دۆزهخ، ناگرى دۆزهخ دهلى: خودایه له ناگرى دۆزهخ بىپارێزه).

دهرباره‌ی چۆنیه‌تی دۆزه‌خ له پیتغه‌مبه‌روهه‌ی صلی الله علیه وسلم

۳۷ - أَبْوَابُ صِفَةِ جَهَنَّمَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه‌ی دهرباره‌ی چۆنیه‌تی ناگری دۆزه‌خ

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ النَّارِ

۲۵۷۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ بْنُ غِيَاثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ خَالِدٍ الْكَاهِلِيِّ، عَنْ شَقِيقِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُؤْتَى بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ زِمَامٍ، مَعَ كُلِّ زِمَامٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يُحْرِقُونَهَا قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ: وَالتَّوْرِيُّ لَا يَرْفَعُهُ.

حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَمْرِو أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ خَالِدٍ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَرْفَعَهُ.

واته: له (عبد الله)ی کوری مه‌سعو‌ده‌وه ره‌زای خ‌وای لى بى ده‌گپ‌رنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیتغه‌مبه‌رى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ئه‌و روژه‌ی دۆزه‌خ ده‌هین‌ه‌فتا جله‌وى هه‌یه، له‌گه‌ل هه‌ر جله‌وین‌کدا هه‌فتا هه‌زار مه‌لانیکه هه‌یه رایده‌کیشن).

۲۵۷۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْجُمَحِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَخْرُجُ عُنُقُ مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَهَا عَيْنَانِ تُبْصِرَانِ وَأُذُنَانِ تَسْمَعَانِ وَلِسَانٌ يَنْطِقُ، يَقُولُ: إِنِّي وَكَلْتُ بِثَلَاثَةٍ، بِكُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ، وَبِكُلِّ مَنْ دَعَا مَعَ اللَّهِ إِلَهَا آخَرَ،

وَبِالْمَصَوِّرِينَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ وَقَدْ رَوَاهُ بَعْضُهُمْ عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا. وَرَوَى أَشْعَثُ بْنُ سَوَّارٍ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واټه: له ښېو هورديره‌وه ره‌زای خواى لى بى ده‌گيرنه‌وه، که فېرموويه‌تی: پیغه‌مېره‌ی خوا صلی الله علیه وسلم فېرموويه‌تی: (له روژى قیامه‌تدا به‌شى له ناگر دیته‌ده‌روه، دوو چارۍ هه‌یه پټیان ده‌بینی، دوو گوټی هه‌یه پټیان ده‌بیستی، زمانى هه‌یه قسه‌ی پى ده‌کات، ده‌لى: خواى گه‌وره منى کردووه به وه‌کیل بو ښم سى جوړه که‌سه بیاخه‌مه ناگره‌وه: زوردارى مل هوړ و سه‌رکه‌ش، که‌سى له‌گه‌ل خوادا که‌سینکى تر پېه‌رستى و هاواری لى بکات، وینه‌گره‌کان).

نه‌وى هاتووه دهرباره‌ی چوښه‌تی قولی دوزخ

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ قَعْرِ جَهَنَّمَ

۲۵۷۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ الْجُعْفِيُّ، عَنْ فَضِيلِ بْنِ عِيَّاضٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانَ، عَنِ الْحَسَنِ، قَالَ: قَالَ عُتْبَةُ بْنُ غَزْوَانَ، عَلَى مِنْبَرِنَا هَذَا مِنْبِرُ الْبَصْرَةِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّ الصَّخْرَةَ الْعَظِيمَةَ لَتَلْقَى مِنْ شَفِيرِ جَهَنَّمَ فَتَهْوِي فِيهَا سَبْعِينَ عَامًا وَمَا تُفْضِي إِلَى قَرَارِهَا قَالَ: وَكَانَ عُمَرُ، يَقُولُ: أَكْثَرُوا ذِكْرَ النَّارِ فَإِنَّ حَرَّهَا شَدِيدٌ، وَإِنَّ قَعْرَهَا بَعِيدٌ، وَإِنَّ مَقَامِعَهَا حَدِيدٌ. لَا نَعْرِفُ لِلْحَسَنِ سَمَاعًا مِنْ عُتْبَةَ بْنِ غَزْوَانَ وَإِنَّمَا قَدِمَ عُتْبَةُ بْنُ غَزْوَانَ الْبَصْرَةَ فِي زَمَنِ عُمَرَ، وَوُلِدَ الْحَسَنُ لِسَنَتَيْنِ بَقِيَّتَا مِنْ خِلَافَةِ عُمَرَ.

واټه: له حه‌سه‌نه‌وه ره‌زای خواى لى بى ده‌گيرنه‌وه، که فېرموويه‌تی: عوتبه‌ی کورۍ غه‌زوان ره‌زای خواى لى بى له‌سره ښم منبه‌ره‌مان له به‌صره،

فه‌رمووده‌یه‌کی له پیغه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه وسلم گێڕایه‌وه و فه‌رمووی: (له لیواری دۆزه‌خه‌وه به‌ردیگی گه‌وره‌ گلو‌ر ده‌کرێته‌وه ماوه‌ی هه‌فتا ساڵ ده‌چیته‌ خواره‌وه بۆ بنی دۆزه‌خ هیشتا هه‌ر ناگاته‌ بنی). فه‌رمووی: پێشه‌وا عومه‌ر ره‌زای خوای لی بی ده‌یفه‌رموو: زۆر زۆر یادی ناگری دۆزه‌خ بکه‌ن چونکه‌ به‌راستی ناگره‌گه‌ی زۆر زۆر گه‌رم و به‌تینه‌، زۆر زۆر قول و به‌رینه‌، گورز و کوته‌که‌کانیشی له ناسن دروستکراون.

٢٥٧٦ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُوسَى، عَنِ ابْنِ لُحَيْعَةَ، عَنْ دَرَّاجٍ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: الصَّعُودُ جَبَلٌ مِنْ نَارٍ يَتَصَعَّدُ فِيهِ الْكَافِرُ سَبْعِينَ خَرِيفًا وَيَهْوِي فِيهِ كَذَلِكَ مِنْهُ أَبَدًا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ لُحَيْعَةَ.

واته: له نه‌بو سه‌عه‌یده‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گێڕنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (سزای سه‌ختی دۆزه‌خیه‌کان ده‌ده‌ن به‌وه‌ی سه‌رده‌که‌ون به‌سه‌ر شاخیکی ناگرده‌ بۆ ماوه‌ی هه‌فتا ساڵ نینجا سه‌رده‌که‌ون، له‌پاشدا ده‌بی بینه‌وه خواره‌وه ئیتر به‌و شیویه‌ هه‌میشه‌ له سه‌رکه‌وتن و دابه‌زیندان).

دهرباره‌ی گه‌وره‌یی جه‌سته‌ی خه‌لکی دۆزه‌خ

٣ - بَابُ مَا جَاءَ فِي عِظَمِ أَهْلِ النَّارِ

٢٥٧٧ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الدُّورِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَيْبَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّ غِلْظَ جِلْدِ الْكَافِرِ اثْنَتَانِ وَأَرْبَعُونَ ذِرَاعًا، وَإِنَّ ضِرْسَهُ مِثْلُ أُحُدٍ، وَإِنَّ

مَجْلِسُهُ مِنْ جَهَنَّمَ كَمَا بَيَّنَّ مَكَّةَ وَالْمَدِينَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ الْأَعْمَشِ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی‌بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نه‌ستووری پیستی کافر له دۆزه‌خدا چل و دوو باله، که‌لبه‌ی به‌قه‌د کتوی نوحود ده‌بی، جیگه‌ی دانیشتنی له دۆزه‌خدا هینده‌ی ماوه‌ی نێوان مه‌ککه‌و مه‌دینه ده‌بی).

۲۵۷۸ - (حسن) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمَارٍ قَالَ: حَدَّثَنِي جَدِّي مُحَمَّدُ بْنُ عَمَارٍ، وَصَالِحٌ، مَوْلَى التَّوَّامَةِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ضِرْسُ الْكَافِرِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِثْلُ أُحُدٍ، وَقَعْدُهُ مِثْلُ الْبَيْضَاءِ، وَمَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ مَسِيرَةُ ثَلَاثِ مِثْلِ الرَّبْدَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَمِثْلُ الرَّبْدَةِ كَمَا بَيَّنَّ الْمَدِينَةَ وَالرَّبْدَةَ وَالْبَيْضَاءُ: جَبَلٌ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی‌بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (که‌لبه‌ی کافر له روژی قیامه‌تا به‌قه‌د کتوی نوحود ده‌بی، رانی به‌قه‌د کتوی (البیضاء) ده‌بی، جیگه‌ی دانیشتنی له دۆزه‌خدا ماوه‌ی سی‌شهو رتیه‌وه‌ک ماوه‌ی نێوان شاری مه‌دینه بو کتوی (الرَبْدَة)).

۲۵۷۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُضْعَبُ بْنُ الْمِقْدَامِ، عَنْ فَضِيلِ بْنِ عَزْوَانَ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، رَفَعَهُ قَالَ: ضِرْسُ الْكَافِرِ مِثْلُ أُحُدٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَأَبُو حَازِمٍ هُوَ الْأَشْجَعِيُّ اسْمُهُ: سَلْمَانُ مَوْلَى عَزَّةَ الْأَشْجَعِيَّةِ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی‌بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (که‌لبه‌ی کافر له دۆزه‌خدا

به‌قه‌د کتیری نوحود ده‌بی).

۲۵۸۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنِ الْفَضْلِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ أَبِي الْمُخَارِقِ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْكَافِرَ لَيَسْحَبُ لِسَانَهُ الْفَرَسَ وَالْفَرَسُ حِينَ يَتَوَطَّأُ النَّاسُ. هَذَا حَدِيثٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَالْفَضْلُ بْنُ يَزِيدَ هُوَ كُوفِيٌّ قَدْ رَوَى عَنْهُ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْأَثَمَةِ، وَأَبُو الْمُخَارِقِ لَيْسَ بِمَعْرُوفٍ.

واته: له ئیبنو عوممه‌روهه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (زمانی کافر به‌قه‌د فهرسه‌خی یان دوو فهرسه‌خ ده‌بی له‌به‌ر پیتی خه‌لکدا راده‌خری و خه‌لک پیتشیلی ده‌که‌ن).

نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی چۆنیه‌تی شه‌رابی خه‌لکی دۆزه‌خ

۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ شَرَابِ أَهْلِ النَّارِ

۲۵۸۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رِشْدِينُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ دَرَّاجٍ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ: (كَالْمُهْلِ) قَالَ: كَعَكْرِ الزَّيْتِ، فَإِذَا قَرَّبَهُ إِلَى وَجْهِهِ سَقَطَتْ فَرْوَةٌ وَجْهِهِ فِيهِ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ رِشْدِينِ بْنِ سَعْدٍ، وَرِشْدِينُ قَدْ تَكَلَّمَ فِيهِ.

واته: له نه‌بو سه‌عیده‌وه ره‌زای خوی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیتغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم دهرباره‌ی ئایه‌تی: (كَالْمُهْلِ) فهرموویه‌تی: (وه‌ك خلت‌ه‌ی زه‌یت کاتی که ده‌کولتی، هه‌رکه‌ نزیك کرایه‌وه له روخساری پیتستی دهم و چاوی و سه‌ری ده‌که‌وێته‌ناویه‌وه).

۲۵۸۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سَعِيدُ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ أَبِي السَّمْحِ، عَنِ ابْنِ حُجَيْرَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،

قَالَ: إِنَّ الْحَمِيمَ لَيُصَبُّ عَلَى رُءُوسِهِمْ فَيَنْفَذُ الْحَمِيمُ حَتَّى يَخْلُصَ إِلَى جَوْفِهِ فَيَسْلِتُ مَا فِي جَوْفِهِ، حَتَّى يَمْرُقَ مِنْ قَدَمَيْهِ وَهُوَ الصَّهْرُ ثُمَّ يُعَادُ كَمَا كَانَ. وَسَعِيدُ بْنُ يَزِيدَ يُكْنَى أَبَا شُجَاعٍ وَهُوَ مِصْرِيٌّ، وَقَدْ رَوَى عَنْهُ اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ. وَابْنُ حُجَيْرَةَ هُوَ: عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ حُجَيْرَةَ الْمِصْرِيُّ.

واته: له نهبو هورههیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (ناوی کولای کول ده کریت بهسر دوزخیه کاندای جهستهی دهیده لینی هتا ده گاته ناو سکی، ههناوی و گهده و ریخوله کانی پارچه پارچه ده کات له ناو لنگیهوه دیتته خوارهوه، نه مهش نهو تواننده ویه که لهم نایه تدها هاتوه: (يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ) سره الحج: ۲۰. جا وهك خوی لی ده کریتتهوه و جاریکی تر به هه مان شتیه سزا ده دریتتهوه).

۲۵۸۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا صَفْوَانُ بْنُ عَمْرٍو، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ: (وَيُسْقَى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ يَنْجَرَعُهُ) قَالَ: يُقَرَّبُ إِلَى فِيهِ فَيَكْرَهُهُ، فَإِذَا أَذِنَ مِنْهُ شَوَى وَجْهَهُ وَوَقَعَتْ قَرْوَةُ رَأْسِهِ، فَإِذَا شَرِبَهُ قَطَعَ أَمْعَاءَهُ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ دُبُرِهِ، يَقُولُ اللَّهُ: (وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءُهُمْ) وَيَقُولُ: (وَأِنْ يَسْتَفِغُوا يُعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ). هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَهَكَذَا قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ. وَلَا نَعْرِفُ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ بُسْرِ إِلَّا فِي هَذَا الْحَدِيثِ. وَقَدْ رَوَى صَفْوَانُ بْنُ عَمْرٍو، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ صَاحِبِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيْرَ هَذَا الْحَدِيثِ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُسْرِ لَهُ أَحَدٌ قَدْ سَمِعَ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأُخْتُه قَدْ سَمِعَتْ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَعُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ بُسْرِ الَّذِي رَوَى عَنْهُ صَفْوَانُ بْنُ عَمْرٍو حَدِيثُ أَبِي أُمَامَةَ لَعَلَّهُ أَنْ يَكُونَ أَخَا عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ.

واته: له نهبو هورههیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی:

پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهربارهی نهم نایه ته: (وَيُسْقَى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ يَتَجَرَّعُهُ) فهرموویه تی: (کاتی ناوه که ده بن به لای ده میه وه پیتی ناخۆشه، ههر که له ده می نزیك بوویه وه ده م و چاوی ده برژینی و پیستی سه ری ده که ویته ناویه وه، کاتی که ده بخواته وه گه ده و ریخۆله کانی پارچه پارچه ده کات و له کۆمیه وه دینه خواره وه، خوا ی گه وه ده فهرمویت: (وَسُقُوا مَاءَ حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ). واته: ناوی کولای کولیان ده ر خواره ده ری گه ده و ریخۆله کانی پارچه پارچه ده کات. ههروه ها ده فهرمویت: (وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهُ بِئْسَ الشَّرَابُ). سورة الکهف: ۲۹. واته: نه گهر له تینوانا هاواری ناوی بکه ن ناویکیان بۆ ده هینری وه ک مسی تواوه روو ده م و چاوه کان ده برژینی، نای چ خواردنه وه یه کی پیس و خراپه.

۲۵۸۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُوَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا رِشْدِينُ بْنُ سَعْدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ الْحَارِثِ، عَنْ دَرَّاجٍ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (كَالْمُهْلِ) كَعَكْرِ الزَّيْتِ، فَإِذَا قُرِبَ إِلَيْهِ سَقَطَتْ فَرْوُهُ وَجُوهُ فِيهِ. وَهَذَا الْإِسْنَادُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لِسُرَادِقِ النَّارِ أَرْبَعَةُ جُدُرٍ كَيْفُ كُلِّ جِدَارٍ مِثْلُ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ سَنَةً. وَهَذَا الْإِسْنَادُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَوْ أَنَّ دَلُومًا مِنْ عَسَاقٍ يُهْرَاقُ فِي الدُّنْيَا لَأَنْتَنَ أَهْلُ الدُّنْيَا. هَذَا حَدِيثٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ رِشْدِينِ بْنِ سَعْدٍ، وَفِي رِشْدِينِ مَقَالٌ، وَقَدْ تَكَلَّمَ فِيهِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ. وَمَعْنَى قَوْلِهِ كَيْفُ كُلِّ جِدَارٍ: يَغْنِي غِلْظُهُ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه رهزای خوا ی لی بی ده گپرنه وه، که پیتغه مبهر صلی الله علیه وسلم دهربارهی نایه تی: (كَالْمُهْلِ) فهرموویه تی: (وه ک خلتی زهیت کاتی که ده کولتی، ههر که نزیك کرایه وه له روخساری پیستی ده م و چاوی و سه ری ده که ویته ناویه وه). به هه مان سه نه د هاتوه، که پیتغه مبهر صلی الله علیه وسلم

فه‌رموویه‌تی: (بلیسه‌ی شاگری دۆزه‌خ بریتیه له چوار لادیواری نه‌ستوور، هه‌ر دیواریکی چل سال رتی نه‌ستووره). هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: (نه‌گه‌ر دۆلچه‌یه له کیم و زووخ‌ی دۆزه‌خیه‌کان برژیتته سه‌رزه‌وی سه‌رجه‌م خه‌لکی دونه‌یا بۆگه‌ن ده‌کات).

٢٥٨٥ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنِ مُجَاهِدٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ أَنَّ فَطْرَةَ مِنَ الرِّقُومِ فُطِرَتْ فِي دَارِ الدُّنْيَا لَأُسْدَتْ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا مَعَايِشُهُمْ، فَكَيْفَ يَمَنُ يَكُونُ طَعَامُهُ؟ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

ئیب‌نو عه‌باس ره‌زای خ‌وایان لی بی فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌م نایه‌ته‌ی خ‌وینده‌وه: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ) سو‌ره‌ آ‌ل عمران: ١٠٢. پاشان فه‌رمووی: (نه‌گه‌ر یه‌ك دلۆپ له دره‌ختی زه‌قوم برژیتته سه‌ر زه‌وی ژیان و گو‌زه‌رانی خه‌لك تێك ده‌دات، جا ده‌بی‌ت حا‌لی نه‌و كه‌سه چۆن بی‌ت كه‌ نه‌وه خ‌واردنی بی‌ت).

نه‌وه‌ی هات‌وه دهرباره‌ی چۆنیه‌تی خ‌واردنی خه‌لکی دۆزه‌خ

٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ طَعَامِ أَهْلِ النَّارِ

٢٥٨٦ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَاصِمُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا قُطَيْبَةُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ شِمْرِ بْنِ عَطِيَّةَ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُلْقَى عَلَى أَهْلِ النَّارِ الْجُوعُ فَيَعْدِلُ مَا هُمْ فِيهِ مِنَ الْعَذَابِ فَيَسْتَغِيثُونَ فَيُعَاثُونَ بِطَعَامٍ مِنْ ضَرِيحٍ لَا يُسَمِّنُ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْجُوعِ، فَيَسْتَغِيثُونَ بِالطَّعَامِ فَيُعَاثُونَ بِطَعَامٍ ذِي

عَصَةٍ، فَيَذْكُرُونَ أَنَّهُمْ كَانُوا يُجِيرُونَ الْعَصَصَ فِي الدُّنْيَا بِالشَّرَابِ فَيَسْتَعِينُونَ بِالشَّرَابِ
فَيَرْفَعُ إِلَيْهِمُ الْحَمِيمُ بِكَالِإِبِ الْحَدِيدِ، فَإِذَا دَنَتْ مِنْ وُجُوهِهِمْ شَوَتْ وَجُوهُهُمْ، فَإِذَا
دَخَلَتْ بَطُونُهُمْ قَطَعَتْ مَا فِي بَطُونِهِمْ، فَيَقُولُونَ: ادْعُوا حَزَنَةَ جَهَنَّمَ، فَيَقُولُونَ: (أَلَمْ تَكُنْ
تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ).
قَالَ: فَيَقُولُونَ: ادْعُوا مَالِكًا، فَيَقُولُونَ: (يَا مَالِكُ لِنَقُصِّ عَلَيْكَ رُبُّكَ) قَالَ: فَيُجِيبُهُمْ
(إِنَّكُمْ مَا كُنْتُمْ)، قَالَ الْأَعْمَشُ: بُنِيتُ أَنْ بَيْنَ دُعَائِهِمْ وَبَيْنَ إِبَابَةِ مَالِكٍ إِيَّاهُمْ أَلْفَ
عَامٍ قَالَ، فَيَقُولُونَ: ادْعُوا رَبَّنَا فَلَا أَحَدَ خَيْرَ مِنْ رَبِّكُمْ، فَيَقُولُونَ: (رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا
شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ) قَالَ: فَيُجِيبُهُمْ
(احْسِنُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ) قَالَ: فَعِنْدَ ذَلِكَ يَسْأَلُونَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ، وَعِنْدَ ذَلِكَ يَأْخُذُونَ
فِي الزَّفِيرِ وَالْحَسْرَةِ وَالْوَيْلِ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ: وَالنَّاسُ لَا يَرْفَعُونَ هَذَا الْحَدِيثَ.
إِنَّمَا نَعْرِفُ هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ شَمْرِ بْنِ عَطِيَّةٍ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ
أُمِّ الدَّرْدَاءِ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَوْلَهُ، وَلَيْسَ بِمَرْفُوعٍ، وَقُطْبَةُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ هُوَ ثِقَةٌ عِنْدَ
أَهْلِ الْحَدِيثِ.

واته: له نهبو دهربارهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که فهرموویهتی:
پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (خه لکی دۆزهخ تووشی
برسیه تیه کی سهخت دهبن هاوتای نهو نیش و نازاره دهکات که پیهوی ده تلینهوه،
جا دهست دهکهن به هات و هاوار، به خۆراکی ناگرینی وهک درکی و شتر خۆره
دهچن به هاواریا نهوه، به لām هیچ دادیان نادات نه پیتی قه لهو دهبن، نه تیر دهبن
برسیتیان ناشکینی، پاشان دهست دهکهنهوه به هات و هاوار، نینجا خۆراکیکیان
دهدهنی له قورگیان دهگیری نه بۆیان قوت دهچی، نه ده تفتیهوه، جا بیرده که نهوه
له دونیادا نه گهر خواردن له قورگیاندا بگیریا به نهو دهیان برده خواردنهوه،
هاوارده کهن ناومان فریاخن، به قولایی ناسنین ناوی کولایی فریادهخن،

هه‌رکه له روخسار و دهم و چاویان نزیک کهوته‌وه دهم و چاویان ده‌برژینتی، کاتێ که ده‌چیتته ناوسکیانه‌وه هه‌رچی له‌ناو سکیاندایه پاره پاره‌ی ده‌کات له کۆمیانسه‌وه دینه‌خواره‌وه، ده‌لێن: ده‌رگاوان و وردیانه‌کانی دۆه‌خان بۆ بانگ بکه‌ن، ئه‌وانیش ده‌لێن: (أَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ). واته: ئایا پیغه‌مبه‌رانتان بۆیان نه‌هینابوون به‌لگه‌ روونه‌کان، ده‌لێن: به‌لێ هینابووین، پێیان ده‌لێن: ده‌ی خۆتان بپارینه‌وه، بێگومان پارانه‌وه‌ی کافران بێ سووده‌.

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فهرموویت: (ده‌لێن: ده‌ی با له مالیک بپارینه‌وه، ده‌لێن: (يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رُبُّكَ). واته: ئه‌ی مالیک! داوا له خوا بکه با له‌ناومان به‌ریت و له‌م سزایه‌ رزگارمان ببیت، فهرمووی: وه‌لامیان ده‌داته‌وه ده‌فهرمویت: (إِنَّكُمْ مَا كُثُوبٌ). واته: ئه‌مه جینگه‌تانه هه‌تا هه‌تایه ده‌مینه‌وه.

ئهمه‌ش فهرمووی: هه‌والم پێ گه‌یشته‌وه که نێوانی پارانه‌وه‌ی ئه‌وان و وه‌لامدانه‌وه‌ی مالیک هه‌زار سال ده‌خایه‌نیت، فهرمووی: له‌ناو خۆیا نا ده‌لێن: له‌ خوای خۆتان بپارینه‌وه، په‌روه‌ردگارتان له‌ هه‌موو که‌سێ چاک‌تره و هه‌یج که‌سێ له‌و به‌ره‌هه‌تر نیه، ده‌لێن: (رَبُّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ رَبُّنَا أَخْرَجَنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ). واته: ئه‌ی په‌روه‌ردگاری ئێمه به‌دی و خراپێ خۆمان ن زāl بوو بوو به‌سه‌رماندا، وه‌ ئێمه که‌سانێکی گومرا‌بووین، ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان له‌م دۆزه‌خه‌ درمان بینه، جا ئه‌گه‌ر جارێکی تر گه‌راینه‌وه (بۆ بێ باوه‌ری) ئه‌وه به‌راستی ئێمه سته‌مکارین.

فهرمووی: ولامیان ده‌دریته‌وه: (اِخْسُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ). واته: به‌ریسوایی له‌دۆزه‌خدا بینه‌وه و قسه‌م له‌گه‌ڵ مه‌که‌ن (اخسأ) بۆ سه‌گ به‌کارده‌ی کاتێ ده‌ری ده‌که‌یت و پێی ده‌لێیت: چغه. فهرمووی: ئێتر ئه‌وکاته له‌ هه‌موو خێری ناوهمید

دهبن و دهست له خویان دهشون و دهست ده‌که‌ن به ناخ و داخ و هانگه هانگ داد و هاوار.

۲۵۸۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ يَزِيدَ أَبِي شُجَاعٍ، عَنْ أَبِي السَّمْحِ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (وَهُمْ فِيهَا كَالْحُونَ) قَالَ: تَشْوِيهِ النَّارِ فَتَقْلَصُ شَفْتُهُ الْعُلْيَا حَتَّى تَبْلُغَ وَسْطَ رَأْسِهِ وَتَسْتَرْخِي شَفْتُهُ السُّفْلَى حَتَّى تَضْرِبَ سُرَّتَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَأَبُو الْهَيْثَمِ اسْمُهُ: سُلَيْمَانُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ عَبْدِ الْعُتَوَارِيِّ وَكَانَ يَتِيمًا فِي حِجْرِ أَبِي سَعِيدٍ.

واته: له نه‌بو سه‌عیدی خودریه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (وَهُمْ فِيهَا كَالْحُونَ). واته: هم‌مویان له‌دوزه‌خدا لیویان هه‌لقراوه و ددانه‌کانیان ده‌رکه‌وتوه. فهرمووی: کاتی که کافر ده‌سوتینریت لیوی سه‌ره‌وه‌ی هه‌لده‌قرچی و چرچ و لوج ده‌بی هه‌تا ده‌گاته ناوه‌پاستی سه‌ری، لیوی خواره‌وه‌ی شو‌رده‌بیته‌وه هه‌تا ده‌دات له ناوکی.

۶ - بَابُ

۲۵۸۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سَعِيدُ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ أَبِي السَّمْحِ، عَنْ عِيسَى بْنِ هِلَالٍ الصَّدَقِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ أَنَّ رِصَاصَةً مِثْلَ هَذِهِ وَأَشَارَ إِلَى مِثْلِ الْجُمُحَةِ، أُرْسِلَتْ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ، وَهِيَ مَسِيرَةُ خَمْسِمِائَةِ سَنَةٍ لَبَلَعَتِ الْأَرْضَ قَبْلَ اللَّيْلِ، وَلَوْ أَنَّهَا أُرْسِلَتْ مِنْ رَأْسِ السِّلْسِلَةِ لَسَارَتْ أَرْبَعِينَ خَرِيفًا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ قَبْلَ

أَنْ تَبْلُغَ أَصْلَهَا أَوْ قَعْرَهَا. هَذَا حَدِيثٌ إِسْنَادُهُ حَسَنٌ، وَسَعِيدُ بْنُ يَزِيدَ هُوَ مِصْرِيٌّ، وَقَدْ رَوَى عَنْهُ اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْأَثَمَةِ.

واته: له (عبد الله) کورپی عهمری کورپی عاصوه رهزای خویان لی بی دهگیر نهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نه گهر پارچه بهردی به قهه نه مه، ناماژهی کرد به قهه که لله سهری له ناسمانه وه بهر بدریته وه بۆ سه زهوی، که ماوهی پینج سهه سال رینه، بهر له وهی شه وادیته ده گاته سه زهوی، به لام نه گهر نهو بهرده له سه زنجیری له زنجیره کانی دۆزه خه وه به هه مان خیرایی بهر بدریته وه واو نه وهستی هیشتا ناگاته بنی دۆزهخ واته نه وهنده قووله).

دهرباره ناگری دۆزهخ ههفتا نه وهندهی نهه ناگری ئیوه گهرمه

۷ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ نَارَكُمْ هَذِهِ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ

۲۵۸۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ هَمَامِ بْنِ مُنَبِّهٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: نَارَكُمْ هَذِهِ الَّتِي يُوقَدُ بَنُو آدَمَ جُزْءٌ وَاحِدٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ حَرِّ جَهَنَّمَ، قَالُوا: وَاللَّهِ إِنْ كَانَتْ لَكَا فِئَةً يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَإِنَّهَا فَضِلَتْ بِنِسْعَةٍ وَسِتِّينَ جُزْءًا كُلُّهُنَّ مِثْلُ حَرِّهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَهَمَامُ بْنُ مُنَبِّهٍ هُوَ: أَخُو وَهْبِ بْنِ مُنَبِّهٍ، وَقَدْ رَوَى عَنْهُ وَهْبٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوی لی بی دهگیر نهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نهه ناگری ئیوه بهه بهه له ههفتا بهشی ناگری دۆزهخ واته ناگری دۆزهخ ههفتا نه وهندهی نهه ناگری ئیوه گهرمه، وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، سویند به (الله) هه نه وهندهی نه میش گهرم بی بهسه بۆ سزادانی دۆزه خیه کان. فهرمووی: بیگومان شهست و نو بهه که ی تری هه بهه ی هیندهی نهه ناگری گهرمه).

۲۵۹۰ - (صحيح بما قبله) حَدَّثَنَا الْعَبَّاسُ الدُّورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ، عَنْ فِرَاسٍ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: نَارُكُمْ هَذِهِ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ لِكُلِّ جُزْءٍ مِنْهَا حَرُّهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَعِيدٍ.

واته: له نه‌بو سه‌عه‌دوه ره‌زای خوای لی‌بی ده‌گیرنه‌وه، که پیتغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (نەم ناگرە‌ی ئێوه یەک بە‌شه له‌ حەفتا بە‌شی ناگرە‌ی دۆزه‌خ، هەر بە‌شێکی ئەوه‌نده‌ی ئەم ناگرە‌ی ئێوه گەر‌مه).

باسی‌کی تر له‌و باره‌وه

۸ - بَابُ مِنْهُ

۲۵۹۱ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الدُّورِيُّ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي بُكَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ عَاصِمٍ هُوَ ابْنُ بَهْدَلَةَ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: أَوْقَدَ عَلَى النَّارِ أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى احْمَرَّتْ، ثُمَّ أَوْقَدَ عَلَيْهَا أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى ابْيَضَّتْ، ثُمَّ أَوْقَدَ عَلَيْهَا أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى اسْوَدَّتْ فَهِيَ سَوْدَاءُ مُظْلِمَةٌ. حَدَّثَنَا سُوَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ شَرِيكٍ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، أَوْ رَجُلٍ آخَرَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَرْفَعَهُ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ فِي هَذَا مَوْقُوفٌ أَصَحُّ وَلَا أَعْلَمُ أَحَدًا رَفَعَهُ غَيْرَ يَحْيَى بْنِ أَبِي بُكَيْرٍ عَنْ شَرِيكٍ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی‌بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (هه‌زار سال ناگرە‌ی دۆزه‌خ خۆشکرا هه‌تا سوور سوور بوو، له‌پاشدا هه‌زار سالی تر خۆشکرا هه‌تا سپی بوو، جا هه‌زار سالی تر خۆشکرا هه‌تا ره‌ش ره‌ش بوو، ئیستا ناگرە‌ی دۆزه‌خ ره‌ش و تاریکه‌).

ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه دهر باره‌ی ناگری دۆزه‌خ دوو هه‌ناسه‌ی هه‌یه‌..

۹ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ لِلنَّارِ نَفْسَيْنِ، وَمَا ذُكِرَ مِنْ يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مِنْ أَهْلِ التَّوْحِيدِ

۲۵۹۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُمَرَ بْنِ الْوَلِيدِ الْكِنْدِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُفَضَّلُ بْنُ صَالِحٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اشْتَكَبَ النَّارُ إِلَى رَيْحَانٍ وَقَالَتْ: أَكَلْتُ بَعْضِي بَعْضًا، فَجَعَلَ لَهَا نَفْسَيْنِ، نَفْسًا فِي الشِّتَاءِ، وَنَفْسًا فِي الصَّيْفِ، فَأَمَّا نَفْسُهَا فِي الشِّتَاءِ فَرَمْهَرِيرٌ، وَأَمَّا نَفْسُهَا فِي الصَّيْفِ فَسُمُومٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، قَدْ رَوَى عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ وَالْمُفَضَّلُ بْنُ صَالِحٍ لَيْسَ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ بِذَلِكَ الْحَافِظِ.

واته: له نه‌بو هور‌ه‌یره‌وه ره‌زای خ‌وای ل‌ی ب‌ی ده‌گیر‌نه‌وه، که فه‌رم‌و‌یه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رم‌و‌یه‌تی: (ناگری دۆزه‌خ س‌کال‌ای بر‌ده ل‌ای په‌روه‌رد‌گاری، وت‌ی: هه‌ندی‌کم هه‌ندی‌کم‌ی خ‌وارد، خ‌وای گه‌وره مۆله‌تی دوو هه‌ناسه‌ی پ‌یدا، هه‌ناسه‌یه له زستان و، هه‌ناسیه له هاوین، هه‌ناسه‌ی زستانی سه‌ر‌ماو سۆله‌یه و، هه‌ناسه‌ی هاوینی‌شی گ‌ره‌یه).

۲۵۹۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، وَهَشَامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ، وَقَالَ شُعْبَةُ: أَخْرِجُوا مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَانَ فِي قَلْبِهِ مِنَ الْخَيْرِ مَا يَرِنُ شَعِيرَةً، أَخْرِجُوا مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَانَ فِي قَلْبِهِ مِنَ الْخَيْرِ مَا يَرِنُ بُرَّةً أَخْرِجُوا مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَانَ فِي قَلْبِهِ مِنَ الْخَيْرِ مَا يَرِنُ دُرَّةً وَقَالَ شُعْبَةُ: مَا يَرِنُ دُرَّةً مُحَقَّقَةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌سه‌وه‌ی کورێ مالیکه‌وه‌ ره‌زای خوای لی بێ ده‌گێر نه‌وه، که
 فهرموویه‌تی: پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ئه‌و که‌سه‌ی
 بلی: جگه‌ له (الله) هیچ په‌رستراویکی به‌هه‌ق نیه، وه‌ به‌ئه‌ندازه‌ی ده‌نکه‌ جۆیه
 نیمان له‌ دلیدا هه‌بێ له‌ ناگری دۆزه‌خ ده‌رده‌چیت، ئه‌و که‌سه‌ی بلی: جگه‌ له (الله)
 هیچ په‌رستراویکی به‌هه‌ق نیه، وه‌ به‌ئه‌ندازه‌ی ده‌نکه‌ گه‌مێ خێر و چاکه‌ له‌ دلیدا
 هه‌بیت له‌ ناگری دۆزه‌خ ده‌رده‌چیت، ئه‌و که‌سه‌ی بلی: جگه‌ له (الله) هیچ
 په‌رستراویکی به‌هه‌ق نیه، وه‌ به‌ئه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک خێر و چاکه‌ له‌ دلیدا هه‌بێ له
 ناگری دۆزه‌خ ده‌رده‌چیت).

۲۵۹۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَافِعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، عَنْ مُبَارَكِ بْنِ
 فَضَالَةَ، عَنْ عُثَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،
 قَالَ: يَقُولُ اللَّهُ: أَخْرِجُوا مِنَ النَّارِ مَنْ ذَكَرَنِي يَوْمًا أَوْ خَافَنِي فِي مَقَامٍ هَذَا حَدِيثٌ
 حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه‌سه‌وه‌ی ره‌زای خوای لی بێ ده‌گێر نه‌وه، که پیتغه‌مبه‌ر صلی الله علیه
 وسلم فهرموویه‌تی: (خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ئه‌و که‌سه‌ی روژی له‌ روژان یادی
 منی کردوه، یان له‌ جیگایه‌کی نه‌جامدانی گونا‌هو تاواندا لیم ترساوه، با له
 ناگری دۆزه‌خ ده‌رچیت).

باسیکی تر له‌و باره‌وه

۱۰ - بَابُ مِنْهُ

۲۵۹۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ
 إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عُبَيْدَةَ السَّلْمَانِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي لِأَعْرِفُ آخِرَ أَهْلِ النَّارِ خُرُوجًا رَجُلٌ يَخْرُجُ مِنْهَا زَحْفًا فَيَقُولُ: يَا رَبِّ
 قَدْ أَخَذَ النَّاسُ الْمَنَازِلَ قَالَ: فَيُقَالُ لَهُ: انْطَلِقْ فَادْخُلِ الْجَنَّةَ، قَالَ: فَيَذْهَبُ لِيَدْخُلَ

فَيَجِدُ النَّاسَ قَدْ أَخَذُوا الْمَنَازِلَ، فَيَرْجِعُ فَيَقُولُ: يَا رَبِّ قَدْ أَخَذَ النَّاسُ الْمَنَازِلَ قَالَ: فَيَقَالُ لَهُ: أَتَذْكُرُ الزَّمَانَ الَّذِي كُنْتَ فِيهِ؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ، فَيَقَالُ لَهُ: تَمَنَّ، قَالَ: فَيَتَمَنَّى، فَيَقَالُ لَهُ: فَإِنَّ لَكَ مَا تَمَنَيْتَ وَعَشْرَةَ أَضْعَافِ الدُّنْيَا قَالَ: فَيَقُولُ: أَتَسْحَرُ بِي وَأَنْتَ الْمَلِكُ، قَالَ: فَلَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَحِكَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) کورۍ مهسعوده عومره وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (من ده زانم کی کوتا کهس له دوزخ دیته دهره وه: پیاوۍ به گاگولکی له دوزخ دیته دهره وه ده لی: به هشت پر بووه هر کهس جی خوی گرتوه و جیگه ی کهس نابسته وه، فرموی: پی دوتریت: برؤ بو به هشت، فرموی: دهرات بجیته به هشته وه ده بینی پر بووه و هر کهس جی خوی گرتوه، ده گهریته وه و ده لی: نه ی په روه ردگارم به هشت پر بووه هر کهس جی خوی گرتوه، فرموی: پی دوتریت: نهو زه مانه ت بیردی که له دنیا دا توی تیدا بوو؟ ده لی: به لی، پی دوتریت: ناوات بخوازه، فرموی: ناوات ده خوازیت، پی دوتریت: نهو ی ناوات بو خواست بو تو له گهل ده نه ونده ی دنیا ش، فرموی: ده لی: گالته م پی ده کهیت، له کاتیکدا که تو فرمانره وا و پادشایت، فرموی: بیگومان پیغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم دی نه ونده پیکه نی هتا ددانه کانی پیشه وه ی دهرکه وتن).

۲۵۹۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنِ الْمَعْرُورِ بْنِ سُوَيْدٍ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي لِأَعْرِفَ آخِرَ أَهْلِ النَّارِ خُرُوجًا مِنَ النَّارِ وَآخِرَ أَهْلِ الْجَنَّةِ دُخُولًا الْجَنَّةَ، يُؤْتَى بِرَجُلٍ فَيَقُولُ: سَلُوا عَنْ صِغَارِ ذُنُوبِهِ وَاحْبَبُوا كِبَارَهَا، فَيَقَالُ لَهُ: عَمِلْتَ كَذَا وَكَذَا وَكَذَا، وَعَمِلْتَ

كَذَا وَكَذَا فِي يَوْمٍ كَذَا وَكَذَا، قَالَ: فَيَقَالُ لَهُ: فَإِنَّ لَكَ مَكَانَ كُلِّ سَيِّئَةٍ حَسَنَةً، قَالَ: فَيَقُولُ: يَا رَبِّ لَقَدْ عَمِلْتُ أَشْيَاءَ مَا أَرَاهَا هَاهُنَا قَالَ: فَلَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَضْحَكُ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو (ذر) وه ره زای خوای لی بی ده گیر نه وه، که فرمویه تی: پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (من ده زانم کی کوتا کس له دوزخ دیته دهر وه، هره وه ده زانم کی کوتا کس له خه لکی به ههشت ده چیت به ههشته وه، پیاوی دینن، ده لین: گونا به چوکه کانی بجه نه پرو، گونا به گوره کانی مه خه نه پرو و بشار نه وه، پیی ده وتریت: فلان روژ و فلان روژ نه م کاره و نهو کاره نه نجامدا، فلان روژ و فلان روژ نه م کاره و نهو کاره کرد، پیی ده وتریت: له جی به هموو خرا به چاکه یه کت بو هیه واته هموو خرا به کانت بو ده گوردی به چاکه، ده لی: نهی په روه ردگارم هندی گونا به گوره نه نجامداوه لیره نایان بینم)، فرموی: بیتگومان پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم دی نه وه نه پیکه نی ههتا ددانه کانی پیشه وهی دهر که وتن).

۲۵۹۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي سَفْيَانَ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُعَذَّبُ نَاسٌ مِنْ أَهْلِ التَّوْحِيدِ فِي النَّارِ حَتَّى يَكُونُوا فِيهَا حُمَمًا ثُمَّ تُدْرِكُهُمُ الرَّحْمَةُ فَيُخْرِجُونَ وَيُطْرَحُونَ عَلَى أَبْوَابِ الْجَنَّةِ، قَالَ: فَيَرشُ عَلَيْهِمْ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْمَاءَ فَيَنْبُتُ الْعُثَاءُ فِي حَالَةِ السَّبِيلِ ثُمَّ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ جَابِرٍ.

واته: له جابره وه ره زای خوای لی بی ده گیر نه وه، که فرمویه تی: پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (کهسانی له یه کتابه رستان ده خرینه

دۆزه خه وه و نه شکه نه ده درین ههتا ده بنه خه لوز، جا خوای گه وه روحیان پی ده کات و له دۆزه خ دهریان ده کات و دهیا نغاته لای دهرگا کانی به ههشت، فهرمووی: خه لکی به ههشت ناویان به سهردا ده پزینن سهوز ده بن وه ک گژو گیای دهم لافاو له پاشدا ده چنه هه شته وه).

۲۵۹۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ شَبِيبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يُخْرَجُ مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنَ الْإِيمَانِ قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَمَنْ شَكَّ فَلْيَقْرَأْ: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبره صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهو که سه ی به نه ندازه ی گهر دیله یه ک نیمان له دلیدا هه بی له ناگری دۆزه خ دهر ده چیت). نه بو سه عید رهزای خوای لی بی فهرمووی: هه رکس گومانی هه یه با نه م نایه ته بخوینیه وه: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ). سورة النساء: ۴۰. واته: به راستی خوای گه وه به نه ندازه ی گهر دیله یه ک سته م ناکات.

۲۵۹۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُوَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا رِشْدِينُ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ أَنْعَمٍ، عَنْ أَبِي عُثْمَانَ، أَنَّهُ حَدَّثَهُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّ رَجُلَيْنِ مِمَّنْ دَخَلَ النَّارَ اشْتَدَّ صِيَاحُهُمَا، فَقَالَ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: أَخْرِجُوهُمَا، فَلَمَّا أُخْرِجَا قَالَ لهُمَا: لَأَيِّ شَيْءٍ اشْتَدَّ صِيَاحُكُمَا؟ قَالَا: فَعَلْنَا ذَلِكَ لِزَحْمَتِنَا، قَالَ: إِنَّ رَحْمَتِي لَكُمْ أَنْ تَنْطَلِقَا فَتُلْقِيَا أَنْفُسَكُمَا حَيْثُ كُنْتُمَا مِنَ النَّارِ، فَيَنْطَلِقَانِ فَيُلْقِي أَحَدُهُمَا نَفْسَهُ فَيَجْعَلُهَا عَلَيْهِ بَرْدًا وَسَلَامًا، وَيَقُومُ الْآخَرُ فَلَا يُلْقِي نَفْسَهُ، فَيَقُولُ لَهُ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: مَا مَنَعَكَ أَنْ تُلْقِي نَفْسَكَ كَمَا أُلْقَى صَاحِبُكَ؟

فَيَقُولُ: يَا رَبِّ إِنِّي لَأَزْجُو أَنْ لَا تُعِيدَنِي فِيهَا بَعْدَ مَا أَخْرَجْتَنِي، فَيَقُولُ لَهُ الرَّبُّ: لَكَ رَجَاؤُكَ، فَيَدْخُلَانِ جَمِيعًا الْجَنَّةَ بِرَحْمَةِ اللَّهِ.

إِسْنَادُ هَذَا الْحَدِيثِ ضَعِيفٌ لَأَنَّهُ عَنْ رِشْدِينَ بْنِ سَعْدٍ، وَرِشْدِينَ بْنِ سَعْدٍ هُوَ ضَعِيفٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ وَهُوَ أَنْعَمُ وَهُوَ الْأَفْرِيقِيُّ، وَالْأَفْرِيقِيُّ ضَعِيفٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ.

واته: له شه‌بو هور‌ه‌یره‌وه ره‌زای خ‌وای لی‌ بی‌ ده‌گیر‌نه‌وه، که‌ ف‌رم‌و‌یه‌تی: پی‌غه‌م‌به‌ری خ‌وا ص‌لی الله علیه وسلم ف‌رم‌و‌یه‌تی: (د‌و‌و پی‌ا‌وی د‌وز‌ه‌خی ده‌ست ده‌ک‌هن به‌ ه‌ات و ه‌ا‌وار و ک‌ر‌وز‌انه‌وه، خ‌وای گ‌ه‌وره ده‌ف‌رم‌و‌یت: له د‌وز‌ه‌خ د‌ه‌ری‌ان بی‌تن، ک‌ات‌ی که‌ د‌ه‌ری‌ان د‌یت‌ن پی‌یان ده‌ف‌رم‌و‌یت: نه‌و ه‌ات و ه‌ا‌وار‌ه‌تان له‌به‌ر چی‌ بو‌؟ ده‌ل‌ین: ب‌و شه‌وی ت‌و به‌زه‌یت پی‌مان‌دا بی‌ته‌وه، خ‌وای گ‌ه‌وره ده‌ف‌رم‌و‌یت: به‌زه‌یی و رو‌حم‌ی م‌ن ب‌و نی‌وه شه‌ویه خ‌وت‌ان فر‌ی‌ بد‌هنه ناو ج‌یگ‌ه‌ک‌ه‌ی خ‌وت‌ان له ناگ‌ردا، یه‌ک‌ی‌کی‌ان خ‌وی فر‌ی‌ ده‌د‌اته ناو ناگ‌ره‌ک‌ه‌وه خ‌وای گ‌ه‌وره ناگ‌ره‌ک‌ه‌ی ب‌و ده‌ک‌اته ج‌یگ‌ه‌یه‌کی فی‌تنک و خ‌وش و سه‌لام‌ه‌ت، شه‌وی ت‌ری‌ان له لی‌واری ناگ‌ره‌ک‌ه‌دا ر‌اده‌وه‌ستی و خ‌وی فر‌ی‌ ن‌اد‌اته ناو‌یه‌وه، خ‌وای گ‌ه‌وره پی‌ی ده‌ف‌رم‌و‌یت: ب‌و‌چی وه‌ک ه‌ا‌ور‌ی‌که‌ت خ‌وت فر‌ی‌ نه‌د‌ایه ناو‌یه‌وه؟ ده‌ل‌ی: شه‌ی په‌روه‌رد‌گارم! نو‌می‌د ده‌ک‌ه‌م ج‌ار‌ی‌کی تر نه‌م‌خ‌ه‌یه ناو ناگ‌ره‌وه له‌د‌و‌ای شه‌وی د‌ه‌رت‌ه‌ین‌ام، خ‌وای گ‌ه‌وره ده‌ف‌رم‌و‌یت: نا‌نو‌می‌د ن‌اک‌ه‌م، به‌ به‌زه‌یی و رو‌حم‌ی خ‌وی ه‌ه‌رد‌و‌کی‌ان ده‌خ‌اته به‌ه‌شته‌وه).

٢٦٠٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ ذَكْوَانَ، عَنْ أَبِي رَجَاءٍ الْغَطَارِدِيِّ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: لَيُخْرِجَنَّ قَوْمٌ مِنْ أُمَّتِي مِنَ النَّارِ بِشِقَاعِي يُسَمُّونَ جَهَنَّمِيُونَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو رَجَاءٍ الْغَطَارِدِيُّ اسْمُهُ: عِمْرَانُ بْنُ نَيْمٍ، وَيُقَالُ: ابْنُ مِلْحَانَ.

واته: له ع‌ی‌مر‌انی ک‌ور‌ی ح‌وص‌ه‌ینه‌وه ره‌زای خ‌وای لی‌ بی‌ ده‌گیر‌نه‌وه، که‌

فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (که‌سانی له نومه‌تم به‌تکا و شه‌فاعه‌تی من له ناگری دۆزه‌خ دینه‌ده‌روه به‌دۆزه‌خیه‌کان ناسراون).

۲۶۰۱ - (حسن) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عُبَيْدٍ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا رَأَيْتُ مِثْلَ النَّارِ نَامَ هَارِبُهَا، وَلَا مِثْلَ الْجَنَّةِ نَامَ طَالِبُهَا. هَذَا حَدِيثٌ إِثْمًا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ يَحْيَى بْنِ عُبَيْدٍ اللَّهِ، وَيَحْيَى بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهِ ضَعِيفٌ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْحَدِيثِ؛ تَكَلَّمَ فِيهِ شُعْبَةُ، وَيَحْيَى بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهِ هُوَ: ابْنُ مَوْهَبٍ وَهُوَ مَدِينِيٌّ.

واته: له‌ئەبو هورەیره‌وه ره‌زای خوای لی‌بی ده‌گیرنه‌وه، که‌ فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هیچ شتی‌کم نه‌دیوه وه‌ک ناگر نه‌وه‌ی لی‌ی راده‌کات بخه‌ویت، خه‌وتوه، یان وه‌ک به‌هه‌شت که‌سی‌ک داوای بکات بخه‌ویت).

دهرباره‌ی ئافره‌تان زۆربنه‌ی خه‌ل‌کی ناگرن

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ النِّسَاءُ

۲۶۰۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ أَبِي رَجَاءٍ الْغَطَارِدِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَطْلَعْتُ فِي الْجَنَّةِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا الْفُقَرَاءَ، وَأَطْلَعْتُ فِي النَّارِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له‌ (عبد الله)‌ی کورپی عه‌باسه‌وه ره‌زای خویان لی‌بی ده‌گیرنه‌وه، که‌ فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (به‌هه‌شتم نیشان درا، سه‌یرم کرد زۆربه‌ی خه‌ل‌که‌که‌ی هه‌ژاره‌کانن، دۆزه‌خیشم نیشان درا، سه‌یرم کرد زۆربه‌ی خه‌ل‌که‌که‌ی ئافره‌تانن).

٢٦٠٣ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، وَمُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، وَعَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَوْفٌ هُوَ ابْنُ أَبِي جَمِيلَةَ، عَنْ أَبِي رَجَاءٍ الْغَطَارِدِيِّ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اطَّلَعْتُ فِي النَّارِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ، وَاطَّلَعْتُ فِي الْجَنَّةِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا الْفُقَرَاءَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهَكَذَا يَقُولُ عَوْفٌ: عَنْ أَبِي رَجَاءٍ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ وَيَقُولُ أَيُّوبُ، عَنْ أَبِي رَجَاءٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَكِلَا الْإِسْنَادَيْنِ لَيْسَ فِيهِمَا مَقَالٌ. وَيُحْتَمَلُ أَنْ يَكُونَ أَبُو رَجَاءٍ سَمِعَ مِنْهُمَا جَمِيعًا. وَقَدْ رَوَى غَيْرُ عَوْفٍ أَيْضًا هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ أَبِي رَجَاءٍ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ.

واته: له عیمرانی کورپی حوصهینهوه رهزای خوای لى بى ده گێپنهوه، که فەرموویهتی: پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (دۆزهخم نیشان درا، سهیرم کرد زۆریه خه لکه کهی ئافرهتانی، بهههشتیشم نیشان درا، سهیرم کرد زۆریه خه لکه کهی ههژارهکانن).

١٢ - بَابُ

٢٦٠٤ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الثَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ أَهْوَنَ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ فِي أَحْصِ قَدَمَيْهِ جَمْرَتَانِ يَغْلِي مِنْهُمَا دِمَاعُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نوعمانی کورپی بهشیرهوه رهزای خویان لى بى ده گێپنهوه، که پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (لههروژی قیامهتدا سوکترین

سزاو نه‌شکهنجیه‌ی خه‌لکی دۆزه‌خ که‌سیکه‌ دوو پشکو ده‌خه‌نه‌ سه‌ر هه‌ردوو به‌ری پیتی می‌شکی پێیان دیته‌ کول).

۱۳ - باب

۲۶۰۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَعْبُدِ بْنِ خَالِدٍ، قَالَ: سَمِعْتُ خَارِثَةَ بْنَ وَهْبٍ الْخَزَاعِيَّ، يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: أَلَا أُخِيرُكُمْ بِأَهْلِ الْجَنَّةِ، كُلُّ ضَعِيفٍ مُتَضَعِّفٍ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لَأَبْرَهُ، أَلَا أُخِيرُكُمْ بِأَهْلِ النَّارِ، كُلُّ عُتْلٍ جَوَاطٍ مُتَكَبِّرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له مه‌عه‌دی کورپی خالیده‌وه ده‌گیرنه‌وه، که‌ فه‌رموویه‌تی: بو‌ خو‌م گویم له (حارث)ی کورپی وه‌هه‌بی خو‌زاعی بو‌ ده‌یفه‌رموو: بو‌ خو‌م گویم له پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بو‌ ده‌یفه‌رموو: (پیتان بلیم به‌هه‌شتیه‌کان کامانه‌ن؟ وتیان: به‌لێ فه‌رموو: هه‌موو که‌سیکی لاوازی خو‌ به‌ لاواز زان، که‌ نه‌گه‌ر سویند له‌سه‌ر خوا بخوات داواکه‌ی بو‌ جیبه‌جی ده‌کات، پاشان فه‌رمووی: پیتان بلیم دۆزه‌خیه‌کان کامانه‌ن؟ وتیان: به‌لێ فه‌رموو: هه‌موو که‌لله‌ ره‌قیکی چاوبرسی خو‌ په‌رستی له‌خۆبایی خو‌ به‌زلزان.

باسه کانی باوره پنهان له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

۳۸ - أَبَوَابُ الْإِيمَانِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ده باره ی فەرمانم بێ کراوه له گهڵ خه لکدا بجه ننگم ههتا ده لێن: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ).

۱ - بَابُ مَا جَاءَ أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

۲۶۰۶ - (صحیح متواتر) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَإِذَا قَالُوهَا عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَسَعْدٍ، وَابْنِ عُمَرَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هوردهروه رهزای خوای لێ بێ ده گێرنهوه، که فەرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (من فەرمانم پیکراوه له گهڵ خه لکدا بجه ننگم ههتا شایه تمان دینن و ده لێن: (لا إله إلا الله)، نه گهر و تیان، نهوه خوین و مالیان ده پارێزن به حهقی نیسلام نه بیته، دواى نهوه لیپرسینهوه یان له لای خواجه).

۲۶۰۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: لَمَّا ثَوَّقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَاسْتُخْلِفَ أَبُو بَكْرٍ بَعْدَهُ كَفَرَ مَنْ كَفَرَ مِنَ الْعَرَبِ

فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، لِأَبِي بَكْرٍ: كَيْفَ تُقَاتِلُ النَّاسَ، وَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَمَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَصَمَ مِنِّي مَالَهُ وَنَفْسَهُ إِلَّا بِحَقِّهِ وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: وَاللَّهِ لَأُقَاتِلَنَّ مَنْ فَرَّقَ بَيْنَ الزَّكَاةِ وَالصَّلَاةِ، وَإِنَّ الزَّكَاةَ حَقُّ الْمَالِ، وَاللَّهُ لَوْ مَنَعُونِي عَمَلًا كَانُوا يُؤَدُّونَهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَقَاتَلْتُهُمْ عَلَى مَنَعِهِ فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: فَوَاللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا أَنْ رَأَيْتُ أَنَّ اللَّهَ قَدْ شَرَحَ صَدْرَ أَبِي بَكْرٍ لِلْقِتَالِ فَعَرَفْتُ أَنَّهُ الْحَقُّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهَكَذَا رَوَى شُعَيْبُ بْنُ أَبِي حَزْمَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَرَوَى عِمْرَانُ الْقَطَّانُ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ، وَهُوَ حَدِيثٌ خَطَأٌ وَقَدْ حُوْلِفَ عِمْرَانُ فِي رِوَايَتِهِ عَنْ مَعْمَرٍ.

واته: له نهبو هورهیره دهگیرنهوه، که وتویهتی: کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دنیاى بهجی هیشت و له دواى نهو پيشهوا نهبویه کر خواى لى رازى بى بوو به جینشینى، کومه لى عه ره بى دهشته کى له نیسلام هه لکه پانه وه، پيشهوا نهبویه کر خواى لى رازى بى بریاریدا له گه لیان بجهنگیت، پيشهوا عومه رى کورى (خُطَّاب) خواى لى رازى بى فهرمووى: چۆن دهجنگى له گه ل نهو خه لکه دا؟ له کاتیکدا که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (من فهرمانم پیکراوه له گه ل خه لکه دا بجهنگم هه تا ده لى ن: (لا إله إلا الله)، جا هه رکه سیک بیلیت نه وه مال و نهفسى پارێزراوه، مه گهر به حه قى خوى، لیپرسینه وه یان له لای خواى گه وره یه؟! جا نهبویه کر فهرمووى: سویند به خواى گه وره دهجنگم دژ به وانیه نوێزو زه کات له یه ک جیا ده کهنه وه، له راستیدا زه کات حه ق و مافى مال و سامانه، سویند بیت به خواى گه وره نه گهر نهو حه بله ی که وشتری پى ده به ستنه وه پیم نه دن که له وهو پيش ده یاندا به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه وه

له دژیان ده جهنگم له سهر نه دانی، جا عومهر فهرمووی: سویند به خوای گهوره ههرکه خوای گهوره دلّی نه بویه کری بۆ جهنگین رینموونی کرد نیت زانیم که نه بویه کر راسته و له سهر حقه.

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أُمِرْتُ بِقِتَالِهِمْ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ

۲۶۰۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ يَعْقُوبَ الطَّلَقَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حُمَيْدُ الطَّوِيلُ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنْ يَسْتَقْبِلُوا قِبَلَتَنَا وَيَأْكُلُوا ذَيْحَتَنَا، وَأَنْ يُصَلُّوا صَلَاتَنَا، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ خُرِمَتْ عَلَيْنَا دِمَاؤُهُمْ وَأَمْوَالُهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا، هُمْ مَا لِلْمُسْلِمِينَ وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَى الْمُسْلِمِينَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَقَدْ رَوَاهُ يَحْيَى بْنُ أَثُوبٍ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، نَحْوَ هَذَا.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: یتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (من فهرمام یتکراوه له گهل خه لکدا بجهنگم هه تا شایه تمان دینن و ده لّین: (أشهد أن لا إله إلا الله، و أن محمدا رسول الله)، روده که نه قیبله که مان و، له گوشتی سه ربرپاوه کافان ده خون و، نه و نوژانه ده که ن که فهرزن له سهر موسولمانان به ریکوپیکی، نه گهر نه وانه نه وه یان کرد خوین و مالیان ده پارێزن به حقه قی ئیسلام نه بیت، نه وهی بۆ موسولمانان ههیه بۆ نه وانیش ههیه له مافه کان و نه رکه کان).

دهرباره‌ی نیسلام له‌سه‌ر پینج شت بنیات نراوه

۳ - بَابُ مَا جَاءَ بِنَبِيِّ الْإِسْلَامِ عَلَى خُمْسٍ

۲۶۰۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْخُمْسِ التَّمِيمِيِّ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خُمْسٍ، شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ، وَحَجُّ الْبَيْتِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوُ هَذَا، وَسَعِيدُ بْنُ الْخُمْسِ ثِقَةٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ. حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ خُظَلَّةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ الْجُمَحِيِّ، عَنْ عِكْرَمَةَ بْنِ خَالِدٍ الْمَخْزُومِيِّ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومره‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیڤنه‌وه، که پیغه مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نیسلام له‌سه‌ر نه‌م پینجه بنیات نراوه: شایه‌تومان هینان به‌وه‌ی جگه له (الله) هیچ په‌ستراویکی به هه‌ق نیه، موحه‌مه‌د پیغه مبه‌ری خویاهو، نه‌بغامدانی پینج نویژه‌ی فهرز و، زه‌کات ده‌رکردن و، روژووگرتنی مانگی ره‌مه‌زان).

جبریل چۆن وه سفی نیسلام و نیمانی کرد

بو پیغه مبر صلی الله علیه وسلم

٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي وَصْفِ جِبْرِيلَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْإِيمَانُ وَالْإِسْلَامُ

٢٦١٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَارٍ الْحُسَيْنِيُّ بْنُ حُرَيْثِ بْنِ الْحَزَازِيِّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا وَكِيعٌ، عَنْ كَهْمَسِ بْنِ الْحَسَنِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ يَعْمَرَ، قَالَ: أَوَّلُ مَنْ تَكَلَّمَ فِي الْقَدْرِ مَعْبُدُ الْجَهَنِّيِّ، قَالَ: فَخَرَجْتُ أَنَا وَحُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحِمْيَرِيُّ حَتَّى أَتَيْنَا الْمَدِينَةَ، فَقُلْنَا: لَوْ لَقِينَا رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلْنَاهُ عَمَّا أَحْدَثَ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ، قَالَ: فَلَقِينَاهُ يَعْنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، وَهُوَ خَارِجٌ مِنَ الْمَسْجِدِ قَالَ: فَاسْتَنْفَتْهُ أَنَا وَصَاحِبِي قَالَ: فَطَنَنْتُ أَنْ صَاحِبِي سَيَكِلُ الْكَلَامَ إِلَيَّ، فَقُلْتُ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنَّ قَوْمًا يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ وَيَتَقَفَّرُونَ الْعِلْمَ، وَيَزْعُمُونَ أَنْ لَا قَدَرَ وَأَنَّ الْأَمْرَ أُنْفُ، قَالَ: فَإِذَا لَقِيتَ أُولَئِكَ فَأَخْبِرْهُمْ أَنِّي مِنْهُمْ بَرِيءٌ وَأَنَّهُمْ مِنِّي بُرَاءٌ، وَالَّذِي يَخْلِفُ بِهِ عَبْدُ اللَّهِ لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا قُبِلَ ذَلِكَ مِنْهُ حَتَّى يُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ، قَالَ: ثُمَّ أَنشَأُ يُحَدِّثُ فَقَالَ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَاءَ رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ حَتَّى أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَلْزَقَ رُكْبَتَهُ بِرُكْبَتِهِ ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ مَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ، قَالَ: فَمَا الْإِسْلَامُ؟ قَالَ: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَحَجُّ الْبَيْتِ وَصَوْمُ رَمَضَانَ. قَالَ: فَمَا الْإِحْسَانُ؟ قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ، فَإِنَّهُ يَرَاكَ. قَالَ: فِي كُلِّ ذَلِكَ يَقُولُ لَهُ: صَدَقْتَ، قَالَ: فَتَعَجَّبْنَا مِنْهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ، قَالَ: فَمَتَى السَّاعَةُ؟ قَالَ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ، قَالَ: فَمَا أَمَارَتُهَا؟ قَالَ: أَنْ تَلِدَ الْأُمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحَفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ قَالَ عُمَرُ:

فَلَقَيْتَنِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ ذَلِكَ بِثَلَاثٍ، فَقَالَ: يَا عُمَرُ هَلْ تَدْرِي مَنْ السَّائِلُ؟ ذَاكَ جَبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ أَمْرَ دِينِكُمْ. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا كَهْمَسُ بْنُ الْحَسَنِ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ مُعَاذٍ، عَنْ كَهْمَسٍ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ نَحْوُ هَذَا عَنْ عُمَرَ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالصَّحِيحُ هُوَ ابْنُ عُمَرَ، عَنْ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له یه حیای کورپی یه عمهروهه رهزای خوای لئی بئی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: یه کهم کهسی که نینکاری قهدهری کردو دهبراره ی قهدهر دوا مهعهبدی جوهرهنی بوو، له بهصره، فهرمووی: من و حومهیدی کورپی (عبد الرحمن) ی حیمیهری دهچوین بو مهدینه، وتمان خوزگه توشی یهکی له هاوهلانی پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم دهبووین دهبراره ی قهدهریهکان - مهعهبد و هاوړپیکانی - پرسیارمان لئی دهکرد کهچی دهلین، خوای گهوره سههرکهوتوی کردین و بوی ریکخستین لهوکاتهدا (عبد الله) ی کورپی عومه رهزای خویان لئی بئی نهیویست بچیتته ناو مزگهوتوهه، من و هاوړپیکم نهملاو لاما لینگرت، یهکیکمان لای راستهوهه نهوی تریشمان لای چهپهوه، وام زانی هاوړپیکم قسهکردن بهمن دهسپیریت، بویه وتم: نهی باوکی (عبد الرحمن) لهلای نیتمه کو مهلینک سهریان ههلهداه قورئان دهخوینن و عهوداللی خوینندن و ههوللی کوکردنهوهی زانست نهدهن، کهچی نینکاری قهدهر دهکهن و دهلین: قهدهر نیهو، کاروبار ههتا رونهادات کهس نایزانی و کاتی خوا به کردهوهکان دهزانی که روودهادات، (عبد الله) ی کورپی عومه وتی: نهگه رهیشتی بهوانه پیمان رابگهیهنه که من لهوانه بهریم، نهوانیش

له من بهرین، بهو (الله)یه که (عبد الله)ی کورپی عومهر سویندی پی دهخوات، نه گهر ههر یه کئی لهوانه به قهده کیوی نوحود زیږ و ته لای هه بیته و بیبه خشی له پئی خوای گه ورده دا خوا لئی وهر ناگریته، ههتا باوهږ به قهدهر نه هیئیت، له پاشدا وتی: پیښهوا عومهری کورپی (خَطَّاب) رهزای خوای لی بی بوی باس کردم وتی: جاری له خزمته پیغه مبهردی خوادا صلی الله علیه وسلم دانیشتبوین، کاتی زانیمان پیاوێک ده رکهوت پوښاکی سپی بلورین بوو، موو رهشی توخ بوو، ماندویتی ریځای پیوه نه ده بینرا، کهس له نیمه نهیده ناسی، هاته پیښه وه ههتا له بهرام بهر پیغه مبهردی خوادا صلی الله علیه وسلم دانیشته و ههردوو نه ژتوی نا به ههردو نه ژتویهوه، ههردوو دهستی نایه سهر ههردوو رانی پیغه مبهردی صلی الله علیه وسلم وتی: نهی موحه مهده نیسلام چیه؟ پیغه مبهردی خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نیسلام نهویه که شایه تی بدهیت هیچ په رستراوێک نیه به ههق جگه له (الله)، موحه مهدهش پیغه مبهردی خوایه، نوێږ بکهیت و، زه کات بدهیت و، روژووی مانگی ره مهزان بگریته و، نه گهر توانای مادی و مهعنهویت هه بوو حه جی مالی خوا بکهیت). وتی: راست ده کهیت، نیمه لامان سهیر بوو که پرسپاری لی ده کردو دهیوت راست ده کهیت، وتی: نهی نیمان چیه؟ پیغه مبهردی خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نیمان نهویه که باوهږ بهیئنی به خوای گه وره به مه لانیکه کانی و کتیبه کانی و پیغه مبهرده کانی و به روژی قیامته و به قهزاو قهدهر به خیر و شه پیهوه). وتی: راست ده کهیت، وتی: نهی (نیحسان) چاکه چیه؟ پیغه مبهردی خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نهویه به شیویه خوای گه وره په رستی وه که نهوهی له بهر چاوتو ده بیئنی، خو نه گهر تو نهو نه بیئنی نهو تو ده بیئیت). وتی: راست ده کهیت، وتی: چ کاتی نه م جیهانه کو تایی دیت و قیامته بهر پاده بی؟ پیغه مبهردی صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (پرسپار لی کراو

زانتر نیه پیتی له پرسیارکهر). وتی: راست ده کهیت، وتی: نهی نیشانه کانی چین؟ پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نهوهیه که مندال به چاوی نوکهر و کاره کهر ته ماشای دایک و باوکی خویان بکهن، یان نافرتهی کویله و ده گه وره کهی خوی لی بیت، پی پته تی و رهش و روت و ره جال و شوان و گاوان بین به خاوهن مولک و کوشک و ته لاری لی رابکیشن و فیز و ده عیهی پیوه بکهن). پیشهوا عومهر وتی: له پاشدا کابرا ده رچوو، منیش ماوهیه مات و بیدهنگ بووم، ئینجا پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم پیتی فهرمووم: (نهی عومهر، ده زانی نهو پرسیارکهره کی بوو؟). وتم: نه خیر، خواو پیغه مبهره کهی ده زانن، فهرمووی: (نهوه جبریل بوو هاته ناوتان کاروباری دینه که تان فیربکات).

نهوهی هاتووه ده باره ی فهرانز ده درته پال ئیمان

۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِضَافَةِ الْفَرَائِضِ إِلَى الْإِيمَانِ

۲۶۱۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَّادُ بْنُ عَبَّادٍ الْمُهَلَّبِيُّ، عَنْ أَبِي جَمْرَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ قَدِيمٌ وَقَدْ عَبْدَ الْقَيْسَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا: إِنَّا هَذَا الْحَيَّ مِنْ رِبْعَةٍ وَلَسْنَا نَصِلُ إِلَيْكَ إِلَّا فِي أَشْهُرِ الْحَرَامِ، فَمُرْنَا بِشَيْءٍ نَأْخُذُهُ عَنْكَ وَنَدْعُو إِلَيْهِ مَنْ وَرَاءَنَا، فَقَالَ: أَمُرُكُمْ بِأَرْبَعٍ، الْإِيمَانِ بِاللَّهِ، ثُمَّ فَسَّرَهَا هُمْ، شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَأَنْ تُؤَدُّوا خُمُسَ مَا غَنِمْتُمْ. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَبِي جَمْرَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ.

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو جَمْرَةَ الضَّبْعِيُّ اسْمُهُ: نَصْرُ بْنُ عِمْرَانَ. وَقَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي جَمْرَةَ، أَيْضًا وَرَدَّ فِيهِ أَتَذَرُونَ مَا الْإِيمَانُ؟ شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي

رَسُولُ اللَّهِ وَذَكَرَ الْحَدِيثَ سَمِعْتُ قُتَيْبَةَ بْنَ سَعِيدٍ، يَقُولُ: مَا رَأَيْتُ مِثْلَ هَؤُلَاءِ الْعُقَهَاءِ الْأَشْرَافِ الْأَزَبَةِ: مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَاللَّيْثِ بْنِ سَعْدٍ، وَعَبَادِ بْنِ عَبَّادٍ الْمُهَلَّبِيِّ، وَعَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ.

قَالَ قُتَيْبَةُ: كُنَّا نَرْضَى أَنْ نَرْجِعَ مِنْ عِنْدِ عَبَّادٍ كُلَّ يَوْمٍ بِحَدِيثَيْنِ وَعَبَّادُ بْنُ عَبَّادٍ هُوَ مِنْ وَلَدِ الْمُهَلَّبِ بْنِ أَبِي صُفْرَةَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: نوینه ری (عبد القیس) هاتنه خزمهت پتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتیان: نهی پتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهم تیرهیه له هوزی ره بیعهن، له نیوان ئیمه و تودا کافره کانی (مضر) هه ن بویه به ئاسانی ناتوانین بگهینه خزمهت مه گهر له مانگه کانی حه رام دا نه و چوار مانگهی که جهنگ تیایاندا حه رامه و کافره کان جهنگمان له گهل ناکه ن، له بهرنه وه شتی کمان فیری که دهستی پیوه بگرین و خزمان و خه لکی ده و روبه رمانی بو بانگ بکهین، پتغه مبهری صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (فهرماتان پی ده کهم به چوار شت، وه چوار شتیستان لی قه دهغه ده کهم: (باوهر به خوی گه و ره و شایه تیدان به وهی که هیچ په رستراویک نیه به هه ق جگه له (الله). واته: باوهر و ئیسلام یه ک شتن نهیوت: دوو به شن به لکو یه ک به شن، موسه دده راوی فهرموده که وتی: (باوهر به خوی گه و ره) له پاشدا راقهی کرد بویان و فهرمووی: شایه تومان: که هیچ په رستراویک نیه به هه ق جگه له (الله)، وه موحه مه دیش پتغه مبهری خوی به له لایه ن خوا وه ره وانه کراوه، نوێژ کردن و، زه کات ده رکردن و، پینج یه ک له ده سته کوتی جهنگی ده ریکه ن).

نه وهی هاتووه ده باره ی کامل بوونی نیمان و زیاد و که مکردنی

٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي اسْتِكْمَالِ الْإِيمَانِ وَزِيَادَتِهِ وَتُقْصَانِهِ

٢٦١٢ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَلِيَّةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ الْحَذَّاءُ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنْ أَكْمَلِ الْمُؤْمِنِينَ إِيْمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا وَأَلَطْفُهُمْ بِأَهْلِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَلَا نَعْرِفُ لِأَبِي قِلَابَةَ سَمَاعًا مِنْ عَائِشَةَ. وَقَدْ رَوَى أَبُو قِلَابَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ عَائِشَةَ، غَيْرَ هَذَا الْحَدِيثِ وَأَبُو قِلَابَةَ اسْمُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ الْجَزْمِيُّ. حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، قَالَ: ذَكَرَ أَيُّوبُ السَّخْتِيَّانِيُّ، أَبَا قِلَابَةَ فَقَالَ: كَانَ وَاللَّهِ مِنَ الْفُقَهَاءِ ذَوِي الْأَلْبَابِ.

واته: له عائشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (ته واترینی نیمان هی نه و که سه تانه که ناکار و رهوشتی جوانه و نه رمونیان تر و چاکترینه بو خانه واده که ی).

٢٦١٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو عَبْدِ اللَّهِ هُرَيْرٌ بْنُ مِسْعَرٍ الْأَزْدِيُّ التِّرْمِذِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَ النَّاسَ فَوَعظَهُمْ ثُمَّ قَالَ: يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ فَإِنَّكُمْ أَكْثَرُ أَهْلِ النَّارِ فَقَالَتِ امْرَأَةٌ مِنْهُنَّ: وَلِمَ ذَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لِكثَرَةِ لَعْنِكُنَّ، يَعْني وَكُفْرِكُنَّ الْعَشِيرَ. قَالَ: وَمَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلِ وَدِينٍ أَغْلَبَ لِذَوِي الْأَلْبَابِ، وَذَوِي الرَّأْيِ مِنْكُمْ، قَالَتِ امْرَأَةٌ مِنْهُنَّ: وَمَا تُقْصَانُ دِينَهَا وَعَقْلُهَا، قَالَ: شَهَادَةُ امْرَأَتَيْنِ مِنْكُمْ بِشَهَادَةِ رَجُلٍ، وَتُقْصَانُ دِينِكُنَّ، الْحَيْضَةُ، تَمَكُّتُ إِحْدَاكُمُ الثَّلَاثَ وَالْأَرْبَعَ لَا تُصَلِّي. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَابْنِ عُمَرَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نه بو هوره بره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فەرموویه تی:

ٲیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وتاری خوینده وه ٲو خه لک و ناموژگاری کردن، له ٲاشدا فهرمووی: (نهی کومه لی نافرته تان خیر بکه ن و بیه خشن له ٲیناوی خوادا چونکه زوٲترینی خه لکانی ناگرن)، یه کی له نافرته کان وتی: ٲوچی نهی ٲیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم؟ فهرمووی: (له بهرته وهی زوٲ نه فرین ده که ن و ناشکوری بهرام بهر به هاوسه ره کانتان دهرده ٲرن، من که سانیکم نه دیوه وهک نیوه نه قل و هوښ و دینی نوqsان و ناتهواو ٲی له گه ل نه وه شدا زال ٲی به سهر که سی ناقل و هوښمنددا). یه کی له نافرته کان وتی: نه قل و هوښ و دینی نوqsانی و ناتهواوی چیه؟ فهرمووی: (شایه تی دوو نافرته بهرام بهر به شایه تی یهک ٲیاوه نه مه نوqsانی نه قل و هوښی، یه کی له وان ده که وٲته حاله تی ٲی نویژی وهه سی شو سی روژ یان چوار شو چوا روژ نویژ ناکات و روژوو ناگریت له مانگی ره مه زاندا نه مهش نوqsانی دینه که ی).

٢٦١٤ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ بَابًا، فَأَذْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَارْفَعُهَا قَوْلٌ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَهَكَذَا رَوَى سُهَيْلُ بْنُ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَرَوَى عُمَارَةُ بْنُ عَزِيَّةٍ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: الْإِيمَانُ أَرْبَعَةٌ وَسِتُّونَ بَابًا، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ مُضَرَ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ عَزِيَّةٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نه ٲو هورهیره وه ره زای خوا ی لی ٲی ده گٲرنه وه، که فهرموویه تی: ٲیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نیمانه ٲینان هه فتاو نه وهنده لقه: خوارترینی لادانی زیان و نازاریکه له سهر ریگا، چله ٲویهی وتهی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ).

نهوهی هاتووه ده باره‌ی شهرم و شکۆ له باوهره‌وهیه

۷ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْحَيَاءَ مِنَ الْإِيمَانِ

۲۶۱۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، وَأَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، الْمَعْنَى وَاحِدٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ بِرَجُلٍ وَهُوَ يَعِظُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاءِ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ قَالَ أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، فِي حَدِيثِهِ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَمِعَ رَجُلًا يَعِظُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له سالمهوه، له باوکیهوه ردهزای خوایان لی بی ده‌گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دای به‌لای بی‌اوینکدا له باره‌ی شهرم و شکۆه نامۆزگاری براهه‌کی موسولمانی ده‌کرد، پیتی فهرموو: (شهرم و شکۆ له باوهره‌وهیه).

نهوهی هاتووه ده باره‌ی ریزی نوێژ

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حُرْمَةِ الصَّلَاةِ

۲۶۱۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاذٍ الصَّنْعَاءِيُّ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ أَبِي النَّجُودِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، فَأَصْبَحْتُ يَوْمًا قَرِيبًا مِنْهُ وَنَحْنُ نَسِيرُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ وَيُبَاعِدُنِي عَنِ النَّارِ، قَالَ: لَقَدْ سَأَلْتَنِي عَنْ عَظِيمٍ، وَإِنَّهُ لَيْسَ بِشَيْءٍ عَلَى مَنْ يَسْرُهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ، ثُمَّ قَالَ: أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ: الصَّوْمُ جَنَّةٌ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْحَطِيبَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ قَالَ: ثُمَّ تَلَا (تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ)، حَتَّى بَلَغَ (يَعْمَلُونَ)، ثُمَّ قَالَ: أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ كُلِّهِ وَعَمُودِهِ، وَذُرْوَةِ سَنَامِهِ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ،

قَالَ: رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَدَرْزُهُ سَنَامُهُ الْجِهَادُ، ثُمَّ قَالَ: أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَلَاكٍ ذَلِكَ كُلُّهُ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا نَبِيَّ اللَّهِ، فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ قَالَ: كُفَّ عَنْكَ هَذَا، فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، وَإِنَّا لَمُؤَاخِدُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ؟ فَقَالَ: تَكَلَّمْتَ أَثْمَكَ يَا مُعَاذُ، وَهَلْ يَكُفُّ النَّاسَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ أَوْ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ إِلَّا خَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (معاذی) کورپی جه به له وه ره زای خوای لی بئی ده گیرنه وه، که فەرموویته: له سه فەریکدا له خزمەت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم بووم، جاری له نزیکیه وه ریمان ده کرد و ده رۆشتین، وتم: ئەه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، کارو کرده وه به کم پی بلی نه گەر کردم پیتی بچمه به ههشته وه و له ناگری دۆزه خیش دوورم بخته وه، فەرمووی: (دهرباره ی کاریکی زۆر گهوره و شکۆمەند پرسارت لی کردم، هه رچه نده ناسانه بۆ که سی که خوای گهوره خۆی بۆی ناسان بکات: خوا به رسته و هاویه شی بۆ دامەنی، پینج نوێزه ی فەرزه که نه نجام بده، زه کاتی مال و سامانه که ت ده ریکه، مانگی ره مه زان به رۆژوویه، حه جی مالی خوا بکه نه گەر توانای مادی و مه عنه ویت هه بوو). له پاشدا فەرمووی: (نایا به شه کانی خیرت پی پیشان بدهم؟ رۆژوو قه لغانه ده تپاریزی له تاوان، خیر و سه ده قه ش گوناھو تاوان ده کوژیتیته وه وه ک چون ناو ناگر ده کوژیتیته وه، ههروه ها نوێژی که سی له نیوه ی شه ودا). فەرمووی: له پاشدا ئەم نایه ته ی خوینده وه: (تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ) (١٦) فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) سورة السجدة: ١٦ - ١٧. واته: ته نشتیان دوور نه که ویته وه له جیگای خه و تنيان (له خه وه هه لده سن شه نوێژ ده که ن) هاوار و نزا له پهروه ردگاریان ده که ن به ترس و هیواوه و له و رۆزی و سامانه ی پیمان داوون ده به خشن، ئینجا هه یچ که س نازانی چی

شاراوه تهوه بۆیان له (بههشتدا که هۆی) گهشبوونی چاوانن، ئهم پاداشته ده درینهوه به هۆی نهو کرده وانهی که کردویانه.

له پاشدا فهرمووی: (بنه مای هه موو کاریکی باش و کۆله کهو چله پۆیهیت پی بلیم)، وتم: به لئی، نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! فهرمووی: (بنه مای هه موو کاریکی باش نیسلامه، کۆله که کهی نویژه، چله پۆیهی جهاد و تیکۆشانه له رپی خوا، له پاشدا فهرمووی: (شیرازهی هه موو نه مانهشت پی بلیم)، وتم: به لئی، نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! سهری زمانی خۆی گرت و فهرمووی: (زمانی خۆت بگره)، وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! له سهه نهو قسانهی که دهیکهین موحاسه به ده کرین و سزا ده درین و تۆله مان لی ده سه نریت؟ فهرمووی: (نهی) (معاذ) دایکت رۆله رۆت بۆ بکات نهی چی نهو خه لکه له ناگری دۆزه خدا له سهه روخساریان ده گه وزینتی جگه له دروینهی داسی زمانیان).

۲۶۱۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ دَرَّاجِ أَبِي السَّمْحِ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَتَعَاهَدُ الْمَسْجِدَ فَاشْهَدُوا لَهُ بِالْإِيمَانِ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: (إِنَّمَا يَغْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ) الْآيَةُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ حَسَنٌ.

واته: له نهبو سه عیدهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نه گهر که سیکتان دی مزگهوتی دروستکردوو خزمهتی مزگهوتی کرد شایهتی بۆ بدهن که نیمانداره، چونکه بیگومان خوای گه وره ده فهرموویت: (إِنَّمَا يَغْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ). سورة التوبة: ۱۸.

نهوهی هاتوره ده باره‌ی تهرکی نوێژ

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرْكِ الصَّلَاةِ

۲۶۱۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، وَأَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي سُفْيَانَ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: بَيْنَ الْكُفْرِ وَالْإِيمَانِ تَرْكُ الصَّلَاةِ.

واته: له جابیره ده ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نیوانی کوفر و نیمان وازهینانه له نوێژکردن).

۲۶۱۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَسْبَاطُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، هَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ، وَقَالَ: بَيْنَ الْعَبْدِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ أَوْ الْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو سُفْيَانَ اسْمُهُ: طَلْحَةُ بْنُ نَافِعٍ.

واته: له ئەعمەشە‌وه به هه‌مان سه‌نه‌ده فهرمووده‌ی پێشوو هاتوو، وه فهرمووی: (نیوانی به‌نده و نیوانی هاوبه‌ش بو خوا دانان و کوفر وازهینانه له نوێژکردن).

۲۶۲۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَيْنَ الْعَبْدِ وَبَيْنَ الْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو الزُّبَيْرِ اسْمُهُ: مُحَمَّدُ بْنُ مُسْلِمٍ بْنِ تَدْرُسَ.

واته: له جابیره ده ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نیوانی به‌نده و نیوانی کوفر وازهینانه له نوێژکردن).

۲۶۲۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ الْحُسَيْنِيُّ بْنُ حُرَيْثٍ، وَيُوسُفُ بْنُ عِيسَى، قَالَا: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ وَاقِدٍ (ح) وَحَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ، وَتَحْمُودُ بْنُ

غِلَّانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ بْنِ وَاقِدٍ، عَنْ أَبِيهِ (ح) وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ
 بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّقِيقِيُّ، وَخَمُودُ بْنُ غِلَّانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ بْنِ شَقِيقٍ، عَنْ
 الْحُسَيْنِ بْنِ وَاقِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ،
 وَابْنِ عَبَّاسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له (عبد الله) کوری بورهیدهوه، له باوکیهوه رهزای خوای لی بی
 دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی:
 (به لئین و په یمانی نیتوانی نئیمو نهوان واته بی پروایان نوێژکردنه، نهوهی تهرکی
 بکات نهوه بی باورهه).

۲۶۲۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنِ الْجَرِيرِيِّ، عَنْ
 عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ الْعُقَيْلِيِّ، قَالَ: كَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَرَوْنَ
 شَيْئًا مِنَ الْأَعْمَالِ تَرَكَهُ كُفْرٌ غَيْرَ الصَّلَاةِ. سَمِعْتُ أَبَا مُصْعَبٍ الْمَدَنِيَّ، يَقُولُ: مَنْ قَالَ:
 الْإِيمَانُ قَوْلٌ يُسْتَنْتَابُ، فَإِنْ تَابَ وَإِلَّا ضُرِبَتْ عُنُقُهُ.

واته: له (عبد الله) کوری شهقیقی عوقهلی دهلی: هاوه لانی پیغه مبهری خوا
 صلی الله علیه وسلم وازهینانیان له هیچ کاری به کوفر دانهناوه جگه له نوێژ. بو
 خۆم گویم له نهبو موصعهبی مهدهنی بوو دهیغهرموو: ههرکس وتی: ئیمان بهس
 وتهیه دهبی تهویه بکات، جا نهگهر تهویهی کرد نهوه باشه، نهگهرنا دهدریت له
 گهردنی.

۱۰ - بَابُ

۲۶۲۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ الْهَادِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ
 إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ،

أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ، مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عه باسهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که بۆ خۆی له پیغه مبهری خوای صلی الله علیه وسلم بیستوه ده یفه رموو: (شیرینی ئیمان چیه شتوه نهو که سهی رازی بی بهوهی خوای گهوره پهروه دگاری بی و ئیسلام دینی بی و موحه مهه صلی الله علیه وسلم پیغه مبهری بی).

٢٦٢٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ طَعْمَ الْإِيمَانِ، مَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُجِبُهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَفَ فِي النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَاهُ قَتَادَةُ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فه رموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فه رموویه تی: (هه که سهی نه م سی شتهی تیدا بی شیرینی ئیمان ده چێژی، خواو پیغه مبهری له هه موو شتی زیاتر به لاوه خۆشه و یست ببت، هه که سهی کی خۆش بویت له بهر خوا خۆشی بویت، له دوای نهوهی که خوای گهوره هیدایه تی داوه بۆ سهه دینی ئیسلام، پێی ناخۆش بی بگه رپتهوه بۆ سهه ریبازی کوفر و بی باوه ری وهک چۆن پێی ناخۆشه فری بدنه ناو ناگره وه).

دهرباره‌ی زیناکهر کاتی که زینا ده‌کات باوهری نیه

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ لَا يَزْنِي الزَّانِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ

۲۶۲۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدَةُ بْنُ حُمَيْدٍ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَسْرِقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَكِنَّ التَّوْبَةَ مَعْرُوضَةٌ.

وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَائِشَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أُوَيْسٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا زَنَى الْعَبْدُ خَرَجَ مِنَ الْإِيمَانِ فَكَانَ فَوْقَ رَأْسِهِ كَالظُّلَّةِ، فَإِذَا خَرَجَ مِنْ ذَلِكَ الْعَمَلِ عَادَ إِلَيْهِ الْإِيمَانُ. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، أَنَّهُ قَالَ فِي هَذَا: خَرَجَ مِنَ الْإِيمَانِ إِلَى الْإِسْلَامِ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ فِي الزَّانَا وَالسَّرِقَةِ: مَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَأُقِيمَ عَلَيْهِ الْحَدُّ فَهُوَ كَفَّارَةٌ ذَنْبِهِ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَسَتَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فَهُوَ إِلَى اللَّهِ، إِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَإِنْ شَاءَ عَفَّرَ لَهُ. رَوَى ذَلِكَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَعُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ، وَخُرَيْمَةُ بْنُ ثَابِتٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نه‌بو هوره‌یرهوه ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تى: پیغه‌مبه‌رى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تى: (زیناکار کاتی زیناکردن نیمانی نیه، دز کاتی دزیکردن نیمانی نیه، شهرابخوژ کاتی شهرابخواردنه‌وه نیمانی نیه، ده‌رگای ته‌وبه کراویه به‌وى نه‌گهر ته‌وبه‌ی کرد خوای گه‌وره لى قبول ده‌کات).

واته: له نه‌بو هوره‌یرهوه ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تى: پیغه‌مبه‌رى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تى: (کاتی که به‌نده‌یه زینا ده‌کات

نیمانی لی دهرده چیت، وهک سییه ری به راسه ریوه راده وهستی، کاتی که لهو کاره دهرچوو نیمانه که ی بۆ ده گهر پته وه).

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهرباره ی زینا کردن و دزیکردن فرموویه تی: (ههر که سیی نهو کاره بکات داری هدی لی دهر دیت، نه وهش که فاره تی تاوانه که یه تی، نه گهر خوی گه وره بۆ پۆشی و ناشکرا نه بوو، له پروژی قیامه تدا خوی په روهر دگار نه گهر ویستی سزاو نه شکه نه یی ده دات، یان نه گهر ویستی لیتی خوش ده بیت).

۲۶۲۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ أَبِي السَّفَرِ وَاسْمُهُ أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْهَمْدَانِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَجَّاجُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ يُونُسَ بْنِ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي الْهَمْدَانِيِّ، عَنْ أَبِي جَحْفَةَ، عَنْ عَلِيٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَصَابَ حَدًّا فَعَجَّلَ عُقُوبَتَهُ فِي الدُّنْيَا فَإِنَّهُ أَعْدَلَ مِنْ أَنْ يُنْتَبَى عَلَى عَبْدِهِ الْعُقُوبَةُ فِي الْآخِرَةِ، وَمَنْ أَصَابَ حَدًّا فَسَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَمَّا عَنْهُ فَإِنَّهُ أَكْرَمُ مَنْ أَنْ يَعُودَ فِي شَيْءٍ قَدْ عَفَا عَنْهُ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَهَذَا قَوْلُ أَهْلِ الْعِلْمِ لَا نَعْلَمُ أَحَدًا كَفَرَ أَحَدًا بِالزَّيْنَةِ أَوْ السَّرِقَةِ وَشَرِبِ الْخَمْرِ.

واته: له پيشهوا عليه وه رهزای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (ههر که سیی تاوانیکی گه وره ی کردو له دنیا له سهری سزا بدریت خوی گه وره له وه داد گهر تره له قیامه تدا سزای بدات، وه ههر که سیی تاوانیکی گه وره ی کردو له دنیا خوی گه وره بۆ پۆشی و لیتی خوش بوو، خوی گه وره له وه بهر پتره له شتی خوش بی و په شیمان بیته وه).

موسولمان نهو کهسهیه که موسولمانان له دهست و زمانی پارێزراوین

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَنَّ الْمُسْلِمَ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ

۲۶۲۷ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ ابْنِ عَجْلَانَ، عَنْ الْقَعْقَاعِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَيُرْوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ سُئِلَ أَيُّ الْمُسْلِمِينَ أَفْضَلُ؟ قَالَ: مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَأَبِي مُوسَى، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (موسولمان نهو کهسهیه که موسولمانان سهلامهت و پارێزراوین له دهست و له زمانی، باوهرداریش نهو کهسهیه خه‌لک به نه‌مین و سه‌رراستی بزائن له سه‌ر خوین و مالیان).

۲۶۲۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعِيدٍ الْجَوْهَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ جَدِّهِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ أَيُّ الْمُسْلِمِينَ أَفْضَلُ؟ قَالَ: مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَبِي مُوسَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نهبو موسای نه‌شه‌ریهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پرسیار کرا له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌ریاره‌ی کی چاکترین موسولمانه؟ فهرمووی: (نهو کهسهیه موسولمانان سهلامهت بن له دهست و له زمانی).

نیسلام به نامویی دهستی پی کرد جاریکی تر نامو دهبیتهوه

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْإِسْلَامَ بَدَأَ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ غَرِيبًا

۲۶۲۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي الْأَخْوَصِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْإِسْلَامَ بَدَأَ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ، فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَابْنِ عُمرَ، وَجَابِرٍ، وَأَنَسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ مَسْعُودٍ، إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ حَفْصِ بْنِ غِيَاثٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، وَأَبُو الْأَخْوَصِ اسْمُهُ: عَوْفُ بْنُ مَالِكٍ بْنُ نَضْلَةَ الْجُسَمِيُّ. تَفَرَّدَ بِهِ حَفْصٌ.

واته: له (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نیسلام به غهریبی و نامویی دهستی پی کرد و جاریکی تر نامو دهبیتهوه، خوشهختی بو ناموکان).

۲۶۳۰ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي كَثِيرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ عَوْفٍ بْنِ زَيْدٍ بْنِ مِلْحَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الدِّينَ لَيَأْرِزُ إِلَى الْحِجَازِ كَمَا تَأْرِزُ الْحَيَّةُ إِلَى جُحْرِهَا، وَلَيَعْقِلَنَّ الدِّينُ مِنَ الْحِجَازِ مَقْعِلَ الْأُرُوءَةِ مِنْ رَأْسِ الْجَبَلِ، إِنَّ الدِّينَ بَدَأَ غَرِيبًا وَيَرْجِعُ غَرِيبًا، فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ الَّذِينَ يُضْلِحُونَ مَا أَفْسَدَ النَّاسُ مِنْ بَعْدِي مِنْ سُتِّي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (دین دهگیرنهوه بو خاکی حیجاز واته مهککهو مه دینهو دهروبهری وهک چۆن مار دهگیرنهوه بو کونهکهی خوی، دین پتهو دامهزراو دهبیته وهک سهنگهری سهه کینو یان وهک بزنه کینو چۆن له کینو نایهته خوارهوه، دین به غهریبی و نامویی دهستی پی کرد و

جاریکی تر نامۆ ده بیتهوه، خوشبهختی بو نامۆکان نهوانه ی که چاکسازی نهوه ده کهن که خه لک تیکیان داوه له سوننه تی من له دوا ی من).

نهوه ی هاتووه ده باره ی نیشانه کانی دووروو

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي عَلَامَةِ الْمُنَافِقِ

۲۶۳۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصٍ عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ قَيْسٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ، إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا اتَّعَمَّنَ حَانَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ الْعَلَاءِ وَقَدْ رَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَنْسٍ، وَجَابِرٍ. حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ أَبِي سُهَيْلٍ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو سُهَيْلٍ هُوَ: عَمُّ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَاسْمُهُ: نَافِعُ بْنُ مَالِكِ بْنِ أَبِي عَامِرٍ الْأَصْبَحِيُّ الْحَوْلَانِيُّ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوا ی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نیشانه کانی که سی دووروو سیانن: که قسه ی کرد درۆ بکات، نه گهر به لینی دا به لینه که ی جیبه جی نه کات و بی وه عد بی، نه گهر سپارده یه کی درایه ده ست ناپاکی لی بکات).

۲۶۳۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ سُفْيَانَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَرْثَةَ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا وَإِنْ كَانَتْ خَصْلَةً مِنْهُنَّ فِيهِ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدْعَهَا، مَنْ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ

أَخْلَفَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ ثُمَيْرٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُرَّةٍ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَإِنَّمَا مَعْنَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ نِفَاقُ الْعَمَلِ، وَإِنَّمَا كَانَ نِفَاقُ التَّكْذِيبِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَكَذَا رَوَى عَنِ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ، شَيْءٌ مِنْ هَذَا أَنَّهُ قَالَ: النِّفَاقُ نِفَاقَانِ: نِفَاقُ الْعَمَلِ، وَنِفَاقُ التَّكْذِيبِ.

واته: له (عبد الله) کوری عه مبرهوه رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبرهوی خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هه رکهس نه م چوار سیفه تهی تیدا بی نهوه که سیکی دوو رووی تهواوه، نه گهر یه کیکیانی تیدا بی نهوه خاوه نی بهشی له دوو روویی تیدا ههتا وازی لی ده هی نی: کاتی که قسه ی کرد درو بکات، نه گهر به لینی دا به لینه که ی جیبه جی نه کات و بی وه عد بی، نه گهر تووشی کیشه یه بوو ده مه قاله بکات له ههق لابات، نه گهر په یمانی دا په یمانه که ی بشکی نی).

۲۶۳۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ طَهْمَانَ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ أَبِي التُّعْمَانِ، عَنْ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا وَعَدَ الرَّجُلُ وَيَنْوِي أَنْ يَفِي بِهِ فَلَمْ يَفِ بِهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ، عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى ثِقَّةٌ، وَلَا يُعْرَفُ أَبُو التُّعْمَانِ وَلَا أَبُو وَقَّاصٍ وَهُمَا مَجْهُولَانِ.

واته: له زهیدی کوری نهرقه مبرهوه رهزای خوی لی بی ده گپرنهوه، که فرموویه تی: پیغه مبرهوی خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (نه گهر که سی به لینی کی دا نیازی هه بی بیباته سهه و جیبه جی بکات بو ی نه گونجا بیباته سهه به هانه یه کی شه رع ی هه بوو نهوه گونا ه ی ناگات).

دهر باره‌ی جنیودان به باوهردار له‌ری دهرچوونه

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ سَبَابُ الْمُؤْمِنِ فُسُوقٌ

۲۶۳۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَرِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْحَكِيمِ بْنُ مَنْصُورٍ الْوَاسِطِيُّ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قِتَالُ الْمُسْلِمِ أَخَاهُ كُفْرٌ، وَسَبَابُهُ فُسُوقٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعَفَّلٍ. حَدِيثُ ابْنِ مَسْعُودٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مهسعودهوه، له باوکیهوه رهزای خوای لی بئی ده‌گیرنهوه، که فهرموویه‌تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (موسولمان بهرامهر به برا موسولمانه‌کی بجه‌نگی بئی باوهریه، جنیویدانیشی له‌ری دهرچوونه).

۲۶۳۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ زُبَيْدٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ: قِتَالُهُ كُفْرٌ لَيْسَ بِهِ كُفْرًا مِثْلَ الْإِرْتِدَادِ عَنِ الْإِسْلَامِ، وَالْحُجَّةُ فِي ذَلِكَ مَا رُوِيَ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ قُتِلَ مُتَعَمِّدًا فَأَوْلِيَاءُ الْمَقْتُولِ بِالْخِيَارِ إِنْ شَاءُوا قَتَلُوا وَإِنْ شَاءُوا عَفَوْا، وَلَوْ كَانَ الْقَتْلُ كُفْرًا لَوَجِبَ الْقَتْلُ وَلَمْ يَصِحَّ الْعَفْوُ، وَقَدْ رُوِيَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَطَاوُسٍ، وَعَطَاءٍ، وَغَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالُوا: كُفْرٌ دُونَ كُفْرٍ، وَفُسُوقٌ دُونَ فُسُوقٍ^(۱).

(۱) وقع هنا في بعض النسخ زيادة: - قال بشار: لم أجد لها أصلاً في النسخ والشروح التي بين أيدينا، ولا ذكرها المزني في "التحفة"، فحذفناها. - وهذا الكلام لا يوجد في النسخة الخطية للكروخي (ق / ۱۷۳ / ب).

واته: له (عبد الله) کوری مهسعوده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
 فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (جنیودان به
 موسولمان له ری ده رجوونه، جهنگ له گهل کردنیشی بی باوه رییه).

ده باره ی که سی برا موسولمانه که ی ته کفر بکات

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ رَمَى أَخَاهُ بِكُفْرٍ

۲۶۳۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يُونُسَ الْأَزْرَقِيُّ،
 عَنْ هِشَامِ الدَّسْتَوَائِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ الضَّحَّاكِ،
 عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ عَلَى الْعَبْدِ نَذْرٌ فِيمَا لَا يَمْلِكُ، وَلَا عِنُ
 الْمُؤْمِنِ كَفَاتِيلُهُ، وَمَنْ قَذَفَ مُؤْمِنًا بِكُفْرٍ فَهُوَ كَفَاتِيلُهُ، وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِشَيْءٍ عَذَبَهُ اللَّهُ
 بِمَا قَتَلَ بِهِ نَفْسَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي ذَرٍّ، وَابْنِ عُمرَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ
 صَحِيحٌ.

واته: له (ثابت) کوری (ضحاك) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
 فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هر که سی
 (نذر) ی شتی بکات و نه بی نه وه (نذر) ه که ی دانامه زیت - وه که نه وه ی بلی نه گهر
 چاک بوومه وه له نه خوشیم بهنده ی فلانه که س نازاد بیت - ، نه فرت کردن
 له باوه ردار وه کوشتنیه تی، هر که سی به شتی خوی بکوژیت له وژی قیامه تدا خوا
 بهو شته سزای ده داته وه).

۲۶۳۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عُمرَ،
 عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: أَيُّمَا رَجُلٍ قَالَ لِأَخِيهِ كَافِرٌ فَقَدْ بَاءَ بِمَا أَخَذَهُمَا.
 هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَمَعْنَى قَوْلِهِ بَاءَ: يَعْنِي أَقَرَّ.

واته: له ئیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبره خوا
صلی الله علیه وسلم فەر موویه تی: (هه رکه سی به براکه ی بلی: نه ی کافر نه وه
یه کیکیان ده گپته وه، نه گهر براکه ی کافر بوو نه وه هیچی له سه ر نیه، خو نه گهر
کافر نه بوو نه وا خو ی پینی کافر ده بی).

نه وه ی هاتوره ده رباره ی که سی بمری و شایه تومانی بهی

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يَمُوتُ وَهُوَ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

۲۶۳۸ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ ابْنِ عَجْلَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ
يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، عَنْ ابْنِ مُحَيْرِيزٍ، عَنِ الصُّنَائِجِيِّ، عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، أَنَّهُ قَالَ:
دَخَلْتُ عَلَيْهِ وَهُوَ فِي الْمَوْتِ فَبَكَيْتُ، فَقَالَ: مَهْلًا، لِمَ تَبْكِي؟ فَوَاللَّهِ لَئِنْ اسْتَشْهَدْتُ
لَأَشْهَدَنَّ لَكَ، وَلَئِنْ شَقَعْتُ لِأَشْفَعَنَّ لَكَ، وَلَئِنْ اسْتَطَعْتُ لَأَنْفَعَنَّكَ، ثُمَّ قَالَ: وَاللَّهِ مَا
مِنْ حَدِيثٍ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَكُمْ فِيهِ خَيْرٌ إِلَّا حَدَّثْتُكُمْوَهُ إِلَّا
حَدِيثًا وَاحِدًا، وَسَوْفَ أُحَدِّثُكُمْوَهُ الْيَوْمَ وَقَدْ أَحِيطَ بِنَفْسِي، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
النَّارَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ، وَعُمَرَ، وَعُثْمَانَ، وَعَلِيٍّ، وَطَلْحَةَ، وَجَابِرٍ، وَابْنِ عُمَرَ،
وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ. سَمِعْتُ ابْنَ أَبِي عُمَرَ، يَقُولُ: سَمِعْتُ ابْنَ عُيَيْنَةَ، يَقُولُ: مُحَمَّدُ بْنُ
عَجْلَانَ كَانَ ثِقَةً مَأْمُونًا فِي الْحَدِيثِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا
الْوَجْهِ، وَالصُّنَائِجِيُّ هُوَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عُسَيْلَةَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ وَقَدْ رَوَى عَنِ الزُّهْرِيِّ، أَنَّهُ
سُئِلَ عَنْ قَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ، فَقَالَ:
إِنَّمَا كَانَ هَذَا فِي أَوَّلِ الْإِسْلَامِ قَبْلَ نُزُولِ الْفَرَائِضِ وَالْأَمْرِ وَالنَّهْيِ. وَوَجْهُ هَذَا الْحَدِيثِ
عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّ أَهْلَ التَّوْحِيدِ سَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ، وَإِنْ عَذِّبُوا بِالنَّارِ بِذُنُوبِهِمْ
فَإِنَّهُمْ لَا يُخْلَدُونَ فِي النَّارِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي ذَرٍّ، وَعِمْرَانَ بْنِ

حُصَيْنٍ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، وَأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: سَيُخْرِجُ قَوْمٌ مِنَ النَّارِ مِنْ أَهْلِ التَّوْحِيدِ وَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ هَكَذَا رُوي عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، وَإِبْرَاهِيمَ النَّخَعِيِّ، وَغَيْرِ وَاحِدٍ مِنَ التَّابِعِينَ. ناقصفي تفسیر هذه الآية (رَبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ) قَالُوا: إِذَا أُخْرِجَ أَهْلُ التَّوْحِيدِ مِنَ النَّارِ وَأُذْخِلُوا الْجَنَّةَ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ.

واته: سونابیحی دهلی عوبادهی کورپی صامیت ره زای خوای لی بئی له سه دمه رگدا بوو چووم بو سهردانی دهستم کرده گریان، فهرمووی: هیواش به مؤله تم بده، بوجی ده گرت؟ سویند به (الله) نه گهر له قیامه تدا داوای شایه تیم لی بکری، شایه تیت بو ده ده، نه گهر خوای گه وړه تکا و شه فاعده تم قبول بکات تکات بو ده کهم، نه وهنده ی له توانامدا بئی سودت پی بگه یه نم درتغی ناکم، له پاشدا فهرمووی: سویند به (الله)، هر فهرمووده کم بیستبی له پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم خیری نیوه ی تیدا بئی گپراومه ته وه بۆتان جگه له یه ک فهرمووده نه بی، نه مړو نه ویشتان بو ده گپرمه وه، چونکه مردن لیم نریک بۆته وه، بو خووم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یه فهرموو: (نه وه ی شایه تومان بهینئ و بلی: جگه له (الله) هیچ په رستراویکی به هق نیه، وه موجه مدهش پیغه مبهری خوا یه صلی الله علیه وسلم نه وه خوای گه وړه ناگری له سر حرام ده کات واته نا یخاته ناو ناگره وه).

له و باره وه پرسیار کرا له پتیشه وا زوهری فهرمووی: نه مه له سه ره تای نیسلامه وه بووه، له پیش دابه زینی فهرزه کان و فرمان به چاکه و ریگری له خراپه وه بووه.

نه بو عیسا (ترمذی) دهلی: له پروی فهرمووده که وه هندی له زانایان رایان وایه: بیگومان خه لکانی یه کتابه رست ده چنه به هه شته وه، هه رچنده سزاش بدرین

به ناگری دۆزهخ له بهر تاوانه کانیان، به ههتا ههتایی نامینهوه له ناگردا.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهره صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (خه لکانیکی یه کتاپه رست له ناگری دۆزهخ دینه دهروه و دهچنه بههشتهوه).

واته: له نهو هورهیرهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له باره ی تهفسیری نهه نایه تهوه: (رُيَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ). فرموویهتی: (کاتی خه لکانیکی یه کتاپه رست له ناگری دۆزهخ دینه دهروه و دهچنه بههشتهوه، کافره کان ناوات دهخوازن که موسولمان بوونایه).

٢٦٣٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ، عَنْ لَيْثِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَامِرُ بْنُ يَحْيَى، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَعَاوِرِيِّ ثُمَّ الْحَبْلِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو بْنَ الْعَاصِ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ سَيَخْلَصُ رَجُلًا مِنْ أُمَّتِي عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَنْشُرُ عَلَيْهِ تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ سِجْلًا كُلُّ سِجْلٍ مِثْلُ مَدِّ الْبَصَرِ، ثُمَّ يَقُولُ: أَتُنْكِرُ مِنْ هَذَا شَيْئًا؟ أَظْلَمَكَ كَتَبَتِي الْخَافِظُونَ؟ فَيَقُولُ: لَا يَا رَبِّ، فَيَقُولُ: أَفَلَاكَ عُذْرٌ؟ فَيَقُولُ: لَا يَا رَبِّ، فَيَقُولُ: بَلَى إِنَّ لَكَ عِنْدَنَا حَسَنَةً، فَإِنَّهُ لَا ظُلْمَ عَلَيْكَ الْيَوْمَ، فَتَخْرُجُ بِطَاقَةٍ فِيهَا: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، فَيَقُولُ: اخْضُرْ وَزَنْتَكَ، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ مَا هَذِهِ الْبِطَاقَةُ مَعَ هَذِهِ السِّجْلَاتِ، فَقَالَ: إِنَّكَ لَا تُظْلَمُ، قَالَ: فَتَوَضَّعَ السِّجْلَاتُ فِي كَفِّهِ وَالْبِطَاقَةُ فِي كَفِّهِ، فَطَاشَتِ السِّجْلَاتُ وَثَقُلَتِ الْبِطَاقَةُ، فَلَا يُثْقَلُ مَعَ اسْمِ اللَّهِ شَيْئًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لُحَيْعَةَ، عَنْ عَامِرِ بْنِ يَحْيَى، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. وَالْبِطَاقَةُ: الْقِطْعَةُ.

واته: له عهمری کوری عاصهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (خوی گهوره له رۆژی قیامه تدا پیاویک له

نومتم هه لده بژی به بهرچاوی به دیهینراوانه وه کرده وه کانی ده خه نه روو له چهند تۆماریکدا که ژماره یان ده گاته نه وه دو نو تۆمار، ههر سجیلک نه وه نده ی چاو کاربکات و ببینی ده بیئت، پیتی ده وتریت: نینکاری هیچ شتی له مانه ده کهیت؟ مه لانی که کام نه وانه ی که کرده وه کانی تۆیان تۆمار کردوه هیچ سته میکیان لی کردوویت؟ هیچ به هانه یه کت ههیه؟ ده لی: نه خیر نه ی پهروه ردگار! خوی گهوره ده فهرمویت: تو کرده وه یه کی چاکه ت لای نیمه یه، نیمرو هیچ سته میکت لی ناکریت، پسووله یه کی بچوکی ده ده نی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) ی تیدایه، ده لی: نه ی پهروه ردگار نه م پسووله بچوکه له گه ل نه و سجله گه ورا نه دا چیه؟ ده فهرمویت: بیتگومان تو زولم و سته مت لی ناکری. تۆماره گه وره کان ده خه نه تایه کی ته رازوه که و پسووله بچوکه کهش ده خه نه تایه کی تری، سجله گه وره کان سوکتر ده بن و پسووله بچوکه که قورستر ده بیئت، هیچ شتی له ناوی خوا قورستر نیه).

ده باره ی پارچه پارچه بوونی نه م نوممه ته

١٨ - مَا جَاءَ فِي افْتِرَاقِ هَذِهِ الْأُمَّةِ

٢٦٤٠ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ أَبُو عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: تَفَرَّقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ أَوْ اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَالنَّصَارَى مِثْلَ ذَلِكَ، وَتَفَرَّقَ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَوْفِ بْنِ مَالِكٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که فهرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (جوله که بوون به حه فتاو یه ک

لق و پارچه بیان هفتاو دوو پارچه وه، گاواره کانیش به هه مان شیوه، نومه تی منیش دهبن به هفتاو سیّ پارچه وه).

٢٦٤١ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الْحَفَرِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدِ الْأَفْرَيقِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَيَأْتِيَنَّ عَلَى أُمِّي مَا أَتَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ خَذُوا النَّعْلَ بِالنَّعْلِ، حَتَّىٰ إِنْ كَانَ مِنْهُمْ مَنْ أَتَى أُمَّهُ عِلَاقَةً لَكَانَ فِي أُمِّي مَنْ يَصْنَعُ ذَلِكَ، وَإِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ تَفَرَّقَتْ عَلَى ثَلَاثِينَ وَسَبْعِينَ مِلَّةً، وَتَفَرَّقَ أُمِّي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِلَّةً، كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا مِلَّةً وَاحِدَةً، قَالُوا: وَمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي. هَذَا حَدِيثٌ مُفَسَّرٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِثْلَ هَذَا إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عه مبهروه رهزای خویان لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ئه وهی به سه ر جوله که دا هات به سه ر نومه تی منیشدا دیت شوین پی به شوین پی ریک وه که یه ک، ته نانه ت نه گهر یه کیکیان به ناشکرا بچیته لای دایکی خوی که سانیک له نومه تی منیش نه و کاره ده که ن، بیگومان جوله که بوون به هفتاو دوو لق و پارچه وه، نومه تی منیش دهبن به هفتاو سیّ پارچه وه، هه موویان له ناگردان جگه له یه کیکیان نه بیت)، وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! نه وانه کین؟ فهرمووی: (ئه وهی نه مرۆ من هاوه له کانم له سه رینی واته هه رکهس له سه ر نه و ریبازه بی به هه شتیه و رزگاری دهبی له ناگر).

٢٦٤٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عِيَّاشٍ، عَنْ يَحْيَىٰ بْنِ أَبِي عَمْرٍو السَّبَّاحِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الدَّيْلَمِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَلَقَ

خَلَقَهُ فِي ظُلْمَةٍ، فَأَلْقَى عَلَيْهِمْ مِنْ نُورِهِ، فَمَنْ أَصَابَهُ مِنْ ذَلِكَ النُّورِ اهْتَدَى، وَمَنْ أخطأه ضَلَّ، فَلِذَلِكَ أَقُولُ: جَفَّ الْقَلَمُ عَلَى عِلْمِ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له (عبد الله) ی کورێ عه مبهروه رهزای خویان لى بى ده گێرنهوه، که فرموویهتی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیغه رموو: (خوای گهوره مرۆڤ و جنۆکه ی له تاریکیه کدا درووستکردوون تاریکی نهفسی فرماندهر به خراپه، پاشان له نوری خوێ هاویشتۆته سهریان، جا هه رکهس لهو نوره ی بهرکهوتبێ له کاتی خۆیدا نهوه رینوینی کراوه، هه رکهس لهو نوره ی بهرنه کهوتبێ نهوه گوهرپاوه، له بهرنه وه ده لیم: خوای گهوره له نهزله وه برپاری له سهرداوه و ناگۆریت).

٢٦٤٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتَذَرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ: فَإِنَّ حَقَّهُ عَلَيْهِمْ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، قَالَ: أَتَذَرِي مَا حَقُّهُمْ عَلَيْهِ إِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: أَنْ لَا يُعَذِّبَهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ.

واته: له (معاذ) ی کورێ جه به له وه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (ئایا نهزانی ههق و مافی خوا چیه به سههر بهنده کانیه وه؟) وتم: خوا و پیغه مبهره که ی دهزانی، فرمووی: (ههق و مافی خوا چیه به سههر بهنده کانیه وه نه مهیه: بیهه رست و هاوبهشی بۆ دانه نین). فرمووی: (ئایا نهزانی ههق و مافی نهوانیش چیه له سههر خوا نه گهر نهو کاره یان کرد؟) وتم: خوا و پیغه مبهره که ی دهزانی، فرمووی: (نه مهیه که سزایان نه دات).

۲۶۴۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، وَعَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ رُفَيْعٍ، وَالْأَعْمَشِ، كُلُّهُمْ سَمِعُوا زَيْدَ بْنَ وَهْبٍ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَتَانِي جِبْرِيلُ فَبَشَّرَنِي أَنَّهُ مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، قُلْتُ: وَإِنْ رَأَى وَإِنْ سَرَقَ؟ قَالَ: نَعَمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ.

واته: له نهبو (ذر)هوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (جبریل هات مرّدهی پیدام و ههوالی پیدام که ههرکهس بری و هاوبهش بو خوا دانهنی دهچیتته بههشتهوه)، وتم: نه گهر زینا بکات و دزیش بکات، فهرمووی: (بهلی).

باسه کانی زانست له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

۳۹ - أَبْوَابُ الْعِلْمِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نه گهر خوا ویستی بهندهیه تووشی خیر بکا له دین حالی ده کات

۱ - بَابُ إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدٍ خَيْرًا فَقَهَّهُ فِي الدِّينِ

۲۶۴۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعِيدٍ بْنُ أَبِي هِنْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَمُعَاوِيَةَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپړنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (نه گهر خوی گه وه ویستی بهندهیه تووشی خیر و خوشی بکات له دین حالی ده کات و دهیکات به زانا).

نه وهی هاتووه ده باره ی فه زلی زانست

۲ - بَابُ فَضْلِ طَلَبِ الْعِلْمِ

۲۶۴۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فرموویه تی:

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ههرکه‌سی رینگه‌ی فی‌ربوونی زانست بگری‌خوا‌ی گه‌وره رینگه‌ی به‌روه به‌هه‌شتی بو‌ناسان ده‌کات).

۲۶۴۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ يَزِيدَ الْعَتَكِيُّ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ الرَّازِيِّ، عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ خَرَجَ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى يَرْجِعَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَرَوَاهُ بَعْضُهُمْ فَلَمْ يَرْفَعَهُ.

واته: له نه‌نه‌سی کوری مالی‌که‌وه ره‌زای خوا‌ی لی‌بی ده‌گی‌رنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ههرکه‌سی له‌مال و حال‌ی خو‌ی ده‌رچی بو‌ فی‌ربوونی زانست وه‌که نه‌وه وایه له‌پتی خوا ده‌رجو‌بی بو‌غذا هه‌تا ده‌گه‌ریته‌وه).

۲۶۴۸ - (موضوع) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُعَلَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حَيْثَمَةَ، عَنْ أَبِي دَاوُدَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَخْبَرَةَ، عَنْ سَخْبَرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: مَنْ طَلَبَ الْعِلْمَ كَانَ كَقَارَةٍ لِمَا مَضَى. هَذَا حَدِيثٌ ضَعِيفُ الْإِسْنَادِ، أَبُو دَاوُدَ اسْمُهُ نُفَيْعُ الْأَعْمَى يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ، وَلَا نَعْرِفُ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَخْبَرَةَ كَبِيرَ شَيْءٍ وَلَا لِأَبِيهِ.

واته: له سه‌خبه‌روهه ره‌زای خوا‌ی لی‌بی ده‌گی‌رنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ههرکه‌سی رینگه‌ی فی‌ربوونی زانست بگری‌ده‌بیته‌که‌فاره‌تی گونا‌هه‌کانی رابردو‌وی).

دهرباره‌ی شارنده‌وه‌ی زانستی شهرعی

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كِتْمَانِ الْعِلْمِ

۲۶۴۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ بُذَيْلٍ بْنُ قُرَيْشٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُثَمِّرٍ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ زَادَانَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْحَكَمِ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ سُئِلَ عَنْ عِلْمٍ عَلِمَهُ ثُمَّ كَتَمَهُ الْيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُلْجَأُ مِنْ نَارٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تى: پیغه‌مبه‌رى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تى: (هه‌رکه‌سیک پرسیاریکی ده‌رباره‌ی زانستی شهرعی لى بکرت به‌لام نه‌و بیشاریتته‌وه نه‌وه له روژی قیامه‌تدا خودا له‌غاوی ناگرینی له‌دهم ده‌کات).

ناموژگاری نه‌و که‌سانه بکه‌ن ده‌یانه‌وی فیری زانستی شهرعی بن

۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِسْتِصَاءِ بِمَنْ يَطْلُبُ الْعِلْمَ

۲۶۵۰ - (ضعيف) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الْحَفَرِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي هَارُونَ الْعَبْدِيِّ، قَالَ: كُنَّا نَأْتِي أَبَا سَعِيدٍ، فَيَقُولُ: مَرْحَبًا بِوَصِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ النَّاسَ لَكُمْ تَبَعٌ، وَإِنَّ رَجُلًا يَأْتُونَكُمْ مِنْ أَقْطَارِ الْأَرْضِ يَتَفَقَّهُونَ فِي الدِّينِ، فَإِذَا أَنْتَوُكُمْ فَاسْتَوْصُوا بِهِمْ خَيْرًا. قَالَ عَلِيُّ بْنُ يَحْيَى: كَانَ شُعْبَةُ يُضَعِّفُ أَبَا هَارُونَ الْعَبْدِيَّ قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ: مَا زَالَ ابْنُ عَوْنٍ يَرْوِي عَنْ أَبِي هَارُونَ الْعَبْدِيِّ حَتَّى مَاتَ وَأَبُو هَارُونَ اسْمُهُ: عُمَارَةُ بْنُ جُوَيْنٍ.

واته: له ئه‌بو هارونی عه‌بدیه‌وه ره‌زای خوای لی‌بی ده‌گیرنه‌وه، که
 فهرموویه‌تی: ئیمه چووینه خزمه‌ت ئه‌بو سه‌عید فهرمووی: مه‌رحه‌با له
 میراتگرانی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه
 وسلم فهرموویه‌تی: (خه‌لک شوین گوشتار و ره‌فتاری ئیوه ده‌که‌ون، چونکه ئیوه
 نا‌کار و ره‌وشتی جواتان له من وه‌رگرتوه، پیاوانی له ولاتان و ده‌وربه‌روهه دین
 بو‌لای ئیوه بو‌ئه‌وه‌ی فیری زانستی شه‌رعی بن، جا نه‌گه‌ر هاتن نامۆزگاری
 خیریان بکه‌ن و به جوانی فیری زانستی شه‌رعیان بکه‌ن).

۲۶۵۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا نُوحُ بْنُ قَيْسٍ، عَنْ أَبِي هَارُونَ
 الْعَبْدِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَأْتِيَكُم رَجَالٌ
 مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ يَتَعَلَّمُونَ، فَإِذَا جَاءُوكُمْ فَاسْتَوْصُوا بِهِمْ خَيْرًا قَالَ: فَكَانَ أَبُو سَعِيدٍ،
 إِذَا رَأَانَا قَالَ: مَرْحَبًا بِوَصِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا
 مِنْ حَدِيثِ أَبِي هَارُونَ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ.

واته: له ئه‌بو سه‌عیدی خودیه‌وه ره‌زای خوای لی‌بی ده‌گیرنه‌وه، که
 پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (له‌روژه‌لاه‌مه‌وه پیاوانی دین
 بو‌لای ئیوه بو‌ئه‌وه‌ی فیری زانستی شه‌رعی بن، جا نه‌گه‌ر هاتن نامۆزگاری
 خیریان بکه‌ن و به جوانی فیری زانستی شه‌رعیان بکه‌ن). فهرمووی: که ئه‌بو
 سه‌عید ره‌زای خوای لی‌بی ده‌بیینین ده‌یفه‌رموو: مه‌رحه‌با له میراتگرانی
 پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم.

نه وهی هاتوره ده باره ی نه مانی زانست

۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي ذَهَابِ الْعِلْمِ

۲۶۵۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ انْتِزَاعًا يَنْتَزِعُهُ مِنَ النَّاسِ وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعِلْمَ يَقْبِضُ الْعُلَمَاءَ، حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ عَالِمًا اتَّخَذَ النَّاسُ رُءُوسًا جُهَالًا فَسُئِلُوا فَأَفْتَوْا بِغَيْرِ عِلْمٍ فَضَلُّوا وَأَضَلُّوا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَزِيَادِ بْنِ لَيْدٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ الزُّهْرِيُّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَ هَذَا.

واته: له (عبد الله)ی کوری عه مرى کوری عاصوه ره زای خویان لى بى ده گیر نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوای گه وره هه رگیز زانست وه رناگریته وه له ناو خه لکدا ریشه کیشى ناکات، به لکو به رۆح کیشانی زانایان ریشه کیشى ده کات، نه گهر نه وان نه مان خه لک که سانی نه زان ده که نه گه وره و زانای خویمان، نه و کاته پرسیاربان لى ده که نه نه وانیش به بى زانست فتوایان بو ده ده ن خویمان و خه لکیش گومراو سه رلیشیواو ده که ن).

۲۶۵۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ جُبَيْرٍ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَشَخَّصَ بِبَصَرِهِ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ قَالَ: هَذَا أَوَانٌ يُخْتَلَسُ الْعِلْمُ مِنَ النَّاسِ حَتَّى لَا يَقْدِرُوا مِنْهُ عَلَى شَيْءٍ فَقَالَ زِيَادُ بْنُ لَيْدٍ الْأَنْصَارِيُّ: كَيْفَ يُخْتَلَسُ مِنَّا وَقَدْ قَرَأْنَا الْقُرْآنَ فَوَاللَّهِ لَنَقْرَأَنَّهُ وَلَنَقْرَأَنَّهُ نِسَاءَنَا وَأَبْنَاءَنَا، فَقَالَ: تَكَلِّتْكَ أُمُّكَ يَا زِيَادُ، إِنْ كُنْتُ لَأَعُدُّكَ مِنْ فُقَهَاءِ أَهْلِ الْمَدِينَةِ

هَذِهِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ عِنْدَ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى فَمَاذَا تُعْنِي عَنْهُمْ؟ قَالَ جُبَيْرٌ: فَلَقِيتُ عَبْدَةَ بِنَ الصَّامِتِ، قُلْتُ: أَلَا تَسْمَعُ إِلَى مَا يَقُولُ أَحْوَكُ أَبُو الدَّرْدَاءِ؟ فَأَخْبَرْتُهُ بِالَّذِي قَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ قَالَ: صَدَقَ أَبُو الدَّرْدَاءِ، إِنْ شِئْتَ لِأَحَدِنَا بِأَوَّلِ عِلْمٍ يَرْفَعُ مِنَ النَّاسِ؟ الْخُشُوعُ، يُوشِكُ أَنْ تَدْخُلَ مَسْجِدَ جَمَاعَةٍ فَلَا تَرَى فِيهِ رَجُلًا خَاشِعًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَمُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ ثِقَةٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ، وَلَا نَعْلَمُ أَحَدًا تَكَلَّمَ فِيهِ غَيْرَ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْقَطَّانِ، وَقَدْ رَوَى عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ صَالِحٍ، نَحْنُ هَذَا وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ جُبَيْرٍ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نهبو دهردانهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم بووین، سهری بهرزکردهوه بو ناسمان، لهپاشدا فهرمووی: (نیستا کاتی دزینی زانسته له خه لک، بهرادهیه کهس دهسه لات و توانای بهسه هر هچدا نه مینن)، زیادی نه نصاری رهزای خوای لی بی وتی: چۆن لیمان ده دزن، بهراستی نیمه قورنان خویندوه؟ سویند به (الله) قورنان ده خوینن و خیزانه کامان و منداله کانیشمان ده بخوینن، فهرمووی: نهی زیاد دایکت رۆله رۆت بو بکات خو من تۆم به یه کی له شهر عزانه کانی خه لکی شاری مه دینه ههژمار ده کرد، نه تهورات و ئینجیله لای گاور و جوله که کانه چ سودیکی ههیه بویان؟ جوبیر فهرمووی: گه شتم به عوبادهی کوری صامیت وتم: نایا گویت لی نه بووه نه بو دهردانی برات چی ده لی؟ نه وهی نه بو دهردانی برای وتی پی راگه یاند، نه ویش فهرمووی: راست ده کات، نه گهر هه زده کهیت باسی نه وهت بو ده کهم که چۆن یه که مجار زانست له ناو خه لکدا هه لده گیرئ: یه کهم شت گهر دنکه چی و خشوعه، نزیکه برۆیته مزگه و ته وه کۆمه لئیکی لی بی پیایوکی گهر دنکه چ نه بینن).

ده‌باره‌ی که‌سی به‌دوای زانستدا بگه‌ری بۆ ده‌ستخستنی دونیا

٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يَطْلُبُ بِعِلْمِهِ الدُّنْيَا

٢٦٥٤ - (حسن) حَدَّثَنَا أَبُو الْأَشْعَثِ أَخَذَ بِنُ الْمُقْدَامِ الْعِجْلِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أُمَيَّةُ بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يَحْيَى بْنِ طَلْحَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ كَعْبٍ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ طَلَبَ الْعِلْمَ لِجَارِي بِهِ الْعُلَمَاءُ أَوْ لِإِمَارَةٍ بِهِ السُّفَهَاءُ أَوْ يَصْرِفَ بِهِ وُجُوهَ النَّاسِ إِلَيْهِ أَدْخَلَهُ اللَّهُ النَّارَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَإِسْحَاقُ بْنُ يَحْيَى بْنِ طَلْحَةَ لَيْسَ بِذَلِكَ الْقَوِيَّ عِنْدَهُمْ، تُكَلِّمُ فِيهِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ.

واته: له که‌عی کوری مالیکه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که
فه‌رموویه‌تی: پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (هه‌رکه‌س
به‌دوای زانستدا بگه‌ری به‌مه‌به‌ستی نه‌وه‌ی موجداده‌له بکات له‌گه‌ل زانایاندا و
خۆی ده‌رخات، یان مشتومرو ده‌مه‌ده‌می بکات له‌گه‌ل نه‌زاناندا یا رووی خه‌لکی
بی وەرگیرێ بۆلای خۆی، خوای گه‌وره ده‌یخاته دۆزه‌خه‌وه).

ده‌باره‌ی که‌سی به‌دوای زانستدا بگه‌ری بۆ ده‌ستخستنی دونیا

٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يَطْلُبُ بِعِلْمِهِ الدُّنْيَا

٢٦٥٤ - (حسن) حَدَّثَنَا أَبُو الْأَشْعَثِ أَخَذَ بِنُ الْمُقْدَامِ الْعِجْلِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أُمَيَّةُ بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يَحْيَى بْنِ طَلْحَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ كَعْبٍ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ طَلَبَ الْعِلْمَ لِجَارِي بِهِ الْعُلَمَاءُ أَوْ لِإِمَارَةٍ بِهِ السُّفَهَاءُ أَوْ يَصْرِفَ بِهِ وُجُوهَ النَّاسِ إِلَيْهِ أَدْخَلَهُ

الله النَّارَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَإِسْحَاقُ بْنُ يَحْيَى بْنُ طَلْحَةَ لَيْسَ بِذَاكَ الْقَوِيِّ عِنْدَهُمْ، تُكَلِّمُ فِيهِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ.

واته: له كه‌عبی كورپی مالیكه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، كه فهرموویه‌تی: پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌ركه‌س به‌دوای زانستدا بگه‌پئی به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی موجداده‌له بکات له‌گه‌ل زانایاندا و خۆی ده‌رخات، یان مشتم‌پرو ده‌مه‌ده‌می بکات له‌گه‌ل نه‌زاناندا یا رووی خه‌لکی پی وهر‌گیرئی بۆلای خۆی، خوای گه‌وره ده‌یخاته دۆزه‌خه‌وه).

٢٦٥٥ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ نَصْرِ بْنِ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبَّادٍ الْهَمَّانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ أَيُّوبَ السَّخْتِيَّانِيِّ، عَنْ خَالِدِ بْنِ دُرَيْكٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ تَعَلَّمَ عِلْمًا لِعَفْرِ اللَّهِ أَوْ أَرَادَ بِهِ عَفْرَ اللَّهِ فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ أَيُّوبَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له ئیبنو عومه‌روهه ره‌زای خوایان لی بی ده‌گیرنه‌وه، كه پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌ركه‌س زانستی فیریبی له‌پیناوی جگه‌له خوادا، یان مه‌به‌ستی جگه‌له‌خوا بی ئه‌وه‌با له‌دۆزه‌خدا جیگه‌یه‌بو خۆی دابنی).

سوربوون له سهر گه ياندني نهو فرمايشته ی که ده بیسی

٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَثِّ عَلَى تَبْلِيغِ السَّمَاعِ

٢٦٥٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عُمَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، مِنْ وَلَدِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ أَبَانَ بْنَ عَثْمَانَ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: خَرَجَ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، مِنْ عِنْدِ مَرْوَانَ نِصْفَ النَّهَارِ، قُلْنَا: مَا بَعَثَ إِلَيْهِ هَذِهِ السَّاعَةَ إِلَّا لَشَيْءٍ يَسْأَلُهُ عَنْهُ، فَقُمْنَا فَسَأَلْنَاهُ، فَقَالَ: نَعَمْ، سَأَلْنَا عَنْ أَشْيَاءَ سَمِعْنَاهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: نَصَرَ اللَّهُ أَمْرًا سَمِعَ مِنَّا حَدِيثًا فَحَفِظَهُ حَتَّى يَلْعَلَهُ غَيْرُهُ، فَرُبَّ حَامِلٍ فِيهِ إِلَى مَنْ هُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ، وَرُبَّ حَامِلٍ فِيهِ لَيْسَ بِقَفِيهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَجُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَأَنْسِي.

واته: زهیدی کوږی (ثابت) رهزای خوای لی بئی نیوهږو له لای مهروان دهرچوو،
 وتمان: دیاره مهروان پرسپاری گړنگی هه بووه له زهید بویه له م کاته دا بانگی
 کردووه، هه ستاین لیمان پرس، زهید رهزای خوای لی بئی فهرمووی: به لئی وایه، بو
 خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیغه فرموو: (خوای گه وړه
 رووی نو که سه سپی بکات که فرموده یه کی له نیمه بیستوه له بهری کردوه تا
 بیگه یه بیت به که سانی تر، له بهر نه وهی هندی جار هه لگری (فقه) زانستی شهرعی
 له وانه یه بیگه یه بیت به که سیک که باشتر و شاره زاتر بیت له خووی و زیاتر لئی حالی
 بیت، هه وړه ها هندی جار هه لگری (فقه) زانستی شهرعی له وانه یه فقیه (فقیه)
 نه بیت و باش لئی حالی نه بیت).

٢٦٥٧ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ يَمَّاكِ بْنِ حَرْبٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: نَصَرَ اللَّهُ امْرَأً سَمِعَ مِنَّا شَيْئًا فَبَلَّغَهُ كَمَا سَمِعَ، قَرُبَ مُبْلَغٍ أَوْعَى مِنْ سَامِعٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَاهُ عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَمْرِو، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ.

واته: له (عبد الله)ی کوری مه‌سعوده‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: بۆ خۆم گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌یفه‌رموو: (خوای گه‌وره رووی نه‌و که‌سه سپی بکات که فهرموده‌یه له نیتمه ده‌بیستی و وه‌ک خۆی ده‌یگه‌یه‌نی به خه‌لک، له‌به‌رنه‌وه‌ی هه‌ندی جار هه‌لگری (فقه)زانستی شه‌رعی له‌وانه‌یه بیگه‌یه‌نیت به که‌سیک که باشتر و شاره‌زاتر بیت له‌خۆی و زیاتر لیتی حالی (بیت).

٢٦٥٨ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عَمْرِو، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: نَصَرَ اللَّهُ امْرَأً سَمِعَ مَقَالَتِي فَوَعَاَهَا وَحَفِظَهَا وَبَلَّغَهَا، قَرُبَ حَامِلٍ فِيهِ إِلَى مَنْ هُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ " ثَلَاثٌ لَا يُغْلُ عَلَيْنَهُنَّ قَلْبُ مُسْلِمٍ: إِخْلَاصُ الْعَمَلِ لِلَّهِ، وَمُنَاصَحَةُ أئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ، وَلَزُومُ جَمَاعَتِهِمْ، فَإِنَّ الدَّعْوَةَ تُحِيطُ مِنْ وَرَائِهِمْ.

واته: له (عبد الله)ی کوری مه‌سعوده‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (خوای گه‌وره رووی نه‌و که‌سه سپی بکات که فهرموده‌یه له نیتمه ده‌بیستی و لیتی حالی ده‌بی و له‌به‌ری ده‌کات و وه‌ک خۆی ده‌یگه‌یه‌نی به خه‌لک، له‌به‌رنه‌وه‌ی هه‌ندی جار هه‌لگری (فقه)زانستی شه‌رعی له‌وانه‌یه بیگه‌یه‌نیت به که‌سیک که باشتر و شاره‌زاتر بیت له‌خۆی و زیاتر لیتی حالی بیت، سێ شت دلی موسولمان تیدا چه‌واشه ناکریت: به ئیخلاص و به پاکی کارکردن بۆ خوا، نامۆژگاریکردنی کاربه‌ده‌ست و پیشه‌وای موسولمانان،

بابه ندبوو به کومه لیانهوه، له بهر شهوه بانگه واز بو نیسلام به پشتیوانی شهوان ده کریت).

نوهی هاتووه دهرباره ی درو کردن به ناوی پیغه مبهروه صلی الله علیه

وسلم

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَعْظِيمِ الْكَذِبِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۲۶۵۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو هِشَامٍ الرَّفَاعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَاصِمٌ، عَنْ زُرِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعِدًّا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مه سعو دوه ره زای خوی لی بی ده گیر نهوه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (هر که س به نهقه ست درو بکات به ناوی منهوه نهوه با له دوزه خدا جیگه یه بو خوی دابنی).

۲۶۶۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُوسَى الْقَزَارِيُّ، ابْنُ بَنِي السَّيِّدِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ مَنْصُورِ بْنِ الْمُعْتَمِرِ، عَنْ رَبِيعِ بْنِ جِرَاشٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَكْذِبُوا عَلَيَّ فَإِنَّهُ مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ يَلِجُ فِي النَّارِ.

وفي الباب عَنْ أَبِي بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَعُثْمَانُ، وَالزُّبَيْرُ، وَسَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو، وَأَنَسُ بْنُ جَابِرٍ، وَأَبْنُ عَبَّاسٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَعَمْرٍو بْنُ عَبْسَةَ، وَعُقْبَةُ بْنُ غَامِرٍ، وَمُعَاوِيَةُ، وَبُرَيْدَةُ، وَأَبِي مُوسَى، وَأَبِي أُمَامَةَ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، وَالْمُنْهَجُ، وَأَوْسُ الثَّقَفِيِّ. حَدِيثُ عَلِيٍّ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ: مَنْصُورُ بْنُ الْمُعْتَمِرِ أَثْبَتَ أَهْلَ الْكُوفَةِ وَقَالَ وَكِيعٌ: لَمْ يَكْذِبْ رَبِيعُ بْنُ جِرَاشٍ فِي الْإِسْلَامِ كَذْبَةً.

واته: له پیشهوا علیهوه ره زای خوی لی بی ده گیر نهوه، که فرمویه تی:

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (درۆ مه‌که‌ن به ناوی منه‌وه بی‌گومان هه‌رکه‌س به ناوی منه‌وه درۆ بکات ده‌چیتته ناگری دۆزه‌خه‌وه).

۲۶۶۱ - (صحیح متواتر) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ ابْنِ شَهَابٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ، حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ، مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا بَيْتَهُ مِنَ النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسٍ، وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَنَسٍ.

واته: له نه‌نه‌سی کورێ مالیکه‌وه ره‌زای خوای لێ بێ ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌رکه‌س به ناوی منه‌وه درۆ بکات) و نه‌زانم فهرمووی: (به نه‌نقه‌ست نه‌وه با مالتی له دۆزه‌خدا بۆ خۆی دابنێ).

که‌سی فهرمووده‌یه بگێڕته‌وه بنه‌مای فهرمووده‌که نه‌زانی

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ رَوَى حَدِيثًا وَهُوَ يَرَى أَنَّهُ كَذِبٌ

۲۶۶۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ مَيْمُونِ بْنِ أَبِي شَيْبٍ، عَنْ الْمُعْبِرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ حَدَّثَ عَنِّي حَدِيثًا وَهُوَ يَرَى أَنَّهُ كَذِبٌ فَهُوَ أَحَدُ الْكَاذِبِينَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَسَمُرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى شُعْبَةُ، عَنِ الْحَكَمِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ سَمُرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا الْحَدِيثَ. وَرَوَى الْأَعْمَشُ، وَابْنُ أَبِي لَيْلَى، عَنِ الْحَكَمِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ عَلِيٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَأَنَّ حَدِيثَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى عَنْ سَمُرَةَ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ أَصَحُّ سَأَلْتُ أَبَا مُحَمَّدٍ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبْدِ

الرَّحْمَنِ، عَنْ حَدِيثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ حَدَّثَ عَنِّي حَدِيثًا وَهُوَ يَرَى أَنَّهُ كَذِبٌ فَهُوَ أَحَدُ الْكَاذِبِينَ قُلْتُ لَهُ: مَنْ رَوَى حَدِيثًا وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّ إِسْنَادَهُ خَطَأً أَوْ أَنَّ الْإِسْنَادَ مُرْسَلًا فَدَخَلَ فِي حَدِيثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ أَوْ إِذَا رَوَى النَّاسُ حَدِيثًا مُرْسَلًا فَأَسْنَدَهُ بَعْضُهُمْ أَوْ قَلَبَ إِسْنَادَهُ يَكُونُ قَدْ دَخَلَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ؟ فَقَالَ: لَا، إِنَّمَا مَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ إِذَا رَوَى الرَّجُلُ حَدِيثًا وَلَا يُعْرِفُ لِذَلِكَ الْحَدِيثِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَصْلًا فَحَدَّثَ بِهِ فَأَخَافُ أَنْ يَكُونَ قَدْ دَخَلَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له موغیره‌ی کوری شو‌عه‌وه ره‌زای خ‌وای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌رک‌ه‌س له منه‌وه فهرمودیه به‌گیرته‌وه پیی وابی که درو ده‌کات نه‌وه به‌کیکه له درو‌زنه‌کان).

نه‌وه‌ی ریگری لی کراوه بو‌تری له فهرموده‌ی

پیغه‌مبه‌ردا صلی الله علیه وسلم

۱۰ - بَابُ مَا نُحْيِي عَنْهُ أَنْ يُقَالَ عِنْدَ حَدِيثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۲۶۶۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، وَسَلَامِ أَبِي النَّضْرِ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ أَبِي رَافِعٍ، وَغَيْرِهِ رَفَعَهُ قَالَ: لَا أَفِيئَ أَحَدَكُمْ مُتَكِنًا عَلَى أَرِيكَتِهِ يَأْتِيهِ أَمْرٌ مِمَّا أَمَرْتُ بِهِ أَوْ نَهَيْتُ عَنْهُ، فَيَقُولُ: لَا أَذْرِي، مَا وَجَدْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ اتَّبَعْنَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ ابْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا. وَعَنْ سَالِمِ أَبِي النَّضْرِ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَكَانَ ابْنُ عُيَيْنَةَ إِذَا رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَلَى الْإِنْفِرَادِ بَيَّنَّ حَدِيثَ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ مِنْ حَدِيثِ سَالِمِ أَبِي النَّضْرِ، وَإِذَا جَمَعَهُمَا رَوَى هَكَذَا، وَأَبُو رَافِعٍ مَوْلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اسْمُهُ: أَسْلَمٌ.

واته: رافیع و جگه له ویش فهرمووده کهیان بهرز کردوه ههتا گه یاندیان هوه به پیغه مبههر صلی الله علیه وسلم، که فهرموویه تی: (ناگاداربن کهسی له ئیوه له سههر جینگاکهی خزی راکشاهه کاروباریکی گرنگی دینی بو دیت که من فهرمانم پی کردوه یان قه دهه غهم کردوه، ده لی: ههرشتی له قورناندا بی شوینی ده کهوین و کاری پی ده کهین). - ههرشتی له قورناندا نه بوو دهستی پیوه ناگرین، نه مه پیچه وانهی شهرعی خوایه، به پیی نهه نایه ته: (وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا). سورة الحشر: ۷ - .

۲۶۶۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ جَابِرٍ اللَّخْمِيِّ، عَنِ الْمُقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرَبٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا هَلْ عَمَى رَجُلٌ يَبْلُغُهُ الْحَدِيثُ عَنِّي وَهُوَ مُتَكَيٍّ عَلَى أَرِيكَتِهِ، فَيَقُولُ: بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ كِتَابُ اللَّهِ، فَمَا وَجَدْنَا فِيهِ خِلَالَاً اسْتَحْلَلْنَاهُ. وَمَا وَجَدْنَا فِيهِ حَرَامًا حَرَّمْنَاهُ، وَإِنَّ مَا حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ كَمَا حَرَّمَ اللَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له میقدامی کوری مهعدی به کریبه وه رهزای خوی لی بی ده گێر نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبههری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ناگاداربن نزیکه کهسی فهرمووده کی له لایهن ئیمه وه پی بگات له سههر سههرینه کهی پال بداته وه بلی: نیوانی ئیمه و ئیوه نهه قورنانهیه، ههرشتیکی هه لال کردبی به هه لالی ده زانین، وه ههرشتیکی ههرام کردبی به ههرامی ده زانین، بیگومان ههر شتیك پیغه مبههری خوا صلی الله علیه وسلم ههرامی بکات وه که نه وه وایه که خوی گهوره ههرامی کردوه).

نه‌وه‌ی هاتووه ده‌بار‌ه‌ی نوسینه‌وه‌ی فهرمووده

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ كِتَابَةِ الْعِلْمِ

۲۶۶۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: اسْتَأْذَنَّا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْكِتَابَةِ فَلَمْ يَأْذَنْ لَنَا. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ أَيْضًا عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ رَوَاهُ هَمَامٌ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ.

واته: له نه‌بو سه‌عه‌یدی خود‌ریه‌وه ره‌زای خوای لی‌بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: داوامان کرد له پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم مؤله‌تمان پی‌بدات فهرمووده‌کانی بنوسینه‌وه به‌لام نه‌و مؤله‌تی پی‌نه‌داین).

ده‌بار‌ه‌ی روخسه‌تی نوسینه‌وه‌ی فهرمووده

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّخْصَةِ فِيهِ

۲۶۶۶ - (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ الْحَلِيلِ بْنِ مُرَّةٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ يَجْلِسُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَيَسْمَعُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْحَدِيثَ فَيُعْجِبُهُ وَلَا يَحْفَظُهُ، فَشَكََا ذَلِكَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَسْمَعُ مِنْكَ الْحَدِيثَ فَيُعْجِبُنِي وَلَا أَحْفَظُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اسْتَعِنْ يَمِينِكَ، وَأَوْمَأَ يَدَهُ لِلْخَطِّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. هَذَا حَدِيثٌ إِسْنَادُهُ لَيْسَ بِذَلِكَ الْقَائِمِ وَسَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ، يَقُولُ: الْحَلِيلُ بْنُ مُرَّةٍ مُنْكَرُ الْحَدِيثِ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی‌بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیاویکی نه‌نصاری پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له کوږ و کوږوونه‌وه‌ی پیتغه‌مبه‌ردا صلی الله علیه وسلم دانه‌نیشت گوئی بز فهرمووده‌کانی ده‌گرت‌حه‌زی

ده‌کرد و پیتی خوش له‌به‌ریان بکات به‌لام بۆی له‌به‌ر نه‌شه‌کرا، بۆیه سکا‌لای خو‌ی لای پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم کرد، نه‌ویش فهرمووی: بینوسه‌روهه، ناما‌ژه‌ی کرد بۆ نویسنه‌وه).

۲۶۶۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، وَتَحْمُودُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَا: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَظَبَ فَذَكَرَ الْقِصَّةَ فِي الْحَدِيثِ، قَالَ أَبُو شَاهٍ: اَكْتُبُوا لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اَكْتُبُوا لِأَبِي شَاهٍ فِي الْحَدِيثِ قِصَّةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى شَيْبَانُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، مِثْلَ هَذَا.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بۆ ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وتاریدا، به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی گیرایه‌وه ده‌باری فهرمووده، نه‌بو شا وتی: بۆم بنوسه‌روهه نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم! پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (وتاره‌که بنوسنه‌وه بۆ نه‌بو شا).

۲۶۶۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ وَهَبِ بْنِ مُنَبِّهٍ، عَنْ أَخِيهِ وَهُوَ هَاشِمُ بْنُ مُنَبِّهٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ: لَيْسَ أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْثَرَ حَدِيثًا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنِّي إِلَّا عَبْدَ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو فَإِنَّهُ كَانَ يَكْتُبُ وَكُنْتُ لَا أَكْتُبُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بۆ ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: جگه له (عبد الله)ی کوری عه‌مر هیچ که‌سی له هاه‌وله‌انی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هی‌نده‌ی من فهرمووده‌ی له پیغه‌مبه‌روهه صلی الله علیه وسلم نه‌گیراوه‌ته‌وه، نه‌وه‌نده هه‌یه نه‌و ده‌ینوسی و من نه‌مده‌نوسیه‌وه.

دهرباره ی گپړانه وهی فهرمووده له بهنی ئیسرائیله وه

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَدِيثِ عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ

۲۶۶۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، عَنْ ابْنِ ثَوْبَانَ هُوَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ ثَابِتِ بْنِ ثَوْبَانَ، عَنْ حَسَّانَ بْنِ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي كَبْشَةَ السَّلُولِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَلَّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً وَحَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ الْأَوْزَاعِيِّ، عَنْ حَسَّانَ بْنِ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي كَبْشَةَ السَّلُولِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کورې عه مروه ره زای خوا ی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له منه وه بیگه یه نن نه گهر نایه ټیکیش بیت واته فهرمووده کانی من بگه یه نن با که میښ بی، فهرمووده له بهنی ئیسرائیله وه بگپړانه وه هیچی تیدا نیه، هرکس به نه نقه ست درو بکات به ناوی منه وه نه وه با له دۆزه خدا جیگه یه بو خوی دابنی).

رئیشاندهری چاکه وهك نهو كهسهیه چاکه كه دهكات

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ الدَّالُّ عَلَى الْخَيْرِ كَقَاعِلِهِ

۲۶۷۰ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ بَشِيرٍ، عَنْ شَيْبِ بْنِ بِشْرِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ يَسْتَحْمِلُهُ، فَلَمْ يَجِدْ عِنْدَهُ مَا يَحْمِلُهُ فَذَلَّهُ عَلَى آخَرٍ فَحَمَلَهُ، فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرَهُ فَقَالَ: إِنَّ الدَّالَّ عَلَى الْخَيْرِ كَقَاعِلِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْبَدْرِيِّ، وَبُرَيْدَةَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نههسی کوپی مالیکهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیاری دههات بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، ولاخی سواری نهبوو داوای ولاخی سواری کرد، کهسی ری پیشاندا که برورات بو لای کهسیکی تر سواری بکات، نهویش چوو کابراش سواری کرد، کاتی هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهسه رهاته کهی بو گیرایهوه، نهویش فهرمووی: (رئیشاندهری چاکه وهك نهو كهسهیه چاکه كه دهكات واته وهك نهو خیری دهگات).

۲۶۷۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ الْأَعْمَشِ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا عَمْرٍو الشَّيْبَانِيَّ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْبَدْرِيِّ: أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتَحْمِلُهُ فَقَالَ: إِنَّهُ قَدْ أُبْدِعَ بِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ائْتِ فُلَانًا، فَأَتَاهُ فَحَمَلَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ، أَوْ قَالَ: غَامِلِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ

صَحِيحٌ، وَأَبُو عَمْرٍو الشَّيْبَانِيُّ اسْمُهُ: سَعْدُ بْنُ إِيسَى، وَأَبُو مَسْعُودٍ الْبَذَرِيُّ اسْمُهُ: عَقْبَةُ بْنُ عَمْرٍو. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُنِيرٍ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي عَمْرٍو الشَّيْبَانِيِّ، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَقَالَ: مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ وَلَمْ يَشْكُ فِيهِ.

واته: له نه‌بو مه‌سعودی به‌دریه‌وه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که پیاوی هاته خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم داوای و لاخی سواری لی کرد وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، زۆر شه‌که‌ت و ماندووم و په‌کم که‌وتوه له‌به‌ر بئی و لاخی، فه‌رمووی: (ولاخه‌م نیه‌ه‌تا سواری بکه‌م، به‌لام برۆ بۆ لای فلان که‌س به‌لکو نه‌و سواری بکات). نه‌ویش روشت بۆ لای و لاخیکی سواری دایه، روشت بۆ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌واله‌که‌ی دایه، نه‌ویش فه‌رمووی: (که‌سی ریگه‌ی خیر نیشانی که‌سی بدات خوشتی به‌قه‌د خیر که‌ره‌که‌ خیری ده‌گات).

٢٦٧٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ قَالُوا: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ جَدِّهِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: اشْفَعُوا وَلْتُؤْخَرُوا، وَلْيَقْضِ اللَّهُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ مَا شَاءَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَبُرَيْدٌ يُكْنَى أَبَا بُرْدَةَ أَيْضًا، وَهُوَ كُوفِيٌّ ثِقَةٌ فِي الْحَدِيثِ رَوَى عَنْهُ شُعْبَةُ، وَالتَّوْرِيُّ، وَابْنُ عُيَيْنَةَ.

واته: له نه‌بو موسای نه‌شعه‌ریه‌وه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (تکای باش بکه‌ن بۆ خه‌لک له‌لام بۆنه‌وه‌ی پاداشتی باشی له‌سه‌ر وه‌رگرن، خوای گه‌وره‌ نه‌گه‌ر بیه‌وی به‌

تهقدیری خوی له سهر زمانی پیغه مبهره که ی پتویسته که ی بو جیه جی ده کات).

۲۶۷۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، وَعَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُرَّةٍ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ نَفْسٍ تُقْتَلُ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ كِفْلٌ مِنْ دِمَهِهَا، وَذَلِكَ لِأَنَّهُ أَوَّلُ مَنْ أَسَنَ الْقَتْلَ وَقَالَ عَبْدُ الرَّزَّاقِ: سَنَّ الْقَتْلَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مهسعوده وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکس به نارهوا بکوژریت، به شیک له نوبالی خوین پرستنه که ی به نه ستوی کوره پینشوه که ی ناده مه، چونکه یه که م کهس بوو خوینی رشتنی داهینا).

ده باره ی که سی بانگ بکات بو سهر ریگه ی هیدایهت یان گو مرای

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ دَعَا إِلَى هُدًى فَأَتَبَعَ أَوْ إِلَى ضَلَالَةٍ

۲۶۷۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ يَتَّبِعُهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامٍ مَنْ يَتَّبِعُهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکس خه لک بانگ بکات

بۆ سه‌ر رینگه‌ی راست و هیدایه‌ت خوشی به‌قه‌د نه‌وه‌سه‌نه به‌گوینی ده‌که‌ن خیری ده‌گات، به‌بی نه‌وه‌ی له خیری نه‌وان که‌م بکاته‌وه، وه هه‌ر که‌س خه‌لک بانگ بکات بۆ سه‌ر رینگه‌ی خراپه‌و گوهرایی خوشی به‌قه‌د نه‌وه‌سه‌نه به‌گوینی ده‌که‌ن گوناھی ده‌گات، به‌بی نه‌وه‌ی له گوناھی نه‌وان که‌م بکاته‌وه).

٢٦٧٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْمُسْعُودِيُّ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنِ ابْنِ جَرِيرٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ سَنَّ سُنَّةَ خَيْرٍ فَاتَّبَعَ عَلَيْهَا فَلَهُ أَجْرُهُ وَمِثْلُ أَجُورِ مَنْ اتَّبَعَهُ غَيْرَ مَنْقُوصٍ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ سَنَّ سُنَّةَ شَرٍّ فَاتَّبَعَ عَلَيْهَا كَانَ عَلَيْهِ وَزْرُهُ وَمِثْلُ أَوْزَارِ مَنْ اتَّبَعَهُ غَيْرَ مَنْقُوصٍ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْئًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ حُذَيْفَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنِ الْمُنْذِرِ بْنِ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. أَيْضًا. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَرِيرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَيْضًا.

واته: له (عبد الله)ی کورپی جه‌ریه‌وه، له باوکیه‌وه ره‌زای خوا‌ی لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تى: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تى: (هه‌ر که‌س سوننه‌ت و نه‌ریتیکی چاک دابه‌یتى له‌دوا‌ی خۆی کارى پى بک‌ریت، نه‌وه پاداشتی خۆی و نه‌وه که‌سه‌نه‌ی بۆ هه‌یه که کارى پى ده‌که‌ن، به‌بی نه‌وه‌ی له پاداشته‌کانی نه‌وان که‌م بکاته‌وه، هه‌ر که‌س سوننه‌ت و نه‌ریتیکی خراپ دابه‌یتى له‌دوا‌ی خۆی کارى پى بک‌ریت، نه‌وه گوناھی خۆی و نه‌وه که‌سه‌نه‌ی بۆ هه‌یه که کارى پى ده‌که‌ن، به‌بی نه‌وه‌ی له گونا‌هه‌کانی نه‌وان که‌م بکاته‌وه).

دهرباره‌ی ده‌سگرتن به سوننه‌توهو دور کهوتنه‌وه له‌داهیتان

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَخْذِ بِالسُّنَّةِ وَاجْتِنَابِ الْبِدْعِ

۲۶۷۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَقِيعَةُ بْنُ الْوَلِيدِ، عَنْ بَحِيرِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَمْرٍو السُّلَمِيِّ، عَنِ الْعِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ، قَالَ: وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا بَعْدَ صَلَاةِ الْغَدَاةِ مُوعِظَةً بَلِيغَةً ذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ وَوَجِلَتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، فَقَالَ رَجُلٌ: إِنَّ هَذِهِ مُوعِظَةٌ مُوَدِّعٌ فَمَاذَا تَعْهَدُ إِلَيْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَإِنْ عَبْدٌ حَبِشِيٌّ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ يَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّهَا ضَلَالَةٌ فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِّدِينَ، عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى ثَوْرٌ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَمْرٍو السُّلَمِيِّ، عَنِ الْعِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ قَالُوا: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ ثَوْرٍ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَمْرٍو السُّلَمِيِّ، عَنِ الْعِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ وَالْعِرْبَاضُ بْنُ سَارِيَةَ يُكْنَى أَبَا نَجِيحٍ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ حُجْرٍ بْنِ حُجْرٍ، عَنْ عِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واته: له (عرباض)ی کوری ساریه‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: جارى پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌دواى نوێژى به‌یانی وتاری بو داین و نامۆزگاریه‌کی کاریگهر و گرنگی کردین، چاوه‌کانی خسته‌گریان و دله‌کانی خسته‌ترس و له‌رزین، قسه‌که‌ری وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرماشته‌کانت له‌قسه‌ی یه‌کى ده‌چى که مال ناوایی بکات، فەرمانت به‌چی یه‌بۆمان؟ فەرمووی: (نامۆزگاریتان ده‌که‌م به‌وه‌ی له‌خوای گه‌وره‌بترسن و

گوێزپرایه و فرمانبهر بن و له فرمانی فرمانپه‌وه‌ای خۆتان دهرمه‌چن، نه‌گهرچی به‌نده‌یه‌کی حه‌به‌شی بیت، چونکه بێگومان نه‌وه‌ی له‌ئێوه بێئێ جیاوازی و ناكوکیه‌کی زۆر ده‌بینی، ئاگاداری شته تازە‌كان بن له‌دیندا، بێگومان نه‌و شته تازانه‌ش داهێنراو (بیدعه)ن، وه هه‌موو داهێنراو (بیدعه)ك له‌دیندا گوێزپرایه، هه‌ركه‌س له‌ ئێوه گه‌یشته نه‌و سه‌رده‌مه‌ باده‌ست بگه‌یت به‌ سوننه‌ته‌کانی من و، سوننه‌ته‌کانی خه‌لیفه‌ راشیدینه رێنمایکراوه‌‌کانه‌وه به‌ خه‌ی‌کانتان واته‌ددانه‌کانی پێشه‌وه توند بیه‌گرن).

٢٦٧٧ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ مَرْوَانَ بْنِ مُعَاوِيَةَ الْقُرَازِيِّ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِبِلَالِ بْنِ الْحَارِثِ: اعْلَمْ عَمْرُو بْنُ عَوْفٍ قَالَ: مَا أَعْلَمُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: إِنَّهُ مِنْ أَحْيَا سُنَّةٍ مِنْ سُنَّتِي قَدْ أُمِيتَتْ بَعْدِي، فَإِنَّ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلَ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ ابْتَدَعَ بِدْعَةَ ضَلَالَةٍ لَا تُرْضِي اللَّهَ وَرَسُولَهُ كَانَ عَلَيْهِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ عَمِلَ بِهَا لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أَوْزَارِ النَّاسِ شَيْئًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَحُمَّدُ بْنُ عُيَيْنَةَ هُوَ: مَصْبِيصِيُّ شَامِيٍّ، وَكَثِيرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ هُوَ: ابْنُ عَمْرٍو بْنِ عَوْفٍ الْمُرِّيُّ.

واته: له (كثیر)ی كورێ (عبد الله)وه له باوكیه‌وه، له باپیری‌وه ره‌زای خوای لێ بێ ده‌گێرنه‌وه، كه پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بیلالی كورێ (حارث)ی ئاگادار‌كردوه و پیتی فرموو: (بزانه و له‌به‌ری بکه نه‌وه‌ی پیت ده‌لیم) وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم چی بزانه؟ فرموی: (هه‌ركه‌سی سوننه‌تیکی من زیندوب‌کاته‌وه كه له‌دوای مردن پشت‌گوێیان خستوه و کاریان پێ نه‌كردوه، نه‌وه پاداشتی نه‌و كه‌سانه‌ی بۆ هه‌یه كه کاری پێ ده‌که‌ن، به‌بێ نه‌وه‌ی له پاداشته‌کانی نه‌وان كه‌م بکاته‌وه، هه‌ركه‌س سوننه‌ت و نه‌ریتیکی خراپ دابه‌یئێ

خواو پیغه مبهروه کهی صلی الله علیه وسلم پیتی رازی نه بن، شهوه گوناھی شهوه که سانهی بو ههیه که کاری پی ده کهن، به بی شهوهی له گونا هه کانی شهوان ههچ کهم بکاته وه).

۲۶۷۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ حَاتِمٍ الْأَنْصَارِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، قَالَ: قَالَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا بُنَيَّ، إِنْ قَدَرْتَ أَنْ تُصْبِحَ وَتُمْسِيَ لَيْسَ فِي قَلْبِكَ غِشٌّ لِأَحَدٍ فَأَفْعَلْ ثُمَّ قَالَ لِي: يَا بُنَيَّ وَذَلِكَ مِنْ سُنَّتِي، وَمَنْ أَحْيَا سُنَّتِي فَقَدْ أَحْبَبَنِي، وَمَنْ أَحْبَبَنِي كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ طَوِيلَةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَحُمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ ثِقَةٌ، وَأَبُوهُ ثِقَةٌ، وَعَلِيُّ بْنُ زَيْدٍ صَدُوقٌ إِلَّا أَنَّهُ زُيِّنَ رُفْعُ الشَّيْءِ الَّذِي يُوقِفُهُ غَيْرُهُ، وَسَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ بَشَّارٍ، يَقُولُ: قَالَ أَبُو الْوَلِيدِ: قَالَ شُعْبَةُ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ زَيْدٍ وَكَانَ رَقَاعًا وَلَا نَعْرِفُ لِسَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ عَنْ أَنَسٍ رِوَايَةً إِلَّا هَذَا الْحَدِيثَ بِطَوْلِهِ. وَقَدْ رَوَى عَبَّادُ بْنُ مَيْسَرَةَ الْمِنْقَرِيُّ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ. وَذَكَرْتُ بِهِ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ فَلَمْ يَعْرِفْهُ، وَلَمْ يَعْرِفْ لِسَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَنَسٍ هَذَا الْحَدِيثَ وَلَا غَيْرُهُ، وَمَاتَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ سَنَةَ ثَلَاثٍ وَتِسْعِينَ، وَمَاتَ سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ بَعْدَهُ بِسَنَتَيْنِ، مَاتَ سَنَةَ خَمْسٍ وَتِسْعِينَ.

واته: له شهه سلی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گیر شهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیتی فهرمووم: (کوری خوم شهگر ده توانی بهیانی ئیواره به سه رهبری دلت غهل و غهشی تیدا نه بی بهرام بهر به ههچ که سی شهوه شهوه کاره بکه)، پیتی فهرمووم: (هه که سی سونه تیکی من زیندوبکاته وه شهوه منی زیندو کرد شهوه، هه کهس من زیندوبکاته وه شهوه له گهل منه له به هه شتدا).

نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم قه‌ده‌غهی کردووه کۆتایی هاتووه

۱۷ - بَابُ فِي الْإِنْتِهَاءِ عَمَّا نَهَى عَنْهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۲۶۷۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اِتْرَكُونِي مَا تَرَكْتُكُمْ، فَإِذَا حَدَّثْتُكُمْ، فَخُذُوا عَنِّي، فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِكَثْرَةِ سؤَالِهِمْ وَاجْتِلَالِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نه‌وه‌ی من ته‌رکم کردووه وازم لی هیناوه نیه‌وش وازی لی به‌یتن، نه‌گه‌ر شتی‌کم پی وتن وه‌ری بگرن و به‌پی‌تی توانا کاری پی بکه‌ن، بی‌گومان هوکاری له‌ناو‌چوونی گه‌لانی پیش نیوه نه‌مه بوو: پرسپاری زوریان ده‌کرد له په‌یام‌به‌ره‌کانیان و پی‌چه‌وانه‌ی نه‌وان ده‌جولانه‌وه).

نه‌وه‌ی هاتووه ده‌باره‌ی زانای مه‌دینه

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي عَالِمِ الْمَدِينَةِ

۲۶۸۰ - (ضعيف) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَزَّازُ، وَإِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، رَوَايَةً: يَوْشِكُ أَنْ يَضْرِبَ النَّاسُ أَكْبَادَ الْإِبِلِ يَطْلُبُونَ الْعِلْمَ فَلَا يَجِدُونَ أَحَدًا أَعْلَمَ مِنْ عَالِمِ الْمَدِينَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَهُوَ حَدِيثُ ابْنِ عُيَيْنَةَ. وَقَدْ رَوَى عَنِ ابْنِ عُيَيْنَةَ، أَنَّهُ قَالَ فِي هَذَا: سُئِلَ مَنْ عَالِمِ الْمَدِينَةِ؟ فَقَالَ: إِنَّهُ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ وَقَالَ إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى: سَمِعْتُ ابْنَ عُيَيْنَةَ، يَقُولُ: هُوَ الْعُمَرِيُّ الرَّاهِدُ وَسَمِعْتُ يَحْيَى بْنَ

مُوسَى، يَقُولُ: قَالَ عَبْدُ الرَّزَّاقِ: هُوَ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ وَالْعُمَرِيُّ هُوَ عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ مِنْ وَلَدِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ.

واته: ربوایه تی له ئه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپنه وه: (تزیکه خه لک سواری و شتره کانیان بین و سه فهر بکه ن بو ولاتان و ده ورره بر بو فیروونی زانست وه ک چۆن به و شتر ده رۆن بو غهزا بهو شیویه به خیرایی سه فهر بکه ن، به لام زانایه کیان ده ستنه که وی زانستی شهرعی لی وهرگرن زانتر بی له زانای شاری مه دینه). - ئه مه له سه رده می هاوه لاند بووه نه گینا دواتر زانایان له هاوه لان و شوینکه وتوانیان بلاو بوونه وه به ولاتان و ده ورره ردا - . پرسیاریان کرد له عویینه ده رباره ی زانای شاری مه دینه، فهرمووی: پیشه وا مالیکی کوری نه نه سه .

ئه وه ی هاتوره ده رباره ی فه زلی زانا به سه ر خواپه رستدا

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْفَقْهِ عَلَى الْعِبَادَةِ

۲۶۸۱ - (موضوع) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَوْجُ بْنُ جَنَاحٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَقِيهٌ أَشَدُّ عَلَى الشَّيْطَانِ مِنْ أَلْفِ غَابِدٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ الْوَلِيدِ بْنِ مُسْلِمٍ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خوایان لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (بوونی زانایه قورستر و توندتره له سه ر شهیتان له هه زار خواپه رست، چونکه که سی زانا فرمان ده کات به خه لک چاکه بکه ن و به رپه رچی فیل و ته له که کانی شهیتان ده داته وه).

٢٦٨٢ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خِدَاشٍ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ الْوَاسِطِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَاصِمُ بْنُ رَجَاءٍ بْنُ خَيْوَةَ، عَنْ قَنِسِ بْنِ كَثِيرٍ، قَالَ: قَدِمَ رَجُلٌ مِنَ الْمَدِينَةِ عَلَى أَبِي الدَّرْدَاءِ، وَهُوَ بِدِمَشْقَ فَقَالَ: مَا أَقْدَمَكَ يَا أَخِي؟ فَقَالَ: حَدِيثٌ بَلَغَنِي أَنَّكَ تُحَدِّثُهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: أَمَا جِئْتَ لِحَاجَةٍ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: أَمَا قَدِمْتَ لِتِجَارَةٍ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: مَا جِئْتُ إِلَّا فِي طَلَبِ هَذَا الْحَدِيثِ؟ قَالَ: فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَبْتَغِي فِيهِ عِلْمًا سَلَكَ اللَّهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أجنَحَهَا رِضَاءً لَطَالِبِ الْعِلْمِ، وَإِنَّ الْعَالَمَ لَيَسْتَغْفِرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ حَتَّى الْخَيْتَانِ فِي الْمَاءِ، وَفَضْلُ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ، كَفَضْلِ الْقَمَرِ عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ، إِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ، إِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُورَثُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا إِنَّمَا وَرَثُوا الْعِلْمَ، فَمَنْ أَخَذَ بِهِ أَخَذَ بِحِطِّ وَافِرٍ. وَلَا نَعْرِفُ هَذَا الْحَدِيثَ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَاصِمِ بْنِ رَجَاءٍ بْنِ خَيْوَةَ، وَلَيْسَ هُوَ عِنْدِي بِمُتَّصِلٍ هَكَذَا حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خِدَاشٍ بِهَذَا الْإِسْنَادِ. وَإِنَّمَا يُرَوَّى هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عَاصِمِ بْنِ رَجَاءٍ بْنِ خَيْوَةَ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ جَمِيلٍ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ قَنِسٍ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ خِدَاشٍ، وَرَأَيْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ هَذَا أَصَحَّ.

واته: له قهسی کوری (کثیر) ده دهگیرنهوه، که فەرموویەتی: پیاوی له مەدینەوه هات بۆ دیمەشق بۆلای ئەبو (درداء) رەزای خوای لى بى، فەرمووی: براکەم بۆچی هاتویت؟ وتى: بۆ فەرمودەیهک هاتوم که پێم گەیشتو له پیغه مبهرى خواوه صلی الله علیه وسلم گیراوتەتەوه، فەرمووی: بۆ نیش و کار و پێویستی خۆت نەهاتویت؟ وتى: نەخیر، فەرمووی: ئەى بۆ بازرگانى نەهاتویت؟ وتى: نەخیر، بەس بۆ ئەو فەرمودەیه هاتووم، ئەبو (درداء) رەزای خوای لى بى فەرمووی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم بوو ديفهرموو:

(هه ره که سیک ریگایه که بگریته بهر بۆ به دهست خستنی زانستی شهرعی نهوا خوای گهوره ریگهیه له ریگاکانی به ههشتی بۆ ئاسان دهکات، مهلائیکه کان بالیان راده خهن بۆ نهو که سهی ده گهریت به دواى زانستی شهرعیدا له بهر نهوهی رازین بهوهی بۆی ده گهرین، هه موو نهوانه ی که له ئاسمانه کان و زهویدان داواى لى خوشبوون ده کهن بۆ شهرع زانه کان ته نانهت ماسیش له ده ریادا، گه وره یی و چاکیتی شهرع زان به سهر بهنده ی خوا په رستدا وهک چاکیتی و جوانی مانگ وایه به سهر هه موو نه ستیره کانه وه، زانایان میراتگری پیغه مبه ران، پیغه مبه ران دینار و دره میان به میرات به جی نه هیشتوه، به لکو ته نها زانستی شهرعیان به جی هیشتوه، جا هه رکه سی به دهستی خات نهوا به شیکی زۆری به دهست خستوه).

٢٦٨٣ - (ضعیف) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ مَسْرُوقٍ، عَنْ ابْنِ أَشْوَغٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ سَلَمَةَ الْجُعْفِيِّ، قَالَ: قَالَ يَزِيدُ بْنُ سَلَمَةَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي قَدْ سَمِعْتُ مِنْكَ حَدِيثًا كَثِيرًا أَخَافُ أَنْ يُنْسَبَنِي أَوْلَاهُ آخِرُهُ، فَحَدَّثَنِي بِكَلِمَةٍ تَكُونُ جَمَاعًا قَالَ: اتَّقِ اللَّهَ فِيمَا تَعْلَمُ. هَذَا حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِمُتَّصِلٍ، وَهُوَ عِنْدِي مُرْسَلٌ، وَلَمْ يُذَكِّرْ عِنْدِي ابْنُ أَشْوَغٍ يَزِيدَ بْنَ سَلَمَةَ وَابْنُ أَشْوَغٍ اسْمُهُ: سَعِيدُ بْنُ أَشْوَغٍ.

واته: له یهزیدی کوری سه له مه وه رهزای خواى لى بى ده گیر نه وه، که فهرموویه تی: نه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم، من فهرمووده ی زۆرم له تو بیستوه نه ترسم سه ره تای کو تاییه کهیم له بیر به ری بۆیه شتیکم پی بلی کورت و پر مانا بی، فهرمووی: (له خوا بترسه لهو شته دا که ده یزانی واته نه وه ی ریگری لى کراوه لى دوور که ویته وه، نه وه شی فهرمانی پیکراوه به پیی توانا پیی ههستی).

٢٦٨٤ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَلْفُ بْنُ أَيُّوبَ الْعَامِرِيُّ، عَنْ عَوْفٍ، عَنْ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

حُصِّلَتَانِ لَا يَجْتَمِعَانِ فِي مُنَافِقٍ، حُسْنُ سَمْتٍ، وَلَا فِقْهٌ فِي الدِّينِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَلَا نَعْرِفُ هَذَا الْحَدِيثَ مِنْ حَدِيثِ عَوْفٍ، إِلَّا مِنْ حَدِيثِ هَذَا الشَّيْخِ خَلْفِ بْنِ أَيُّوبَ الْعَامِرِيِّ، وَلَمْ أَرَأْ أَحَدًا يَرْوِي عَنْهُ غَيْرَ مُحَمَّدِ بْنِ الْعَلَاءِ، وَلَا أَذْرِي كَيْفَ هُوَ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نهم دوو شته له دوو پروودا کۆنابنهوه: رهوشت بهرزى و ناکارى جوان و حالى بوون له دین).

٢٦٨٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الصَّنْعَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ رَجَاءٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ جَمِيلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ، قَالَ: دُكِرَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلَانِ أَحَدُهُمَا عَابِدٌ وَالْآخَرُ عَالِمٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَضْلُ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِي عَلَى أَذْنَاكُمْ. ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَهْلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ حَتَّى الثَّمَلَةُ فِي جُحْرِهَا وَحَتَّى الْحَوْتَ لِيُصَلُّونَ عَلَى مُعَلِّمِ النَّاسِ الْخَيْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ سَمِعْتُ أَبَا عَمَّارٍ الْحُسَيْنِ بْنَ حُرَيْثٍ الْخُزَاعِيَّ، يَقُولُ: سَمِعْتُ الْفَضِيلَ بْنَ عِيَاضٍ، يَقُولُ: عَالِمٌ عَامِلٌ مُعَلِّمٌ يُدْعَى كَبِيرًا فِي مَلَكَوَتِ السَّمَوَاتِ.

واته: له نهبو نومامه ی باهلیهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: باسی دوو کهس کرا بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به کێرکیان شهرعزان و نهوی تریان بهندهی خواپهرست، فهرمووی: (فهزلی شهرعزان بهسهر بهندهی خواپهرستدا وهك وهك فهزلی من وایه بهسهر ههر یه کی له ئیوه دا). له پاشدا فهرمووی (خواو مه لانیکه کانی و خه لکانی ناسمانه کان و زهوی به جنۆکه و ناده میزاد و ناژه له کانهوه تهنانهت میروولهش له کونه کهیدا و ماسیش له ده ریادا داوای لی خوشبوون ده کهن بو نهوانه ی خه لک فیری خیر و چاکه ده کهن).

۲۶۸۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ الشَّيْبَانِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ دَرَّاجٍ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَنْ يَشْبَعَ الْمُؤْمِنُ مِنْ خَيْرٍ يَسْمَعُهُ حَتَّى يَكُونَ مُنْتَهَاهُ الْجَنَّةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهبو سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (که سی باوه ردار له زانستی شهرعی تیر ناخوات هه تا ده چیتته بهه شته وه).

۲۶۸۷ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُمَرَ بْنِ الْوَلِيدِ الْكِنْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُنَمَّرٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْفَضْلِ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْكَلِمَةُ الْحِكْمَةُ ضَالَّةُ الْمُؤْمِنِ، فَحَيْثُ وَجَدَهَا فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَإِبْرَاهِيمُ بْنُ الْفَضْلِ الْمَخْزُومِيُّ يُضَعِّفُ فِي الْحَدِيثِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (حیکمت و حالی بوون له دین ونبوی باوه رداره، له هرکوی دوزیه وه نهو شایه نتره بی).

باسی نادابه کان له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

۴۰ - أَبْوَابُ الْإِسْتِذَانِ وَالْآدَابِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نهوهی هاتوره دهر باره ی بلاو کردنهوهی سلاو

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِفْشَاءِ السَّلَامِ

۲۶۸۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى أَمْرٍ إِذَا أَنْتُمْ فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، وَشُرَيْحِ بْنِ هَانِئٍ، عَنْ أَبِيهِ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَالْبَرَاءِ، وَأَنْسٍ، وَابْنِ عُمَرَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له شهو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (سویند به (الله) که نهفسی منی به دهسته ناچنه بههشتهوه ههتا باوهړ نههینن، باوهړیش ناهینن تاکو بهکرتان خوش نهویت، نایا شتیکتان پی نشان بدهم نهگهر جیبهجیتان کرد بهکرتان خوش بویت؟ سلاو لهناو خوتاندا بلاو بکهنهوه).

نهوهی هاتوره ده باره ی فهزلی سلاو کردن

۲ - بَابُ مَا ذُكِرَ فِي فَضْلِ السَّلَامِ

۲۶۸۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَالْحُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْجَرِيرِيُّ الْبَلْخِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ سُلَيْمَانَ الصُّبُعِيِّ، عَنْ عَوْفٍ، عَنْ أَبِي رَجَاءٍ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، أَنَّ رَجُلًا جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَشْرٌ ثُمَّ جَاءَ آخَرُ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عِشْرُونَ. ثُمَّ جَاءَ آخَرُ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ثَلَاثُونَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَسَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ.

واته: له عیمرانی کوری حوصهینهوه رهزای خوای لی بی ده گینهوه، که
فهرموویه تی: پیاوی هات بو خزمهت پیغه مبهری خوای صلی الله علیه وسلم،
وتی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ)، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم وهلامی دایهوهو، دانیشست،
فهرمووی: (ده چاکه ی بو نوسرا)، یه کیکی تر هات و وتی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ
اللَّهِ) وهلامی دایهوهو، دانیشست، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (بیست
چاکه ی بو نوسرا)، یه کیکی تر هات و وتی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ)،
وهلامی دایهوهو، دانیشست، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (سی چاکه ی
بو نوسرا).

نهوهی هاتوره ده باره ی مؤلته وهرگرتن سی جاره

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِسْتِذَانِ ثَلَاثَةٌ

۲۶۹۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: اسْتَأْذَنَ أَبُو مُوسَى عَلَى عُمَرَ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَذْخُلُ؟ قَالَ عُمَرُ: وَاحِدَةٌ، ثُمَّ سَكَتَ سَاعَةً، ثُمَّ قَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَذْخُلُ؟ قَالَ عُمَرُ: ثِنْتَانِ، ثُمَّ سَكَتَ سَاعَةً فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَذْخُلُ؟ فَقَالَ عُمَرُ: ثَلَاثٌ، ثُمَّ رَجَعَ، فَقَالَ عُمَرُ لِلْبَوَّابِ: مَا صَنَعَ؟ قَالَ: رَجَعَ، قَالَ: عَلَيَّ بِهِ، فَلَمَّا جَاءَهُ، قَالَ: مَا هَذَا الَّذِي صَنَعْتَ؟ قَالَ: السُّنَّةُ، قَالَ: الْسُّنَّةُ؟ وَاللَّهِ لَتَأْتِيَنِي عَلَى هَذَا بِرُفْهَانٍ أَوْ بِبَيِّنَةٍ أَوْ لَأَفْعَلَنَّ بِكَ، قَالَ: فَأَتَانَا وَنَحْنُ رُقُقَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ أَلَسْتُمْ أَعْلَمَ النَّاسِ بِحَدِيثِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ أَلَمْ يَقُلْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْإِسْتِذَانُ ثَلَاثٌ، فَإِنْ أُذِنَ لَكَ، وَإِلَّا فَارْجِعْ فَجَعَلَ الْقَوْمُ يُمَارِخُونَهُ، قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: ثُمَّ رَفَعْتُ رَأْسِي إِلَيْهِ فَقُلْتُ: فَمَا أَصَابَكَ فِي هَذَا مِنَ الْعُقُوبَةِ فَأَنَا شَرِيكَكَ. قَالَ: فَأَتَى عُمَرُ فَأَخْبَرَهُ بِذَلِكَ، فَقَالَ عُمَرُ: مَا كُنْتُ عَلِمْتُ بِهَذَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأُمِّ طَارِقٍ مَوْلَاةِ سَعْدٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْجُرَيْرِيُّ اسْمُهُ: سَعِيدُ بْنُ إِيسَى يُكْنَى أَبَا مَسْعُودٍ، وَقَدْ رَوَى هَذَا غَيْرُهُ أَيْضًا عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، وَأَبُو نَضْرَةَ الْعَبْدِيُّ اسْمُهُ: الْمُثَنِّرُ بْنُ مَالِكِ بْنِ قُطْعَةَ.

واته: له نهبو سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: نهبو موسا رهزای خوای لی بی داوای مؤلته تی کرد چوونه ژووره وهی کرد له پیشهوا عومهر رهزای خوای لی بی فهرمووی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ)، بیمه ژووره وه؟ پیشهوا عومهر رهزای خوای لی بی فهرمووی: نهوه یهک، له پاشدا ماوه یهک وهستا فهرمووی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ)، بیمه ژووره وه؟ پیشهوا عومهر رهزای خوای لی بی فهرمووی: نهوه دوو، نینجا ماوه یه کی تر وهستا فهرمووی: (السَّلَامُ

عَلَيْكُمْ)، بیتمه ژووره ده؟ پیشهوا عومهر رهزای خوای لی بی فره مووی: نهوه سی، له پاشدا گه رایه وه، پیشهوا عومهر رهزای خوای لی بی به ده رگاوانه که ی فره موو: چی کرد؟ وتی: گه رایه وه، بوم بینن، کاتی هات، فره مووی: نهوه بوجی له دوا ی سی جاره که گه رایته وه؟ نه بو موسا فره مووی: سوننه ته، نهویش فره مووی: سوننه ته، سویند به (الله) یان نهو هتا به لگه و شایهت دینی له سر نه مه یان نهو هتا سزات ده ده م، نیمه کومه لی له نه نصار بووین نه بو موسا هات بولامان فره مووی: نه ی کومه له نه نصار نایا نیوه زانتر نین به فره مووده ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم؟ مه گهر نه یغه فره موو: (مؤلهت وه رگرتن سی جاره، نه گهر مؤله تیان پیدای بچو ژووره وه نه گینا بگه پیره وه)، خه لکه که پیکه نین و گالته یان پی ده کرد، نه بو سه عید فره مووی: سه رم به رز کرده وه بوی و وتم: هه رچی سزایه کی دای له سر نهوه من شهریک و هاو هلی توم، فره مووی: چوون بو خزمهت پیشهوا عومهر رهزای خوای لی بی هه واله که م پی راگه یاند، نهویش فره مووی: من نه مه م نه زانیوه.

۲۶۹۱ - (ضعیف الإسناد منکر المتن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِكْرِمَةُ بْنُ عَمَّارٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو زُمَيْلٍ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ عَبَّاسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، قَالَ: اسْتَأْذَنْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثًا فَأَذِنَ لِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَأَبُو زُمَيْلٍ اسْمُهُ: سِمَاكُ الْحَنْفِيُّ. وَإِنَّمَا أَنْكَرَ عُمَرُ عِنْدَنَا عَلَى أَبِي مُوسَى حَيْثُ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: الْإِسْتِذَانُ ثَلَاثٌ، فَإِذَا أُذِنَ لَكَ وَالْأَفَارِجُ. وَقَدْ كَانَ عُمَرُ اسْتَأْذَنَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثًا فَأَذِنَ لَهُ وَلَمْ يَكُنْ عَلِيمٌ هَذَا الَّذِي رَوَاهُ أَبُو مُوسَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: فَإِنْ أُذِنَ لَكَ وَالْأَفَارِجُ.

واته: له پیشهوا عومهر وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فره موویه تی:

سیّ جار داوای مؤلّه‌تی چوونه ژووره وهم کرد بۆ خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، مؤلّه‌تی پیدام. بینگومان کاتی نه بو موسا نه م فرموده دی گێراییه وه: (مؤلّه‌ت وەرگرتن سیّ جاره، نه گهر مؤلّه‌تیان پیدای بچوژووره وه نه گینا بگه‌ریه وه). پیشه‌وا عومهر ره‌زای خوای لیّ بیّ ئینکاری کرد. بینگومان پیشه‌وا عومهر ره‌زای خوای لیّ بیّ سیّ جار داوای مؤلّه‌تی کرد له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نه‌ویش مؤلّه‌تی پیدای به‌لام نه‌وی نه‌زانی که نه‌بو موسا گێراییه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فرمودیه‌تی: (نه‌گهر مؤلّه‌تیان پیدای بچوژووره وه نه گینا بگه‌ریه وه).

ده‌باره‌ی چۆنیه‌تی وه‌لامدانه‌وه سلاو

٤ - بَابُ مَا جَاءَ كَيْفَ رَدُّ السَّلَامِ

٢٦٩٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُثَرِّمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، عَنْ سَعِيدِ الْمُقْبِرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: دَخَلَ رَجُلٌ الْمَسْجِدَ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسٌ فِي نَاحِيَةِ الْمَسْجِدِ فَصَلَّى ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَعَلَيْكَ، ارْجِعْ فَصَلِّ فَذَكَرَ الْحَدِيثَ بِطَوِيلِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَرَوَى يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، هَذَا عَنْ عُثَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ سَعِيدِ الْمُقْبِرِيِّ، فَقَالَ: عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ: فَسَلَّمَ عَلَيْهِ وَقَالَ: وَعَلَيْكَ وَحَدِيثُ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ أَصَحُّ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره وه ره‌زای خوای لیّ بیّ ده‌گێرنه وه، که فرمودیه‌تی: پیاوی هاته مزگه‌وت نوێژی کرد، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له لایه‌کی مزگه‌وته‌که وه دانیشتبوو، له‌پاشدا هات سلاوی کرد، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمودی: (له‌تۆش). بگه‌ریه وه نوێژه‌که‌ت بکه‌روه چونکه تۆ نوێژت نه‌کرد). جا راوی فرموده‌که‌ی به‌دریژی گێراییه وه..

نهوهی هاتوره ده باره ی گه یاندنی سلاو

۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَبْلِيغِ السَّلَامِ

۲۶۹۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْمُنْذِرِ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنْ زَكَرِيَّا بْنِ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ غَامِرِ الشَّعْبِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو سَلَمَةَ، أَنَّ عَائِشَةَ، حَدَّثَتْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهَا: إِنَّ جِبْرِيلَ يُقْرَأُكَ السَّلَامَ، قَالَتْ: وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ رَجُلٍ مِنْ بَنِي مُخْمَرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَاهُ الزُّهْرِيُّ، أَيْضًا، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیتی فهرمووه: (جبریل سلاوی لی ده کردی)، نهویش فهرمووی: (وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ).

ده باره ی فهزلی نهو که سهی له پشدا سلاو ده کات

۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ

۲۶۹۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا قُرَّانُ بْنُ مَمَّامٍ الْأَسَدِيُّ، عَنْ أَبِي فَرْوَةَ يَزِيدَ بْنِ سِنَانٍ، عَنْ سُلَيْمِ بْنِ غَامِرٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، قَالَ: قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ الرَّجُلَانِ يَلْتَقِيَانِ أَيُّهُمَا يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ؟ فَقَالَ: أَوْلَاهُمَا بِاللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. قَالَ مُحَمَّدٌ: أَبُو فَرْوَةَ الرَّهَاقِيُّ مُقَارِبُ الْحَدِيثِ إِلَّا أَنَّ ابْنَهُ مُحَمَّدَ بْنَ يَزِيدَ يَزُوي عَنْهُ مَنَاقِبَ.

واته: له نهبو نومامهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، دوو کهس به یهک گه یشتن کامیان له پشدا سلاو بکات؟ فهرمووی: (کامیان له رهحهتی خواوه نزیک بوو، یان کامیان شایه تر بوو به چاودیری خوای گه ووره).

نهوهی هاتووه ده‌بارهی سلاو کردن به‌دهست باش نیه

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ إِشَارَةِ الْيَدِ بِالسَّلَامِ

۲۶۹۵ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لُحَيْعَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَشَبَّهَ بِغَيْرِنَا، لَا تَشَبَّهُوا بِالْيَهُودِ وَلَا بِالنَّصَارَى، فَإِنَّ تَسْلِيمَ الْيَهُودِ الْإِشَارَةُ بِالأَصَابِعِ، وَتَسْلِيمَ النَّصَارَى الْإِشَارَةُ بِالأَكْفَفِ. هَذَا حَدِيثٌ إِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ وَرَوَى ابْنُ الْمُبَارَكِ، هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ ابْنِ لُحَيْعَةَ، فَلَمْ يَرْفَعْهُ.

واته: له عه‌مری کوری شوعه‌یه‌وه، له باوکیه‌وه، له باپریه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌رک‌س به غه‌یری نی‌مه خوی بچوینی نه‌وه شوینکه‌وته‌ی سوننه‌ت و رتیبازی نی‌مه نیه، خوتان مه‌چوینن به جوله‌که‌و گاواره‌کان، جوله‌که به په‌نجه سلاو ده‌که‌ن و گاواره‌کانیش به‌دهست).

نهوهی هاتووه ده‌بارهی سلاو کردن له مندال

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْلِيمِ عَلَى الصَّبْيَانِ

۲۶۹۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو الْخَطَّابِ زَيْدُ بْنُ يَحْيَى الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَتَّابٍ سَهْلُ بْنُ حَمَّادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سَيَّارٍ، قَالَ: كُنْتُ أَمْشِي مَعَ ثَابِتِ الْبُنَانِيِّ، فَمَرَّ عَلَى صَبْيَانٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ فَقَالَ ثَابِتٌ: كُنْتُ مَعَ أَنَسٍ، فَمَرَّ عَلَى صَبْيَانٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ، وَقَالَ أَنَسٌ: كُنْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَرَّ عَلَى صَبْيَانٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ ثَابِتٍ، وَرَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنْ أَنَسٍ.

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واته: له سه‌یاره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: له‌گه‌ل (ثابت) ی بونانی ده‌روشتم کاتی به‌لای مندا‌ل‌اندا تی ده‌په‌ری سلاوی لی ده‌کردن. (ثابت) وتی: له‌گه‌ل نه‌نس بووم ره‌زای خوی لی بی، به‌لای مندا‌ل‌اندا تی ده‌په‌ری سلاوی لی ده‌کردن. نه‌نس ره‌زای خوی لی بی فەرمووی: له‌خزمت پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا صلی الله علیه وسلم بووم به‌لای مندا‌ل‌اندا تی ده‌په‌ری سلاوی لی ده‌کردن.

سه‌باره‌ت به سلا‌و‌کردن له نافر‌ه‌تان.

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْلِيمِ عَلَى النِّسَاءِ

۲۶۹۷ - (صحيح: الا الإلواء باليد) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ بَهْرَامَ، أَنَّهُ سَمِعَ شَهْرَ بْنَ حَوْشَبٍ، يَقُولُ: سَمِعْتُ أَسْمَاءَ بِنْتَ زَيْدٍ، تُحَدِّثُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ فِي الْمَسْجِدِ يَوْمًا وَعُصْبَةٌ مِنَ النِّسَاءِ قُعُودٌ، فَأَلَوَى يَدَهُ بِالتَّسْلِيمِ وَأَشَارَ عَبْدُ الْحَمِيدِ يَدِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. قَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: لَا بَأْسَ بِحَدِيثِ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ بَهْرَامَ عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ وَقَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: شَهْرٌ حَسَنُ الْحَدِيثِ وَقَوَّى أَمْرَهُ وَقَالَ: إِنَّمَا تَكَلَّمَ فِيهِ ابْنُ عَوْنٍ ثُمَّ رَوَى عَنْ هِلَالِ بْنِ أَبِي زَيْنَبٍ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا النَّضْرُ بْنُ شَمِيلٍ، عَنْ ابْنِ عَوْنٍ، قَالَ: إِنَّ شَهْرًا نَزَّكُوهُ قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ النَّضْرُ: نَزَّكُوهُ أَيُّ طَعَنُوا فِيهِ وَإِنَّمَا طَعَنُوا فِيهِ لِأَنَّهُ وَلِيَ أَمْرَ السُّلْطَانِ.

واته: له نه‌سمائی کچی به‌زیده‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: جاری له مزگه‌وت له‌گه‌ل کۆمه‌لی ژندا دانیشتبووین پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌لاماندا

تی پهری به دهستی سلاوی لی کردین.

سه بارهت به سلاو کردنی کاتی چونه وه بو ماله وه

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْلِيمِ إِذَا دَخَلَ بَيْتَهُ

۲۶۹۸ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو حَاتِمٍ الْبَصْرِيُّ الْأَنْصَارِيُّ مُسْلِمُ بْنُ حَاتِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا بُنَيَّ إِذَا دَخَلْتَ عَلَى أَهْلِكَ فَمَسَلِمٌ يَكُونُ بَرَكَهٌ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که
فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پی پی فهرمووم: (کوری خوم
کاتی که چویته وه بو ماله وه سلاویان لی بکه، نه وه ده بیته فهر و بهره کهت بو
خوت و بو خانه واده کهشت).

نه وهی هاتوره دهر باره ی سلاو کردن له پیش قسه کردن

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّلَامِ قَبْلَ الْكَلَامِ

۲۶۹۹ - (حسن) حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ الصَّبَّاحِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ زَكْرِيَّا، عَنْ غَنْبَسَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زَادَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: السَّلَامُ قَبْلَ الْكَلَامِ. وَهَذَا الْإِسْنَادُ عَنِ النَّجَّيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: لَا تَدْعُوا أَحَدًا إِلَى الطَّعَامِ حَتَّى يُسَلِّمَ. هَذَا حَدِيثٌ مُنْكَرٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. سَمِعْتُ مُحَمَّدًا، يَقُولُ: غَنْبَسَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ ضَعِيفٌ فِي الْحَدِيثِ ذَاهِبٌ وَمُحَمَّدُ بْنُ زَادَانَ مُنْكَرٌ الْحَدِيثِ.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه رهزای خوی لی بی ده گپنه وه، که
 فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (سلاو کردن
 له پیش قسه کردنه وه). ههروه ها فهرموویه تی: (هه ره کسه سی سلاو نه کات خولکی
 مه کهن بو سه سفره و خوانتان).

سه بارهت به سلاو کردن له نه هلی (ذمه).

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْلِيمِ عَلَى أَهْلِ الذِّمَّةِ

۲۷۰۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ
 أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَبْدَأُوا
 الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى بِالسَّلَامِ، وَإِذَا لَقِيتُمْ أَحَدَهُمْ فِي طَرِيقٍ فَاضْطَرُّوهُ إِلَى أَضْيَقِهِ. هَذَا
 حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی:
 پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نیوه له پیشدا سلاو مه کهن له
 جوله کهو گاوه کان، کاتی له ریگایه کدا پییان گه یشتن خوتان له چه قی ریگاکه وه
 برۆن و ریگه یان بو چۆل مه کهن ناچار یان بکهن بو نه وهی له ته نگه بهری ریگه که وه
 برۆن).

۲۷۰۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ
 عُيَيْنَةَ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: إِنَّ زَهْرًا مِنَ الْيَهُودِ دَخَلُوا عَلَى
 النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا: السَّامُ عَلَيْكَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
 عَلَيْكُمْ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: بَلْ عَلَيْكُمُ السَّامُ وَاللَّعْنَةُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا
 عَائِشَةُ، إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الرِّفْقَ فِي الْأَمْرِ كُلِّهِ، قَالَتْ عَائِشَةُ: أَلَمْ تَسْمَعْ مَا قَالُوا؟ قَالَ: قَدْ

قُلْتُ عَلَيْكُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَصْرَةَ الْغَفَارِيِّ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَنْسِ، وَأَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْجُهَنِيِّ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: کۆمه لی له جوله که کان هاتنه خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتیان: مردن بو تو، فهرمووی: (مردن بو ئیوه). عائیشه رهزای خوای لی بی فهرمووی: مردن بو ئیوه و نه فره تیشتان لی بی، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (تهی عائیشه خوای گه وره خۆی نه رمونیانه و نه رمونیانیسی پیخۆشه له هه موو کارباریکدا). عائیشه رهزای خوای لی بی فهرمووی: گویت لی نه بوو چیان وت؟ پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (بیگومان منیش فهرمووم: مردن بو ئیوه).

دهرباره ی سلاو کردن له کۆمه لی موسولمان و غهیره موسولمانی تیدا بی

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّلَامِ عَلَى مَجْلِسٍ فِيهِ الْمُسْلِمُونَ وَغَيْرُهُمْ

۲۷۰۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، أَنَّ أَسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ، أَخْبَرَهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَرَّ بِمَجْلِسٍ فِيهِ أَخْلَاطٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْيَهُودِ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئوسامهی کوری زهیده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به لای کۆر و کۆمه لیکدا تیپه ری تیکه ل بوو له موسولمانان و جوله که سلاوی لی کردن.

نهوهی هاتوره ده باره ی سلاو کردنی سوار له پیاده

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَسْلِيمِ الرَّكَّابِ عَلَى الْمَاشِي

۲۷۰۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، وَإِبْرَاهِيمُ بْنُ يَعْقُوبَ، قَالَا: حَدَّثَنَا زَوْجُ بَنِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ الشَّهِيدِ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يُسَلِّمُ الرَّكَّابُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَاعِدُ عَلَى الْكَثِيرِ، وَزَادَ ابْنُ الْمُثَنَّى فِي حَدِيثِهِ، وَيُسَلِّمُ الصَّغِيرُ عَلَى الْكَبِيرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ شُبَلٍ، وَفَضَّالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ، وَجَابِرٍ. هَذَا حَدِيثٌ قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَقَالَ أَبُو السَّخَّيْنَانِيُّ، وَيُونُسُ بْنُ عُبَيْدٍ، وَعَلِيُّ بْنُ زَيْدٍ: إِنَّ الْحَسَنَ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (با سوار سلاو بکات له پیاده، پیاده ش سلاو بکات له وهی دانیشتوه، کهم سلاو بکات له زور، بچوکیش سلاو بکات له گهوره).

۲۷۰۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ هَمَّامِ بْنِ مُنَبِّهٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يُسَلِّمُ الصَّغِيرُ عَلَى الْكَبِيرِ، وَالْمَارُّ عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَاعِدُ عَلَى الْكَثِيرِ. وَهَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (با بچوک سلاو بکات له گهوره، نهوهی که تی ده پری سلاو بکات له وهی دانیشتوه، کهمیش سلاو بکات له زور).

۲۷۰۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَيَّوَةُ بْنُ شَرِيحٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو هَانِيءٍ اسْمُهُ مُحَمَّدُ بْنُ هَانِيءٍ الْخَوْلَاطِيُّ، عَنْ أَبِي عَلِيٍّ الْجَنْبِيِّ، عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يُسَلِّمُ الْفَارِسُ عَلَى الْمَاشِيِّ، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَائِمِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو عَلِيٍّ الْجَنْبِيُّ اسْمُهُ: عَمْرُو بْنُ مَالِكٍ.

واته: له (فضالة)ی کورپی عوبه ییده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (با سوار سلاو بکات له پیاده، پیادهش سلاو بکات له وهی که وه ستاوه یان دانیشتووه، که میس سلاو بکات له زور).

ده باره ی سلاو کردن له کاتی ههستان و دانیشتندا

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْلِيمِ عِنْدَ الْقِيَامِ وَعِنْدَ الْفُعُودِ

۲۷۰۶ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ ابْنِ عَجْلَانَ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا انْتَهَى أَحَدُكُمْ إِلَى مَجْلِسٍ فَلْيُسَلِّمْ، فَإِنْ بَدَأَ لَهُ أَنْ يَجْلِسَ فَلْيَجْلِسْ، ثُمَّ إِذَا قَامَ فَلْيُسَلِّمْ فَلْيَسَبِّ الْأُولَى بِأَحَقِّ مِنَ الْآخِرَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ أَيْضًا عَنْ ابْنِ عَجْلَانَ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (نه گهر که سیکتان گه یشته نیو کوپ و کومه لیک با سلاو بکات، کاتی ویستی ههستی و بپروات با سلاو بکات، چونکه سلاوی یه کهم له دووهم باشر نیه).

نهوهی هاتووه ده‌بارهی مؤلته وهرگرتن رووبه‌رووی مال

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِسْتِثْنَانِ قُبَالَةَ الْبَيْتِ

۲۷۰۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لُحَيْعَةَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي جَعْفَرٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحُبْلِيِّ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ كَشَفَ سِتْرًا فَأَدْخَلَ بَصَرَهُ فِي الْبَيْتِ قَبْلَ أَنْ يُؤْذَنَ لَهُ فَرَأَى عَوْرَةَ أَهْلِهِ فَقَدْ أَتَى حَدًّا لَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يَأْتِيَهُ، لَوْ أَنَّهُ حِينَ أَدْخَلَ بَصَرَهُ اسْتَقْبَلَهُ رَجُلٌ فَقَفَا عَيْنَيْهِ مَا عَيَّرْتُ عَلَيْهِ، وَإِنْ مَرَّ الرَّجُلُ عَلَى بَابٍ لَا سِتْرَ لَهُ غَيْرِ مُغْلَقٍ فَتَنَظَّرَ فَلَا خَطِيئَةَ عَلَيْهِ، إِنَّمَا الْخَطِيئَةُ عَلَى أَهْلِ الْبَيْتِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي أُمَامَةَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِثْلَ هَذَا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ لُحَيْعَةَ. وَأَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحُبْلِيُّ اسْمُهُ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ.

واته: له نه‌بو (ذر) هوه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (که‌سی پشیش نه‌وهی مؤلته‌تی بدهن په‌رده‌ی مالی لا‌بدات و چاو بگپړی به‌ناو مال‌داو ته‌ماشای عه‌وره‌تیان بکات نه‌وه گونا‌هیک‌ی گه‌وره‌ی وای کردووه شایه‌نی حه‌دده، به‌شیویه نه‌گه‌ر پیاو‌ی شتی بکات به‌ناو‌چاویدا و چاوی ده‌ر‌بیت‌نی و کویری بکات لینی ناگرم و به‌تاوان‌باری دانانیم، نه‌گه‌ر که‌سی دای به‌به‌رده‌م ده‌ر‌گایه‌ک‌دا ده‌ر‌گاکه‌ دانه‌خرا‌بوو په‌رده‌شی نه‌بوو سه‌یری ناو‌ماله‌که‌ی کرد نه‌وه گونا‌هه‌که‌ی له‌نه‌ست‌وی خاوه‌ن مال‌ه‌که‌یه).

کهسی بهی مؤلته سهیری مالی بکات

۱۷ - بَابُ مَنْ أَطْلَعَ فِي دَارِ قَوْمٍ بِغَيْرِ إِذْنِهِمْ

۲۷۰۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَانَ فِي بَيْتِهِ فَاظْلَعَ عَلَيْهِ رَجُلٌ فَأَهْوَى إِلَيْهِ بِمَشْقَصٍ فَأَخَّرَ الرَّجُلُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالی که وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له ماله وه بوو، پیاوی سهیری ناو ماله که ی ده کرد، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به سهره رمیکه وه بوی هه ستا به ماته مات بوی چوو تا له پر بیکات به چاویدا، به لام پیاوه که کشایه دواوه.

۲۷۰۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ، أَنَّ رَجُلًا أَطْلَعَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ جُحْرِ فِي حُجْرَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِذْرَاءَ يَحْكُ بِهَا رَأْسَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ عَلِمْتُ أَنَّكَ تَنْظُرُ لَطَعْتُ بِهَا فِي عَيْنِكَ، إِنَّمَا جُعِلَ الْإِسْتِئْذَانُ مِنْ أَجْلِ الْبَصَرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سه هلی کوری سه عدی ساعدی وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که پیاوی له درزی ده رگا که ی مالی پیغه مبهری خوا وه صلی الله علیه وسلم سهیری ده کرد، پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم شانیه کی ناسنی به ده سه وه بوو، سهیری خوی پی داده هینا، به پیاوه که ی فرموو: (نه گهر ده مزانی ته ماشای ناوه وه ده که ی نه م شانیه م ده کرد به ناوچاوتا، له راستیدا مؤلته وه گرتن له پیناوی ته ماشا کردندا دانراوه).

دهرباره‌ی سلاو کردن له پیش مؤلّهت وهرگرتن

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْلِيمِ قَبْلَ الْإِسْتِثْنَانِ

۲۷۱۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَمْرُو بْنُ أَبِي سُفْيَانَ، أَنَّ عَمْرُو بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ صَفْوَانَ، أَخْبَرَهُ أَنَّ كَلْدَةَ بْنَ حَنْبَلٍ، أَخْبَرَهُ أَنَّ صَفْوَانَ بْنَ أُمَيَّةَ بَعَثَهُ بِلَيْلٍ وَلَبِإٍ وَضَعَايِسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأَعْلَى الْوَادِي، قَالَ: فَدَخَلْتُ عَلَيْهِ وَلَمْ أَسْلَمْ وَلَمْ أَسْتَأْذِنْ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ارْجِعْ فَقُلْ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَدْخُلْ؟ وَذَلِكَ بَعْدَ مَا أَسْلَمَ صَفْوَانُ.

قَالَ عَمْرُو: وَأَخْبَرَنِي بِهَذَا الْحَدِيثِ أُمَيَّةُ بْنُ صَفْوَانَ، عَنْ كَلْدَةَ بْنِ حَنْبَلٍ، وَلَمْ يَقُلْ سَمِعْتُهُ مِنْ كَلْدَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ جُرَيْجٍ وَرَوَاهُ أَبُو عَاصِمٍ، أَيْضًا عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، مِثْلَ هَذَا. وَضَعَايِسُ: هُوَ حَشِيشٌ يُؤْكَلُ.

واته: صفوانی کوری ئومیهه دوای نهوهی که موسولمان بوو به کهلدهی کوری ههنبه‌لدا هه‌ندی شیر و فرو و خه‌یاری بچوکی نارد بو پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، له وکاته‌دا پیغه مبه‌ر صلی الله علیه وسلم به‌سه‌ر شیوه به‌رزه‌که‌ی مه‌که‌وه بوو، کهلده وتی: چوومه ژووره وه بو لای نه سلاوم کرد نه مؤله تیشم وهرگرت، فهرمووی: (بگه‌ری‌روه بلی سلاوی خواتان لی بی، مؤله تم دده‌ن بی‌مه ژووره وه؟).

۲۷۱۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: اسْتَأْذَنْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي دِينٍ كَانَ عَلَى أَبِي فَقَالَ: مَنْ هَذَا؟ فَقُلْتُ: أَنَا، فَقَالَ: أَنَا أَنَا كَأَنَّهُ كَرِهَ ذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیره وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیر نه‌وه، که فهرمووی‌ه‌تی: پیغه مبه‌ر

صلی الله علیه وسلم قهرزیککی له‌لای باوکم بوو چووم بو خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ، دام له‌ده‌رگا داوای مؤله‌تی چوونه‌ژووره‌هم کرد، فهرمووی: (ئه‌وه کچی یه؟) وتم: منم، فهرمووی: (منم منم) وهک بلینی پیی ناخوش بیت - ده‌بی بوتریت من فلان که‌سم -.

ده‌باره‌ی نه‌هی کردن له‌وه‌ی که‌سی به‌بی ناگادار کردنه‌وه

به‌شه‌ودا بیته‌وه و بدات له‌ده‌رگای ماله‌وه‌یان

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ طُرُقِ الرَّجُلِ أَهْلُهُ لَيْلًا

۲۷۱۲ - (صحيح) أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ نُبَيْحِ الْعَنْزِيِّ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَاَهُمْ أَنْ يَطْرُقُوا النِّسَاءَ لَيْلًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ جَابِرٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَقَدْ رُوِيَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نَهَاَهُمْ أَنْ يَطْرُقُوا النِّسَاءَ لَيْلًا، قَالَ: فَطَرَقَ رَجُلَانِ بَعْدَ نَهْيِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَجَدَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مَعَ امْرَأَتِهِ رَجُلًا.

واته: له جابیره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم نه‌هی کردوه له‌وه‌ی که‌سی به‌بی ناگادار کردنه‌وه به‌شه‌ودا بیته‌وه و بدات له‌ده‌رگای ماله‌وه‌یان.

له نیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌هی کردوه له‌وه‌ی که‌سی به‌بی ناگادار کردنه‌وه به‌شه‌ودا بیته‌وه و بدات له‌ده‌رگای ماله‌وه‌یان. نیبنو عه‌باس فهرمووی: له‌دوای ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم نه‌هی لی کرد، دوو پیاو

شه و هاتنه وه دایان له ده رگای ماله وه یان، هه ریه که یان بینی که سی له گه ل ژنه که یدایه .

نه وه ی هاتو وه ده باره ی سلا و کردن

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرْيِبِ الْكِتَابِ

۲۷۱۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَبَابَةُ، عَنْ حَمْرَةَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا كَتَبَ أَحَدُكُمْ كِتَابًا فَلْيَتَرْتَبُهُ فَإِنَّهُ أَنْجَحٌ لِلْحَاجَةِ. هَذَا حَدِيثٌ مُنْكَرٌ، لَا نَعْرِفُهُ عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَحَمْرَةُ هُوَ عِنْدِي: ابْنُ عَمْرِو النَّصِيبِيِّ وَهُوَ ضَعِيفٌ فِي الْحَدِيثِ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبره صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (نه گهر که سی له نیه نامه یه کی نووسی خو لاوی بکات، چونکه نه وه باشه بو جیه جیکردنی پیوستی).

۲۱ - بَابُ

۲۷۱۴ - (موضوع) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْحَارِثِ، عَنْ عُبَيْسَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زَادَانَ، عَنْ أُمِّ سَعْدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَيْنَ يَدَيْهِ كَاتِبٌ فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: ضَعِ الْقَلَمَ عَلَى أُذُنِكَ فَإِنَّهُ أَذْكَرُ لِلْمُتْلِيِّ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَهُوَ إِسْنَادٌ ضَعِيفٌ، وَعَنْبَسَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ وَمُحَمَّدُ بْنُ زَادَانَ يُضَعَّفَانِ فِي الْحَدِيثِ.

واته: له زهیدی کوری (ثابت) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: چووم بو خزمهت پیغه مبره صلی الله علیه وسلم نو سه ری له بهرده ستیدا بوو، بو خوم گویم لی بو ده یفه رموو: (قه له که له سه ر گویت دابنی چونکه نه وه باشه بو بیر کردنه وه و دارشتنی نامه که به جوانی).

نهوهی هاتووه ده باره ی فیروونی زمانی سوریانی

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَعْلِيمِ السُّرِّيَانِيَّةِ

۲۷۱۵ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ خَارِجَةَ بْنِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ أَبِيهِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، قَالَ: أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أَتَعَلَّمَ لَهُ كَلِمَاتٍ مِنْ كِتَابِ يَهُودَ قَالَ: إِنِّي وَاللَّهِ مَا أَمُنُ يَهُودَ عَلَى كِتَابٍ قَالَ: فَمَا مَرَّ بِي نِصْفُ شَهْرٍ حَتَّى تَعَلَّمْتُهُ لَهُ قَالَ: فَلَمَّا تَعَلَّمْتُهُ كَانَ إِذَا كَتَبَ إِلَى يَهُودَ كَتَبْتُ إِلَيْهِمْ، وَإِذَا كَتَبُوا إِلَيْهِ قَرَأْتُ لَهُ كِتَابَهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَوَاهُ الْأَعْمَشُ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ عُبَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، قَالَ: أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أَتَعَلَّمَ السُّرِّيَانِيَّةَ.

واته: له زهیدی کوری (ثابت) هوه رهزای خوای لی بی ده گیرنهوه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمانی پی کردم که فیری نویسن و خویندنهوهی زمانی جوله که بسم، منیش فیری زمانی جوله که بووم بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فرموی: (سویند به (الله) نهمین نیم له جوله که کان نامه م بو بنوسن بو جوله که کان یان نامه ی جوله که کانم به راستی بو بخویننهوه ده ترسم شتیکی بو زیاده کهم بکهن)، ماوهی نیو مانگ تی نه پیری به باشی فیری نویسن و خویندنهوهی زمانی جوله که بووم و به دلنیا ییهوه لی تی ده گه یستم، نه گهر بیویستایه نامه بنیری بو جوله که کان من بوم ده نویسی، ههروه ها نه گهر نامه شی بو بهاتایه له لایهن جوله که کانهوه نهوا من بوم ده خویندنهوه.

واته: له زهیدی کوری (ثابت) هوه رهزای خوای لی بی ده گیرنهوه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمانی پی کردم که فیری سوریانی بسم.

دهرباره‌ی نامه ناردن بۆ هاوبه‌ش بۆ خوا دانهران

۲۳ - بَابُ فِي مُكَاتَبَةِ الْمُشْرِكِينَ

۲۷۱۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ حَمَّادٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَتَبَ قَبْلَ مَوْتِهِ إِلَى كِسْرَى وَإِلَى قَيْصَرَ وَإِلَى النَّجَاشِيِّ وَإِلَى كُلِّ جَبَّارٍ يَدْعُوهُمْ إِلَى اللَّهِ وَلَيْسَ بِالنَّجَاشِيِّ الَّذِي صَلَّى عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌نسه‌سی کو‌ری مالی‌که‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گینه‌وه، که پیغمه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌پیش وه‌فات کردنی نامه‌ی نارد بۆ کیسرا و قه‌یصر و نه‌جاشی نه‌وه‌یان نا که موسولمان بوو کاتی که مرد نویژی مردووی به غائبی له‌سهر کرد، هه‌روه‌ها نامه‌ی نارد بۆ هه‌موو کاربه‌ده‌ست و کردن بۆ لای خوا.

دهرباره‌ی چۆن نامه‌ی ده‌نووسی بۆ خه‌لکانی هاوبه‌ش بۆ خوا دانهر

۲۴ - بَابُ مَا جَاءَ كَيْفَ يُكْتَبُ إِلَى أَهْلِ الشِّرْكِ

۲۷۱۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ، عَنْ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ أَبَا سُفْيَانَ بْنَ حَرْبٍ، أَخْبَرَهُ أَنَّ هِرَقْلَ أَرْسَلَ إِلَيْهِ فِي نَفَرٍ مِنْ قُرَيْشٍ، وَكَانُوا يُجَارًا بِالشَّامِ فَأَتَوْهُ فَذَكَرَ الْحَدِيثَ قَالَ: ثُمَّ دَعَا بِكِتَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَرَأَ، فَإِذَا فِيهِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِنْ مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهَدَى أَمَّا بَعْدُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو سُفْيَانَ اسْمُهُ: صَخْرُ بْنُ حَرْبٍ.

واته: له ئیبنو عهباسه وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه هیره قل پاشای رۆمه کان ناردی به دواى نه بو سوفیاندا له گهل چهند پیاویکی قوره شیدا بوو که بازرگان بوون له شام، جا هینایان بو لای، راوی فهرمووده که ی گێرایه وه، وتی: له پاشدا داواى نامه که ی پیغه مبهری خواى صلی الله علیه وسلم کرد بوى خویترایه وه، نوسرابوو: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) له موحه ممدی بهنده ی خواو پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم بو هیره قل گه وه و پاشای رۆم، سلاو له وه که سه ی شوین هیدایه ت که وتوه، له دوایدا: (...).

نه وه ی هاتو وه ده رباره ی مۆر کردنی نامه کان

۲۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي خَتْمِ الْكِتَابِ

۲۷۱۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: لَمَّا أَرَادَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَكْتُبَ إِلَى الْعَجَمِ قِيلَ لَهُ: إِنَّ الْعَجَمَ لَا يَقْبَلُونَ إِلَّا كِتَابًا عَلَيْهِ خَاتَمٌ فَاصْطَنَعَ خَاتَمًا، قَالَ: فَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى بَيَاضِهِ فِي كَفِّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خواى لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ویستی نامه بنوسی بو پاشاه ده سه لاتدای عه جه مه کان، پیی وترا: عه جه مه کان نامه یه مۆر نه کرابی وه ری ناگرن و قبولی ناکهن، بۆیه نه ویش مۆریکی دروست کرد بو خوی، وتی: وه ک نه وه ی نیستا به چاوی خۆم سه یری بریسه کی نه و مۆره بکه م که له ده ستی پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم بوو.

نهوهی هاتوره ده‌بارهی چۆنیه‌تی سلاو کردن

۲۶ - بَابُ كَيْفِ السَّلَامِ

۲۷۱۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُوَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتُ الْبُنَائِي، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي لَيْلَى، عَنِ الْمُقَدَّادِ بْنِ الْأَسْوَدِ، قَالَ: أَقْبَلْتُ أَنَا وَصَاحِبَانِ لِي قَدْ ذَهَبَتْ أَسْمَاعُنَا وَأَبْصَارُنَا مِنَ الْجُهْدِ، فَجَعَلْنَا نَعْرِضُ أَنْفُسَنَا عَلَى أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَيْسَ أَحَدٌ يَقْبَلُنَا، فَأَتَيْنَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَتَى بِنَا أَهْلَهُ، فَإِذَا ثَلَاثَةُ أَعْنَرٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اخْتَلِبُوا هَذَا اللَّبَنَ بَيْنَنَا، فُكْنَا نَحْتَلِبُهُ، فَيَشْرَبُ كُلُّ إِنْسَانٍ نَصِيبَهُ، وَتَرْفَعُ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَصِيبُهُ، فَيَجِيءُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ اللَّيْلِ فَيُسَلِّمُ تَسْلِيمًا، لَا يُوقِظُ النَّائِمَ وَيُسْمِعُ الْيَقْظَانَ، ثُمَّ يَأْتِي الْمَسْجِدَ فَيُصَلِّي ثُمَّ يَأْتِي شَرَابَهُ فَيَشْرَبُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له میقدادی کوری نه‌سوده‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: من و دوو هاوڕێی ترم وەك بلی له ماندویه‌تی و برسی‌تی و تینویتی‌دا نه ده‌مانبینی و نه نه ده‌مانبێست چووین بۆ ناو هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم خۆمان نیشان‌دان، هیچ که‌سی له‌وان میوانداریان نه‌کردین خۆشیان نه‌دار بوون، رۆشتین بۆ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، له‌گه‌ڵ خۆی بردینی‌وه بۆ ماله‌وه، سی بزنی لی بوو، فەرمووی: (هه‌رسی بزنه‌که بدۆشن و شیره‌که‌ی دابه‌ش بکه‌ن له‌نیوانماندا)، ئیتر هه‌رکه‌سه‌و به‌شی خۆمان دۆشی و خواردمانه‌وه و به‌شه‌که‌ی نه‌ویشمان هه‌لگرت بۆی، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم که شه‌و ده‌هاته‌وه به‌هتوایشی سلاوی ده‌کرد به‌شیویه‌یه نه‌وه‌ی که خه‌وتوو بوو خه‌به‌ری نه‌ده‌به‌وه، نه‌وه‌شی که به‌خه‌به‌ر بوو گوئی له‌ سلاوه‌که‌ی بوو، له‌پاشدا ده‌چوو بۆ نوێژگا‌که‌ی شه‌ونوێژی ده‌کرد و ئینجا ده‌چوو بۆ لای به‌شه‌ شیره‌که‌ی خۆی و ده‌بخوارده‌وه.

دهرباره‌ی سلاو کردن له که سی میز بکات که راهه تی ههیه

۲۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ التَّسْلِيمِ عَلَى مَنْ يَبُولُ

۲۷۲۰ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَنَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنِ الضَّحَّاكِ بْنِ عُثْمَانَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ: أَنَّ رَجُلًا سَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَبُولُ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ السَّلَامَ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى التَّيْسَابُورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنِ الضَّحَّاكِ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلْقَمَةَ ابْنِ الْفَعْوَاءِ، وَجَابِرٍ، وَالْبَرَاءِ، وَالْمُهَاجِرِ بْنِ قُثَيْبٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبره‌ی خوا صلی الله علیه وسلم میزی ده کرد پیاوی سلاوی لی کرد وه لامی سلاوه که‌ی نه دایه وه.

دهرباره‌ی سه‌ره‌تا بوت‌ریت: (علیک السلام) که راهه تی ههیه

۲۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَنْ يَقُولَ عَلَيْكَ السَّلَامُ مُبْتَدَأً

۲۷۲۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا خَالِدُ الْحَدَّاءُ، عَنْ أَبِي تَيْمَةَ الْهَجَنِيِّ، عَنْ رَجُلٍ، مِنْ قَوْمِهِ قَالَ: طَلَبْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ أَقِدِرْ عَلَيْهِ فَجَلَسْتُ، فَإِذَا نَفَرٌ هُوَ فِيهِمْ وَلَا أَعْرِفُهُ وَهُوَ يُصَلِّحُ بَيْنَهُمْ، فَلَمَّا فَرَغَ قَامَ مَعَهُ بَعْضُهُمْ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ. فَلَمَّا رَأَيْتُ ذَلِكَ قُلْتُ: عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: إِنَّ عَلَيْكَ السَّلَامَ نَحْيَةَ الْمَيِّتِ، إِنَّ عَلَيْكَ السَّلَامَ نَحْيَةَ الْمَيِّتِ ثَلَاثًا، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيَّ فَقَالَ: إِذَا لَقِيَ الرَّجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ فَلْيَقُلْ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، ثُمَّ رَدَّ عَلَيَّ النَّبِيُّ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: وَعَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَعَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ أَبُو غِفَارٍ، عَنْ أَبِي تَمِيمَةَ الْهَجَمِيِّ، عَنْ أَبِي جَرِيرٍ جَابِرِ بْنِ سُلَيْمٍ الْهَجَمِيِّ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ الْحَدِيثَ وَأَبُو تَمِيمَةَ اسْمُهُ: طَرِيفُ بْنُ مُجَالِدٍ.

واته: له نهبو ته میمه ی هوجه میمه وه، له پیاوړی کی هوزه که یه وه ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خواص صلی الله علیه وسلم نه ده ناسی بوی گه پام نه م توانی پیسی بگهم، دیم که سی له ناو چهند که سی کدا بوو ناشته وایی ده کرد له نیوانیاندا، کاتی که لی بوویه وه ههستا هندی که سی له گهل بوو، وتیان: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، کاتی که دیم نه وه سی جار وتم: (عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا رَسُولَ اللَّهِ)، نه ویش سی جار له سهر یه که فهرمووی: (بیتگومان سلاو کردن له مردوو بهو شیوه یه ده کریت)، له پاشدا رووی تی کردم و فهرمووی: (کاتی که سی گه یشته به برا موسولمانه که ی بلای: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ)، له پاشدا پیغه مبهر صلی الله علیه رهدی دامه وه و فهرمووی: (وَعَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، وَعَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ).

۲۷۲۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ أَبِي غِفَارٍ الْمُثَنَّى بْنِ سَعِيدِ الطَّائِي، عَنْ أَبِي تَمِيمَةَ الْهَجَمِيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سُلَيْمٍ، قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: عَلَيْكَ السَّلَامُ فَقَالَ: لَا تَقُلْ: عَلَيْكَ السَّلَامُ، وَلَكِنْ قُلْ: السَّلَامُ عَلَيْكَ وَذَكَرَ قِصَّةً طَوِيلَةً. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیری کوری سوله یه وه ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: چووم بو خزمه ت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتم: (عَلَيْكَ السَّلَامُ)، نهویش فهرمووی: (مه لی: (عَلَيْكَ السَّلَامُ)، به لکو بلی: ((السَّلَامُ عَلَيْكَ)).

۲۷۲۳ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا ثُمَامَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا سَلَّمَ سَلَّمَ ثَلَاثًا، وَإِذَا تَكَلَّمَ بِكَلِمَةٍ أَغَادَهَا ثَلَاثًا.

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُثَنَّى.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوی لى بى ده گپړنه وه، کاتى که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سلاوی ده کرد سى جار سلاوی ده کرد، کاتى که فهرمايشتيکى ده فهرموو سى جار دووباره ی ده کرده وه.

۲۹ - بَابُ

۲۷۲۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَبِي مُرَّةَ، عَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَمَا هُوَ جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ وَالنَّاسُ مَعَهُ إِذْ أَقْبَلَ ثَلَاثَةُ نَفَرٍ، فَأَقْبَلَ اثْنَانِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَذَهَبَ وَاحِدٌ، فَلَمَّا وَقَفَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَلَّمَا، فَأَمَّا أَحَدُهُمَا فَرَأَى فُرْجَةً فِي الْخَلْفَةِ فَجَلَسَ فِيهَا، وَأَمَّا الْآخَرُ فَجَلَسَ خَلْفَهُمْ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَأَذْبَرَ ذَاهِبًا، فَلَمَّا فَرَغَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَلَا أُخْبِرُكُمْ عَنِ النَّفَرِ الثَّلَاثَةِ أَمَّا أَحَدُهُمْ فَأَوَى إِلَى اللَّهِ فَأَوَاهُ اللَّهُ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَاسْتَحْيَا فَاسْتَحْيَا اللَّهُ مِنْهُ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَأَعْرَضَ فَأَعْرَضَ اللَّهُ عَنْهُ. هَذَا حَدِيثٌ

حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو وَاقِدٍ اللَّيْثِيُّ اسْمُهُ: الْحَارِثُ بْنُ عَوْفٍ وَأَبُو مُرَّةَ مَوْلَى أُمِّ هَانِئٍ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ وَاسْمُهُ: يَزِيدُ وَيُقَالُ: مَوْلَى عَقِيلٍ بْنِ أَبِي طَالِبٍ.

واته: له نهبو واقیدی (لیشی) هوه رهزای خوای لی بی ده گیرنهوه، که جاری پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له مزگهوت دانیشتبوو، خه لکانیکی له دهووری دانیشتبوون، سی کهس هاتن بو خزمهتی، کاتی که دیان بهو شیویه به کیکیان گه پرایهوه، دوانه کهی تریان سلاویان کرد و پراوهستان به دیار پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم، به کیکیان که لینیکی له نهلقهی کۆره کهدا بینی و تیدا دانیش، نهوی کهشیان له پشتیانهوه دانیش، کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم لی بوویهوه فهرمووی: (با هه والی نهو سی کهسه تان پی رابگه یه نم: به کیکیان هانای برده لای خوا و خواش روحی پی کردوو هانای دا، به کیکیان شهرمی کرد خوای گه ورهش روحی پی کردوو سزای نادات به لکو له تاوانه کانیشی خۆش بوو، نهو هشیان پستی هه لکردو رۆشت خواش لی تووره بوو روحیشی پی ناکات.

٢٧٢٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: كُنَّا إِذَا أَتَيْنَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَلَسَ أَحَدُنَا حَيْثُ يَنْتَهِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَقَدْ رَوَاهُ زُهَيْرُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، عَنْ سِمَاكِ، أَيْضًا.

واته: له جابری کوری سه موره وه رهزای خوای لی بی ده گیرنهوه، که فهرموویه تی: نیمه که ده چوینه خزمهت پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم ریزی کۆره که تا کوئ گه یشتبو له ویا داده نیشتین.

نهوهی هاتووه ده‌بارهی دانیشن له‌سه‌ره‌پیدا

۳۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْجَالِسِ عَلَى الطَّرِيقِ

۲۷۲۶ - (صحيح المتن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ، وَلَمْ يَسْمَعْهُ مِنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ بِنَاسٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَهُمْ جُلُوسٌ فِي الطَّرِيقِ فَقَالَ: إِنْ كُنْتُمْ لَا بُدَّ فَاعْلِلِينَ فَرُدُّوا السَّلَامَ، وَأَعِينُوا الْمَظْلُومَ، وَاهْدُوا السَّبِيلَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي شُرَيْحٍ الْخَزَاعِيِّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له به‌پانهوه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دای به‌لای چهند که‌سی له نه‌نصاره‌کاندا له‌سه‌ره‌پیه‌کدا دانیشن‌بوون، فهرمووی: (نه‌گهر نیوه نه‌و کاره هر ده‌کهن و داده‌نیشن، وه‌لامی سلاوی موسولمانان بده‌نه‌وه، یارمه‌تی سته‌ملیکراو بدهن و سه‌ریبخهن، وه رینیشاندهری خه‌لکیش بن).

نهوهی هاتووه ده‌بارهی ته‌وقه‌کردن

- بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُصَافَحَةِ

۲۷۲۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، وَإِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُنِيرٍ، عَنِ الْأَجْلَحِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ مُسْلِمَيْنِ يَلْتَقِيَانِ فَيَتَصَافَحَانِ إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَفْتَرِقَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَبِي إِسْحَاقَ عَنِ الْبَرَاءِ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ الْبَرَاءِ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ وَالْأَجْلَحُ هُوَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُجَيْتَةَ بْنِ عَدِيٍّ الْكِنْدِيِّ.

واته: له به‌پانی کورپی عازیبه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هر دوو

موسولمانی بهیه‌ک گه‌یشتن ده‌ست بجه‌نه ناوده‌ستی یه‌کتر و ته‌وقه له‌گه‌ل یه‌ک بکه‌ن خوای گه‌وره لییان خوش ده‌بی له‌پیش نه‌وه‌ی جیابینه‌وه).

۲۷۲۸ - (حسن) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَنْظَلَةُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ الرَّجُلُ مِنَّا يُلْقَى أَخَاهُ أَوْ صَدِيقَهُ أَيْتَحَنِي لَهُ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: أَفِيْلْتَرُمُهُ وَيُقْبَلُهُ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: أَفَيَأْخُذُ بِيَدِهِ وَيُصَافِحُهُ؟ قَالَ: نَعَمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نه‌نسه‌سی کورپی مالیکه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیږنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیاوێ وتی: نه‌ی پیتغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، که‌سی له ئیمه که ده‌گات به برا موسولمانه‌که‌ی بچه‌میته‌وه بۆی؟ فهرمووی: (نه‌خیر)، وتی: نه‌ی ده‌ست بکاته ملی و ماچی بکات؟ فهرمووی: (نه‌خیر)، وتی: نه‌ی ده‌ست بجا‌ته ناوده‌ستی و ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل بکات؟ فهرمووی: (به‌لی).

۲۷۲۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا هَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: قُلْتُ لَأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: هَلْ كَانَتْ الْمُصَافِحَةُ فِي أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: نَعَمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له قه‌تاده‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیږنه‌وه، که فهرموویه‌تی: وتم به نه‌نسه‌سی کورپی مالیک ره‌زای خوای لی بی: نایا هاوه‌لانی پیتغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ته‌وقه‌یان له‌گه‌ل یه‌کتر ده‌کرد؟ فهرمووی: به‌لی.

۲۷۳۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّغِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سُلَيْمٍ الطَّائِفِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ حَيْثَمَةَ، عَنْ رَجُلٍ، عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مِنْ تَمَامِ التَّحِيَّةِ الْأَخْذُ بِالْيَدِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ يَحْيَى بْنِ سُلَيْمٍ عَنْ سُفْيَانَ. سَأَلْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ هَذَا

الْحَدِيثِ فَلَمْ يَعُدَّهُ مُحْفُوظًا، وَقَالَ: إِنَّمَا أَرَادَ عِنْدِي حَدِيثَ سُفْيَانَ عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ خَيْثَمَةَ، عَمَّنْ سَمِعَ ابْنَ مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: لَا سَمَرَ إِلَّا لِمُصَلٍّ أَوْ مُسَافِرٍ قَالَ مُحَمَّدٌ وَإِنَّمَا يُرَوَّى عَنْ مَنْصُورٍ عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ، أَوْ غَيْرِهِ، قَالَ: مِنْ تَمَامِ التَّحِيَّةِ الْأَخْذُ بِالْيَدِ.

واته: له ئیبنو مهسعودهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (سلاوکردنی تهواو دهستخستنه ناو دهستی یه کتره).

۲۷۳۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُوَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ زَخْرٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الْقَاسِمِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: تَمَامُ عِبَادَةِ الْمَرِيضِ أَنْ يَضَعَ أَحَدُكُمْ يَدَهُ عَلَى جَبْهَتِهِ، أَوْ قَالَ: عَلَى يَدِهِ، فَيَسْأَلُهُ كَيْفَ هُوَ، وَتَمَامُ تَحِيَّتِكُمْ بَيْنَكُمْ الْمُصَافَحَةُ. هَذَا إِسْنَادٌ لَيْسَ بِالْقَوِيِّ قَالَ مُحَمَّدٌ: وَعُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ زَخْرٍ ثِقَةٌ، وَعَلِيُّ بْنُ يَزِيدَ ضَعِيفٌ وَالْقَاسِمُ هُوَ ابْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ يُكْنَى أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَهُوَ مَوْلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ خَالِدٍ بْنِ يَزِيدَ بْنِ مُعَاوِيَةَ وَهُوَ ثِقَةٌ وَالْقَاسِمُ شَامِيٌّ.

واته: له نهو نوامهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (تهواوی سهردانی نهخوش دهست دانانه لهسهر نیوچاوانی نهخوشه که).

نهوهی هاتوره ده باره ی دهست کردنه مل و ماچکردن

۳۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُعَانَقَةِ وَالْقُبْلَةِ

۲۷۳۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ يَحْيَى بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَبَّادٍ الْمَدِينِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي يَحْيَى بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ مُحَمَّدِ

بْنِ مُسْلِمٍ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَدِمَ زَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ الْمَدِينَةَ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَيْتِي فَأَتَاهُ فَقَرَعَ الْبَابَ، فَقَامَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عُرْيَانًا يَجُرُّ ثَوْبَهُ، وَاللَّهُ مَا رَأَيْتُهُ عُرْيَانًا قَبْلَهُ وَلَا بَعْدَهُ، فَأَعْتَنَقَهُ وَقَبَّلَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ الزُّهْرِيِّ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لى بى ده گپړنهوه، که فهرموویه تی: کاتى زهیدى کورې (حارثه) له سه فهرى یان له غهزا گمراهیوه گهیشتهوه شارى مەدینه، لهوکاته دا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له مالى من بوو، زهید هات بوو خزمه تی دای له ده رگا، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ههستا روشت بهر هوی پیری له خو شیدا خوی به ته واو ه تی کونه کرد بووه عه باک هی له زهوی ده خشانده بشوینی خویدا، سویند به (الله) نه پیشتر و نه دواتریش هه رگیز بهو شیویه نه مدی بوو خوی کونه کاته وه و پیشوازی له میوان بکات، دهستی کرده ملی و ماچی کرد.

نه وهی هاتووه ده رباره ی ماچی کردنی ده ست و بى

۳۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قُبْلَةِ الْيَدِ وَالرَّجْلِ

۲۷۳۳ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ، وَأَبُو أُسَامَةَ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ عَسَّالٍ، قَالَ: قَالَ يَهُودِيٌّ لِصَاحِبِهِ: اذْهَبْ بِنَا إِلَى هَذَا النَّبِيِّ فَقَالَ صَاحِبُهُ: لَا تَقُلْ نَبِيٌّ، إِنَّهُ لَوْ سَمِعَكَ كَانَ لَهُ أَرْبَعَةُ أَعْيُنٍ، فَأَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَاهُ عَنْ تِسْعِ آيَاتِ بَيِّنَاتٍ. فَقَالَ لَهُمْ: لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا تَسْرِقُوا، وَلَا تَزْنُوا، وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَلَا تَمْشُوا بِبَرِيٍّ إِلَى ذِي سُلْطَانٍ لِيَقْتُلَهُ، وَلَا تَسْخَرُوا، وَلَا تَأْكُلُوا الرِّبَا، وَلَا تَقْذِفُوا مُحْصَنَةً، وَلَا تُؤْلُوا الْفِرَارَ يَوْمَ الرَّحْفِ، وَعَلَيْكُمْ خَاصَّةً الْيَهُودُ أَنْ لَا تَعْتَدُوا فِي السَّبْتِ، قَالَ: فَمَبْلُوءَا يَدَيْهِ وَرَجْلَيْهِ. فَقَالَا: نَشْهَدُ أَنَّكَ نَبِيٌّ. قَالَ: فَمَا

يَمْنَعُكُمْ أَنْ تَتَّبِعُونِي؟ قَالُوا: إِنَّ دَاوُدَ دَعَا رَبَّهُ أَنْ لَا يَزَالَ مِنْ دُرِّيَّتِهِ نَبِيٌّ، وَإِنَّا نَخَافُ أَنْ تَبْعَنَّاكَ أَنْ تَقْتُلَنَا الْيَهُودُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ يَزِيدَ بْنِ الْأَسْوَدِ، وَابْنِ عُمَرَ، وَكَعْبِ بْنِ مَالِكٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سه‌فوانی کورپی عه‌ساله‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که
 فهرموویه‌تی: جوله‌که‌یه به هاورپیکه‌ی وت: وهره له‌گه‌لم با بچین بو لای نه‌و
 پیغه‌مبه‌ره، ده‌رباره‌ی هه‌ندی له‌باره‌ی چهند باب‌ه‌تیکه‌وه پرسپاری لی بکه‌ین، جا
 رۆشتن بو خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، ده‌رباره‌ی نو به‌لگه و
 نیشانه‌ی ناشکرا و روونه‌که پرسپاریان لی کرد، پیتی فهرموون: هاوبه‌ش بو خوا
 دامه‌نن، دزی مه‌که‌ن، زینا مه‌که‌ن، هیچ که‌سی مه‌کوژن به ناهه‌ق، که‌سی به‌ری
 و بی تاوان مه‌به‌ن بو لای کاربه‌ده‌ست و ده‌سه‌لاتدار بو نه‌وه‌ی بیکوژی، سیحر و
 جادو مه‌که‌ن، سود(ریبا) مه‌خۆن، بوختان مه‌که‌ن بو ئافره‌تانی پاک داوین، پشت
 مه‌که‌نه دوژمن و هه‌لمه‌یه‌ن له‌کاتی روبه‌روبو نه‌وه له‌گه‌ل کافراند، ئیوه‌ی جوله‌که
 به‌تایبه‌تی له‌روژی شه‌مه‌دا ده‌ستدریژی مه‌که‌ن و سنور مه‌به‌زینن، فهرمووی:
 هه‌ردوو ده‌ست و هه‌ردوو پیتی پیغه‌مبه‌ریان صلی الله علیه وسلم ماچکرد، وتیان:
 شایه‌تی ده‌ده‌ین که تو پیغه‌مبه‌ری، فهرمووی: چی ریگریتان لی ده‌کات شوینم
 بکه‌ون؟ وتیان: داود په‌یامبه‌ر پاراوه‌ته‌وه له‌خوا و فهرموویه‌تی: خودایه هه‌تا
 رۆژی قیامه‌ت په‌یامبه‌ر له‌نه‌وه‌ی من نه‌بری، ئیمه‌ش ده‌ترسین شوینی تو بکه‌وین
 جوله‌که‌کان بمانکوژن.

نهوهی هاتووه ده‌بارهی مهرحه‌بایی کردن

۳۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مَرْحَبَا

۲۷۳۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، أَنَّ أَبَا مُرَّةَ، مَوْلَى أُمِّ هَانِيٍّ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ سَمِعَ أُمَّ هَانِيٍّ، تَقُولُ: دَهَبْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ الْفَتْحِ فَوَجَدْتُهُ يَغْتَسِلُ وَفَاطِمَةُ تَسْتُرُهُ بِثَوْبٍ، قَالَتْ: فَسَلَّمْتُ، فَقَالَ: مَنْ هَذِهِ؟ قُلْتُ: أَنَا أُمُّ هَانِيٍّ فَقَالَ: مَرْحَبَا بِأُمِّ هَانِيٍّ قَالَ: فَذَكَرَ فِي الْحَدِيثِ قِصَّةً طَوِيلَةً. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نومو هانیئیه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیترنه‌وه، که فهرمووییه‌تی: سالی رزگارکردنی شاری مه‌ککه چووم بۆ خزمهت پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، بینیم خۆی ده‌شوات و (فاطمة) به پۆشاکێ په‌رده‌ی بۆ کردووه، فهرمووی: سلاوم لی کرد، فهرمووی: (نه‌وه کێ یه؟)، وتم: نومو هانیئم، فهرمووی: (مه‌رحه‌با نومو هانی).

۲۷۳۵ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ مَسْعُودٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ بْنِ أَبِي جَهْلٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ جِثَّةَ: مَرْحَبَا بِالرَّاكِبِ الْمُهَاجِرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ بُرَيْدَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي جُحَيْفَةَ. هَذَا حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِصَحِيحٍ، لَا نَعْرِفُهُ مِثْلَ هَذَا إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ مُوسَى بْنِ مَسْعُودٍ عَنْ سُفْيَانَ وَمُوسَى بْنُ مَسْعُودٍ ضَعِيفٌ فِي الْحَدِيثِ. وَرَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مُهْدِيٍّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، مُرْسَلًا وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ وَهَذَا أَصَحُّ سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ بَشَّارٍ، يَقُولُ: مُوسَى بْنُ مَسْعُودٍ ضَعِيفٌ فِي الْحَدِيثِ قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: وَكَتَبْتُ كَثِيرًا عَنْ مُوسَى بْنِ مَسْعُودٍ ثُمَّ تَرَكْتُهُ.

واتە: لە سالی رزگارکردنی شاری مەككه‌دا عیكریمه‌ی كورپی ئەبو جەهل
موسولمان بوو، كاتی هینایان بو خزمەت پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم،
پیتی فەرموو: (مەرحەبا ئەی سواری كۆچكەر بو لای خوا و پیغەمبەرەكه‌ی).

باسه کانی رهوشت و نادابه کان له پیغه مبهروهه صلى الله عليه وسلم

٤١ - أَبَوَابُ الْأَدَبِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ده باره ی که سی پڑمی پئی بوتريت: خوا روحت بی بکات

١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَشْمِيتِ الْعَاطِسِ

٢٧٣٦ - (ضعيف) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِلْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ بِالْمَعْرُوفِ، يُسَلِّمُ عَلَيْهِ إِذَا لَقِيَهُ، وَيُجِيبُهُ إِذَا دَعَا، وَيُسَمِّتُهُ إِذَا عَطَسَ، وَيَعُوذُهُ إِذَا مَرَضَ، وَيَتَّبِعُ جَنَازَتَهُ إِذَا مَاتَ، وَيُحِبُّ لَهُ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي أُيُوبَ، وَالْبَرَاءِ، وَأَبِي مَسْعُودٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُهُمْ فِي الْحَارِثِ الْأَعْوَرِ.

واته: له پیشهوا عهليهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویهتی: (شهش سیفهتی گوفتاری و رهفتاری همن نه گهر موسولمان نه نجامیان بدات بهرامبهه به برا موسولمانه کهی له کردهوه چاکه کانن و جیگهی رهزامهندی خوای گهورهن: نه گهر پئی گهیشته سلاوی لی بکات، بانگی کرد بو خوانی یان بو پیویستییه وهلامی بداتهوه و بچیت بهدهمییهوه، کاتی که پڑمی و وتی: (الحمد لله) سوپاس بو خوا، بلئی: (یرحمک الله) خوا روحت پی بکات، کاتی نه خوشکهوت سهردانی بکات، کاتی مرد شوین جهنازه کهی بکهویت، نهوهی بو خوی پئی خوشه بو نهویش پئی خوش بی).

۲۷۳۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى الْمَخْزُومِيُّ الْمَدِينِيُّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِلْمُؤْمِنِ عَلَى الْمُؤْمِنِ سِتُّ خِصَالٍ، يَعُودُهُ إِذَا مَرَضَ، وَيَشْهَدُهُ إِذَا مَاتَ، وَيُجِيبُهُ إِذَا دَعَاهُ، وَيُسَلِّمُ عَلَيْهِ إِذَا لَقِيَهُ، وَيُسَمِّتُهُ إِذَا عَطَسَ، وَيَنْصَحُ لَهُ إِذَا غَابَ أَوْ شَهِدَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ. وَمُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى الْمَخْزُومِيُّ الْمَدِينِيُّ ثِقَةٌ رَوَى عَنْهُ عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، وَابْنُ أَبِي فُدَيْكٍ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (کاتی نه خوشکهوت سهردانی بکات، کاتی مرد نامادهی روح کیشانی و شوین کهوتنی جهنازه کهی و ناشتنی بیت، کاتی بانگی کرد بو خوانی یان بو پیوستیه وهلامی بداتهوه و بجیت بهده میهوه، کاتی پیتی گهیشت سلاوی لی بکات، کاتی که پژی و وتی: (الحمد لله)، بلی: (یرحمک الله)، ناموژگاری بکات و خیری بوی بویت تیر ناماده بی یان ناماده نهبی).

دهرباره ی کهسی پژی چی بلی

۲ - بَابُ مَا يَقُولُ الْعَاطِسُ إِذَا عَطَسَ

۲۷۳۸ - (حسن) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا زِيَادُ بْنُ الرَّبِيعِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَضْرَمِيٌّ، مَوْلَى آلِ الْجَاوِدِ عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ رَجُلًا عَطَسَ إِلَى جَنْبِ ابْنِ عُمَرَ، فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ قَالَ ابْنُ عُمَرَ: وَأَنَا أَقُولُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، وَلَيْسَ هَكَذَا عَلَّمَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، عَلَّمَنَا أَنْ نَقُولَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ زِيَادِ بْنِ الرَّبِيعِ.

واته: له نافیهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیاوی پژی له تهنیش

ئیبنو عومره وه رهزای خوای لی بی، وتی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ)،
ئیبنو عومره رهزای خوای لی بی، فهرمووی: منیش ده لیم: (الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَالسَّلَامُ
عَلَى رَسُولِ اللَّهِ)، به لام پیغه مبهردی خوا صلی الله علیه وسلم بهم شیویه فیری
نه کردوین، به لکو فیری کردوین بلین: (الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ) سوپاس بو خوای
گه وره له هه موو حاله تیکدا.

ده باره ی چۆنیه تی وه لامدانه وه که سی بیژی

۳ - بَابُ مَا جَاءَ كَيْفَ يُشْمَتُ الْعَاطِسُ

۲۷۳۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ:
حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ دَلِيمٍ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى، قَالَ: كَانَ الْيَهُودُ
يَتَعَاطَسُونَ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرْجُونَ أَنْ يَقُولَ لَهُمْ: يَرْحَمُكُمُ اللَّهُ، فَيَقُولُ:
يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبِي أَيُّوبَ، وَسَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَعَبْدِ
اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو موساوه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که جوله که کان له خزمهت
پیغه مبهردا خوا صلی الله علیه وسلم ده پزمین به هیوای نه وه ی بیان بلی:
(يَرْحَمُكُمُ اللَّهُ) خوا روحتان پی بکات، نه وانیش بلین: (يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ)
خوا رینمایان بکات و حالتان بو چاک بکات.

۲۷۴۰ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، قَالَ:
حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُ كَانَ مَعَ
الْقَوْمِ فِي سَفَرٍ فَعَطَسَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، فَقَالَ: عَلَيْكَ وَعَلَى
أُمَّكَ، فَكَأَنَّ الرَّجُلَ وَجَدَ فِي نَفْسِهِ، فَقَالَ: أَمَا إِنِّي لَمْ أَقُلْ إِلَّا مَا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، غَطَسَ رَجُلٌ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، فَقَالَ

سنن الترمذي بهرگی سییم - باسه کانی رهوشت و نادابه کان له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم.

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَلَيْكَ وَعَلَى أُمِّكَ، إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَلْيَقُلْ لَهُ مَنْ يَرُدُّ عَلَيْهِ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، وَلْيَقُلْ: يَغْفِرُ اللَّهُ لِي وَلَكُمْ. هَذَا حَدِيثٌ اخْتَلَفُوا فِي رَوَاتِهِ عَنْ مَنْصُورٍ، وَقَدْ أَذْخَلُوا بَيْنَ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ وَسَالِمٍ رَجُلًا.

واته: له سالیمی کوری عوبه یدوه ده گپنهوه، که لهسه فهریکدا له گهل چهند که سیکدا بووه، پیاوی پژی وتی: سلاوی خواتان لهسه ربی، سالیم فهرمووی: سلاوی خوا لهسهر خۆت و لهسهر دایکت، پیاوه که پتی ناخۆش بوو، سالیم فهرمووی: وهك نهوهم پتی وتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی به پیاوی، پیاوی له خزمهت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم بووین پژی وتی: سلاوی خواتان لهسهر، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (سلاوی خوا لهسهر خۆت و لهسهر دایکت). له پاشدا فهرمووی: (نه گهر یه کیک له نیه پژی با بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) نهوانه ی لهده وره ربی پتی بلی: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) خوا روحت پی بکات، نهویش پیان بلی: (يَغْفِرُ اللَّهُ لِي وَلَكُمْ) خوی گه وره له منیش و له نیهوشت خۆش بی).

۲۷۴۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ أَبِي لَيْلَى، عَنْ أَخِيهِ عِيسَى بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ، وَلْيَقُلِ الَّذِي يَرُدُّ عَلَيْهِ، يَرْحَمُكَ اللَّهُ، وَلْيَقُلْ هُوَ: يَهْدِيكُمْ اللَّهُ وَيُصْلِحْ بِأَلْسِنَتِكُمْ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. هَكَذَا رَوَى شُعْبَةُ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَكَانَ ابْنُ أَبِي لَيْلَى يَضْطَرِبُ فِي هَذَا الْحَدِيثِ، يَقُولُ أَخْيَانًا: عَنْ أَبِي أَيُّوبَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَيَقُولُ أَخْيَانًا: عَنْ عَلِيٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ

سنن الترمذی بهرگی سیئهم - باه کانی رهوش و نادابه کان له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم.

بْنُ بَشَّارٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى الثَّقَفِيُّ الْمُرَوِّزِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ أَخِيهِ عَيْسَى، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ عَلِيٍّ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واته: له نهبو نهیوبهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر یه کیک له نیوه پژی با بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ) سوپاس بو خوای گهوره لهه موو حاله تیکدا، نهوهی تر بلی: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) خوا روحت پی بکات، نهویش بلی: (يَهْدِيكُمْ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ) خوا رینمایان بکات و حالتان بو چاک بکات.

که سی پژی وتی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ) جا نیوهش بلین: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)

٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِيْجَابِ التَّشْمِيَةِ بِمُحَمَّدٍ الْعَاطِسِ

٢٧٤٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ سُلَيْمَانَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَجُلَيْنِ عَطَسَا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَشَمَّتْ أَحَدَهُمَا وَلَمْ يُشَمِّتِ الْآخَرَ، فَقَالَ الَّذِي لَمْ يُشَمِّتْهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ شَمَّتْ هَذَا وَلَمْ تُشَمِّتْنِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهُ حَمْدُ اللَّهِ وَإِنَّكَ لَمْ تَحْمَدِ اللَّهَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رُوِيَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که له خزمهت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم دوو کهس پژمین، به یه کیکیانی فهرموو: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)، بهوی تریانی نهفهرموو، نهوهیان که پیی نهفهرموو، وتی: نهی نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، بوچی بهوت فهرموو: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)؟ کهچی به منت نهفهرموو: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)؟ فهرمووی: نهو سوپاسی خوای کرد واته: وتی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، بهلام تو سوپاسی خوات نه کرد.

تا چه‌ند جار پیتی بو‌تریت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)

۵ - بَابُ مَا جَاءَ كَمْ يُشَمَّتُ الْعَاطِسُ

۲۷۴۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عِكْرِمَةُ بْنُ عَمَّارٍ، عَنْ إِبْنِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: عَطَسَ رَجُلٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا شَاهِدٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، ثُمَّ عَطَسَ الثَّانِيَةَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَذَا رَجُلٌ مَرْكُومٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِكْرِمَةُ بْنُ عَمَّارٍ، عَنْ إِبْنِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، إِلَّا أَنَّهُ قَالَ لَهُ فِي الثَّلَاثَةِ: أَنْتَ مَرْكُومٌ. هَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ الْمُبَارَكِ. وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ، عَنْ عِكْرِمَةَ بْنِ عَمَّارٍ، هَذَا الْحَدِيثَ نَحْوَ رِوَايَةِ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ أَحْمَدُ بْنُ الْحَكَمِ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عِكْرِمَةَ بْنِ عَمَّارٍ، بِهَذَا. وَرَوَى عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ عِكْرِمَةَ بْنِ عَمَّارٍ، نَحْوَ رِوَايَةِ ابْنِ الْمُبَارَكِ، وَقَالَ لَهُ فِي الثَّلَاثَةِ: أَنْتَ مَرْكُومٌ حَدَّثَنَا بِذَلِكَ إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ.

واته: له نیاسی کوری سه‌له‌مه‌وه، له باوکیه‌وه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: من خۆم ناماده بووم پیاوی له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا صلی الله علیه وسلم پژی، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پیتی فهرموو: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)، بۆ جاری دووم پژی، فهرمووی: (نهم پیاوه تووشی هه‌لامه‌ت بووه).

۲۷۴۴ - (ضعيف) حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ دِينَارٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ السَّلُولِيُّ الْكُوفِيُّ، عَنْ عَبْدِ السَّلَامِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ إِسْحَاقَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِيهَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

سنن الترمذی بهرگی سییم - باسه کانی ره دشت و نادابه کان له پیغه مبره وه صلی الله علیه وسلم.

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُشَمَّتُ الْعَاطِسُ ثَلَاثًا، فَإِنْ زَادَ فَإِنْ شِئْتَ فَشِئْتُهُ وَإِنْ شِئْتَ فَلَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَإِسْنَادُهُ مَجْهُولٌ.

واته: پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر که سی ده پڑمی تا سی جار پیتی بوتری: (يَرْحُمَكَ اللَّهُ)، له پاش سی جار نیتر نه وه نار هزوی خوتانه).

له کاتی پڑمه دا داپوشینی دهم و چار و دهنگی خو کپ کردن

٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي خَفْضِ الصَّوْتِ وَتَحْمِيرِ الْوَجْهِ عِنْدَ الْعُطَاسِ

٢٧٤٥ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ وَزِيرٍ الْوَاسِطِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَجْلَانَ، عَنْ سُمَيٍّ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا عَطَسَ غَطَّى وَجْهَهُ بِيَدِهِ أَوْ بِيُوبِهِ وَغَضَّ بِهَا صَوْتَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبره صلی الله علیه وسلم ده ستوری وابو که ده پڑمی دهم و لوتی خوی به ده ستی یان به جله که دی داده پوشتی و دهنگی خوی کپ ده کرد.

خوای گه وره پڑمینی بیّ خوشه و باویشکی بیّ ناخوشه

۷ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَّاسَ وَيَكْرَهُ التَّنَاؤُبَ

۲۷۴۶ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ ابْنِ عَجَلَانَ، عَنِ الْمُقْبِرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْعُطَّاسُ مِنَ اللَّهِ وَالتَّنَاؤُبُ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَضَعْ يَدَهُ عَلَى فِيهِ، وَإِذَا قَالَ: آهَ آهَ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَضْحَكُ مِنْ جَوْفِهِ، وَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَّاسَ وَيَكْرَهُ التَّنَاؤُبَ، فَإِذَا قَالَ الرَّجُلُ: آهَ آهَ إِذَا تَنَاءَبَ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَضْحَكُ فِي جَوْفِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نه بو هوره ره زای خوای لی بیّ ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (پڑمین له خوا وهیه، باویشک له شهیتانه وهیه، نه گهر یه کینک له نیوه باویشکی هات با نه وهنده ی ده توائی ده ست بگری به ده میه وه، نه گهر وتی: (آه آه)، نه وه شهیتان پیی بیّ ده که نی، خوای گه وره پڑمینی بیّ خوشه و باویشکی بیّ ناخوشه، نه گهر وتی: (آه آه)، نه وه شهیتان پیی بیّ ده که نی).

۲۷۴۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمُقْبِرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَّاسَ وَيَكْرَهُ التَّنَاؤُبَ، فَإِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ فَحَقَّ عَلَى كُلِّ مَنْ سَمِعَهُ أَنْ يَقُولَ: يَزْحَمُكَ اللَّهُ، وَأَمَّا التَّنَاؤُبُ، فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَرْدِّهِ مَا اسْتَطَاعَ وَلَا يَقُولَنَّ: هَاهُ هَاهُ، فَإِنَّمَا ذَلِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ يَضْحَكُ مِنْهُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَهَذَا أَصَحُّ عِنْدِي مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَجَلَانَ، وَابْنُ أَبِي ذَنْبٍ أَحْفَظُ لِحَدِيثِ سَعِيدِ الْمُقْبِرِيِّ وَأَثْبَتُ مِنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَجَلَانَ

سَمِعْتُ أَبَا بَكْرٍ الْعَطَّارَ الْبَصْرِيَّ، يَذْكُرُ عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْمَدِينِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، قَالَ: قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ عَجَلَانَ: أَخْبَرَنِي سَعِيدُ الْمَقْبُرِيِّ رَوَى بَعْضُهَا سَعِيدٌ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَرَوَى بَعْضُهَا عَنْ سَعِيدٍ عَنْ رَجُلٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ فَاخْتَلَطَتْ عَلَيَّ فَجَعَلْتُهَا عَنْ سَعِيدٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (بیگومان خوای گه وه پژمین پی خۆشه و باویشکی پی ناخۆشه، نه گهر یه کیک له ئیوه پژمی، هه قه له سر هه موو که سی که گوئی لی بوو بلی: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) خوا روحت پی بکات، سه باره ت به باویشک، نه گهر یه کیک له ئیوه باویشکی هات با نه وهنده ی ده توانی ده ست بگری به ده میه وه و نه لی: هاه هاه، چونکه بیگومان نه وه له شهیتانه وهیه و پنی پی ده که نی).

نه وه ی هاتوره ده باره ی پژمین له نوێژدا له شهیتانه وهیه

۸ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْعَطَّاسَ فِي الصَّلَاةِ مِنَ الشَّيْطَانِ

۲۷۴۸ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنْ أَبِي الْيَقْظَانِ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، رَفَعَهُ قَالَ: الْعَطَّاسُ وَالنَّعَّاسُ وَالتَّثَاؤُبُ فِي الصَّلَاةِ وَالْحَيْضِ وَالْقَيْءِ وَالرُّعَافِ مِنَ الشَّيْطَانِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ شَرِيكٍ، عَنْ أَبِي الْيَقْظَانِ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قُلْتُ لَهُ: مَا اسْمُ جَدِّ عَدِيٍّ؟ قَالَ: لَا أَدْرِي، وَذَكَرَ عَنْ يَحْيَى بْنِ مَعِينٍ قَالَ: اسْمُهُ: دِينَارٌ.

واته: له عهده ی کوری (ثابت) وه، له باوکیه وه، له باپیری وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهر صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (پژمین و خه ونوچکه

سنن الترمذی بهرگی سیئهم - باسه کانی ره‌وشت و نادابه‌کان له پیغه‌مبه‌روهه صلی الله علیه وسلم.

و باویش‌کدان و له‌نوێژدا وه بێ نوێژی و رشانه‌وه و خوینبه‌ربوونی لوت له‌شه‌یتانه‌وه‌یه).

که‌سی له کۆرو دانیشتی‌کدا که‌سی هه‌لسینی
له‌پاشدا خۆی له‌شوینی دانیشی که‌راهه‌تی هه‌یه
۹ - بَابُ كَرَاهِيَةِ أَنْ يُقَامَ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ يَجْلُسُ فِيهِ

۲۷۴۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُقِيمُ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ يَجْلُسُ فِيهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومه‌روه ره‌زای خویان لی بێ ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (با هیچ که‌سی له ئیوه برا موسولمانه‌که‌ی له کۆرو دانیشتی‌کدا هه‌لنه‌سینی له‌پاشدا خۆی له‌جیی دانیشی).

۲۷۵۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يُقِيمُ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ يَجْلُسُ فِيهِ. قَالَ: وَكَانَ الرَّجُلُ يَقُومُ لِابْنِ عُمَرَ، فَلَا يَجْلُسُ فِيهِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومه‌روه ره‌زای خویان لی بێ ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (با هیچ که‌سی له ئیوه برا موسولمانه‌که‌ی له کۆرو دانیشتی‌کدا هه‌لنه‌سینی له‌پاشدا خۆی له‌شوینی دانیشی). فهرمووی: پیاوی له کۆرو دانیشتی‌کدا له‌شوینی خۆی هه‌ستا بۆ نه‌وه‌ی ئیبنو عومه‌ر ره‌زای خویان لی بێ دانیشی، به‌لام نه‌و له شوینه‌که‌ی دانه‌نیشت.

پیاو شایسته‌تره به جیگه‌که‌ی خوی کاتی

که هه‌ستا بۆ پتویسته‌ک و گه‌رایه‌وه

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ إِذَا قَامَ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ

۲۷۵۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْوَاسِطِيُّ عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ عَنْ عَمْرِو بْنِ حَبَّانَ عَنْ وَهْبِ بْنِ حُدَيْفَةَ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الرَّجُلُ أَحَقُّ بِمَجْلِسِهِ وَإِنْ خَرَجَ لِحَاجَتِهِ ثُمَّ عَادَ فَهُوَ أَحَقُّ بِمَجْلِسِهِ.

قَالَ أَبُو عِيسَى هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرَةَ وَأَبِي سَعِيدٍ وَأَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له وهه‌ب‌ی کوری (حذیفه) وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گێرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (پیاو شایسته‌تره به جیگه‌که‌ی خوی نه‌گه‌ر هه‌ستا بۆ کارێکی پتویست و له‌باشدا گه‌رایه‌وه).

دانیشن له‌نیوان دوو که‌سدا به‌بی مۆله‌تیان که‌راهه‌تی هه‌یه

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْجُلُوسِ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ بَعْدَ إِذْنِهِمَا

۲۷۵۲ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَجِلُّ لِلرَّجُلِ أَنْ يُفَرِّقَ بَيْنَ اثْنَيْنِ إِلَّا بِإِذْنِهِمَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَاهُ عَامِرُ الْأَحْوَلُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، أَيْضًا.

واته: له (عبد الله) ی کوری عه‌مه‌روهه ره‌زای خویان لی بی ده‌گێرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ره‌وا نیه بۆ هیهچ که‌سی له‌نیوان دوو که‌سدا دانیشی به‌بی نه‌وه‌ی مۆله‌تی بده‌ن).

دانیشتن له‌ناوه‌راستی هه‌لقه‌ی کۆردا که‌راهه‌تی هه‌یه

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْقُعُودِ وَسُطِّ الْخُلُقَةِ

۲۷۵۳ - (ضعيف) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي جَحْلٍ، أَنَّ رَجُلًا قَعَدَ وَسُطَّ الْخُلُقَةَ فَقَالَ حَذِيقَةُ: مَلْعُونٌ عَلَى لِسَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوْ لَعَنَ اللَّهُ عَلَى لِسَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ قَعَدَ وَسُطَّ الْخُلُقَةَ.
هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو جَحْلٍ اسْمُهُ: لَاحِقُ بْنُ حُمَيْدٍ.

واته: له نه‌بو ميجله‌زه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیاوی له‌ناوه‌راستی هه‌لقه‌ی کۆر و دانیشتندا دانیشت، (حذیفه) ره‌زای خوای لی بی فەرمووی: نه‌فرت لی‌کراوه له‌سه‌ر زمانی موحه‌مه‌د صلی الله علیه وسلم یان خوای گه‌وره له‌سه‌ر زمانی موحه‌مه‌د صلی الله علیه وسلم نه‌فرتی کردووه له‌و که‌سه‌ی له‌ناوه‌راستی هه‌لقه‌ی کۆر و دانیشتندا داده‌نیشت.

هه‌ستانی که‌سی له‌به‌ر که‌سێکی تر که‌راهه‌تی هه‌یه

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ قِيَامِ الرَّجُلِ لِلرَّجُلِ

۲۷۵۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَقَّانُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: لَمْ يَكُنْ شَخْصٌ أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَانُوا إِذَا رَأَوْهُ لَمْ يَقُومُوا لِمَا يَعْلَمُونَ مِنْ كَرَاهِيَتِهِ لِذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه‌نه‌سی کۆری مالی‌که‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: هه‌یج که‌سی هه‌نده‌ی پیتغه مبه‌ره‌ی خوا صلی الله علیه وسلم خۆشه‌ویست نه‌بوو له‌لای هاوه‌لان، کاتی که ده‌یان‌بینی هه‌لنه‌نه‌سان له‌به‌ری چونکه ده‌یان‌زانی که پیتی ناخۆشه.

۲۷۵۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِلَاظٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ الشَّهِيدِ، عَنْ أَبِي جُلَازٍ، قَالَ: خَرَجَ مُعَاوِيَةُ، فَقَامَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الزُّبَيْرِ وَابْنُ صَفْوَانَ حِينَ رَأَوْهُ. فَقَالَ: اجْلِسَا، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَمَثَلَ لَهُ الرَّجَالُ قِيَامًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ الشَّهِيدِ، عَنْ أَبِي جُلَازٍ، عَنْ مُعَاوِيَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ.

واته: له نه‌بو می‌جمله‌زه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که مو‌عاویه ده‌رجوو، (عبد‌الله‌ی کوری زوبیر و ئیبنو صفوان هه‌ستان له‌به‌ری، فه‌رمووی: دانیشن، بو‌خوم گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو: (هه‌رکه‌سی پیتی خوش بی پیاوان له‌خزمه‌تیدا پتوه راوه‌ستن با جینگه‌یه له‌ناو ناگری دۆزه‌خدا بو‌خوی دابنی).

نه‌وه‌ی هاتوو ده‌بار‌ه‌ی نینۆک کردن

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَقْلِيمِ الْأَطْفَارِ

۲۷۵۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَوَانِيُّ وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَمْسٌ مِنَ الْفِطْرَةِ، الْإِسْتِحْدَادُ، وَالْحِثَانُ، وَقَصُّ الشَّارِبِ، وَتَنْتُفُ الْإِنِطِ، وَتَقْلِيمُ الْأَطْفَارِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی‌بی ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (پینج‌شت له‌فیتره‌ته‌وه‌ن: به‌رتاشین، خه‌ته‌نه‌کردن، سیمیل کورته‌کردنه‌وه، هه‌لک‌یشن و لا‌بردنی مووی بن‌بال و، نینۆک کردن).

۲۷۵۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَهْنَادٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ زَكْرِيَّا بْنِ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ مُصْعَبِ بْنِ شَيْبَةَ، عَنْ طَلْقِ بْنِ حَبِيبٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: عَشْرٌ مِنَ الْفِطْرَةِ، قَصُّ الشَّارِبِ، وَإِعْقَاءُ اللَّحْيَةِ، وَالسَّوَاكُ، وَالِاسْتِنْشَاقُ، وَقَصُّ الْأُظْفَارِ، وَغَسْلُ الْبَرَاجِمِ، وَتَنْفُ الْإِيطِ، وَخَلْقُ الْعَانَةِ، وَانْتِقَاصُ الْمَاءِ قَالَ زَكْرِيَّا: قَالَ مُصْعَبٌ: وَنَسِيتُ الْعَاشِرَةَ، إِلَّا أَنَّ تَكُونَ الْمَضْمَضَةَ. قَالَ أَبُو عُبَيْدٍ: انْتِقَاصُ الْمَاءِ: الْإِسْتِنْجَاءُ بِالْمَاءِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ، وَابْنِ عُمَرَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ده شت له فیترده وهن: سمیل کورتکردنه وه، ریش بهردانه وه، به کارهیتانی سیواک، ناو لهلوت وهردان، نینۆک کردن، شتنی لۆچی سهر جهمگه و گری په نجه کان، هه لکیشان و لابر دنی مووی بن بال، بهرتاشین، تارهت گرتن به ناو). زه کهریا فهرمووی: (مصعب) فهرمووی: دهیه مم له بیرنه ماوه نه گهر ناو له دهم رادان نه بی.

دهرباره ی دانانی کات بو بو نینۆک کردن و، سمیل کورتکردنه وه

۱۵ - بَابُ فِي التَّوْقِيتِ فِي تَقْلِيمِ الْأُظْفَارِ وَأَخْذِ الشَّارِبِ

۲۷۵۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَدَقَةُ بْنُ مُوسَى أَبُو مُحَمَّدٍ صَاحِبُ الدَّقِيقِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَمْرٍانَ الْجَوْزِيُّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ وَقَّتَ لَهُمْ فِي كُلِّ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً تَقْلِيمَ الْأُظْفَارِ، وَأَخْذَ الشَّارِبِ، وَخَلْقَ الْعَانَةِ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بو نینۆک کردن و، سمیل کورتکردنه وه،

بهرتاشین کاتی بو دانانین که بریتی بوو له چل روژ جارتیک.

۲۷۵۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ أَبِي عِمْرَانَ الْجَوْنِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: وَقَّتْ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَصَّ الشَّارِبِ، وَتَقْلِيمَ الْأَطْفَارِ، وَخَلْقَ الْعَانَةِ، وَتَشْفِ الْإِبْطِ، لَا يَثْرُكَ أَكْثَرَ مِنْ أَرْبَعِينَ يَوْمًا هَذَا أَصَحُّ مِنَ الْحَدِيثِ الْأَوَّلِ، وَصَدَقَهُ بْنُ مُوسَى لَيْسَ عَنْدهُمْ بِالْحَافِظِ.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لی بی ده گینهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بو سمیل کورتکردهوه، نینوک کردن و، هه لکیشان و لابردنی مووی بن بال، کاتی بو دانانین له چل روژ زیاتر نه بی.

نهوهی هاتووه ده باره ی سمیلی کورت کردنهوه

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قَصِّ الشَّارِبِ

۲۷۶۰ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُمَرَ بْنِ الْوَلِيدِ الْكِنْدِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ سِمَاكِ، عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْصُ أَوْ يَأْخُذُ مِنْ شَارِبِهِ، قَالَ: وَكَانَ إِبْرَاهِيمُ خَلِيلُ الرَّحْمَنِ يَفْعَلُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نیبنو عه باسهوه رهزای خویان لی بی ده گینهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سمیلی کورت ده کردهوه، ئیبراهیم پیغه مبهریش به هه مان شیوه.

۲۷۶۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَيْدَةُ بْنُ حُمَيْدٍ، عَنْ يُونُسَ بْنِ صُهَيْبٍ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ لَمْ يَأْخُذْ مِنْ شَارِبِهِ فَلَيْسَ مِنَّا. وَفِي الْبَابِ عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ. هَذَا

حَدَّثَنَا حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ يُونُسَ بْنِ صُهَيْبٍ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ.

واته: له زهیدی کوری نهرقه مبهروه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهو که سهی سیملی کورت نه کاتهوه له سهر ریبازی نیمه نیه).

نهوهی هاتووه ده باره ی له ریش گرتن

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَخْذِ مِنَ اللَّحْيَةِ

۲۷۶۲ - (موضوع) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَأْخُذُ مِنْ لِحْيَتِهِ مِنْ غَرْضِهَا وَطُولِهَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ، يَقُولُ: عُمَرُ بْنُ هَارُونَ مُقَارِبُ الْحَدِيثِ لَا أَعْرِفُ لَهُ حَدِيثًا لَيْسَ لَهُ أَصْلٌ، أَوْ قَالَ، يَنْقَرِدُ بِهِ، إِلَّا هَذَا الْحَدِيثُ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْخُذُ مِنْ لِحْيَتِهِ مِنْ غَرْضِهَا وَطُولِهَا، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عُمَرَ بْنِ هَارُونَ، وَرَأَيْتُهُ حَسَنَ الرَّأْيِ فِي عُمَرَ. وَسَمِعْتُ قُتَيْبَةَ، يَقُولُ: عُمَرُ بْنُ هَارُونَ كَانَ صَاحِبَ حَدِيثٍ، وَكَانَ يَقُولُ: الْإِيمَانُ قَوْلٌ وَعَمَلٌ. سَمِعْتُ قُتَيْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ بْنُ الْجَرَّاحِ، عَنْ رَجُلٍ، عَنْ ثَوْرٍ بْنِ يَزِيدٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَصَبَ الْمَنْجَنِيْقَ عَلَى أَهْلِ الطَّائِفِ قَالَ قُتَيْبَةُ: قُلْتُ لَوْ كَيْع: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: صَاحِبُكُمْ عُمَرُ بْنُ هَارُونَ.

واته: له عه مری کوری شوعه بیبهوه، له باوکیهوه، له باپیریبهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له پاش نهوهی ریشی زور درێژ ده بوو به باری پانی و درێژی کورتی ده کردهوه. - نه مهش نهوه ناگهیه نی که

سنن الترمذی بهرگی سییهم - باسه‌کانی ره‌وشت و نادابه‌کان له پیغه‌مبه‌روه صلی الله علیه وسلم.

ریشی کورت کردیته‌وه نه‌خیر به‌لام که ریشی زۆر دریژ ده‌بوو که می کورتی ده‌کرده‌وه - .

ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌بار‌ه‌ی ریش به‌ردانه‌وه

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِعْقَاءِ اللَّحْيَةِ

۲۷۶۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُمَيَّرٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اخْفُوا الشَّوَارِبَ وَاعْفُوا اللَّحْيَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومه‌روه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ریش به‌رده‌نه‌وه و سمیل کورت‌که‌نه‌وه).

۲۷۶۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ نَافِعٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَنَا بِإِخْفَاءِ الشَّوَارِبِ وَإِعْقَاءِ اللَّحْيِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو بَكْرٍ بْنُ نَافِعٍ هُوَ: مَوْلَى ابْنِ عُمَرَ ثِقَّةٌ، وَعُمَرُ بْنُ نَافِعٍ ثِقَّةٌ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ نَافِعٍ مَوْلَى ابْنِ عُمَرَ يُضَعَّفُ.

واته: له ئیبنو عومه‌روه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پی کردین ریشمان به‌رده‌ینه‌وه و سمیلان کورت‌که‌ینه‌وه).

نهوهی هاتووه ده باره‌ی قاچ خسته سهر قاچ

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي وَضْعِ إِحْدَى الرَّجُلَيْنِ عَلَى الْأُخْرَى مُسْتَلْقِيًا.

۲۷۶۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبَّادِ بْنِ تَمِيمٍ، عَنْ عَمِّهِ، أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُسْتَلْقِيًا فِي الْمَسْجِدِ وَاضِعًا إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَعُمُّ عَبَّادِ بْنِ تَمِيمٍ هُوَ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدِ بْنِ عَاصِمٍ الْمَازِنِيُّ.

واته: له عبادى كورې ته ميمه وه، له ماميه وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له مزگه وتدا ديوه قاچى خستبوه سهر قاچى.

ده باره‌ی قاچ خسته سهر قاچ كه راهتى ههيه

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْكَرَاهِيَةِ فِي ذَلِكَ

۲۷۶۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا عُبَيْدُ بْنُ أَسْبَاطٍ بْنُ مُحَمَّدٍ الْقُرَشِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ التَّيْمِيُّ، عَنْ خِدَاشٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا اسْتَلَقَى أَحَدُكُمْ عَلَى ظَهْرِهِ فَلَا يَضَعُ إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى. هَذَا حَدِيثٌ رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ سُلَيْمَانَ التَّيْمِيِّ وَلَا يُعْرَفُ خِدَاشُ هَذَا مَنْ هُوَ، وَقَدْ رَوَى لَهُ سُلَيْمَانُ التَّيْمِيُّ غَيْرَ حَدِيثٍ.

واته: له جابيره وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (نه گهر كه سى پالى لى دابويه وه با قاچ نه خاته سهر قاچى). بۆ نهوهى ناوگه لى دهرنه كه ویت.

۲۷۶۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ اسْتِمَالِ الصَّمَاءِ وَالْإِخْتِاءِ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ، وَأَنْ يَرْفَعَ الرَّجُلُ إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى وَهُوَ مُسْتَلْقٍ عَلَى ظَهْرِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهی کردووه له دوو جوړ له بهرکردن: یه کهم: (الصَّمَاءِ) بریتیه له وهی مروږ به پارچه قوماشی یان جلّی خوی شتهک بدات به شیویه که نه توانی دهستی دهر بهینیت وهک چۆن منډال ده پیتچریتتهوه، دووه م: (الإِخْتِاءِ) بریتیه له وهی مروږ به جیچکانهوه جلّی بشالینتی به خویهوه، به بی نه وهی شتی بدات به شهرمگهی خویدا، ههروه ها نه هی کردووه له وهی که سی پالی لی بداته وه و قاچ بخاته سهر قاچی).

دهرباره ی له سهر سک راکشان که راهه تی ههیه

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْإِضْطِجَاعِ عَلَى الْبَطْنِ

۲۷۶۸ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ سُلَيْمَانَ، وَعَبْدُ الرَّحِيمِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: رَأَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا مُضْطَجِعًا عَلَى بَطْنِهِ فَقَالَ: إِنَّ هَذِهِ ضِجْعَةٌ لَا يُجِبُهَا اللَّهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ طِهْفَةَ، وَابْنِ عَمَرَ. وَرَوَى يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ يَعِيشَ بْنِ طِهْفَةَ، عَنْ أَبِيهِ، وَيُقَالُ: طِخْفَةُ، وَالصَّحِيحُ طِهْفَةُ، وَقَالَ بَعْضُ الْحَفَاطِ: الصَّحِيحُ طِخْفَةُ، وَيُقَالُ: طِغْفَةُ يَعِيشُ هُوَ مِنَ الصَّحَابَةِ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیاوړکی بینی له سهر سکی راکشابوو، فهرمووی: (خوای گه وره خوشی نایه لهم جوړه راکشانه).

نهوهی هاتوره دهبارهی پاراستی شهرمگه

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حِفْظِ الْعَوْرَةِ

۲۷۶۹ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَهْزُ بْنُ حَكِيمٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ جَدِّي، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَوْرَاتُنَا مَا نَأْتِي مِنْهَا وَمَا نَذَرُ؟ قَالَ: احْفَظْ عَوْرَتَكَ إِلَّا مِنْ زَوْجَتِكَ أَوْ مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ، فَقَالَ: الرَّجُلُ يَكُونُ مَعَ الرَّجُلِ؟ قَالَ: إِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ لَا يَرَاهَا أَحَدٌ فافعل، قُلْتُ: وَالرَّجُلُ يَكُونُ خَالِيًا، قَالَ: فَإِنَّهُ أَحَقُّ أَنْ يُسْتَحْيَا مِنْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَجَدْتُ بَهْزَ اسْمَهُ: مُعَاوِيَةُ بْنُ خَيْدَةَ الْقُسَيْرِيُّ، وَقَدْ رَوَى الْجَرِيرِيُّ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ مُعَاوِيَةَ وَهُوَ وَالِدُ بَهْزٍ.

واته: له بههزی کوری ههکیمهوه، دهگێرنهوه، که فهرموویهتی: باوکم له باپیرمهوه گێڕایهوه بۆم فهرمووی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم شهرمگاگانان کامهی دهرخهین و کامهی داپۆشین؟ فهرمووی: (عهورهتی خۆت له ههموو کهسێک داپۆشه جگه له هاوسهره کهت و نهو کهنیزهی که بوویته خاوهنی). وتی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهی نهگهر پیاوی لهگهڵ پیاویکی تردا بوو؟ لهریوایهتیکی تردا وتی: وتم نهی نهگهر خهڵکه که زۆریبون و چوو ببون بهناو یه کتردا چۆن؟ فهرمووی: (ههتا دهتوانی با کهس عهورهت نهبینی). وتی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهی نهگهر یهکیکمان خۆی به تنهها بوو شوینه که چۆڵ بوو چۆن؟ فهرمووی: (خوای گهوره له ههموو کهسێکی تر شیاوتره که شهرم و شکۆی لی بکریت). - شهرمگهی پیاو لهنیوان ناوکیهتی ههتا نهژنۆی بهلام هی ئافرهت ههموو جهستهیهتی جگه له روخسار و ههردوو دهستی -.

نهوهی هاتوره دهر باره‌ی پالدانهوه

۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِتِّكَاءِ

۲۷۷۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ بْنُ مُحَمَّدٍ الدُّورِيُّ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُتَّكِئًا عَلَى إِسَادَةٍ عَلَى يَسَارِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَرَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ سِمَاكِ عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُتَّكِئًا عَلَى إِسَادَةٍ وَلَمْ يَذْكُرْ عَلَى يَسَارِهِ.

واته: له جابری کوری سه‌موره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دی پالی دابوه‌وه به پشتیه‌که‌وه، له‌سه‌ر لای چه‌پی شانی دادا بوو.

۲۷۷۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُتَّكِئًا عَلَى إِسَادَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابری کوری سه‌موره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دی پالی دابوه‌وه به پشتیه‌که‌وه.

۲۴ - بَابُ

۲۷۷۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ رَجَاءٍ، عَنْ أَوْسِ بْنِ ضَمْعَجٍ، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُؤْمُ الرَّجُلُ فِي سُلْطَانِهِ وَلَا يُجْلِسُ عَلَى تَكْرِمَتِهِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نه‌بو مه‌سعوده‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا

صلی الله علیه وسلم فەرموویتى: (هیچ پیاوی پیشنوژی له مال و له دەسهلاتی کەسێکی تردا نهکات، وه دانهنیشیت لهسەر فەرشه کەى به بى پرس و مۆلهتى خۆی). - لهربوایهتى تردا هاتوه که خاوهن مال لهپیشتره بو پیشنوژیکردن، (تَکْرِمَتِهِ) نهو فەرشهیه که لهسەری دادهنیشیت و تاییهته بهخۆیهوه -.

خاوهن و لاخ لهپیشتره که لهپیشهوه سواری و لاخه کەى خۆی بیئت

۲۵ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الرَّجُلَ أَحَقُّ بِصَدْرِ دَائِيهِ

۲۷۷۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَارٍ الْحُسَيْنِيُّ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ بْنِ وَاقِدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُرَيْدَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي بُرَيْدَةَ، يَقُولُ: بَيْنَمَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْشِي إِذْ جَاءَهُ رَجُلٌ وَمَعَهُ حِمَارٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ارْكَبْ، وَتَأَخَّرَ الرَّجُلُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَأَنْتَ أَحَقُّ بِصَدْرِ دَائِيكَ، إِلَّا أَنْ تَجْعَلَهُ لِي قَالَ: قَدْ جَعَلْتُهُ لَكَ، قَالَ: فَرَكِبَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ قَيْسِ بْنِ سَعْدٍ بْنِ عُبَادَةَ.

واته: له نهو بورهیدهوه رهزای خوای لی بى دهگیرنهوه، که فەرموویتى: جارێ پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهپی دهروشت پیاوی هات گویدرێژیکى پی بوو وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سواریه - خۆی چوووه دواوه بو نهوێ لهپاشکۆی پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم سوارییت، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (نابی تو لهپیشتری که لهپیشهوه سوار بیئت ههتا من، مهگر خۆت بیبهخشی به من). نهویش وتی: نهوا بهخشییم بهتو، جا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم لهپیشهوه سوار بوو.

نه‌وه‌ی هاتووه ده‌رباره‌ی مۆله‌تی قالی راخستن

۲۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّحْصَةِ فِي اتِّخَاذِ الْأَنْمَاطِ

۲۷۷۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَلْ لَكُمْ أَنْمَاطٌ؟ قُلْتُ: وَأَيُّ تَكُونُ لَنَا أَنْمَاطٌ قَالَ: أَمَا إِنَّهَا سَتَكُونُ لَكُمْ أَنْمَاطٌ قَالَ: فَأَنَا أَقُولُ لِأَمْرَأَتِي أَجْرِي عَنِّي أَنْمَاطُكَ فَتَقُولُ: أَلَمْ يَقُلِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهَا سَتَكُونُ لَكُمْ أَنْمَاطٌ؟ قَالَ: فَأَدْعُهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (نایا قالی‌تان هه‌یه؟) وتم: قالی‌مان له‌کۆی بوو، فەرمووی: (ده‌ی روژی دی قالی‌تان ده‌بی)، جابیر وتی: به‌هاوسه‌ره‌که‌م ده‌لیم: نه‌م قالیانه‌ بو من رامه‌خه‌و لایبه، نه‌ویش ده‌لی: نه‌ی مه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌یفه‌رموو: (روژی دی قالی‌تان ده‌بی؟)، جابیر وتی: نیتر منیش وازده‌هینم.

نه‌وه‌ی هاتووه ده‌رباره‌ی سی‌که‌س سواری و لاخی بین

۲۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي رُكُوبِ ثَلَاثَةِ عَلَى دَابَّةٍ

۲۷۷۵ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الْعَنَبَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ هُوَ الْجُرَشِيُّ الْيَمَامِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِكْرَمَةُ بْنُ عَمَّارٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: لَقَدْ قُدْتُ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ عَلَى بَعْلَتِهِ الشَّهْبَاءِ حَتَّى أَدْخَلْتُهُ حُجْرَةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، هَذَا قُدَّامُهُ، وَهَذَا خَلْفُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نیاسی کۆری سه‌له‌مه‌وه، له باوکیه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه،

که فرمویه تی: بۆ خۆم جلّه وی هیستره بۆری پیغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم راده کیشا ههتا بردمه هۆده که ی خۆی ههسهن و حوسهین له بهرکۆی و پشتکۆیه وه سواربوو بوون.

ئه وهی هاتووه ده باره ی سهیر کردنی له نا کاو

۲۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي نَظَرَةِ الْفُجَاءَةِ

۲۷۷۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يُونُسُ بْنُ عُبَيْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي زُرْعَةَ بْنِ عَمْرِو بْنِ جَرِيرٍ، عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ نَظَرَةِ الْفُجَاءَةِ فَأَمَرَنِي أَنْ أَصْرِفَ بَصَرِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو زُرْعَةَ بْنُ عَمْرِو اسْمُهُ هَرَمٌ.

واته: له جهریری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فرمویه تی: ده باره ی سهیر کردنی کوتوپر له پیغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم پرسى؟ فرمانی پى کردم چاوی خۆم بگرم.

۲۷۷۷ - (حسن) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنْ أَبِي رَيْعَةَ، عَنْ ابْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، رَفَعَهُ قَالَ: يَا عَلِيُّ لَا تُتَّبِعِ النَّظْرَةَ النَّظْرَةَ فَإِنَّ لَكَ الْأُولَى وَلَيْسَتْ لَكَ الْآخِرَةُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ شَرِيكٍ.

واته: له ئیبنو بورهیده وه، له باوکیه وه، ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به پیتشهوا عهلی فرموو: (ئهی عهلی، ته ماشا له سهر ته ماشا مه که، چونکه یه کهم ته ماشا هی خۆته له بهرئه وه له نا کاو بووه، به لام دووهم ته ماشا هی تۆ نیه له بهر ئه وه گونا هه).

نهوهی هاتوره دهرباره

۲۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي اخْتِجَابِ النِّسَاءِ مِنَ الرِّجَالِ

۲۷۷۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُوَيْدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يُونُسُ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ نَبْهَانَ، مَوْلَى أُمِّ سَلَمَةَ، أَنَّهُ حَدَّثَهُ أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ، حَدَّثَتْهُ أَنَّهَا كَانَتْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَيْمُونَةَ قَالَتْ: فَبَيْنَا نَحْنُ عِنْدَهُ أَقْبَلَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ فَدَخَلَ عَلَيْهِ وَذَلِكَ بَعْدَ مَا أَمَرْنَا بِالْحِجَابِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اخْتَجِبَا مِنْهُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَيْسَ هُوَ أَعْمَى لَا يُبْصِرُنَا وَلَا يَعْرِفُنَا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَفَعَمِيَا وَإِنْ أَنْتُمَا أَلَسْتُمَا تُبْصِرَانِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نومو سه له مهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: من له خزمهت پیغه مبهری خوادا بووم صلی الله علیه وسلم، لهوکاته دا مه یونهی هاوسه ریشی لی بوو، نیبنو مه کتوم که پیاویکی کویر بوو هات پیشوازیان لی کرد، نه مهش له پاش نهوه ده بوو که فهرمانان پی کرابوو به بالا پۆشی، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (بهرده داده نهوه و خۆتان داپۆشن)، وتم: نهی پیغه مبهری خوا! نهوه کویره نیمه نابینا و نامان ناسی؟ پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نهی نیوه کویرن و نهو نابینن؟!).

دهربارهی قه دهغه کردنی چوون بو لای نافر هتان به بی موله تی میرده که نیان

۳۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ الدُّخُولِ عَلَى النِّسَاءِ إِلَّا بِإِذْنِ الْأَزْوَاجِ

۲۷۷۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُوَيْدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ الْحَكَمِ، عَنْ ذَكْوَانَ، عَنْ مَوْلَى عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، أَنَّ عَمْرَو بْنَ الْعَاصِ، أَرْسَلَهُ إِلَى عَلِيٍّ يَسْتَأْذِنُهُ عَلَى أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ فَأَذِنَ لَهُ حَتَّى إِذَا فَرَغَ مِنْ حَاجَتِهِ سَأَلَ الْمَوْلَى عَمْرُو

بْنُ الْعَاصِ عَنْ ذَلِكَ. فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَانَا أَنْ نَدْخُلَ عَلَى النِّسَاءِ بَعْدَ إِذْنِ أَرْوَاحِهِنَّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَجَابِرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له بهندهیهکی عهمری کوری عاصوه دهگیرنهوه، که عهمر رهزای خوای لى بى ناردویهتی بو خزمهت پيشهوا عهلی رهزای خوای لى بى بو نهوهی مؤلهتی بدات بچيته خزمهت نهسمانی کچی عومهیس، نهویش مؤلهتی پیدا ههتا کارهکهی خوای جیبهجی کرد، بهندهکهی لهوبارهوه لى پرسی؟ فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم قهدهغهی کردووه لیمان بچین بو لای نافرهتان بهبی مؤلهتی میردهکهنیا.

هوشیاریدان سهبارهت به فیتنه ی نافرهتان

۳۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَحْذِيرِ فِتْنَةِ النِّسَاءِ

۲۷۸۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الصَّنْعَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي عَثْمَانَ، عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، وَسَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ نُفَيْلٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا تَزَكَّتْ بَعْدِي فِي النَّاسِ فِتْنَةٌ أَضَرَّ عَلَى الرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الثَّقَاتِ عَنْ سُلَيْمَانَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِي عَثْمَانَ، عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ نُفَيْلٍ، وَلَا نَعْلَمُ أَحَدًا قَالَ: عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ. وَسَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ غَيْرُ الْمُعْتَمِرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ.

واته: له عهمری کوری نوفهیلهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (لهپاش خوم ههچ تاقیکر نهویه کم بهجی نههیشتووه هیندهی نافرهتان زیانبهخستر بى بو پیاوان).

نهوهی هاتوره دهر باره‌ی دانانی گوتلی موو

۳۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ اخْتِازِ الْقُصَّةِ

۲۷۸۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يُونُسُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهُ سَمِعَ مُعَاوِيَةَ، بِالْمَدِينَةِ يَخْطُبُ يَقُولُ: أَيُّنَ عُلَمَائُكُمْ يَا أَهْلَ الْمَدِينَةِ؟ إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْهَى عَنْ هَذِهِ الْقُصَّةِ وَيَقُولُ: إِنَّمَا هَلَكْتُ بَنُو إِسْرَائِيلَ حِينَ اتَّخَذَهَا نِسَاؤُهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ مُعَاوِيَةَ.

واته: له حومهیدی کوری (عبد الرحمن) هوه ده‌گیرنه‌وه، که گوتی له موعاویه‌ی کوری نه‌بو سوفیان بوو ره‌زای خوای لی بی له‌سهر مینه‌ری مه‌دینه له‌سالی حج دا پارچه‌یه مووی له ده‌ستی پاسبه‌وانه‌که‌ی وهرگت ده‌یوت: نه‌ی خه‌لکی مه‌دینه زاناکانتان له کوتین؟ من بز خوم له پیغه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم بیستوه ریگه‌ی شتی وه‌های نه‌داوه ده‌یفرموو: (نه‌وه‌ی نیسرائیل له‌کاتیکدا سه‌ریان تیدا چوو که ژنه‌کانیان نه‌م کارانه‌یان نه‌نجام ده‌دا).

نهوهی هاتوره دهر باره‌ی دهم و چاو هه‌لگرتن و خال کوتان

۳۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوَاصِلَةِ وَالْمُسْتَوْصِلَةِ وَالْوَاشِمَةِ وَالْمُسْتَوْشِمَةِ

۲۷۸۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدَةُ بْنُ حُمَيْدٍ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَنَ الْوَاشِمَاتِ وَالْمُسْتَوْشِمَاتِ وَالْمَتَنِمِّصَاتِ مُبْتَغِيَاتِ لِلْحُسْنِ مُعَيَّرَاتِ خُلِقَ اللَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْأَثَمَةِ عَنْ مَنْصُورٍ.

واته: له (عبد الله) هوه رهزای خوای لی بی ده گپنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهفرهتی کردوه له خال کوت و خال بو کوتراو، ههروهها نهفرهتی کردوو لهو نافرتهانه برۆ باریک ده که نهوه بو نافرتهتی تر و نهو نافرتهانهش برۆیان بو باریک ده کریتتهوه، له گهل نهوانه ی داوای جوانکاری ده کهن و جوانی دروستکراوی خوای گهوره ده گۆرن.

۲۷۸۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَعَنَ اللَّهُ الْوَاصِلَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ وَالْوَاثِمَةَ وَالْمُسْتَوْثِمَةَ قَالَ نَافِعٌ: الْوَشْمُ فِي اللَّئَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ غَائِثَةَ، وَمَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ، وَأَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ يَحْيَى قَوْلَ نَافِعٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: نیبنو عومهروه رهزای خویان لی بی ده گپنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (خوای گهوره نهفرهتی کردوو لهو ژنه ی قژ ده خاته سه قژی که سیکی تر، ههروهها نهفرهتی کردوه لهو ژنهش که قژ ده داته ده م قژی خو ی).

ده باره ی نهو نافرتهانه ی که خویان ده چوینن به پیاوان

۳۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُنْتَشِبَاتِ بِالرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ

۲۷۸۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، وَهَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ

سنن الترمذی بهرگی سیئهم - باسه کانی رهوشت و نادابه کان له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم.

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُتَشَبِّهَاتِ بِالرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْمُتَشَبِّهِينَ بِالنِّسَاءِ مِنَ الرِّجَالِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم نه فره تی کردوه له و نافرته تانه ی که خویان ده چوینن به پیاوان، ههروه ها نه فره تیشی کردوه له و پیاوانه ی که خویان ده چوینن به نافرته تان.

۲۷۸۵ - حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، وَأَيُّوبُ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُخَنَّثِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالْمَرْجَلَاتِ مِنَ النِّسَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه فره تی کردوه له پیاوانی سهر ژنانی و له و نافرته تانه ی که خویان ده چوینن به پیاوان و لاسایی نه وان ده که نه وه.

نافرته بونی خوش له خوی بدات و له مال بچیته دهروه که راهه تی هدی

۳۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ خُرُوجِ الْمَرْأَةِ مُتَعَطِّرَةً

۲۷۸۶ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ عُمَارَةَ الْحَنْفِيِّ، عَنْ عُنَيْمِ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ أَبِي مُوسَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: كُلُّ عَيْنٍ زَانِيَةٌ، وَالْمَرْأَةُ إِذَا اسْتَعْطَرَتْ فَمَرَّتْ بِالْمَجْلِسِ فَهِيَ كَذَا وَكَذَا يَغْنِي زَانِيَةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واتە: لە ئەبو موساوێ رەزای خوای لێ بێ دەگێرنەوێ، کە فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (هەموو چاوی سەیری نامەحرەمی پێ بکەیت زیناکارە، هەر ئافرەتی بۆنی خۆش لەخۆی بدات و بەلای کۆر و کۆمەڵی پیاواندا تێپەرێت ئەوێ هۆکاری زینای چاوە).

دەربارە ی چۆنیەتی بۆنی خۆشی ئافرەتان و پیاوان

۳۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي طِيبِ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ

۲۷۸۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الْحَفَرِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ رَجُلٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: طِيبُ الرِّجَالِ مَا ظَهَرَ رِيحُهُ وَخَفِيَ لَوْنُهُ، وَطِيبُ النِّسَاءِ مَا ظَهَرَ لَوْنُهُ وَخَفِيَ رِيحُهُ.

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنِ الطُّفَاوِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ إِلَّا أَنَّ الطُّفَاوِيَّ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا فِي هَذَا الْحَدِيثِ وَلَا نَعْرِفُ اسْمَهُ، وَحَدِيثُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ أَيْمٌ وَأَطْوَلُ.

واتە: لە ئەبو هورەیرەوێ رەزای خوای لێ بێ دەگێرنەوێ، کە فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (بۆنی خۆش پیاوان کە بەکاری بهێن ئەوێ بە بۆنی هەبێ و رەنگی نەبێ - وەک میسک و عەنبەر - ، بەلام بۆنی خۆشی ئافرەتان کە بەکاری بهێن ئەوێ بە بۆنی هەبێ و رەنگی نەبێ - وەک زەعفران -).

سنن الترمذی بهرگی سییم - باسه‌کانی ره‌دشت و نادابه‌کان له پیغه‌مبه‌روهه صلی الله علیه وسلم.

۲۷۸۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرٍِ الْحَفَظِيُّ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ خَيْرَ طِيبِ الرَّجُلِ مَا ظَهَرَ رِيحُهُ وَخَفِيَ لَوْنُهُ، وَخَيْرَ طِيبِ النِّسَاءِ مَا ظَهَرَ لَوْنُهُ وَخَفِيَ رِيحُهُ، وَنَهَى عَنْ مِثْرَةِ الْأَرْجَوَانِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عیمرانی کورپی حوصه‌ینه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گی‌رنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پیتی فەرمووم: (چاکترین بوئی که پیاوان به‌کاری بهیئن نه‌ویه بوئی هه‌بی و رنگی نه‌بی، به‌لام چاکترین بوئی که ئافره‌تان به‌کاری بهیئن نه‌ویه ره‌نگی هه‌بی و بوئی نه‌بی، وه سه‌رزینی ئاوریشمینی قه‌ده‌غه‌کردوه).

ده‌باره‌ی ره‌تکردنه‌وی بوئی خوش که‌راهه‌تی هه‌یه

۳۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ رَدِّ الطَّيِّبِ

۲۷۸۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَزْرَةُ بْنُ ثَابِتٍ، عَنْ ثُمَامَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: كَانَ أَنَسٌ لَا يَرُدُّ الطَّيِّبَ، وَقَالَ أَنَسٌ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ لَا يَرُدُّ الطَّيِّبَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (ثمامة‌ی) کورپی (عبد الله) وه ده‌گی‌رنه‌وه، که فەرموویه‌تی: نه‌ه‌س ره‌زای خوای لی بی بوئی خوشی ره‌تنه‌ده‌کرده‌وه به‌لکو وه‌ری ده‌گرت و له‌خوی ده‌دا، فەرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوئی خوشی ره‌تنه‌ده‌کرده‌وه.

۲۷۹۰ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي قُدَيْلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ثَلَاثٌ لَا تُرَدُّ: الْوَسَائِدُ، وَالذُّهْنُ، وَاللَّبَنُ الدُّهْنُ: يَغْنِي بِهِ الطَّيِّبُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُسْلِمٍ هُوَ ابْنُ جُنْدَبٍ وَهُوَ مَدِينِيٌّ.

واته: له ئیبنو عومهروه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (سی شت رهتاکرینهوه: سه رین و روڤ و شیر، نهو روڤه ی بونی خوشی پیوهیه.

۲۷۹۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خَلِيفَةَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْبَصْرِيُّ، وَعَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ، قَالَا: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، عَنْ حَجَّاجِ الصَّوَّافِ، عَنْ حَنَانٍ، عَنْ أَبِي عُمَانَ التَّهْدِي، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أُعْطِيَ أَحَدُكُمْ الرَّيْحَانُ فَلَا يَرُدُّهُ فَإِنَّهُ خَرَجَ مِنَ الْجَنَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَلَا نَعْرِفُ حَنَانًا إِلَّا فِي هَذَا الْحَدِيثِ، وَأَبُو عُمَانَ التَّهْدِي اسْمُهُ: عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مِلٍّ، وَقَدْ أَذْرَكَ زَمَنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَرَهُ وَلَمْ يَسْمَعْ مِنْهُ.

واته: له نهبو (عثمان) ی نههدهیهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که فرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (نه گهر ریحانهیان دا به یه کی له نیوه رهتی مهکه نهوه چونکه نهسله که ی له بهههشتهوه ده رجوه).

دهرباره ی نابیت پیاو یان ژن و ژن بیستیان بهر بهک بکهوی

۳۸ - بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ مُبَاشَرَةِ الرَّجَالِ الرَّجَالَ وَالْمَرْأَةَ الْمَرْأَةَ

۲۷۹۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ شَقِيقِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تُبَاشِرُ الْمَرْأَةَ الْمَرْأَةَ حَتَّى تَصِفَهَا لِزَوْجِهَا كَأَنَّمَا يَنْظُرُ إِلَيْهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) وه زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نابیت ژن خوی بنوسی تی به نافرته تی کی تره وه و سه رنجی بدات له باشد باسی له ش و لار و جوانی نه و نافرته بکات بو میرده که ی به شیوه یه وه نه وهی که میرده که ی له به رچاوی بی و سهیری بکات).

۲۷۹۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي الصَّحَّاءُ بْنُ عُثْمَانَ قَالَ: أَخْبَرَنِي زَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَنْظُرُ الرَّجُلُ إِلَى عَوْرَةِ الرَّجُلِ، وَلَا تَنْظُرُ الْمَرْأَةُ إِلَى عَوْرَةِ الْمَرْأَةَ، وَلَا يُفْضِي الرَّجُلُ إِلَى الرَّجُلِ فِي الثَّوْبِ الْوَاحِدِ، وَلَا تُفْضِي الْمَرْأَةُ إِلَى الْمَرْأَةِ فِي الثَّوْبِ الْوَاحِدِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (با پیاو سهیری عه وره تی پیاو نه کات، ههروه ها با نافرته تیش سهیری عه وره تی نافرته نه کات، با پیاو به رووتی خوی نه نویسی تی به پیاوی کی تره وه له ژیر پو شاکیتکدا یان له ناو نویتی خه وتندا، ههروه ها با نافرته تیش به رووتی خوی نه نویسی تی به نافرته تی کی تره وه له ژیر پو شاکیتکدا یان له ناو نویتی خه وتندا).

نهوهی هاتوره دهربارهی پاراستنی شهرمگه

۳۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حِفْظِ الْعَوْرَةِ

۲۷۹۴ - (حسن) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ مُعَاذٍ، وَيَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَا: حَدَّثَنَا يَهُزُّ بْنُ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ عَوْرَاتُنَا مَا نَأْتِي مِنْهَا وَمَا نَذَرُ؟ قَالَ: احْفَظْ عَوْرَتَكَ إِلَّا مِنْ زَوْجَتِكَ أَوْ مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِذَا كَانَ الْقَوْمُ بَعْضُهُمْ فِي بَعْضٍ؟ قَالَ: إِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ لَا يَرَاهَا أَحَدٌ فَلَا تُرِنِّهِنَّ، قَالَ: قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ إِذَا كَانَ أَحَدُنَا خَالِيًا؟ قَالَ: فَإِنَّهُ أَحَقُّ أَنْ يُسْتَحْيَا مِنْهُ مِنَ النَّاسِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له بههزی کورپی حه کیمه وه، ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: باوکم له باپیرمه وه گێرپایه وه بۆم فهرمووی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم شهرمگا کاتمان کامه ی دهرخهین و کامه ی داپۆشین؟ فهرمووی: (عهوره تی خۆت له هه موو که سیک داپۆشه جگه له هاوسه ره که ت و نهو که نیزه ی که بوو یته خاوه نی). وتی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهی نه گهر پیاوی له گه ل پیاویکی تر دا بوو؟ له ربوا یه تیکی تر دا وتی: وتم نهی نه گهر خه لکه که زۆریوون و چوو بوون به ناو یه کتر دا چۆن؟ فهرمووی: (هه تا ده توانی با که س عه و ره ت نه بی نی). وتی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهی نه گهر یه کی کمان خۆی به ته نها بوو شوینه که چۆل بوو چۆن؟ فهرمووی: (خوا ی گه و ره له هه موو که سیک ی تر شیا و تره که شهرم و شکۆی لی بکری ت).

نهوهی هاتووه ده باره‌ی ران شهرمگه‌یه

٤٠ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْفَخْدَ عَوْرَةٌ

٢٧٩٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ زُرْعَةَ بْنِ مُسْلِمٍ بْنِ جَرْهَدٍ الْأَسْلَمِيِّ، عَنْ جَدِّهِ جَرْهَدٍ، قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِجَرْهَدٍ فِي الْمَسْجِدِ وَقَدْ انْكَشَفَ فَخْدُهُ فَقَالَ: إِنَّ الْفَخْدَ عَوْرَةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ مَا أَرَى إِسْنَادَهُ يَتَّصِلُ.

واته: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له مزگه‌وت دای به‌لای جهره‌دی نه‌سله‌میدا رانی ده‌رخستبوو، فهرمووی: (بیگومان ران (عه‌وره‌ت) شهرمگه‌یه).

٢٧٩٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الْكُوْفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي يَحْيَى، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: الْفَخْدُ عَوْرَةٌ.

واته: له نیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوا یان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ران (عه‌وره‌ت) شهرمگه‌یه).

٢٧٩٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ الْحَسَنِ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَرْهَدٍ الْأَسْلَمِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْفَخْدُ عَوْرَةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَحْشٍ. وَلِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَحْشٍ صُحْبَةٌ وَلِإِبْنِهِ مُحَمَّدٍ صُحْبَةٌ.

واته: له جهره‌دی نه‌سله‌میوه ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ران (عه‌وره‌ت) شهرمگه‌یه).

۲۷۹۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ جَرْهَدٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ بِهِ وَهُوَ كَاشِفٌ عَنْ فَخْذِهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَطِّ فَخْذَكَ فَإِنَّهَا مِنَ الْعَوْرَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دای به لای جهره دی نه سله میدا رانی ده رخستبوو، فهرمووی: (رانت داپوشه چونکه بیگومان ران (عهوردهت) شهرمگه یه).

نه وهی هاتوره ده باره ی پاک و خاوتنی

۴۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّظَافَةِ

۲۷۹۹ - (ضعیف لکن قوله: إن الله جواد الخ صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْيَاسِ، وَيُقَالُ ابْنُ يَاسٍ، عَنْ صَالِحِ بْنِ أَبِي حَسَّانَ، قَالَ: سَمِعْتُ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ يُحِبُّ الطَّيِّبَ، نَظِيفٌ يُحِبُّ النَّظَافَةَ، كَرِيمٌ يُحِبُّ الْكَرَمَ، جَوَادٌ يُحِبُّ الْجُودَ، فَتَنَظَّفُوا، أَرَاهُ قَالَ، أَفَيَنْتَكُمُ وَلَا تَشَبَّهُوا بِالْيَهُودِ قَالَ: فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِمُهَاجِرِ بْنِ مِسْمَارٍ، فَقَالَ: حَدَّثَنِي عَامِرُ بْنُ سَعْدٍ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ، إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: نَظَّفُوا أَفَيَنْتَكُمُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَخَالِدُ بْنُ الْيَاسِ يُضَعَّفُ.

واته: له صالحی کوری نه بو حسانه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بو خوم گویم له سه عیدی کوری موسه ییبه بوو ده یفه رموو: خوی گوره خوی باش و بی که موکوپیه شتی باشی خوشده ویت، پاکه و پاک و خاوتنی خوشده ویت، بهر پزه و بهر پزی خوشده ویت، به خشنده یه و به خشنده یی خوشده ویت، خوتان ماله کانتان خاوتن رابگرن، خوتان مه چوینن به جوله که کان.

په رده دادانه وه له کاتیکدا پیاو ده چیته لای ژنه که ی و جووت ده بی له گه لی

٤٢ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِسْتِثَارِ عِنْدَ الْجَمَاعِ

٢٨٠٠ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ يَزِيدَ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَسْوَدُ بْنُ عَامِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُحْيَاةَ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالتَّعَرِّيَ فَإِنَّ مَعَكُمْ مَنْ لَا يُفَارِقُكُمْ إِلَّا عِنْدَ الْغَائِطِ وَحِينَ يُفْضِي الرَّجُلُ إِلَى أَهْلِهِ، فَاسْتَحْيُوهُمْ وَأَكْرِمُوهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَأَبُو مُحْيَاةَ اسْمُهُ: يَحْيَى بْنُ يَعْلَى.

واته: له نیبو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فدرموویه تی: (ناگادار بن خوتان رووت مه که نه وه چونکه مه لانیکه تان له گه له، لیتان جیانابنه وه مه گهر له کاتی چوونه سه رتاو، یان له کاتیکدا پیاو ده چیته لای ژنه که ی و جووت ده بی له گه لی، شهرمیان لی بکه ن و رتیزیان بگرن).

نه وه ی هاتووه ده رباره ی چوونه گهرماو

٤٣ - بَابُ مَا جَاءَ فِي دُخُولِ الْحَمَامِ

٢٨٠١ - (حسن) حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ دِينَارٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُصْعَبُ بْنُ الْمِقْدَامِ، عَنْ الْحُسَيْنِ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ لَيْثٍ بْنِ أَبِي سُلَيْمٍ، عَنْ طَاوُوسٍ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَدْخُلُ الْحَمَامَ بِغَيْرِ إِزَارٍ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَدْخُلُ خَلِيلَتَهُ الْحَمَامَ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَجْلِسُ عَلَى مَائِدَةٍ يُدَارُ عَلَيْهَا بِالْحَمْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ طَاوُوسٍ، عَنْ جَابِرٍ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: لَيْثٌ

سنن الترمذی بهرگی سیئیم - باسه‌کانی ره‌وشت و نادابه‌کان له پیغه‌مبه‌روهه صلی الله علیه وسلم.

بْنُ أَبِي سُلَيْمٍ صَدُوقٌ وَزَيْمًا يَهُمُّ فِي الشَّيْءِ وَقَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: قَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: لَيْثٌ لَا يُفْرَحُ بِحَدِيثِهِ، كَانَ لَيْثٌ يَرْفَعُ أَشْيَاءَ لَا يَرْفَعُهَا غَيْرُهُ فَلِذَلِكَ ضَعَّفُوهُ.

واته: له جابیره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌رکه‌سی باوه‌ری ته‌واوی به خواو به روژی قیامت هه‌یه ریگه نه‌دات ژنه‌کی بجیته گهرماوی ده‌روهه، هه‌رکه‌سی باوه‌ری ته‌واوی به خواو به روژی قیامت هه‌یه نه‌جیته گهرماوی ده‌روهه به‌بی پشته‌مال، هه‌رکه‌سی باوه‌ری ته‌واوی به خواو به روژی قیامت هه‌یه له‌سه‌ر سفره و خوانی دانه‌نیشی شه‌رابی له‌سه‌ر دانرا بی با نه‌ش خواته‌وه).

۲۸۰۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَدَّادٍ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي عُدْرَةَ، وَكَانَ قَدْ أَدْرَكَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى الرَّجَالَ وَالنِّسَاءَ عَنِ الْحَمَامَاتِ ثُمَّ رَخَّصَ لِلرِّجَالِ فِي الْمَيَازِيرِ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ وَإِسْنَادُهُ لَيْسَ بِذَاكَ الْقَائِمِ.

واته: له عایشه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم چونه گهرماوه گشتیه‌کانی قه‌ده‌غه‌کرد له پیاوان و له نافرته‌تان، له‌پاشدا ریگه‌ی دا به پیاوان به پشته‌ماله‌وه بچن.

۲۸۰۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مَنْصُورٍ، قَالَ: سَمِعْتُ سَالِمَ بْنَ أَبِي الْجَعْدِ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِي الْمَلِيحِ الْهَذَلِيِّ، أَنَّ نِسَاءً مِنْ أَهْلِ حِمْصٍ، أَوْ مِنْ أَهْلِ الشَّامِ دَخَلْنَ عَلَى عَائِشَةَ، فَقَالَتْ: أَنْتُنَّ اللَّاتِي يَدْخُلْنَ نِسَاؤُكُنَّ الْحَمَامَاتِ؟ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا مِنْ امْرَأَةٍ

سنن الترمذی بهرگی سنیهم - باسه‌کانی ره‌وشت و نادابه‌کان له پیغه‌مبه‌روهه صلی الله علیه وسلم.

تَضَعُ ثِيَابَهَا فِي غَيْرِ بَيْتِ زَوْجِهَا إِلَّا هَتَكَتِ السِّتْرَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ رَجُلٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له مه‌لیحی هوزه‌لیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: ژنانی خه‌لکی حیمصی یان شام چوون بۆلای عایشه ره‌زای خوای لی بی، فه‌رمووی: ئیه‌وه خه‌لکی شه‌ ناوچه‌یه‌ن که ژنه‌کانیان ده‌چنه گه‌رمه‌وه گشتیه‌کان؟ وتیان: به‌لی، فه‌رمووی: من خۆم گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو: (هه‌ر ئافره‌تی جل و به‌گه‌که‌ی خۆی دابنی و خۆی رووت بکاته‌وه له غه‌یری مالی خۆیدا شه‌وه بیگومان هه‌تکی په‌یمانی شه‌رم و شکۆی نیتوان خۆی و نیتوانی په‌روه‌ردگاری خۆی کردوه).

ده‌باره‌ی مه‌لانیکه‌ ناچیته‌ مالیکه‌وه وینه و سه‌گی تیدا بیت

٤٤ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْمَلَائِكَةَ لَا تَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ صُورَةٌ وَلَا كَلْبٌ

٢٨٠٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ شَيْبٍ، وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، وَعَبْدُ بْنُ مُنْدٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ وَاللَّفْظُ لِلْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ عَبَّاسٍ، يَقُولُ: سَمِعْتُ أَبَا طَلْحَةَ، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ تَمَائِيلُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمویه‌تی: (مه‌لانیکه‌ ناچیته‌ مالیکه‌وه سه‌گ و وینه‌ی تیدا بیت).

٢٨٠٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَوْجُ بْنُ عُبَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، أَنَّ زَافِعَ بْنَ إِسْحَاقَ، أَخْبَرَهُ قَالَ: دَخَلْتُ أَنَا وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي طَلْحَةَ، عَلَى أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ نَعُودُهُ، فَقَالَ أَبُو

سنن الترمذی بهرگی سییم - باهکانی ردوشت و نادابهکان له پیغه مبهروهه صلى الله عليه وسلم.

سَعِيدٌ: أَخْبَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّ الْمَلَائِكَةَ لَا تَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ تَمَائِيلٌ، أَوْ صُورَةٌ شَكَّ إِسْحَاقُ لَا يَذَرِي أَيُّهُمَا قَالَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو سه عیدهوه رهزای خوای لى بى ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم پیى راگه یانندین: (مه لانیکه ناچیتته مالیکهوه په یکه و وینهی تیدا بیت).

٢٨٠٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يُونُسُ بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُجَاهِدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَا بِي جَبْرِيلَ فَقَالَ: إِنِّي كُنْتُ أَتَيْتُكَ الْبَارِحَةَ فَلَمْ يَمْتَنِعَنِي أَنْ أَكُونَ دَخَلْتُ عَلَيْكَ الْبَيْتَ الَّذِي كُنْتَ فِيهِ إِلَّا أَنَّهُ كَانَ فِي بَابِ الْبَيْتِ مِثَالُ الرِّجَالِ، وَكَانَ فِي الْبَيْتِ قِرَامٌ سِتْرٌ فِيهِ تَمَائِيلٌ، وَكَانَ فِي الْبَيْتِ كُلِّبٌ، فَمُرَّ بِرَأْسِ التَّمَائِيلِ الَّذِي بِالْبَابِ فَلْيُقْطَعْ فَلْيَصَيِّرْ كَهَيْئَةِ الشَّجَرَةِ، وَمُرَّ بِالسِّتْرِ فَلْيُقْطَعْ وَيُجْعَلْ مِنْهُ وَسَادَتَيْنِ مُتَبَدِّلَتَيْنِ ثَوْبَانِ، وَمُرَّ بِالْكَلْبِ فَيُخْرِجْ، فَقَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَانَ ذَلِكَ الْكَلْبُ جَرُوزًا لِلْحَسَنِ أَوْ الْحُسَيْنِ تَحْتَ نَصْدٍ لَهُ فَأَمَرَ بِهِ فَأُخْرِجَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (جیبریل هات بو لام پیى فهرمووم: دوینى هاتم بو سهردانت واته شهوی رابردوو، هیچ شتی ریگری نهوهی لى نه کردم که بیتم ژوورهوه بو نهو مالهی که توی لى بوو نهوه نه بى که په یکه ری له بهر ده رگا که بوو، له ناو مالّه که دا په رده په هه بوو وینهی له سهر بوو. ههروه ها مالّه که سه گیکى تیدا بوو، بویه فرمان بکه با سهری په یکه ره که بپر دیت تا وه دره ختی لى بیت، وه فرمان بکه په رده که بدریت و بکریته دوو راخهر پیى بگریته سهر هاتوچو بکریت به سهریدا، فرمانیش بکه سه گه که ده بکریت).

سنن الترمذی بهرگی سیئهم - باهکانی رهوشت و نادابهکان له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم.

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم همموو نهو کارانهی نه نجام دا، سه گه که هی
حه سهن و حوسهین بوو له ژیر تهرواله که دا بوو فهرمانی دا کرایه دهره وه. -
(نضد) تهرواله جل و بهرگی له سهر هه لئه چنریت وهک قهره ویله وه هابه - .

که راهه تی هه به پیاو پۆشاکی رهنگ کراو و ناویشم له بهرکات

٤٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ لُبْسِ الْمُعْصَفِرِ لِلرَّجُلِ وَالْقِسِيِّ

٢٨٠٧ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ أَبِي يَحْيَى، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: مَرَّ رَجُلٌ وَعَلَيْهِ ثَوْبَانِ أَحْمَرَانِ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَزِدْ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُمْ كَرَهُوا لُبْسَ الْمُعْصَفِرِ، وَرَأَوْا أَنَّ مَا صُبِغَ بِالْحُمْرَةِ بِالْمَدَرِ أَوْ غَيْرِ ذَلِكَ، فَلَا بَأْسَ بِهِ إِذَا لَمْ يَكُنْ مُعْصَفِرًا.

واته: له (عبد الله)ی کوری عه مره وه رهزای خویان لی بی ده گینه وه، که
فهرموویه تی: پیاوی بهلای پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم تیپه ری دوو پۆشاکی
سوری له بهردا بوو، سلاوی کرد له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، به لام نهو
وه لامی سلاوه که ی نه دابه وه.

٢٨٠٨ - (صحيح المتن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ هُبَيْرَةَ بْنِ يَرِيمَ، قَالَ: قَالَ عَلِيٌّ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ خَاتَمِ الذَّهَبِ وَعَنِ الْقِسِيِّ وَعَنِ الْمِيسِرَةِ وَعَنِ الْجِعَةِ قَالَ أَبُو الْأَحْوَصِ: وَهُوَ شَرَابٌ يَتَّخَذُ بِمِصْرٍ مِنَ الشَّعِيرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له پیشهوا علیه وه رهزای خوی لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی:
پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ریگهی نه مانهی نه داوه: نهنگوستیلهی زیر

سنن الترمذي بهرگی سیئهم - باسه کانی رهوشت و نادابه کان له پیغه مبره وه صلی الله علیه وسلم.

له دهست کردن - بو پیاوان - وه له بهرکردنی پوشاکی ناوری شمی قهسی و عه صفه راناوی نه وهی به گیای گهزنه رهنګ ده کریت، ههروه ها خواردنه وهی (جعة) شهر به تیکه له جو دروستکراوه له میصر.

۲۸۰۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَا: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْأَشْعَثِ بْنِ سُلَيْمٍ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ سُوَيْدٍ بْنِ مِقْرَنٍ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِسَبْعٍ وَنَهَانَا عَنْ سَبْعٍ، أَمَرَنَا بِاتِّبَاعِ الْجَنَازَةِ، وَعِيَادَةِ الْمَرِيضِ، وَتَشْمِيتِ الْعَاطِسِ، وَإِجَابَةِ الدَّاعِي، وَنَصْرِ الْمَظْلُومِ، وَإِزْزَارِ الْمُقْسِمِ، وَرَدِّ السَّلَامِ، وَنَهَانَا عَنْ سَبْعٍ، عَنْ خَاتَمِ الذَّهَبِ، أَوْ خَلْقَةِ الذَّهَبِ، وَآتِيَةِ الْفِصَّةِ، وَلُبْسِ الْحَرِيرِ وَالِدِّيَّاجِ، وَالِاسْتَبْرَقِ، وَالْقَسِيِّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَشْعَثُ بْنُ سُلَيْمٍ هُوَ: أَشْعَثُ بْنُ أَبِي الشَّعْثَاءِ، وَأَبُو الشَّعْثَاءِ اسْمُهُ سُلَيْمٌ بْنُ الْأَسْوَدِ.

واته: له بهرانی کوری عازیه وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فرمویه تی: پیغه مبره صلی الله علیه وسلم فرمانی پیکردین به جهوت شت و ریگری جهوت شتیشی لی کردین، فرمانی پیکردین به شوینکه وتنی جهنازه و سهردانی نه خوش و، نزا بو که سی بیژمی واته کاتی که پژمی و وتی: (الحمد لله)، پی بلین: خوا روحت پی بکات، که سی با کردینگی کردین بوسه سفره و خوانی بچین، که سی ستهم لیکراو سهرخهین، به جیهینانی سویند واته که سی سویندیکی خوارد له سهر شتی گوناوه تاوان نه بی بوی جیه جی بکهین، بلاو کردنه وهی سلاو، ریگری نه مانه شی لی کردین: له دهست کردنی نه لقه و نه نگوستیله ی زیر، خواردن و خواردنه وه له حاجهت و قاپ و قاچاغی زیودا، له بهرکردنی پوشاکی ناوری شم و دیباج و ناوری شمی نه ستور و قهسی.

نه‌وه‌ی هاتوره ده‌باره‌ی له‌به‌رکردنی پۆشاک‌ی سپی

٤٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي لُبْسِ الْبَيَاضِ

٢٨١٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ مَيْمُونِ بْنِ أَبِي شَيْبٍ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْبَسُوا الْبَيَاضَ فَإِنَّهَا أَطْهَرُ وَأَطْيَبُ، وَكَفَيْتُهَا مَوْتَاكُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَابْنِ عُمَرَ.

واته: له سه‌موره‌ی کوری جوندویه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (پۆشاک‌ی سپی له‌به‌رکه‌ن چونکه نه‌وه خاوینتر و باش‌تره، بیشیکه‌ن به کفن بۆ مردووه‌کانتان).

ده‌باره‌ی مۆله‌تی له‌به‌رکردنی پۆشاک‌ی سور له‌لایه‌ن پیاوانه‌وه

٤٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّحْصَةِ فِي لُبْسِ الْحُمْرَةِ لِلرِّجَالِ

٢٨١١ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ بْنُ الْقَاسِمِ، عَنْ الْأَشْعَثِ وَهُوَ ابْنُ سَوَّارٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي لَيْلَةٍ إِضْحِيَانٍ، فَجَعَلْتُ أَنْظُرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَإِلَى الْقَمَرِ وَعَلَيْهِ حُلَّةٌ حُمْرَاءُ، فَإِذَا هُوَ عِنْدِي أَحْسَنُ مِنَ الْقَمَرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْأَشْعَثِ. وَرَوَى شُعْبَةُ، وَالثَّوْرِيُّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، قَالَ: رَأَيْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حُلَّةً حُمْرَاءَ حَدَّثَنَا بِذَلِكَ تَحْمُودُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، ح، وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي

إِسْحَاقَ، بِهَذَا. وَفِي الْحَدِيثِ كَلَامٌ أَكْثَرُ مِنْ هَذَا سَأَلْتُ مُحَمَّدًا، قُلْتُ لَهُ: حَدِيثُ أَبِي
إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ أَصَحُّ أَمْ حَدِيثُهُ عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ؟ فَرَأَى كِلَا الْحَدِيثَيْنِ صَحِيحًا.
وَفِي الْبَابِ عَنِ الْبَرَاءِ، وَأَبِي جُحَيْفَةَ.

واته: له جابیری کورپی سه‌موره‌وه ره‌زای خوای لئی بئی ده‌گیرنه‌وه، که
فهرموویه‌تی: له مانگه شه‌ویکی زۆر رووناکدا پیغه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه
وسلم دی، سه‌یری مانگم ده‌کردو سه‌یری پیغه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم
ده‌کرد پۆشاکیکی سووری له‌به‌ردا بوو له‌لای من نه‌و زۆر له‌مانگه‌که جوانتر بوو.

ده‌باره‌ی له‌به‌ر کردنی پۆشاک‌ی سه‌وز

٤٨ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّوْبِ الْأَخْضَرِ

٢٨١٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ:
حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ إِدَادِ بْنِ لَقِيطٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي رَمْثَةَ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِ بُرْدَانِ أَخْضَرَانِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا
مِنْ حَدِيثِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ إِدَادٍ، وَأَبُو رَمْثَةَ التَّيْمِيُّ اسْمُهُ: حَبِيبُ بْنُ حَيَّانَ، وَيُقَالُ اسْمُهُ:
رِفَاعَةُ بْنُ يَثْرِبٍ.

واته: له نه‌بو (رمشه‌وه) ره‌زای خوای لئی بئی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی:
پیغه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم دی دوو پۆشاک (بورده‌ی) سه‌وزی
له‌به‌ردا بوو.

نهوهی هاتوره ده باره‌ی پو‌شاک‌ی رهش

۴۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّوْبِ الْأَسْوَدِ

۲۸۱۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ زَكَرِيَّا بْنُ أَبِي زَائِدَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي، عَنْ مُصْعَبِ بْنِ شَيْبَةَ، عَنْ صَفِيَّةِ بِنْتِ شَيْبَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ غَدَاةٍ وَعَلَيْهِ مِرْطٌ مِنْ شَعْرِ أَسْوَدَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشهوه ره‌زای خ‌وای لی بی ده‌گی‌رنه‌وه، که فهرموویه‌تی: جاری به‌یانیه‌ک پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له مال چ‌وه ده‌ره‌وه شالی‌نه‌یه‌کی پیچابوو به خ‌ویه‌وه له مووی رهش دروستکرا بوو.

نهوهی هاتوره ده باره‌ی پو‌شاک‌ی زهره

۵۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّوْبِ الْأَصْفَرِ

۲۸۱۴ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَفَّانُ بْنُ مُسْلِمٍ الصَّفَّارُ أَبُو عَثْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَسَّانَ، أَنَّهُ حَدَّثَهُ جَدُّهُ صَفِيَّةُ بِنْتُ عَلِيَّةَ، وَدُحَيْبَةُ بِنْتُ عَلِيَّةَ، حَدَّثَاهُ، عَنْ قَيْلَةَ بِنْتِ مَخْرَمَةَ، وَكَانَتَا رَبِيبَتَيْهَا، وَقِيلَةُ جَدُّهُ أَبِيهِمَا أُمُّ أُمِّهِ، أَنَّهَا قَالَتْ: قَدِمْنَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرَتِ الْحَدِيثَ بِطَوِيلِهِ، حَتَّى جَاءَ رَجُلٌ وَقَدْ ارْتَفَعَتِ الشَّمْسُ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، وَعَلَيْهِ نَعْنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَسْمَالُ مُلْكَيْتَيْنِ كَانَتَا بِزَعْفَرَانَ وَقَدْ نَقَضْنَا وَمَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَسِيبُ نَخْلَةٍ. حَدِيثٌ قِيلَةُ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَسَّانَ.

واته: قه‌یله‌ی کچی مه‌خره‌مه فهرموویه‌تی: خ‌ور به‌رزب‌وه‌وه پیاوی هاته خ‌زمه‌ت پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وتی: نه‌ی پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم

سنن الترمذی بهرگی سینه - باسه کانی رهوش و نادابه کان له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم.

وسلم سلاوی خوات لی بی، فهرمووی: (وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ)، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم دوو پوشاکی کونی به زه عفهران رهنگراوی له بهردا بوو رهنگه که می وهری بوو به لام شوینه واری پیوه مابوو، لقه دار خورمایه کیشی پی بوو،

دهرباره می به کارهینای زه عفهران بو پیاو که راهه تی ههیه

۵۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ التَّرَعُّفِ وَالْخُلُوقِ لِلرِّجَالِ

۲۸۱۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ (ح) وَحَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ التَّرَعُّفِ لِلرِّجَالِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى شُعْبَةُ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ إِسْمَاعِيلَ ابْنِ عَلِيَّةَ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ التَّرَعُّفِ حَدَّثَنَا بِذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا آدَمُ، عَنْ شُعْبَةَ. وَمَعْنَى كَرَاهِيَةِ التَّرَعُّفِ لِلرِّجَالِ: أَنْ يَتَرَعَّفَ الرَّجُلُ، يَعْنِي أَنْ يَتَطَيَّبَ بِهِ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ریگهی نه داوه پیاو زه عفهران بدات له خوی یان بیدات له جل و بهرگی.

۲۸۱۶ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا تَحْمُودُ بْنُ عَمِلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا حَفْصٍ بْنَ عُمَرَ، يُحَدِّثُ، عَنْ يَعْلَى بْنِ مُرَّةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبْصَرَ رَجُلًا مُتَخَلِّقًا قَالَ: اذْهَبْ فَأَغْسِلْهُ، ثُمَّ اغْسِلْهُ ثُمَّ لَا تَعُدْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ اِخْتَلَفَ بَعْضُهُمْ فِي هَذَا الْإِسْنَادِ عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، قَالَ عَلِيُّ بْنُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ: مَنْ سَمِعَ مِنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ قَدِيمًا فَسَمَاعُهُ صَحِيحٌ، وَسَمَاعُ شُعْبَةَ وَسُفْيَانَ مِنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ

سنن الترمذی بهرگی سییم - باهکانی ره‌وشت و نادابه‌کان له پیتغه‌مبه‌روهه صلی الله علیه وسلم.

صَحِيحٌ إِلَّا حَدِيثَيْنِ عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ زَادَانَ، قَالَ شُعْبَةُ: سَمِعْتُهُمَا مِنْهُ بِآخِرَةٍ. يُقَالُ: إِنَّ عَطَاءَ بْنَ السَّائِبِ كَانَ فِي آخِرِ أَمْرِهِ قَدْ سَاءَ حِفْظُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَمَّارٍ، وَأَبِي مُوسَى، وَأَنْسٍ وَأَبُو حَفْصٍ هُوَ: أَبُو حَفْصٍ بْنُ عُمَرَ.

واته: له یه‌علای کورپی مور‌ه‌وه ره‌زای خ‌وای لی بی ده‌گی‌رنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پی‌اویتیکی دی زه‌عفه‌رانی له‌خ‌وی داب‌و، فهرمووی: (برۆ بیش‌و، پاشان بیش‌و، له‌پاشدا جاریکی تر به‌کاری مه‌هینه).

ئه‌وه‌ی هات‌وره ده‌باره‌ی نا‌وریشم که‌راهه‌تی هه‌یه

۵۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْحَرِيرِ وَالذِّينَاجِ

۲۸۱۷ - (صَحِيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يُونُسَ الْأَزْرَقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ أَبِي سُلَيْمَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي مَوْلَى أَسْمَاءَ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ، يَذْكُرُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ لَبَسَ الْحَرِيرَ فِي الدُّنْيَا لَمْ يَلْبَسْهُ فِي الْآخِرَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَحُذَيْفَةَ، وَأَنْسٍ وَغَيْرِ وَاحِدٍ وَقَدْ ذَكَرْنَاهُ فِي أَبْوَابِ اللَّيَاسِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ عُمَرَ. وَمَوْلَى أَسْمَاءَ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ اسْمُهُ: عَبْدُ اللَّهِ وَيُكْنَى أَبَا عُمَرَ. وَقَدْ رَوَى عَنْهُ عَطَاءُ بْنُ أَبِي رَبَاحٍ، وَعُمَرُو بْنُ دِينَارٍ.

واته: له ئیبنو عومه‌روهه ره‌زای خ‌وایان لی بی ده‌گی‌رنه‌وه، که فهرموویه‌تی: بو‌خ‌وم گویم له پیشه‌وا عومه‌ر بوو گیت‌رایه‌وه که پیتغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ئه‌وه‌ی له دونیا نا‌وریشم له‌به‌ریکات له روژی قیامه‌تدا له‌به‌ری نا‌کات).

۲۸۱۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ الْمِسْوَرِ بْنِ مَخْرَمَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَسَمَ أَقْبِيَّةً وَلَمْ يُعْطِ مَخْرَمَةَ شَيْئًا، فَقَالَ مَخْرَمَةُ: يَا بُنَيَّ انْطَلِقْ بِنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَاَنْطَلَقْتُ مَعَهُ قَالَ: ادْخُلْ فَاذْعُهُ لِي، فَذَعَوْتُهُ لَهُ، فَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِ قَبَاءٌ مِنْهَا فَقَالَ: خَبَأْتُ لَكَ هَذَا، قَالَ: فَتَنَظَّرَ إِلَيْهِ فَقَالَ: رَضِيَ مَخْرَمَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَابْنُ أَبِي مُلَيْكَةَ اسْمُهُ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ.

واته: له میسه‌ری کوری مه‌خره‌مه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گینه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم جو‌ره پۆشاکینکی دابه‌ش ده‌کرد هیچ شتیکی دانه‌نا بۆ مه‌خره‌مه، مه‌خره‌مه وتی: نه‌ی کوری خۆم هه‌سته با برۆین بۆ لای پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌لکو شتی‌کمان بداتی، منیش له‌ته‌کی رۆشتم، وتی: برۆ ژووره‌وه پیغه‌مبه‌رم صلی الله علیه وسلم بۆ بانگ بکه، وتی: بۆم بانگ کرد، پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم هاته‌ده‌روهه بۆ لای پۆشاکینکی له‌وانه له‌به‌ردا بوو که دابه‌شی کردبوون، فهرمووی: (نه‌مه‌م بۆ تو شاردۆته‌وه). وتی: مه‌خره‌مه سه‌یری کرد، وتی: جا مه‌خره‌مه رازی بوو.

۵۴ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُحِبُّ أَنْ يَرَى أَثَرَ نِعْمَتِهِ عَلَى عَبْدِهِ

۲۸۱۹ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الرَّعْفَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَفَّانُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ يَرَى أَثَرَ نِعْمَتِهِ عَلَى عَبْدِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي الْأَخْوَصِ، عَنْ أَبِيهِ، وَعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَابْنِ مَسْعُودٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له عه مری کورپی شوعه یبهوه، له باوکیهوه، له باپیریوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوای گهوره پی پی خوشه شوینه واری نهو نازو نیعمه تانه ی که به خشیویه تی به بهنده که ی پیوه ی دیاری و بیینیت).

نهوه ی هاتوره ده باره ی خوی رهش

۵۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخُفِّ الْأَسْوَدِ

۲۸۲۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ ذَهْمِ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ حُجَيْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ ابْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّجَاشِيَّ أَهْدَى إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُفَّيْنِ أَسْوَدَيْنِ سَادَجَيْنِ فَلَبِسَهُمَا ثُمَّ تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَيْهِمَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ ذَهْمٍ وَقَدْ رَوَاهُ مُحَمَّدُ بْنُ رَبِيعَةَ، عَنْ ذَهْمٍ.

واته: له ئیبنو بورهیدهوه، له باوکیهوه، هاتوره، که نه جاشی - پاشای حه به شه - جووتی خوی رهشی ساده ی بی نه خشی به دیاری نارد بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهویش له پی پی کردن، پاشان ده ستوژی گرت، ئینجا دهستی ته ری هینا به سه ریاندا.

ده باره ی ریگری له هه لکیشانی مووی سبی

۵۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنْ تَتْفِ الشَّيْبِ

۲۸۲۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الْهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ تَتْفِ الشَّيْبِ، وَقَالَ: إِنَّهُ نُورُ الْمُسْلِمِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ قَدْ رُوِيَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ، وَغَيْرِ وَاحِدٍ عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ.

واته: له عه مری کورپی شوعه یبهوه، له باوکیهوه، له باپیریوه رهزای خوای لی

بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ریگری کردووه له هه لکیشانی مووی سپی سهر و ریش، فهرمووی: (گومان مووی سپی نور و رووناکی موسولمانه).

راویژکار نه مینداره و جینگهی باوه ره

۵۷ - بَابُ أَنَّ الْمُسْتَشَارَ مُؤْتَمَنٌ

۲۸۲۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُسْتَشَارُ مُؤْتَمَنٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ شَيْبَانَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ النَّخَوِيِّ، وَشَيْبَانُ هُوَ صَاحِبُ كِتَابٍ وَهُوَ صَحِيحُ الْحَدِيثِ، وَيُكْنَى أَبَا مُعَاوِيَةَ. حَدَّثَنَا عَبْدُ الْجَبَّارِ بْنُ الْعَلَاءِ الْعَطَّارُ، عَنْ سُفْيَانَ بْنِ عُيَيْنَةَ، قَالَ: قَالَ عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عُمَيْرٍ، إِنِّي لأُحَدِّثُ الْحَدِيثَ فَمَا أَخْرِمُ مِنْهُ حَرْفًا.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (راویژکار نه مینداره و جینگهی باوه ره).

۲۸۲۳ - (صحيح بما بعده) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ ابْنِ جُدْعَانَ، عَنْ جَدَّتِهِ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُسْتَشَارُ مُؤْتَمَنٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عُمَرَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أُمِّ سَلَمَةَ.

واته: له نومو سه له مهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (راویژکار نه مینداره و جینگهی باوه ره).

نهوهی هاتوره ده‌بارهی شوومی

۵۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الشُّؤْمِ

۲۸۲۴ - (صحيح بزيادة: (إِنْ كَانَ الشُّؤْمُ فِي شَيْءٍ فَفِي: ق، وهو دونها شاذ) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، وَخَمْرَةَ، ابْنَيْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ عَنْ أَبِيهِمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الشُّؤْمُ فِي ثَلَاثَةٍ، فِي الْمَرْأَةِ، وَالْمَسْكَنِ، وَالْدَّابَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَبَعْضُ أَصْحَابِ الزُّهْرِيِّ لَا يَذْكُرُونَ فِيهِ عَنْ خَمْرَةَ إِنَّمَا يَقُولُونَ: عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَى مَالِكٌ بْنُ أَنَسٍ هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ الزُّهْرِيِّ، فَقَالَ: عَنْ سَالِمٍ، وَخَمْرَةَ، ابْنَيْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِيهِمَا، وَهَكَذَا رَوَى لَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ سُفْيَانَ بْنِ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، وَخَمْرَةَ، ابْنَيْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِيهِمَا، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِنَحْوِهِ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ خَمْرَةَ، وَرَوَايَةُ سَعِيدٍ أَصَحُّ، لِأَنَّ عَلِيَّ بْنَ الْمَدِينِيِّ وَالْحَمِيدِيَّ رَوَاهُ عَنْ سُفْيَانَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، وَذَكَرَا عَنْ سُفْيَانَ قَالَ: لَمْ يَرَوْا لَنَا الزُّهْرِيَّ هَذَا الْحَدِيثَ إِلَّا عَنْ سَالِمٍ عَنِ ابْنِ عُمَرَ. وَرَوَى مَالِكٌ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ الزُّهْرِيِّ، وَقَالَ: عَنْ سَالِمٍ، وَخَمْرَةَ، ابْنَيْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِيهِمَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، وَعَائِشَةَ، وَأَنَسٍ. وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: إِنْ كَانَ الشُّؤْمُ فِي شَيْءٍ فَفِي الْمَرْأَةِ وَالْمَسْكَنِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ حَكِيمِ بْنِ مُعَاوِيَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا شُؤْمَ، وَقَدْ يَكُونُ الْيَمْنُ فِي الدَّارِ وَالْمَرْأَةِ وَالْفَرَسِ حَدَّثَنَا بِذَلِكَ عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عِيَّاشٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ سُلَيْمٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ جَابِرٍ الطَّائِي، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ عَمِّهِ حَكِيمِ بْنِ مُعَاوِيَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهَذَا.

واته: له (عبد الله)ی کوری عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپنه وه، که
 فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (شوومی له سی
 شتدایه: خانوو، ژن و ولاخ).

له پیغه مبهری خوا وه صلی الله علیه وسلم ده گپنه وه، که فهرموویه تی: (نه گهر
 شوومی ببویه نهوا له م سی شته دا ده بوو: ژن و ولاخ و خانوو).

له حه کیمی کوری موعاویه وه رهزای خوی لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی:
 پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (شوومی نیه، ده گونجی
 بهر ده که ت و به خته وهری له م له سی شته دا بی: خانوو، ژن و نه سپ).

که سی کهس پیکه وه بون با دوانیان به په نامه کی قسه نه کهن پیکه وه

۵۹ - بَابُ مَا جَاءَ لَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ ثَالِثٍ

۲۸۲۵- (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ (ح) وَحَدَّثَنِي
 ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ شَقِيقٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ
 رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ صَاحِبِهِمَا وَقَالَ
 سُفْيَانُ، فِي حَدِيثِهِ: لَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ الثَّالِثِ، فَإِنَّ ذَلِكَ يُخْرِئُهُ. هَذَا حَدِيثٌ
 حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: لَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ
 دُونَ وَاحِدٍ، فَإِنَّ ذَلِكَ يُؤْذِي الْمُؤْمِنَ، وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَكْرَهُ أَدَى الْمُؤْمِنِ. وَفِي الْبَابِ
 عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له (عبد الله) وه رهزای خوی لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی:
 پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کاتی سی کهستان
 پیکه وه بون با دوانتان به په نامه کی و به چه قسه نه کهن پیکه وه، چونکه نه وه
 ده بیته هوی دلگرانی نهوی ترتان).

نهوهی هاتوره ده باره ی بهلین

۶۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعِدَّةِ

۲۸۲۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبْيَضَ قَدْ شَابَ، وَكَانَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ يُشَبِّهُهُ، وَأَمَرَ لَنَا بِثَلَاثَةِ عَشَرَ قُلُوصًا فَذَهَبْنَا نَقْبِضُهَا فَأَتَانَا مَوْتُهُ فَلَمْ يُعْطُونَا شَيْئًا، فَلَمَّا قَامَ أَبُو بَكْرٍ قَالَ: مَنْ كَانَتْ لَهُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِدَّةٌ فَلْيَجِئْ، فَقُمْتُ إِلَيْهِ فَأَخْبَرْتُهُ، فَأَمَرَ لَنَا بِهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَى مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، هَذَا الْحَدِيثَ بِإِسْنَادٍ لَهُ عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ، نَحْوَ هَذَا. وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَانَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ يُشَبِّهُهُ وَلَمْ يَزِيدُوا عَلَى هَذَا.

واته: له نهبو جوحه یفهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم دی سور و سپی بوو، پیری پیوه دیار بوو، حهسه نی کوری پیشهوا عه لی رهزای خویان لی بی لهو ده چوو، فهرمانی دا سیانزه نوبه نه وشرمان بده نی، رۆشتین بۆیان، لهوکاته دا هه والی مردنی هات، هیچیان نه داینی، کاتی که پیشهوا نهبو به کر رهزای خوای لی بی بوو به خهلیفه ههستا وتاریکی خویندهوه بۆ موسولمانان، فهرمووی: کی ههیه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهلین شتیکی پی دابی با بیت بۆلام ههتا بۆ جیبه جی بکه م، منیش چووم بهره ویری بهلینه که ی پیغه مبهرم صلی الله علیه وسلم پی راگه یاند، شهویش فهرمانی دا بۆیان جیبه جی کردم سیانزه نوبه نه وشریان پی به خشیم.

۲۸۲۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو جُحَيْفَةَ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَانَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ يُشَبِّهُهُ. وَهَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ نَحْوَ هَذَا. وَأَبُو جُحَيْفَةَ اسْمُهُ: وَهَبُ السُّوَّائِيُّ.

واته: له نهبو جوحه یفهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیتغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم دی ههسهنی کورپی پیتشهوا عهلی رهزای خویان لی بی لهو دهچوو.

دهبارهی باوک و دایکم به قوربانت بی

۶۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي

۲۸۲۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعِيدٍ الْجَوْهَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: مَا سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَجْمَعُ أَبَوَيْهِ لِأَحَدٍ غَيْرَ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ.

واته: له پیتشهوا عهلیهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: گویم لی نهبووه پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم باوک و دایکی بکات به قوربانن ههچ کهسی جگه له سهعدی کورپی نهبی وهقاص.

۲۸۲۹ - (منکر بذكر غلام الحزور) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَزَّازُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ ابْنِ جُدْعَانَ، وَيَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، سَمِعَا سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يَقُولُ: قَالَ عَلِيٌّ: مَا جَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبَاهُ وَأُمُّهُ لِأَحَدٍ إِلَّا لِسَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، قَالَ لَهُ يَوْمَ أُحُدٍ: ازِمْ فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي، وَقَالَ لَهُ: ازِمْ أَثْمًا غَلَامًا الْحَزَوْرُ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الرَّبِيزِ، وَجَابِرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنْ

عَلَيْهِ. وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، قَالَ: جَمَعَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبَوَيْهِ يَوْمَ أُحُدٍ قَالَ: ازِمِ فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي.

واته: له پیشهوا علیهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم باوک و دایکی پیکهوه نه کردوه به قوربانی هیچ که سی جگه له سه عدی کوری نه بی وه قاص، له پرژی جهنگی نو خوددا پیی ده فهرموو: (نهی سه عد تیر بته قینه، تیربارانیان بکه باوک و دایکم به قوربانیت بن)، ههروه ها پیی فهرموو: (تیربارانیان بکه نهی رۆلهی نه بهردی چاو نه ترس).

٢٨٣٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، وَعَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، قَالَ: جَمَعَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبَوَيْهِ يَوْمَ أُحُدٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له سه عدی کوری نه بی وه قاصهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: له پرژی جهنگی به دردا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم باوک و دایکی پیکهوه ده کردن به قوربانم.

نهوهی هاتووه ده باره ی کوری خویم

٦٢ - بَابُ مَا جَاءَ فِي يَأْ بُيَّ

٢٨٣١ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَارِبِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عُمَانَ شَيْخٌ لَهُ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ: يَا بُيَّ.

وَفِي الْبَابِ عَنِ الْمُغِيرَةِ، وَعُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ أَنَسٍ. وَأَبُو عُمَانَ هَذَا شَيْخٌ ثِقَةٌ وَهُوَ: الْجَعْدُ بْنُ عُمَانَ، وَيُقَالُ: ابْنُ دِينَارٍ وَهُوَ بَصْرِيٌّ، وَقَدْ رَوَى عَنْهُ يُونُسُ بْنُ عُبَيْدٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْأَثَمَةِ.

واته: له نه‌نسه‌سی کو‌ری مالی‌که‌وه ره‌زای خ‌وای لی‌ بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پی‌ی فهر‌مووه: (کو‌ری خ‌وم).

نه‌وه‌ی هات‌ووه ده‌رباره‌ی په‌له‌کردن له نا‌وانانی من‌دال

٦٣ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَعْجِيلِ اسْمِ الْمُؤَلَّودِ

٢٨٣٢ - (حسن) حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ سَعْدٍ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمِّي يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ بِتَسْمِيَةِ الْمُؤَلَّودِ يَوْمَ سَابِعِهِ وَوَضَعَ الْأَذَى عَنْهُ وَالْعَقَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له عه‌مری کو‌ری شو‌عه‌یه‌وه، له با‌وکیه‌وه، له با‌پیره‌وه ره‌زای خ‌وای لی‌ بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهر‌مانی‌داوه به نا‌وانانی من‌دال له‌روژی حه‌وته‌می له‌دایک بو‌ونی‌دا، نا‌زاری لا‌بری سهری بتاشری، هه‌روه‌ها مه‌ری یان دو‌وانی بو سهر‌بیر‌دریت.

نه‌وه‌ی هات‌ووه ده‌رباره‌ی نا‌وی باش له من‌دال بن‌ریت

٦٤ - بَابُ مَا جَاءَ مَا يُسْتَحَبُّ مِنَ الْأَسْمَاءِ

٢٨٣٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الْأَسْوَدِ أَبُو عَمْرِو الْوَرَّاقُ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَمَّرُ بْنُ سُلَيْمَانَ الرَّقِّيُّ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَانَ، عَنْ

سنن الترمذی بهرگی سنیهم - باسه کانی رهوشت و نادابه کان له پیغه مبهروهه صلى الله عليه وسلم.

نَافِعٌ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (خوشه ویسترین ناو به لای خواوه ناوی: (عَبْدُ اللَّهِ) و (وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ) ه).

۲۸۳۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا عُقْبَةُ بْنُ مُكْرِمٍ الْعَمِّيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ الْعُمَرِيِّ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَحَبَّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (خوشه ویسترین ناو به لای خواوه ناوی: (عَبْدُ اللَّهِ) و (وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ) ه).

ده باره ی نهو ناوانه ی که باش نین

۶۵ - بَابُ مَا يُكْرَهُ مِنَ الْأَسْمَاءِ

۲۸۳۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَأَنْهَيَنَّ أَنْ يُسَمَّى رَافِعٌ وَبَرْكَةُ وَيَسَارٌ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. هَكَذَا رَوَاهُ أَبُو أَحْمَدَ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنْ عُمَرَ، وَرَوَاهُ غَيْرُهُ عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبُو أَحْمَدَ ثِقَةً حَافِظًا،

سنن الترمذی بهرگی سیم - باسه‌کانی ره‌وشت و نادابه‌کان له پیغه‌مبه‌روهه صلی الله علیه وسلم.

وَالْمَشْهُورُ عِنْدَ النَّاسِ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ جَابِرٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَيْسَ فِيهِ عَنْ عُمَرَ.

واته: له پیشه‌وا عومه‌ری کوری (خطاب) هوه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که
فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (ریگری شه‌وه‌تان
لی ده‌که‌م من‌داله‌کانتان ناو بنین رافیع و به‌ره‌که‌ت و به‌سار).

۲۸۳۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ، عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ عُمَيْلَةَ الْفَزَارِيِّ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تُسَمِّيْ غُلَامَكَ رِبَاحَ وَلَا أَفْلَحَ وَلَا يَسَارَ وَلَا نَجِيحَ. يُقَالُ: أَمَّ هُوَ؟ فَيُقَالُ: لَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سه‌موره‌ی کوری جوندوبه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که
فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (من‌داله‌که‌ت ناو
مه‌نی ره‌باح و نه‌فله‌ح و به‌سار نه‌جیح)، پیتی وترا: نایا که‌سی به‌و ناوه‌وه ناو‌نراوه؟
فه‌رمووی: (نا).

۲۸۳۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَيْمُونٍ الْمَكِّيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَخْنَعُ اسْمٌ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ تَسْمَى بِمَلِكِ الْأَمْلاكِ قَالَ سُفْيَانُ: شَاهَانُ شَاءَ، وَأَخْنَعُ: يَغْنِي وَأَقْبَحُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ر صلی الله
علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (پیس‌ترین و ناخوشت‌ترین ناو له‌روژی قیامه‌تدا لای خوای
که‌وره‌ ناوی: (ملك الأملاك). سوفیان وتی: شاهان شا.

نهوهی هاتوره ده باره‌ی ناوگورین

٦٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَغْيِيرِ الْأَسْمَاءِ

٢٨٣٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الدُّورِيُّ، وَأَبُو بَكْرِ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيَّرَ اسْمَ عَاصِيَةَ وَقَالَ: أَنْتِ جَمِيلَةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَإِنَّمَا أَسْنَدُهُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ عُمَرَ، مُرْسَلًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُطِيعٍ، وَعَائِشَةَ، وَالْحَكَمَ بْنَ سَعِيدٍ، وَمُسْلِمٍ، وَأَسَامَةَ بْنَ أَخْذَرِيٍّ، وَشُرَيْحَ بْنَ هَانِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، وَخَيْثَمَةَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ.

واته: له ثینو عومرهوه رهزای خویان لی بی ده گپنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناوی (عَاصِيَةَ) ی گوری بو (جَمِيلَةَ) فهرمووی: (تو له مهودوا ناوت: جه میلهیه).

٢٨٣٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ نَافِعٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ عَلِيٍّ الْمُقَدَّمِيُّ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُغَيِّرُ الْإِسْمَ الْمُبِيعَ. قَالَ أَبُو بَكْرٍ: وَزَيْمًا قَالَ عُمَرُ بْنُ عَلِيٍّ، فِي هَذَا الْحَدِيثِ: هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مُرْسَلًا وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ عَائِشَةَ.

واته: له عائشهوه رهزای خوی لی بی ده گپنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناوی خراپی ده گوری بو ناوی باش.

دهرباره‌ی ناوه‌کانی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم

۶۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَسْمَاءِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۲۸۴۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ لِي أَسْمَاءً، أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا الْمَاجِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ بِي الْكُفْرَ، وَأَنَا الْحَاشِرُ الَّذِي يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى قَدَمِي، وَأَنَا الْعَاقِبُ الَّذِي لَيْسَ بَعْدِي نَبِيٌّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ حُذَيْفَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له موحه مبهدی کوری جوبهیری کوری (مطعم) دهه، له باوکیه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (من نهم ناوانهم هیه: من ناوم موحه مبهده واته: بهرده وام سوپاسکراوه، من ناوم نه مبهده واته: بهرده وام سوپاسی خوا ده کات، من ناوم ماحیه واته: قه لاچۆکر، بههوی منه وه خوای گه وه کوفر و بی باوه‌ری قه لاچۆ ده کات، من ناوم حاشره واته: کۆکهره وه، هه مو نه وهی ناده م کۆده که مه وه و ده چین بۆ مه حشهر رۆژی کۆبوونه وهی سه رجه م ناده میزاده کان و حه شرکردنیان، من ناوم عاقیبه واته: دوا هه مینی پیغه مبهراهم).

که راهه تی هیه کۆکردنه وهی ناو و نازناوی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم

۶۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْجَمْعِ بَيْنَ اسْمِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكُنْيَتِهِ

۲۸۴۱ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ ابْنِ عَجْلَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ يَجْمَعَ أَحَدٌ بَيْنَ اسْمِهِ وَكُنْيَتِهِ، وَيُسَمِّيَ مُحَمَّدًا أَبَا الْقَاسِمِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

سنن الترمذی بهرگی سنیهم - باسه کانی رهوشت و نادابه کان له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم.

وَقَدْ كَرِهَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنْ يَجْمَعَ الرَّجُلُ بَيْنَ اسْمِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكُنْيَتِهِ، وَقَدْ فَعَلَ ذَلِكَ بَعْضُهُمْ. رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ سَمِعَ رَجُلًا فِي السُّوقِ يُنَادِي يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَالْتَفَتَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: لَمْ أَغْنِكَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَكْتَنُوا بِكُنْيَتِي حَدَّثَنَا بِذَلِكَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهَذَا. وَفِي هَذَا الْحَدِيثِ مَا يَدُلُّ عَلَى كَرَاهِيَةِ أَنْ يُكْنَى أَبَا الْقَاسِمِ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ریگری کردوه له وهی پیاو ناو و نازناوی کۆبکاته وه واته ناوی موحه ممد و نازناوی (نهبو القاسم) بی.

ههندی له زانایانه یان پییان باش نیه، بهلام ههندیکیان نهو کاره یان کردوه.

واته: له پیغه مبهروه وه صلی الله علیه وسلم دهگیرنه وه، که جاری له بازار پیاوی بانگی کرد: نهی (نهبا القاسم)، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم ناویری دایه وه، کابرا وتی: مه بهستم تو نهبوو، فهرمووی: (نازناوی من له خوتان مهنین).

۲۸۴۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ وَاقِدٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا تَسَمَّيْتُمْ بِي فَلَا تَكْتَنُوا بِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهگهر ناوتان له خوتان نا نازناوی من له خوتان مهنین).

۲۸۴۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا فِطْرُ بْنُ خَلِيفَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي مُنْذِرٌ وَهُوَ الثَّوْرِيُّ، عَنْ مُحَمَّدِ ابْنِ الْحَنَفِيَّةِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ وَلِدَ لِي بَعْدَكَ أُسْمِيهِ مُحَمَّدًا وَأُكْنِيهِ بِكُنْيَتِكَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَكَأَنْتَ رُحْصَةً لِي. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له پيشهوا عهليهوه رهزای خوای لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويهتى: نهى پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم، له پاش تو نه گهر كورپكم بوو نه توانم ناو و نازناوى تو لى بنيم؟ واته ناوى موحه ممد بى و نازناوه كهى (نه بو القاسم) بى، فهرمووى: (به لى)، پيشهوا عهلى رهزای خوای لى بى فهرمووى: نهوه بهس روخسهتى بوو بو من.

بهراستى شيعر دانايى و حيكمهتى تيدايه

۶۹ - بَابُ مَا جَاءَ إِنْ مِنَ الشِّعْرِ حِكْمَةٌ

۲۸۴۴ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي غَنِيَّةٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ زُرٍّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنْ مِنَ الشِّعْرِ حِكْمَةٌ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، إِنَّمَا رَفَعَهُ أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجُ، عَنْ ابْنِ أَبِي غَنِيَّةٍ، وَرَوَى غَيْرُهُ عَنْ ابْنِ أَبِي غَنِيَّةٍ هَذَا الْحَدِيثَ مُوقُوفًا. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَائِشَةَ، وَبُرَيْدَةَ، وَكَثِيرٍ بَنِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ.

واته: له (عبد الله) وه رهزای خوای لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويهتى: پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويهتى: (بهراستى شيعر و هوزناوه دانايى و حيكمهتى تيدايه).

۲۸۴۵ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنَ الشَّعْرِ حِكْمًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (بهراستی شیعر و هونراوه دانایی و حیکمه تی تیدایه).

ئه وهی هاتووه ده باره ی شیعر و هونراوه خویندنه وه

۷۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِنْشَادِ الشِّعْرِ

۲۸۴۶ - (حسن) حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُوسَى الْفَرَزَارِيُّ، وَعَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ الْمَعْنَى وَاحِدٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَضَعُ لِحْسَانَ مَنَبْرًا فِي الْمَسْجِدِ يَقُومُ عَلَيْهِ قَائِمًا يُفَاخِرُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَوْ قَالَتْ: يُنَافِحُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَيَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ يُؤَيِّدُ حَسَنًا بِرُوحِ الْقُدُسِ مَا يُفَاخِرُ، أَوْ يُنَافِحُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُوسَى، وَعَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَالْبَرَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَهُوَ حَدِيثُ ابْنِ أَبِي الزِّنَادِ.

واته: له عایشه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی دا له مزگه وتدا مینه بری دابنن بو هسان بو ئه وهی به پیوه له سه ری راوه ستی و شیعر بخوینتیه وه دژی بی باوه ره کان و بهرگری له پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم بکات، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم

ده‌یفه‌رموو: (خوای گه‌وره پشتگیری هه‌سان ده‌کات له‌کاتی‌کدا که به‌رگری له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌کات).

۲۸۴۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتٌ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ مَكَّةَ فِي عُمْرَةِ الْقَضَاءِ وَعَبَدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ بَيْنَ يَدَيْهِ يَمْشِي وَهُوَ يَقُولُ:

خُلُوا بَنِي الْكُفَّارِ عَنْ سَبِيلِهِ الْيَوْمَ نَضْرِبُكُمْ عَلَى تَنْزِيلِهِ
ضَرْبًا يُزِيلُ الْهَامَ عَنْ مَقِيلِهِ وَيُذْهِلُ الْحَلِيلَ عَنْ حَلِيلِهِ.

فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: يَا ابْنَ رَوَاحَةَ بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَفِي حَرَمِ اللَّهِ تَقُولُ الشِّعْرُ؟ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَلِّ عَنْهُ يَا عُمَرُ، فَلَمَّحَ أَسْرَعُ فِيهِمْ مِنْ نَضْحِ التَّنْبُلِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَقَدْ رَوَى عَبْدُ الرَّزَّاقِ، هَذَا الْحَدِيثُ أَيْضًا عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسٍ، نَحْوَ هَذَا، وَرَوَى فِي غَيْرِ هَذَا الْحَدِيثِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ مَكَّةَ فِي عُمْرَةِ الْقَضَاءِ وَكَغَبُ بْنُ مَالِكٍ بَيْنَ يَدَيْهِ وَهَذَا أَصَحُّ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْحَدِيثِ لِأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ رَوَاحَةَ قُتِلَ يَوْمَ مُؤَتَةَ، وَإِنَّمَا كَانَتْ عُمْرَةُ الْقَضَاءِ بَعْدَ ذَلِكَ.

واته: له نه‌ه‌سی کو‌ری مالی‌که‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، کاتی که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم رو‌شته ناو شاری مه‌که‌وه بو شه‌وی قه‌زای عومره‌که‌ی بکاته‌وه، (عبد‌الله‌ی کو‌ری ره‌واحه به به‌رده‌میدا ده‌رو‌یشت و نه‌م شیعرانه‌ی ده‌خو‌ینده‌وه:

خُلُوا بَنِي الْكُفَّارِ عَنْ سَبِيلِهِ الْيَوْمَ نَضْرِبُكُمْ عَلَى تَنْزِيلِهِ
ضَرْبًا يُزِيلُ الْهَامَ عَنْ مَقِيلِهِ وَيُذْهِلُ الْحَلِيلَ عَنْ حَلِيلِهِ.

پیشه‌وا عومهری کو‌ری (خطاب) ره‌زای خوای لی بی پیی فه‌رموو: نه‌ی کو‌ری ره‌واحه شه‌وه تو له هه‌ره‌می مه‌که‌وه و له‌به‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا صلی الله

علیه وسلم شیعر ده‌خوینده‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پیتی فه‌رموو: (ئه‌ی عومهر وازی لی بیته، نه‌و شیعرانه‌ی نه‌و کاریگه‌ریان زیاتره بو کافران له تیرباران کردنیان)

۲۸۴۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنْ الْمُقْدَامِ بْنِ شُرَيْحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَ: قِيلَ لَهَا: هَلْ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَمَثَّلُ بِشَيْءٍ مِنَ الشَّعْرِ؟ قَالَتْ: كَانَ يَتَمَثَّلُ بِشَعْرِ ابْنِ رَوَاحَةَ وَيَقُولُ: وَيَأْتِيكَ بِالْأَخْبَارِ مَنْ لَمْ تُزَوِّد. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیتی واتراوه: ئایا پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نمونه‌ی به شیعر ده‌هینایه‌وه؟ عائیشه فه‌رموو: به‌لی، نمونه‌ی به شیعر کوری ره‌واحه ده‌هینایه‌وه و ده‌یفه‌رموو: (که‌سی هه‌والت بو ده‌هینی هیچ تیشووت پی نه‌داوه).

۲۸۴۹ - (صحیح بلفظ: أصدق) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَشَعْرُ كَلِمَةٍ تَكَلَّمْتُ بِهَا الْعَرَبُ قَوْلُ لَبِيدٍ: أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ الثَّوْرِيُّ، وَغَيْرُهُ عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (چاکترین و جوانترین شیعر عه‌ره‌بی نه‌م شیعره‌ی له‌بیدی شاعیره: (أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ). واته: ناگادارین جگه له خوای گه‌وره هه‌موو شتی پرپووج و به‌تاله).

۲۸۵۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنْ سِمَاكِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: جَالَسْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْثَرَ مِنْ مِائَةِ مَرَّةٍ، فَكَانَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَأَنْ يَمْتَلِيَّ جَوْفُ أَحَدِكُمْ فَيَحَا خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمْتَلِيَّ شِعْرًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له موحه ممدی کوری سه‌عدی کوری نه‌بی وه‌قاصه‌وه، له باوکیه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نه‌گهر ناوسکی که‌سیکتان پرپی له کیم و زوخاو نه‌وه زور چاکتره بوی له‌ودی که پرپی له شیعر و هونراوه).

نه‌وه‌ی هاتوره ده‌رباره‌ی ره‌وانبیزی

۷۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْفَصَاحَةِ وَالْبَيَانِ

۲۸۵۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الصَّنَعَائِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ عَلِيٍّ الْمُقَدَّمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا نَافِعُ بْنُ عُمَرَ الْجُمَحِيُّ، عَنْ بَشْرِ بْنِ عَاصِمٍ، سَمِعَهُ يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَنْغُضُ الْبَلِيعَ مِنَ الرِّجَالِ الَّذِي يَتَخَلَّلُ بِلسَانِهِ كَمَا تَتَخَلَّلُ الْبَقَرَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدٍ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عه‌مره‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (خوای گه‌وره رقی له‌و پیاوه ده‌م هه‌راشه‌یه که له‌کاتی قسه‌کردندا زمانی به‌کون و قوربینی ده‌میدا ده‌گیر پی بۆ قسه‌ی زل، وه‌ک چۆن مانگا له‌کاتی له‌وه‌ردا ئالف و شت ده‌ماشیتته‌وه).

۲۸۵۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ، عَنْ عَبْدِ الْجَبَّارِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَنَامَ الرَّجُلُ عَلَى سَطْحٍ لَيْسَ بِمَحْجُورٍ عَلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ

غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَعَبْدُ الْجُبَّارِ بْنُ عَمَرَ يُضَعَّفُ.

واته: له جابیره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیترنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ریگری کردوه له‌سه‌ربانی یان له‌سه‌ر لی‌واری شوینیکی به‌رز بجه‌وی به‌بی یان به‌بی نه‌وه‌ی دیواری بو کرابی.

۲۸۵۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَحَوَّلُ بِالْمَوْعِظَةِ فِي الْأَيَّامِ تَخَافَةَ السَّامَةِ عَلَيْنَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ الْأَعْمَشِ قَالَ: حَدَّثَنِي شَقِيقُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، نَحْوَهُ.

واته: له (عبد الله) ی کو‌ری مه‌سه‌عوده‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیترنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ناو به ناو ناموژگاری ده‌کردین و په‌ندی داده‌داین له‌ترسی نه‌وه‌ی نه‌وه‌کا وهرس و بیزار بین.

۷۳ - بَابُ

۲۸۵۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو هِشَامٍ الرَّفَاعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ قُضَيْلٍ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، قَالَ: سُئِلَتْ عَائِشَةُ، وَأُمُّ سَلَمَةَ، أَيُّ الْعَمَلِ كَانَ أَحَبَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتَا: مَا دِيمَ عَلَيْهِ وَإِنْ قُلَّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ أَحَبَّ الْعَمَلِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا دِيمَ عَلَيْهِ حَدَّثَنَا بِذَلِكَ هَارُونُ بْنُ

سنن الترمذی بهرگی سیئهم - باسه کانی رهوشت و نادابه کان له پیغه مبهروهه صلى الله عليه وسلم.

إِسْحَاقُ الْهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو صالحهوه دهگيرنهوه، که فهرموويهتی: له عانیشهو نومو سهله مهیان رهزای خویان لی بی پرسی؟ چ کردهویه بهلای پیغه مبهری خواوه صلى الله عليه وسلم خوشهویستین بوو؟ وتیان: نهو کردهوه چاکهی خاوهنه کهی بهردهوام بی لهسهری با کهمیش بی.

٧٤ - بَابُ

٢٨٥٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ شَيْطَرٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَمَرُوا الْآيَةَ وَأَوْكُوا الْأَسْقِيَةَ وَأَجِفُّوا الْأَبْوَابَ وَأَطْفِئُوا الْمَصَابِيحَ فَإِنَّ الْفَوَاسِقَ زُبْمًا جَرَّتِ الْفَتِيلَةُ فَأَخْرَقَتْ أَهْلَ النَّبِيِّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له جابیرهوه رهزای خوی لی بی دهگيرنهوه، که فهرموويهتی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويهتی: (قابه کان داپوشن و ده می کونه دهو مهشکه و جهوهنه کان ببهستن و دهراکان دابخهن و چراکان بکوژیننهوه چونکه لهوانهیه مشک و نهو دهعبایانهی له کون دهردهچن فتیله که رابکیشن و مال خانهواده که بسوتینن).

٧٥ - بَابُ

٢٨٥٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا

سَافَرْتُمْ فِي الْحِصْبِ فَأَعْطُوا الْإِبِلَ حَظَّهَا مِنَ الْأَرْضِ، وَإِذَا سَافَرْتُمْ فِي السَّنَةِ فَبَادِرُوا
بِنَفْسِهَا وَإِذَا عَرَّسْتُمْ فَاجْتَنِبُوا الطَّرِيقَ فَإِنَّهَا طُرُقُ الدَّوَابِّ وَمَأْوَى الْهَوَامِّ بِاللَّيْلِ. هَذَا
حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.
وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَأَنْسٍ.

واته: له نهبو هورهیرهه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی:
پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نهگهر لهکاتی لهوهردا
سهفهرتان کرد مافی وشر بدن واته ماوهی بدن با بو خوی بلهوهپری، خو نهگهر
لهوهپ نهبوو زوو لیخوړن ههتا دهگه نه شوینی ریتان دهکهوی له لهوهپ، یان دهگه نه
مهترل و لهوی نالقیان دهدهنی و دهیانحهویننهوه، خو نهگهر شهویش داهات ویستان
لادهن بو ههوانهوه لهچهقی ریگادا لامهدهن بهلکو دورکهونهوه لهچهقی ریگا،
چونکه بهشهو ریگه دهبی بهجیگهی مار و میرو جروجانهوه).

باسه کانی نمونه هیتانه وه له پیغه مبهروهه صلی الله علیه وسلم

أَبْوَابُ الْأَمْثَالِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نه وهی هاتوره ده باره ی نمونه هیتانه وهی خوی گه وره بز بهنده کانی

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مَثَلِ اللَّهِ لِعِبَادِهِ

۲۸۵۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ السَّعْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَقِيَّةُ بْنُ الْوَلِيدِ، عَنْ بَجْرِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنِ النَّوَاسِ بْنِ سَمْعَانَ الْكِلَابِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ ضَرَبَ مَثَلًا صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا، عَلَى كَنَفِي الصِّرَاطِ سُورَانِ لَهُمَا أَبْوَابٌ مُفْتَحَتَانِ، عَلَى الْأَبْوَابِ سُتُورٌ وَدَاعٌ يَدْعُو عَلَى رَأْسِ الصِّرَاطِ وَدَاعٌ يَدْعُو فَوْقَهُ، (وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) وَالْأَبْوَابُ الَّتِي عَلَى كَنَفِي الصِّرَاطِ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا يَقَعُ أَحَدٌ فِي حُدُودِ اللَّهِ حَتَّى يُكْشَفَ السِتْرُ وَالَّذِي يَدْعُو مِنْ فَوْقِهِ وَاعِظُ رَبِّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، يَقُولُ: سَمِعْتُ زَكْرِيَّا بْنَ عَدِيٍّ، يَقُولُ: قَالَ أَبُو إِسْحَاقَ الْقَزَائِيُّ: خُذُوا عَنْ بَقِيَّةٍ مَا حَدَّثَكُمْ عَنِ الثَّقَاتِ وَلَا تَأْخُذُوا عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ عِيَّاشٍ مَا حَدَّثَكُمْ عَنِ الثَّقَاتِ وَلَا غَيْرِ الثَّقَاتِ.

واته: له نه واسی کوری سه معانی کیلابیه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوی گه وره نمونه هیتانه وه به ریگایه کی راست، له هه ردو لای ریگه که دو دیوار هیه بابته تی کراوه یان تیدایه، ده رگا کانش پهرده ی داخراویان پیدا دراوه، له سهر

رینگہ کەشدا باخوازیک و لەسەر ووی ئەویشەوہ باخوازینکی تر خەلکی بانگ دەکەن: (وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلٰى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ). واتە: خواش بۆ ناشتی و سەلام واتە بۆ بەھەشتی خۆی بانگ دەکات، ھەرکە سیتیکیش ئەو بیەوی و بە شیاری بزانیّت رینمایی دەکات بۆ رینگە قورنان.

جا رینگە کە نیسلا مە، دوو دیوارە کەش سنوورەکانی خودایە، دەرگا کانیشت قەدەغە کراکانی خودایە، هیچ کەسێک ناکەوێتە ناو سنوورەکانی خواوە ھەتا پەردە کە لانەدریّت، ئەو بانگخوازەش لەسەر وە بانگ دەکات نامۆژگاری خواوە.

٢٨٦٠ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ خَالِدِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِلَالٍ، أَنَّ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيَّ، قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا فَقَالَ: إِنِّي رَأَيْتُ فِي الْمَنَامِ كَأَنَّ جِبْرِيلَ عِنْدَ رَأْسِي وَمِيكَائِيلَ عِنْدَ رِجْلَيَّ يَقُولُ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ: اضْرِبْ لَهُ مَثَلًا، فَقَالَ: أَسْمَعُ سَمِعْتُ أَذُنُكَ وَأَعْقَلَ عَقْلَ قَلْبِكَ، إِنَّمَا مَثَلُكَ وَمَثَلُ أُمَّتِكَ كَمَثَلِ مَلِكٍ اتَّخَذَ دَارًا ثُمَّ بَنَى فِيهَا بَيْتًا ثُمَّ جَعَلَ فِيهَا مَائِدَةً ثُمَّ بَعَثَ رَسُولًا يَدْعُو النَّاسَ إِلَى طَعَامِهِ، فَمِنْهُمْ مَنْ أَجَابَ الرَّسُولَ وَمِنْهُمْ مَنْ تَرَكَهُ، فَاللَّهُ هُوَ الْمَلِكُ وَالِدَارُ الْإِسْلَامُ وَالْبَيْتُ الْجَنَّةُ وَأَنْتَ يَا مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ، فَمَنْ أَجَابَكَ دَخَلَ الْإِسْلَامَ، وَمَنْ دَخَلَ الْإِسْلَامَ دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ دَخَلَ الْجَنَّةَ أَكَلَ مَا فِيهَا. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِإِسْنَادٍ أَصَحَّ مِنْ هَذَا. هَذَا حَدِيثٌ مُرْسَلٌ، سَعِيدُ بْنُ أَبِي هِلَالٍ لَمْ يُدْرِكْ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ.

واتە: لە جابیری کوری (عبدالله)وہ رەزای خوای لى بى دەگێرنەوہ، کە فەرموویەتی: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (لەخەرمدا جبریل لای سەرمەوہ و میکائیل لای قاچمەوہ بوو، یەکیکیان بەوی تریانی وت: فونەییەکی بۆ بەیتنەرەوہ، فەرمووی: گوی بگرە گۆیگر بە، حالی بەو بەدل

ئاگاداربه، غونهی تو و نومه ته کهت وهک پادشایه که مالیکی هه بیته، نینجا خانویه کی له ناو ماله کهدا دروستکردبی و سفره یه کی تیدا راخستبی، له پاشدا نوینه ری ناردبی خهک بانگ بکات بۆسه ر سفره و خوانه کهی، جا هه ندیکیان به دهم ده عوه ت و بانگهی شته که یه وه و هه ندیکی تریان نایه ن، خوای گه وره نه و پادشایه یه، ماله که دینی نیسلامه، خانه کهی ناویشی به هه شته، توش نهی موحه ممد ره وانه کراوه کهی، هه رکه س گوپرایه لی کردیت ده چیته نیسلامه وه، هه رکه س چووه نیسلامه وه، ده چیته به هه شته وه، هه رکه س چووه به هه شته وه له خواردنه کانی ده خوات).

٢٨٦١ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ أَبِي تَيْمَةَ الْهَجِيمِيِّ، عَنْ أَبِي عُثْمَانَ، عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعِشَاءَ ثُمَّ انْصَرَفَ فَأَخَذَ بِيَدِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ حَتَّى خَرَجَ بِهِ إِلَى بَطْحَاءِ مَكَّةَ فَأَجْلَسَهُ ثُمَّ خَطَّ عَلَيْهِ خَطًّا ثُمَّ قَالَ: لَا تَبْرَحَنَّ خَطَّكَ فَإِنَّهُ سَيَنْتَهِي إِلَيْكَ رِجَالٌ فَلَا تُكَلِّمُهُمْ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَلِّمُونَكَ، قَالَ: ثُمَّ مَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَيْثُ أَرَادَ، فَبَيْنَا أَنَا جَالِسٌ فِي خُطِّي إِذْ أَتَانِي رِجَالٌ كَانَتْهُمْ الرُّطُ أَشْعَارُهُمْ وَأَجْسَامُهُمْ لَا أَرَى عَوْرَةً وَلَا أَرَى قَشْرًا وَيَنْتَهُونَ إِلَيَّ، لَا يُجَاوِزُونَ الْحُطَّ ثُمَّ يَصْدُرُونَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَتَّى إِذَا كَانَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ، لَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ جَاءَنِي وَأَنَا جَالِسٌ، فَقَالَ: لَقَدْ أَزَانِي مُنْذُ اللَّيْلَةِ ثُمَّ دَخَلَ عَلَيَّ فِي خُطِّي فَتَوَسَّدَ فَخِذِي فَفَرَّقَ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَفَعَ نَفْحَ، فَبَيْنَا أَنَا قَاعِدٌ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُتَوَسِّدٌ فَخِذِي إِذَا أَنَا بِرِجَالٍ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ بِيضٌ اللَّهُ أَعْلَمُ مَا بِهِمْ مِنَ الْجَمَالِ فَانْتَهَوْا إِلَيَّ، فَجَلَسَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ عِنْدَ رَأْسِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَطَائِفَةٌ مِنْهُمْ عِنْدَ رِجْلَيْهِ ثُمَّ قَالُوا بَيْنَهُمْ: مَا رَأَيْنَا عَبْدًا قَطُّ أَوْيَ مِثْلَ مَا أَوْيَ هَذَا النَّبِيُّ، إِنَّ عَيْنَيْهِ تَنَامَانِ وَقَلْبُهُ يَقْطَانُ، اضْرِبُوا لَهُ

مَثَلًا مَثَلُ سَيِّدِ بَنِي قَصْرًا ثُمَّ جَعَلَ مَأْذِبَةً فَدَعَا النَّاسَ إِلَى طَعَامِهِ وَشَرَابِهِ، فَمَنْ أَجَابَهُ أَكَلَ مِنْ طَعَامِهِ وَشَرِبَ مِنْ شَرَابِهِ وَمَنْ لَمْ يُجِبْهُ عَاقِبَهُ، أَوْ قَالَ: عَذَّبَهُ، ثُمَّ ارْتَفَعُوا، وَاسْتَيْقَظَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ ذَلِكَ فَقَالَ: سَمِعْتُ مَا قَالَ هَؤُلَاءِ؟ وَهَلْ تَذَرِي مَنْ هَؤُلَاءِ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: هُمُ الْمَلَائِكَةُ، فَتَذَرِي مَا الْمَثَلُ الَّذِي ضَرَبُوا؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: الْمَثَلُ الَّذِي ضَرَبُوا الرَّحْمَنُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى بَنِي الْجَنَّةِ وَدَعَا إِلَيْهَا عِبَادَهُ، فَمَنْ أَجَابَهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ لَمْ يُجِبْهُ عَاقِبَهُ أَوْ عَذَّبَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَأَبُو نَيْمَةَ هُوَ الْمُجَنِّمِيُّ وَاسْمُهُ: طَرِيفُ بْنُ مُجَالِدٍ. وَأَبُو عَثْمَانَ النَّهْدِيُّ اسْمُهُ: عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مُلٍ. وَسَلِيمَانُ التَّيْمِيُّ قَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْهُ مُعْتَمِرٌ وَهُوَ سُلَيْمَانُ بْنُ طَرْحَانَ، وَلَمْ يَكُنْ تَيْمِيًّا وَإِنَّمَا كَانَ يَنْزِلُ بَنِي تَيْمٍ فَتَنَسَّبَ إِلَيْهِمْ، قَالَ عَلِيُّ: قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَخَافَ لِلَّهِ تَعَالَى مِنْ سُلَيْمَانَ التَّيْمِيِّ.

واتە: لە نەیبو مەسعودەوه رەزای خوای لى بى دەگێرنەوه، کە فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نوێژی خەوتنانی کردوو، لەپاشدا دەستی (عبد اللہ)ی کورپی مەسعودی گرت و رۆشت هەتا گەیشتە (بطحاء)ی مەککە، لەوێ دانیشتان، لەپاشدا خەتیکی بەچواردەوریدا کیشا، ئینجا فەرمووی: (لەم خەتە دەرنەچیت، چونکە خەلکانی پێت دەگەن، قەسیان لەگەڵ مەکە چونکە ئەوا قەسە لەگەڵ تۆ ناکەن). وتی: لەپاشدا پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئەوەندەى کە بیهوێ رۆشت، لەناو خەتەکەى خۆمدا دانیشتبووم پیاوانی هاتن وەك قولەڕەشە بوون جەستەیان هیچی پێوە نەبوو پۆشاکیان لەبەردا نەبوو شەرمگەشیان دیار نەبوو، هاتن بۆ لام و نەهاتنە ناو خەتەکەوه، لەپاشدا گەڕانەوه بۆ خزمەت پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، هەتا کوتایی شو، بەلام پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هاتەوه بۆلاى من، من لەشوێنى خۆم دانیشتبووم، فەرمووی: (بێگومان ئەمشەو نەخەوتووم)، لەپاشدا هاتە ناو خەتەکەى منەوه قۆڵم کرد بە

سهرین بۆی و راکشا، کاتی که راده کشا دهستی ده کرد به پرخه پرخ، من بۆ خۆم دانیشتبوم بهو حاله وه پیاوانیک هاتن پۆشاکێ سپیان پێوه بوو، خوا خۆی ده زانی چه ند جوان بوون، گه یشتنه لامان، هه ندیکیان له لای سه ری پێغه مبه ری خوا دا صلی الله علیه وسلم دانیشتن، هه ندیکیشیان له لای قاچیه وه دانیشتن، له پاشدا له ناو خۆیاندا وتیان: ئه وه ی به م پێغه مبه ره صلی الله علیه وسلم دراوه هه رگیز نه ماندیوه به هیچ به نده یه بدری، چاوه کانی ده خه ون و دلی به خه به ره، نمونه یه کی بۆ به یتنه وه، گه وریه کۆشک و ته لاری دروست ده کات، سه ره و خوانی ده پارزینیته وه و خه لک ده عوه ت ده کات بۆ سه ر سه ره و خانه که بۆ خواردن و خواردنه وه، جا ئه وه ی هات به دهم ده عوه ته که یه وه ئه وه له خواردن و خواردنه وه که ی ده خوات و ده خواته وه، ئه و که سه ش نه چی به دهم بانگه وازه که یه وه سزای ده دات، ئینجا سه ره و خانه که هه لده گریت، له و کاته دا پێغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم هه ستا له خه و سه رمووی: (گویم لی ئه وانه ده یانوت چی، ئایا ده زانی ئه وانه کین؟) وتم: خواو پێغه مبه ره که ی ده یزانن، سه رمووی: (ئه وانه مه لانیکه بوون)، سه رمووی: (نمونه که ش هینایانه وه خوا ی گه وره بوو به هه شتی دروست کردووه به نده کانی بانگ کردووه بۆی، جا ئه وه ی بروات به دهم بانگه وازه که یه وه ده چیته به هه شته وه، ئه وه شی نه چی سزای سه ختی ده دات)،

داستانی پیغمبر صلی الله علیه وسلم و پیغمبرانی پیش خوی

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مَثَلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْأَنْبِيَاءُ قَبْلَهُ

۲۸۶۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سِنَانٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَلِيمُ بْنُ حَيَّانَ بَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ مِينَاءَ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّمَا مَثَلِي وَمَثَلُ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِي كَرَجُلٍ بَنَى دَارًا فَأَكْمَلَهَا وَأَحْسَنَهَا إِلَّا مَوْضِعَ لَبَنَةٍ فَجَعَلَ النَّاسُ يَدْخُلُونَهَا وَيَتَعَجَّبُونَ مِنْهَا وَيَقُولُونَ لَوْلَا مَوْضِعُ اللَّبَنَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له جابری کوری (عبدالله) وه زای خوی لی بی دهگیرنه وه، که فەرموویه تی: پیغمبره صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (داستانی من و پیغمبرهانی پیش خۆم وهک پیاوی وایه کۆشک و ته لاری دروست بکات به شیوه کی زۆر تهوار و ریک و پیک و و بیرازینیتسه وه ته نیا جینگهی یهک خشت نه بی، خه لک سهردانی بکه ن و بچه ناویه وه و سهریان سوڕ بیتی له جوانیه که ی و بلین: خۆزگه نهو خشته شی بو دانه را). - (بیگومان من جینگهی نهو خشته م پر کردۆته وه و دواهمینی پیغمبره را م). وهک له فەرمووده ی تر دا هاتوه - .

نه وه ی هاتوه ده باره ی غونه ی نوێژ و رۆژوو سه ده قه

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مَثَلِ الصَّلَاةِ وَالصِّيَامِ وَالصَّدَقَةِ

۲۸۶۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبَانُ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ سَلَامٍ، أَنَّ أَبَا سَلَامٍ، حَدَّثَهُ أَنَّ الْحَارِثَ الْأَشْعَرِيَّ، حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ أَمَرَ يَحْيَى بْنَ زَكَرِيَّا بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا وَيَأْمُرَ بِنِ إِسْرَائِيلَ أَنْ يَفْعَلُوا بِهَا، وَإِنَّهُ كَذَّ أَنْ

يُبْطِئُ بِهَا، فَقَالَ عَيْسَى: إِنَّ اللَّهَ أَمَرَكَ بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ لِتَعْمَلَ بِهَا وَتَأْمُرَ بِنِي إِسْرَائِيلَ أَنْ يَعْمَلُوا بِهَا، فَإِنَّمَا أَنْ تَأْمُرَهُمْ، وَإِنَّمَا أَنَا أَمُرُهُمْ، فَقَالَ يَحْيَى: أَحْشَى أَنْ سَبَقْتَنِي بِهَا أَنْ يُخَسَفَ بِي أَوْ أُعَذَّبَ، فَجَمَعَ النَّاسُ فِي بَيْتِ الْمَقْدِسِ، فَأَمَتَلُوا الْمَسْجِدَ وَقَعَدُوا عَلَى الشُّرَفِ، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ أَنْ أَعْمَلَ بِهِنَّ، وَأَمُرُكُمْ أَنْ تَعْمَلُوا بِهِنَّ: أَوَّلُهُنَّ أَنْ تَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَإِنَّ مَثَلَ مَنْ أَشْرَكَ بِاللَّهِ كَمَثَلِ رَجُلٍ اشْتَرَى عَبْدًا مِنْ خَالِصِ مَالِهِ بِذَهَبٍ أَوْ وَرِقٍ، فَقَالَ: هَذِهِ دَارِي وَهَذَا عَمَلِي فَأَعْمَلْ وَأَدِّ إِلَيَّ، فَكَانَ يَعْمَلُ وَيُؤَدِّي إِلَى غَيْرِ سَيِّدِهِ، فَأَتَيْكُمْ يَرْضَى أَنْ يَكُونَ عَبْدُهُ كَذَلِكَ؟ وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَكُمْ بِالصَّلَاةِ، فَإِذَا صَلَّيْتُمْ فَلَا تَلْتَفِتُوا فَإِنَّ اللَّهَ يَنْصِبُ وَجْهَهُ لَوَجْهِ عَبْدِهِ فِي صَلَاتِهِ مَا لَمْ يَلْتَفِتْ، وَأَمُرُكُمْ بِالصِّيَامِ، فَإِنْ مَثَلَ ذَلِكَ كَمَثَلِ رَجُلٍ فِي عِصَابَةٍ مَعَهُ صُرَّةٌ فِيهَا مِسْكٌ، فَكُلُّهُمْ يَعْجَبُ أَوْ يُعْجِبُهُ رِيحُهَا، وَإِنَّ رِيحَ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ، وَأَمُرُكُمْ بِالصَّدَقَةِ فَإِنَّ مَثَلَ ذَلِكَ كَمَثَلِ رَجُلٍ أَسْرَهُ الْعَدُوُّ، فَأَوْتَقُوا يَدَهُ إِلَى عُنُقِهِ وَقَدَّمُوهُ لِيَضْرِبُوا عُنُقَهُ، فَقَالَ: أَنَا أَقْدِيهِ مِنْكُمْ بِالْقَلِيلِ وَالكَثِيرِ، فَقَدَى نَفْسُهُ مِنْهُمْ، وَأَمُرُكُمْ أَنْ تَذْكُرُوا اللَّهَ فَإِنَّ مَثَلَ ذَلِكَ كَمَثَلِ رَجُلٍ خَرَجَ الْعَدُوُّ فِي أَثَرِهِ سِرَاعًا حَتَّى إِذَا أَتَى عَلَى حِصْنٍ حَصِينٍ فَأَخْرَزَ نَفْسَهُ مِنْهُمْ، كَذَلِكَ الْعَبْدُ لَا يُخْرِزُ نَفْسَهُ مِنَ الشَّيْطَانِ إِلَّا بِذِكْرِ اللَّهِ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَأَنَا أَمُرُكُمْ بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ اللَّهُ أَمَرَنِي بِهِنَّ، السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ وَالْجِهَادُ وَالْهِجْرَةُ وَالْجَمَاعَةُ، فَإِنَّهُ مَنْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ فَبِدْ شَرٍّ فَقَدْ خَلَعَ رِبْقَةَ الْإِسْلَامِ مِنْ عُنُقِهِ إِلَّا أَنْ يَرْجِعَ، وَمَنْ ادَّعَى دَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ فَإِنَّهُ مِنْ جُنَا جَهَنَّمَ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنْ صَلَّى وَصَامَ؟ قَالَ: وَإِنْ صَلَّى وَصَامَ، فَأَدْعُوا بِدَعْوَى اللَّهِ الَّذِي سَمَّاكُمْ الْمُسْلِمِينَ الْمُؤْمِنِينَ، عِبَادَ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: الْحَارِثُ الْأَشْعَرِيُّ لَهُ صُحْبَةٌ وَلَهُ غَيْرُ هَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له (حارث)ی نه شعهریه وه ره زای خوای لی بئی ده گپرنه وه، که پیغه مبره صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (خوای گه وره فەرمانیدا به یه حیای کورێ

(ذکریا) ئەم پێنجە ئەنجام بەدات و فەرمانیش بکات بە بەنی ئیسرائیل ئەوانیش ئەنجامی بدەن، ئەویش وەک بڵێی سستی نواند، عیسا سەلامی خۆی لەسەر بێ فەرمووی: خۆی گەورە ئەو فەرمانانە یی کردوون تۆ خۆت پێیان رادەگەیەنی و فەرمانیان پێ دەکە یان من فەرمانیان پێ دەکەم، یەحیا فەرمووی: ئەو عیسا ئەترسم پێشم بکەوێ بێرێم بەناخی زەویدا یان سزا بدرێم، جا یەحیا بەنی ئسرائیلی لە (بیت المقدس) کۆکردەو، مزگەوتەکە پەرپ بوو، ئێنجا خۆی لە بەرزاییە کدا دانیش، فەرمووی: خۆی گەورە فەرمانی پێ کردووم ئەم پێنجە ئەنجام بەدەم و فەرمانیش بکەم بە ئێوەش ئەنجامی بدەن: یەکە میان خوا پەرستەن و ھاوبەشی بۆ دانەنێن، بێگومان نمونە ی کەسی ھاوبەش بۆ خوا دانێ وەک کەسی وایە کۆیلە یە بکری لە مال و سامانی خۆی لە ئالتون یان لە زیو، بلی: ئەمە خانووی منە، ئەمەش کارە کەمە جا تۆش کار بکەو بۆم بەرزبکەرەو، جا کۆیلە کە کاری دەکردو دەیدایە کەسیکی تر، دە ی کێ لە ئێوە رازی دەبێ کۆیلە کە ی بەو شێوە یە بێ؟ خۆی گەورە فەرمانی پێ کردوون بە نوێژ، جا ئەگەر نوێژتان کرد ئاوەردەنەو بە مەلاولادا چونکە خۆی گەورە روو بەرووی بەندە کە یەتی تا ئەو کاتە ی بەندە کە ی روو وەر دەگیرێت، فەرمانتان پێ دەکەم بە روژووگرتن، نمونە ی ئەو کە سەش نمونە ی پیاویکە کێسە یە میسکی پێ بێ لە ناو کۆمەڵیکدا هەموویان هەست بە بۆنی خۆش دەکەن، بۆنی دەمی روژوووەوان لای خۆی گەورە لە بۆنی میسک خۆشترە، فەرمانیشتان پێ دەکەم بە سەدەقە و خێر و خێرات، نمونە ی ئەویش نمونە ی پیاویکە دوژمن دیلی کردووە، دەستیان بەستووە بە گەردنەو و پێش خۆیانداوە بۆ ئەو ی بدەن لە گەردنی، ئەویش پێیان بلی: ئایا دەکریت هەموو مال و سامانە کەم بە فدیە بەدەم بە ئێوە و ئازادەم بکەن، فدیە ی خۆی دەدات و خۆی رزگار دەکات، هەرەها فەرمانیشتان پێ دەکەم یادی خوا بکەن، نمونە ی ئەویش نمونە ی

پیاویکه دوژمن به هه‌له‌داوان به‌دوایدا بگه‌پین، هه‌تا چووبیتته قه‌لایه‌کی قایم و خۆی تیدا هه‌شاردابی، به‌نده‌ش به‌یادی خوا نه‌بی خۆی بو ناپارێزریته له شه‌یتان، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمووی: (منیش فه‌رمانتان پی ده‌که‌م به‌ پینج‌شت: بیستن و گوێپایه‌لی کاربه‌ده‌ست و فه‌رمانێه‌واکانتان و جیهاد و تیکۆشان و کۆچکردن له‌پیناوی خوا، په‌یوه‌ستبوون به‌ کۆمه‌لی موسوڵمانانه‌وه، چونکه هه‌رکه‌سی بستی له‌ کۆمه‌لی موسوڵمانان دووریکه‌ویتته‌وه له‌ ئیسلام ده‌رده‌چیت هه‌تا ده‌گه‌رپیتته‌وه، هه‌رکه‌س به‌ بانگه‌وازی نه‌فامی بانگه‌واز بکات ده‌بیتته‌یه‌کی له‌ کۆمه‌لی نیشته‌جی بووه‌کانی دۆزه‌خ)، پیاوی وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، نه‌گه‌ر نوێژ بکات و روژووش بگریت، فه‌رمووی: (نه‌گه‌ر نوێژ بکات و روژووش بگریت و بانگه‌شه‌ی نه‌وه بکات که موسوڵمانه و باوه‌رداره و به‌نده‌ی خوايه).

٢٨٦٤ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبَانُ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ سَلَامٍ، عَنْ أَبِي سَلَامٍ، عَنِ الْحَارِثِ الْأَشْعَرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَأَبُو سَلَامٍ الْحَبَشِيُّ اسْمُهُ: مَطْوَرٌ وَقَدْ رَوَاهُ عَلِيُّ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ.

نمونه ی نهو که سه ی قورنان ده خوینی و نهوه ی ناخوینی

٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مَثَلِ الْمُؤْمِنِ الْقَارِي لِلْقُرْآنِ وَغَيْرِ الْقَارِي

٢٨٦٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْأَثْرِجَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا طَيِّبٌ، وَمَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الثَّمَرَةِ لَا رِيحَ لَهَا وَطَعْمُهَا حُلْوٌ، وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الرَّيْحَانَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ، وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْحَنْظَلَةِ رِيحُهَا مُرٌّ وَطَعْمُهَا مُرٌّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، أَيْضًا.

واته: له نهبو موسای نه شعهریه وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نمونه ی نهو باوه رداره ی قورنان ده خوینی و هک به هی (پرته قال و مزره مهنیه کان) وایه، بونی خۆشه، چونکه ده بخوینی، تامیشی خۆشه، چونکه کاری پیده کات، نمونه ی نهو باوه رداره ی قورنان ناخوینی و هک خورما وایه، تامی خۆشه به لام بونی نیه، نمونه ی نهو دووروو (مونا فیک) هی قورنان ده خوینی و هک ره یحانه وایه بونی خۆشه به لام تامی تاله، نهو مونا فیکه ی قورنان ناخوینی نه وه وه گورالکه وایه بونی نیه و تامیشی زور تاله).

٢٨٦٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الزَّرْعِ لَا تَزَالُ الرِّيحُ تُفَيْئُهُ، وَلَا يَزَالُ الْمُؤْمِنُ يُصِيبُهُ بَلَاءٌ، وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ مَثَلُ شَجَرَةِ الْأَرْزِ لَا تَهْتَرُ حَتَّى تُسْتَحْصَدَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی:

پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (نمونه‌ی باوه‌پ‌داری وه‌ك كشتوكال وایه به‌رده‌وام با جوله‌ی پێ ده‌كات به‌ملاولادا، به‌رده‌وام باوه‌پ‌دار تووشی تاقی‌كر‌دنه‌وه و به‌لا ده‌بی، نمونه‌ی دوو‌پ‌وو (مونا‌فیق) وه‌ك دره‌ختی س‌نه‌وب‌ه‌ر وایه ناجوولی هه‌تا ده‌پ‌دریت).

٢٨٦٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ مِنَ الشَّجَرِ شَجَرَةً لَا يَسْقُطُ وَرَقُهَا وَهِيَ مَثَلُ الْمُؤْمِنِ حَدَّثُونِي مَا هِيَ؟ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَوَقَعَ النَّاسُ فِي شَجَرِ الْبَوَادِي وَوَقَعَ فِي نَفْسِي أَنَّهَا النَّخْلَةُ. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هِيَ النَّخْلَةُ، فَاسْتَحْيَيْتُ أَنْ أَقُولَ، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَحَدَّثْتُ عُمَرَ، بِالَّذِي وَقَعَ فِي نَفْسِي. فَقَالَ: لِأَنْ تَكُونَ قُلْتَهَا أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ يَكُونَ لِي كَذَا وَكَذَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له (عبد الله) كوری عوم‌ه‌ره‌وه ره‌زای خ‌وایان لی بی ده‌گێ‌رنه‌وه، كه فەرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (دره‌ختی هه‌یه گه‌لا‌کانی ناوه‌رن وه‌ك باوه‌پ‌داره وایه پێم ب‌لێن كام دره‌خته‌یه؟) (عبد الله) فەرمووی: خه‌لك بیر‌یان بۆ دره‌ختی بیابان ده‌چ‌وو به‌لام من له‌د‌لی خ‌ۆم‌دا وتم خ‌ورما‌یه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی كه م‌ندال‌ بووم شه‌رمم كرد ب‌یلێم، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (دره‌ختی خ‌ورما‌یه)، (عبد الله) فەرمووی: ئه‌وه‌م باس‌کرد بۆ باو‌كم، فەرمووی: ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ت بو‌تایه پێم خ‌ۆش‌تر ده‌بوو له‌وه‌ی ئه‌وه‌نده و ئه‌وه‌نده مال‌و سامانم هه‌بوایه.

نه وهی هاتوره ده باره ی نمونه ی پینج فره ی نوێژ

۵ - بَابُ مَثَلِ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ

۲۸۶۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ الْهَادِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بَيْنَابَ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ مِنْهُ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ هَلْ يَبْقَى مِنْ دَرَنِهِ شَيْءٌ؟ قَالُوا: لَا يَبْقَى مِنْ دَرَنِهِ شَيْءٌ. قَالَ: فَذَلِكَ مَثَلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ يَمْحُو اللَّهُ بِهِنَ الْخَطَايَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ مُضَرَ الْقُرَشِيُّ، عَنِ ابْنِ الْهَادِ، نَحْوَهُ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فره موویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فره موویه تی: (بیم بلین نه گهر ده ریایه له بهرده م مالی که سی له نیوه دا بی رۆژی پینج جار خوی لی بشوات نایا هیچ چلکی پیوه ده مینیی؟) وتیان: نه خیر، فره مووی: (دهی پینج فره ی نوێژ وه که نه وه وایه خوای گه وه بهرام بهر به نوێژانه گونا هه کاتان ده سپێته وه).

۶ - بَابُ

۲۸۶۹ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ يَحْيَى الْأَبْجَحِيُّ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ الْبُنَانِ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَثَلُ أُمَّتِي مَثَلُ الْمَطَرِ لَا يُدْرِي أَوَّلُهُ خَيْرٌ أَمْ آخِرُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَمَّارٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَابْنِ عُمَرَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَرَوَى عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مَهْدِيٍّ أَنَّهُ كَانَ يُنَبِّئُ حَمَّادَ بْنَ يَحْيَى الْأَبْجَحِ، وَكَانَ يَقُولُ: هُوَ مِنْ شُيُوخِنَا.

واته: له نه نه سه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فره موویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فره موویه تی: (نمونه ی نومه ته که م وه باران وایه نازاری سه ده تا که ی خیره یان کو تاییه که ی).

دهرباره‌ی نمونه‌ی نه‌وه‌ی ناده‌م و ناکام و هیوایه‌ته‌کانی

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مَثَلِ ابْنِ آدَمَ وَأَجَلِهِ وَأَمَلِهِ

۲۸۷۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَلَادُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا بَشِيرُ بْنُ الْمُهَاجِرِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَلْ تَذَرُونَ مَا هَذِهِ وَمَا هَذِهِ، وَرَمَى بِحَصَاتَيْنِ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: هَذَاكَ الْأَمَلُ وَهَذَاكَ الْأَجَلُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری بوره‌یده‌وه، له باوکیه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فرموویه‌تی: پیغه مبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دوو به‌ردی هه‌لدا یه‌کیکیان بۆ دوور نه‌وی تریشیان بۆ نزیک، فرمووی: (نایا ده‌زانی نه‌مه و نه‌وه چیه؟). وتیان: خواو پیغه مبره‌که‌ی ده‌زانی، فرمووی: (نه‌مه هیواو ناواته‌کانیه‌تی و نه‌مه‌شیان ناکام و نه‌جه‌له‌که‌یه‌تی).

۲۸۷۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّمَا أَجَلُكُمْ فِيمَا خَلَا مِنَ الْأَمَمِ كَمَا بَيْنَ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى مَغَارِبِ الشَّمْسِ وَإِنَّمَا مَثَلُكُمْ وَمَثَلُ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى كَرَجُلٍ اسْتَعْمَلَ عَمَلًا، فَقَالَ: مَنْ يَعْمَلُ لِي إِلَى نِصْفِ النَّهَارِ عَلَى قِرَاطٍ قِرَاطٍ؟ فَعَمِلَتِ الْيَهُودُ عَلَى قِرَاطٍ قِرَاطٍ، فَقَالَ: مَنْ يَعْمَلُ لِي مِنْ نِصْفِ النَّهَارِ إِلَى الْعَصْرِ عَلَى قِرَاطٍ قِرَاطٍ فَعَمِلَتِ النَّصَارَى عَلَى قِرَاطٍ قِرَاطٍ، ثُمَّ أَنْتُمْ تَعْمَلُونَ مِنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى مَغَارِبِ الشَّمْسِ عَلَى قِرَاطَيْنِ قِرَاطَيْنِ، فَعَضِبَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى وَقَالُوا: نَحْنُ أَكْثَرُ عَمَلًا وَأَقْلُ عَطَاءً، قَالَ: هَلْ ظَلَمْتُكُمْ مِنْ حَقِّكُمْ شَيْئًا؟ قَالُوا: لَا، قَالَ: فَإِنَّهُ فَضَّلِي أَوْتِيهِ مَنْ أَشَاءَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عومه‌روه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: (ماوه‌ی ژیا‌نی دویاتان له ماوه‌ی ژیا‌نی

ئومەتانی پیش خۆتان وەك ماوهی نێوان نوێژی عەسر و خۆرئاوا بوونە، نمونە یێوه و جوله كه و گاوردەكان وەك پیاویكه چەند كریكارێكى گرتیی بلی: كی له بهیانیهوه هەتا نیوه‌ڕۆ كاردەكات قیراتی واتە هێندە ی كێوی، جا جوله كه كان به قیراتی کاریان کردبیت، بلی: كی كاردەكات له نیوه‌ڕۆه هەتا نوێژی عەسر به قیراتی، جا گاوردەكان به قیراتی کاریان کردبیت، له پاشدا ئێوه له نیوه‌ڕۆه هەتا نوێژی عەسر كارتان کردبێ به دوو قیرات، ئینجا جوله كه و گاوردەكان توپه دەبن و دلین: ئەوه بۆ ئیمه كاری زۆر بكهین و كه‌م وهریگرین، پیتی وتن: نایا ئیمه هیچ زولم و سته‌میکمان لی کردوون؟ وتیان: نه‌خیر، فهرمووی: ده‌ی ئەوه فه‌زل چا‌كه‌ی خۆمه به‌وی به‌کیی به‌خشم پیتی ده‌به‌خشم).

٢٨٧٢ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّمَا النَّاسُ كَأَيْلٍ مَائَةٍ لَا يَجِدُ الرَّجُلُ فِيهَا رَاحِلَةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومرهوه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، كه پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (بی‌گومان خه‌لك وەك ره‌وه وشتی سه‌د دانیه‌ی وان، به‌ نه‌ستم وشتی‌کی باشی تیدا ده‌ست ده‌كه‌وی بۆ سواری).

٢٨٧٣ - (صحیح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ، وَقَالَ: لَا يَجِدُ فِيهَا رَاحِلَةً، أَوْ قَالَ: لَا يَجِدُ فِيهَا إِلَّا رَاحِلَةً.

واته: له‌زوه‌ریه‌وه فهرمووده‌ی پیشو به‌ هه‌مان شیوه‌ هاتوه: فهرمووی: (به‌ نه‌ستم وشتی‌کی باشی تیدا ده‌ست ده‌كه‌وی بۆ سواری). یان فهرمووی: (وشتی‌کی باشی تیدا ده‌ست ناکه‌وی بۆ سواری جگه‌ له‌ دانیه‌ نه‌بی).

۲۸۷۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُغِيرَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّمَا مَثَلِي وَمَثَلُ أُمَّتِي كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَوْقَدَ نَارًا، فَجَعَلَ الدُّبَابُ وَالْفَرَاشُ يَقَعْنَ فِيهَا. وَأَنَا آخِذٌ بِحُجْرَتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَفْحَمُونَ فِيهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (نمونه‌ی من و نومه‌ته‌که‌م وه‌ک نمونه‌ی پیاوی‌که‌ نا‌گریکی کردیته‌وه، په‌پوله و نه‌و گیانه‌وه‌رانه‌ی ده‌که‌ونه ناو نا‌گروهه بکه‌ونه ناویه‌وه، نه‌ویش هه‌ول ده‌دات نه‌هیلێ بکه‌ونه ناو نا‌گروهه‌که‌وه، منیش ده‌ست به‌ پشتی‌نتانه‌وه ده‌گرم بۆنه‌وه‌ی ئیوه نه‌که‌ونه نا‌گروهه به‌لام ئیوه هه‌ر خۆتانی تی فری ده‌ده‌ن).

باسه کانی فهزلی قورنان له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

۴۲ - أَبُوبُ فَضَائِلِ الْقُرْآنِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نهوهی هاتوره ده باره‌ی فهزلی سوره‌تی فاتحه

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ فَاتِحَةِ الْكِتَابِ

۲۸۷۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ عَلَى أَبِي بِنِ كَعْبٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا أَبُيْ وَهُوَ يُصَلِّي، فَالتَفَتَ أَبِي وَلَمْ يَجِبْهُ، وَصَلَّى أَبِي فَخَفَّفَ، ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَعَلَيْكَ السَّلَامُ، مَا مَنَعَكَ يَا أَبُي أَنْ يُجِيبَنِي إِذْ دَعَوْتُكَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي كُنْتُ فِي الصَّلَاةِ، قَالَ: أَفَلَمْ يَحِذْ فِيمَا أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ (اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ) قَالَ: بَلَى وَلَا أَعُوذُ إِلَّا بِشَاءِ اللَّهِ، قَالَ: تُحِبُّ أَنْ أَعْلَمَكَ سُورَةً لَمْ يَنْزِلْ فِي التَّوْرَةِ وَلَا فِي الْإِنْجِيلِ وَلَا فِي الزَّبُورِ وَلَا فِي الْفُرْقَانِ مِثْلُهَا؟ قَالَ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَيْفَ تَقْرَأُ فِي الصَّلَاةِ؟ قَالَ: فَقَرَأْتُ أَمَّ الْقُرْآنِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا أَنْزَلْتُ فِي التَّوْرَةِ وَلَا فِي الْإِنْجِيلِ وَلَا فِي الزَّبُورِ وَلَا فِي الْفُرْقَانِ مِثْلُهَا، وَإِنَّهَا سَبْعٌ مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُعْطِيَتْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ.

واته: له نه‌بو هوره‌یرهوه ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی:

نوبه‌ی کورې که‌عب ره‌زای خوای لى بى نو‌یژی ده‌کرد، پیغه مبه‌ری خوا صلی الله

علیه وسلم بانگی کرد وهلامی نه دایهوه، نوێهکهی به کورتی خویند و سهلامی دایهوه رۆشت بۆ خزمهت پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: ئەه ی پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم، سلّوی خوات لی بی، ئەویش فهرمووی: (سلّوی خواش لهتۆ بی، چی ریگری ئەوهی لی کردی بانگم کردی وهلامت نه دامهوه؟)، وتی: ئەه ی پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نوێژم دهکرد، فهرمووی: (مهگهر نازانی خوا ی گهوره وهحی بۆ ناردووم و ده فهرمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ). سورة الأنفال: ٢٤. واته: ئەه ی ئەوانه ی باوهرتان هیناوه! به دهم بانگهوازی خوا و پیغمبهرهوه بچن کاتیك بانگتان دهکات بۆ بهرنامهو ریبازیك که دهتان ژینیتتهوه و ژیان بهخشه؟! توبه ی وتی: نیت بهویستی خوا جاریکی تر ناگه پیمهوه سهری، فهرمووی: (پیت خۆشه سورهتیکت پی نیشاندهم نمونه ی ئەو سورهته نه له تهورات و نه له ئینجیل و نه له زهبور و نه له باقی قورناندا هاتوه؟). وتی: بهلی، ئەه ی پیغمبهری خوا! فهرمووی: (لهنوێژدا چی دهخوینی؟)، وتی: سورهتی فاتحه، فهرمووی: (سویند بهوهی نهفسی منی بهدهسته، نه له تهورات و نه له ئینجیل و نه له زهبور و نه له باقی قورناندا سورهتی وها دانهبهزیوه، ههوت ئایهتی دووباره بووهیه، قورنانی گهوهیه که به من بهخسراوه).

ده‌بار‌ه‌ی فه‌زلی سور‌ه‌تی (البقرة) و (آیه‌الکرسى).

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ وَآيَةِ الْكُرْسِيِّ

۲۸۷۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ عَطَاءٍ، مَوْلَى أَبِي أَحْمَدَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْثًا وَهُمْ دُوَّ عَدَدٍ فَاسْتَقْرَأَهُمْ، فَاسْتَقْرَأَ كُلَّ رَجُلٍ مِنْهُمْ مَا مَعَهُ مِنَ الْقُرْآنِ، فَأَتَى عَلَى رَجُلٍ مِنْ أَخْدَثِهِمْ سِنًا، فَقَالَ: مَا مَعَكَ يَا فُلَانُ؟ قَالَ: مَعِيَ كَذَا وَكَذَا وَسُورَةُ الْبَقَرَةِ قَالَ: أَمَعَكَ سُورَةُ الْبَقَرَةِ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَادْهَبْ فَأَنْتَ أَمِيرُهُمْ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ أَشْرَافِهِمْ: وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا مَنَعَنِي أَنْ أَتَعَلَّمَ سُورَةَ الْبَقَرَةِ إِلَّا خَشْيَةً أَلَّا أَقُومَ بِهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَعَلَّمُوا الْقُرْآنَ فَافْرُؤُوهُ وَأَقْرُؤُوهُ، فَإِنَّ مَثَلَ الْقُرْآنِ لِمَنْ تَعَلَّمَهُ فَقَرَأَهُ وَقَامَ بِهِ كَمَثَلِ حِرَابٍ مَحْشُورٍ مِسْكَانًا يُفَوِّخُ بِرِيحِهِ كُلُّ مَكَانٍ وَمَثَلُ مَنْ تَعَلَّمَهُ فَيَرْفُذُ وَهُوَ فِي جُوفِهِ كَمَثَلِ حِرَابٍ أَوْكِيٍّ عَلَى مِسْكَانٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَاهُ اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ عَطَاءٍ، مَوْلَى أَبِي أَحْمَدَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مُرْسَلًا وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنِ اللَّيْثِ، فَذَكَرَهُ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوا‌ی لی‌ بی‌ ده‌گیر‌نه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وستى سو‌پایه ره‌وانه بکات، داوا‌ی لی‌ کردن قورنان بخوینن، له یه‌ک یه‌ک به‌ یه‌ک قورنانیان خویند، هاته لای گه‌نج‌رینیان، فه‌رمووی: (چهنده قورنانت له‌به‌ره؟) وتی: نه‌وه‌نده و نه‌وه‌نده سور‌ه‌تم له‌به‌ره له‌گه‌ل سور‌ه‌تی (البقرة)، فه‌رمووی: (سور‌ه‌تی (البقرة) له‌به‌ره؟) وتی: به‌لی، فه‌رمووی: (ده‌ی برۆ تو سه‌ر‌کرده‌یان به). یه‌کی له نه‌ش‌رافه‌کانیان وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، سویند به (الله)، نه‌وه‌ی ریگری له‌من کرد که له‌به‌رم نه‌کردووه ترسی نه‌وه‌م هه‌بوو هه‌لنه‌سم بو شه‌ونوێژ و سور‌ه‌تی (البقرة) نه‌خوینن،

فہرمووی: (قورٹان فیڑبن و بہردہ وام بہرہ وانی بیخوینن و کاری پی بکہن، چونکہ نمونہ قورٹان بو کہسی فیڑی بی و بہردہ وام بہرہ وانی بیخوینن و کاری پی بکات وک کیسہ یہ یان تورہ کہیہ وایہ پرپی لہ میسک و بونی بگاتہ ہہموو شوینی و بلاویتہوہ، واتہ سنگی قورٹان خوین وک تورہ کہ وایہ، قورٹانہ کہش تییدا وک میسکہ، ہہروہا نمونہ ی نہو کہسی فیڑی بی و لپی راکشی و شہونویژ نہ کات قورٹانہ کہ لہ سنگیدا بی، وک تورہ کہیہ وایہ پرپی لہ میسک و دہمی بہستراپی).

۲۸۷۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ، وَإِنَّ الْبَيْتَ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ الْبَقْرَةُ لَا يَدْخُلُهُ الشَّيْطَانُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واتہ: لہ نہبو ہورہیرہوہ رہزای خوای لی بی دہگیرنہوہ، کہ فہرموویہ تی: پیغہ مبرہی خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (مالہ کانتان مہ کہنہ گورستان واتہ نویژیان تیدا نہ کہن وک گورستان، ہہرمالی سورہ تی (البقرہ) تییدا بخوینریٹ شہیتان ناچیتہ ناویہوہ).

۲۸۷۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ الْجَعْفِيُّ، عَنْ زَائِدَةَ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِكُلِّ شَيْءٍ سَنَامٌ، وَإِنَّ سَنَامَ الْقُرْآنِ سُورَةُ الْبَقْرَةِ وَفِيهَا آيَةٌ هِيَ سَيِّدَةُ آيِ الْقُرْآنِ، هِيَ آيَةُ الْكُرْسِيِّ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ حَكِيمِ بْنِ جُبَيْرٍ. وَقَدْ تَكَلَّمَ شُعْبَةُ فِي حَكِيمِ بْنِ جُبَيْرٍ وَضَعْفُهُ.

واتہ: لہ نہبو ہورہیرہوہ رہزای خوای لی بی دہگیرنہوہ، کہ فہرموویہ تی: پیغہ مبرہی خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (ہہموو شتی چلہ پڑی ہہیہ، چلہ پڑی قورٹان سورہ تی (البقرہ) یہ، نایہ تیکی تیدا یہ گہورہ ترینی نایہ تہ کانہ

نهویش (آیه الكرسي) د.

٢٨٧٩ - (ضعيف) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ الْمُغِيرَةِ أَبُو سَلَمَةَ الْمَخْزُومِيُّ الْمَدِينِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي فُدَيْلٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ الْمَلِكِيِّ، عَنْ زُرَّارَةَ بْنِ مُصْعَبٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَرَأَ حَمْدَ الْمُؤْمِنِ إِلَى (إِلَهِ الْمَصِيرِ) وَآيَةَ الْكُرْسِيِّ حِينَ يُصْبِحُ حُفِظَ بِهَا حَتَّى يُمْسِيَ، وَمَنْ قَرَأَهَا حِينَ يُمْسِي حُفِظَ بِهَا حَتَّى يُصْبِحَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَبِي مَلِيكَةَ الْمَلِكِيِّ مِنْ قِلِّ حِفْظِهِ. وَزُرَّارَةُ بْنُ مُصْعَبٍ هُوَ: ابْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَهُوَ جَدُّ أَبِي مُصْعَبٍ الْمَدِينِيِّ.

واته: له نهبو هورهيره وه ره زای خواى لى بى ده گيړنه وه، كه فهرموويه تى: پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم فهرموويه تى: (ههركه سى بهيانان (آیه الكرسي) و سوره تى (غافر) له (حم) وه بخوینى ههتا ده گاته (إِلَهِ الْمَصِيرِ)، خواى گه وره به هوى نه وه وه ههتا نیواره ده یاریزی، ههروه ها ههركه سى نیواران بیاخوینى، خواى گه وره ههتا بهیانى).

٢٨٨٠ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ أَخِيهِ عَيْسَى، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ، أَنَّهُ كَانَتْ لَهُ سَهْوَةٌ فِيهَا تَمَرٌ، فَكَانَتْ تَجِيءُ الْعُولُ فَتَأْخُذُ مِنْهُ قَالَ: فَشَكََا ذَلِكَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: فَاذْهَبْ فَإِذَا رَأَيْتَهَا فَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ أَجِيبِي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: فَأَخَذَهَا فَخَلَقَتْ أَنْ لَا تَعُودَ فَأَرْسَلَهَا، فَجَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَا فَعَلَ أَسِيرُكَ؟ قَالَ: خَلَقْتُ أَنْ لَا تَعُودَ: فَقَالَ: كَذَبْتَ، وَهِيَ مُعَاوَدَةٌ لِلْكَذِبِ، قَالَ: فَأَخَذَهَا مَرَّةً أُخْرَى فَخَلَقْتُ أَنْ لَا تَعُودَ فَأَرْسَلَهَا، فَجَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَا فَعَلَ أَسِيرُكَ؟ قَالَ: خَلَقْتُ أَنْ لَا تَعُودَ. فَقَالَ: كَذَبْتَ وَهِيَ مُعَاوَدَةٌ لِلْكَذِبِ، فَأَخَذَهَا. فَقَالَ: مَا أَنَا بِتَارِكِكَ حَتَّى

أَذْهَبَ بِكَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَقَالَتْ: إِنِّي ذَاكِرَةٌ لَكَ شَيْئًا آيَةَ الْكُرْسِيِّ أَقْرَأَهَا فِي بَيْتِكَ فَلَا يَقْرُبُكَ شَيْطَانٌ وَلَا غَيْرُهُ، قَالَ: فَجَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَا فَعَلَ أَسِيرُكَ؟ قَالَ: فَأَخْبَرَهُ بِمَا قَالَتْ، قَالَ: صَدَقْتَ وَهِيَ كَذُوبٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ.

واته: له نهبی نهیوبی نه نصاریه وه رهزای خوای لی بی ده گێڕنه وه، که تاقیکی هه بوو خورمای تیدا بوو، غول که له جنسی شهیتان و جنۆکویه لیبی ده خوارد، لای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سکالای کرد له دهستی، فهرمووی: (برۆ)، هه رکاتی دیت بلی: (بِسْمِ اللَّهِ) وتی: گرتی سویدی خوارد که جاریکی تر نهیه ته وه، بهرهلای کرد، چوو بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (دیه کهت چی کرد؟) وتی: سویدی خوارد که جاریکی تر نهیه ته وه، پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (درۆده کات نه وه راهاتوه له سه درۆکردن)، وتی: جاریکی تر هاته وه نهبی نهیوب گرتی نهه جار ههش سویدی خوارد که نهیه ته وه، بهرهلای کرد، چوو بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (دیه کهت چی کرد؟) وتی: سویدی خوارد که جاریکی تر نهیه ته وه، پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (درۆده کات نه وه راهاتوه له سه درۆکردن)، بو جاری سییهم گرتی و وتی: بهرهلای ناکهه مهتا نه ته بهمه خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: (آیة الكرسي) له ماله که تدا بیخوینه هه رگیز شهیتان و غهیری شهیتان نزیک خوتان و مالتان ناکه ویته وه، وتی: نهبی نهیوب چوو بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (دیه کهت چی کرد؟) نهویش به سه رهاته که ی بو گێڕایه وه، فهرمووی: (راست ده کات به لām خوی درۆزنه).

دهرباره‌ی خویندنی کوتایی سورته‌ی (البقرة)

٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ

٢٨٨١ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ بْنُ عَبْدِ الْحَمِيدِ، عَنْ مَنْصُورِ بْنِ الْمُعْتَمِرِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةِ كَفَّاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌بی مه‌سعودی نه‌نصاریه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (هه‌رکه‌سی له‌شه‌ودا دوو نایه‌تی کوتایی سورته‌ی (البقرة) بخوینئ نه‌و شه‌وه نه‌وه‌نده خیر و پاداشتی به‌سه، هینده شه‌و نویت خیری بو ده‌نوسریت).

٢٨٨٢ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ أَشْعَثَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْجُرُمِيِّ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي الْأَشْعَثِ الْجُرُمِيِّ، عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ كِتَابًا قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْقَيِّ عَامٍ، أَنْزَلَ مِنْهُ آيَتَيْنِ خَتَمَ بِهِمَا سُورَةَ الْبَقَرَةِ، وَلَا يُقْرَأُ فِي دَارٍ ثَلَاثَ لَيَالٍ فَيَقْرُبُهَا شَيْطَانٌ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نوعمانی کوری به‌شیره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (خوای گه‌وره دوو هه‌زار سال پیش نه‌وه‌ی ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست بکات په‌راوینکی نووسیوه، دوو نایه‌تی دابه‌زاندوه سورته‌ی (البقرة) کردوته کوتایی، له‌هه‌ر مالی‌کدا بیخوینریت هه‌تا سی شه‌و شه‌یتان نزیکه ناکه‌ویتته‌وه).

نهوهی هاتوره دهر باره‌ی سوره‌تی (آل عمران)

۵ - باب ما جاء في سورة آل عمران

۲۸۸۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا هِشَامُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ أَبُو عَبْدِ الْمَلِكِ الْعَطَّارِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ شُعَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ الْوَلِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهُ حَدَّثَهُمْ عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنْ نَوَاسِ بْنِ سَمْعَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَأْتِي الْقُرْآنُ وَأَهْلُهُ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ بِهِ فِي الدُّنْيَا تَقْدُمُهُ سُورَةُ الْبَقَرَةِ وَالْإِنشَاءِ قَالَ نَوَاسٌ: وَضَرَبَ لَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثَةَ أَمْثَالٍ مَا نَسِيَتْهُنَّ بَعْدُ قَالَ: تَأْتِيَانِ كَأَنَّهُمَا غَيَابَتَانِ وَبَيْنَهُمَا شَرْقٌ، أَوْ كَأَنَّهُمَا غَمَامَتَانِ سَوْدَاوَانِ، أَوْ كَأَنَّهُمَا ظِلَّةٌ مِنْ طَيْرٍ صَوَافٍ يُجَادِلَانِ عَنْ صَاحِبَيْهِمَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ بُرَيْدَةَ، وَأَبِي أُمَامَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُ يَجِيءُ ثَوَابُ قِرَاءَتِهِ، كَذَا فَسَّرَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ هَذَا الْحَدِيثَ وَمَا يُشْبِهُ هَذَا مِنَ الْأَحَادِيثِ أَنَّهُ يَجِيءُ ثَوَابُ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ. وَفِي حَدِيثِ النَّوَاسِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا يَدُلُّ عَلَى مَا فَسَّرُوا إِذْ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَأَهْلُهُ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ بِهِ فِي الدُّنْيَا فَفِي هَذَا دَلَالَةٌ أَنَّهُ يَجِيءُ ثَوَابُ الْعَمَلِ.

واته: له نه واسی کوری سه معانه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فه رمویه تی: (له رۆژی قیامه تدا قورنان و نهوانه ی له دنیا کاریان پی ده کرد دین، سوره تی (البقرة) و (آل عمران) له پیشیان وه دین). نه واس وتی: نمونه کی وای بو هینا وه هه رگیز له یادم ناچیتته وه، فه رموی: (ده لئی دوو په له هه ور دین نورو روناکی له نیوانیاندا یه و سیبه ری بو ده کهن، یان ده لئی دوو په له هه وری رهشن، یا ده لئی دوو که ژاوه ی بالتندن بالیان کردۆته وه و ده باره ی خوینه ره کانیان گفتوگۆ ده کهن).

٢٨٨٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحُمَيْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، فِي تَفْسِيرِ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ سَمَاءٍ وَلَا أَرْضٍ أَعْظَمَ مِنْ آيَةِ الْكُرْسِيِّ، قَالَ سُفْيَانُ: لِأَنَّ آيَةَ الْكُرْسِيِّ هُوَ كَلَامُ اللَّهِ، وَكَلَامُ اللَّهِ أَعْظَمُ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ.

واته: سوفیانی کوری عویه نه ده باره ی راقه ی فه رموده که ی (عبد الله) ی کوری مه سعود ره زای خوای لی بی: (خوای گه وه نه له ناسمان و نه له سه ر زه ویدا گه وه تر له (آیه الكرسي) دروست نه کردوه). ده فه رمویتی: چونکه بینگومان (آیه الكرسي) وته ی خوا یه، هیچ شتیکیش له ناسمان و له زه ویدا له وته ی خوا گه وه تر نییه.

نه وه ی هاتوو ده باره ی سوره تی (الكهف)

٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ سُورَةِ الْكَهْفِ

٢٨٨٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: سَمِعْتُ الْبَرَاءَ يَقُولُ: بَيْنَمَا رَجُلٌ يَقْرَأُ سُورَةَ الْكَهْفِ إِذْ رَأَى دَابَّتَهُ تَرْكُضُ، فَنَظَرَ فَإِذَا مِثْلُ الْعَمَامَةِ أَوْ السَّحَابَةِ، فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تِلْكَ السَّكِينَةُ نَزَلَتْ مَعَ الْقُرْآنِ، أَوْ نَزَلَتْ عَلَى الْقُرْآنِ.
وَفِي الْبَابِ عَنْ أُسَيْدِ بْنِ حُضَيْرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بی ئسحاقه وه ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له بهرائی کورپی عازیب بوو ده یفه رموو: پیاوی سوره تی (الکھف) ی ده خویند به سواری ئه سپیکه وه، بینی ئه سپه که ی که وته جولّه قاچی به زرده کرده وه و ده کیشتا به زه ویدا، سهیری کرد وینه ی په له هه ورئکی بینی، پیاوه که رۆشت بۆ خزمه ت پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم به سه رهاته که ی بۆ گێرپا به وه، فهرمووی: (ئه وه نه و ئارامیه یه له گه ل قورنان داده به زی، یان له سه ر قورنان داده به زی).

٢٨٨٦ - (صحيح بلفظ: من حفظ عشر آيات...) وهو بلفظ الكتاب شاذ) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ مَعْدَانَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَرَأَ ثَلَاثَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ الْكَهْفِ عَصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو ده درانه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سی سی ئایه تی سه رهتای سوره تی (الکھف) بخوینی له فیتنه و ناژاوه ی ده ججالی درۆزن پارێزراو ده بی).

دهرباره‌ی فهزلی سوره‌تی یاسین

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ يَس

۲۸۸۷ - (موضوع) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَسُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الرَّوَّاسِيُّ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ هَارُونَ أَبِي مُحَمَّدٍ، عَنْ مُقَاتِلِ بْنِ حَيَّانَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ قَلْبًا، وَقَلْبُ الْقُرْآنِ يَس، وَمَنْ قَرَأَ يَسَ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِقِرَاءَتِهَا قِرَاءَةَ الْقُرْآنِ عَشْرَ مَرَّاتٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَبِالْبَصْرَةِ لَا يَعْرِفُونَ مِنْ حَدِيثِ قَتَادَةَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَهَارُونُ أَبُو مُحَمَّدٍ شَيْخٌ مَجْهُولٌ. حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدٍ الدَّارِمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، بِهَذَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، وَلَا يَصِحُّ مِنْ قِبَلِ إِسْنَادِهِ وَإِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نههسی کوپی مالیکهوه رهزای خوای لی بی ده‌گیرنهوه، که فهرموویه‌تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌موو شتی کروک و دلی ههیه، کروک و دلی قورنایش سوره‌تی یاسینه، هه‌رکه‌سی سوره‌تی یاسین بخوینی خوای گه‌وره خیری ده‌جار خویندنی سوره‌ته‌کانی تری قورنانی بو ده‌نووسی).

دهرباره‌ی فزلی سوره‌تی (الدخان)

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ حَمِّ الدُّخَانِ

۲۸۸۸ - (موضوع) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي خُنْعَمٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَرَأَ حَمَّ الدُّخَانِ فِي لَيْلَةِ أَصْبَحَ يَسْتَعْفِرُ لَهُ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَعُمَرُ بْنُ أَبِي خُنْعَمٍ يُضَعَّفُ قَالَ مُحَمَّدٌ: وَهُوَ مُتَكَرِّرُ الْحَدِيثِ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌رکه‌سی له‌شه‌ودا سوره‌تی (الدخان) بخوینی هه‌فتا هه‌زار مه‌لانیکه داوای لی‌خۆشبوونی بۆ ده‌که‌ن).

۲۸۸۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، عَنْ هِشَامِ أَبِي الْمِقْدَامِ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَرَأَ حَمَّ الدُّخَانِ فِي لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ عَفِرَ لَهُ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَهَشَامُ أَبُو الْمِقْدَامِ يُضَعَّفُ، وَلَمْ يَسْمَعْ الْحَسَنُ مِنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، هَكَذَا قَالَ أَيُّوبُ وَيُونُسُ بْنُ عُبَيْدٍ وَعَلِيُّ بْنُ زَيْدٍ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌رکه‌سی له‌شه‌وی هه‌ینی‌دا سوره‌تی (الدخان) بخوینی خوای گه‌وره لی‌ی خوش ده‌بی).

نهوهی هاتوره ده باره ی فهزلی سوره تی (الملک)

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ سُورَةِ الْمُلْكِ

۲۸۹۰ - (ضعيف وإنما يصح منه قوله: (هي المانعة) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنُ أَبِي الشَّوَّازِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ عَمْرِو بْنِ مَالِكٍ التُّكْرِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي الْجَوْزَاءِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: ضَرَبَ بَعْضُ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خِباءَهُ عَلَى قَبْرِ وَهُوَ لَا يَحْسِبُ أَنَّهُ قَبْرٌ، فَإِذَا فِيهِ إِنْسَانٌ يَقْرَأُ سُورَةَ تَبَارَكَ الَّذِي يَدِيهِ الْمُلْكُ حَتَّى خَتَمَهَا، فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي ضَرَبْتُ خِيبَانِي عَلَى قَبْرِ وَأَنَا لَا أَحْسِبُ أَنَّهُ قَبْرٌ، فَإِذَا فِيهِ إِنْسَانٌ يَقْرَأُ سُورَةَ تَبَارَكَ الْمُلْكُ حَتَّى خَتَمَهَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هِيَ الْمَانِعَةُ، هِيَ الْمُنْجِيَةُ، تُنْجِيهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوا یان لی بی ده گپرنه وه، که فه رموویه تی: به کی له ها وه لانی پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم ده واریکی هه لدا له سه ر گۆری نه یزانی گۆره مرو ئیکى تیدا بوو سوره تی (تَبَارَكَ الَّذِي يَدِيهِ الْمُلْكُ) ی هه تا کۆتایی ده خویند

پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فه رمووی: (نه وه ریگری سزای گۆری لی ده کات، نه وه له سزای گۆر رزگاری ده کات).

۲۸۹۱ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ عَبَّاسِ الْجُسَمِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ سُورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ ثَلَاثُونَ آيَةً شَفَعَتْ لِرَجُلٍ حَتَّى غُفِرَ لَهُ، وَهِيَ سُورَةُ تَبَارَكَ الَّذِي يَدِيهِ الْمُلْكُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویهتی: (سورهتیک قورنان هیه سی ثایهته، شفاعهت دهکات بو پیاو ههتا خوا لیتی خوش دهبی، نهویش سورهتی (تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ) ی ههتا کوتایی دهخویند

٢٨٩٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا هُرَيْثُ بْنُ مِسْعَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضِيلُ بْنُ عِيَاضٍ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ أَلَمْ تَنْزِيلُ، وَتَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ هَذَا حَدِيثٌ رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ لَيْثِ بْنِ أَبِي سُلَيْمٍ، مِثْلَ هَذَا وَرَوَاهُ مُغِيرَةُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا، وَرَوَى زُهَيْرٌ، قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي الزُّبَيْرِ: سَمِعْتَ مِنْ جَابِرٍ يَذْكُرُ هَذَا الْحَدِيثَ؟ فَقَالَ أَبُو الزُّبَيْرِ: إِنَّمَا أَخْبَرَنِيهِ صَفْوَانُ أَوْ ابْنُ صَفْوَانَ، وَكَأَنَّ زُهَيْرًا، أَنْكَرَ أَنْ يَكُونَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ. حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واته: له جابیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهدهخوت ههتا سورهتی (أَلَمْ تَنْزِيلُ) و سورهتی (تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ) ی کوتایی نهخویندایه).

٢٨٩٣ (٢م) - (ضعيف مقطوع) حَدَّثَنَا هُرَيْثُ بْنُ مِسْعَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضِيلُ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ طَاوُوسٍ، قَالَ: تَفَضَّلَانِ عَلَى كُلِّ سُورَةٍ مِنَ الْقُرْآنِ بِسَبْعِينَ حَسَنَةً.

سوره تى (الم تَنْزِيلُ) و سوره تى (تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ) حهفتا فهزل و چاكه يان هديه بهسهر ههر يهك له سوره ته كانى ترى قورناندا.

دهرباره ی فهزلی سوره تى (إِذَا زُلْزِلَتْ)

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِذَا زُلْزِلَتْ

۲۸۹۳ - (حسن دون فضل (زلزلت) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى الْحَرِثِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ سَلَمٍ بْنِ صَالِحٍ الْعَجْلِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتُ الْبُنَانِيُّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَرَأَ إِذَا زُلْزِلَتْ عُذِلَتْ لَهُ بِنِصْفِ الْقُرْآنِ، وَمَنْ قَرَأَ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ عُذِلَتْ لَهُ بِرُبْعِ الْقُرْآنِ، وَمَنْ قَرَأَ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ عُذِلَتْ لَهُ بِثُلُثِ الْقُرْآنِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ هَذَا الشَّيْخِ الْحَسَنِ بْنِ سَلَمٍ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له نه نهسى كورى ماليكه وه رهزای خواى لى بى ده گيترنه وه، كه فرمويه تى: پیغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فرمويه تى: (ههركهس (إِذَا زُلْزِلَتْ) بخوينى وهك نه وه وایه نيوه ی قورنان بخوينى، وه ههركهس (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) بخوينى وهك نه وه وایه سيئهم كى قورنان بخوينى).

۲۸۹۴ - (صحيح دون فضل (زلزلت) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ الْعَنْزِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَطَاءٌ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا زُلْزِلَتْ تَعْدِلُ نِصْفَ الْقُرْآنِ، وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ تَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ، وَقُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ تَعْدِلُ رُبْعَ الْقُرْآنِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ يَمَانَ بْنِ الْمُغِيرَةِ.

واته: له نيينو عه باس رهزای خوايان لى بى ده گيترنه وه، كه فرمويه تى:

پیغہ مبرہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (إِذَا زُلْزِلَتْ) بہرامبر نیوہی قورثانہ، سورہ تی (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) بہرامبر سیئہ کی قورثانہ، (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) بہرامبر چارہ کیکی قورثانہ).

۲۸۹۵ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عُقْبَةُ بْنُ مُكْرِمٍ الْعَمِّيُّ الْبَصْرِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ أَبِي فُدَيْلٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سَلَمَةُ بْنُ وَرْدَانَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِرَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِهِ: هَلْ تَزَوَّجْتَ يَا فُلَانُ؟ قَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلَا عِنْدِي مَا أَتَزَوَّجُ بِهِ، قَالَ: أَلَيْسَ مَعَكَ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ؟ قَالَ: بَلَى، قَالَ: ثَلُثُ الْقُرْآنِ، قَالَ: أَلَيْسَ مَعَكَ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ؟ قَالَ: بَلَى، قَالَ: رُبُّعُ الْقُرْآنِ قَالَ: أَلَيْسَ مَعَكَ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ؟ قَالَ: بَلَى، قَالَ: رُبُّعُ الْقُرْآنِ قَالَ: أَلَيْسَ مَعَكَ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ؟ قَالَ: بَلَى، قَالَ: رُبُّعُ الْقُرْآنِ قَالَ: تَزَوَّجْ تَزَوَّجْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واتہ: لہ نہنہسی کوپی مالیکہ وہ رہزای خوای لی بیّ دہ گپرنہ وہ، کہ فہرموویہ تی: پیغہ مبرہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بہ یہ کی لہ ہا وہ لانی فہرمووی: (نہی فلان کہس نایا ژنت نہہینا وہ؟) وتی: نہخیر، نہی پیغہ مبرہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، ہیچم نیہ لہ مال و سامان ہتا ژنی پی بیتم، فہرمووی: (نہی قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ت لہبر نیہ؟) وتی: بہ لی لہبرمہ، فہرمووی: (سیئہ کی قورثانہ)، فہرمووی: (نہی إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ) ت لہبر نیہ؟) وتی: بہ لی لہبرمہ، فہرمووی: (چارہ کیکی قورثانہ)، فہرمووی: (نہی قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) ت لہبر نیہ؟) وتی: بہ لی لہبرمہ، فہرمووی: (چارہ کیکی قورثانہ)، فہرمووی: (نہی إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ) ت لہبر نیہ؟) وتی: بہ لی لہبرمہ، فہرمووی: (چارہ کیکی قورثانہ). وتی: بہ لی لہبرمہ، فہرمووی: (کہواتہ ژن بیئہ، کہواتہ ژن بیئہ).

نهوهی هاتوره ده باره ی فه زلی سوره تی (الإخلاص)

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي سُورَةِ الْإِخْلَاصِ

۲۸۹۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَحَمَّادُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَائِدَةُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ، عَنْ رَبِيعِ بْنِ خُنَيْمٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ امْرَأَةٍ وَهِيَ امْرَأَةُ أَبِي أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيْعِزُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَقْرَأَ فِي لَيْلَةٍ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ؟ مَنْ قَرَأَ: اللَّهُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ فَقَدْ قَرَأَ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَقَتَادَةَ بْنِ النُّعْمَانِ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنَسٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي مَسْعُودٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَلَا نَعْرِفُ أَحَدًا رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ أَحْسَنَ مِنْ رِوَايَةِ زَائِدَةَ، وَتَابَعَهُ عَلَى رِوَايَتِهِ إِسْرَائِيلُ، وَالْفَضِيلُ بْنُ عِيَّاضٍ، وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الثَّقَاتِ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ مَنْصُورٍ، وَاضْطَرَبُوا فِيهِ.

واته: له نهبو نه یوبه وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: یتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (که سی له نیتوه ناتوانی شه وانه سیئهم کی قورنان بخوینتی؟ هه رکه سی (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، اللَّهُ الصَّمَدُ) بخوینتی نه وه بیگومان وه که نه وه وایه سیئهم کی قورنان بخوینتی).

۲۸۹۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ ابْنِ حُنَيْنٍ، مَوْلَى لِيَالِ بْنِ زَيْدِ بْنِ الْخَطَّابِ أَوْ مَوْلَى زَيْدِ بْنِ الْخَطَّابِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: أَقْبَلْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَمِعَ رَجُلًا يَقْرَأُ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

وَجَبَتْ. قُلْتُ: مَا وَجَبَتْ؟ قَالَ: الْجَنَّةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَابْنِ حُنَيْنٍ هُوَ: عُبَيْدُ بْنُ حُنَيْنٍ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: له گهل پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم روومان کرده پیای، گوئی لی بوو پیاده که (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ) ده خویند، فهرمووی: (بووی مسوگر بوو)، وتم: چی بو مسوگر بوو؟ فهرمووی: (بههشت).

۲۸۹۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَرْزُوقٍ البَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ مَيْمُونٍ أَبُو سَهْلٍ، عَنْ ثَابِتِ البُنَانِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَرَأَ كُلَّ يَوْمٍ مِائَتِي مَرَّةً قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ نَجِيَ عَنْهُ ذُنُوبٌ خَمْسِينَ سَنَةً إِلَّا أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ دَيْنٌ. وَبِهَذَا الإسْنَادِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَرَادَ أَنْ يَنَامَ عَلَى فِرَاشِهِ فَنَامَ عَلَى يَمِينِهِ ثُمَّ قَرَأَ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ مِائَةً مَرَّةً فَإِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُولُ لَهُ الرَّبُّ: يَا عَبْدِي ادْخُلْ عَلَى يَمِينِكَ الْجَنَّةَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ ثَابِتٍ عَنْ أَنَسٍ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ أَيْضًا عَنْ ثَابِتٍ.

واته: له نهههسی کوپی مالیکهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: (نهوهی بیهوی لهسهه جیگاکی بجهوی، لهسهه لای راست بجهوی، لهپاشدا سهه جار: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، اللَّهُ الصَّمَدُ) بخوینی، له روژی قیامهتدا خوای پهروهردگار پیتی دهفهرمویت: (نهی بهندهکهه لهسهه لای راست بجوره بهههستهوه).

۲۸۹۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْعَبَّاسُ بْنُ مُحَمَّدٍ الدُّورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُهَيْلُ بْنُ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ تَعْدِلُ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدُ اللَّهُ الصَّمَدُ) بهرامبر به سیئه کی قورنانه).

۲۹۰۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ كَيْسَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اخْشُدُوا فَإِنِّي سَاقِرٌ عَلَيْكُمْ ثُلُثَ الْقُرْآنِ. قَالَ: فَحَشَدَ مَنْ حَشَدَ، ثُمَّ خَرَجَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَرَأَ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ثُمَّ دَخَلَ، فَقَالَ بَعْضُنَا لِبَعْضٍ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَإِنِّي سَاقِرٌ عَلَيْكُمْ ثُلُثَ الْقُرْآنِ إِنِّي لَأَرَى هَذَا خَبْرًا جَاءَهُ مِنَ السَّمَاءِ. ثُمَّ خَرَجَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي قُلْتُ سَاقِرٌ عَلَيْكُمْ ثُلُثَ الْقُرْآنِ، أَلَا وَإِنَّهَا تُغْدَلُ بِثُلُثِ الْقُرْآنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَأَبُو حَازِمٍ الْأَشْجَعِيُّ اسْمُهُ: سَلْمَانُ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کۆبینه وه و ناماده بن من سیئه کی قورناتان بو ده خوینم، جا له هۆده کهی هاته دهره وه: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدُ اللَّهُ الصَّمَدُ) ی خویند، له پاشدا رۆشته وه ژووره وه، هه ندیکمان به هه ندیک ترمان وت: پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (من سیئه کی قورناتان بو ده خوینم)، من وانه زانم نه هه واله له ناسمانه وه هات، له پاشدا پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم له هۆده کهی هاته دهره وه و فهرمووی: (من فهرمووم: (من سیئه کی قورناتان بو ده خوینم)، ناگادار بن (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدُ اللَّهُ الصَّمَدُ) بهرامبر به سیئه کی قورنانه).

۲۹۰۱ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ النَّبَّاحِ،

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ يُؤْمُهُمْ فِي مَسْجِدِ قُبَاءَ، فَكَانَ كُلَّمَا افْتَتَحَ سُورَةً يَقْرَأُ لَهُمْ فِي الصَّلَاةِ يَقْرَأُ بِهَا، افْتَتَحَ بِقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ حَتَّى يَفْرُغَ مِنْهَا، ثُمَّ يَقْرَأُ بِسُورَةٍ أُخْرَى مَعَهَا، وَكَانَ يَصْنَعُ ذَلِكَ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ. فَكَلَّمَهُ أَصْحَابُهُ، فَقَالُوا: إِنَّكَ تَقْرَأُ بِهَذِهِ السُّورَةِ، ثُمَّ لَا تَرَى أَنَّهَا تُجْزِيكَ حَتَّى تَقْرَأَ بِسُورَةٍ أُخْرَى، فَإِنَّمَا أَنْ تَقْرَأَ بِهَا، وَإِنَّمَا أَنْ تَدْعَهَا وَتَقْرَأَ بِسُورَةٍ أُخْرَى، قَالَ: مَا أَنَا بِتَارِكِهَا، إِنْ أَحْبَبْتُمْ أَنْ أُؤْتِكُمْ بِهَا فَعَلْتُ، وَإِنْ كَرِهْتُمْ تَرَكْتُكُمْ. وَكَانُوا يَرَوْنَهُ أَفْضَلَهُمْ، وَكَرِهُوا أَنْ يُؤْمَهُمْ غَيْرُهُ. فَلَمَّا أَنَا هُمْ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرُوهُ الْحَبَرُ. فَقَالَ: يَا فُلَانُ، مَا يَمْنَعُكَ إِذَا يَأْمُرُ بِهِ أَصْحَابُكَ، وَمَا يَحْمِلُكَ أَنْ تَقْرَأَ هَذِهِ السُّورَةَ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ؟ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَحْبَبْتُهَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ حُبَّهَا أَدْخَلَكَ الْجَنَّةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ عَنْ ثَابِتِ الْبُنَانِيِّ. وَقَدْ رَوَى مُبَارَكُ بْنُ فَضَالَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أُحِبُّ هَذِهِ السُّورَةَ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ. فَقَالَ: إِنَّ حُبَّكَ إِيَّاهَا يُدْخِلُكَ الْجَنَّةَ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ أَبُو دَاوُدَ سُلَيْمَانُ بْنُ الْأَشْعَثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُبَارَكُ بْنُ فَضَالَةَ، بِهَذَا.

واته: له نه‌نه‌سی کوری مالی‌که‌وه ره‌زای خوای لی‌بی ده‌گیر‌نه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پیاویکی نه‌نصاری له مزگه‌وتی قوبا به‌رنوژی‌ی بو ده‌کردین، هه‌موو جارێ له‌دوای سوره‌تی (فاتحه) وه سوره‌تی (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ) ده‌خویند، له‌پاشدا سوره‌تیکی تری ده‌خویند، هه‌موو رکاته‌کانی به‌و شیویه ده‌کرد، هاوه‌له‌کانی پێیان وت: تو به‌ خویندنی ئەم سوره‌ته نوێژه‌که‌ت به‌دروست نازانی هه‌تا سوره‌تیکی تر له‌گه‌لیا نه‌خوینی، جا یان هه‌ر ئەو بخوینه یا سوره‌تیکی تر به‌ ته‌نها بخوینه، وتی: من هه‌رگیز واز له‌ خویندنی ئەم سوره‌ته ناهێتم، جا نه‌گه‌ر چه‌زده‌که‌ن من به‌و شیویه به‌رنوژی‌تان بو ده‌که‌م، خو نه‌گه‌ر چه‌زیش ناکه‌ن

ئوه من وازده هیتم و بهرنوژیستان بۆ ناکهم، بهلام ئهوان لهناو خویناندا ئهویان به چاکترین کەس دادهنا، ههزیان نهده کرد کەسی تر بهرنوژیستان بۆ بکات، کاتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم تەشریفی هینا بۆ لایان بهسه رها ته کهیان بۆ گێرایهوه، فەرمووی: (ئەو فلان، چی دەبیته بهربهست لهوهی هاوه له کانت فەرمانت پێ دهکەن، وه چی پالت پتوه نه نیت لههه موو سوره ته کانداندا نهو سوره ته بخوینی؟) وتی: ئەو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، من نهو سوره ته هم خوش دهویت، فەرمووی: (ئەو خوشه و یستیه ت بۆ سوره تی (قُلْ هُوَ اللَّهُ) دهتخاته بههه شتهوه).

ئوهی هاتوو ده باره ی (المُعَوِّذَتَيْنِ)

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُعَوِّذَتَيْنِ

۲۹۰۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي خَالِدٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي قَيْسُ بْنُ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيَّ آيَاتٍ لَمْ يَرِ مِثْلُهَا (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) إِلَى آخِرِ السُّورَةِ، وَ (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) إِلَى آخِرِ السُّورَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واتہ: لہ عوقبہی کوری عامیرہوہ رہزای خوای لی بیّ دہگیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (خوای گہورہ چند نایہتیکی بو دابہزاندوم پیشتہر وینہی نہو نایہتانہم نہدیوہ بریتین لہ: (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) ہتا کوتایی ہردو سورہتہکہ).

۲۹۰۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لُحْيَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ رِزَاحٍ، عَنْ عُثْبَةَ بْنِ غَامِرٍ، قَالَ: أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أَقْرَأَ بِالْمُعَوَّذَتَيْنِ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واتہ: لہ عوقبہی کوری عامیرہوہ رہزای خوای لی بیّ دہگیرنہوہ، کہ فہرموویہتی: فہرمانی پیّ کردم لہدوای ہموو نویتیکہوہ: (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) بخوینم.

نہوی ہاتوہ دہبارہی فہزلی قورنان خوین

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ قَارِي الْقُرْآنِ

۲۹۰۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، وَهَيْشَامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ زُرَّارَةَ بْنِ أَوْفَى، عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الَّذِي يَقْرَأَ الْقُرْآنَ وَهُوَ مَاهِرٌ بِهِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُهُ، قَالَ هِشَامٌ: وَهُوَ شَدِيدٌ عَلَيْهِ. قَالَ شُعْبَةُ: وَهُوَ عَلَيْهِ شَأْقٌ، فَلَهُ أَجْرَانِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واتہ: لہ عائشہوہ رہزای خوای لی بیّ دہگیرنہوہ، کہ فہرموویہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (نہو کہسہی کہ بہرہوانی قورنان دہخوینن و کردہوی پیّ دہکات خوای گہورہ دہبخاتہ ریزی مہلانیکہ بہرپزو پایہبہرہزہکانی، وہ نہو کہسہش کہ بہگران و بہزہامت قورنانی بو دہخوینریت نہوہ دووجار

پاداشتی له سهر وهرده گرتیت). - پاداشتی له سهر قورنان خویندنه کهی، پاداشتی له سهر نهوهی که بهزه همت بۆ ده بخوینرتیت - .

۲۹۰۵ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَفْصُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ زَادَانَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ ضَمَرَةَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَاسْتَظَّهَرَهُ، فَأَخْلَ حَلَالَهُ، وَحَرَّمَ حَرَامَهُ أَذْخَلَهُ اللَّهُ بِهِ الْجَنَّةَ وَشَفَعَهُ فِي عَشْرَةٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ كُلُّهُمْ قَدْ وَجِبَتْ لَهُ النَّارُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَلَيْسَ لَهُ إِسْنَادٌ صَحِيحٌ، وَحَفْصُ بْنُ سُلَيْمَانَ أَبُو عُمَرَ بَزَّازٌ كُوفِيٌّ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ.

واته: له پیشهوا علیهوه رهزای خوای لی بی ده گیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (ههرکهس قورنان بخوینتی و له بهری بکات، باوه پری به سه لالی و سه رامی بسی، خوای گهوره ده بخاته بههشتهوه و شه فاعه تیش ده کات بۆ ده کهس له خزمه نزیکه کانی له کاتی کدا که ههر ده که سه که ناگری دۆزه خیان بۆ مسۆگه ره).

نهوهی هاتوره ده باره ی فه زلی قورنان

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْقُرْآنِ

۲۹۰۶ - حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَعْفِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ خَمْرَةَ الزَّيَّاتِ، عَنْ أَبِي الْمُخْتَارِ الطَّائِي، عَنِ ابْنِ أَخِي الْحَارِثِ الْأَعْوَرِ، عَنِ الْحَارِثِ، قَالَ: مَرَرْتُ فِي الْمَسْجِدِ فَإِذَا النَّاسُ يَخُوضُونَ فِي الْأَحَادِيثِ فَدَخَلْتُ عَلَى عَلِيٍّ، فَقُلْتُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَلَا تَرَى أَنَّ النَّاسَ قَدْ خَاضُوا فِي الْأَحَادِيثِ، قَالَ: وَقَدْ فَعَلُوها؟ قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: أَمَا إِنِّي قَدْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ:

أَلَا إِنَّهَا سَتَكُونُ فِتْنَةً. فَقُلْتُ: مَا الْمَخْرُجُ مِنْهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: كِتَابُ اللَّهِ فِيهِ نَبَأُ مَا قَبْلَكُمْ وَخَبَرُ مَا بَعْدَكُمْ، وَحُكْمُ مَا بَيْنَكُمْ، وَهُوَ الْفَصْلُ لَيْسَ بِالْهَزْلِ، مَنْ تَرَكَهُ مِنْ جَبَّارٍ قَصَمَهُ اللَّهُ، وَمَنْ ابْتَغَى الْهُدَى فِي غَيْرِهِ أَضَلَّهُ اللَّهُ، وَهُوَ حَبْلُ اللَّهِ الْمَتِينُ، وَهُوَ الذِّكْرُ الْحَكِيمُ، وَهُوَ الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ، هُوَ الَّذِي لَا تَزِيغُ بِهِ الْأَهْوَاءُ، وَلَا تَلْتَبِسُ بِهِ الْأَلْسِنَةُ، وَلَا يَشْبَعُ مِنْهُ الْعُلَمَاءُ، وَلَا يَخْلُقُ عَلَى كَثْرَةِ الرَّدِّ، وَلَا تَنْقُضِي عَجَائِئُهُ، هُوَ الَّذِي لَمْ تَنْتَهُ الْجِنَّ إِذْ سَمِعْتُهُ حَتَّى قَالُوا: (إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ) مَنْ قَالَ بِهِ صَدَقَ، وَمَنْ عَمِلَ بِهِ أَجَرَ، وَمَنْ حَكَمَ بِهِ عَدَلَ، وَمَنْ دَعَا إِلَيْهِ هَدَى إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ خُذْهَا إِلَيْكَ يَا أَعُورُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَاسْنَادُهُ مَجْهُولٌ، وَفِي الْحَارِثِ مَقَالٌ.

واته: له (حارث) ده رهزای خوای لی بی ده گپنهوه، که فهرموویه تی: داو به لای مزگه وتدا سهیر ده کم خه لکه که سه رقان بوون به باس و خواس و سه رگوزشته گپنهوه و وازیان له قورنان خویندن هیناوه، بویه چووم بو خزمهت پیشهوا علیه رهزای خوای لی بی، وتم: نابینی خه لک سه رقان بوون به باس و خواس و سه رگوزشته گپنهوه و وازیان له قورنان خویندن هیناوه، فهرمووی: نهوانه سه رقان بوون بهو شته پوچ و به تالانهوه؟ وتم: به لی، فهرمووی: بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده فهرموو: (ناگاداربین فیتنه و نازاوه بهربا ده بی) وتم: ریگهی رزگار بوون لهو فیتنه و نازاوهیه چیه نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم؟ فهرمووی: (دهستگرتنه به قورنانه کهی خواوه ههوالی گهلانی پیش نیوهی تیدایه، ههروه ها ههوالی دوا نیوهشی تیدایه، دادوه ره له نیوانتاند، وتهیه کی جیا که رهویه رهوایه له نارهوا، گمه و شوخی نیه واته به بی هوده نه تیراوه، به لکو ده بیت بکریته بهرنامه ی ژبان، هه رکهس واز له قورنان بی نی، باوه پری پتی نه بی و کاری پی نه کات له پرووی خو به گه وه زانینه وه خوای گه وه

ملی ده‌شکینی و له‌ناوی ده‌بات، هه‌رکەس غه‌یری قورئان ریتیشاندەری بیت ئەوه
خوای گه‌وره‌ گومپرای ده‌کات، په‌تی قایم و پته‌وی خوای گه‌وره‌یه هه‌رکەس ده‌ستی
پتیه‌بگریت ده‌یگه‌یه‌نینه خواناسی و به‌خته‌وه‌ری نزیک‌ی له‌ خواوه، زیکر و یادی
خوایه دانا‌کان په‌ندی لی و هه‌رده‌گرن، رینگای راسته، شویتکه‌وتوانی له‌پیتی هه‌ق
لانادات و گومپرایان ناکات، گومپرایان ناتوانن بیگۆرن، له‌سه‌ر زمانی باوه‌پداران
قورس نیه، زانایان تیر نابن له‌ خۆتدنه‌وه‌ی، هه‌رچه‌نده زیاتر دووباره‌ی که‌یته‌وه تام
وچیژی خۆی هه‌یه و هه‌زده‌که‌ی زیاتر گو‌ی له‌ زیکر و هه‌واله‌کانی بگریت،
عه‌جائب و سه‌یر و سه‌مه‌ره‌کانی کۆتایی نایهن، جنۆکه‌کان که‌ گو‌یان لی بوو
نه‌ه‌ستان یه‌کسه‌ر ئیمانیا‌ن هیتا، وتیان: (إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا، يَهْدِي إِلَى
الرُّشْدِ). واته: بینگومان ئیمه‌ گو‌یمات گرت بۆ قورئانیکی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ له‌پرووی
هۆنینه‌وه و ره‌وانبیزی و خوشخوانیه‌وه، هیدایه‌ت و رینمایی ده‌کات بۆ ریتی راست
و هه‌ق. هه‌رکەس به‌پینی قورئان بدوی به‌ راست ده‌زانریت، هه‌رکەس کاری پی
بکات پاداشتی زۆر گه‌وره و هه‌رده‌گریت، ئەوه‌ی حوکی پی بکات دادپه‌روه‌ر ده‌بی،
ئەوه‌ی بانگه‌وازی بۆ بکات هیدایه‌ت ده‌دری بۆ رینگه‌ی راست و دروست، ئەه‌ی
ئه‌وه‌ر ئەم وته‌ چاک و جوانانه و هه‌رگه‌ و له‌به‌ریان بکه‌).

ئەوه‌ی هاتوره‌ ده‌باره‌ی فی‌ربوونی قورئان

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَعْلِيمِ الْقُرْآنِ

۲۹۰۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ قَالَ: أَنْبَأَنَا شُعْبَةُ
قَالَ: أَخْبَرَنِي عَلْقَمَةُ بْنُ مَرْثَدٍ، قَالَ: سَمِعْتُ سَعْدَ بْنَ عُبَيْدَةَ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِي عَبْدِ
الرَّحْمَنِ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: خَيْرُكُمْ مَنْ

تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ. قَالَ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ: فَذَاكَ الَّذِي أَقْعَدَنِي مَقْعَدِي هَذَا، وَعَلَّمَ الْقُرْآنَ فِي زَمَنِ عُثْمَانَ حَتَّى بَلَغَ الْحِجَابَ بَنُ يُوسُفَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واتہ: لہ پیٹشہوا (عثمان) وہہ رہزای خوائ لی بی دہ گپرنہ وہہ، کہ فہرموویہ تی: پیغہ مبرہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (چاکترین کہستان نہو کہ سہیہ قورنان فیہر دہ بی و خہ لکیش فیہر دہ کات).

۲۹۰۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ السَّرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عُلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَيْرُكُمْ، أَوْ أَفْضَلُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهَكَذَا رَوَى عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مُهْدِيٍّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ عُلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عُثْمَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَسُفْيَانُ لَا يَذْكُرُ فِيهِ: عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَيْدَةَ. وَقَدْ رَوَى يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ سُفْيَانَ، وَشُعْبَةَ، عَنْ عُلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَيْدَةَ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عُثْمَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سُفْيَانَ، وَشُعْبَةَ، قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: وَهَكَذَا ذَكَرَهُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سُفْيَانَ، وَشُعْبَةَ، غَيْرَ مَرَّةٍ، عَنْ عُلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَيْدَةَ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عُثْمَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: وَأَصْحَابُ سُفْيَانَ لَا يَذْكُرُونَ فِيهِ عَنْ سُفْيَانَ عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَيْدَةَ قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: وَهُوَ أَصَحُّ. وَقَدْ زَادَ شُعْبَةُ فِي إِسْنَادِ هَذَا الْحَدِيثِ سَعْدُ بْنُ عُبَيْدَةَ، وَكَأَنَّ حَدِيثَ سُفْيَانَ أَشْبَهُ قَالَ عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ: قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ: مَا أَحَدٌ يَعْدِلُ عِنْدِي شُعْبَةَ، وَإِذَا خَالَفَهُ سُفْيَانُ أَحَذْتُ بِقَوْلِ سُفْيَانَ. سَمِعْتُ أَبَا عَمَّارٍ يَذْكُرُ عَنْ وَكِيعٍ قَالَ: قَالَ شُعْبَةُ: سُفْيَانُ أَحْفَظُ مِنِّي، وَمَا حَدَّثَنِي سُفْيَانُ عَنْ أَحَدٍ بِشَيْءٍ فَسَأَلْتُهُ إِلَّا وَجَدْتُهُ كَمَا حَدَّثَنِي. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَسَعْدِ.

واتہ: لہ پیٹشہوا (عثمان) وہہ رہزای خوائ لی بی دہ گپرنہ وہہ، کہ فہرموویہ تی:

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (چاکترین کهستان نهو کهسهیه قورنان فیر دهبی و خه لکیش فیرده کات).

۲۹۰۹ - (صحیح بما قبله) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ زِيَادٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عَلِيِّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ.

واته: له پیئشهوا عهلهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (چاکترین کهستان نهو کهسهیه قورنان فیر دهبی و خه لکیش فیرده کات).

نهوهی حهرقی له قورنان بخوینی چهنده پاداشتی بو ههیه

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنَ الْقُرْآنِ مَالَهُ مِنَ الْأَجْرِ

۲۹۱۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ الْحَقَفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الضَّحَّاكُ بْنُ عُثْمَانَ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ مُوسَى، قَالَ: سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ كَعْبٍ الْقُرْظِيَّ يَقُولُ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ الْم حَرْفٌ، وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ وَلَا م حَرْفٌ وَمِيمٌ حَرْفٌ. وَيُرْوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، زَوَاهُ أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، رَفَعَهُ بَعْضُهُمْ وَوَقَّعَهُ بَعْضُهُمْ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ سَمِعْتُ قُتَيْبَةَ بْنَ سَعِيدٍ، يَقُولُ: بَلَغَنِي أَنَّ مُحَمَّدَ بْنَ كَعْبٍ الْقُرْظِيَّ وُلِدَ فِي حَيَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمُحَمَّدُ بْنُ كَعْبٍ يُكْنَى أَبَا حَمْرَةَ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مهسعودهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که

فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (هەرکەس حەرفێ لە قورئان بخوێنێ چاکەیهکی بۆ هەیە، پاداشتی چاکەش یەک بە دەیه، من نالیم (الم) پیتیکە، بەلکو دەلیم: ئەلف پیتیکە، لام پیتیکە، میم پیتیکە).

۱۷ - بات

٢٩١١ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو النَّضْرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ حُنَيْسٍ، عَنْ لَيْثِ بْنِ أَبِي سُلَيْمٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْطَاةَ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا أَذِنَ اللَّهُ لِعَبْدٍ فِي شَيْءٍ أَفْضَلَ مِنْ رَكَعَتَيْنِ يُصَلِّيَهُمَا، وَإِنَّ الْبِرَّ لَيُذَرُّ عَلَى رَأْسِ الْعَبْدِ مَا دَامَ فِي صَلَاتِهِ، وَمَا تَقَرَّبَ الْعِبَادُ إِلَى اللَّهِ بِمِثْلِ مَا خَرَجَ مِنْهُ. قَالَ أَبُو النَّضْرِ: يَعْنِي الْقُرْآنَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَبَكْرُ بْنُ حُنَيْسٍ قَدْ تَكَلَّمَ فِيهِ ابْنُ الْمُبَارَكِ وَتَرَكَهُ فِي آخِرِ أَمْرِهِ وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْطَاةَ، عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خواى لى بى ده‌گیږنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (خواى گه‌وره ریی هیچ شتیکی نه‌داوه به به‌نده‌کى که بی‌کات چاکتر بیت له دوو رکات نویژ به‌جیى بیى، چاکه ده‌باریت به‌سهر ئو به‌نده‌یه‌دا هه‌تا له‌نویژدا بیت، به‌نده به‌هیچ شتى نزیک نابسته‌وه له خوا هه‌نده‌ی به‌قورئان نزیک ده‌بسته‌وه).

٢٩١٢ - (ضعيف) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مُهَدِّيٍّ، عَنْ مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْطَاةَ، عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّكُمْ لَنْ تَرْجِعُوا إِلَى اللَّهِ بِأَفْضَلِ مِمَّا حَرَجَ مِنْهُ يَغْنَى الْقُرْآنَ.

واته: له جوبه یري کوري نه فیره وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که

فهرموویه تی: پیئغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (به هیج شتی ناگه رینه وه بۆ لای خوی گه وره چاکتر بی له قورئان).

۱۸ - باب

۲۹۱۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ قَابُوسَ بْنِ أَبِي ظَبْيَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الَّذِي لَيْسَ فِي جَوْفِهِ شَيْءٌ مِنَ الْقُرْآنِ كَالْبَيْتِ الْحَرَبِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: پیئغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه ر دلێ شتی له قورئانی تیدا نه بی نه وه ده مالێکی کاول و ویرانه یه).

۲۹۱۴ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الْحَفَرِيُّ، وَأَبُو نُعَيْمٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ أَبِي النَّجُودِ، عَنْ زُرَّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يُقَالُ، يَغْنِي لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ: أَفْرَأُ وَارْتَقَى وَرَزَلْ كَمَا كُنْتَ تُرْتَلُ فِي الدُّنْيَا، فَإِنَّ مَنَزِلَكَ عِنْدَ آخِرِ آيَةٍ تَقْرَأُ بِهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عَاصِمٍ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوُهُ.

واته: له (عبد الله) ی کورێ عه مره وه هاتوه، که پیئغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له به هه شتا به قورئان خوین ده لێن: له سه رخۆ بخوێنه و به پله کانی به هه شتا سه رکه وه هه روه ک چون له دنیا دا به ته رتیل و به ره وانی ده تھوێند، چونکه پله و پایه ی تۆ دوا ئایه ت دیاریی ده کات که ده بخوێنی).

۲۹۱۵ - (حسن) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَجِيءُ الْقُرْآنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقُولُ: يَا رَبِّ حَلِّهِ، فَيُلْبَسُ تَاجَ الْكَرَامَةِ، ثُمَّ يَقُولُ: يَا رَبِّ زِدْهُ، فَيُلْبَسُ حُلَّةَ الْكَرَامَةِ، ثُمَّ يَقُولُ: يَا رَبِّ ارْضَ عَنْهُ، فَيَرْضَى عَنْهُ، فَيَقَالُ لَهُ: اقْرَأْ وَارْقُ، وَيزَادُ بِكُلِّ آيَةٍ حَسَنَةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ بَهْدَلَةَ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَرْفَعْهُ. وَهَذَا أَصَحُّ عِنْدَنَا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الصَّمَدِ، عَنْ شُعْبَةَ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغهمبره ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: (لهروژی قیامه تدا قورنان دیت و ده لی: نهی پهروهردگارم بیرازینه وه به خشل، نیت تاجی ریز و کهرامه تی لهسه ر ده کریت، لهپاشدا ده لی: نهی پهروهردگار بو زیاد بکه، پو شاک ی ریز و کهرامه تی له بهر ده کریت، لهپاشدا ده لی: نهی پهروهردگار لی رازی به، نهویش لی رازی ده بی، پتی دهوتریت: لهسه رخو بخوینه، به خویندن ی هه ر نایه تی چاکه یه کی بو زیاد ده کریت).

۱۹ - بَابُ

۲۹۱۶ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ بْنُ الْحَكَمِ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَجِيدِ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنِ الْمُطَّلِبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَنْطَلٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَرِضَتْ عَلَيَّ أَجُورُ أُمَّتِي حَتَّى الْقَدَاةُ يُخْرِجُهَا الرَّجُلُ مِنَ الْمَسْجِدِ، وَعَرِضَتْ عَلَيَّ ذُنُوبُ أُمَّتِي، فَلَمْ أَرْ ذَنْبًا أَعْظَمَ مِنْ سُورَةٍ مِنَ الْقُرْآنِ أَوْ آيَةٍ أَوْتِيَهَا رَجُلٌ ثُمَّ نَسِيَهَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَذَكَرْتُ بِهِ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ فَلَمْ يَعْرِفْهُ وَاسْتَعْرَبَهُ، قَالَ مُحَمَّدٌ: وَلَا

أَعْرِفُ لِلْمُطَّلِبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَنْطَلٍ سَمَاعًا مِنْ أَحَدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا قَوْلَهُ: حَدَّثَنِي مَنْ شَهِدَ حُطْبَةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: وَسَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، يَقُولُ: لَا نَعْرِفُ لِلْمُطَّلِبِ سَمَاعًا مِنْ أَحَدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: وَأَنْكَرَ عَلَيَّ بْنُ الْمَدِينِيِّ أَنْ يَكُونَ الْمُطَّلِبُ سَمِعَ مِنْ أَنَسٍ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (پاداشتی نومهم تم نیشاندرا هه تا پاداشتی پوش یان خول یا ههرشتیک که بکه ویتته چاوه وه که له مزگه وتدا که وتبیّت و که سیک بیبباته دهره وه، وه گوناوه تاوانی نومهم نیشاندرا هیچ گوناوه تاوانیکم نه دی گه وره تر بیّت له و تاوانه ی که که سیک سوره تی یان نایه تیکی قورنان فیرکرابی یان له بهری بووبی و پاشان له یادی بکات و کاری پی نه کات).

۲۰ - باب

۲۹۱۷ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ خَيْثَمَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، أَنَّهُ مَرَّ عَلَى قَارِيٍّ يَقْرَأُ، ثُمَّ سَأَلَ فَاسْتَرْجَعَ، ثُمَّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فَلَيْسَ بِأَلٍ اللَّهُ بِهِ، فَإِنَّهُ سَيَجِيءُ أَقْوَامٌ يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ يَسْأَلُونَ بِهِ النَّاسَ. وَقَالَ مُحَمَّدٌ: هَذَا خَيْثَمَةُ الْبَصْرِيُّ الَّذِي رَوَى عَنْهُ جَابِرُ الْجَعْفِيُّ، وَلَيْسَ هُوَ خَيْثَمَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَخَيْثَمَةُ هَذَا شَيْخٌ بَصْرِيٌّ يُكْنَى أَبَا نَضْرٍ قَدْ رَوَى عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَحَادِيثَ، وَقَدْ رَوَى جَابِرُ الْجَعْفِيُّ، عَنْ خَيْثَمَةَ، هَذَا أَيْضًا أَحَادِيثَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِذَاكَ.

واته: له عیمرانی کوری حوصه ینه وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که

داویہ تی بہ لای قورنان خوینیکدا قورنانی دہ خویند داوای رۆزی و مال و سامانی لہ خہ لک دہ کرد پیتی، فہرموی: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ). واتہ چۆن تووشی بہ لای موسیبت بوو، لہ پاشدا فہرموی: بۆ خۆم گویم لہ پیغہ مبرہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو دہ فہرموو: (ہرکەس قورنان دہ خوینی با داوای رۆزی و مال و سامان ہەر لہ خوا بکات پیتی، بہ راستی لہ مہودوا خہ لکانی دین قورنان دہ خوینن داوای رۆزی و مال و سامان خہ لک دہ کەن پیتی).

۲۹۱۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ الْوَاسِطِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو قُرَّةَ يَزِيدُ بْنُ سِنَانٍ، عَنْ أَبِي الْمُبَارَكِ، عَنْ صُهَيْبٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا آمَنَ بِالْقُرْآنِ مَنْ اسْتَحْلَلَ حِمَامَهُ. هَذَا حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ، وَقَدْ حُوْلِفَ وَكِيعٌ فِي رِوَايَتِهِ وَقَالَ مُحَمَّدٌ: أَبُو قُرَّةَ يَزِيدُ بْنُ سِنَانٍ الرَّهَافِيُّ لَيْسَ بِحَدِيثِهِ بَأْسٌ إِلَّا رِوَايَةُ ابْنِهِ مُحَمَّدٍ عَنْهُ، فَإِنَّهُ يَرْوِي عَنْهُ مَنَاقِبَ. وَقَدْ رَوَى مُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ بْنِ سِنَانٍ، عَنْ أَبِيهِ، هَذَا الْحَدِيثَ فَرَّادَ فِي هَذَا الْإِسْنَادِ عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ صُهَيْبٍ، وَلَا يُتَابَعُ مُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ عَلَى رِوَايَتِهِ، وَهُوَ ضَعِيفٌ. وَأَبُو الْمُبَارَكِ رَجُلٌ مَجْهُولٌ.

واتہ: لہ صوہیہ وہ رەزای خوای لی بئی دہ گێرنەوہ، کە فہرمویہ تی: پیغہ مبرہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمویہ تی: (نەو شتانە ی کە خوای گەورە لہ قورناندا حەرامی کردوون ہەرکەسی بہ حەلّیان بزانی نەوہ نەو کەسە باوہ پری بہ قورنان نیہ).

۲۹۱۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عِيَّاشٍ، عَنْ بَجْرِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ مُرَّةٍ الْخَضْرَمِيِّ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ غَامِرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الْجَاهِرُ بِالْقُرْآنِ، كَالْجَاهِرِ بِالصَّدَقَةِ، وَالْمُسِرُّ بِالْقُرْآنِ، كَالْمُسِرِّ بِالصَّدَقَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ أَنَّ

الَّذِي يُسِرُّ بِقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ أَفْضَلُ مِنَ الَّذِي يَجْهَرُ بِقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ، لَأَنَّ صَدَقَةَ السِّرِّ أَفْضَلُ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ صَدَقَةِ الْعَلَانِيَةِ، وَإِنَّمَا مَعْنَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ لِكَيْ يَأْمَنَ الرَّجُلُ مِنَ الْعُجْبِ، لَأَنَّ الَّذِي يُسِرُّ الْعَمَلَ لَا يُخَافُ عَلَيْهِ الْعُجْبُ مَا يُخَافُ عَلَيْهِ مِنَ عِلَانِيَتِهِ.

واته: له عوقبهی کوری عامیرهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فرمویهتی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفرموو: (ئهو کهسهی به دهنگی بهرز قورنان بخوینیت وه کهسه وایه به ناشکرا خیر و سه دهقه بکات، وه ئهو کهسهی به دهنگی نزم قورنان بخوینیت وه ئهو کهسه وایه به نهیتی خیر و سه دهقه بکات).

٢١ - بَابُ

٢٩٢٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَبِي لُبَابَةَ، قَالَ: قَالَتْ عَائِشَةُ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَالزُّمَرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَأَبُو لُبَابَةَ هَذَا شَيْخٌ بَصْرِيُّ قَدْ رَوَى عَنْهُ حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ غَيْرَ حَدِيثٍ، وَيُقَالُ اسْمُهُ: مَرْوَانُ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ فِي كِتَابِ التَّارِيخِ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه ده خهوت ههتا سورهتی (بنی اسرائیل) و سورهتی (الزمر) نه خویندایه.

٢٩٢١ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا بَقِيَّةُ بْنُ الْوَلِيدِ، عَنْ بَحِيرِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بِلَالٍ، عَنْ عِرْبَاضِ بْنِ

سَارِيَّةً، أَنَّهُ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْرَأُ الْمُسَبِّحَاتِ قَبْلَ أَنْ يَرْقُدَ وَيَقُولُ: إِنَّ فِيهِنَّ آيَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ آيَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له (عرباض)ی کورپی ساریهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رانه شه کشا بو خه وتن هه تا شهو سوره تانه ی نه خویندایه به (سبح) و (سبحان) و (یسبح) دهست پی ده کهن.

٢٢ - بَابُ

٢٩٢٢ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ طَهْمَانَ أَبُو الْعَلَاءِ الْحَقَّافُ قَالَ: حَدَّثَنِي نَافِعُ بْنُ أَبِي نَافِعٍ، عَنْ مَغْفِلِ بْنِ يَسَارٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَقَرَأَ ثَلَاثَ آيَاتٍ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْحَشْرِ وَكَلَّمَ اللَّهُ بِهِ سَبْعِينَ أَلْفَ مَلَكٍ يُصَلُّونَ عَلَيْهِ حَتَّى يُمْسِيَ، وَإِنْ مَاتَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَاتَ شَهِيدًا، وَمَنْ قَالَهَا حِينَ يُمْسِي كَانَ يَتْلُوكَ الْمَنْزِلَةَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له مه عقیلی کورپی یه سارهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکهس به یانیان سی جار بلی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) سی ئایه تی کۆتایی سوره تی (الحشر) بخوینی، خوای گه وره هه فتا هه زار مه لانیکه راده سپیری داوای لیخو شبوونی بو بکهن هه تا ئیواره، نه گهر شهو رۆژهش مرد به شه هیدی ده مرئ، نه وهی ئیوارانیش بیاخوینی به هه مان شیوه).

قورئان خویندنی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم چۆن بووه

۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ كَيْفَ كَانَتْ قِرَاءَةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۲۹۲۳ - (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُبَيْدٍ اللَّهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ يَعْلَى بْنِ مَمْلُكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ أُمَّ سَلَمَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ قِرَاءَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَصَلَاتِهِ، فَقَالَتْ: مَا لَكُمْ وَصَلَاتِهِ؟ كَانَ يُصَلِّي ثُمَّ يَنَامُ قَدْرَ مَا صَلَّى، ثُمَّ يُصَلِّي قَدْرَ مَا نَامَ، ثُمَّ يَنَامُ قَدْرَ مَا صَلَّى حَتَّى يُصْبِحَ، ثُمَّ نَعْتَتْ قِرَاءَتَهُ، فَإِذَا هِيَ تَنَعْتُ قِرَاءَةً مُفَسَّرَةً حَرْفًا حَرْفًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ لَيْثِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ يَعْلَى بْنِ مَمْلُكٍ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ. وَقَدْ رَوَى ابْنُ جُرَيْجٍ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُقَطِّعُ قِرَاءَتَهُ، وَحَدِيثُ اللَّيْثِ أَصَحُّ.

واته: له به علای کوری مهمله کهوه هاتووه، که سه بارهت به نوێژکردن و قورئان خویندنی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له نوم سه له مهی هارسه ری پرسیه؟ نوم سه له مه فهرمووی: ئیوه ناتوان وه کهوه بکهن که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم دهیکات، نهو نوێژی دهکرد جا نهوهنده ی ماوهی نوێژکردنه که ی دهخهوت، له پاشدا ههله سا نهوهنده ی ماوهی خهوتنه که ی نوێژی دهکرد، ئینجا دهخهوت نهوهنده ی ماوهی نوێژکردنه که ی، نهه حالته درێژی دهکیشا ههتا بهیانی، جا نوم سه له مه وهسفی قورئان خویندنه که ی کردو فهرمووی: پیت به پیت به ته رتیل و بهره وانی ده بخویندو حهقی خۆی ده دایه.

۲۹۲۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَيْسٍ، قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ، عَنْ وَثْرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَيْفَ كَانَ يُؤَوِّزُ مِنْ أَوَّلِ اللَّيْلِ أَمْ مِنْ آخِرِهِ؟ فَقَالَتْ: كُلُّ ذَلِكَ قَدْ كَانَ يَصْنَعُ، رُبَّمَا

أَوْتَرَّ مِنْ أَوَّلِ اللَّيْلِ، وَرُبَّمَا أَوْتَرَّ مِنْ آخِرِهِ. قُلْتُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ فِي الْأَمْرِ سَعَةً، فَقُلْتُ: كَيْفَ كَانَتْ قِرَاءَتُهُ؟ أَكَانَ يُسَرُّ بِالْقِرَاءَةِ أَمْ يَجْهَرُ؟ قَالَتْ: كُلُّ ذَلِكَ كَانَ يَفْعَلُ، قَدْ كَانَ رُبَّمَا أَسَرَّ وَرُبَّمَا جَهَرَ. قَالَ: فَقُلْتُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ فِي الْأَمْرِ سَعَةً قَالَ: قُلْتُ: فَكَيْفَ كَانَ يَصْنَعُ فِي الْجَنَابَةِ؟ أَكَانَ يَغْتَسِلُ قَبْلَ أَنْ يَنَامَ، أَمْ يَنَامُ قَبْلَ أَنْ يَغْتَسِلَ؟ قَالَتْ: كُلُّ ذَلِكَ قَدْ كَانَ يَفْعَلُ، فَرُبَّمَا اغْتَسَلَ فَنَامَ، وَرُبَّمَا تَوَضَّأَ فَنَامَ. قُلْتُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ فِي الْأَمْرِ سَعَةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری نهبو قهیس دهلیت: سه بارهت به نویژی وهتری پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له عانیشه پرسی؟ عانیشه رهزای خوی لئی بئی فهرمووی: ههندی جار له سه رهتای شهوه وه نویژی وهتری دهکرد، ههندی جاری تریش له کوتایی شهودا نویژی وهتری دهکرد، وتم: سوپاس بۆ خوا کاره که ی بۆ فراوان کردوین. وتم: نهی قورنان خویندنی چون بوو، دهنگی بهرز دهکرده وه یان بهبی دهنگی ده بخویند؟ وتی: به ههردوو شیوه که قورنانی ده خویند، جاری وابوو بهبی دهنگی ده بخویند، وه جاری واشبوو دهنگی بهرز دهکرده وه، وتم: سوپاس بۆ خوا کاره که ی بۆ فراوان کردوین، وتی: وتم: نهی بۆ له شگرانی چی دهکرد خوی دهشت نینجا دهخهوت یان دهخهوت له پاشدا خوی دهشت؟ فهرمووی: جاری وابوو خوی دهشت نینجا دهخهوت، جاری واش ههبوو دهست نویژی دهگرت نینجا دهخهوت، وتم: سوپاس بۆ خوا کاره که ی بۆ فراوان کردوین.

٢٤ - بَابُ

٢٩٢٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْرَائِيلُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ يَغْرِضُ نَفْسَهُ بِالْمَوْقِفِ، فَقَالَ: أَلَا رَجُلٌ

يُجْمَلَنِي إِلَى قَوْمِهِ؟ فَإِنَّ قُرَيْشًا قَدْ مَنَعُونِي أَنْ أُبْلَغَ كَلَامَ رَبِّي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیره وه ره زای خواى لى بى ده گپړنه وه، که فرموویه تى: پیغه مبه رى خوا صلى الله عليه وسلم له عمره فات خوى نیشانی خه لکه که دا، فرمووی: (نه وه پیاوئ نیه بمباه وه بؤ ناو قه ومه که ی؟ چونکه بیگومان قوره یش ریگری نه وه یان لیکر دووم وته ی په روه رد گارمیان پى رابگه یم).

۲۵ - بَابُ

٢٩٢٦ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شِهَابُ بْنُ عَبَّادٍ الْعَبْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ بْنِ أَبِي يَزِيدَ الهمدانيُّ، عَنْ عَمْرِو بْنِ قَيْسٍ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَقُولُ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: مَنْ شَغَلَهُ الْقُرْآنُ عَنْ ذِكْرِي وَمَسْأَلَتِي أُعْطِيَتْهُ أَفْضَلُ مَا أُعْطِيَ السَّائِلِينَ، وَفُضِّلَ كَلَامُ اللَّهِ عَلَى سَائِرِ الْكَلَامِ كَفَضْلِ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه‌بې سه‌عیده‌وه ره‌زای خوای لی بـی ده‌گیږنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ههرکه‌س خوی سه‌رقال بکات به قورئانه‌وه به‌شیویه بواری یادی خواو پارانه‌وهی نه‌بی، له‌وه چاکتری پی ده‌به‌خشم که داواکاران داوای ده‌کن، فه‌زلی وتهی خوا به‌سهر وتهی خه‌بری خواوه وه‌ک فه‌زلی خوا وایه به‌سهر دروستکراوانیه‌وه).

باسه کانی خویندنه وهی قورئان له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

٤٣ - أَبْوَابُ الْقِرَاءَاتِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ده باره ی سوره تی (الفاتحه)

١ - بَابُ فِي فَاتِحَةِ الْكِتَابِ

٢٩٢٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْأُمَوِيُّ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْطَعُ قِرَاءَتَهُ يَقْرَأُ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)، ثُمَّ يَقِفُ، (الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، ثُمَّ يَقِفُ، وَكَانَ يَقْرَأُهَا: (مَلِكِ يَوْمَ الدِّينِ). هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَبِهِ يَقْرَأُ أَبُو عُبَيْدٍ وَيَخْتَارُهُ. هَكَذَا رَوَى يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْأُمَوِيُّ، وَغَيْرُهُ عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِمُتَّصِلٍ لِأَنَّ اللَّيْثَ بْنَ سَعْدٍ، رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ يَغْلَى بْنِ مَمْلُوكٍ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ. وَحَدِيثُ اللَّيْثِ أَصَحُّ، وَلَيْسَ فِي حَدِيثِ اللَّيْثِ: وَكَانَ يَقْرَأُ (مَلِكِ يَوْمَ الدِّينِ).

واته: له نومو سه له مه وه ره زای خوا ی لى بى ده گپرنه وه، كه فهرموويه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم قورئان خویندنه که ی ده بری، (الحمد لله رب العالمين) ده خویند، له پاشدا راده وه ستا، نینجا (الرحمن الرحيم) ی ده خویند، له پاشدا راده وه ستا، (مالک يوم الدين) ی به (ملک يوم الدين) ده بخویند وه.

٢٩٢٨ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ مُحَمَّدُ بْنُ أَبَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ بْنُ سُوَيْدٍ الرَّمْلِيُّ، عَنْ يُونُسَ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

سنن الترمذی بهرگی سیئهم - باسه کانی خوینده وهی قورنان له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم.

وَسَلَّمَ وَأَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ، وَأَرَاهُ قَالَ، وَعُثْمَانَ كَانُوا يَقْرءُونَ (مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ). هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ الزُّهْرِيِّ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ هَذَا الشَّيْخِ أَيُّوبَ بْنِ سُوَيْدٍ الرَّمْلِيِّ. وَقَدْ رَوَى بَعْضُ أَصْحَابِ الزُّهْرِيِّ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ الزُّهْرِيِّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ كَانُوا يَقْرءُونَ (مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ) وَقَدْ رَوَى عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ كَانُوا يَقْرءُونَ (مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ).

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهره صلی الله علیه وسلم و پیشه وایان نه بو به کر و عومهر و عوسمان ره زای خویان لی بی به (مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ) ده یا خوینده وه.

۲۹۲۹ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ يُونُسَ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ أَبِي عَلِيٍّ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَأَ: (أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنُ بِالْعَيْنِ). حَدَّثَنَا سُوَيْدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ، عَنْ يُونُسَ بْنِ يَزِيدَ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. وَأَبُو عَلِيٍّ بْنُ يَزِيدَ هُوَ: أَخُو يُونُسَ بْنِ يَزِيدَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. قَالَ مُحَمَّدٌ: تَفَرَّدَ ابْنُ الْمُبَارَكِ بِهَذَا الْحَدِيثِ عَنْ يُونُسَ بْنِ يَزِيدَ، وَهَكَذَا قَرَأَ أَبُو عُبَيْدٍ: وَالْعَيْنُ بِالْعَيْنِ، اتِّبَاعًا لِهَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهره صلی الله علیه وسلم بهم شیویه (أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنُ بِالْعَيْنِ) ده خوینده وه.

۲۹۳۰ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رِشْدِيُّ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زِيَادٍ بْنِ أَنْعَمٍ، عَنْ عُثْبَةَ بْنِ حُمَيْدٍ، عَنْ عُبَادَةَ بْنِ نُسَيْبٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ غَنَمٍ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَأَ: (هَلْ تَسْتَطِيعُ رَبُّكَ).

سنن الترمذی بهرگی سیتم - باه کانی خویندهوی قورنان له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم.

هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ رِشْدِينَ، وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ، وَرِشْدِينُ بْنُ سَعْدٍ وَالْإِفْرِيقِيُّ يُضَعَّفَانِ فِي الْحَدِيثِ.

واته: له موعازی کوری جه به له وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهر
صلی الله علیه وسلم (هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ) ی به (هَلْ تَسْتَطِيعُ رَبُّكَ) ده خوینده وه.

ده باره ی سوره تی هود

۲ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ هُودٍ

۲۹۳۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَفْصٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتُ الْبُنَائِي، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْرَأُهَا: (إِنَّهُ عَمِلَ غَيْرَ صَالِحٍ). هَذَا حَدِيثٌ قَدْ رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ ثَابِتِ الْبُنَائِي، نَحْوُ هَذَا وَهُوَ حَدِيثٌ ثَابِتِ الْبُنَائِي وَرَوَى هَذَا الْحَدِيثُ أَيْضًا عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدٍ، قَالَ: وَسَمِعْتُ عَبْدَ بْنَ مُحَمَّدٍ، يَقُولُ: أَسْمَاءُ بِنْتُ يَزِيدٍ هِيَ أُمُّ سَلَمَةَ الْأَنْصَارِيَّةُ. كِلَا الْحَدِيثَيْنِ عِنْدِي وَاحِدٌ، وَقَدْ رَوَى شَهْرُ بْنُ حَوْشَبٍ غَيْرَ حَدِيثٍ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ الْأَنْصَارِيَّةِ وَهِيَ أَسْمَاءُ بِنْتُ يَزِيدٍ، وَقَدْ رَوَى عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوُ هَذَا.

واته: له نومو سه له مبه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهر صلی
الله علیه وسلم (إِنَّهُ عَمِلَ غَيْرَ صَالِحٍ) ی به (إِنَّهُ عَمِلَ غَيْرَ صَالِحٍ) ده خوینده وه.

۲۹۳۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، وَحَبَّانُ بْنُ هِلَالٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا هَارُونُ النَّحْوِيُّ، عَنْ ثَابِتِ الْبُنَائِي، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: (إِنَّهُ عَمِلَ غَيْرَ صَالِحٍ). وَهَكَذَا فَرَمُوودە ی ئیشو وایه.

ده باره ی سورته تی (الکھف)

۳ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْكَهْفِ

۲۹۳۳ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ نَافِعٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أُمَيَّةُ بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْجَارِيَةِ الْعَبْدِيُّ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَرَأَ: (قَدْ بَلَغْتَ مِنَ لَدُنِّي عُذْرًا) مُثَقَّلَةً. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَأُمَيَّةُ بْنُ خَالِدٍ ثِقَةٌ وَأَبُو الْجَارِيَةِ الْعَبْدِيُّ شَيْخٌ مَجْهُولٌ وَلَا يُعْرَفُ اسْمُهُ.

واته: له نویه ی کوری که عبه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهر
صلی الله علیه وسلم به (قَدْ بَلَغْتَ مِنَ لَدُنِّي عُذْرًا) ده یخویندنه وه.

۲۹۳۴ - (صحیح المتن) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَلَّى بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ دِينَارٍ، عَنْ سَعْدِ بْنِ أَوْسٍ، عَنْ مِصْدَعِ أَبِي يَحْيَى، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَأَ: (فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ). هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَالصَّحِيحُ مَا رَوَى عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قِرَاءَتُهُ. وَيُرْوَى أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ وَعَمَرُو بْنُ الْعَاصِ اخْتَلَفَا فِي قِرَاءَةِ هَذِهِ الْآيَةِ وَارْتَفَعَا إِلَى كَعْبِ الْأَخْبَارِ فِي ذَلِكَ، فَلَوْ كَانَتْ عِنْدَهُ رِوَايَةٌ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَأَسْتَعْنَى بِرِوَايَتِهِ وَلَمْ يَخْتَجِ إِلَى كَعْبٍ.

واته: له نویه ی کوری که عبه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهر
صلی الله علیه وسلم به (فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ) ده یخویندنه وه.

دهرباره‌ی سوره‌تی (الرؤم)

٤ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الرُّومِ

٢٩٣٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ سُلَيْمَانَ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ بَدْرٍ ظَهَرَتِ الرُّومُ عَلَى فَارِسَ، فَأَعْجَبَ ذَلِكَ الْمُؤْمِنِينَ، فَنَزَلَتْ: (الْمُغْلِبَتِ الرُّومُ)، إِلَى قَوْلِهِ: (يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ) قَالَ: فَفَرِحَ الْمُؤْمِنُونَ بِظُهُورِ الرُّومِ عَلَى فَارِسَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَيُقْرَأُ: (غَلَبَتْ) وَ (غُلِبَتْ) يَقُولُ: كَانَتْ غُلِبَتْ ثُمَّ غَلَبَتْ، هَكَذَا قَرَأَ نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ: غَلَبَتْ.

واته: له نه‌بی سه‌عه‌ده‌ه ره‌زای خ‌وای لی بی ده‌گینه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: کاتی فارسه‌کان سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر رۆمه‌کاندا کافره‌کانی قوره‌یش زۆریان پی‌ خوش بوو چونکه فارسه‌کان بت په‌رست بوون، وتیان: ئیمه‌یش سه‌رده‌که‌وین به‌سه‌ر موسولماناندا، نه‌م نایه‌ته‌ه دابه‌زی: (غُلِبَتِ الرُّومُ (٢) فِي أَذَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ (٣) فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدِ وَنُؤْمِنُ بِظُهُورِ الرُّومِ). واته: رۆمه‌کان تیکشکینران به‌ ده‌ست فارسه‌کان، له‌ نزیکترین و نزمترین ولاتیاندا، به‌لام له‌ ئاینده‌دا رۆمه‌کان د‌وای شکستیان سه‌رده‌که‌ونه‌وه له‌چه‌ند سالی‌کدا (چه‌ند سالی‌کی داهاتوو نیوان سی‌ بۆ نو‌ سال) هه‌موو کار و فرمانی به‌ده‌ست خ‌وايه له‌وه‌و پی‌ش و له‌وه‌و د‌واش، جا نه‌و رۆژه‌ ئیمانداران خ‌وشحال و شاد ده‌بن.

نه‌وه بوو له‌ جه‌نگی به‌دردا رۆمه‌کان سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر فارسه‌کاندا، موسولمانان زۆر خ‌وشحال بوون. نه‌صری کوپی‌ عه‌لی به‌ (غَلَبَتْ) و (غُلِبَتْ) ده‌بخوینده‌وه.

۲۹۳۶ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا نُعَيْمُ بْنُ مَيْسَرَةَ النَّخَوِيُّ، عَنْ فَضِيلِ بْنِ مَرْزُوقٍ، عَنْ عَطِيَّةِ الْعَوَظِيِّ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَرَأَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ) فَقَالَ: (مِنْ ضَعْفٍ). حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ فَضِيلِ بْنِ مَرْزُوقٍ، عَنْ عَطِيَّةِ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ فَضِيلِ بْنِ مَرْزُوقٍ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خوايان لی بی ده گپرنه وه، که (خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ) ی به (مِنْ ضَعْفٍ). خویندنه وه بو پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم.

ده باره ی سورته ی (القمر)

۵ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الْقَمَرِ

۲۹۳۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْرَأُ: (فَهَلْ مِنْ مُدْكَرٍ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوپی مهسعود وه رهزای خوا ی لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهم شیویه نه م نایه ته ی ده خویندنه وه: (فَهَلْ مِنْ مُدْكَرٍ).

ده باره‌ی سوره‌تی (الواقعة)

٦ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْوَاقِعَةِ

٢٩٣٨ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا يَشْرُ بْنُ هِلَالٍ الصَّوَّافُ البَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ الصُّبَيْعِيُّ، عَنْ هَارُونَ الْأَعْوَرِ، عَنْ بُذَيْلِ بْنِ مَيْسَرَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ، عَنْ عَائِشَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْرَأُ: (فُرُوحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّةُ نَعِيمٍ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ هَارُونَ الْأَعْوَرِ.

واته: له عائیشه وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم بهم شیویه نهم نایه‌ته‌ی ده‌خوینده‌وه: (فُرُوحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّةُ نَعِيمٍ).

ده باره‌ی سوره‌تی (اللیل)

٧ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ اللَّيْلِ

٢٩٣٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، قَالَ: قَدِمْنَا الشَّامَ فَأَتَانَا أَبُو الدَّرْدَاءِ، فَقَالَ: أَفِيكُمْ أَحَدٌ يَقْرَأُ عَلَيَّ قِرَاءَةَ عَبْدِ اللَّهِ؟ قَالَ: فَأَشَارُوا إِلَيَّ، فَقُلْتُ: نَعَمْ أَنَا، قَالَ: كَيْفَ سَمِعْتَ عَبْدَ اللَّهِ، يَقْرَأُ هَذِهِ الْآيَةَ (وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى)؟ قَالَ: قُلْتُ: سَمِعْتُهُ يَقْرَأُهَا: (وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى) وَالذِّكْرَ وَالْأُنْثَى، فَقَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ: وَأَنَا وَاللَّهِ هَكَذَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَقْرَأُهَا، وَهَؤُلَاءِ يُرِيدُونَنِي أَنْ أَقْرَأَهَا (وَمَا خَلَقَ) فَلَا أَتَابِعُهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهَكَذَا قِرَاءَةُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى وَالنَّهَارَ إِذَا تَجَلَّى) وَالذِّكْرَ وَالْأُنْثَى.

واته: له عدلقه مبهروه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: رۆشتین بۆ شام، نه‌بو ده‌ردا ره‌زای خوای لی بی هات بۆ لامان، فهرمووی: نه‌ری که‌سیکتان

له ناودایه خویندنه‌وی (عبد الله) ی کورپی مه‌سعودم ره‌زای خوای لی بی بۆ بخوینتیه‌وه؟ وتی: ئاماژه‌یان بۆ من کرد، وتم: به‌لی من، فهرمووی: وهک تو لیت بیستوه (عبد الله) نهم نایه‌ته‌ی: (وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى) چۆن ده‌خوینده‌وه؟ وتی: وتم: گویم لیتی بوو به‌م شیویه ده‌بخوینده‌وه: (وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى) وَالذَّكْرِ وَالْأُنْثَى. فهرمووی: سویند به (الله) منیش به‌هه‌مان شیوه بیستوومه له پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌بخوینده‌وه، نه‌وان ده‌یانه‌وی به‌م شیویه بیخوینمه‌وه: (وَمَا خَلَقَ)، به‌لام شوین نه‌وان ناکه‌وم.

ده‌باره‌ی سوره‌تی (الذاریات)

۸ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الذَّارِيَّاتِ

۲۹۴۰ - (صحيح المتن) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: أَقْرَأَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنِّي أَنَا الرِّزَاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کورپی مه‌سعوده‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گپ‌رنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌م شیویه نهم نایه‌ته‌ی بۆ خویندمه‌وه: (إِنِّي أَنَا الرِّزَاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ).

دهر باره ی سورته تی (الحج)

۹ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْحَجِّ

۲۹۴۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو زُرْعَةَ، وَالْفَضْلُ بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ بِشْرِ، عَنِ الْحَكَمِ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَأَ: (وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَهَكَذَا رَوَى الْحَكَمُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ، عَنْ قَتَادَةَ، وَلَا نَعْرِفُ لِقَتَادَةَ سَمَاعًا مِنْ أَحَدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا مِنْ أَنَسٍ وَأَبِي الطُّفَيْلِ، وَهَذَا عِنْدِي حَدِيثٌ مُخْتَصَرٌ إِنَّمَا يُرَوَّى عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي السَّفَرِ، فَقَرَأَ: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ) الْحَدِيثُ بِطَوْلِهِ، وَحَدِيثُ الْحَكَمِ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ عِنْدِي مُخْتَصَرٌ مِنْ هَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له عیمرانی کوری حوصهینه وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهم شیویه نهه نایه تهی ده خوینده وه: (وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى).

واته: له عیمرانی کوری حوصهینه وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: له سه فهریکدا له خزمهت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم بووین، نهه نایه تهی بهم شیویه ده خوینده وه: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا).

١٠ - بَاب

٢٩٤٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مَنْصُورٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: بِسْمَا لِأَحَدِهِمْ، أَوْ لِأَحَدِكُمْ أَنْ يَقُولَ: نَسِيتُ آيَةَ كَيْتٍ وَكَيْتَ بَلْ هُوَ نُسِيِّي، فَاسْتَذْكِرُوا الْقُرْآنَ، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ هُوَ أَشَدُّ تَقْصِيًّا مِنْ صُدُورِ الرِّجَالِ مِنَ النَّعَمِ مِنْ عَقْلِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) وه رهزای خویان لی بی ده گێڕنهوه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (چهند خراپ و ناشیرینه که بلی: من نهو نایه ته نهو نایه ته له بیرچۆتهوه، به لکو له بیرى براوه ته وه، قورنان بخویننه وه وه و بیکه نه به ویردی سه رزمانتان، سویند به وهی نه فسی منی به دهسته، قورنان زۆر زووتر له دلی خه لک ده رده چیت له و و شتر و ئاژه له به سراوانه ی که له پهت به رده بن).

ده باره ی خویندنه وه ی قورنان به جهوت شیوه

١١ - بَابُ مَا جَاءَ أَنْزِلَ الْقُرْآنُ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ

٢٩٤٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنِ الْمِسْوَرِ بْنِ مَخْزُومٍ، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ الْقَارِيِّ، أَخْبَرَاهُ أَنََّّهُمَا سَمِعَا عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، يَقُولُ: مَرَرْتُ بِهَيْشَامِ بْنِ حَكِيمٍ بْنِ حِزَامٍ وَهُوَ يَقْرَأُ سُورَةَ الْفُرْقَانِ فِي حَيَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاسْتَمَعْتُ قِرَاءَتَهُ، فَإِذَا هُوَ يَقْرَأُ عَلَى حُرُوفٍ كَثِيرَةٍ لَمْ يَقْرَأْنِيهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَكِدْتُ أُسَاوِرُهُ فِي الصَّلَاةِ، فَنَظَرْتُ حَتَّى سَلَّمَ، فَلَمَّا سَلَّمَ لَبَّيْتُهِ بِرِدَائِهِ، فَقُلْتُ: مَنْ أَفْرَأَكَ هَذِهِ السُّورَةَ الَّتِي سَمِعْتُكَ تَقْرُؤُهَا؟ فَقَالَ: أَقْرَأْنِيهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ: قُلْتُ لَهُ: كَذَبْتَ وَاللَّهِ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هُوَ أَقْرَأَنِي هَذِهِ السُّورَةَ الَّتِي تَقْرُؤُهَا. فَأَنْطَلَقْتُ أَقُودُهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي سَمِعْتُ هَذَا يَقْرَأُ سُورَةَ الْفُرْقَانِ عَلَى حُرُوفٍ لَمْ تُقَرِّئْنِيهَا، وَأَنْتَ أَقْرَأْتَنِي سُورَةَ الْفُرْقَانِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرْسَلُهُ يَا عُمَرُ، أَقْرَأْ يَا هِشَامُ، فَقَرَأَ عَلَيْهِ الْقِرَاءَةَ الَّتِي سَمِعْتُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَكَذَا أُنْزِلَتْ. ثُمَّ قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَقْرَأْ يَا عُمَرُ فَقَرَأْتُ الْقِرَاءَةَ الَّتِي أَقْرَأَنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَكَذَا أُنْزِلَتْ. ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ أُنْزِلَ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ فَأَقْرَءُوا مَا تيسَّرَ مِنْهُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ إِلَّا أَنَّهُ لَمْ يَذْكُرْ فِيهِ الْمِسْوَرُ بْنُ مَخْرَمَةَ.

واته: له پیشهوا عومهری کوری (خَطَّاب) وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که فەرموویه تی: گویم له هیشامی کوری حیزام بوو له نوێژدا سورتهی فورقانی ده خویند، شیوهی خویندنه کهی جیا بوو له خویندنه کهی من، منیش قورتانه کهم له لای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خوی خویند بوو، خه ریک بوو نوێژه کهی پی ببرم، به لām مۆله تم دا ههتا له نوێژ بووه، نینجا توند یه خهیم گرت و بهرۆکی پۆشاکه کهیم له سهر سنگی کۆکرده وه له سهر نهو شیویه به راکیشان بردم بۆلای پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم وتم: گویم لی بوو نه مه به شیویه سورتهی فورقانی ده خویند جیا به له گه له نه وه دا که من لای تو خویندوومه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (نه ی عومهر یه خه ی بهرده، نه ی هیشام! ناده ی بخوینه). هیشام بهو شیویه خویندی که من گویم لی بوو، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (تا بهم شیویه ش هاتۆته خواره وه). له پاشدا به منیشی فەرموو: (ناده ی تۆش بیخوینه). منیش خویندم، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم

فهرمووی: (نا بهم شیوهیهش هاتۆته خوارهوه) له پاشدا فهرمووی: ئەم قورنانه به
حهوت شیوه هاتۆته خوارهوه، جا ئیوه به کام شیوه به ناسانی بۆتان ده خوینریت بهو
شیوهیه بیخوینن).

٢٩٤٤ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُوسَى،
قَالَ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ جُبَيْشٍ، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، قَالَ: لَقِيَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَبْرِيلَ، فَقَالَ: يَا جَبْرِيلُ إِنِّي بُعِثْتُ إِلَى أُمَّةٍ أُمِّيَّةٍ:
مِنْهُمْ الْعَجُوزُ، وَالشَّيْخُ الْكَبِيرُ، وَالْعُلَامُ، وَالْجَارِيَةُ، وَالرَّجُلُ الَّذِي لَمْ يَقْرَأْ كِتَابًا قَطُّ، قَالَ:
يَا مُحَمَّدُ إِنَّ الْقُرْآنَ أُنْزِلَ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَخَدِيقَةَ بِنِ الْيَمَانِ،
وَأُمِّ أَيُّوبَ وَهِيَ امْرَأَةُ أَبِي أَيُّوبَ، وَسَمُرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي جَهْمٍ بِنِ
الْحَارِثِ بِنِ الصَّمَّةِ، وَعَمْرُو بْنُ الْعَاصِ، وَأَبِي بَكْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ قَدْ
رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ.

واته: له نوبهی کوری که عبهوه ره زای خوای لی بئی ده گپرنهوه، که
فهرموویهتی: جبریل هات بۆلای پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم، فهرمووی:
(ئهی جبریل، من راوانه کراوم بۆلای نومه تیکى نه خویندهوار: هه یانه پیره ژنه،
هه یانه پیاوی پیرو به سالآچووه، هه یانه غولامه، هه یانه که نیه که، پیاوی وایان
تیدایه هه رگیز نه کتیبی نه نامه یه کی نه خویندۆتهوه)، جبریل فهرمووی: (ئهی
موحه مههه، قورنان به ههوت شیوه هاتۆته خوارهوه، جا به ههه شیوهیه بیخویننهوه
دروسته).

١٢ - بَابُ

٢٩٤٥ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا
الْأَعْمَشُ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ نَفَسَ عَنْ أَخِيهِ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا قَعَدَ قَوْمٌ فِي مَسْجِدٍ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَذَكَّرُونَ بَيْنَهُمْ، إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَعَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ، وَخَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَمَنْ أَبْطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ. هَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَ هَذَا الْحَدِيثِ. وَرَوَى أَصْبَاطُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، قَالَ: حَدَّثْتُ عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرَ بَعْضَ هَذَا الْحَدِيثِ.

واتە: لە ئەبو هورەیرەوه رەزای خوای لى بى دەگیرنەوه، کە فەرموویەتی: پێنەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (هەرکەس ناخۆشی و خەم و پەژارەیهکی دنیا لەسەر موسوڵمانێ سوک بکات و لە تەنگانەیه رزگاری بکات، خوای گەوره لە پوژی قیامەتدا ناخۆشی و خەم و پەژارەیهکی لەسەر سوک دەکات و لە تەنگانەیه رزگاری دەکات، وە هەرکەس عەیب و عاری موسوڵمانێ پپۆشی خوای گەوره لە دنیاو دواپۆژدا عەیب و عاری ئەو دەپۆشیت، هەرکەس باری شانی موسوڵمانێ سوک بکات خوای گەوره لە دنیاو دواپۆژدا باری شانی سوک دەکات، هەرکەسێ رێگەیه بگری بۆ بە دەسپێنانی زانستی شەرعی و بەسوود، خوای گەوره رێگەیه بەهەشتی بۆ ئاسان دەکات، بەردەوام خوای گەوره یارمەتی دەری بەندەکانیەتی مادەم ئەوان یارمەتی دەری برا موسوڵمانەکانیان بن، هەر کۆمەڵێک لەبەر رەزامەندی خوا کۆببنەوه لە مالتیک لە مالتەکانی خوای گەوره دا قورئان بخوێنن و لەناو خوێاندا دەوری بکەنەوه و اتاو ماناکەى لىک بدەنەوه، ئەوا بێگومان ئارامی و دلنایى بەسەریاندا دادەباریت و، رەحمەت و میهرەبانى دایان دەپۆشیت، مەلانیکیە دەورەیان لێدەدەن، ئەوهی کردەوهی دواى بخت، رەچەلەک و نەژاد و نەسەبى پپۆشی ناخات).

۱۳ - بَاب

۲۹۴۶ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا عُبَيْدُ بْنُ أَسْبَاطٍ بْنُ مُحَمَّدٍ الْقُرَشِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ مُطَرِّفٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فِي كَمْ أَقْرَأَ الْقُرْآنَ؟ قَالَ: اخْتِمَهُ فِي شَهْرٍ. قُلْتُ: إِنِّي أُطِيقُ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ. قَالَ: اخْتِمَهُ فِي عِشْرِينَ قُلْتُ: إِنِّي أُطِيقُ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ. قَالَ: اخْتِمَهُ فِي خَمْسَةِ عَشَرَ. قُلْتُ: إِنِّي أُطِيقُ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ. قَالَ: اخْتِمَهُ فِي عَشْرِ. قُلْتُ: إِنِّي أُطِيقُ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ. قَالَ: اخْتِمَهُ فِي خَمْسٍ. قُلْتُ: إِنِّي أُطِيقُ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ. قَالَ: فَمَا رَخَّصَ لِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، يُسْتَعْرَبُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَرُوِيَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَمْ يَفْقَهُ مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فِي أَقَلِّ مِنْ ثَلَاثٍ، وَرُوِيَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ: اقْرَأِ الْقُرْآنَ فِي أَرْبَعِينَ وَقَالَ إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: وَلَا تُحِبُّ لِلرَّجُلِ أَنْ يَأْتِيَ عَلَيْهِ أَكْثَرُ مِنْ أَرْبَعِينَ يَوْمًا، وَلَمْ يَقْرَأِ الْقُرْآنَ لِهَذَا الْحَدِيثِ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ فِي أَقَلِّ مِنْ ثَلَاثٍ لِلْحَدِيثِ الَّذِي رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرَخَّصَ فِيهِ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَرُوِيَ عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ أَنَّهُ كَانَ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ فِي رَكْعَةٍ يُوتِرُ بِهَا وَرُوِيَ عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ أَنَّهُ قَرَأَ الْقُرْآنَ فِي رَكْعَةٍ فِي الْكَعْبَةِ وَالتَّزْوِيلِ فِي الْقِرَاءَةِ أَحَبُّ إِلَيَّ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له (عبد الله) كوپى عه مرهوه رهزای خویان لى بى ده گپنهوه، كه فهرموویه تی: وتم: نهی پیغهمبهری خوا صلى الله عليه وسلم، له ماوهی چهند روژدا قورنان خه تم بکه م؟ فهرمووی: (مانگی جاری)، وتم: توانای لهوه زیاترم ههیه، فهرمووی: (بیست روژ جاری)، وتم: توانای لهوه زیاترم ههیه، فهرمووی: (پانزه روژ

جاری)، وتم: توانای لهوه زیاترم ههیه، فهرمووی: (ده روژ جاری)، وتم: توانای لهوه زیاترم ههیه، فهرمووی: (پینج روژ جاری)، وتم: توانای لهوه زیاترم ههیه، مۆله‌تی پی نه‌دام له پینج روژ که‌متر خه‌تمی قورئان بکه‌م.

واته: هه‌ر له (عبد الله)ی کورپی عه‌مه‌روهه ره‌زای خویان لی بی ده‌گێرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووی: (هه‌ر که‌سی له‌ماوه‌ی سی روژ که‌متر قورئان خه‌تم بکات نه‌وه له‌قورئان حالێ نه‌بووه).

٢٩٤٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي التَّضَرِّ البَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ هُوَ ابْنُ شَقِيقٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ الْفَضْلِ، عَنْ وَهْبِ بْنِ مُنَبِّهٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ: اقْرَأَ الْقُرْآنَ فِي أَرْبَعِينَ.

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ الْفَضْلِ، عَنْ وَهْبِ بْنِ مُنَبِّهٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو أَنْ يَقْرَأَ الْقُرْآنَ فِي أَرْبَعِينَ.

واته: له (عبد الله)ی کورپی عه‌مه‌روهه ره‌زای خویان لی بی ده‌گێرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم پیی فهرمووه: (چل روژ جاری قورئان خه‌تم بکه).

واته: له وه‌هه‌بی کورپی مونه‌بییه‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گێرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فهرمانی کرد به (عبد الله)ی کورپی عه‌مر که چل روژ جاری قورئان خه‌تم بکات.

٢٩٤٨ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْهَيْثَمُ بْنُ الرَّبِيعِ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَالِحُ الْمُرِّي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ زُرَّارَةَ بْنِ أَوْفَى، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ: الْحَالُ الْمُرْتَجِلُ. قَالَ: وَمَا

الْحَالُ الْمُرْتَجِلُ؟ قَالَ: الَّذِي يَضْرِبُ مِنْ أَوَّلِ الْقُرْآنِ إِلَى آخِرِهِ كُلَّمَا حَلَّ ارْتَحَلَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَإِسْنَادُهُ لَيْسَ بِالْقَوِيِّ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَالِحُ الْمُرْسِيِّ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ زُرَّارَةَ بْنِ أَوْفَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ. وَهَذَا عِنْدِي أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ نَصْرِ بْنِ عَلِيٍّ عَنِ الْهَيْثَمِ بْنِ الرَّبِيعِ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیاوی وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، چ کار و کرده وهیه له لای خوا خۆشه ویسترینه؟ فهرمووی: (کارو کرده وهی نهو که سهی له سه ره تا وه قورنان ده خوینی جا کاتی تهواوی کرد سه ره له نوێ ده ست پی ده کاته وه).

۲۹۴۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ شُمَيْلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَمْ يَقْفَهُ مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فِي أَقْلٍ مِنْ ثَلَاثٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ.

واته: له (عبد الله)ی کوری عه مبهروه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه ره که سی له ما وهی سی روژ که مته قورنان خه تم بکات نه وه له قورنان حالی نه بو وه).

ناوهرېك

- باسه کانی پزیشکی له پېغمبره وه صلی الله علیه وسلم ۵
- دهرباره ی به دور که وتنه وه له هندی خواردن له بهر نه خوښه له نه خوښه کان ۵
- دهرباره ی سوربوون له سهر چاره سهر کړدنی نه خوښ ۷
- دهرباره ی چ خواردنی د دریت به نه خوښ ۸
- دهرباره ی خواردن و خوار د نه وه به زور مده ن به نه خوښه کانتان ۹
- نوهی هاتووه درباریه ره شکه ۹
- نوهی هاتووه درباریه میزی و شتر ۱۰
- دهرباره ی که سی خوی بکوژی به زه هر یان هه رشتیکی تر ۱۰
- دهرباره ی به کاره یتانی ماده ی سهر خوښکه ر بۆ چاره سهری نه خوښی ۱۲
- دهرباره ی دهرمان تکاندنه لوت ۱۳
- دهرباره ی ریگری له خۆ داخکړدن به مبه سستی چاره سهری ۱۵
- دهرباره ی روخسستی خۆ داخکړدن به مبه سستی چاره سهری ۱۵
- نوهی هاتووه درباریه که له شاخ ۱۶
- نوهی هاتووه درباریه چاره سهری به خه نه ۱۸
- نوهی هاتووه درباریه خراپی نوشته کړدن ۱۹
- نوهی هاتووه درباریه روخست له مه دا ۲۰
- نوهی هاتووه درباریه نوشته کړدن به (معوذتین) ۲۱
- نوهی هاتووه درباریه چاوه زار ۲۱
- نوهی هاتووه درباریه چاوی پیس هقه ۲۳

- دهرباره‌ی کرۍ وهرگرتن له‌سهر دوعاو نوشته‌کردن ۲۴
- نښه‌ی هاتووه دربار‌ه‌ی نوشته و دهرمان ۲۶
- نښه‌ی هاتووه دربار‌ه‌ی دومه‌لان و خورمای عه‌جوه ۲۷
- نښه‌ی هاتووه دربار‌ه‌ی کرټی کاهین ۲۹
- نښه‌ی هاتووه دربار‌ه‌ی خرابی نوشته هلواسین ۳۰
- نښه‌ی هاتووه دربار‌ه‌ی دابه‌زاندنی تا به ئاو ۳۰
- دهرباره‌ی جوتبوون له‌گه‌ل‌ن‌افره‌تی شیرده‌ری سک پر ۳۲
- دهرباره‌ی دهرمانی نه‌خو‌شی (ذات الجنب) ۳۳
- نښه‌ی هاتووه دربار‌ه‌ی سینه‌مه‌کی ۳۵
- نښه‌ی هاتووه دربار‌ه‌ی چاره‌سه‌ری به هه‌نگوین ۳۶
- دهرباره‌ی چاره‌سه‌ری به خو‌له‌میش ۳۸
- باسه‌کانی میرات له پیغمبره‌وه صلی الله علیه وسلم ۴۲**
- هه‌رکس مالی له‌پاش به‌جیبمینی نښه بز میرتگره‌کانیه‌تی ۴۲
- دهرباره‌ی فیتروونی زانستی میرات ۴۳
- نښه‌ی هاتووه دربار‌ه‌ی میراتی کچان ۴۳
- نښه‌ی هاتووه دربار‌ه‌ی میراتی کچی کوړ له‌گه‌ل‌کچی پشت ۴۴
- نښه‌ی هاتووه دربار‌ه‌ی میراتی برای دایک و باوکی ۴۵
- نښه‌ی هاتووه دربار‌ه‌ی میراتی کوړان و کچان ۴۷
- نښه‌ی هاتووه دربار‌ه‌ی میراتی چهند خوشکی ۴۷
- دهرباره‌ی میراتگری به‌ش دیاری نه‌کراو^۱ ۴۹
- سه‌باره‌ت به میراتی بایره باوکی باوک ۴۹
- نښه‌ی هاتووه سه‌باره‌ت به میراتی دایره ۵۰
- سه‌باره‌ت به میراتی دایره له‌گه‌ل‌کوړه‌که‌ی ۵۳
- نښه‌ی هاتووه دربار‌ه‌ی میراتی خال ۵۳
- نښه‌ی هاتووه دربار‌ه‌ی که‌سی بری و میراتگری نه‌بی ۵۴
- نښه‌ی هاتووه دربار‌ه‌ی میراتی بنده‌ی رزگارکراو ۵۵

- دهرباره‌ی پوچه‌لکړدنه‌وې میراتی نیوان موسولمان و کافر ۵۶
- دهرباره‌ی په‌پړه‌وانی دوو ناینی جیاواز میراتی له یه‌کتر ناگرن ۵۷
- نم‌وې هاتووه‌ی درباره‌ی پوچه‌لکړدنه‌وې میراتی بکوژ ۵۸
- دهرباره‌ی میراتی ژن له خوینبایی میړده‌کې ۵۸
- دهرباره‌ی مال و سامان بۆ میراتگران و خوینبایش له‌سړ خزمانی باوکه ۵۹
- دهرباره‌ی میراتی که‌سې له‌سړ ده‌ستی که‌سې موسولمان بیی ۶۰
- دهرباره‌ی پوچه‌لکړدنه‌وې میراتی مندالتي ناشه‌رعی ۶۱
- دهرباره‌ی کي میراتی به‌نده‌ی نازاد‌کړاو ده‌گری ۶۱
- دهرباره‌ی نافه‌رت میراتی به‌نده‌ی نازاد‌کړاو ده‌گری ۶۲
- باسی و هسیته‌کان له پتغم‌مېره‌وې صلی الله علیه وسلم ۶۳**
- نم‌وې هاتووه‌ی درباره‌ی و هسیته به‌سی یه‌ک ۶۳
- نم‌وې هاتووه‌ی درباره‌ی و هسیته‌تی زیان بگه‌یه‌نی ۶۵
- نم‌وې هاتووه‌ی درباره‌ی هاندان له‌سړ و هسیته ۶۶
- دهرباره‌ی پتغم‌مېره‌وې صلی الله علیه وسلم و هسیته‌تی نه‌کردووه ۶۶
- دهرباره‌ی و هسیته نییه بۆ میراتگران ۶۷
- دهرباره‌ی له‌پیش و هسیته قهرز ده‌دریته‌وه ۷۰
- نم‌وې که‌سې له‌سړه‌مه‌رگدا خیر ده‌کات و به‌نده نازاد ده‌کات ۷۰
- باسه‌کانی هقی میراتی به‌نده‌ی نازاد‌کړاو و خه‌لات و به‌خشین له پتغم‌مېره‌وې صلی الله علیه وسلم ۷۳**
- هقی میراتی به‌نده‌ی نازاد‌کړاو بۆ نم‌وې که‌سې به‌نده‌که نازاد ده‌کات ۷۳
- نم‌وې هاتووه‌ی درباره‌ی ریگری له فروشتنی ولایه و خه‌لات ۷۴
- نم‌وې هاتووه‌ی درباره‌ی به‌نده‌یه گه‌وره‌کې نازادی کردبی که‌چی حاشابکات له گه‌وره‌کې خوی و یه‌کینکی تر بکات به گه‌وره‌ی خوی یانبانگه‌شې نم‌وې بکات که نم‌وې که‌سیکی تره جگه له باوکی خوی ۷۵
- نم‌وې هاتووه‌ی درباره‌ی که‌سې نه‌فی منداله‌کې خوی بکات ۷۶

- ٧٧ نښه‌ی هاتووه د دربارې شپږنښه‌ی (قافه)
- ٧٨ پټغه‌مېر صلی الله علیه وسلم خه‌لکي هانداره دیاری بڼه‌کتر بهرن
- ٧٩ نښه‌ی هاتووه د دربارې گه‌راندنه‌وی دیاری خراپه
- ٨١ باسه‌کاني قه‌دەر له پټغه‌مېره‌وه صلی الله علیه وسلم**
- ٨١ هه‌رېشه‌ له‌وانه‌ی دووبه‌ره‌کي دروست ده‌کهن له‌سهر قه‌دەر
- ٨٢ نښه‌ی هاتووه د دربارې به‌لگه‌ هینانه‌ره‌ نادم و موسا
- ٨٣ نښه‌ی هاتووه د دربارې به‌دبه‌ختی و به‌خته‌وه‌ری
- ٨٥ د دربارې کاروکرده‌کان به‌سراون به‌کوټایه‌کانیانه‌وه
- ٨٦ هه‌موو مندالتي له‌سهر فیه‌ته‌ی پاک له‌دایک ده‌بی
- ٨٧ جگه‌ له‌ پارانه‌وه‌ هیچ شتي قه‌دەر ناگیتړپټه‌وه
- ٨٨ د دربارې هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی دلي به‌نده‌کان به‌ویستی خواجه
- ٨٨ د دربارې خوا ناوی نه‌هلی به‌هه‌شت و دوزه‌خی تو‌مارکردووه
- ٩١ د دربارې نه‌ (عدوی) هه‌یه، نه‌ (هامه) نه‌ صه‌فر
- ٩٢ نښه‌ی هاتووه د دربارې باوهر به‌ قه‌دەر به‌خیر و شه‌ریه‌وه
- ٩٣ د دربارې مرؤف‌له‌و شوینه‌ ده‌مری که‌ بڼی نوسراوه
- ٩٤ د دربارې دوعاو نوشته‌و دهرمان هیچ له‌قه‌ده‌ری خوا ناگیتړنه‌وه
- ٩٥ نښه‌ی هاتووه د دربارې قه‌ده‌ریه‌کان
- ٩٦ نښه‌ی هاتووه د دربارې رازیبوون به‌ قه‌دەر
- ١٠٢ باسه‌کاني نازاوه له پټغه‌مېره‌وه صلی الله علیه وسلم**
- ١٠٢ رشتنی خوینی موسولمان حه‌لال نییه‌ جگه‌ له‌م سی‌ حالته
- ١٠٣ د دربارې خوین و سه‌رو مال و ناموستان له‌یه‌کتری حه‌رامه
- ١٠٤ د دربارې بڼه‌ هیچ موسولمانی ره‌وا نیه‌ برا موسولمانه‌کي بترسینی
- ١٠٥ د دربارې موسولمان چه‌ک راست بکاته‌وه‌ له‌ برا موسولمانه‌کي
- ١٠٦ سه‌بارت به‌ قه‌ده‌غه‌کردنی هه‌لگرتنی شمشیر به‌ رووتی
- ١٠٦ نښه‌ی هاتووه د دربارې نښه‌ی بیانی بکات

- ۱۰۷..... ټوټه هاتووه ډبراره پابه نډبون به کوم ټوټه
- ۱۰۹..... ډبراره دابه زینې سزا نه گمر خراپه نه گوریت
- ۱۱۰..... ډبراره فرمان کړدن به چاکو ریگری کړدن له خراپه
- ۱۱۲..... ډبراره گورینې کاری خراپه به دهست و به به زمان و به دل
- ۱۱۳..... باسیکی تر لهو بارهوه
- ۱۱۴..... ډبراره چاکترین ټیکو شان وتنې وتی هغه له بهر دم فرمان پړه وای سته مکاردا
- ۱۱۴..... پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم داوای سی شتی کړد بؤ نومه ته که ی
- ۱۱۷..... ډبراره پیاو له کاتی فیتنه و ناژاوه دا چی بکات
- ۱۱۸..... ټوټه هاتووه ډبراره هلگری سپارده
- ۱۲۰..... ډبراره شونې ریبازی قومو کانی پیش خوتان ده کون
- ۱۲۱..... ټوټه هاتووه ډبراره قسه کړدنې درنده
- ۱۲۲..... ټوټه هاتووه ډبراره له تکر دنې مانگ
- ۱۲۲..... ټوټه هاتووه ډبراره روچوون
- ۱۲۵..... ټوټه هاتووه ډبراره خوره لاتن له خور ناواوه
- ۱۲۶..... ډبراره درکه وتنې یه نجوج و مه نجوج
- ۱۲۷..... ډبراره سیفه تی خوار یه کان
- ۱۲۸..... ډبراره خوځوی و خوځه رستی
- هرچی رویدایې و هرچی روده دات له کاروباری دین هه تا هه ستانی روژی قیامت
- ۱۲۹..... پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم رایگه یاند به هاوه لانی
- ۱۳۲..... ټوټه هاتووه ډبراره خه لکی شام
- ۱۳۳..... ناژاوه به بهر پاده بی ټوکه سې دانیشته چاکره لهو که سې به پټو به
- ۱۳۴..... ناژاوه به بهر پاده بی وک شهو زهنگ دونیا تاریک ده بی
- ۱۳۷..... ډبراره پرستش له کاتی کوشت و کوشتاردا
- ۱۳۸..... ټوټه هاتووه ډبراره هلگری شمیری دارین له کاتی ناژاوه دا
- ۱۴۰..... ټوټه هاتووه ډبراره نیشانه کانی قیامت
- ۱۴۰..... باسیکی تر لهو بارهوه
- ۱۴۱..... باسیکی تر لهو بارهوه

- ۱۴۲..... باسټکی تر لهو بارهوه
- ۱۴۳..... دهرباره نیشانه کانی کاتی گورپینی روخسار و روچوون
- ۱۴۶..... من و قیامت و هک نهم دووانه واین، ناماژهی کرد بږ پهغجی شایه تمان و نیوه پراستی.
- ۱۴۷..... نهوهی هاتووه دهربارهی جهنگ له گهل تورک
- ۱۴۸..... قیامت هه لناسیت هه تا ناگرتک له پرووی حجازهوه پهیدا ده بیت
- ۱۴۹..... قیامت هه لناسیت هه تا چهند دروژنی پهیدا ده بن
- ۱۵۰..... نهوهی هاتووه دهربارهی سی سده زترینه که
- ۱۵۲..... نهوهی هاتووه دهربارهی خلیفه کان
- ۱۵۳..... نهوهی هاتووه دهربارهی جینشینی
- ۱۵۵..... نهوهی هاتووه دهربارهی جینشین له قورهیسه هه تا روژی قیامت
- ۱۵۶..... نهوهی هاتووه دهربارهی پېشهوا گومراکاره کان
- ۱۵۷..... نهوهی هاتووه دهربارهی مه هدی
- ۱۵۹..... دهربارهی دابه زینی عیسای کورې مه ریم سلاوی خوی له سهر بی
- ۱۶۰..... نهوهی هاتووه دهربارهی ده جال
- ۱۶۱..... نهوهی هاتووه دهربارهی نیشانه کانی ده جال
- ۱۶۲..... نهوهی هاتووه دهربارهی ده جال له کوی دهرده که ویت
- ۱۶۳..... نهوهی هاتووه دهربارهی نیشانه کانی دهرکه تنی ده جال
- ۱۶۴..... نهوهی هاتووه دهربارهی فیتنه و ناژاوهی ده جال
- ۱۷۰..... نهوهی هاتووه دهربارهی سیفتهی ده جال
- ۱۷۱..... نهوهی هاتووه دهربارهی ناچیتته شاری مه دینهوه
- ۱۷۲..... نهوهی هاتووه دهربارهی کوشتنی ده جال له لایه ن عیساره
- ۱۷۳..... نهوهی هاتووه دهربارهی ئیبنو صهیداد
- ۱۸۰..... دهربارهی نه هی کردن له جنتودان به با
- ۱۹۳..... بامه کانی خمونین له پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم
- ۱۹۳..... خهونی موسولمان به شیکه له چل و شمش بهشی پیغمبرهویه تی
- ۱۹۴..... دهربارهی پیغمبرهویه تی نامینتی به لام موژده دهره کان میتنی

- دەربارەى موژده‌كان له ژيانى دنيادا. ١٩٥
- دەربارەى كەسى خەويكي دى پتي ناخوش بوو چى بكات. ١٩٧
- نەوې هاتووە دەربارەى ليكدانەوې خەون. ١٩٨
- نەوې هاتووە دەربارەى ليكدانەوې خەونى چاك و خراپ. ١٩٩
- دەربارەى درويكات بلې خەويكي ناوا و ناوام ديوه. ٢٠٠
- نەوې هاتووە دەربارەى خەويينين به شير و به كراسه‌وه. ٢٠١
- باسه‌كاني شايتيدان له پتغمبروه صلى الله عليه وسلم. ٢٠٩**
- نەوې هاتووە دەربارەى شاهيده‌كان كاميان چاكترن. ٢٠٩
- نەوې هاتووە دەربارەى نەوكەسەى شايتەى دروست نيه. ٢١٠
- نەوې هاتووە دەربارەى شايتەى درو. ٢١٢
- باسيكي تر لهو باره‌وه. ٢١٤
- باسه‌كاني دوليا به‌كمگرتن له پتغمبروه صلى الله عليه وسلم. ٢١٧**
- دەربارەى تەندروستى و دەست به‌تالى زوريه‌ى خەلك قەدريان نازانن. ٢١٧
- هەركەس خوى پپاريزى له هەرام‌كراوه‌كان چاكترين خواپەرسته. ٢١٨
- دەربارەى دەسپيشكەرى له كرده‌وې چاكەدا. ٢١٩
- نەوې هاتووە دەربارەى يادى مردن. ٢٢٠
- هەركەس پپي خوش بې بگات به خوا ، خوايش گەيشتن به‌وى پپي خوشه. ٢٢١
- پتغمبر صلى الله عليه وسلم خزمه‌كاني خوى ناگادار كرده‌وه. ٢٢١
- نەوې هاتووە دەربارەى فەزلى گريان له‌ترسى خوا. ٢٢٢
- سەبارەت به‌م فەرمايشته‌ى گەر نەوې من دەيزانم ئيوه‌ بيزانن كەم پيډه‌كەنين. ٢٢٣
- دەربارەى كەسى قسەيه بكات بۆ نەوې خەلك بيتته‌ پتكمەنين. ٢٢٤
- نەوې هاتووە دەربارەى قسە‌كردنى كەم. ٢٢٦
- نەوې هاتووە دەربارەى بې ترخى دوليا لای خوا. ٢٢٧
- باسيكي تر لهو باره‌وه. ٢٢٨
- باسيكي تر لهو باره‌وه. ٢٢٩

- دەربارەى دونيا زيندانى باوهرداره و بههشتى بى باوهره ۲۳۰
- نەوۀى هاتووۀ دەربارەى دونيا وۀك چوار كەس وايه ۲۳۰
- نەوۀى هاتووۀ دەربارەى خۆشەويستى و هۀم و غەمى دونيا ۲۳۲
- باسيكي تر لەو بارهوه ۲۳۴
- نەوۀى هاتووۀ دەربارەى تەمەن دريژى باوهردار ۲۳۴
- باسيكي تر لەو بارهوه ۲۳۵
- دەربارەى نزيكبوونەوۀى رۆژگار و هيو كورتى ۲۳۶
- نەوۀى هاتووۀ دەربارەى هيو كورتى ۲۳۶
- دەربارەى فيتنەى ئەم ئوممەتە لە مال و ساماندايه ۲۳۸
- نەوۀى هاتووۀ دەربارەى دونيا بەكەمگرتن ۲۴۰
- باسيكي تر لەو بارهوه ۲۴۱
- باسيكي تر لەو بارهوه ۲۴۲
- باسيكي تر لەو بارهوه ۲۴۲
- دەربارەى پشت بەخوا بەستن ۲۴۳
- نەوۀى هاتووۀ دەربارەى نارامگرتن لەسەر كەمى رۆزى ۲۴۵
- دەربارەى فەزل و گەورەيى هەژارى ۲۴۷
- ژيان و گوزەرانى پيغەمبەر صلى الله عليه وسلم و خانەواده كەى ۲۵۰
- دەربارەى ژيان و گوزەرانى هاوۀلانى پيغەمبەر صلى الله عليه وسلم ۲۵۴
- دەربارەى دەرلەمەندى بە بەرچاو تيريه ۲۶۱
- نەوۀى هاتووۀ دەربارەى مافى مال و سامان ۲۶۱
- ويئەى نادەمیزاد و كەسوكار و مندال و مال و سامان و كردهوۀكانى ۲۶۴
- نەوۀى هاتووۀ دەربارەى خراپى زۆرخواردن ۲۶۵
- نەوۀى هاتووۀ دەربارەى ناويانگ و ربابى ۲۶۵
- نەوۀى هاتووۀ دەربارەى كردهوۀى نهيتى ۲۷۱
- دەربارەى پياو لەگەڵ نەوۀيه كە خۆشى دەوى ۲۷۲
- دەربارەى گومانى باش بەرامبەر بە خوا ۲۷۴
- نەوۀى هاتووۀ دەربارەى چاكه و خراپه ۲۷۴

۲۷۵	نهوهی هاتووه ده‌رباره‌ی خوښه‌ويستی له‌بهر خوا
۲۷۷	نهوهی هاتووه ده‌رباره‌ی راگه‌ياندنې خوښويستن
۲۷۸	نهوهی هاتووه ده‌رباره‌ی خرابې پياهلان و تاريږ كړدن
۲۷۹	نهوهی هاتووه ده‌رباره‌ی هاوړټيټي باوه‌ردار
۲۷۹	ده‌رباره‌ی نارامگرتن له‌سهر به‌لاو مه‌ينه‌تي
۲۸۲	نهوهی هاتووه ده‌رباره‌ی له‌ده‌ستداني بينايي
۲۸۵	نهوهی هاتووه ده‌رباره‌ی پاراستني زمان
۲۸۸	باسيكي تر له‌و باره‌وه
۲۸۹	باسيكي تر له‌و باره‌وه
۲۹۱	باسيكي تر له‌و باره‌وه
۲۹۲	باسه‌كاني سيفته‌كاني قيامت له پيغمبره‌وه صلى الله عليه وسلم
۲۹۲	باسي ده‌رباره‌ی قيامت
۲۹۴	نهوهی هاتووه ده‌رباره‌ی ليټيچينموه و ټوله
۲۹۷	نهوهی هاتووه ده‌رباره‌ی روژي حشر
۲۹۹	نهوهی هاتووه ده‌رباره‌ی خسته‌پروو
۳۰۰	باسيكي تر له‌و باره‌وه
۳۰۰	باسيكي تر له‌و باره‌وه
۳۰۲	باسيكي تر له‌و باره‌وه
۳۰۳	نهوهی هاتووه ده‌رباره‌ی كه‌رپنا
۳۰۴	نهوهی هاتووه ده‌رباره‌ی پردي (صراط)
۳۰۵	نهوهی هاتووه ده‌رباره‌ی شه‌فاعت
۳۱۰	باسيكي تر له‌و باره‌وه
۳۱۱	باسيكي تر له‌و باره‌وه
۳۱۳	باسيكي تر له‌و باره‌وه
۳۱۴	نهوهی هاتووه ده‌رباره‌ی سيفته‌كاني حموزي كه‌وسهر
۳۱۵	سيفته‌تي په‌رداخ و ډولكه‌و سوراچه‌كاني سهر حموزه‌كه

۳۲۳.....	بایستیکی تر له و بارهوه
۳۷۳.....	باسه کانی چۆنیهتی بههشت له پتغمبروهه صلی الله علیه وسلم
۳۷۳.....	دهربارهی چۆنیهتی درهخته کانی بههشت
۳۷۴.....	دهربارهی چۆنیهتی بههشت و نیعمهته کانی
۳۷۶.....	دهربارهی چۆنیهتی ژووره کانی بههشت
۳۷۸.....	دهربارهی چۆنیهتی پایه کانی بههشت
۳۸۰.....	دهربارهی چۆنیهتی نافرتهانی بههشت
۳۸۲.....	دهربارهی چۆنیهتی جوتبوونی خه لکی بههشت
۳۸۲.....	دهربارهی چۆنیهتی خه لکی بههشت
۳۸۴.....	دهربارهی چۆنیهتی پوښاکي خه لکی بههشت
۳۸۵.....	دهربارهی چۆنیهتی بهرهمی خه لکی بههشت
۳۸۶.....	دهربارهی چۆنیهتی بالنده کانی بههشت
۳۸۶.....	دهربارهی چۆنیهتی نەسپ و ولاخه بهرزه کانی بههشت
۳۸۸.....	دهربارهی ته مەنی خه لکی بههشت
۳۸۹.....	دهربارهی ریزه کانی خه لکی بههشت
۳۹۰.....	دهربارهی چۆنیهتی ده رگا کانی بههشت
۳۹۱.....	دهربارهی چۆنیهتی بازاری بههشت
۳۹۴.....	نەوهی هاتووه دربارهی چۆنیهتی بینینی پهروهردگار
۳۹۷.....	بایستیکی تر له و بارهوه
۳۹۹.....	دهربارهی بینینی نههلی بههشت له ژووره کانیاندا
۴۰۰.....	مانهوهی خه لکی بههشت و دۆزهخ به همیشهیی له ناویاندا
۴۰۵.....	دهربارهی مشت و مړی بههشت و دۆزهخ
۴۰۶.....	دهربارهی لای خواری پلهی خه لکی بههشت
۴۰۸.....	نەوهی هاتووه دربارهی قسه کردنی حۆریه کان
۴۱۲.....	دهربارهی چۆنیهتی ده ریا کانی بههشت
۴۱۴.....	دهربارهی چۆنیهتی دۆزهخ له پتغمبروهه صلی الله علیه وسلم

- ٤١٤ نهوې هاتووه دهربارهې چؤنيهتي ناگرې دؤزهخ
- ٤١٥ نهوې هاتووه دهربارهې چؤنيهتي قولې دؤزهخ
- ٤١٦ دهربارهې گورهېې جهستهې خهلكې دؤزهخ
- ٤١٨ نهوې هاتووه دهربارهې چؤنيهتي شهراېې خهلكې دؤزهخ
- ٤٢١ نهوې هاتووه دهربارهې چؤنيهتي خواردنې خهلكې دؤزهخ
- ٤٢٥ دهربارهې ناگرې دؤزهخ هفتا نهوندهې نهم ناگرې نيوه گهرمه
- ٤٢٦ باسيتكى تر لهو بارهوه
- ٤٢٧ نهوې هاتووه دهربارهې ناگرې دؤزهخ دوو ههناسهې هديه
- ٤٢٨ باسيتكى تر لهو بارهوه
- ٤٣٣ دهربارهې نافرهتان زؤرينهې خهلكې ناگرن
- ٤٣٦ باسهكانې باوهپهتان له پتغمبروه صلى الله عليه وسلم**
- ٤٣٦ دهربارهې فرمانم پې كراوه له گهل خهلكدا بجهنگم ههتا دهلتين: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ).
- ٤٣٩ دهربارهې نيسلام لهسهر پينج شت بنيات تراوه
- ٤٤٠ جبريل چؤن وهسفي نيسلام و نيماني كرد بؤ پتغمبر صلى الله عليه وسلم
- ٤٤٣ نهوې هاتووه دهربارهې فهرانز دهدرتته پال نيمان
- ٤٤٥ نهوې هاتووه دهربارهې كامل بوونې نيمان و زياد و كهمكردنې
- ٤٤٧ نهوې هاتووه دهربارهې شهرم و شكؤ له باوهپهويه
- ٤٤٧ نهوې هاتووه دهربارهې ريزې نوئؤ
- ٤٥٠ نهوې هاتووه دهربارهې تهركې نوئؤ
- ٤٥٣ دهربارهې زيناكهر كاتې كه زينا دهكات باوهپي نيه
- ٤٥٥ موسولمان نهو كهسهي كه موسولمانان لهدهست و زمانې پاريزراوين
- ٤٥٦ نيسلام به ناموئې دهستي پې كرد جارتكي تر نامؤ دهيتتهوه
- ٤٥٧ نهوې هاتووه دهربارهې نيشانهكانې دووروو
- ٤٥٩ دهربارهې جنيودان به باوهپدار لهپې دهچوونه
- ٤٦٠ دهربارهې كهسې برا موسولمانهكهې تهكفير بكات
- ٤٦١ نهوې هاتووه دهربارهې كهسې بمرې و شايهتومان بهيتنې

- دەربارەى پارچە پارچەبوونی ئەم نۆمەتە ٤٦٤
- باسەكالى زانست لە پێغەمبەرەوە صلى الله عليه وسلم ٤٦٨**
- ئەگەر خوا ویستی بەندەى تووشى خێر بکا لەدینى حالى دەكات ٤٦٨
- ئەوێ هاتوو دەربارەى فەزلى زانست ٤٦٨
- دەربارەى شارەنەوێ زانستى شەرى ٤٧٠
- نامۆژگارى ئەو كەسانە بکەن دەیانەوێ فێرى زانستى شەرى ببن ٤٧٠
- ئەوێ هاتوو دەربارەى ئەمانى زانست ٤٧٢
- دەربارەى كەسێ بەدوای زانستدا بگەڕێ بۆ دەستخستنى دنیا ٤٧٤
- دەربارەى كەسێ بەدوای زانستدا بگەڕێ بۆ دەستخستنى دنیا ٤٧٤
- سوربوون لەسەر گەيانەندى ئەو فەرمايشتەى كە دەیبیسى ٤٧٦
- ئەوێ هاتوو دەربارەى درۆکردن بە ناوی پێغەمبەرەوە صلى الله عليه وسلم ٤٧٨
- كەسێ فەرموودەى بگێڕتەو بئەمەى فەرموودەى كە ئەزانى ٤٧٩
- ئەوێ رێگرى لى كراوە بوترى لە فەرموودەى پێغەمبەردا صلى الله عليه وسلم ٤٨٠
- ئەوێ هاتوو دەربارەى نوسینەوێ فەرموودە ٤٨٢
- دەربارەى روخسەتى نوسینەوێ فەرموودە ٤٨٢
- دەربارەى گێڕانەوێ فەرموودە لە بەنى ئیسرائیلەو ٤٨٤
- رێپیشانەرى چاكە وەك ئەو كەسەى چاكە دەكات ٤٨٥
- دەربارەى كەسێ بانگ بکات بۆ سەر رێگەى هیدایەت یان گومرايى ٤٨٧
- دەربارەى دەستگرتن بە سوننەتەو و دوركەوتنەو لەداهێنان ٤٨٩
- ئەوێ پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم قەدەغەى كردووە كۆتایى هاتوو ٤٩٢
- ئەوێ هاتوو دەربارەى زانای مەدینە ٤٩٢
- ئەوێ هاتوو دەربارەى فەزلى زانا بەسەر خواپەرستدا ٤٩٣
- باسى ئادابەكان لە پێغەمبەرەوە صلى الله عليه وسلم ٤٩٨**
- ئەوێ هاتوو دەربارەى بلاوكردنەوێ سلاو ٤٩٨
- ئەوێ هاتوو دەربارەى فەزلى سلاوكردن ٤٩٩

- ٥٠٠ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌بارهی مۆلته‌ وه‌رگرتن سی جاره
- ٥٠٢ ده‌بارهی چۆنیه‌تی وه‌لامدانوه‌ سلاو
- ٥٠٣ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌بارهی گه‌یانده‌نی سلاو
- ٥٠٣ ده‌بارهی فەزلی ئه‌و که‌سه‌ی له‌پیشدا سلاو ده‌کات
- ٥٠٤ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌بارهی سلاوکردن به‌ده‌ست باش نیه
- ٥٠٤ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌بارهی سلاوکردن له‌ منداڵ
- ٥٠٥ سه‌باره‌ت به‌ سلاوکردن له‌ ئافره‌تان.
- ٥٠٦ سه‌باره‌ت به‌ سلاوکردنی کاتی چونه‌وه‌ بۆ ماله‌وه
- ٥٠٦ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌بارهی سلاوکردن له‌پیش قسه‌کردن
- ٥٠٧ سه‌باره‌ت به‌ سلاوکردن له‌ ئه‌هلی (ذمه‌).
- ٥٠٨ ده‌بارهی سلاوکردن له‌ کۆمه‌ڵی موسوڵمان و غه‌یره‌ موسوڵمانی تیدا بی
- ٥٠٩ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌بارهی سلاوکردنی سوار له‌ پیاده
- ٥١٠ ده‌بارهی سلاوکردن له‌ کاتی هه‌ستان و دانیشته‌ندا
- ٥١١ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌بارهی مۆلته‌ وه‌رگرتن رووبه‌رووی مال
- ٥١٢ که‌سی به‌بی مۆلته‌ سه‌یری مالی بکات
- ٥١٣ ده‌بارهی سلاوکردن له‌پیش مۆلته‌ وه‌رگرتن
- ده‌بارهی نه‌هی کردن له‌وه‌ی که‌سی به‌بی ئاگادارکردنه‌وه‌ به‌شه‌ودا بیته‌وه‌ و بدات له‌ده‌رگای
- ٥١٤ ماله‌وه‌یان
- ٥١٥ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌بارهی سلاوکردن
- ٥١٦ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌بارهی فیربوونی زمانی سوریانی
- ٥١٧ ده‌بارهی نامه‌ ناردن بۆ هاوبه‌ش بۆ خوا دانهران
- ٥١٧ ده‌بارهی چۆن نامه‌ی ده‌نوسی بۆ خه‌لکانی هاوبه‌ش بۆ خوا دانهر
- ٥١٨ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌بارهی مۆرکردنی نامه‌کان
- ٥١٩ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌بارهی چۆنیه‌تی سلاوکردن
- ٥٢٠ ده‌بارهی سلاوکردن له‌که‌سی میز بکات که‌راهه‌تی هه‌یه
- ٥٢٠ ده‌بارهی سه‌ره‌تا بوتریت: (عليك السلام) که‌راهه‌تی هه‌یه
- ٥٢٤ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌بارهی دانیشه‌ن له‌سه‌ره‌پیدا

- ٥٢٤ نهوهی هاتووه دهربارهی تموقه کردن
- ٥٢٦ نهوهی هاتووه دهربارهی دهست کردنه مل و ماچکردن
- ٥٢٧ نهوهی هاتووه دهربارهی ماچی کردنی دهست و پی
- ٥٢٩ نهوهی هاتووه دهربارهی مهرجه بابیی کردن
- ٥٣١ باسه کانی رهوش و نادابه کان له پټمبهرمه صلی الله علیه وسلم**
- ٥٣١ دهربارهی کهسی پښمی پټی بوتريت: خوا روجمت پی بکات
- ٥٣٢ دهربارهی کهسی پښمی چی بلی
- ٥٣٣ دهربارهی چؤنیه تی وه لامدانهوه کهسی پښمی
- ٥٣٥ کهسی پښمی وتی: (الْحَمْدُ لِلّٰهِ) جا نټوهش بلین: (يَرْحَمُكَ اللّٰهُ)
- ٥٣٦ تا چمند جار پی بوتريت: (يَرْحَمُكَ اللّٰهُ)
- ٥٣٧ له کاتی پښمه دا دا پویشینی دهم و چاو و دهنگی خو کپ کردن
- ٥٣٨ خوای گهوره پښمینی پی خوشه و باویشکی پی ناخوشه
- ٥٣٩ نهوهی هاتووه دهربارهی پښمین له نوټوډا له شیتانهویه
- کهسی له کڅړو دانیشتنیکدا کهسی هه لسیڼی له پاشدا خوی له شوټینی دانیشی که راهه تی
- ٥٤٠ ههیه
- ٥٤١ پیاو شایسته تره به جیگه کهی خوی کاتی که هه ستا بۆ پټویستی که و گه رایه وه
- ٥٤١ دانیشن له نیوان دوو که سدا به بی مؤلعتیان که راهه تی ههیه
- ٥٤٢ دانیشن له ناوه راستی هه لقهی کڅړدا که راهه تی ههیه
- ٥٤٢ هه ستانی کهسی له بهر که سیکي تر که راهه تی ههیه
- ٥٤٣ نهوهی هاتووه دهربارهی نینوک کردن
- ٥٤٤ دهربارهی دانانی کات بۆ بۆ نینوک کردن و، سټیل کورت کردنه وه
- ٥٤٥ نهوهی هاتووه دهربارهی سټیلی کورت کردنه وه
- ٥٤٦ نهوهی هاتووه دهربارهی له ریش گرتن
- ٥٤٧ نهوهی هاتووه دهربارهی ریش بهردانه وه
- ٥٤٨ نهوهی هاتووه دهربارهی قاچ خستنه سهر قاچ
- ٥٤٨ دهربارهی قاچ خستنه سهر قاچ که راهه تی ههیه

- ۵۴۹ دهرباره‌ی له‌سهر سځ راکشان که‌راه‌تی ه‌یه
- ۵۵۰ نه‌وی هاتووه دهرباره‌ی پاراستنی شهرمگه
- ۵۵۱ نه‌وی هاتووه دهرباره‌ی پالډانه‌وه
- ۵۵۲ خاوه‌ن ولاخ له‌پېشتره که له‌پېشموه سواری ولاخه‌کمی خوی بیټ
- ۵۵۳ نه‌وی هاتووه دهرباره‌ی مۆله‌تی قالی راخستن
- ۵۵۳ نه‌وی هاتووه دهرباره‌ی سی‌کس سواری ولاخی بین
- ۵۵۴ نه‌وی هاتووه دهرباره‌ی سه‌یرکردنی له‌ناکاو
- ۵۵۵ نه‌وی هاتووه دهرباره
- ۵۵۵ دهرباره‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی چوون بۆ لای نافرته‌تان به‌بی مۆله‌تی می‌رده‌که‌نیان
- ۵۵۶ هو‌شیاریدان سه‌بارت به‌فیتنه‌ی نافرته‌تان
- ۵۵۷ نه‌وی هاتووه دهرباره‌ی دانانی گولۍ موو
- ۵۵۷ نه‌وی هاتووه دهرباره‌ی دم و چاو هه‌لگرتن و خال کوتان
- ۵۵۸ دهرباره‌ی شو نافرته‌تانه‌ی که خویان ده‌چوینن به‌پیاوان
- ۵۵۹ نافرته‌ بۆنی خوش له‌خوی بدات و له‌مال بچیته‌ده‌روه که‌راه‌تی ه‌یه
- ۵۶۰ دهرباره‌ی چۆنیته‌ی بۆنی خوشی نافرته‌تان و پیاوان
- ۵۶۱ دهرباره‌ی په‌تکرده‌نه‌وی بۆنی خوش که‌راه‌تی ه‌یه
- ۵۶۳ دهرباره‌ی ناییت پیاو پیاو یان ژن و ژن پیستیان به‌ریه‌ک بکه‌وی
- ۵۶۴ نه‌وی هاتووه دهرباره‌ی پاراستنی شهرمگه
- ۵۶۵ نه‌وی هاتووه دهرباره‌ی ران شهرمگه‌یه
- ۵۶۶ نه‌وی هاتووه دهرباره‌ی پاک و خاوینی
- ۵۶۷ په‌رده دادانه‌وه له‌کاتیکدا پیاو ده‌چیته‌لای ژنه‌کمی و جووت ده‌بی له‌گه‌لی
- ۵۶۷ نه‌وی هاتووه دهرباره‌ی چوونه‌گه‌رم‌او
- ۵۶۹ دهرباره‌ی مه‌لانیکه‌ ناچیته‌ مالیکه‌وه وینه و سه‌گی تیدا بیټ
- ۵۷۱ که‌راه‌تی ه‌یه پیاو پۆشاک‌ی ره‌نگ کراو و ناوړیشم له‌به‌رکات
- ۵۷۳ نه‌وی هاتووه دهرباره‌ی له‌به‌رکردنی پۆشاک‌ی سپی
- ۵۷۳ دهرباره‌ی مۆله‌تی له‌به‌رکردنی پۆشاک‌ی سور له‌لایه‌ن پیاوانه‌وه
- ۵۷۴ دهرباره‌ی له‌به‌رکردنی پۆشاک‌ی سموز

- ٥٧٥..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی پۆشاک‌ی ره‌ش
 ٥٧٥..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی پۆشاک‌ی زه‌رد
 ٥٧٦..... ده‌رباره‌ی به‌کاره‌ینای زه‌عه‌فران بۆ پیاو که‌راسته‌ی هه‌یه
 ٥٧٧..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ناوڕیشم که‌راسته‌ی هه‌یه
 ٥٧٩..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی خوف‌ی ره‌ش
 ٥٧٩..... ده‌رباره‌ی رێگه‌ی له‌ هه‌لکێشانی مووی سپی
 ٥٨٠..... راویژکار ئه‌مینه‌داره و جێگه‌ی باوه‌ڕه
 ٥٨١..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی شوومی
 ٥٨٢..... که‌ سێ که‌س پێکه‌وه‌بوون با دوانیان به‌ په‌نامه‌کی قسه‌نه‌که‌ن پێکه‌وه
 ٥٨٣..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی به‌لێن
 ٥٨٤..... ده‌رباره‌ی باوک و دایکه‌م به‌ قوربانت بۆ
 ٥٨٥..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی کوڕی خۆم
 ٥٨٦..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی په‌له‌کردن له‌ ناوانانی مندال
 ٥٨٦..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ناوی باش له‌ مندال بنه‌یت
 ٥٨٧..... ده‌رباره‌ی ئه‌و ناوانه‌ی که‌ باش نین
 ٥٨٩..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ناوگۆڕین
 ٥٩٠..... ده‌رباره‌ی ناوه‌کانی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
 ٥٩٠..... که‌راسته‌ی هه‌یه‌ کۆکردنه‌وه‌ی ناو و نازناوی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
 ٥٩٢..... به‌راستی شیعر دانایی و حیکمه‌تی تێدایه
 ٥٩٣..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی شیعر و هۆنراوه‌ خۆتندنه‌وه
 ٥٩٦..... ناوسکی که‌سه‌یکه‌تان پێبۆ له‌ کێم و زوخوا زۆر چاک‌تره‌ له‌وه‌ی که‌ پێبۆ له‌ شیعر
 ٥٩٧..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ره‌وانیژی
 ٦٠١..... باسه‌کانی غومه‌هێانه‌وه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ صلی الله علیه وسلم
 ٦٠١..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی غومه‌هێانه‌وه‌ی خۆی گه‌وره‌ بۆ به‌نده‌کانی
 ٦٠٦..... داستانی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم و پێغه‌مبه‌رانی پێش خۆی
 ٦٠٦..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی غومه‌ی نوێژ و رۆژوو سه‌ده‌قه

- ٦١٠ نمونهى ئەو كەسەى قورئان دەخوێنێ و ئەوەى ناخوێنێ
 ٦١٢ ئەوەى هاتووە دەربارەى نمونهى پێنج فەرزەى نوێژ
 ٦١٣ دەربارەى نمونهى ئەوەى ئادەم و ئاكام و هیوايەتەكانى
٦١٦ بۆسەكانى فەزلى قورئان لە پێغمبەرەى صلى الله عليه وسلم
 ٦١٦ ئەوەى هاتووە دەربارەى فەزلى سورەتى فاتحه
 ٦١٨ دەربارەى فەزلى سورەتى (البقرة) و (آية الكرسي)
 ٦٢٢ دەربارەى خوێندنى كۆتایی سورەتى (البقرة)
 ٦٢٣ ئەوەى هاتووە دەربارەى سورەتى (آل عمران)
 ٦٢٤ ئەوەى هاتووە دەربارەى سورەتى (الكهف)
 ٦٢٦ دەربارەى فەزلى سورەتى ياسين
 ٦٢٧ دەربارەى فەزلى سورەتى (الدخان)
 ٦٢٨ ئەوەى هاتووە دەربارەى فەزلى سورەتى (الملك)
 ٦٣٠ دەربارەى فەزلى سورەتى (إذا زُلزِلَتْ)
 ٦٣٢ ئەوەى هاتووە دەربارەى فەزلى سورەتى (الإخلاص)
 ٦٣٦ ئەوەى هاتووە دەربارەى (المعوذتين)
 ٦٣٧ ئەوەى هاتووە دەربارەى فەزلى قورئان خوێن
 ٦٣٨ ئەوەى هاتووە دەربارەى فەزلى قورئان
 ٦٤٠ ئەوەى هاتووە دەربارەى فەزلى قورئان
 ٦٤٢ ئەوەى حەرفى لە قورئان بخوێنێ چەندە پاداشتى بۆ هەیە
 ٦٥٠ قورئان خوێندنى پێغمبەر صلى الله عليه وسلم چۆن بوو
٦٥٣ بۆسەكانى خوێندلەوێ قورئان لە پێغمبەرەى صلى الله عليه وسلم
 ٦٥٣ دەربارەى سورەتى (الفاتحه)
 ٦٥٥ دەربارەى سورەتى هود
 ٦٥٦ دەربارەى سورەتى (الكهف)
 ٦٥٧ دەربارەى سورەتى (الرؤم)

٦٥٨	دەربارەى سورەتى (القمر)
٦٥٩	دەربارەى سورەتى (الواقعة)
٦٥٩	دەربارەى سورەتى (الليل)
٦٦٠	دەربارەى سورەتى (الذاريات)
٦٦١	دەربارەى سورەتى (الحج)
٦٦٢	دەربارەى خویندنه‌وى قورئان به جهوت شتوه
٦٦٩	ناوهرزك